

2
PRIMITIÆ
ACTORUM

Compromissi Francofurtensis

IN CAUSA

*SERENISSIMÆ
DOMINÆ*

DUCCISSÆ
AURELIANENSIS

CONTRA

*SERENISSIMUM
DOMINUM*

ELECTOREM
PALATINUM.

PRIMITIVUM
ACTORIUM

Comptonsi Francosurculis

IN CASSA

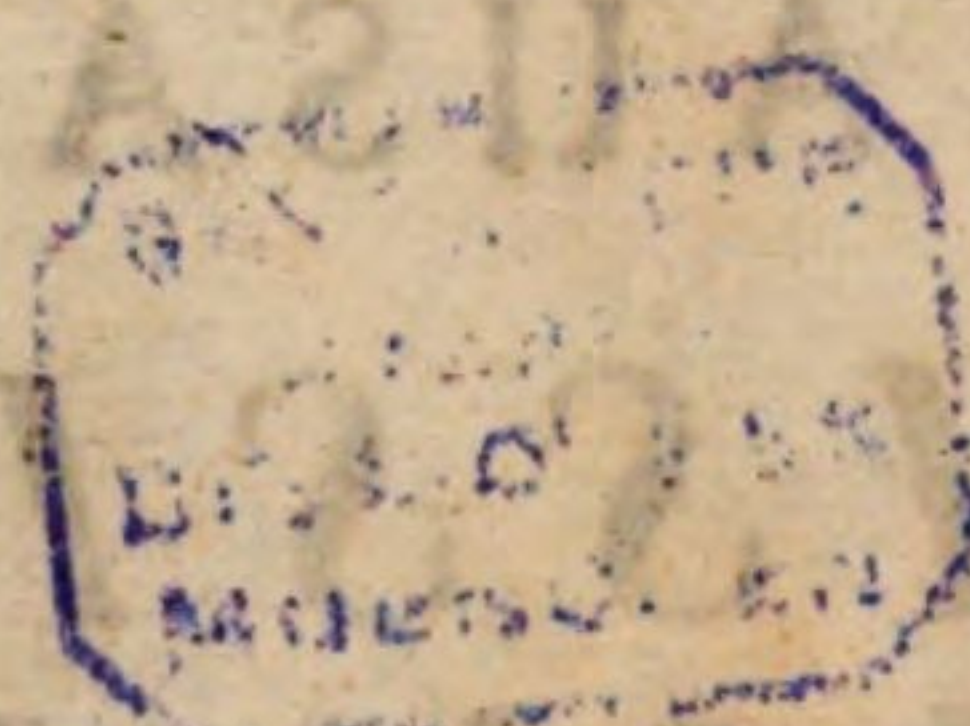
SERENISSIMO
DOMINO

DUCISSA
AURELIANENSIS

CONTRA

SERENISSIMO
DOMINO

ELECTORIUM
PALATINUM.

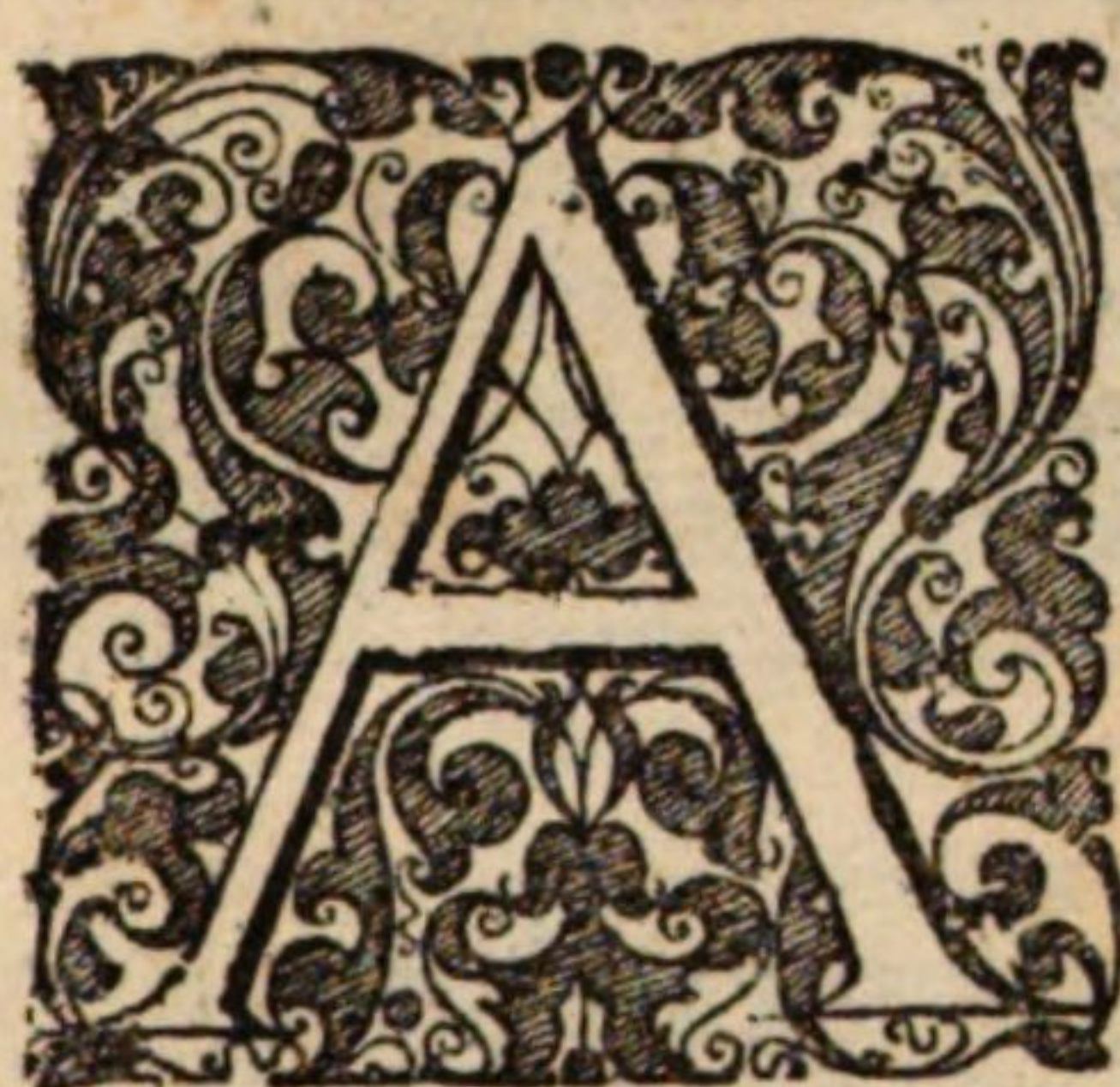

Boysen
1873

ARTICULUS SEPARATUS.

Pacis Ryſſvicenſis.

AD majorem elucidationem articuli *Restituentur à Rege Chriſti-
niſſimo Domino Electori Palatino &c.* 8. Inſtrumenti Pacis ho-
die ſubſcriptæ hic ampliùs ſtatuerè placuit, ut in proponendis &
decidendis D. Duciffæ Aurelianenſis adverſus D. Electorem Pala-
tinum prætenſionibus ſeu juribus hæc ſervetur ratio. Ubi de loco
congreſſûs inter utrumque Arbitrum intra tempus ratiſhabitioni
pacis præfixum convenerit, parti utrique ille locus ſignificabitur,
illucque intra bi-meſtre ſpatium à plenaria reſtitutione Domini
Electoris Palatini juxta allegatum articulum factâ numerandum
Delegati Dominorum Arbitrorum mittentur. Exhibeatur tùm
illic intra menſem ſequentem, à Dominâ Duciffâ, integra deſignatio prætenſionum, ſeu pe-
titionum adverſus Dominum Electorem, illaque intra octiduum Domino Electori com-
municetur. Deducantur inde & Dominorum Arbitrorum Delegatis ibidem tradantur, in-
ter alios quatuor menſes, eâdem die ab his nominandâ, utriusque partis fundamenta in
quadruplo; ex quibus ſinguli Arbitri unum exemplar penes ſe retinebunt, tertium ad acta
communia arbitrii reponetur, quartum verò partibus hinc inde intra octiduum communi-
cabitur. Reſpondeatur pari ratione, & Dominorum Arbitrorum Delegatis eâdem die in
quadruplo exhibeatur utriusque partis reſponſio, partibus rurſum vice mutuâ intra octi-
duum extradenda. Intra quatuor ſubſequentes menſes ad concluſionem cauſæ utrinque
procedatur, & Arbitrii ſententiæ ſimul ſubmittatur, atque hæc concluſio & ſubmiſſio, par-
tibus ad notiſiam communicetur, actâque præſentibus partium Procuratoribus, quod di-
ci ſolet, inrotulentur. Viſo dein & examinato utriusque partis jure intra ſex menſes à Do-
minis Arbitris eorûmve Delegatis juratis in loco congreſſûs ſententia ſecundum Leges &
Conſtitutiones Imperij publicè feratur, & ubi concors fuerit, executioni plenè mandetur.
Sin Domini Arbitri, eorûmve Delegati in ſententiâ diſcordes fuerint, acta Arbitrii commu-
nia intra bi-meſtre ſpatium à die ſententiæ inchoandum, communibus partium ſumptibus
Romam deferantur, & ſummo Pontifici, tanquàm Super-Abitro exhibeantur, quò rem
iterum examinandam, Delegatis neutri partium ſuſpectis, & juratis intra binos menſes
committat, hiſque ſuper actis prioribus, nullâ ulteriore deductione partibus permiſſâ, in-
tra ſex menſes proximè ſecuturos, uti dictum eſt, juxta Leges & Conſtitutiones Imperij ul-
timam ſententiam proferant, nullo modo convellendam, ſed absque ullâ morâ aut con-
tradictione à Dominis Arbitris executioni demandandam. Quòd ſi alterutra pars in pro-
ponendis, deducendis, aut probandis prætenſionibus, & juribus moram fecerit, licebit ni-
hilominùs alteri parti in terminis conſtitutis, qui extendi nunquàm debebunt, jura ſua de-
ducere & exhibere, atque Arbitris, æquè ac Super-Abitro, eâ quâ expreſſum eſt, ratione pro-
cedere, ſententiâque juxta exhibita acta, & probata pronunciare, & exequi. Proceſſu ta-
men hoc non obſtante, cum ab ipſiſmet partibus, tùm à Dominis Arbitris via amicabilis
compositionis tentetur, nihilque omittatur, quod ad terminandam amicè controverſiam

pertinere possit. Cùm etiam articulo pacis jam allegato convenerit, ut donec hæc controversia finem accipiat, annua summa ducentarum millium librarum Turonensium, seu centenorum millium Florenorum Rhen. à Domino Electore Palatino, Domina Ducissa Aurelianensi exsolvatur, ratione hujus solutionis & termini, à quo inchoare debeat, porro specialiter conventum est, ut ista præstatio tunc demùm incipiat, postquàm juxta tenorem dicti articuli mentionatæ inibi Ditiones & loca, Domino Electori plenariè restituta fuerint. Ut autem Domina Ducissa Aurelianensis de solutione præfatæ summæ tantò securior esse possit, Dominus Elector tot ex Administratoribus seu Collectoribus Præfecturæ Germersheimensis, aliorumque locorum Palatinorum, quot suffecerint, ante ratihabitam pacem nominabit, qui eam Domina Ducissæ, vel ejusdem Mandatario Landaviæ singulis annis, dimidiâ parte quovis semestri solvendâ, præstandam in se suscipiant, quique si non satisfecerint, viâ juris ordinariâ, etsi ulterior necessitas urgeat, vel ab ipso Rege Christianissimo executione Militari ad solvendum cogi possint. Fiet autem hæc solutio eâ lege, & conditione, ut ea, quæ ratione dictæ annuæ præstationis Domina Ducissæ Aurelianensi, decisione coràm Arbitris pendente soluta, cum prætensionibus, si quæ ab Arbitris eidem adjudicarentur, compensanda, vel si nihil aut minùs illi deberi decideretur, restituenda veniant, hæcque compensatio vel restitutio non minùs, quàm ipsa controversia per sententiam arbitralem determinetur. Si verò Domina Ducissa Aurelianensis formulæ compromissi in exhibendâ designatione prætensionum, instructione causæ, & Responsione ad exhibita Palatina non satisfecerit, sed in morâ fuerit, cursus dictæ præstationis annuæ pro isto solum temporis spatio sistetur, ipso causæ processu juxta eandem compromissi formulam progrediente. Acta hæc sunt in Palatio Ryfwicensi 30. Octobris 1697.

(L. S.) D. A. C. à Cauniz.	(L. S.) de Harley Bonneuil.
(L. S.) Henr C. à Stratman.	(L. S.) Verjus de Crecy.
(L. S.) J. F. L. B. à Seilern.	(L. S.) de Callieres.

Nomine Eminent. Elect. Mogunt.

(L. S.) M. Fridericus Baro de Schænborn, Legat.

Nomine Sereniss. Bavarix. Elect.

(L. S.) de Prielmayer, Legatus Extraordinarius & Plenipotent.

(L. S.) Ignatius Antonius Otten, Plenipotentarius.

(L. S.) Georgius Wilhelmus Moll, Plenipotentarius.

Nomine Domus Austriacæ.

(L. S.) Franciscus Rudolphus ab Halden L. Baro de Trazberg &c.

Nomine Magni Ordinis Teutonici Magistri.

(L. S.) Carolus B. à Loë Ordinis Teutonici Eques.

Nomine Celsissimi Principis & Episcopi Herbipolensis.

(L. S.) Joannes Conradus Philippus Ignatius de Tastungen.

Nomine Eminentissimi & Celsissimi Electoris Trevirensis ut Episcopi Spirensis.

(L. S.) Joannes Henricus de Kayfersfeld, Plenipotentarius.

Nomine Celsissimi Principis & D. Episcopi Constantiensis.

(L. S.) Fridericus à Dürheim.

Nomine Reverendissimi & Celsissimi D. Episcopi & Principis Hildesienfis.

(L. S.) Carolus Paulus Zimmerman, Celsitudinis suæ Cancellarius, Consiliarius intimus, & Plenipotentarius.

Nomine Sereniss. & Reverendissimi Electoris Colonienfis tanquam Episcopi & Principis Leodiensis.

(L. S.) Joannes Conradus Norff, Deputatus Plenipotentarius.

Nomine Reverendissimi Celsissimi Episcopi & Principis Monasterienfis.

(L. S.) Ferdinandus L. B. à Plettenberg & Lenhausen, Ecclesia Cathed. Baderb. Monast. & Hildesf. ressp. Decan. & Capit.

Nomine Serenissimi Electoris Palatini, ut Ducis Neoburgici.

(L. S.) Joannes Henricus Hettermann, Plenipotentarius.

Nomine Serenissimi Marchionis Badæ - Badensis.

(L. S.) Carolus Ferdinandus L. B. de Plittersdorff, salvo alternationis ordine.

Nomine Collegij Abbatialis Sueviæ.

(L. S.) Joseph. Anton. Eusebius ab Halden in Neidtsberg L. B. de Aurenriedt, Plenipotentiar.

Nomine liberæ & Imperialis Civitatis Colonix Agrippinæ.

(L. S.) Herman Joseph. Büllingen, Syndicus & Plenipotentarius.

Nomine Civitatis Augustæ Vindelicorum.

(L. S.) Joannes Christophorus à Dirheim, Plenipotent.

C O P I A

Signata

Sacræ Cæsareæ Majestatis Plenipotentiaë

Pro

FRIDERICO BINDER,

Consiliario Imperiali Aulico.

OS LEOPOLDUS Divina favente clementia electus Romanorum Imperator Semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Wirtembergæ, Comes Tyrolis &c. &c. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium, quòd, cum Articulo octavo pacis trigessimâ Octobris anni proximè superioris, Nos & Sacrum Romanum Imperium inter, & Serenissimum Potentissimum & Christianissimum Principem Dominum LUDOVICUM Franciæ Regem, Affinem, & Fratrem nostrum charissimum, conclusæ, atque ad majorem ejus elucidationem vigore Articuli separati cautum sit, ut Ducissæ Aurelianensis prætensiones adversus Electorem Palatinum, Nobis, & dicto Regi Christianissimo ceu Arbitris submittantur, sententiæque à Nobis, seu utriusque Delegatis juratis in loco congressûs, quem Francofurti ad Mœnum instituere placuit, juxta leges & Constitutiones Imperij publicè feratur, intereà tamen etiam amicabilis compositio inter Partes tentetur; Nos confisi fidei, prudentiæ, integritati, & singulari rerum gerendarum usui Honorabilis Consilarii Nostri Imperialis Aulici, Sacrique Imperii fidelis dilecti Friderici Binder, Eundem clementer nominaverimus, constituerimus & delegaverimus, illique in mandatis dederimus, prout eundem hisce nominamus constituimus, & delegamus illique in mandatis damus, ut prædicto congressui, nostro nomine, velut Delegatus noster Plenipotentarius intersit, & cum eo, vel ijs, quem vel quos Rex Franciæ Christianissimus ad hoc negotium sufficienti mandato muniverit, juxta tenorem dicti Articuli separati procedat, tractet, concludat, & sententiam ferat, eaque omnia agat, quæ, ad controversiam hanc sive laudo, sive amicabili transactione terminandam, pertinent: Promittentes & declarantes fide, ac verbo Nostro Cæsareo, Nos acceptum, & gratum, firmum quoque & ratum habituros, quidquid per præfatum Consiliarium nostrum Imperialem Aulicum actum, tractatum, conclusum, aut pronuntiatum fuerit. In quorum fidem, roburque, præsentibus manu Nostrâ subscriptas Sigillo Nostro Imperatorio muniri jussimus; quæ dabantur in Civitate nostra Vienna, die nonâ Septembris. Anno Millesimo, Sexcentesimo, Nonagesimo Octavo, Regnorum Nostrorum Romani quadragesimo primo, Hungarici quadragesimo quarto, Bohemici verò quadragesimo secundo.

LEOPOLDUS

L.S.

*Ad Mandatum Sacre Cæsar. Majestatis
proprium*

V. D. A. C. à Kaunitz.

C. F. Consbruch.

Concordat cum originali

B

Fridericus Binder.

Plein pouvoir du Roy.

LOUIS par la Grace de Dieu Roy de France & de Navarre à tous ceux qui ces presentes lettres verront , Salut ! Par le Traitté de paix conclu à Ryfwich le 30. Octobre dernier , & par l'Article séparé dit Traitté il auroit esté convenu que les pretensions de Nostre tres Chere & tres amée sœur la Duchesse d'Orleans pour raison de la Succession des Electeurs Palatins , CHARLES LOUIS & CHARLES son Pere & Frere , seroient examinées & decidées par Nous & par Nostre tres cher & tres amé Frere l'Empereur des Romains, comme Arbitres suivant le compromis , qui Nous en a esté fait , qu'à cette fin , Nous enverrions dans le lieu qui aura esté choisi Nos subdeleguez pour voir & discuter les demandes & deffences des parties , prononcer la sentence Arbitrale , conformément aux loix & aux Constitutions de l'Empire , & tenter les voyes d'une composition amicable , Sçavoir faisons , que Nous confians en la capacité & fidelité de Nostre cher & bien amé le Sieur OBRECHT Preteur de Nostre Ville de Strasbourg par les preuves qu'il Nous en a données en plusieurs occasions. Pour ces causes & autres considerations Nous l'avons commis , ordonné , & député , commettons , ordonnons , & deputons par ces presentes Signées de Nostre main , pour se rendre en la Ville de Francfort en qualité de Nostre Subdelegué & Plenipotentiaire , Pour conjointement avec le Subdelegué & Plenipotentiaire de Nostre dit Frere l'Empereur des Romains, muni d'un pouvoir suffisant recevoir & entendre comme dit est les demandes , defences & productions respective des parties, rendre la sentence definitive ou convenir d'un accommodement, dont luy avons donné & donnons plein pouvoir & mandement special , Encor qu'il y ait quelque chose qui requit un mandement plus exprés , Promettant en foy & parole de Roy d'avoir pour agreable & tenir pour agreable & tenir pour ferme & valable tout ce qui par le dit Sieur OBRECHT , aura esté accordé , conclu , & signé & sur ce sujet , Nous obligeans par ces presentes d'en fournir la ratification en bonne & deuë forme , dans le temps dont il sera convenu. Car tel est Nostre plaisir. En temoin dequoy Nous avons fait mettre Nostre Seel a cesdites presentes , Donné à Versailles le vingt deuxieme jour d'Avril l'An de grace mil six cents quatre vingt dix huit , & de Nostre Regne le cinquante sixieme. Signé **LOUIS** & sur le reply est escrit PAR LE ROY COLBERT Scellé du grand sèau de cire jaune.

*Collationné & certifié conforme
à l'Original.*

OBRECHT.

Pouvoir de Monsieur.

PHILIPPE par la Grace de Dieu Fils de France Frere unique du Roy Duc d'Orleans, de Valois , de Chartres , & de Nemours. A Nostre Amé & feal le Sieur Abbé de Thesut. Salut. Sçavoir faisons que suivant & conformément au Traitté de paix conclu a Ryswick entre l'Empereur , la France , & l'Empire le 30. jour d'Octobre dernier , par lequel il auroit esté convenu , que pour ce qui est des droits de Madame nostre tres Chere Epouse , contre Mons. l'Electeur Palatin, l'Empereur & le Roy nostre tres honoré Seigneur & Frere en decideroient comme arbitres, selon les loix & constitutions de l'Empire , dans le temps , & en la manière portée au dit Traitté ; Estant necessaire pour l'execution d'iceluy , d'envoyer une personne de Nostre part en la ville de Francfort , pour instruire les commissaires Subdeleguez desdits Seigneurs Arbitres des pretensions & droicts de Madame Nostrede. tres Chere Epouse , & des Nostres, contre Mondit Sieur l'Electeur Palatin ; même pour traiter a l'amiable desdits droicts s'il est possible : & ne pouvant choisir pour cet effect personne plus

plus capable & plus attachée à nostre service que vous, dont l'Intelligence & l'affection pour nostre service s'est fait connoistre Conferences tenuës pour la paix generale à Ryswic, ou vous assistiez en nostre nom, en vertu du Pleinpouvoir que Nous vous en avons donné, & dont vous vous estes acquitté à Nostre entière satisfaction. A ces causes & autres à ce Nous mouvans, Nous vous avons nommé, commis, & ordonné, nommons, commettons & ordonnons par ces presentes signées de nostre main, & vous donnons Pleinpouvoir & puissance d'aller de nostre part en la Ville de Francfort, & là pour & en nostre nom & en celuy de Madame nostredite tres Chere Epouse, deduire & expliquer pardevant les Commissaires Subdeleguez des dits Seigneurs Arbitres les demandes, pretensions, actions, & droicts qui nous appartiennent du Chef de Madame Nostredite tres Chere Epouse contre Monf. l'Electeur Palatin pour raison de la Succession de Monf. l'Electeur Palatin CHARLES son Frere unique, produire tous titres, memoires, & Escritures, prendre communication de ceux qui seront produit & y respondre, se soumettre en nostre nom à la decision de l'Arbitrage entendre la prononciation du jugement, qui sera rendu, y acquiescer, si vous le trouvez à propos, faire tous dires, requisitions & protestations necessaires: Comme aussy nous vous donnons pouvoir de traiter, transiger & composer à l'amicable desd. droicts actions, demandes, & pretensions, avec Monf. l'Electeur Palatin, moyennant tels biens, sommes & aux charges, clauses & conditions que vous aviserez, & generalement en tout le contenu cydessus, circonstances, & dependances, agir, negocier, promettre & accorder tout ce que vous estimerez necessaire, tout ainsy que nous ferions nous même si nous y estions en personne, quoy que le cas requit un pouvoir plus special, promettant avoir agreable, ferme & stable, tout ce qui sera par Vous fait, geré, & negocié, & le ratifier toutesfois & quantes. Et d'autant que pour plus grande validité il est necessaire, que vous ayez un pouvoir special de Madame nostredite tres Chere Epouse, Nous declaron l'avoir autorisée & par ces presentes l'autorisons à l'effect de vous passer le dit pouvoir en la forme du present. Car tel nostre plaisir. Et temoin dequoy nous avons fait mettre nostre scel auxdites presentes. Donné à Versailles le 25. jour de Fevrier mil fix cent quatre vingt dix huit. Signé

PHILIPPE & Plus bas par Monseigneur **DOUBLET** & scellé du grand Sceau de cire rouge.

Je certifie que cette copie est conforme à l'Original a Francfort le 14. Novembr. 1698. Signé l'Abbe de THESUT.

Pouvoir de Madame.

LISABETH CHARLOTTE Palatine par la Grace de dieu Duchesse d'Orleans, de Valois, de Chartres, & de Nemours. A Nostre Amé & feal le Sieur Abbé de THESUT. Salut. Sçavoir faisons que suivant le Traitté de paix conclu à Ryswic entre l'Empereur, la France, & l'Empire, le 30. jour d'Octobre dernier, par lequel il auroit esté convenu que Pour ce qui est de nos droicts contre Monf. Electeur Palatin, l'Empereur & le Roy nostre tres honore Seigneur & Beaufrere en decideront comme Arbitres, selon les loix & Constitutions de l'Empire, dans le temps & en la maniere portée au dit Traitté, & estant necessaire pour l'execution d'iceluy, d'envoyer une personne de nostre part en la Ville de Francfort, pour instruire les Commissaires Subdeleguez des dits Seigneurs Arbitres de nos droicts & pretensions contre Mon dit Sieur l'Electeur Palatin, même pour traiter à l'amicable desdits droicts, s'il est possible: & ne pouvant choisir pour cet effect personne plus capable & plus attachée à nostre Service que vous, dont l'Intelligence & l'affection pour Nous s'est fait connoistre aux Conferences tenuës pour la paix generale à Ryswick, où vous assistiez en Nostre nom, & dont Vous vous estes acquitté à nostre entière satisfaction. A ces causes & autres à ce nous mouvans en vertu de l'autorisation à nous donnée par Monsieur Nostre tres honoré Epoux par ses lettres patentes de ce jourd'huy, Nous vous avons nommé, commis & ordonné, nommons, commettons & ordonnons par ces presentes Signées de nostre main, & vous donnons Pleinpouvoir & puissance d'aller de Nostre part en la dite Ville de Francfort, & là

pour & en nostre nom deduire , & expliquer pardevant les Commissaires Subdeleguez desdits Seigneurs Arbitres les droicts, actions, demandes & pretensions qui Nous appartiennent contre Monsieur l'Electeur Palatin , pour raison de la Succession de nostre tres Cher Frere unique CHARLES Comte Palatin du Rhin, Electeur du St. Empire , produire tous titres , Memoires , & Escritures , prendre communication de ceux qui seront produits & y repondre , se soumettre en nostre nom à la decision de l'Arbitrage , entendre la prononciation du Jugement qui sera rendu , y acquiescer si vous le jugez à propos , faire tous dires , requisitions & protestations necessaires ; Comme aussy Nous vous donnons pouvoir de traiter , transiger & composer à l'amicable desdits droicts, actions, demandes, & pretensions avec Monf. Palatin moyennant tels biens & sommes , & aux charges , clauses & conditions que vous aviserez , & generalement en tout le contenu cydessus circonstances & dependances , agir , negocier , promettre & accorder tout ce que vous estimerez necessaire tout ainsi que nous pourrions faire nous mêmes si Nous y estions presente en personne, quoy que le cas requit un pouvoir plus special , promettant avoir agreable , ferme , & stable , tout ce qui sera par vous fait , geré , & negocié & le ratifier toutes fois & quantes. Car tel est Nostre plaisir. En tesmoin dequoy nous avons fait mettre le placard de nos armes aux dites presentes. Donné a Versailles le 25. jour de Fevrier 1698. Signé
ELISABETH CHARLOTTE & plus bas par Madame du Four
 & scellé du sceau de ses armes.

*Je soussigné certifie que cette Copie est conforme à
 l'Original. a Francfort ce 14. Novembre 1698.
 Signé l'Abbé de THESUT.*

Copia Plenipotentiae Domini Electoris Palatini.

Os DEI Gratia JOANNES WILHELMUS Comes Palatinus ad Rhenum, Sacri Romani Imperij Archi - Thesaurarius & Princeps, Elector Bavariae, Juliaci, Cliviae, Montiumque Dux, Comes Veldentiae, Sponhemij, Marcae & Ravenspergae, Dominus in Ravenstein &c. Praesentibus publicè testamur ; Cum conventum fuerit , ut controversia ab excessu Serenissimi quondam Principis Electoris Caroli, de haereditate alodiali suborta, coram Delegatis Arbitris juxta tenorem nuperrimi Pacis Instrumenti, Francofurti, libera Imperij Civitate, vel amabili compositione, vel Dominorum Arbitrorum laudo examinari, & quantocius terminari debeat. Quod Wilhelmum Fuchs & Joannem Reichardum Zachmann, respectivè Secretiores, & Regininis Electoralis Palatini Consiliarios, dilectos fideles nostros elegerimus & nominaverimus Nostros Plenipotentiariorum, prout eosdem hisce nominamus & eligimus, ipsis conjunctim, aut eorum uni seorsim, altero forsan absente vel impedito, specialiter injungentes, ut in praedicto loco congressus compareant, ibidem cum Serenissimae Dominae Ducissae Aurelianensis Ministris Plenipotentiariorum, Mandato ad hoc Negotium, coram Sacrae suae Caesareae & Regiae Christianissimae Majestatis Dominorum utpote Arbitrorum Dominis Delegatis Plenipotentiariorum, sufficienti instructis conferant, causam nostram instruant & deducant, ad contraria respondeant, caeteraque omnia ad amicabilem compositionem vel jura Nostra deducenda & laudum aequum, omni quo fieri potest meliori modo accelerandum, spectantia, eâ qua par est fide, dexteritate & solertia curent, provideant & exequantur. Quod si mandato expressiori opus habuerint, illud aequè ac expressum esset, hisce concessum volumus, spondentes nos dictorum Plenipotentiariorum nostrorum gesta, rata, eosque indemnes habituros. In horum fidem praesentes manu propria subscriptas Sigillò nostro corroborari jussimus. Dabantur Weinhemij die vigesima nona Mensis Octobris 1698

**JOANNES WILHELMUS
 ELECTOR.**

(L.S.)

Concordare cum Originali attestamur

WILHELMUS FUCHS. ZACHMANN.

Mandatum Primum pro Dn. Bourgeois.

ARDEVANT les Conseillers du Roy Notaires à Paris soussignez furent presents tres haut tres puissant & tres Excellent Prince Monseigneur PHILIPPE par la Grace de Dieu Fils de France Frere unique du Roy Duc d'Orleans, de Valois, de Chartres & de Nemours, Et tres haute tres puissante & tres Excellente Princesse Madame ELISABETH CHARLOTTE aussy par la grace de Dieu Epouse de Son Alt. Royale d'Elle autorisée, a l'effect des presentes demeurans au Palais Royal paroisse St. Eustache, Lesquels ont fait & constitué leur Procureur M^{re}.

Louis Bourgeois de Chastenet, Avocat au Parlement de Mez, au quel Leurs A. A. R. R. donnent pouvoir de, pour elles & en leurs noms en l'absence de M^{re}. Louis de Thesut Prieur de Marboz, chargé de leur plain pouvoir en date du 25. Febr. 1698. assister à l'Ouverture de l'Arbitrage, stipulé par le Traitté de paix conclu à Ryswic le 30. Octobre 1697. concernant les pretensions de S. A. R. Madame contre Monsieur l'Electeur Palatin, mentionnées aud. Traitté de paix circonstances & dependences d'icelles presenter devant le Sieurs Subdeleguez de l'Empereur & du Roy nommez Arbitres par led. Traitté de paix, le Memoire contenant la demande des pretensions Signé dud. Sr Abbé de Thesut, faire tous les Actes qui seront necessaires à l'Ouverture dud. Arbitrage & à la dite presentation, & qui en pourront resulter par intervention, opposition, ou autrement, sans neantmoins que la presente procuration puisse prejudicier au plain pouvoir donné au d. Sr Abbé de Thesut qui subsistera en son entier. Promettant &c. Obligeant &c. fait & passé au chateau de Fontainebleau en l'apartement de Leurs Alt. Royales. l'An mil six cent quatre vingt dix neuf le vingtieme jour de Septembre & ont Signé la minutte des presentes demeurée à Bellanger le jeune l'un des Notaires soussignez. Signé CLIGNET avec paraphe. Bellanger avec paraphe. Scellé le 24. Septembre 1699.

JEAN le Camus Chevallier Conseiller du Roy en tous ses Conseils Maître des Requestes ordinaire de son hostel Lieutenant Civil de la Ville Prevosté & Vicomté de Paris, Nous certifions que lesdits Clignet & Bellanger sont Notaires au chatelet de Paris & que foy est adjoutée en jugement & hors iceluy aux actes qui sont par eux expediez. En temoin dequoy Nous avons Signé & fait contresigner le present par nostre Secretaire & apposer à iceluy le sèau de nos armes à Paris le 25. jour de Septembre 1699. Signé le CAMUS & plus bas par mondit Seigneur GAURET & Scellé.

Mandatum Secundum pro Dn. Bourgeois.

ARDEVANT LES CONSEILLERS du Roy Notaires à Paris soussignez, furent presents tres haut tres puissant & tres Excellent Prince, Monseigneur PHILIPPE par la Grace de Dieu Fils de France, Frere unique du Roy Duc d'Orleans, Valois, de Chartres & de Nemours, Et tres haute tres puissante & tres Excellente Princesse, Madame ELISABETH CHARLOTTE aussy par la grace de Dieu Epouse de Son Altesse Royale d'Elle autorisée à l'effect des presentes demeurans au Palais Royal Paroisse St. Eustache,

LESQUELS en confirmant les Procurations Par eux cydevant passées a Maître Louis Bourgeois du Chastenet Avocat au Parlement de Metz, & en adjoutant à icelles out d'abondant donné pouvoir au dit Sr. Bourgeois de, pour & au nom de Leurs Alt. Royales En l'absence de M^{re}. Louis de Thesut Prieur de Marboz chargé de Leur plain pouvoir en date du 25. Febr. 1698. agir en l'Arbitrage stipulé par le Traitté de paix conclu à Ryswic le 30. Octobre 1697. concernans les pretensions de Son Alt. Royale Madame contre Monsieur l'Electeur

C

Pala-

Palatin mentionnées aud. Tritté, circonstances & dependences d'icelles, poursuivre, pardevant les Sieurs Subdeleguez de l'Empereur & du Roy nommez Arbitres par led. Traitté, l'adjudication des conclusions prises par Leurs A.A. R. R. & à cette fin fournir des moyens, exceptions & deffenses Ecrire, produire, repondre & contredire & generalement faire pour la decifion & le jugement des differents concernans les pretenfions de S.A.R. & pour l'execution du compromis contenu dans led. Traitté de Ryswick, tous les actes, poursuites, & procedures, qui feront necessaires pardevant lesdits Sieurs Subdeleguez. Promettant &c. Obligéant &c. fait & passé au Palais Royal l'an mil sept cents le feizieme Febvrier & ont figné la minutte des presentes demeuree à Bellanger le jeune l'un de Notaires Souffignez. Signé CLIGNET avec paraphe. Bellanger avec paraphe Scellé lesdits jour & an.

JEAN LE CAMUS Chevalier Conseiller du Roy en tous ses Conseils Maître des Requestes ordinaire de Son hostel Lieutenant Civil de la Ville Prevosté & Vicomté de Paris Nous certiffions que lesdits Clignet & Bellanger sont Notaires au Chastelet de Paris & que foy est adjoutée en jugement, & hors iceluy aux Actes qui sont par eux expediez. En temoin dequoy Nous avons signé & fait contresigner le present par Nostre Secretaire & apposer à iceluy le sèau de Nos armes à Paris ce Seizieme Fevrier 1700. Signé le CAMUS & plus bas Par mond. Seigneur GAURET & Scelé.

LIBELLUS

Serenissimi Principis ac D. D. PHILIPPI

Sac. Reg. Majest. Christianissimæ Fratris Unici, Ducis Aurelianensis, Carnutensis, & Nemurcensis, & Serenissimæ Dominæ, Dominæ CAROLÆ ELISABETHÆ Ducissæ Palatino Bavaræ, Ejus Conjugis,

Contra

Serenissimum Principem ac D. D. JOANNEM WILHELMUM, Comitem Palatinum Rheni, S. R. Imp. Archithesaurarium & Electorem, Ducem Bavaræ, Neoburgi, Clivæ, Montium, &c.

Exhibitus D. D. Plenipotentiaris Subdelegatis Arbitris per Dominum Bourgeois de Charrenet SS. Celsi. Rgg. Mandatarium, Francofurti ad Mœnum die 26. Octobris 1699.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum

Sac. Cæsareæ Majest. ut & Sac. Reg. Majest. Christ. Nobilissimi

Domini Delegati.

PLENIPOTENTIARIUM.

ON intra Germaniam solum, sed & universæ Europæ notum est, quod statim à morte Sereniss. D. Caroli S. R. Imp. Elect. Palat. quæ contigit ipsis Idibus Maij Anno Christi 1685. Sereniss. D. Philippus Wilhelmus Dux Neoburgicus tanquam agnatus proximus & in Electoratu ob lineæ prærogativam successor, bonorum omnium à D. defuncto relictorum, tam allodialium, quam feudalium, sive mobilium, sive immobilium, possessionem sibi sumpserit, apprehenderitque, & in ea totius hæreditatis possessione permanserit, donec prima hæreditatis supra dictæ petitio nomine Sereniss. Dominæ heredis, tanquam Serenissimi Principis defuncti sororis unica facta est.

Nec potuit Sereniss. D. Philippus Wilhelmus illius petitionis Jus liquidum non agnoscere, sed, post aliquot super possessorio contentiones, quæ jam per Instrum. Pacis Ryswicensis in eum statum adductæ sunt, ut nullum amplius locum sint habituræ, in partitionem tandem cum Serenissima Domina hærede consensit, atque ejus quidem partitionis initium factum est, tradita D. de Morouas Sereniss. D. hæredis Mandatario, aliqua bonorum mobilium parte. Quominus verò ad finem perduceretur, ijs quæstionibus controversisque, quæ circa naturam singulorum bonorum emerferunt, primum impedita, bello demum subsequenti plane interrupta est.

Cum autem per dictæ pacis Instr. Art. 8. statutum sit, ut secundum formulam Compromissi, à Sac. Cæs. Majest. & Sac. Reg. Majest. Christianiss. tanquam arbitris, juxta leges & statuta Imperij omnis ista Controversia decidatur, porroque Articulo separato, ipsi Instrumento Pacis annexo, & Compromissi formulam continente præcipiatur, ut à Serenissima D. hærede prætensionum seu petitionum suarum integra designatio adversus Sereniss. D. Joann. Wilhelmum Electorem exhibeatur,

Ideo Serenissima Domina hæres, accedente auctoritate Sereniss. Conjugis, tam supra memorato Art. 8. quàm Art. separato factura satis, vigore ipsius formulæ Compromissi, petit à Sereniss. D. D. Arbitris, eorumque Nobiliss. D. Delegatis judicari atque pronuntari,

Quòd Sereniss. D. Joannes Wilhelmus inchoatam hæreditatis controversæ partitionem teneatur absolvere, & ad debitum usque finem perducere; adeoque omnia Instrumenta & Documenta necessaria, quæ sibi communicata hætenus non sunt, Sereniss. D. hæredi, ejusque Plenipotentiaris exhibere & communicare, interque ea

Imprimis Inventaria five descriptiones universæ Successionis à Sereniss. Carolo Electore fratre relictæ.

Deinde eidem reddi atque restitui Allodialia Mobilia, ea scilicet, quæ moriente Sereniss. Electore Carolo, tum in Arce Heidelbergenfi, tum in aliis Sereniss. Domus Palatinæ Arcibus, Castellis, ædificiis &c. reperta: ut sunt, supellex omnis generis, vestes, stragula, peristromata, margaritæ, vasa aurea, argentea, &c. in supra memorata partitione non comprehensa.

Pecuniam numeratam, quæ in scriniis, five apud Collectores tum publicos, tum privatos Sereniss. D. Electoris tunc exstabat.

Vina, Frumenta, aliasque omnes ejusmodi species, quæ in cellis vinariis, horreis, & apud redituum Electoralium Collectores & Administros servabantur.

Equos, Greges, & Armenta cujuscunque generis, quæ in prædiis Electoralibus, vel in domuum Electoralium equilibus alebantur.

Nomina, jura, actiones, & prætensiones, quæ ipsi Sereniss. Electorali Domui in quoscunque, five Communitates, five particulares debitores competebant.

Quidquid tum à Collectoribus ex præcedentium annorum administratione, vel à Vassallis five subditis Sereniss. Domui Elect. debebatur.

Allodialia Immobilia, & Allodialibus per Constitutiones Imperij, & secundum Germanicæ Jurisprudentiæ regulas accenseri solita, interque ea

Urbes, Oppida, Prædia tum rustica, tum urbana, alio titulo quam Feudi Masculini nomine à Sereniss. Domo Elect. Palat. possessa, emptione, donatione, Testamento, aut alias adquisita.

Prædia tam Emphyteuica, quæ Sereniss. D. Elector Carolus aut Sereniss. D. Antecessores mediante Canone, tum à Sac. Rom. Imperio, tum à quovis alio Principe tenebant, quam ea, quæ prædicti Sereniss. D. oppignerationis nomine compararunt:

Itemque Dominium Directum tam bonorum Emphyteuticorum, Censiticorum, aliorumque similium aliis elocatorum, quam eorum feudorum, quæ ab alio feudo dominante non dependent, five infeudatione ex bonis Allodialibus ab iisdem Serenissimis Electoribus facta, five ex bonis ad ipsos Vassallos antea pertinentibus, iisdemque Sereniss. D. Electoribus, oblatis aut appropriatis.

Feuda Vacantia, & Dominio directo consolidata.

Jura Territorialia Civitatum, Oppidorum, Villarum, aliorumque locorum, libere & absque feudi nomine à Sereniss. D. Carolo Electore possessa.

Accessiones & incrementa feudis Masculinis, quæ Simmerensis linea possederat, à tempore Friderici Stephani filii, Ruperti Rom. Regis nepotis, annexas & annexa.

Ea bona, quæ Sereniss. D. Electoris patrimonio per Confiscationem, aut alio quovis modo simili obvenerunt.

Bona Ecclesiastica seculari usui restituta, quorum D. defuncti Antecessores per cessionem possidentium, aut alia quavis ratione proprietatem sunt assecuti.

Feuda hæreditaria, itemque ditiones & prædia in feudum erecta, ab ea divisione, quæ anno 1444. inter filios Stephani Principis Palatini facta est, & Friderico Simmerensi ejusque posteris pure & absque mentione lineæ Masculinæ concessa, aut sequioris sexûs beneficio comparata.

Feuda Oblata.

Feuda Emta & Sereniss. Domus Palat. patrimonio immixta.

Feuda Pignoratitia.

Reditus Anni 1685. & ut ad eorum æstimationem libri rationum tum generales, tum uniuscujusque prædii particulares repræsententur, exhibeanturve.

Hæc omnia cum Fructibus, Interesse, & omni Causa.

Salvo Jure præsentibus petitionibus addendi quicquid postea ex Inventariis, aliorumque Instrumentorum repræsentatione, aut alia quacunque ratione ad Serenissimam D. hæredem dignoscetur pertinere, & si quid melius consultum videbitur.

Nobiliss. Dominorum Sac. Casareæ Majest. & Sac. Reg. Majest.

Christian. Plenipotentiariorum observantissimus.

L. de Thesus Sereniss. Principis ac D. D. PHILIPPI Sac.

Reg. Maj. Christ. Fratris Unig. Ducis Aurelian &c.

Et Sereniss. D. D. CAROLÆ ELISABETHE Delegatus PEENIPOTENTIARIUS.

Deductio Fundamentorum Libelli exhibiti

26. Octobris 1699.

NOMINE

Serenissimi Principis ac Domini D. PHI-

LIPPI, Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ Fratr^{is}
Unici, Ducis Aurelianensis &c. Et Serenissimæ Domini D. CAROLÆ ELISABE-
THÆ Palatino Bavaræ, Ejus Conjugis,

CONTRA

Serenissimum Principem ac Dominum D. JOANNEM WIL-

HELMUM, Comitem Palatinum Rheni, Sacri Rom. Imp. Archithesaurarium, &
Electorem, Ducem Bavaræ, Neoburgi, &c.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum

Sacræ Cæsareæ Majestatis, & Sacræ Regiæ Majestatis

Christianissimæ, Nobilissimi Domini

PLENIPO TENTIARI I I.

UM Tractatûs Ryswicensis Articulo separato statutum sit, ut post exhibitam designationem prætensionum, seu petitionum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis, adversus Sereniss. Dominum Electorem Palatinum, elapsis quatuor mensibus, fundamenta utriusque partis deducantur, & Nobiliss. Dominis Delegatis Plenipotentarijs tradantur, Sereniss. Ducissæ Aurelianensis Plenipotentarius, hanc quoque legem pro sua parte impleturus, de quibusdam primum facti circumstantijs Nobiliss. Dominos Delegatos Plenipotentarios commonefaciendos existimavit, antequam ad fundamentorum deductionem se accingeret.

Harum circumstantiarum una est, quod, cum agatur de divisione bonorum, sive successionis à Sereniss. Electore Carolo relicta, in qua Sereniss. Ducissæ Aurelian. omnia Jura possessionis, atque inde dependentes prærogativæ, per plures actus authenticos, maximeque legales, expressè reservata sunt, probationis onus, atque necessitas ex qualitate partium litigantium æstimari non debeat; sed ex natura bonorum, de quibus instituta est disceptatio, adeoque habito respectu, quod imprimis agatur de separatione bonorum Feudalium ab allodialibus, protestatur prædictus Plenipotentarius, se non ultra, quam ipsi visum fuerit, probationem in se suscepturum, quænam ex istis bonis allodialia sint, aut eodem Jure censeantur; sed Sereniss. Dom. Electori potius incumbere, ut ostendat, quænam inter ea bona, quæ à defuncto Sereniss. Electore Carolo relicta sunt, Feudali qualitate affecta sint, utpote cum indubitati, & tam in Constitutionibus, quam in praxi Romani Imperij fundati Juris sit, omnia bona generaliter allodialia esse præsumi.

Hujus observationis fundamentum extat in octavo Tractatûs Ryswicensis Articulo, cui hæc finalis clausula annectitur: *Utriusque partis, tam in possessorio, quam in petitorio Jure undequaque integro.* Ejus autem efficacia facile intelligetur, si referatur, tum ad varias Sereniss. Ducissæ Plenipotentiariorum protestationes, tum ad declarationem nomine Sacræ Cæsareæ Majestatis, Eminentiss. Cardinali Bonvisio, 10. Martij 1686. Viennæ exhibitam; tum etiam ad placitum Imperij, dictatum Ratisbonæ ½½ Aprilis ejusdem anni, Cæsareo Decreto, sexta Octobris subsequentis confirmatum; quæ huic deductioni simul omnia annectuntur, sub numero I.

Altera Circumstantiarum, ad quas ut Nobiliss. Domini Delegati Plenipotentarij attendant, rogat prænominatus Sereniss. Ducissæ Aurelianensis Plenipotentarius, hoc est,

D

quod

quòd in præfenti diffuffione Sereniff. Duciffa debeat confiderari, non fimpliciter, tanquam heres allodialis, ab interftato fuccedens; fed quòd jus ejus nitatur infuper, actibus expreffis, & fcriptò confignatis, quales funt SUBSTITUTIO Sereniff. fratri Carolo Electori, per testamentum paternum Sereniff. Electoris Caroli Ludovici in ejus gratiam facta; quòd etiam testamentum de die 4. Aprilis 1670. refertur fub numero II.

RESERVATIO omnium allodialium fuar domus, conceptis verbis contractui matrimoniali Sereniff. Dom. Duciffæ Aurelianenfis, de die 1. Novembris 1671. inferta: cujus copia hic exhibetur fub numero III.

TUM denique OBLIGATIO, qua fe obftinxit, in vim pacti folemnis, ac legitimi, Sereniff. Dom. Philippus Wilhelmus Elector, Sereniff. Dom. Joannis Wilhelmi Pater, in conventionem Halæ Suevorum die $\frac{1}{2}$ Maij 1685. cum Sereniff. Dom. Electore Carolo celebrata; cujus pariter hic adjungitur extractus, fub numero IV.

TERTIA obfervatio eft, quòd per mortem Sereniff. Electoris Caroli, quæ incidit in diem $\frac{1}{2}$ Maij 1685. ut patet ex adjuncto, fub numero V. & cui, ex prædictis titulis, Sereniff. Dom. Duciffa Aurelianenfis, foror unica, fucceffit, extincta penitus fuerit ftirps Mafcula Simmerenfis, à Friderico Simmerenfi, filio Stephani Comitæ Palatini descendens: unde confequens eft, ut fi quæ bona, vel etiam feuda, à Sereniff. Electore Carolo relicta fint, vel per hanc lineam acquifita, vel in ejus favorem noviter erecta, & quorum Sereniff. Duciffa Aurelianenfis ratione fexus, non fit incapax, ipfa Sereniff. Philippum Wilhelmum Electorem ab eorum fucceffione excluferit: utpote cum ejus refpectu dici nequeat, quòd fint Majorum ipfius pacto, & providentiâ acquifita, quin potius ejusdem refpectu non aliter confiderari queunt, quam quafi extranea, & ad ejus lineam, quæ per Ludovicum ejusdem Comitæ Palatini Stephani filium initium fumpfit, neutiquam pertinentia.

His ita præmiſſis, prædictus Plenipotentarius petitioni Sereniff. Duciffæ Aurelianenfis fubsternit generale fundamentum, & ad omnes libelli exhibiti, articulos æqualiter pertingens.

Quæ nimirum, inter bona à Sereniff. Electore Carolo relicta, ejus naturæ funt, ut favâ Sereniff. Domus Palatinæ confuetudine, falvisque constitutionibus Imperij, in alios, quàm in fucceffionem feudalem, five inter vivos, five per ultimam voluntatem transferri potuerint, illa, ex fupradictis titulis, ac præcipue quidem vigore pactorum matrimonialium, ad Sereniff. Duciffam Aurelianenfem, jure optimo pertinere, adeoque eidem Laudo fubfequuturo, ad judicanda eſſe.

Et hoc quidem fundamentum, omnibus juris feudalæ Germanicæ peritis, non poterit non irrefragabile videri: fic enim feudorum Germanicorum fingularis ratio, & effentialis differentia, quâ à feudis Gallicis, aliisque discernuntur, in eo confiftit, ut abſque confenſu Domini directi, nulla in his alienatio, neque ordinatio, aut difpofitio, quæ alienationem infert, locum habeat; fed neceſſario ad fucceſſorem feudalem transferantur, eique reſervari debeant; ita viciffim hac unica ratione, in Imperio à bonis allodialibus diftinguuntur, quòd, quæ bona ejus naturæ funt, ut alienari, aut de his ordinatio aut difpofitio alienationem inferens fieri poſſit, illa hoc ipſo allodialia eſſe cenſeantur, & ad eum ſpectent, cui res, five fucceſſio allodialis quovis titulo relicta eſt.

NEQUE porro apparet, quo prætextu, aut qua juris ſpecie, Sereniff. Duciffæ Aurelianenſi denegari poſſit bonorum Allodialium reſtitutio, quæ ex vi pactorum matrimonialium, ex ſubſtitutione Patris, ex pacto ſolemni inter Sereniff. fratrem ſuum, & Sereniffimum Parentem Domini Electoris moderni inito, petit; cum alius eorum compos fieri potuerit, cui vel Sereniff. Pater ſuus Carolus Ludovicus, vel Sereniff. Frater Carolus, ea five vendidiſſet, five donâſſet, five oppignorâſſet, five alio legitimo juris titulo conceſſiſſet.

NAM etiamſi prædicta ſubſtitutio Paterna, & pactum illud Hallenſe deficerent, conſtat tamen contractus matrimoniales Principum Germaniæ, ex Imperij confuetudine, & obſervantiâ, quæ cum ipſis constitutionibus parem vim habet, jure Gentium cenſeri, atque adeo æque ſanctum, & æque validum titulum haberi, quàm eſt ullus eorum alius, qui ad acquirendum jure gentium Dominium, juſti, legitimi, & efficaces reputantur; quòd, cum in omnibus dictorum Principum matrimonijs, extra controverſiam poſitum ſit, quid ad ſummam validitatem, legalitatem, & efficaciam ejus contractus matrimonialis, reliquum eſſe, aut deſiderari poſſet, ad quem præter Sereniff. Sponſorum conſenſum, etiam authoritas Electoralis Sereniff. Parentis Caroli Ludovici, quæ cæterorum Principum Imperij authoritate adhuc eminentior eſt, & cum Rege Chriſtianiffimo acceſſit, certo modo inita conventio.

HINC

Hinc ad singula Capita exhibiti libelli transeundo, non existimat prædictus Plenipotentarius prolixâ deductione opus esse, ut constat, Sereniss. Dominum Electorem Palatinum de jure teneri, & si recuset, condemnari debere, ad exhibendum omnia, & quælibet instrumenta, ac documenta literaria, ex quibus de existentia & qualitate universorum, & singulorum bonorum à Sereniss. Dom. Carolo Electore relictorum judicium ferri, & existimatio iniri possit: pendet enim isthac exhibendi necessitas individuo nexu, ex parte quidem Sereniss. Ducissæ, à qualitate hæredis allodialis, quæ ipsi hæctenus non est in dubium revocata, & ab expressâ allodialium reservatione contractui suo matrimoniali insertâ, quæ in dubium revocari non potest: ex parte verò Sereniss. Dom. Electoris Palatini, ab apprehensâ per ipsius Sereniss. parentem, & in ipsum devolutâ possessione totius eorundem bonorum universitatis. Licet enim postea, interveniente bello Archiva Palatina disturbata, & aliorum partim sint translata; notorium tamen est, hanc tempestatem tantum ad apographa in illis Archivis asservata se extendisse, ipsa verò Originalia jam antea in tutiorem locum asportata.

Et si post restitutionem ablatorum, jussu Regis Christianissimi factam, aliqua adhuc documenta huic causæ idonea desiderarentur, non eo minus justam conquerendi, & id, quod sua, hoc nomine, interest, persequendi causam haberet Sereniss. Dom. Ducissa Aurelianensis, quod non attentâ æquissimâ petitione, & sæpius reiteratâ instantiâ, talis exhibitio ipsi eo jam tempore recusata sit, quo Sereniss. Elector Philippus Wilhelmus integra Archiva Palatina in sua potestate habuit, ut adeo mora, quæ in differenda exhibitione facta, & ab initio anni 1685. quo Sereniss. Frater obiit, usque ad exitum anni 1688. quo bellum cœpit, protracta est, Sereniss. Ducissæ nocere, aut præjudicare minimè debeat. reservatque illi, etiam per expressum, hac ipsâ de causâ, ipsius Plenipotentarius, omnia competentia Juris remedia, si vel in progressu ipsius arbitrii, vel in liquidatione aliquorum articulorum in ipso laudo fortasse illi adiudicandorum, necessariis ad probandum instrumentis eam destitui contigerit.

JAM verò de præsentî instantissimè flagitat idem Plenipotentarius, ut super petitione, quæ circa inventarii exhibitionem, libello suo inserta est, compulsoriales ipsi decernantur, vel aliàs pronuntietur, quod secundum axiomata jurisprudentiæ Germanicæ justum est.

QUANTUM quidem ipsi constat, in summis Imperii dicasteriis, non minus, quàm in Galliæ, & aliis tribunalibus, confectio inventarii, circa bona defunctorum, non privati, sed publici juris est, adeoque ad eam Electores, & Principes Imperii, æquè ac cæteri Cives adstringuntur.

PRÆTENDIT Sereniss. Dominus Elector Palatinus successionem Sereniss. Electoris Caroli ad Sereniss. Dom. Philippum Wilhelmum Parentem suum devolutam esse, partim jure feudali, ratione scilicet Electoratus, partim jure fideicommissi, & Majoratus, respectu scilicet aliarum ditionum. De priori nulla amplius controversia est, nec cum Sereniss. Dom. Ducissa Aurelianensi unquam fuit. Quoad posteriora, unde quaque contradicatur.

SED quamdiu Sereniss. Dom. Elector huic prætensioni inhæret, non potest se subtrahere obligationi exhibendi plenariam descriptionem bonorum à Sereniss. Dom. Electore Carolo derelictorum. Et quoniam hæc præsupposita obligatio, non ex rationibus privatim excogitatis, vel extra Germaniam vigentibus, deducenda est, ideo loco fundamenti sui adscribit Plenipotentarius Aurelianensis, Germani Jurisconsulti, qui in hac materia præcipuas partes obtinet, KNIPSCHILDII, observationem. Is in Tractatu de fideicommissis familiarum Nobilium ita de hac re scribit cap. 12. §. 8.

„FIDEICOMMISSI possessor tenetur rerum fideicommissis subjectarum inventarium conficere, per *L. cum tale. 72. §. quid ergo 3. ff. de condit. & demonstrat. l. inter omnes. §. 1. ff. qui satisd. cog. Vincent. Fusar. de fideicommiss. substit. quest. 512. n. 5. & seqq. Peregrinus de fideicom. art. 35. Carpzovius Jurisprud. forens. part. 3. const. 8. defens. 39. Marz. 2. ar. in Epitom. Fideicom. part. 2. 4. 54. n. 84. ubi ait: heredem teneri Inventarium conficere, describendo in eo omnia mobilia & se moventia, & ipsorum pretium & æstimationem, ac immobilia, actiones, & jura, ipsi fideicommissis subjecta. Fusar. d. q. 512. n. 1. cum enim possessor teneatur reddere rationem deteriorationis, ut post mortem ejus ad alium integra transeat, utique etiam inventarium conficiet, ex quo constat, quid restituendum, & quantum deterioratum sit, atque adeo, omnis is, qui rationem reddere tenetur, ad inventarii confectionem obligatus est; *L. cum oportet, §. non autem. Cod.**

„ de bonis, quæ liberis. Et ibi Baldus, n. 1. Et fidei commissarium universalem teneri conficere inventarium, si hæres id non fecerit, scribit Bartholus in *l. in ratione. §. quod vulgo. n. 20. ff. ad l. falcid.*; & sic quoque hæredem, qui hæreditatem restituere per fideicommissum obligatur, ad inventarii confectiorem teneri scribit Glossa in *l. in ratione. §. quod vulgo. verbo, nimirum. ff. ad l. falcid. Castrensis in l. cum tale. §. Titius n. 2. v. ex hoc dicunt. ff. de condit. & demonstrat.* Idque exemplò Majoratûs possessoris, quem de rebus majoratui subjectis inventarium conficere teneri tradunt, Peralta in *L. 1. §. qui fideicommissum. n. 45 & seqq. ff. de hæred. Instit. Molin. lib. 3. de Hispan. Primog. cap. 28. n. 4. & seqq. & in fine.*

Si Serenissima Ducissa Aurelianensis renuntiasset hæreditati fraternæ, deberet tamen ipsi juxta tenorem Jurisprudentiæ Germanicæ Inventarium bonorum à fratre relictorum exhiberi: sic enim prosequitur eodem loco KNIPSCHILDIVS. Et sororem quoque hæreditati paternæ renuntiantem, bonorum paternorum descriptionem petere posse, ut sciatur, quænam bona aliquando in defectu masculorum ad ipsam sint reversura, tradit Kellenbentz de *Renuntiatione quæst. 23. n. 25.* at nullatenus hæreditati fraternæ renuntiavit. Nam in Germania quoque certi juris est, filiam, quæ paternæ tantum, & maternæ successioni renuntiavit, neutiquam censeretur renuntiasse successioni Collaterali, qualis est fraterna, uti allatis multorum Doctorum autoritatibus docet Dalnerus in *Tractatu suo de renuntiat.* at palam est eam non renuntiasse hæreditati fraternæ; quin potius integram successionem in allodialia bona omnia domus suæ, uti ex productò contractû matrimoniali patet, sibi expressè reservavit. Num igitur dubitari potest, quin, optimo maximo jure, inventarij, quàm petit, exhibitio, vel si hoc non fiat, id, quod sua interest Inventarium exhibitum esse, ipsi debeat adjudicari.

CIRCA bona mobilia, quæ subsequenter aliquot libelli exhibiti Articulis continentur, nulla potest Sereniss. Ducissæ Aurelianensi moveri controversia; cum sint ejusdem naturæ & qualitatis cum his, quæ eidem tanquam hæredi allodiali restituta sunt, & aliàs etiam juxta jus Cæsareum in Germania usitatum, neque feuda, neque fideicommissa masculina in bonis mobilibus regulariter constitui soleant, quin & insuper in ipsa Sereniss. familiâ Palatinâ exempla extent, quibus Serenissimæ filiæ in renuntiationibus suis successionem bonorum mobilium expressè sibi reservârunt, & vigore talium reservationum absque contradictione consequutæ sunt; itaque duo tantum sequentia monita, circa hosce eosdem articulos adjicienda censet prænominatus Aurelianensis Plenipotentarius:

PRIMUM; quòd per universam Germaniam notorium sit, quantâ diligentia Sereniss. Ducissæ Aurelianensis per suos mandatarios, intercedentibus etiam Regis Christianissimi officiis, restitutionem omnium bonorum mobilium à Sereniss. fratre suo relictorum persecuta sit; quàm verò molestè hanc persecutionem pars adversa tulerit, quantâque tergiversatione plenariam illorum restitutionem in quartum usque annum protraxerit. Unde concludit, quod si restituendorum adhuc istorum mobilium quædam, vel planè omnia, bellicis calamitatibus postea consumpta vel interverfa sunt, moram, quæ in restituendo facta est, non ipsi Serenissimæ hæredi Allodiali Domini Electoris Caroli, sed ejusdem hæredi feudali, qui possessionem eorundem, contra consuetudinis feudalis Germanicæ tenorem apprehenderat, restitutionemque instantissimè, optimoque jure efflagitam facere detrectaverat, imputari, ac nocere, eundemque consequenter ad solvendam eorum æstimationem atque interesse præstandum condemnari debere.

ALTERUM monitum, idque non solum ad hoc, sed etiam ad cætera libelli pleraque capita, referendum, est, quòd per qualemcunque hanc bonorum mobilium enumerationem prædictus Plenipotentarius nequaquam derogatum, aut præjudicatum velit privilegiis & commodis tituli universalis hæreditarii; inter quæ præcipuum est, ut non sit adstrictus ad res singulas, sive mobiles, sive etiam immobiles, in processu arbitrii, specialiter designandas; idque per solidissima fundamenta, quæ suggerit Dom. Andlerus *Consiliarius Imperialis Aulicus, in jurisprudentiâ suâ publicâ, lib. 1. Tit. 11.* ubi sequentia leguntur: Et quia sententia debet esse certa, & conformis libello, ideo rarò libellus generalis admittitur, meliusque actor sibi consulit, res petitas statim specificè designando, secundum supra numero 6. dicta. Etiam in dote libellum generalem admitti quidam tradunt, cujus rei ratio esse potest, quod dotis fructus, tum ante, tum post matrimonium solutum percepti, itemque alia, quæ in fructu non sunt, dotem augere dicuntur *L. 6. L. 31. ff. soluto matrimonio. L. 15. ff. de impensis in res dotales factis*: & quia generale quid est, varias sub se species re-

rum, & jurium comprehendens, ut ideò libellus generalis admittatur, quo simpliciter dotis restitutio petitur; sic tamen ut in processu libelli incertitudo declaretur, ut sententia super restitutione rerum singularum ferri possit, quia nullum aliud jus habet actor, cujus potestate res singulas persequatur, sicut hæres, idemque in actione pro socio, tutela, necessarium tradunt. *Lag. in Methodo Juris Civilis, p. 5. c. 13. n. 31. Obrecht. de libellis, c. 11. n. 74.* quòd in judicio generali res singulæ necessario in processu sint designandæ, per textum in *l. 2. Cod. de Judiciis. Theses Basil. Vol. 5. disp. de libellis, Thes. 14. & 15. ut. f. &* vel maximè in materia dotis confirmatur, per *l. 4. Cod. de sentent. qua sine cert. quant. prof.* alia ratio est actionis universalis, scilicet petitionis hæreditatis, in qua sententia lata præjudicium facit omnibus aliis causis, & hæres declaratus proprijs actionibus experitur: quæ ratio in actione dotis, & aliis cessat, sicque hætenus differunt actio universalis & generalis.

Quod hîc de hæreditatis petitione dicitur, idem, cæteris paribus, de familiæ Ericiscundæ judicio statuendum est, ad cujus normam præsentis petitionis prosecutio exigì debet, quippe qua id imprimis intenditur, ut inceptæ successionis partitio absolvatur, adeoque bonorum allodialium à feudalibus facta separatione priora Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis in solidum adjudicentur.

Atque ex hac eadem causa etiam fluit, ut nemo mirari debeat, quòd in libello contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum exhibito, comprehensa sint ex parte Sereniss. Ducissæ Aurelianensis *nomina, jura, actiones & prætensiones*, quæ Sereniss. fratri in quoscunque debitores competierunt, inclusis etiam his debitis, quæ vel ex administratione Collectorum, vel ex obligatione subditorum, aut vasallorum processerunt. Nam si à Sereniss. successore feudali ulla Juris, & justitiæ ratio habita fuisset, haud dubie sibi revocasset in mentem, quòd nomina, & obligationes in quacunque successione existentes, inter ejusdem confortes, ipso sint Jure divisæ juxta *L. 6. Cod. Jam. erisc.* idque non tantum inter cohæredes vulgares locum habeat, sed in iis etiam casibus observetur, quibus de partitione bonorum à defuncto relictorum, inter successorem feudalem, & hæredes allodiales agitur, utpote in quibus usu fori Germanici receptum est, quod de divisione bonorum diversæ qualitatis à milite relictorum statuitur in *L. 25. §. 1. Jam. erisc.* ubi dicitur, quòd si miles, alium Castrensiū, alium cæterorum bonorum hæredem fecerit, non sit locus familiæ eriscundæ Judicio, quia divisum est inter eos per constitutiones patrimonium. Unde consequuturum fuisset, ut ipse contentus debita, & actiones Electoratui, & cæteris feudis proprijs innexas sibi vindicare, non recusasset æquissimam petitionem, quæ ad ipsum à Mandatario Sereniss. Hæredis allodialis aliquoties delata est, suppeditandi, & extradendi documenta, rationes, & registra ad persequendas illas petitiones necessaria.

Nunc autem postquam præfatus mandatarius cum isthac petitione sua contra manifestissimas æqui bonique regulas rejectus, & ludibrio habitus est, debitæque illa, ob prædictam recusationem, & ludificationem, atque hinc profectam moram variis casibus partim deperierunt, partim devenerunt illiquida, vel certè exactio illorum multò difficilior reddita est, non possunt amplius respectu Serenissimæ Ducissæ, tanquam simplices obligationes, & nuda nomina considerari, ut cum his ad debitores variè depauperatos, aut dilapsos, dispersosque persequendos ablegari queat: Sed jam pridem per eandem modò allegatam tergiversationem, recusationem, & moram conversæ sunt in præstationes personales Sereniss. Dom. Successori feudali incumbentes. Nam si cohæres, qui in possessione hæreditatis fuit, ad hæce personales præstationes ob culpam tenetur, quâ res hæreditaria deterior facta est, quemadmodum Jure Cæsareo cavetur *L. 25. §. 16. ff. Jam. erisc.* veluti si rationes hæreditarias deleverit, *L. 16. §. 4. & 5. ff. eod.* vel si usum saltem Juris hæreditarij impedierit, *L. 25. §. 17. ff. eod.* quantò magis fundata est Sereniss. Ducissa ad petendum, ut sibi contra consortem successionis fraternæ, ratione supradictorum debitorum, & prætensionum, eadem præstationes personales adjudicentur, à quo rationes hæreditariæ non quidem deletæ, sed morâ, & recusatione petitæ communicationis inutiles effectæ sunt, ipsa verò non apertè minus, quàm irreparabiliter impedita est, solutionem debitorum activorum, ad hæreditatem allodiale spectantium persequi, & exigere.

Dum de hisce debitis agitur, specialem mentionem sibi faciendam esse censet Plenipotentarius Aurelianensis illarum prætensionum, nominum, & actionum, quæ resultare poterant ex rationibus militaribus, sub quibus etiam comprehenduntur rationes fortificationum, armamentariorum, cæterique apparatus bellici, quorum communicatio, quoties ex

parte Sereniss. hæredis Allodialis petita, toties à Sereniss. D. Successore feudali recusata est; si quæras, quo fundamento nixa fuerit hæc recusatio, nullum unquam prolatum est, nullum proferri potuit, quod vel minimam Juris speciem haberet. Non enim negari poterat, maximas, & quidem extraordinarias impensas in Electoratus, eique annexorum feudorum tuitionem, securitatēque contra belli vel jam incensi, vel proximè imminentis pericula, ac consequenter in ejusdem meliorationem perpetuam ab ultimis possessoribus ejus Simmerensis lineæ Sereniss. Electoribus Carolo Ludovico, atque Carolo factas, & in rationum tabulas relatas esse: sed earum repetitioni opponebatur sola exceptio fideicommissi Universalis Masculini, quæ etiam si in facto, uti non est, vera fuisset, nec ad eludendam tamen, nec ad elidendam Sereniss. Hæredis allodialis petitionem quicquam erat valitura.

NAM præterquam, quòd juxta Constitutiones Imperij fideicommissa Universalia Masculina ad feuda propria, qualia sunt Electoratus, neutiquam extendi possint, nulla circa hanc rem inter successorem feudalem, & fideicommissarium est differentia, sed contra utrumque ex parte hæredum allodialium, tam retentio, quàm repetitio talium expensarum locum habet. Quod quidem innummerorum Jurisconsultorum Germanicorum posset autoritatibus confirmari, sed contentus hac vice erit præfatus Plenipotentarius, ea tantum huc adducere, quæ à superius allegato D. KNIPSCHILDIO in eodem tractatu, cap. 12. traduntur, ubi quæstiones huc pertinentes sequenti modo tractat, deceditque: Num. 130. „ quamvis, inquit, certis casibus augmenta, accessiones, & melioramenta, fideicommissi suc-
„ cessori unacum re ipsa fideicommissaria sint restituenda, successor tamen pretium, & im-
„ pensas in ea factas solvere tenetur, L. Domos. 58. ff. de legat. 1. & ibi Jason. n. 2. & 4.
„ Rol. à Valle, Conf. 28. n. 21. lib. 1. Ruin. Conf. 184. n. 15. lib. 3. Menoch. lib. 3. præsumpt. 32.
„ n. 3. Decianus Conf. 29. n. 5 & Conf. 58. in fine. lib. 2. Besold. Conf. 133. n. 95. & meliorationes
„ à gravato factas deduci posse communis est conclusio. Gloss. in L. Domos, & ibi Jason,
„ n. 2. & 4. ff. de leg. 1. Menoch. 3. præsumpt. 32. n. 3. Surdus de alimentis Tit. 6. n. 15. Fu-
„ jar. de fideicomm. substitutionibus, q. 669. n. 1. quod etiam de fructibus dictum est supra
„ cap. 10. n. 73. exemplo feudi, in quo, si quid impensis Vasalli melioratum, Vasallus im-
„ pensas istas repetere potest à feudi domino, vel feudi successoribus, cap. 1. §. si Vasallus,
„ Tit. hic finitur lex, 2. feud. 28. & ibi Isernia, Alvarott. Præposit. Afflict. & Doct. com-
„ muniter, Paris. Conf. 2. n. 51. & Conf. 40. n. 40. lib. 1. Clarus §. feudum, q. 88. n. 1. Schrad.
„ de feud. parte 7. cap. 3. n. 7. & 12. part. 9. sect. 2. n. 20. Rosenthal de feud. cap. 7. concl.
„ 47. n. 10. & concl. 60. cap. 10. concl. 43. n. 16. & seqq. Menoch. de præsumpt. 32. n. 9. Peregr.
„ de fideic. art. 5. n. 61.

Num. 143. Fideicommissi possessori, subiungit idem KNIPSCHIDIUS, vel ejus hæredibus solvendæ sunt impensæ, quæ ad rei fideicommissariæ perpetuam utilitatem factæ sunt L. Domos, 58. & ibi Doctores, ff. de leg. 1. L. ubi pure. 19. §. fin. L. Mulier 22. §. sed cum si ff. ad Senatusc. Trebell. Socin. Cont. 82. in fine, verbo, hæres gravatus, lib. 4. „ Tusch. lit. f. concl. 276. n. 16. Paris. Conf. 55. Col. 5. lib. 3. Rol. à Valle, Conf. 28. Marzar. de
„ fideic. p. 3. q. 65. Menoch. recup. possess. remed. 15. n. 507. Molin. in consuet. Paris. Tit. 1. §.
„ 1. Gloss. 5. n. 75. Schrad. de feud. 2. p. 9. sect. 2. n. 21. Molina de Hiss. primog. lib. 1. cap. 26.
„ n. 14. sic Vasallo ipsiusque hæredi refundendæ sunt impensæ in perpetuam feudi utilita-
„ tem factæ. cap. 1. §. si Vasallus, & ibi Bald. Alvarot. Præposit. Afflict. & Doct. Communi-
„ ter, hic finit. lex. 2. feud. 28. Molin. in Consuet. Paris. parte 1. §. 1. Gloss. 8. n. 70. Pinell. in
„ l. 1. 2. n. 71. Cod. de bonis maternis. Hartman. Pistor. lib. 1. q. 24. n. 96. Schrad. de feud. 2.
„ part. 9. sect. 2. n. 20.

HINC postquam Num. 153. ostendisset KNIPSCHIDIUS, quòd restituendæ & solvendæ veniant impensæ in ædificationem factæ, & n. 154. idem docuisset de impensis in reparatio- nem, & n. 155. de impensis in rei fideicommissariæ conservationem, ac n. 156. de impensis in castrorum fortalitionumque fideicommissariorum recuperatione factis, denique n. 160. procedit ad impensas, quæ pro custodia perpetua rei fideicommissariæ veluti Castri, vel fortalitii factæ sunt, de quibus in hunc modum scribit: restituendæ sunt impensæ magnæ, „ si quæ fuerint factæ. Bald. in l. 1. n. 9. Cod. de fruct. & litis expens. Alexand. Conf. 168.
„ n. 3. vol. 2. Petra de fideic. 4. 15. n. 218. & seqq. Gloss. in l. 1. §. inter necessarias, verbo,
„ projectas & ibi Angelus, ff. de imp. in res dot. fact. Peregr. de fideic. art. 50. n. 21. & sic
„ hujusmodi Impensas Vasallo quoque refundendas esse tradit Schrad. de feud. 2. p. 9. sect.
„ 2. n. 21. vers. quarto hæc, & ibi allegata. Ubi id adeò verum esse scribit, ut impensæ
factæ

facta pro castro vel fortalicio defendendo contra hostes tales, à quibus castrum occupatum, vel nunquam, vel nonnisi cum maxima difficultate recuperari posset, repeti possint, etiam si castrum, vel fortalitium ab hostibus fuerit occupatum. *arg. legis, sed an ultro* 10. §. 15. ff. de negot. gest. l. tutor, qui. 7. §. si post. ff. de admin. tut. l. quid ergo. 3. §. sufficit, ff. de contrar. & util. act. tut. quia hæc impensa, pro custodia castri inter necessarias numeratur. *Bald. Conf. 303. vers. 20. pramittendum, lib. 1. Alexand. Conf. 108. n. 8. lib. 2. Petra, de fideic. q. 15. n. 218. 227. & seqq. vers. & quod. Menoch. arbitr. Jud. Cas. 258. n. 10.* quod etiam in munitionibus, machinis, & tormentis bellicis, pro custodia castri comparatis obtinet, ut illarum quoque impensa restituenda veniant, per tradita *Petrad. q. 15. n. 229. & seqq.*

Quod si objiciatur, fortalicia, in quæ tales impensa facta sunt, subsequuto postea bello destructa esse, facilis responsio est, ea non considerari debere juxta statum, in quo nunc sunt, sed secundum eorum statum, in quo, tempore, quo Sereniss. Elector Carolus defunctus est, & quatuor etiam integris annis postea fuerunt. Porro respondet ad hanc quoque objectionem ipse KNIPSCHILDUS, *ibid. n. 171.* dicendo: quod si quoque res ipsa, vel meliorationes in eam facta, casu fortuito, citra culpam possessoris perierint, & tempore restitutionis non amplius extent, nihilominus tamen impensas earundem restituendas & exsolvendas esse probant, *l. Planè. 38. vers. planè potest, ff. de hered. petit. l. sed an ultro. 10. §. 1. ff. de negot. gest. l. si necessarias, 8. ff. de pignorat. act. l. in totum. 4. in fine, ff. de imp. in res dot. fact. l. qui exceptionem. 40. §. si pars, ff. de condict. indeb. Barthol. in l. in fundo. n. 6. in fine, ff. de rei vindic. Tirag. de retr. conv. §. 7. Gloss. 1. n. 10. in fine. Menoch. Arb. Jud. Cas. 258. n. 48 & recup. possess. remed. 15. n. 512. Petra de fideicomm. q. 15. n. 260.* quod de feudi meliorationibus asserit *Schrader. de feud. 2. p. 9. sect. 2. n. 27.*

Quæ cum locum habitura fuerint etiam si Sereniss. Hæres allodialis in possessione fortalitorum istorum tempore demolitionis fuisset juxta *L. 4. ff. de imp. in res dot. fact.* absque proluxa ratiocinatione sequitur conclusio, quæ hosce articulos obsignat prædictus Plenipotentarius, quod ipsi pro circumstantijs facti notarijs, ex parte Sereniss. successoris feudalis, tam ratione impensarum ipsarum, quam ratione usurarum à tempore moræ, planè satisfieri debeat. *L. 18. §. 13. ff. fam. ercisc.* ubi sic habetur: "sumptuum, quos unus ex hæredibus bona fide fecerit, usuras quoque consequi potest ab hærede ex die moræ secundum rescriptum Imperatorum Severi, & Antonini. Nam in eo quoque nihil interesse docet KNIPSCHILDUS, quod non ipsa Serenissima hæres, sed antecessores ejus Pater, & Frater, hæce impensas fecerint, & quod Præsentis actione non à masculo, sed à fœmina hærede petantur; sic enim denique hic *Author* decidit *n. 169. & 170.* quod restituenda sint tales Impensa, etiam si antecessor, cujus ipse successor sive universalis, sive particularis easdem fecerit, & *num. 174.* nihil quoque referre, an hæres fideicommissi possessoris, qui meliorationes fecit, sit Masculus vel fœmina, ita, ut etiam fœminæ hæredi, impensa in rem fideicommissariam facta, sint restituenda, & solvenda, exemplo feudi, in quo meliorationes vasalli hæredi etiam fœminæ sunt refundenda.

Quod jam porrò Articulus libelli exhibiti attinet, Allodialia Immobilia, & Allodialibus accenseri solita concernentes, ut illorum fundamenta eò firmiter stabiliantur, producit Plenipotentarius Aurelianensis hic sub *num. 6. instrumentum divisionis inter quatuor filios Roberti Regis Romanorum, per arbitros ipsius testamento denominatos facta anno 1410.* ex quo duæ sequentes observationes liquidissimè demonstrantur. Prima, quod Electoratus Palatinus certâ, & præcisâ sit designatione circumscriptus omnium Regionum, urbium, ditionumque, tam Electoratum ipsum constituentium, quam eidem annexarum, unitarum, incorporatarum, vel quovis denique modo ad illum pertinentium. Secunda, quod cæteræ ditiones, urbes, regionesque à prædicto Roberto Romanorum Rege relictæ, inter quatuor ejus filios divisæ sint, tanquam partes communis, & vulgaris hæreditatis, adeoque tanquam propriæ & allodiales, exceptis quibusdam feudis, quæ ad unamquamque harum partium pertinere dicuntur. In qua partitione hoc imprimis notabile est, quod postquam ditiones ad Ludovicum maiorem natu Roberti filium, tanquam ad successorem in Electoratu, & Comitem Palatinum, spectantes, enumeratæ fuissent, eidem pars æqualis cum tribus fratribus, Joanne, Stephano, & Ottone, quasi ab Electoratu separata tribuitur, neque postea in hanc usque diem ulla conventio, aut alius actus legitimus in Domo Palatina subsequutus est, quo sive hæc pars, sive cæterorum fratrum portiones, sive etiam illæ ditiones, quæ deinceps per Electores ac Comites Palatinos per matrimonia, bella, contractus,

ultimas voluntates , aut aliter acquisitæ sunt , Electoratui unitæ , aut incorporatæ fuerint. Imò potius è contrario cuncta ejusmodi bona immobilia , ab Electoribus & Comitibus Palatinis possessa , partitionibus hæreditariis , alienationibus , oppignerationibusque subiecta manserunt, sub nomine bonorum, ac ditionum hæreditariarum, à bonis Electoratui incorporatis distingui solita : sicut apparuit subsequen- tium temporum Casibus , quibus Linea Ludovici in Ottone Henrico , Linea Joannis in Christophoro Divite Rege Daniæ , Lineaque Ottonis in Ottone Mosbacensi defecere. In stirpe verò Stephani novæ subinde lineæ emerferunt , quæ variis partitionibus, & dispositionibus tam inter vivos , quàm per ultimas voluntates occasionem dederunt , quæ adeò frequentes sunt , ut nihil præterea ad Sereniss. Domus Palatinæ consuetudinem circa hoc punctum sive docendam , sive stabilien- dam possit desiderari.

NEQUE superfluum tamen fuerit *Dom. Marquardi Freheri Consiliarij Palatini* obser- vationem circa distinctionem bonorum Electoratui annexorum , & non annexorum hic re- ferre , quæ in *Commentario ad Bullam Sigismundi Imperatoris* hisce verbis extat : „ habent „ Principes Electores , præter Principatus suos , ut ita dicam Principales , quorum virtute „ Electoratum gerunt , quique Electuræ individua copula & indissolubili sunt adnexi , „ etiam alias ditiones , hæreditarias magis quàm Electorales , & illas , sive patrimoniales , „ sive maternas , sive dotalitias , sive emptitias , & quolibet modo acquisitas. Cum itaque petitio Sereniss. Ducissæ restringatur ad bona immobilia Allodialia , à Sereniss. fratre relicta , & Electoratui non incorporata , sed in partitionem juxta domus suæ consuetudinem ve- nire solita ; jam videndum deinceps restat , an ob qualitatem sexus ab hac petitione exclu- datur. Hic verò constanter & cum fiducia super factorum notorietate solidissimè fun- datâ , asserit ejus Plenipotentarius , nullam neque pactitiâ , neque testamentariam le- gem in Sereniss. Domo Palatina extare , quæ fœminas à successionem bonorum immobilium absolutè , aut aliter , quàm sub conditione interponendæ renuntiationis arceant. Nam de Constitutionibus ac Consuetudinibus Imperii supervacuum fuerit agere , postquam in Ger- mania extra omnem contestationem positum est , Fœminas Illustres , Successionis in di- tiones etiam Principalem dignitatem annexam habentes , incapaces , atque inhabiles non esse , atque in ipsam Sereniss. Domum Palatinam , tum Comitatus Palatinus ipse , tum præ- cipuæ aliæ ditiones per muliebre successionem sint allatæ.

QUANDO autem de legibus pactitiis & testamentariis Sereniss. Domus Palatinæ men- tionem facit prædictus Plenipotentarius , ne illas quidem dispositiones excipere sibi opus esse putat , quæ potissimum hætenus ex adverso jactatæ , sed nullius idcirco efficaciz sunt , quia in cæteris , quos continent , articulis non sunt in exsequutionem deductæ , vel quia plu- ribus aliis subsequen- tibus dispositionibus , & factis contrariis abrogatæ sunt. Nam in illis quo- que adeò ad successionem Immobilium fœminæ Illustres non declarantur inhabiles , ut ad eandem potius deficientibus masculis expresse vocentur , & extantibus masculis à renun- tiatione , & tenore literarum , Instrumentorumque renuntiationem continentium ipsarum suspendatur exclusio.

ET licet in aliquibus familiis Illustribus receptum sit per pacta Gentilitia , quibus filia- bus renuntiatio injungitur , ut etiam non renuntiantes pro renuntiantibus habeantur , hic attamen rigor erga fœminas Illustres in Sereniss. Domum Palatinam nunquam hætenus introductus est , & si vel maximè introductus fuisset , in casu tamen præsentis , ubi renuntia- tum est , non posset Sereniss. Ducissæ ultra terminos , & tenorem renuntiationis à se factæ nocere , ut ad successionem bonorum etiam illorum inhabilis censeretur , quæ ipsi in renun- tiatione sua expresse reservata.

DOCENT enim Germanici Jurisconsulti etiam in illo casu , quo clausula pacto gentili- tio inserta est , ut filia Principum , & Magnatum non renuntiantes , pro renuntiantibus habeantur , illas tamen non excludi , nisi sint in mora illicita , ita ut per eas stet , quo mi- nus renuntient ; adeò ut si hæreditas ad eas devolvatur ante eventum nuptiarum ab ea nequaquam repellantur , ut videri potest in dissertatione *D. Textoris Heidelbergæ anno 1674. habita. de pactis Gentilitijs procerum , thesi 42 & seqq.* ubi notabilem rationem ad- dit , quòd pacta Gentilitia in hoc passu , dum fœminas ab hæreditatibus propter assignatam dotem repellunt , contra Juris communis dispositionem recepta sint. Si autem ob hanc ra- tionem effectus pacti gentilitij , in favorem fœminæ Illustris planè annihilatur , ut ad suc- cessionem , cui non renuntiavit , admittatur , etiam si debuerit pro renuntiante haberi ; quan- to magis Sereniss. Ducissa ad successionem bonorum allodialium à Sereniss. fratre relicto- rum

rum erit admittenda, à qua pacta Gentilitia eam non nisi mediante renuntiatione erant exclusura, & quæ ipsi in renuntiatione à se facta expressè fuit reservata.

Ad specialiora deinceps procedendo, non existimat deductione sua opus esse, ut constet, quænam sint allodialia, & quòd quælibet res præsumatur allodialis esse, donec feudalis probetur. Brevitatis causa hic adjicit tantum explicationem, resolutionemque utriusque quæstionis, prout traditur à Dom. Joann. Helvico Sinoldo, dicto Schutz, in Colleg. Juris feud. cap. 6. ubi post recensitas variorum allodii expositiones, notanter inquit: " in eo, omnibus convenit, allodium hodie maximè opponi feudo, talèque dici, quod nec fidem, nec pensationem debet; ac subjicit, quamlibet rem allodiam præsummi, donec feudalis probetur. Post Doctores communiter, Rosenthal de feudis cap. 12. conclus. 14. ratio vulgo hæc redditur, quòd feudum servitutem quandam contineat, omnis autem res sua naturâ libera præsumitur, & quilibet Jure proprio, non alieno præsumitur possidere, & hanc juris præsumptionem esse docent, quæ non solum onus probandi detorqueat in adversarium, sed operetur, ut fortiores probationes requirantur pro eo, qui laborat contra præsumptionem. Ita post Surdum, & alios, Klock. tom. 1. Cons. 1. n. 2.

QUÆRITUR tamen in causa præsentis, quæ sub arbitrio vertitur, non tam quæ & qualia bona sub allodialium nomine comprehendantur, quam quæ, & qualia bona in allodialium successionem veniant; Serenissimæ enim Ducissæ, & renuntiando, & reservando, ita cautum est, ut Serenissimus Successor feudalis fratris sui Serenissimi nimirum Electoris Caroli, nihil præter successionem ejus feudalem, jure sibi vindicare possit, unde suapte naturâ solida emergunt fundamenta, ad decidendas quæstiones sequentibus Articulis comprehensas.

CUM enim renuntiationes fœminarum Illustrium, utpote à Jure communi exorbitantes strictissimè, reservationes autem talibus renuntiationibus annexæ, utpote ad Juris communis dispositionem reducentes, latissimè sint interpretandæ; facili consequentia inde deducitur, fœminam Illustrem, quæ feudali successionis renuntiavit, non reputari renuntiâsse, nisi successionis in feuda recta, & propriè ita dicta, eandemque, reservando sibi successionem in allodialia, ad omnium bonorum successionem admitti debere, quæ quovis modo, & respectu allodialibus solent accenseri.

INDE quia prædiorum Emphyteuticorum possessores jure Cæsareo pro dominis habentur, etiam si ab Imperatore ipso in Emphyteusin teneantur. L. 4. Cod. de fund. Patri- mon. ideòque in partitione successionis à tali possessore relicta, non successorem feudalem, sed hæredem allodiam sequuntur, per tradita apud Besold. in Thes. pract. pag. 396. ubi post alias differentias, inter feudum & Emphyteusin, hanc etiam adjicit, quòd feudum regulariter tantum sit transitorium ad masculos, unde appellatione hæredis in materia feudali solummodo veniunt Masculi, §. & siclientulus, de alienatione feudi; emphyteusis verò etiam ad filias, & hæredes extraneos transit, ut notant in L. 3. Cod. de Jure emphyteut. Schneidervin. in præludio feudor. num. 23. differ. 13.

DE Dominio directo prædiorum emphyteuticorum, & feudalium ne potest quidem moveri dubitatio, quin ad hæredem allodiam, tanquam res patrimonialis transeat, unde merito D. Bitschius, Comment. ad librum 2. feudor. tit. 17. appellat novam, & à recepta feudistarum sententia abhorrentem opinionem, quasi feudo ex re allodiali alteri constituto, dominium directum, & Jus patronatûs, quamdiu masculus aliquis superest, ad fœminam non transfret; & Schraderus Germanicorum feudistarum præcipuus, part. 7. cap. 4. n. 72. infert, si quis alium de allodio suo investierit, quòd tunc ad successionem juris, quod dominus in feudo habet, æqualiter Fœminæ, & Masculi nullâ habitâ consideratione sexûs, tantum servatâ gradûs prærogativâ admittantur.

QUOD idem dicendum est de feudis, quæ tanquam vacantia dominio consolidata sunt, nam uti dominium illud directum intra circumstantias, libello Serenissimæ Ducissæ nomine exhibito, insertas patrimonii allodialis indubia pars est, ita consolidatio hoc ipsum operatur ex parte domini directi, ut post illam tale prædium plenissimo Allodii jure ab illo possideatur, teste Rosenthal. de feudis, cap. 5. conclus. 67.

QUOD verò Jura territorialia civitatum, oppidorum, villarum, aliorumque locorum concernit, liberè, & absque feudi nomine à Serenissimo Domino Carolo Electore possessa, nihil circa isthæc peti, quod Constitutionibus Imperii conforme non sit, ex communi Germaniæ Jurisconsultorum doctrina patet, quando statuunt istiusmodi jura hodie ordinario, & proprio jure competere, quia habentur, & possidentur à Proceribus, & aliis tanquam

prium allodium, quod non tantum jure feudi, sed Jure etiam Allodij constituentur; quam observationem exhibet, & probat Dom. Mingius, in conclus. de superioritate territoriali cap. 1. conclus. 15. cap. 2. conclus. 21. & cap. 4. conclus. 5.

DE accessionibus, & incrementis mavult iterum Sereniss. Ducissæ Plenipotentarius usum, sensumque Jurisprudentiæ Germanicæ Dom. KNIPSCHILDII, quam suis verbis referre; ex eodem tractatu de fideicomm. famil. Nobil. cap. 12. n. 110. & seqq. allegato enim „n. 110. augmenta, inquit, quæ possessoris (in nostro casu Serenissimi Electoris Caroli, „ejusque Antecessorum ex Simmerensi linea) facto bonis fideicommissarijs accesserunt, „& per se subsistere possunt, in restitutionem non veniunt, sed ad alios possessoris defunc- „ti hæredes pertinent; veluti si fideicommissi possessor fundum emat, eumque fundo hære- „ditario, quem alienare prohibitus, uniat; nam quæ facto hominis fundo accedunt, & per „se subsistere possunt, particularem suam rationem, & separatam à fundo naturam obti- „nent, egentque separatâ, & divisâ viâ, ut acquirantur, vel amittantur. L. qui fundum. 7. „§. 1. ff. pro empto. Molina, de Hisp. primog. lib. 1. cap. 26. n. 3. Garsias, de expensis & me- „liorat. cap. 22. n. 4. & augmentum separabile non auget rem, cui accedit L. in agris. ff. de „acqu. rer. dom. & cum ea res per se libera sit, absque aliqua præcedenti dispositione hanc „qualitatem, ut perpetuò sit apud familiam, induere nequit, atque inde hortum ad usum „domus feudalis, vel fideicommissariæ emptum non effici feudalem, vel fideicommissa- „rium docent Baldus, in L. 1. quest. 6. ff. de acquir. rerum Dominio Tiraq. de retract. li- „near. §. 32. Gloss. 1. n. 77. nec refert, an res addita sit principaliter, an verò accessorie, ut „in terminis majoratûs scribit Molina, d. num. 3. vers. quod nedum. adde Molinæum in „Consuet. Paris. tit. 1. §. 1. Gloss. 5. num. 14. 15. 16. & 21. Tiraquell. ibidem, & de augmen- „to feudi. Schrader. de feud. 2. parte 9. sect. 2. num. 2. & seqq.

„NEC obest, quòd accessoria & adjacentia naturam rei principalis in omnibus sequan- „tur, L. si quando Cod. de bonis vacantibus; siquidem hoc tunc demum procedit, quando „accessoria expressè addita fuerunt cum qualitate rei prioris, siue principalis, vel quando „is, qui adjacentia addit, de re ipsa disponit, & de ejusdem dispositionis interpretatione „agitur, non verò, si de qualitate nihil fuerit expressum. Molinaus d. L. & Molina d. cap. „26. n. 4.

„ATQUE ita etiam in feudis obtinet, ubi augmentum rei feudalis separabile, & per se „subsistens non ad feudi Dominum, vel proximiores agnatos, sed ad ipsius vasalli hæredes „allodiales pertinet. §. e contrario 2. feud. 8. Vult ejus de feudis, lib. 1. cap. 11. n. 149. Hart- „mann. Pistor. lib. 2. parte 2. quest. 42. num. 42. & seqq. Garsias d. cap. 22. num. 4. Schrader. „de feud. 2. p. 9. sect. 2. num. 8. uti & in Majoratûs bonis. Garsias d. num. 4. Molina d. cap. „26. n. 3.

Idem quoque de bonis, quæ lineæ Simmerensi per confiscationem obvenierunt, pro Sereniss. Ducissæ hisce rationibus, & terminis causam agit, ejusdem tractatus cap. 10. num. „75. ex dictis facile colligitur, quòd pœnæ fiscales tempore possessoris exactæ, & perceptæ ad „ipsius hæredes pertineant, quando jus confiscandi bonis fideicommissariis annexum est, „vel ipsi possessori jus territorij, vel jurisdictionis competit, quamvis enim jus confiscan- „di sit de regalibus, & soli Principi supremo competat, per L. 1. Cod. de bonis vacantibus, „Gloss. in rubricam, & ibi Bartholus, num. 4. & L. 1. Cod. de Jure fisci, Bald. in L. 1. num. „8. Cod. de heredit. vel actione venditâ. Sixtinus de Regalibus lib. 2. cap. 8. num. 46. „ex privilegio tamen, vel præscriptione hodie etiam inferioribus competit. Joh. de Plat. „in L. 1. num. 2. Cod. de bon. vac. Bald. in L. ad finem, Cod. de hered. vel act. vend. Capyc. „decis. 185. num. 3. & seqq. Molin. in consuet. Paris. Tit. 1. §. 3. n. 170. atque ita Majora- „tûs possessori competere tradit Molina, d. lib. 1. cap. 25. num. 20. & seqq. ubi num. 24. id „non solum procedere asserit in pœnis pecuniarijs, seu in bonis mobilibus, sed etiam in „confiscatione bonorum immobilium, ita ut hæc quoque ad possessorem pertineant, & „non ad Majoratûs successorem transeant, probat exemplò usufructuarij, & quòd bona „immobilia confiscata usufructuario omnino acquirantur, nec ad proprietarium quicquam „ex his pertineat, sicuti censent per L. usufructu legato ff. de usufructu. Bartholus in L. „final. n. 1. & seqq. & ibi Paulus num. 2. & 3. Alexand. num. 2. ff. soluto matrim. Bald. „in L. 1. num. 6. Cod. de fruct. & litis expens. Angelus in L. divorcio §. si vir in fundo. „& ibi Jason, num. 8. ff. solut. matrim. quam sententiam communem, & veriozem dicit Molin.

„ *Molin. in Consuet. Paris. Tit. 1. Gloss. 1. num. 51.* & verissimum id esse scribit *Molina, dict.*
 „ *num. 24. vers. contrarium.* & sic quoque hoc magis in fideicommissi possessore dicen-
 „ dum erit, qui verus rei fideicommissaria Dominus existit.

BONA ECCLESIASTICA in secularem conditionem redacta, & à Serenissimo Electore Carolo possessa, duorum sunt generum: quædam ante dissidia Religionis in Germania ex- orta defuerunt Ecclesiastica esse, & titulis singularibus in dominium Antecessorum suorum pervenerunt, adeoque Juris communis dispositioni circa Allodialia bona subjacent, Sere- nissimæque Ducissæ adjudicanda veniunt; reliqua demum post exorum dictorum dissidio- rum secularizata sunt, ita, ut dijudicatio de illis facienda ex Instr. Pacis Westphalicæ pen- deat: Et notorium quidem est, alijs quibusdam Principibus Imperij vi ejusdem pacis ab Im- peratore talia bona Ecclesiastica secularizata in feudum collata esse, sicut aliquot exemplis allatis probat *Dom. Itterus cap. 8. tractatus sui, de feudis Imperij, n. 14.* sed id erga Prin- cipes Palatinos quoque factum esse non apparet, quin potius illi bona ejusmodi seculariza- ta, sicut ante Pacem Westphalicam, ita etiam post illam pro merè allodialibus habuerint, neque prætensum fideicommissum de anno 1444. ad illa porrigi potest; nam quamdiu sacra manserunt, fideicommissio ea comprehendere ne expressè quidem, nedum tacitè licuisset, & cum sæcularem qualitatem induerent, ita eorum acquisitio facta est, ut non possit dici de illis, quòd ex authorum illius prætensi fideicommissi bonis provenerint. quæ verò ejus naturæ sunt, illa à fideicommissio, quantumvis universali, exclusa intelliguntur; sic enim rursus expressè docet *KNIPSCHILDUS in sapius laudato tractatu de fideicommissis. fam. Nobil. cap. 12. num. 103.* Non veniunt in restitutionem fideicommissi bona, quæ fideicommissio nominatim, vel ex mente institutoris non sunt subjecta, & quæ hæredi, five fideicom- missario aliunde, quàm ex substantia testatoris, & non tanquam bona fideicommissio sub- jecta obvenerunt, vel quæ hæres, vel Fideicommissarius ex judicio defuncti non per- cepit. Quem locum multis autoritatibus fulcitum concludit denique his verbis: vel etiam, quæ ipsius testatoris propria non fuerunt, *L. Cohæredi 41. §. quod si hæredem. 3. ff. de vulg. & pupill. substit. L. fin. Cod. de Edict. Div. Hadriani toll. nemo enim dare po- test, quod ipse non habet, argumento L. observare. 4. §. final. ff. de Offic. Procons. L. si univ. 15. Cod. de Legat. & quomodo dispositio testatoris trahi posset ad casum, vel bo- na, in quibus nullam habet potestatem. Barthol. in L. si quis sub conditione. ff. de condit. Instit. Bald. in L. fin. §. in computat. Cod. de Jure deliberandi.*

ARTICULUM, quo feuda hæreditaria, & noviter in gratiam Serenissimæ Lineæ Simme- rensis erecta continentur, peculiari attentione considerari optat Serenissimæ Ducissæ Pleni- potentiarius; non enim levis momenti res eo contineri apparebit suo tempore, nunc autem fundamenta tantum petitionum libellò exhibitò comprehensarum, juxta legem compro- missi Ryswicensis deducenda sunt. Hinc non existimat prædictus Plenipotentarius pro- lixam, & spinosam disputationem Germanicorum Jurisconsultorum sibi ingrediendam esse, an omnia feuda Imperij pro hæreditarijs, an pro feudis ex pacto, & providentiâ sint habenda, sed id jure, meritòque Serenissimam Ducissam credit expectare, flagitareque, ut Sere- nissimus Elector Palatinus doceat, quo jure illorum feudorum possessionem apprehende- rit, atque investituram acceperit Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus, quæ, ratione ad ipsius lineam habitâ, penitus extranea fuerunt, & ipsius personæ respectu non nisi pro novis haberi potuerunt.

NOTUM est, quibus incrementis feudorum successio eò provecta sit, ut ad descenden- tes in infinitum extenderetur, sed notum etiam est, quòd per descendentes non intelligen- tur, nisi qui à primo acquirente stirpem suam deducere possunt. Monet hoc *Dom. It- terus, dicto tractatu de feudis Imperij. cap. 15. num. 2.* citatque in eam rem *tit. 2. feud. 31.* ac deinde subjicit: quam Juris feudalis indubitata regulam, innumerisque præju- dicijs in inclyto Imperialis Cameræ consistorio confirmatam esse, ait. *Rosenthal. de feudis, cap. 7. conclus. 58. num. 2.* unde si rem rectè æstimare velimus, non qua collaterales, sed qua descendentes, ex stirpe primi acquirentis oriundi ad successionem feudi vocantur: Et ut propius accedamus, ipsa etiam imperialia feuda, deducta à primo beneficiario, san- guini affixa esse disertis verbis pronuntiavit. *Fridericus à Sande ad consuetud. Geldrich. tr. 1. cap. 2. §. 7. n. 3. jung. cap. 1. §. 6. num. 2. & 4.* & illustre quoque in hanc rem est

„ *Henrici Hostiensis Cardinal.* testimonium, quod extat *lib. 3. summ. rubric. 20. de feudis*;
 „ §. 7. cujus proinde verba integra adscribemus. De consuetudine Imperij non succe-
 „ dit, nisi filius descendens, imò revertitur feudum ad Imperatorem, & ipse confert, cui
 „ vult. Sic vidi hoc, quando fui in Alemannia, per proceres judicari. unde & aëtori,
 „ qui ex capite consanguinitatis, & propioris cognationis, de Imperiali feudo litem pos-
 „ sessori intentare nititur, illud ante omnia plenè, firmiterque probandum est, quòd à
 „ primo acquirente descendat. Sub speciali exemplo prolixius ostendit *Henr. Michael. Re-*
 „ *spons. Kilon. XXII. pag. 322. seqq. Conf. D. ab Eyben, Elect. feud. VII. 13. seq. ibi citati.*

AGNOSCIT quidem prædictus Plenipotentarius, non sequi statim, quòd ad Serenif-
 simam Ducissam successio talium feudorum spectet, si ad eam Serenissimus Elector Phi-
 lippus Wilhelmus jure aspirare nequivit. Possent enim ad Imperatorem reverti hæc feu-
 da: sed hac ratione Serenissimæ Ducissæ cum fisco imperiali subeunda lis esset, ad Serenif-
 simum Dom. Electorem Palatinum, atque adeo ad præsens arbitrium nihil pertinens: ex
 qua tamen facilem victoriam reportatura esset, utpote cum ex origine, ipsisque talium feu-
 dorum investituris docere valeat, ea non masculinorum, sed fœmininorum jure, & na-
 turâ censerî; vel certè, ejus ad minimum conditionis esse, ut, extinctis jam omnibus
 masculis à primo acquirente descendentibus, ad Serenissimam sororem ultimò defuncti
 devoluta sint: quo nomine, ac imprimis, quod feuda hæreditaria concernit, provocat ad
 communem feudistarum Germanicorum doctrinam relata à *Rosenthal. de feudis, cap.*
7. conclus. 14. num. 22. Vultejo de feudis lib. 1. cap. 8. num. 41. & in Consil. Marpurg. vol.
1. consil. 33. num. 45. & vol. 3. consil. 17. num. 78. Struv. in Syntagm. Juris feudalis,
cap. 4. aphor. 12. & 13. Stryck. de Success. disp. 2. cap. 2. num. 4. & in examine juris feuda-
lis, cap. 4. num. 45. & 46. aliosque per ipsos magnò numerò citatos Jurisconsultos.

CIRCA feuda oblata, empta, & pignoratitia, perinde ut circa hæreditaria, universè
 traditum reperitur à Doctoribus Juris feudalis Germanici, quòd sint anomala impropria,
 & à Natura feudorum rectorum degenerantia, ita ut prærogativa, quam in feudis rectis &
 proprijs, sive agnati remotiores, ex pacto, & providentia majorum suorum, sive mascu-
 li ex privilegijs sexus sibi vindicant, in illis locum non habeat: ad quod demonstrandum
 prædictus Plenipotentarius hic verbotenus repetita vult, quæ nomine Serenissimarum Du-
 cissarum Saxo Lauemburgensium, Serenissimus Princeps Ludovicus Marchio Badensis ad
 stabiliendam illarum prætensionem in successionem paternam, Consilio Imperiali Aulico,
 non ita pridem scripto repræsentavit, unde in hunc finem *extractus* etiam hic, *sub num.*
7. adjicitur: ita tamen, ut ea tantum hic applicari desideret, quæ ad quæstionem juris spe-
 ctant; nam quod ad facti circumstantias attinet, circa quas potissimum Serenissimi Princi-
 pis Anhaltini opposita versatur contradictio, uti hinc Serenissimis partibus in neutram sen-
 tentiam nihil quicquam præjudicari potest, vel debet, ita quoad casum præsentì subjectum
 arbitrio, denuò in memoriam, & ad animum revocandum est, non certare Serenissimam
 Ducissam de asserendis, & vindicandis sibi feudis istiusmodi simpliciter ex natura illorum,
 sed ex genere interpretationis insuper, quam contractui suo matrimoniali adhibendam
 contendit, restrictivam nimirum in renuntiatione, quia hæc odiosa est, & ampliativam in
 reservatione, utpote maximè favorabili, præsertim cum successionis fœmineæ quæstio in ea
 familia agitetur, ad quam originaria, quâ pollet dignitas, & ditiones, quas possidet, præ-
 cipuè muliebris sexus beneficiò pervenerunt.

IN specie porrò de feudis oblatis docet *Dom. Schilter comment. ad jus feudale Ale-*
mann. pag. 13. quòd cernatur cum primis differentia, & effectus eorum in apertura feu-
 dorum, quæ in oblatis difficilius cernitur, quam in datis: deinde etiam in successione fœ-
 minarum, quæ in oblatis non excluduntur, juxta *Werner. Thumtermuth, in relatione*
compromissi feudalis, in causa nobilitatis Archiepiscopatus Colonienfis, contra Archiepis-
copum, & capitulum, fundam. 11. addatur *Goeddeus, Consil. Marpurg. vol. 4. cons. 37. n.*
720. ubi plures authores in hanc sententiam advocat, ac inter alios etiam *Alciat. lib. 3. cons.*
1. num. 47. & Garzonium in tractatu de fœminis ad feuda recip. vel non. num. 165. quam-
 vis iste quidem Jurisconsultus in alijs casibus fœminis iniquior sit, & ad eas excludendas
 plerumque propendeat. Quantum ad feuda empta spectat, vulgata est dissensio inter
Gailium & Mynsingerum de Imperialis Cameræ usu diversimodè attestantes, sed partes
 Gai-

„ Gailij meritò prævalent, dum *lib. 2. observat. 159.* scribit, partem affirmativam, videli-
 „ cet scēminas in feudis emptitijs succedere posse, veriozem esse, & juxta eam in Camera
 „ quoque judicatum, & observatum: nam, ut pronuntiat de hoc dissidio *Goeddeus in Con-*
sil. Marpurg. vol. 4. cons. 37. num. 723. cūm Gailius hæc post Mynsingerum scripserit, non
 „ est dubium, quin meliori studio, ac fundamento, quā Mynsingerus hæc asseruerit,
 „ & posteriores imperialis Cameræ fuerint curæ meliores; ut proinde Dom. Gailio sit ad-
 stipulandum. Addatur *Vultejus, de feudis lib. 1. cap. 9. num. 50. Finckelth. in controuv.*
feudal. disputat. 2. Dom. Obrecht. de feudis lib. 1. cap. ult. num. 39.

FEUDA Pignoratitia describunt feudistæ Germani, quòd sint, quando Dominus, qui
 alium de feudo investit, in Investitura fatetur, se vasallo hoc feudum pro certa pecuniæ
 summa dedisse, ea conditione, ut liberum sit sibi pecuniā restitutā id recipere: Et de his
 communiter tradunt, quòd sint impropria, & hæreditaria, in quæ proinde scēminæ æque, ac
 Masculi, sola gradus prærogativā servatā succedunt; ita docet *Zasius de feudis parte 12.*
num. 23. adstipulante *Gailio, Observat. lib. 2. Observat. 159. num. ult. Vultejus de feudis,*
lib. 1. cap. 9. num. 60. Schrad. de feudis parte 2. cap. 4. num. 57. Wehner. Observat. practic.
 „ pag. 402. ubi dicit, talium feudorum scopum esse, ut succedant Masculi, & Fœminæ, re-
 „ liquos enim hæredes legitimos succedere tantum in pignus, non in feudum. Addantur
Rosenthal. de feudis cap. 2. conclus. 77. Struv. in Syntagm. iuris feudalis cap. 4. aphor. 14.
Stryck. de feudis cap. 4. num. 14. 15. & 16. Quæ, cūm ita se habeant, sperandum est, Se-
 renissimam Ducissam nullam contradictionem passuram esse, quò minus ad feuda admitta-
 tur, quæ Serenissimus Carolus Elector, ab alijs, quā ab Imperatore hypothecæ, vel pi-
 gnoris modò tenuit.

Est verò etiam quoad oppignorationes Imperij prætensio ejus liquidissimè, optimèque
 fundata. Sive enim considerentur istæ oppignorationes, tanquam jus fiduciariæ posses-
 sionis producentes, ut statuit *Dom. Strauch in dissertatione de Oppignorat. Imperij.* Sive
 ut venditiones sub pacto de retrovendendo, uti magni quoque nominis Jurisconsulti in
 Germania senserunt, teste *Ittero de feudis imp. cap. 21. num. 25.* utrobique non desinunt
 suā naturā revocabiles esse, adeoque feuda circa illas constituta pro improprijs, & hære-
 ditijs haberi, utpote, cūm ob id ipsum feudum pignoratitium improprium sit, quia est
 revocabile: docente *Dom. Schutz. Consultatio imp. Aulico, in Collegio Juris feudalis, cap. 3.*
num. 2. neque officit, quòd per capitulationes imperatorias, & Westphalicæ pacis instru-
 mentum Imperator prohibeatur hæc oppignorationes reluere; hoc enim tantum limitatur
 facultas reluendi in persona Imperatoris, qui olim vigore literarum pignoratitiarum solus
 hanc reluitionem facere poterat, hodie autem non potest sine consensu Statuum Imperij:
 unde adeò inferri non potest, quòd talia feuda naturā suā facta sint irreluibilia, & irrevoca-
 bilia, ut potius contrarium exinde directe fluat: quod enim cum consensu Statuum Im-
 perij relui potest, id ex se non est irrevocabile. Quò etiam spectat, quando Imperator in
 capitulatione sua promittit, se oppignorationes Statibus concessas Cæsarea confirmatione
 roboraturum; quā utique opus non esset, si suapte naturā irreluibiles essent.

SUPEREST Articulus, quo petuntur nomine Serenissimæ Ducissæ redditus Anni 1685.
 ex Electoratu, eique annexis, cæterisque à Serenissimo Electore Carolo relictis feudis pro-
 prijs, & Masculinis, percepti: nam, qui ex Allodialibus, & hæreditarijs bonis provenerunt,
 cum rebus ipsis fructuum nomine ad illam pertinent. Cūm Serenissimus Elector Ca-
 rolus ejus Anni 26. Maij defunctus sit, ne in specie quidem hætenus negari potuit, quin
 totius illius anni ratio habenda sit, si de redditibus inter vasalli hæredes, & Dominum feudi
 dividendis esset quæstio: quòd verò etiam ad hæredes Allodiales defuncti, totius anni pro-
 ventus pertineant, hodie equidem, postquam ista materia abunde discussa est, inter omnes
 saniores Germaniæ feudistas consentitur: de fructibus anni ultimi, inquit *Dom. Sinold.*
 „ *Schutz. Colleg. feudal. cap. 12.* cum his statuimus, qui ratione temporis distinguendum
 „ esse volunt, & quidem ita, ut si ante Calendas Martij, & sic post Augustum, in Septem-
 „ bri aut alijs quinque sequentibus mensibus feudum finitum fuerit, fructus ad Dominum
 „ spectent: post Calendas Martij verò, feudò finitò ad Vasallum, ejusque hæredes per-
 „ tineant, adjectisque fundamentis irrefragabilibus, subiicit, facit, quòd hæc decisio in
 „ plerisque Germaniæ curijs observetur, neque aliud in agnatis obtinet, utpote circa quo-
 rum

„ rum personam idem jus observandum esse, textus in 2. *feud.* 45. satis innuit. Eadem
 „ est Doctrina *Knipschild. de fideicom. famil. Nobil. cap. 10. num. 57.* jure feudali ita con-
 „ stitutum est, ut, si agnatione extincta feudum ad Dominum revertatur, tunc mortuô
 „ vassallô inter Calendas Martij, & Calendas Septembris, omnes fructus ejus anni ad hæ-
 „ redes vassalli: si verò post Augustum completum, & ante Calendas Martij decedat, om-
 „ nes fructus ad Dominum pertineant, idemque obtinet, si inter vassalli mortui successores
 „ feudales, & hæredes Allodiales sit controversia, sicuti docent per 2. *feud.* 45. juncto §. *his*
 „ *consequenter* 2. *feud.* 28. *Rosenthal. quest. 42. num. 45. Sonsbec. parte 10. num. 12. &c.*
 „ quibus conformia tradit *Vultejus de feud. lib. 1. cap. 11. num. 222.* ubi ait, quòd distinc-
 „ tio ista crebriori calculo sit recepta, quòdque ea utantur, non solum in casu, in quo feu-
 „ dum revertitur ad Dominum, de quo propriè loquitur §. *hic consequenter*; verum etiam
 „ in illo casu, quo agnatus defuncto vassallo succedit, scribit *Borcholten, de feudis cap. 7. n.*
 „ 95. atque hanc sententiam, & textibus Juris feudalis subnixam, & communi interpretum
 „ calculo approbatam, & receptam affirmat *Hartmann. Pistor. quest. 24. num. 50.* ut dubium
 „ non sit, secundum eam consulendum, & judicandum esse.

ATQUE his ita deductis, ac solidissimè stabilitis articulis, petitionis Serenissimæ Ducis-
 sæ Aurelianensis libellô die 26. Octobris anni præteriti exhibitô comprehensæ, Pleni-
 potentiarius ejus conclusioni ejusdem libelli inhærendo vigore compromissi acceptati, &
 consignati, Sacræ Cæsareæ Majestatis, & Sacræ Majestatis Christianissimæ ad hoc subde-
 legatos arbitros, tanquam Judices compromissarios summopere, & decenti, quô par est
 modo, hisce rogat, ut juxta naturam actionis, & petitionem in libello factam, & ex vir-
 tute, & juxta tenorem prædicti compromissi, quamprimùm de jure pronuntient, & sen-
 tentiâ latâ condemnent Sereniss. Dominum Electorem Palatinum ad respectivè exhiben-
 dum, & restituendum Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi hæredi Serenissimi Electoris Ca-
 roli fratris sui, omnia libellô contenta unâ cum interesse, & expensis de jure refundendis,
 super quibus omnibus jus, & justitiæ administratio, omni, quo potest fieri, meliori modo
 debita cum observantia petitur.

Salvo Jure addendi &c.

*Nobiliss. Dominorum Sac. Cæs. Maj. &
 Sac. Reg. Maj. Christianissimæ Plenipotentia-
 riorum observantissimus.*

L. DE THESUT,

Serenissimi Ducis, & Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis
 Plenipotentarius.

PROTESTATIO

In Comitijis Ratisbonensibus à Regis Christianissimi Legato, eodémque Sereniss. Ducis, & Ducissæ

Aurelianensis Mandatario Dom. Comite de Crecy ^{9. Aug. 1685.}
_{30. Julij.}

Contra

Apprehensam à Sereniss. Dom. PHILIPPO WILHELMO

Electo Palatini, cæterarúmque à Sereniss. Dom. Electore Carolo relictarum ditionum possessionem, in Sereniss. Ducissæ Aurelianensis præjudicium factam, Item placitum Imperij in causa Palatina, & apprehensa possessione dictatum Ratisbonæ $\frac{1}{2}$ Aprilis 1686. Item Decretum Cæsareum super præfato Imperij placito, & declaratione Coronæ Gallicæ facta, in præfata successione Palatina, de die 6. Octobris 1686.

Item responsio sacræ Cæsareæ Majestatis nomine, Eminentissimo Cardinali Bonvisio super præjudicio ex dicta possessione à præfata Sereniss. Ducissa Aurelianensi non timendo facta. Viennæ 10. Martij 1686.

Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis, *Contra* Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

Dictatum Ratisbonæ die ^{9. Aug. 1685.}
_{30. Jul.}

Sacri Romani Imperij Electorum, Principum, atque Statuum, Reverendissimi, Excellentissimi, Nobilissimi, & Amplissimi

Domini Legati, Consiliarij deputati. D.D. Honoratiss.

UM Serenissimus, & Potentissimus Dominus Sacræ Regiæ Majestatis Frater Unicus, Dux Aurelianensis, Valesiensis, Carnutensis, & Nemurcensis, ejusdémque Serenissima Domina Conjux intellexerint à Serenissimo Duce Neoburgico, non tantum Electoralis Palatinatûs, sed etiam Ducatûs Simmerensis, Comitatus Spanheimensis, Ditionum Lauterensium, aliorúmque prædiorum sive feudorum liberorum aut bonorum allodialium, quæcumque ultimus Serenissimus Elector possederat, possessionem apprehensam esse, necesse habuerunt supradictæ Regiæ Celsitudines hujusmodi possessioni contradicere, eidémque obniti, cum eorum bonorum, ditionúmque hæreditas, Serenissimæ Principi, Caroli Ludovici Electoris olim Palatini, filix unicæ, unicæque ultimi Electoris Palatini sorori proprio jure obveniret; hinc vi mandatorum à Serenissimis Princip. infra scripto Franciæ Plenipotentiariorum transmissorum, quorum hic exemplar subnectitur, ut & Sacræ Christianissimæ Majestatis, Domini sui omnium Clementissimi permissu, & mandato, nomine supradictorum Serenissimorum Principum, omni, & cuilibet actui possessionis, quem hic aut uspiam respectu dictorum bonorum, & ditionum, vel annexorum votorum atque Sessionum in Imperij comitijs intuitu, vel ullo alio modo supra dictus Serenissimus Dux Neoburgicus, vel per se, vel per Procuratores, & administratos suos aut jam exercuisset, aut exercere deinceps posset, solemnissimè se opponit, & contradicit infra scriptus Franciæ Plenipotentarius, ita, ut salva exinde sint, maneantque jura Serenissimorum Principum ab ejusmodi in contrarium actis integra, & illæsa. quin & contradicit omnibus actibus, transactionibus, donationibus, testamentis, aliisque, cujuscumque naturæ in detrimentum, & imminutionem Jurium Regiarum Celsitudinum factis, susceptis, aut tentatis, contraque tales actus omni, quo potest meliori modo protestatur, facultatémque Sereniss. Principibus eo ipso reservat

vat integram juribus suis , adversus ea , quæ contra gesta sunt , ita , ut fas est , eaque , quâ par est viâ , providendi ; quæ omnia , ut majorem vim habeant , non potuit prætermittere , quin omnibus Imperii Statibus hîc congregatis rite significet.

Reverendissimorum &c.

Ad omnia officia paratissimus.

Datum Ratisbonæ die 25. Julij 1685.

LUDOVICUS VERJUS , Comes de Crecy
Regis Plenipotentarius.

PLACITUM IMPERII.

In causa Palatina, & apprehensa propterea possessione.

Dictatum Ratisbonæ $\frac{1}{2}$. April 1686.

ILLUSTRIBUS Cæsareis Commissarijs, Principi Sebastiano Episcopo Passaviensi, Principali, & Comiti Gottlieb Sacri Romani Imperij Comiti à Windischgratz, notum faciunt Electorum, Principum, & Statuum hoc in loco præsentibus Consiliarij, & Legati, quòd, postquam dictata diebus 10. & 19. Martij Gallica, Electorisque Palatini memorialia in feriam deliberationem deducta fuerint, in singulis tribus Sacri Rom. Imp. Collegijs deliberatum sit, Regio Gallico Plenipotentario declarationem Imperij nomine ita fieri debere, ut annua possessio neque ad commodum Serenissimi Electoris Palatini allegari, neque in præjudicium Sereniss. Ducissæ Aurelianensis vergere debeat. Signatum Ratisbonæ, die quæ supra.

DECRETUM CÆSAREUM

*Super placito Imperij, & Declaratione Corona Gallica factâ in prætensa Successione Electorali Palatina. de die
6. Octobr. 1686.*

SACRÆ Cæsareæ Majestatis in præsentibus Comitij Illustres Commissarij, Princeps Sebastianus &c. & Comes Gottlieb &c. notum faciunt Electorum, Principum, Statuumque hîc præsentibus Consiliarijs, & Legatis Sacræ Cæs. Majest. Placitum Imperij, quod ob petitam à Corona Gallica in puncto successionis Palatinæ declarationem, die 22. Aprilis factum fuit, die 28. sequentis mensis Aug. transmissum esse. Quia verò Sacra sua Majestas Cæsarea jam ante hoc Placitum die nempe 10. Martij hujus anni declarationem in scripto, cujus Copia hic adjuncta Cardinali Legato, in Aula Cæsarea tum degenti tradiderit, qua Rex Christianissimus omnino contentus fuerit, id, quod Sacra Regia Christianiss. Majestas, non solum Nuntio tunc Lutetiæ commoranti, sed & ipsi Sacræ Cæs. Majestati per Ministrum suum Comitem de la Vauguion Viennæ testata fuerit, ideò meritò in eo acquiescendum. Signatum Ratisbonæ ut supra.

NOMINE Sacræ Cæsareæ Majestatis, Eminentiss. & Reverendiss. Dom. Cardinali Nuntio Bonvisio ad ejusdem interrogationem & instantiam, an juxta Imperij leges prætendens successionem in feudo, nec ejus possessionem intra annum & diem apprehendens beneficiis possessorij excidat, benignè respondendum Leges Imperii in hoc capite à Jure Communi Romano, & feudali non discrepare, adeoque prætendentem successionem in feudis Imperij, aliisve bonis competente via contra eum, qui in capienda successionem prævenit, posse agere, & uti etiam post lapsum anni, & diei, omnibus beneficiis in possessorio, & petitorio Jure communi statutis. Si autem neglectâ viâ Juris, & competentis Judicii sibi ipsi jus dicere, & possessionem ab alio apprehensam propria autoritate, & facto occupare præsumat, eum jure suo cadere, & in alias etiam pœnas pro circumstantiarum qualitate incidere &c. Viennæ 10. Martij 1686.

Reichs

Reichs Gutachten.

In causa Palatina, und deren ergriffener possession.

Dictat. Regensburg den 12. 22. April, 1686.

Er höchst - ansehnlichen Kayserl. Commission, dem Hochvürdigen Fürsten und Herrn, Herrn Sebastian, Bischoffen, und des Heyl. Römi- schen Reichs Fürsten zu Passau &c. Kayserl. Principal - Commissario, und dem hoch - vwohlgebornen Grafen und Herrn, Herrn Gottlieb, des Heyl. Röm. Reichs Grafen von Windischgratz &c. Kayserl. mit Princip- al-Repräsentanten geben, Churfürsten, Fürsten und Stände dises Orts abwesende Rätke, Bottschaffter, und Gesandten hiemit gebührent zu vernehmen; nachdem man nicht ermanglet, die am 12. Mar- tij jüngsthin und 19. hujus dictirte respectivè Königl. Französische und Chur - Pfälzische Memorialen, zugehöriger Berathschlagung zu ziehen, als ist in allen dreyen Reichs Collegiis dahin geschlossen, und dafür gehalten worden, das dem Kö- nigl. Französischen Plenipotentiaro allhie die Declaration von Reichs wegen dahin zu er- theilen seye, das die annua possessio vveder Ihrer Churfürstl. Durchleucht zu Pfaltz zum Vortheil allegiret vverden, noch der Herzogin von Orleans Hochzeit zu präjuditz gerei- chen solle; Womit &c.

Signat. Regensburg, den 22. sten Aprill. 1696.

Churfürstliche Mayntzische
Cantzeley.

Käyserliche Resolution.

Auff des Reichs Gutachten, und Erklärung gegen Franckreich in der prä- tendirenten Chur - Pfälzischen Successions-Sache.

Dictat. Ratisbonæ die 6. 16. Octobris 1686.

Er Römischen Kayserl. Majest. unsers Allergnädigsten Kayfers, und Herrn zu gegenwärtigen Reichstag gevollmächtigte hoch - ansehnliche Kayserl. Commission, der Hochvürdige Fürst und Herr, Herr Sebastian &c. Und der Hochvohlgeborne Graf, und Herr, Herr Gottlieb &c. solle hiermit deren Churfürsten, Fürsten, und Herrn Ständen allhier anwesenden vortreff- lichen Rätken, Bottschafftern, und Gesandten nicht verhalten, was ma- sen allerhöchstgedachten Ihrer Kayserl. Majest. das jenige Reichs gutach- ten, vvelches wegen der in puncto successionis Palatinæ von der Cron Franckreich ver- langter Declaration unterm 22. Aprilis nächsthin ausgefallen, den 28. Augusti darauff zuvar geziemend eingeschickt worden seye; Nach dem aber Ihro Kayserl. Majest. bereits vor abfassung dessen, nemlich den 10. ten Martij dises Fahrs eine schriftliche Erklärung, so hiebey liget, des bey Ihrem Kayserl. Hof subsistirenden Herrn Cardinals Nuntij Eminentz zustellen lassen, mit vvelcher der Aller Christlichst König allerdings zu friden, allermas- sen seine Königl. Majest. solches nicht allein des zu Paris anwesenden Herrn Nuntij nun- mehr Cardinalen Eminentz, sondern auch mehr allerhöchstermelten Ihro Kayserl. Majest. selbst durch dero zu Wien sich auffhaltenten Französischen Herrn Ministrum Comte de la Vauguion zu erkennen geben, als hätte es dabey sein bevunden. Womit verbleibet obhöchstgedachter hochansehnlichen Kayserl. Commission &c.

Signatum Regensburg den 5. ten Octobr. 1686.

SEBASTIAN &c.

(L.S.)

Gottlieb Graf von Windischgratz.

H

(L.S.)

C O P I A

Testamenti Sereniss. Electoris Caroli Ludovici, de die 4. Aprilis

1670. quô Sereniss. Ducissa Aurelianensis, Sereniss. Electori Carolo fratri in universa bona allodialia, si sine liberis decesserit, substituitur.

**Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.**

Dictatum die 4. Aprilis 1670.

NOS CAROLUS LUDOVICUS &c. tot. tit. agnoscimus, & notum facimus per præsentés. Quòd, cùm seriò, & maturè perpenderimus, Nos per specialem Dei gratiam, ac conservationem in optima adhuc valetudine, pro qua maximas divinæ bonitati gratias agimus, ad ætatem istam pervenisse, in qua præcipuè etiam debeamus unà cum reliquis curis, ac sollicitudinibus, quas pro felicitate, incolumitate, ac optimo Regimine nostrarum Provinciarum, ac Subditorum, quibus præsumus, suscepimus, de adornanda Domo cogitare, ut siquidem Deo placuerit, nos hâc vitâ decedere, & filius noster Hæres Electoralis, & filia nostra Elisabetha Carola non solum quid de illis nostris per benedictionem divinam partis, & acquisitis bonis Allodialibus unicuique pro sua rata sine contradictione debeatur, & quibus gaudeant, sed & Illustris nostra dilectissima Raugravia, nostrique ex ea progeniti liberi adhuc dum viventes, quid pro ratione statûs in subsidium eis ordinaverimus, quò decenter vitam agere queant, de istis Allodialibus bonis sciant pro certo, & ut adeò omnes omninò impofterum rixæ ac disceptationes, quæ horum causâ oriri solent, tollantur, accessent. Quare hoc animo paterno sumus in eos, ut ordinationem hanc de bonis Allodialibus confecerimus, consultò, ac maturò judiciò pro facultate ac potestate Principis, ac patris in optima forma, quâ id fieri possit, sicuti sequitur. Volumus igitur

Primò, ut omnia Clenodia nostra, picturas, statuas, equos, arma, & armaturam, Bibliothecam, ceteraque omnia alia mobilia, quæ nobis vel per parentes relicta, vel aliàs acquisita, cujuscunque etiam generis, & nominis sint, exceptò, quod ex illis alibi donavimus, vel legavimus, aut etiam donabimus & legabimus, in pofterum, ea omnia per successionem habebit noster filius & hæres Electoralis, ejusque Hæredes, & hisce omnibus mortuis *Filia nostra Elisabetha Carola, ejusque hæredes habebunt, & possidebunt perpetuò*, exceptâ Bibliothecâ, armis, & ad armaturam pertinentibus, quæ apud Domum Electoralem mansura sunt.

II. Activa. debita, quæ nobis debentur extra Germaniam, quod concernit pensionem ex Angliâ perhibentur restare ad annum usque 1660. inclusivè in summa 1255960. flor. & restantes pecuniæ subsidiariæ ex Francia 30000. flor. dividuntur æqualiter inter filium nostrum hæredem Electoralem, & ejus Sororem germanam filiam nostram Elisabetham Carolam, ac post eorum obitum perveniet ad eorum legitimos Hæredes, æqualitèrque inter eos dividetur; si verò sine legitimis Hæredibus decesserint, revertentur hæc omnia ad filios nostros naturales, & post eorum obitum ad filios eorum legitimos.

III. Pecuniam quod attinet, quam commodavimus Cameræ nostræ, ac ditionibus nostris universis, quæ tamen neque ex redditibus nostris, aut dominijs fuit percepta, sed aliunde acquisita; quia nobis facultas semper fuit non solum ejusmodi pecunias nostris liberis donandi, antequam in rem, & utilitatem nostrarum Regionum verterentur, eorumque in futurum commodum de iisdem providendi, sed etiam cùm jam in utilitatem publicam versæ sunt, eas redhibere, ac efficere, ut temporibus paulò melioribus nobis refunderentur, inconveniens siquidem esset, nostros liberos iisdem pecunijs nobis aliunde acquisitis privari: quare ante omnia filia nostra Elisabetha Carola, ex paraphernalibus Electricis, quæ 24375. flor. erant, eandem summam accipiet.

Nempè.

Per Donum gratuitum ex Helvetiis.

De pecunijs Suecicis ratione Satisfactionis datis.

Quæ pro redimenda Commissariatûs vexatione expendimus.

24375. flor.

9000.

14822.

7658.

55855. flor.

P A C T I

Matrimonialis inter Sereniss. Ducem Aurelianensem, & Sereniss.

Elisabetham Carolam Palatino Bavaram, quo ipsi successiones Collaterales, & omnia Sereniss. Domus allodialia expressè reservantur, Articulus, initi de die prima Novembris 1671.

Adjunct. deductioni fundamentorum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

Ex Pacto matrimoniali inter Serenissimū Principem, ac Dominum,

Dom. Philippum, Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ Fratrem unicum,

Ducem Aurelianensem, Valesiensem, Carnotensem, & Numurcensem, & Serenissimam

Dominam, D. Elisabetham Carolam, Ducissam Palatino Bavaricam, ejus

Conjugem inito, die prima Novembr. Anno Christi 1671.

§. VII.

RÆFATA Serenissima Principissa, interveniente Serenissimi Sponsi sui Authoritate renuntiabit, prout jam renuntiat omnibus Juribus hæreditarijs, in omnibus bonis Supremis, & Feudalibus, Paternis, & Maternis in Germania sitis, reservatis sibi tantum juribus suis, in omnibus ejusdem generis bonis, extra Germaniam sitis, & in Serenissimæ Domus suæ allodialibus.

EXTRACTUS

Ex transactione inter Electoral. Palatinos, & Palatino - Neobur-

gicos Ministros Halæ Suevorum die $\frac{1}{2}$ Maij 1685. inita decerptus, quò Sereniss. Philippus Wilhelmus, Sereniss. Electoris Caroli hæredi allodiali, eo moriente, omnia bona allodialia apud Electoral. domum invenienda, se absque ulla mora, & impedimento traditurum spondet.

Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

Ex recessu transactionis inter Electorales Palatinos, & Palatino-

Neoburgicos ministros initæ, die $\frac{1}{2}$ Maij 1685.

ARTICULO V. §. II.

OS pariter Comes Palatinus Philippus Wilhelmus promittimus pro nobis, & nostris hæredibus, quòd in supradicto casu successionis, si Sereniss. Elector Carolus sine legitimis hæredibus decederet, omnia, quæ apud Electoralem Domum invenirentur Allodialia, quantum scilicet observantiæ, & pactis gentilitiis, Cæsareisque investituris congruum est, Allodiali ejus hæredi, aut quibus Sereniss. Elector aliquid per testamentum, aliòve modo legaverit, sine ulla mora, & impedimento tradere, & concedere velimus &c.

Actum Halæ Suevorum, die $\frac{1}{2}$ Maij 1685.

NUMERO V.

MANDATUM

Invitatorium ad exsequias Sereniss. Electoris Caroli, ab ipso Se-

reniss. Electore Philippo Wilhelmo directum, ex quo constat, ipsum die $\frac{16}{26}$ Maij 1685. obiisse.

Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

PHILIPPUS WILHELMUS DEI GRATIA

Comes Palatinus Rheni, Sacri Romani Imperij Archithesaurarius, & Elector, Dux Bavarix, Juliaci, Clivix, & Montium, Comes Veldentix, Spanhemij &c.

Gratiosam salutem nostram.

OBILIS dilecte, fidelis, Tibi relatum erit, quod ex suprema omnipotentis Dei voluntate Serenissimus Princeps Dominus Carolus Comes Palatinus Rheni, Sacri Romani Imperij Archithesaurarius & Elector, Dux Bavarix &c. dilectus Dom. noster Cognatus, die Sabbathi $\frac{26}{16}$ præteriti mensis Maij è vita decesserit, Nosque gratiosè disposuerimus, ut ejus Cadaver $\frac{10. Julij.}{30. Jun.}$ proximè sequenti secundum Christianam consue-

tudinem tumulari debeat; quapropter gratiosè à te petimus, ut tu ipse, aut nisi necessariò impeditus adesse posses, aliquis ex tua prosapia, die prædicta præcedenti, atratis vestibus instructus maturè adsit, nostræq; aulae Magistro se offerat, quod ab illo propter Electorale illud funus fuerit injunctum, libenti animo suscepturus, quod nobis erit gratissimum. Proinde speramus te præsentì petitioni nostræ præstò futurum, ideòque sumus tibi gratiosè dediti. Heydelbergæ $\frac{25}{15}$ Junij 1685.

NUMERO VI.

INSTRUMENTUM

Divisionis anno 1410. inter Liberos Romanorum Regis per

septem arbitros ab ipso denominatos factæ, ex qua liquet, quæ bona Electorali dignitati indivisibiliter annexa, quæ verò quasi hæreditaria, & merè allodialia in divisionem deducta fuerint, & proinde deduci possint.

Adjunct. deductioni Fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

OS RABANUS SPIRENSIS EPISCOPUS, Joannes ab Hirtzhorn, Joannes Camerarius dictus à Dalburg, Hermanus à Bodenstein, Francisc. Wolbrecht à Sickingen, Ruprechtus ab Helmstadt, & Thom Knebel Eques fatemur, ac notum facimus per præsentès, quod Serenissimus ac Celsissimus Princeps, ac Dominus, D. Robertus Romanorum Rex Semper Augustus, Clementissimus Dominus noster gloriosæ memoriæ, ægrotans, Nos septem jussit convocari, & à nobis petierit, ut omnia documenta, ac pacta, quæ olim, & à se, & à suo patre, vel proavis, & partim quoque à filiis suis inita fuerunt, & quæ in fornice, qui est Heydelbergæ, asservantur, ad manus sumeremus, quibus inspectis ordinationem aliquam, ac divisionem bonorum inter liberos faceremus

remus juxta id, quod nobis æquum, ac commodum videretur, quam rem ita nobis commendavit, ut Juramentô, quô & illi, & filijs ejus sumus devincti, hac in re procederemus, quod etiam à Celsissimis Principibus, ac Dominis, D. Ludovico Comite Palat. Rheni, Sacri Rom. Imp, Archidapifero, Duce Bavariz, ejusque fratribus Dominis, Joanne, Stephano ac Otrone Comitibus Pal. Rheni, Ducibusque Bavariz, Dominis nostris Clementissimis majorem in modum rogati fuimus, ut, quemadmodum prædictus Romanorum Rex mandasset, ordinationem aliquam inter eos faceremus, eorumque dominia, Regiones, terras, ac subditos unicuique dividendo suam portionem distribueremus, ut & illi, & eorum hæredes sine fraude, & firmiter tenere, ac observare velint, & debeant, quodcunque nos Septem, vel pars nostrum maxima hac in re ordinaverimus, ac distribuerimus, absque ulla protestatione, contradictione, vel reprehensione. Idcirco diligenter evolventes, ac scrutantes omnia, quæ haberi potuerunt documenta, super quibus etiam juravimus, suscepimus tandem hoc negotium juxta Mandatum ac rogationem prædicti Serenissimi Romanorum Regis, instantissimamque petitionem dictorum 4. Dominorum semper ob oculos ponentes, quod Instrumenta, ac pacta antiqua sonabant, informatione quoque acceptâ à fide dignis, & expertis Subditis, qui ad unumquodque Dominium pertinent.

Pro ratione igitur atque exigentia causæ in unum omnes convenimus, ut juxta voluntatem ultimam Domini nostri Regis, eorumque requisitionem, ordinationem istam, & divisionem faceremus, prout nunc ordinamus, disponimus, ac dividimus tenore præsentium.

Primò quoniam Dominus noster Dux Ludovicus est Comes Palatinus Rheni, Imperique Elector, ea de causa illi tanquam primogenito aliquid præcipui debebitur, quod fuit etiam antea constitutum, ut apud Palatinatum semper maneat videlicet Arx Stalek, oppidum Bacherach, Stegevallis, & Stalberg arx proximè sita, Caubburgum, & oppidum Pfaltzgravenstein, castrum in Rheno situm, arx Fürstenberg, Diepach, Mannbach in valle, Surberg arx, Altzey arx cum burgo ac oppido, Newentadt oppidum, Wolffsberg cum sua Arce, arx Mannheim in Rheno sita, Weinheim castrum burgum ac oppidum, Lindenfels castrum burgum & oppidum, & utrumque castrum supra Heydelbergam situm, urbs Heydelberg burgum & oppidum, Dielberg burgum, & oppidum. In Bavaria autem, Amberg oppidum, Waldeck arx, Kempna oppid. Ohenberg Arx, Murach, Nax burgum & oppidum, & Castrum Rieden; omnia hæc Dominus noster locò præcipui habebit, unâ cum juribus ac jurisdictionibus, vectigalibus, conductibus, venationibus, piscaturis, altâ, & bassâ jurisdictione, advocatiis, vicis, hominibus, redditibus, usibus, omnibusque omnino pertinentiis, quomodo ea omnia Dominus noster Rex reliquit, siue sint oppignorata, siue hypothecata, cum vel sine debitis, sicuti usque ad hodiernam diem, quo datæ sunt præsentia, ad præmemoratas arces, burga, & oppida pertinuerunt sine fraude; hæc supra memorata locò præcipui habebit Dom. noster Dux Ludovicus, ita tamen, ut nec illa, quæ pro reliquis partibus postea in his litteris assignabuntur, separari debeant.

Præterea nos Septem supra scripti reliqua Dominia, Castra, terras, & homines, sicuti ea à supra dicto clementissimo nostro Domino Rege Roberto fuere relicta, præter supra memoratas arces, burga, ac oppida, omnesque Palatinatûs appertinentias in quatuor partes, pro multa experientia, & rerum notitia, quas habemus, sine fraude divisimus, ita ut unicuique prædict. quatuor dominorum nostrorum una quarta, quam habeat, & possideat, eo qui sequitur modo fuerit distributa.

Primò Dominus noster Dux Ludovicus pro parte sua habebit, ac retinebit Castrum & oppidum Germersheim, castrum in Rheno Newemberg, cum Burgo, burgum ac oppidum Hagenbach, Decimas vini in Dormkeim, pagum Neckeraw, triginta fodras vini in Leimhen, quæ quoque Clem. Dominus noster Rex ipse foelicis memoriæ Conjugi Domini nostri Ludovici ex Anglia ortæ Doarij locò dederat ac ordinaverat.

Porro Dominus noster Dux Ludovicus habebit oppidum Bretheim, oppidum Hei-dolffsheim, castrum Winzingen, castra Rudenfels, Wepplenburg, Waldeck in Hunds-ruck, castrum novum quoad dimidiam, ac partem veteris ejusdem Castellum dimidiam, Entzberg cum burgo Herings pro dimidia, partem in Wintschad dimidiam, & dimidiam harum

harum partium Oxenstein, Reichshoffen, Meisterfeldt, Hochfeldern, Morsmünster, Hunnburg, Winstein, Lüzelftein, Einharzhausen, Altenbeinberg, ac Altenwolffstein, omnes illas partes quoad dimidiam. Præterea partes in Schönenberg, & Reinberg in solidum, partem verò in Löwenstein dimidiam, ita tamen, ut Dominus noster Dux Ludovicus solus custodiam habeat burgi de Löwenstein, redditusque solus possideat. Quæ omnia Castra, burga, & oppida cum omnibus suis juribus, & jurisdictionibus, conductibus, pedagijs, venationibus, piscaturis, pagis, judiciis, advocatiis, hominibus, terris, usibus, redditibus, & reliquis pertinentijs eo modo, ac forma, qua Dominus noster Rex fœlicis memoriæ ea reliquit, sive sint oppignorata, sive hypothecata, cum, vel sine debitis, sicuti ea usque ad hanc diem ad memorata Castra, burga, & oppida, eorundemque præfecturas per-
tinuerunt, sine fraude Dominus noster Dux Ludovicus possidebit, illique perpetuò manebunt, eò quidem modò, qui ante scriptus est.

Habebit etiam Dominus noster Dux Ludovicus hypothecam de Rokenhausen, & Westhoffen, item partes pagorum Codramstein, Ostheim, Dalxheim, & Nidernflersheim, ac decimas in Zell supra Bensheim cum omnibus usibus, & pertinentijs, quæ Dominis nostris, posteaquam constitutum fuit de his, quæ apud Palatinum manere, atque ab eo separari possint ac debeant, obvenerunt. Habebit quoque Dominus noster Dux Ludovicus duas partes in Stromberg, cum castro, ac Valle, cum pagis, fructibus, & dependentijs suis, Oppidum Gemünde ad Nicrum, quia Dominus noster præd. iisdem propter ditiones suas carere non potest, ut scilicet iter facere possit versus Rhenoburgum aut versus Nicrum, sub hac tamen conditione, ut Dominus noster Dux Ludovicus Domino nostro Duci Ottoni ratione harum hypothecarum de Rockenhausen, & istarum partium de Godramstein, Ostheim, Dalxheim, Nidern-Flersheim decimis in Zell, & in duabus partibus in Stromberg, & oppidi Gemünde quotannis censum nongentorum florenorum in festo Nativitatis Domini semperolvere debeat, ad quod & Domino nostro Duci Ludovico, & Domino nostro Duci Ottoni proficuum ac commodum esse posse putamus, & Dominus noster Ludovicus de hisce nongentis florenis Duci Ottoni cautionem præstabit, adeò quidem ut acquiescere, & se contentum dicere possit sine fraude.

Ideò diximus Dominum nostrum Ducem Ludovicum debere habere Bretheim, & Hildesheim, ut majorem curam, & protectionem suscipere possit monasterii Muurenfis, ita tamen, ut si per Marchionissæ Badensis Senioris obitum, Oberkeim, Oberkain, & Mosbach, uti constitutum est, Domino nostro Duci Ottoni aperiantur, & obveniant, si etiam Marchioni Badensi, vel ejus hæredibus Bretheim, & Wieseloch oppignorata fuerint, Dominus noster Dux Ludovicus ea pignora, & alia reluere, ac liberare debeat ad summam octodecim millium florenorum capitalem cum usuris, si quæ fuerint.

Dominus noster Dux Joannes habebit pro sua parte in Bavaria, quemadmodum Dominus noster clementissimus Rex ipse gloriosæ mem. Ea partim illi, partim Conjugi suæ locò Doarii antea assignavit, & dedit. Sunt autem hæc, quæ pro sua parte habebit, & perpetuò retinebit, Cham oppidum, castrum Brugk, & inibi forum, Urbem Neoburg cum castro, Castrum Westernfeld, Castrum Donnersberg, Lengfeld, cum castro, & foro, Castrum Calmintz cum foro, Castrum Stoblenfels, Hohenfels oppidum, Heimberg Castrum cum oppido Felburg, oppidum Newmarck, Castrum Heimberg, oppidum Altorff, Castrum Pfaffenhoffen, Castrum Sulzbach cum burgo & oppido, Castrum Rosenberg, Rapberg, Heersbrück burgum & oppidum, burgum Schauenstein, castrum Genschberg, Sagensberg, Segenstein & forum in Nittenaw, forum in Rollingen, forum Nimkerken, forum in Schwenkendorff, forum in Schmidmülen, quæ omnia supradicta castra, urbes, oppida & burga cum omnibus juribus, ac jurisdictionibus, conductibus, pedagijs, vectigalibus, piscaturis, pagis, judicijs, advocatiis, hominibus, terris, fructibus, redditibus, cæterisque pertinentijs, quemadmodum ea, sive hypothecata, cum, vel sine debitis, & qualiter illa sunt, usque ad hunc diem, & ad prædicta bona pertinent, Dom. noster Dux Joannes habebit eò modò qui supra.

Adhæc etiam Dominus noster Dux Joannes accipiet, illique perpetuò manebunt cum omnibus juribus, quæ Dominus noster Rex in iisdem habuit, Aurbach burgum, & oppidum,

dum, oppidum Dorenbach, oppidum Eisenbach, castra Holenberg, & Hertenstein, Rotenberg oppidum cum Castris Hirzenau, oppidum & burgum, Bernau burgum & oppidum, castrum Wildnau, oppida Dombach, Schneidach, & Kirchs, forum in Dombag, cum omnibus juribus, ac jurisdictionibus, conductibus, peagiis, venationibus, piscaturis, omnibusque pagis, judiciis, advocatiis, fructibus, & redditibus, sicuti Rex ea reliquit, five sint oppignorata, five hypothecata, cum vel sine debitis, uti prout nunc sunt, & quomodo ad ea pertinuerunt, & pertinent, ea omnia Dominus noster Dux Joannes eò modò ac formà, quæ supra, habebit, & possidebit.

Dominus noster Dux Stephanus habebit, sicut etiam Dominus noster Rex ipse Domini nostri Joannis Conjugi, antea partim locò Doarii assignavit, ac dedit, partim pro parte sua illi manebit, Simmern in Hundrucke, Burgum, & oppidum, Oppidum Laubach, oppidum Honeln, oppidum Argenthal, & universum Hundsrucke, præsertim verò quæcunque ad Jura, & jurisdictiones pertinent, five mobilia, five immobilia: castrum Wylberg, pagum Laubenheim ad fluvium Nahe, Castrum Stromberg & Vallem, cum omnibus pagis, fructibus, & appertinentiis, quoad unam tertiam partem Waldeck castrum, super Hundsrück, & partem in veteri burgo dimidiam; Castrum Bohlanden, Ruprechtseck, cum pagis Bibelnheim, & Weinheim, castrum Driefels, oppidum Anwyler, Burgum & oppidum Zweybrücken, oppidum Horenbach; Burgum & oppidum Bergzabern, burga Kinkel, Nicastel, ac partes castrorum Guttenberg, Falkenburg, Mienfeldt, & Ehrenberg ad Moselam, ad solidum, & partes in Altenburg, in burgo & valle Altenwolstein, Oxenstein, Reichshoffen, Musterfelden, Hochfelden, Morsmünster, Heinesburg, Winstein, Luzelstein, & Hartenhufen ad dimidium, & partem in Fiegenheim: hæc omnia Castra, Urbes, oppida, cum omnibus juribus, & jurisdictionibus, conductibus, pedagijs, venationibus, piscaturis, judiciis, advocatiis, pagis, hominibus, terris, fructibus, redditibus, & appertinentiis quibuscunque, sicut Dominus noster Rex gloriosæ mem. Ea reliquit, five oppignorata, five hypothecata, cum vel sine debitis, uti illa pro nunc sunt qualificata, & ad supra dicta castra, oppida, & urbes, eorundemque præfecturas pertinent, sine fraude Dominus noster Dux Stephanus habebit eò modò ac formà quæ supra.

Decedente verò Dominâ nostrâ Comitissâ Spanheimensi, Dominus noster Dux Stephanus pro sua parte accipiet, illique tribuentur Wachenheim ad Haart, burgum, & oppidum, oppidum Lammheim, oppidum Agersheim cum vectigalibus, fructibus, pagis, redditibus, & omnibus dependentiis, sicuti ea nunc locò Doarii, præfata Domina nostra possidet. Tum quoque Dom. noster Dux Stephanus pro parte sua habebit, illique conferentur terra de Lamsheim, & Burgum Heuchelsheim cum omnibus suis dependentiis, quando Henricus Kemerer Eques, qui eas hodierno die possidet, mortuus fuerit, quippe, qui ea etiam Dominis nostris legavit.

Quod tandem attinet Dominum nostrum Ducem Ottonem pro sua ille parte habebit, & perpetuò possidebit, burgum, & oppidum Sintzheim, ac post obitum Comitis de Clerck, Kaiserswert ad Rhenum situm cum omnibus Juribus, Castrum Habitzheim cum burgo Breuzberg, & Herings, quoad dimidiam partem, partem in Umbstadt dimidiam, Waldeck castrum in Ottenwald, Eberbach ad Nicarum, burgum & oppidum Meinenberg, Castrum Ladenburg, oppidum Oberkeim, Castrum Oberkain, Castrum Mosbach, burgum & oppidum Wilberg in Suevia, oppidum Pulach, Castrum Fenerbach, castrum Steinberg, oppidum Hirtsbach, castrum Altwieseloch, Weingarten ad Bruchrein burgum, & pagum, partem in Löwenstein dimidiam, in burgo, & oppido, castrum in Danubio Wildenstein. Omnia hæc Castra, burga, & oppida cum omnibus suis juribus, & jurisdictionibus, conductibus, venationibus, piscaturis, pagis, judiciis, advocatiis, terris, hominibus, fructibus, redditibus, & omnibus pertinentiis, sicut ea Dominus noster Rex gloriosæ mem. reliquit, five sint oppignerata, five hypothecata, cum vel sine debitis, qualiter nunc ea ad supra dicta bona pertinent, absque ulla fraude, eo qui scriptus est modo, habebit Dominus Otto.

Decedente autem Clementissimâ Dominâ nostrâ Romanorum Reginâ idem Dominus noster Dux Otto pro parte sua accipere, & retinere debet Strahlenburg Castrum, Schriesheim oppidum & suburbium, Heinsbach Castrum, Weilsave castrum, & Wieseloch

loch burgum, & oppidum, cum omnibus pagis, jurisdictionibus, advocatijs, venationibus, piscationibus, & cum omnibus Censibus, fructibus, redditibus, & appertinentijs, quæ ad supra nominata burga, & oppida pertinent, sine fraude, quæcunque clementissima Domina nostra Romanorum Regina Doarij locò nunc habet.

Adhæc etiam pro sua parte habebit Dominus noster Dux Otto nongentos florenos, quos illi Dominus noster Dux Ludovicus ratione hypothecarum in Rockenhufen, & Westhoffen, & ratione partium, quas habet in pagis Gondramsheim, Vulffheim, Dalsheim, & Nidernflersheim, & ratione decimarum in Zell, & duarum partium in Stromberg, & ratione oppidi Gemünde annuatim dare debet, sicuti etiam supra dictum est.

Cumque ea pars, quæ Domini nostri Ducis Ludovici est, non habito respectu ad illud, quod illi locò præcipui ordinavimus, & quod aliàs semper ad Palatinatum pertinuit, indubitato melior sit, quàm pars Domini nostri Ducis Ottonis, ideò Dominus noster Dux Ludovicus de sua parte dabit quotannis Domino nostro Duci Ottoni mille florenos in die nativitatis Domini semper solvendos, quorum causa sufficientem illi Cautionem præstabit, eodem planè modò, ac formâ, quo supra de nongentis florenis ordinatum est.

Porro statutum est, ut Dominus noster Dux Ludovicus Dominum nostrum Ducem Ottonem semper fraternè, & amicè habeat, ubicunque cum illo equitaverit, alimenta præstet, unâ cum sedecim equis, personisque, quibus alimenta, fœnum, nutrimentum, ferramenta equorum, stabulum, & diversorium sine fraude largietur. Si verò Dominus noster Dux Ludovicus fratrem suum diutius apud se manere nollet, intra tres menses illi hoc indicandum erit antea, & tunc Dominus noster Dux Ludovicus Domino nostro Duci Ottoni pro alimentis supradictos mille florenos dabit singulis annis in festo nativitatis Domini solvendos. Econtra si Domino nostro Duci Ottoni diutius apud fratrem suum non placuerit commorari, tenebitur hoc illi ipsum ante tres menses indicare, & tunc Dominus noster Dux Ludovicus singulis illi annis eodem festo nativitatis octingentos florenos dare tenebitur. Quicunque igitur eorum alteri primus discessum indicaverit, mille vel octingentos florenos determinabit, juxta modum, ac formam paulò ante descriptam, de quorum tamen solutione facienda sufficiens Cautio præstabitur.

Item si post obitum Domine nostræ Marchionissæ Badensis Senioris Domino nostro Duci Ottoni tradantur Oppidum, & burgum Oberkeim, & Mosbach cum suis pertinentijs, tunc non ampliùs solvet Dominus noster Dux Ludovicus præfatos mille vel octingentos florenos, & quando Domina nostra Romanorum Regina obierit, ipsi etiam Domino nostro Ottoni tradentur Stralenberg, Schriesheim, Heringsbach, Wieseloch, & Weilsave cum suis pertinentijs, omniâque, quæ Dominus noster Ludovicus illi pro alimentis dare tenebatur, finem accipient.

Cæterùm post obitum Domine nostræ Regine Domino nostro Duci Ludovico pro parte sua etiam dabuntur Laudenburg oppidum quoad dimidiam, Castrumque Stein quoad dimidiam, cum omnibus suis juribus, & pertinentijs, sicuti ea à Capitulo Wormatiensi Dominis nostris hypothecata sunt, ut ea Comes Palat. habeat, prædictumque Capitulum eâ causâ protegat.

Ratione verò partis in Laudenburg, & Stein, quæ Domino nostro Duci Ottoni competit, Dux Ludovicus tenebitur illi quotannis solvere quadringentos quinquaginta florenos, quos etiam ipse in se suscepit, & se soluturum pollicitus est, facturumque, ut Dominus noster Dux Otto sit præstita sufficienti Cautione contentus.

Sciendum est quoque, quòd Domino nostro Duci Joanni etiam debeatur castrum Ekmule cum suis appertinentijs, iisdemque juribus, quæ Dominus noster Rex quondam in eo habuit sine fraude. Nec non, quod inter has subsequentes arces, earundemque partes, scilicet Ehrenberg ad Mosellam, Wilsperg in Save, Waldeck in Hundsrucke, Schonenburg supra Wesell, Rhinburg post Lorch, Altenbeinburg, Altenwollffstein, Winzingen apud Newstadt, Nidenfels, Weglenburg, Oxenstein, Reichshoffen, Hochfelden, Meislerfelden, Morfmünster, Lüzelstein, Einharzhausen, Vienstien, & Hunburg, quemad-

modum ea in Dominorum nostrorum Ducum Ludovici, & Stephani comprehensa sunt partibus, & Wildstein ad Danubium, quod in parte Domini nostri Ducis Ottonis continetur, & Löwenstein, quod in partibus Dominorum nostrorum Ducum Ludovici, & Ottonis comprehenditur, utut parum sit, imò ex una parte planè nihil proveniat, quin potius ad eorum conservationem semper expendi debeat, sicuti hoc etiam in quibusdam Castris in Bavaria sitis, ac in parte Domini nostri Ducis Joannis contentis. Dixit etiam nobis uxor Domini nostri Ducis Joannis, illum ex dote sua acceptis duobus millibus, sexcentisque florenis reluisse censum, pro quo Amberga antea erat oppignorata; quare nos, ut eorum considerationem haberemus, admonuit, retulit porro nobis debitum, quod superior Bavaria debet, esse adhuc undecim millium sexcentorum triginta octo florenorum, itaque statutum est, ut Dominus noster Dux Joannes ea omnia solvat, pro qua solutione habebit à Domino nostro Duce Ludovico octo millia florenorum, quæ illi ex redditibus de Amberga provenientes, & reliquis terris Bavaricis ad Palatinatum pertinentibus pro duobus millibus, & sexcentis florenis, quibus Dux Joannes annum Censum Ambergæ reluit, solvet Dux Ludovicus quatuor annis proximè sequuturis, incipiendo à futuro Paschate singulis annis duo millia florenorum, injungétque officialibus suis, ut sine mora, & fraude quotannis ea solvant. adhæc quoque Dominus noster Dux Joannes habebit sex millia florenorum, quæ Burggravius Norimbergæ Joannes Palatinis Comitibus adhuc debet, quæ summa penes eum mensura est.

Cum autem mentionem quoque fecissent amici Domini nostri Ducis Ludovici, debitum, quo Palatinatus Rheni oneratur, summam triginta millium, & mille trecentorum quadraginta quatuor florenorum conficere, pro qua nonnulla Castra, & præfecturæ, vel alia bona oppignorata fuerint, statutum est, ut Dominus noster Dux Ludovicus illud debitum solus solvat, & reluat, & si plura fuerint, tenetur quoqueolvere, in ista autem summa continentur hæc &c. pro æquivalente autem Domino nostro Duci Ludovico manebit, & quia in se suscepit octo millia florenorum Dom. nostro Duci Joanni solvenda, reversio, seu recadentia viginti millium florenorum, quos nostri Domini ex hæreditate Domine nostræ Austriacæ sororis suæ prætendunt.

Omnes etiam Nobiles, vel ad Rhenum, vel in Bavaria habitantes à Domino nostro Duce Ludovico Comite Pal. feuda sua recognoscent. Quicunque autem Vasalli in istis partibus terrarum Dominorum nostrorum Ducum Joannis, Stephani, & Ottonis comprehensi sunt, agnoscent, & recipient unusquisque sua feuda ab illo Domino, in cujus territorio feuda sita sunt, vel unde moventur sine fraude.

Item omnes Burgmanni, sive sint nobiles, sive ignobiles, singuli sua feuda recipient ab ipso Domino, qui burgum possidet, ejusque est Dominus legitimus, sicuti unusquisque nostrorum quatuor dominorum feuda sua recipere, & agnoscere debet, à quo moventur.

Interim nemo eorum cum altero bellum gerere, vel inimicitias fovere præsumat sub quocunque prætextu, nec ullus alteri nocere audeat, vel obesse, vel in suorum bonorum possessione turbare, nec ullibi unquam mali aliquid inferat, sed alter alterum concordia amicâ præveniat, unanimes vivant, concordiaque perpetuò studeant. debent etiam pactum facere confederationis, ut si fortè lis inter eos oriatur, ejus pacti vigore, ac optimâ, quâ fieri poterit, ratione inter eos dirimatur, ac componatur, juxta modum Austregarum usitatum. Officiarij etiam eorum concordia studeant, atque in hac amica Dominorum unione comprehendantur, juxta quod commodum illis visum fuerit. In quorum fidem nos Rabanus Spirensis Episcopus, Joannes de Hirschhorn, Joannes Camerarius, Hermannus de Rodenstein, Franciscus Wolbrecht de Sickingen, Robertus de Helmstadt, & Thom

Knebel Eques hisce literis Sigilla nostra propria apponi jussimus, quæ datæ sunt

Heydelbergæ, Anno Christi millesimo, quadringentesimo decimo, die

Dominica Festum sancti Michaëlis Archangeli proximè
sequenti.

NUMERO

Extractus Rationum & Argumentorum nomine Serenissimarum

Principissarum Saxo Lauenburgensium inclito Consilio Imperiali Aulico oblatorum, quibus foeminas in Imperio in plurimas feudorum species succedere posse, ac debere demonstratur.

Adjunct. deductioni fundamentorum Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis

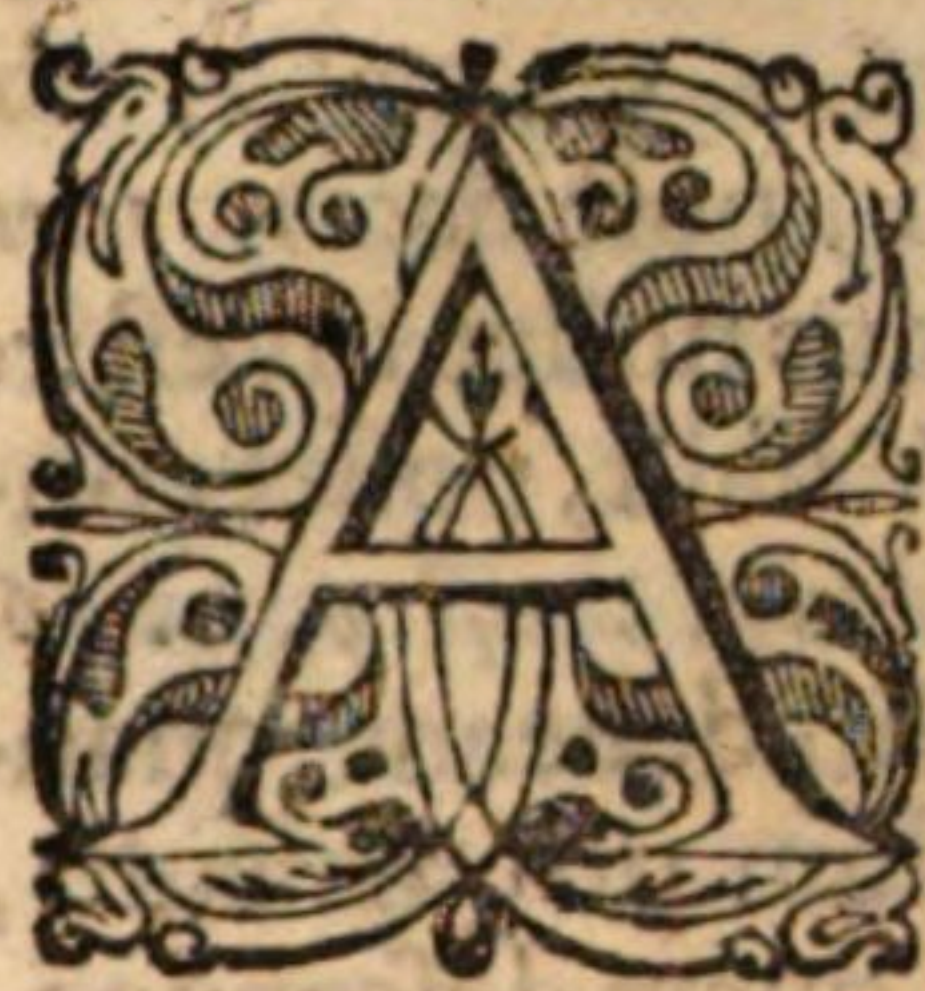
Contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum.

Saxo Lauenburgicarum Principissarum Hæreditariarum præ-

tensio Successionis in vacante Ducatu Inferioris Saxoniae, & nominatim in investituris, terris, hominibus, & appertinentiis.

Pro clementissimè adjudicanda possessione, & immissione in vim remedij adipiscendæ, casu deficientis sequestrationis Imperialis, & tandem pro clementissima decisione petitorij, nec non impertienda investitura, juncta humillima oblatione, & respectivè protectione.

QUÆSTIO.

N prædictæ duæ Principissæ Saxo Lauenburgicæ deficientibus modò Hæredibus masculis ad Successionem comprehensarum in Investituris supra P. & C. tam ultimò ab ipsa vestra Sacra Cæsarea Majestàte, quàm antea anno 1414. ab Imperatore Sigismundo, & aliquod sæculis adhuc ante ab Augustissimis Imperatoribus clementissimè concessis, Regionum, & appertinentiarum aspirare possint, & ita ad vindicandas sibi istas Regiones fundatam in jure actionem habeant.

Enodatio Quæstionis.

QUOD attinet ad hanc quæstionem, negari equidem non potest, regulariter in feudis foeminas non succedere. Constat autem regulam istam præter alias quasdam hùc non pertinentes, exceptionem quoque pati in illis feudis, quæ feuda hæreditaria dicuntur, item in feudis, quæ absque consensu Domini, vel feudaliū successorum sunt alienabilia; tertio in feudis vel ex origine, vel ex pacto foemineis, & quarto in feudis emptis, & oblatis, quæ omnia in jure feudali feuda impropria, informia, & degenerantia vocantur.

Quantum igitur primò concernit naturam, & qualitatem feudi hæreditarii, dubium non est, quin, sicut feuda antiqua ex pacto, & providentia in hæredidatem non deferuntur, illis opposita feuda hæreditaria cum universitate bonorum transeant, oneribus defuncti Vasali, & debitis solvendis subjaceant, nec per beneficium legis, & Inventarii ab hoc liberentur, sed illi adjudicentur, qui, vel ex Testamento, vel ab Intestato, quæ hæres defuncti laudatur, nulla habita ratione, sitne extraneus, an de familia, sive masculus, sive foemina, & hac quidem de causa, quia sicut in feudis antiquis ex pacto, & providentia qualitas sanguinis, ita è contrario in feudis hæreditariis qualitas hæreditaria modum successionis determinat. Pulchrè *Matth. Berlichius in suis Concl. pract. p. 2. concl. 35. n. 16. 19. 20. & 23.* ubi hoc totum præclarissimis textibus, & autoritatibus corroborat. Huic adstipulatur juris feudalis Monarcha *Rosenthal de feudis cap. 12. conclus. 14. à n. 1. usque ad 8.* magis individualiter tradens, & docens, quòd tam in inferioris, quàm superioris Germaniæ partibus, aliisque locis, & provinciis vicinis foeminae admittendæ sunt ad successionem feudorum istorum, quæ sunt, & vocantur *Erblehen*, licet per masculos jam olim sint exclusæ, quod hæc vox *Erb* significet antiquam linguam Germanicam, & præsertim Saxonicam rem liberam, & Allodiale, & vox *Lehen* servitutem aliquam, sive commodatum, & rem in usum aliquem datam, ita ut postmodum in suo composito, scilicet voce *Erblehen* nil aliud denotet, quàm rem quidem allodiale, sed hac tamen feudali servitute gravatam, quòd composita retineant naturam suorum simplicium, & quòd in similibus ambiguis illa præsumptio, & interpretatio capiatur, quæ favet libertati, & consequenter una simul expressæ, sive annexæ simili qualitati hæreditariæ,

& allodialia. Addit ibidem, quòd ubi in investituris vox ista *Erb*, directa scilicet ad rem non ad personam, deprehenditur, foeminae successionis capaces sint, etiamsi id in dictis investituris expressè non dicatur, quòd exinde natura feudi aliquantis per immutata, & nihil aliud dictum videatur, quàm quòd successio quidem concedatur, sicut in re libera, & Allodiali, sed tamen jure feudi, & quòd per consequens annexa illa vox *Erb* plus operetur, quàm expressum pactum pro masculis, & foeminis, & tandem testatur, quòd ex ipsa doctrina & observatione foeminae ad successionem feudorum in Germania tam inferiori, quàm superiori sapissimè admissa sint, & idem quoque docet *Klock. tom. 3. consil. 157. num. 14. & seqq.* ubi quoque tam de consuetudine Germaniae, quàm de praedictis rerum judicatarum in Camera fidem facit. Et addit *Frid. Bruckmanus consil. 2. num. 404. & consil. 4. num. 21. & 23.* sicut & *Vulteijs de feud. lib. 1. cap. 3. num. 33.* quòd feuda Germaniae in dubio potius haereditaria, quàm ex pacto, & providentia praesumantur. Imò in feudis quoque majoribus foeminas deficientibus masculis à successione exclusas non esse, quamvis earum in investitura nulla mentio facta sit, docet idem *Rosenthal cap. 7. consil. 46. post num. 18.* „ in *Gloss. lit. T.* hisce formalibus: In Ducatu, Marchionatu, & Comitatu foeminae descendentes succedere debent, quando nulli extant agnati masculi, datò quòd feudum non fuisset concessum pro masculis, & foeminis, praesertim, quando nullum servitium praestandum de feudis est. Uti etiam illud docet *Cancerius Variar. resolut. p. 1. cap. 12. de feudis n. 55.* & alioquin etiam receptum est, quòd feudum facile transeat in foeminas descendentes investitorum absque masculis defunctorum. *Tiber. Dec. consil. 58. n. 52. vol. 2.* ubi etiam addit, quòd debeant Filiae Vasallorum saltem ex æquitate investiri, post *Socin. jun. consil. 76. n. 121. Bero. consil. 67. n. 51.* ubi plus dicit, quòd, quando Dominus nollet investire foeminam, quæ superest nullis existentibus agnatis, & alijs haeredibus Vasalli, posset conqueri, & appellare, & addit *Decianus*, quòd reperiat consuluisse *Cel. Hug. consil. 9. n. 16.* quòd in Ducatu, Marchionatu, & Comitatu foeminae descendentes investiri debeant, quando nulli extant alii agnati masculi, datò, quòd feudum non fuisset concessum pro masculis, & foeminis. prout & haeredes extraneos magis esse feudorum incapaces, quàm descendentes foeminas, respondet dictus *Bero. consil. 110. num. 68. vol. 2.*

Secundò, pari modo se res habet cum feudis, quæ absque dicto consensu Domini directi alienabilia sunt, nam quòd alienatio vera tessera sit, & reputetur feudi haereditarij, indubitanter docet *Natta consil. 501. num. 3. L. 3. Menoch. consil. 218. n. 5. lib. 9. & 606. n. 1. Tom. 4.* & quòd tale feudum, quod jam semel, vel pluries alienatum est, sicut alia res haereditaria judicetur. Pariter docet *Sylvan. consil. 30. num. 26. Viv. decis. 443. num. 12. lib. 3. Cacharan. consil. 218. n. 5. L. 9. & 606. n. 1. Tom. 4.* ubi complures alios allegat, & quòd consequenter ad foeminas sit transitorium, constat ex praemissis. Et hinc etiam docet *Bursalius consil. 225. num. 50. post Afflict. decis. 305. num. 10. v. 61. Roll. à Valle. Consil. 1. n. 92. vol. 1.* quòd feudum semel distractum, sive alienatum semper possit distrahi, & alienabile maneat, & pro merè haereditario habeatur. Idem determinant *Flamin. de Rubeis Consil. 20. num. 75. & seqq. & consil. 25. n. 75. vol. 1. Nicol. Intrigiol. de feudis q. 39. n. 117. Joan. Petr. Surdus consil. 105. n. 13.* Et feudum, quòd non manserit penes unam familiam, pro alienabili, & merè haereditario habendam esse. itidem docent *Nicolaus Eberhardus jun. consil. 50. n. 39. vers. 2. lib. 2. & Tiraq. de retract. lig. §. 32. Glossar. 1. n. 1.* Quin & magis in specie, quòd feudum pignoratitium de consuetudine totius Germaniae sit quoque alienabile, & eo ipso transitorium ad foeminas, absque ulla haesitatione docet *Zasius de feud. part. ult. n. 23. & seqq. Schrader. de feud. p. 2. cap. 4. n. 57. & seqq. Andreas Gail. lib. 1. observat. pract. 159. n. 5. in fine. Andreas Rauchbar. lib. 1. q. Fur. q. 37. num. 4.* Item, quòd feudum, quod semel fecit transitum ad foeminam, perpetuò ad eas sit transitorium, & foemininum maneat, in terminis docet *Afflict. in cap. 1. num. 8. in fine, de naturali success. feud. 2. fol. 70. Menoch. consil. 65. num. 59. & 60.* non secus, ac feudum semper alienatum perpetuò durat alienabile. latè *Tiraquellus de jure primogen. 44. num. 88. Natta consil. 322. Bursal. consil. 4. num. 23. 27. & 28. & semel divisum permanet divisibile. Sigismund. Loffred. consil. 11. n. 6. Peregr. consil. 20. n. 7. vol. 3. Schrader. de feud. 2. cap. 2. num. 41. vers. 11. si Dux. & n. seqq.*

Tertia exceptio, quòd nempe foeminae à success. feud. non excludantur, si feuda aut ex origine sua, id est, quorum prima acquirens foemina fuit, foeminina sint, aut foeminae in investitu-

vestituris, vel per expressum, vel quod æquipollet, teste *Vultei* de feud. L. 1. cap. 9. n. 79. in fine, sicut & *Joseph*. Cumia in pralud. feudor. fol. 34. n. 204. & seqq. per tacitum pactum, & providentiam ad successionem vocentur, extra controversiam est, ut clarè patet in *usibus feud. cap. 1. de natur. feudal. success. cap. 1. de successione fratrum. & C. 1. §. fin. de success. feud.* quapropter etiam hoc puncto non opus est ulteriori explicatione, & deductione, sed sufficit annotasse, quòd feudum semel ad fœminam transitorium, perpetuò tale maneat, *Afflict. in cap. 1. n. 8. in fine, de natural. success. Francisc. Beca. conf. 192. n. 7. Hipp. Rim. conf. 556. n. 87. Ludov. Schrader. conf. 14. n. 93. L. 1. Simon de prat. conf. 80. n. 11. cent. 3.* ubi ait, quod res semel delata ad fœminas vel effecta devolubilis ad eas, semper duret, & quòd in feudis, quæ à fœmina originem habent, fœminæ in defectum masculorum succedant, indubitanter docet *Menochius conf. 148. n. 11.* ubi addit, quòd omnes ita sentiant.

Quoad quartam exceptionem, feuda scilicet empta, aut potius feuda oblata, scilicet ex proprio possessoris Allodio in feudum recognita, dubitandum non est, quin inter Allodialia Vasalli, & illa bona, quæ tanquam verum beneficium ex mera liberalitate patroni, proprietatem, & dominium directum in bonis suis habentis obveniunt, & Vasallo tantum quoad utile dominium, retenta semper proprietate, & dominiò directò conferuntur, magnum discrimen faciendum sit, & ideò quòd definitio, natura & ipsum substantiale veri feudi (scilicet ut res sit ut beneficium gratuitum profluens ex liberalitate patroni sive Domini directi, proprietatem ipsam, & dominium directum in re illa habentis) feudis oblatis non competat, mirum non est, nec qualitates, naturalia, & attributa veri feudi, & beneficii recti, & proprii feudis oblatis inhærere posse. Qua de causa *Besoldus p. 2. conf. 57. num. 83. & seqq.* Item & *Wesenbeck, consil. 53. in pr.* probè docent, æquitatem velle, ut feuda oblata non ita facilè sicut alia, quæ ex mera benevolentia Domini ad Vasallum perveniunt, amitti debeant, cum Clientelæ magis, & protectionis, quàm feudi naturam habeant. Ejusdem doctrinæ est *Hieronym. Garz. de fœmin. ad feuda recip. vel non. num. 165. & seq.* quo loco scripsit, quòd non obtineat regula exclusionis fœminarum in feudis recognitis, id est, quæ à Domino non processere, sed ab ipsis Vasallis, qui ultro sua Allodia fecere in feudum recognita, quo casu cum Vasalli potius conferant, quàm referant beneficium, ideòque fœminæ à talibus descendentes, finitis saltem masculis admittantur, etiam quando fuerit facta recognitio jure antiqui recti, & legalis feudi, nisi pactum illas expressè repelleret. quia non est credendum, quòd talis recognoscens odio habuerit sanguinem suum etiam fœmineum, sicut in Domino de suo concedente non est credendum, quòd alienas, id est Vasalli fœminas incluserit. Et pro hac opinione facit *cap. 1. §. fin. ibi, cum paterno Allodio, de eo, qui sibi, vel hered. suis &c.* Hæc Garzon. Idem determinat *Joan. Petr. Surd. conf. 407. num. 5. v. confirmatur, & num. 17 & Gail. 2. observat. 159. per totum*, ubi loquitur de feudo emptitio, & inquit, stultum esse in similibus feudis improprijs, & non gratuitis, atque adeò definitione veri feudi, & beneficii carentibus, attendere velle Regulas istas feudales, super quibus se fundant authores partis negativæ, & addit, partem affirmativam de jure variorem esse, & melioribus rationibus fundari, & saniolem quoque opinionem esse, & juxta hanc in Camera quoque judicatum, & observatum fuisse. Idem docet *Ful. Clar. Sentent. lib. 4. §. feud. questione 73. num. 6. & q. 16. per totum*, ex ratione, quòd tali feudo empto definitio veri feudi, ob defectum scilicet gratuiti beneficii, non conveniat. Ergo & multò magis id ipsum in feudo oblato obtinebit, cum Vasallus potius conferat, quàm recipiat beneficium, & dominium tam directum quàm utile penes ipsum sit, & aliunde constet, quòd feuda, quorum dominium directum penes dantem non remanet, sint impropria, degenerantia, alienabilia, de natura sua hæreditaria, & ad extraneos quoscunque transitoria, & multò magis ad fœminas, prout patet ex natura domini directi, utpote vi cujus patroni sive feudorum Domini directi, leges feudales, & prohibitivas, quòd notandum, rebus suis imponere valuerunt. Testatur id quoque *Vultei de feud. L. 1. c. 8. n. 80.* & totidem alij, & hinc etiam est, quòd in ejusmodi quoque feudis non obtineat vulgaris illa doctrina, qua traditur, fœminam semel exclusam perpetuò manere exclusam, prout testatur *Alciat. consil. 4. n. 46. in fine, & 48. L. 4. quem retulit Andreas Knichen de Investitur. pact. p. 1. cap. 3. n. 190.* Sed ut jam progressus fiat ad rem ipsam, & statim quidem in principio demonstretur, illa sub P. & C. clementissimè collata feuda antiqua, non esse à pacto & providentia, sed verè feuda hæreditaria, alienabilia, pignoratitia, fœminea, & oblata, provocatur I. ad ipsum investiturarum tenorem, utpote ex quo patet, feuda illa

investito tantum, sine ulla facta mentione liberorum ejus, filiorum aut descendendum concedi, quo casu, id est, ubi feudum duntaxat simpliciter est concessum uni, nulla facta mentione liberorum aut filiorum descendendum, aut etiam heredum, praesumitur esse hereditarium, & non ex pacto. *Argum. Cap. 1. de duobus fratr. à capit. investit. & sic docet Gail. 2. observat. 154. num. 7. cum citat. & communem dicit Jason in L. apud Julium. §. Si quis alieni. ff. de legat. 1. & Vultei de feud. lib. 1. c. 8. num. 66. ubi plures allegat, & de veriori hac sententia fidem facit, & in hanc quoque sententiam plerique iverunt interpretes, de quibus suo tempore, & rectè, nam, cum pacta facti sint, & doceri debeant, nihil mirum, quod praesumi non possint. Sicut etiam in facto negari non potest, omnes à primo usque ad ultimum possessorem nominatarum in dictis investituris Regionum, & bonorum descendentes, si super jure possessionis suae constituti respondere debuissent, utrum in dictis bonis, ex pacto aliquo, & providentia primi acquirentis, an verò in qualitate hereditaria successerint, & per modum successionis hereditariae acquisiverint, nihil aliud, quam qualitatem hereditariam allegaturos fuisse, idque ex ratione, quod de tali pacto, & providentia primi acquirentis nihil constet, nec in dictis investituris aliquid de hoc expressum sit, contra verò de qualitate hac hereditaria omnes investituræ plenæ deprehendantur, & quidem multoties repetitis vicibus, ibi in verbis. *Sicut Regiones istas & Comitatus Palat. parentes ejus Titulo hereditario, ad eum, ejusque cognatos transmiserunt, &c. ut ista ditiones immutabiliter post unius mortem alteri obveniant, sicut per hereditariam successionem à parentibus ejus illi dicta Urbs delata est &c. Ditiones & homines, sicut à parente suo per hereditatem acquisivit &c. Sicut illa, scilicet modo Regiones & bona, à Cognato ejus per hereditariam successionem ad illum pervenerunt &c.**

Quibus praesentibus circumstantiis juris est, quod feuda hæc nostra quaestionis non ex pacto, & providentia primi acquirentis, sed potius hereditaria censenda, & praesumenda sint, geminatio enim, & praegnantia verborum universalium, magis voluntatem demonstrant, concessæ libertatis, & feudi hereditarii naturæ, *Vulgata L. Balista. ff. ad Trebell. Roland. cons. 2. num. 169. & cons. 5. num. 21. l. 1. & talis geminatio ostendit præcisam, & enixam ac deliberatam mentem disponentis, sive fiat in continenti, & eodem tempore, sive non, & aliam omnem interpretationem excludit. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 737. n. 4. & 5. & cap. 621. n. 29. & ead. 651. num. 6. cum citatis ibidem legibus, & auctoritatibus, nec interest, quod qualitas hæc hereditaria, sive vox Erben, aut Erblich in dictis investituris enuntiative posita sit, quoniam in diversis investituris geminata, & quinquies repetita apparet, atque adeò plenè probat, siquidem verba enuntiativa toties geminata idem operantur, ac si verba dispositiva essent, Mynsing. Dec. 2. resp. 18. num. 43. cum, ibi, alleg. maximè in contractibus, qualis est investitura, ubi partes inter eandem, scilicet contrahentes plenè probant l. optimam. Cod. de contr. & commit. stipul. & eò fortius etiam, ubi in modum caulæ prolata inveniuntur. Rosenthal. de feudis cap. 6. concl. 24. num. 11. Mascard. probat. vol. 2. concl. 261. num. 39. & 44. & hinc in specie tradi solet, quod Dominus credens assertioni Vasalli, & tacitè concedendo dicens; *quare nos hoc illi feudum concedimus*, videatur sibi suisque successoribus in hoc præjudicasse. Mynsing. dec. 4. resp. 43. num. 15. & Rosenthal. d. l. num. 14. nullum igitur relinquitur dubium ex his rationibus, & præsertim inde quoque, quia ex formalibus investiturarum, & consequenter ex ipsa confessione Augustissimi Domini investientis clarissimè patet, quaestionatas terras, & bona esse vera feuda hereditaria, ibi in præmissis verbis: *Sicut ditiones & bona ista à parentibus & cognatis eorum ad eos per hereditariam successionem pervenerunt*, quin feuda hæc quaestionis sint feuda hereditaria, & non ex pacto, & providentiâ, atque adeò quod successores teneantur esse hæredes, & defuncti debita Vasalli luere, & quod deficientibus Vasallis in eis quoque foeminae sive filiae Hæredes queant succedere ex præmissis.*

Hæc igitur qualitas hereditaria in feudis his quaestionis, eò validius confirmatur, quò magis constat, ea à centum, & amplius annis semper absque ullo consensu Augustissimi patroni pignoratitia, & alienabilia fuisse; Dico pignoratitia, utpote cum Sacrae Majestati vestrae, ejusque inclyto consilio Aulico ex processu Wackerbarthico contra Saxo Lauenburg, & novissimè ex exhibito ab hac parte sub præsentato IX. Augusti 1691. producto, ejusdem vero judicio Camerali, ex incepto ibi, & ad ultimum usque punctum executionis continuato processu, probè cognitum sit, partem horum Saxo Lauenburgicorum feudorum

Im.

Imperij anno 1565. absque ullo consensu Domini, vel Agnatorum pro ingenti pecuniæ summâ hypothecatam, & oppignoratam fuisse, & cum debitum ultra sæculum inolefcens, ad multa millia Florenorum increviffet, nullâ habitâ ratione super qualitate feudali, & super defectu consensûs Augustissimi patroni, & Agnatorum factarum Exceptionum, non tantum contra debitoris descendentes & successores in feudo, in annis 1614. 1674. & 1686. mandata sine Clausula de solvendo vel dimittendo Hypothecam, aliquot quoque paritorias, cum annexis Executorialibus, sed etiam extinctâ totâ debitoris generatione, sive linea descendenti masculina, anno 1690. post mortem ultimi Vasalli, & cum feuda quæstionis, si non relictis filiabus, Cæsareæ Majestati vestræ tanquam Domini feudi jam aperta essent, contra Vasallos Commissionem ad exequendum in Camera decretam, & insinuatam fuisse, quod equidem nunquam in jure decerni potuisset, nisi Saxo Lauenburgica feuda quæstionis, pro feudis pignoratitijs naturâ suâ & consuetudine alienabilibus, hæreditariis, & foemineis habita fuissent.

Præscindendo siquidem à tali modò dictâ naturâ, & qualitate feudi alienabilis, plani juris fit, quod talis oppignoratio vel alienatio feudi antiqui, & ex pacto, quæ fit absque consensu Domini, quod notandum, semper ipso jure nulla sit, per *caput 1. in usibus feud. de prohib. feudi alien. per Fridericum*, sicut & per ea, quæ docet *Vultejus de feudis lib. 1. cap. 10. num. 125. cum citatis*. ubi pariter testatur, hanc esse communem, verissimam, & ab omnibus approbatam, & indubitatam sententiam, deque plano procedere. Et constat præterea ex jure satis trito, quod neque successor, neque Hæres teneatur præstare factum defuncti, si illud ita legibus adversatur, ut ipso jure nullum, & irritum sit, ea enim non solum facere posse intelligimur, quæ ipso jure permittente possumus.

His omnibus accedit, quod non solum plures ejusmodi oppignorationes horum Saxo Lauenburgicorum feudorum & ditionum subindè factæ sint, sed imò nonnullæ sub P. & C. annotatæ Regionibus absque ullo consensu Domini feudi alienatæ fuerint, sine ulla à Sacra Cæsareâ Majestate vestrâ tanquam Domino feudi aut à quibusdam agnatis unquam intra ullum fatale præscriptionis factâ contradictione, prout nempe anno 1420. ne dicam de alienationibus factis à Vasallis possessoribus horum feudorum anno 1322. ex cap. permutationis, & anno 1370. ex capite oppignorationis Perlebergi, Dux Saxonix Ericus ambas sub P. & C. nominatas feudales Urbes & Arces Pergerdorff, & Riepenburg unâ cum appertinentibus ita dictis quatuor Regionibus, Vectigal & portorium Eislingiæ, Urbibus Lubecæ, & Hamburgo, absque ullo consensu Domini, vel agnatorum alienavit, & cum hac de re Cæsareæ Majestatis vestræ judicium Aulicum ob dictam qualitatem feudalem, prohibitionem Friderici Imperatoris, & sic in ipsa lege feudali declaratam actûs nullitatem, ab Agnatis Successoribus, quod notandum, non filiis descendentibus imploratum fuisset, illud Anno 1672. die XXI. Januarij, contra dictos Vasalli abalienantis Successores agnatos sententiâ condemnatoriâ (id quod ex actis & actitatis in causa Saxo Lauenburgica, contra Lubecam, & Hamburgum, quæ in Registratura Imperiali Aulica asservantur, apparebit) utramque Urbem in feudis à Vasallo absque consensu Domini alienatis manu tenuit.

Per quam sententiam feudorum Saxo Lauenburgicorum natura, & proprietas ipso facto alienabilis declarata est, id quod sanè fieri non potuisset, si feuda hæc antiqua, quæ inalienabilia, & quæ feuda ex pacto, & providentia, & non quæ hæreditaria agnita fuissent. Nam omni inter Doctores dubio caret, quod alienata similia feuda ex pacto &c. omnium primò illi, in quem alienata fuerunt, auferri debeant, & vel ad agnatos transeant, vel ad Dominum redeant: textus sunt rotundi, & decisivi in ipsis usibus feudorum, & imprimis *in cap. 1. §. fin. Qua fuit prima causa beneficij amitt. cap. 1. de Vasall. qui contra constit. Loth. cap. 1. §. aut si Libellario. quib. mod. feud. amitt. c. 1. Quid juris, si post alien. feud. & in cap. 1. §. callidis. de prohib. feud. alien. per Frid.* quibus textibus addendus *Vultejus de feud. L. 1. c. XI, n. 157.*

Porro notorium est, quomodo invitis successoribus, & sic nequaquam illorum consensu notatus *sub L. P.* feudalibus Comitatus Palatinus, ut & Electoratus Saxonix, de facto ablati, & ad extraneam quoque planè familiam translatus sit, prout etiam Urbs Möllen sine consensu Domini feudi alienata, à Successoribus pacto relutionis onerosò recuperata est, & plures aliæ in dictis investituris nominatæ Regionibus & bona, Frisia nempe occidentalis cum ditione Brederixa, Comitatus Hollatiæ, Stormariæ, Comitatus Schwerinensis cum suis ap-

pertinentijs, ditiones Nirnbock, Warmessau, Burghausen, Hødenhagen, Wündsdorff, & Vörde, & ita maxima pars horum Saxo Lauenburgicorum feudorum, & Regionum per multivarias, & absque ullo consensu vel Domini vel agnatorum factas alienationes ad extraneos, qui multò magis, quàm filia inhabiles sunt, devoluta est, id quod inveteratum, & longissimum usum & consuetudinem alienandi, sive ipsam qualitatem, & naturam alienabilem horum *sub Lit. B. & C.* nominatorum feudorum, & consequenter Successionem Filiarum deficientibus masculis, eo ipso prodit, per dicta.

Pro tertio confirmant naturam hanc alienabilem, & non inconvenientem, sed legalem Filiarum Successionem in feudis hisce quæstionatis, deficientibus nimirum masculis, vel ipsa dictarum investiturarum formalia, ibi in verbis, *ea habebunt, iisque utentur, & fruuntur, prout feudorum majorumceterorumque ante dictorum feudorum jus & mos est.* Jam verò illud est jus, & mos eorundem feudorum & regionum, ut absque consensu Domini alienari potuerint, ut semper titulò hæreditariò ad Successores devoluerentur, atque deficientibus masculis, à filiabus possiderentur, uti videre est ex adjuncta *sub. Lit. B.* Specie facti, sive ab Historia statim ab initio, nempe à duabus in subjuncta huic Historiæ *sub n. 1. & 4.* Genealogiâ nominatis, & à Magno Billingiano, ultimo Duce Saxonix relictis Filiabus, Helicâ, & Walilde, cùm antea inde ab Hermanno Billingiano, primo scilicet acquirente hujus beneficii, sive feudi, usque ad modò dictum Magnum hujus nominis ac stirpis ultimum, Saxonia ultra centum, & quinquaginta annos, penes lineam masculinam fuerit. In magna quoque parte harum Saxonicarum Regionum, & feudorum (uti in eadem Historia eique *sub numeris 1. 2. 3. & 4.* subjuncta Genealogiâ prolixius hæc deducta, & fide historica corroborata sunt) diversis temporibus diversæ fœminæ successerunt.

Et quidem superiorem Saxoniam unâ cum Brunsvic. Ditionem deficientibus masculis descendens ab Henrico Crasso Ottonis Filio attulit. Item ab eodem Henrico Crasso deficientibus masculis, non tantum præmissa hæc Saxonia Superior, sed & ad eum à majoribus ejus devoluta pars Saxonix ad Visurgin, ad filiam ejus Rixam, sive Richeßam hæreditariâ successionem pervenit, quæ hoc modo acquisitam Saxoniam Conjugi suo Lothario Comiti Supplinburgensi, & Romanorum postea Imperatori attulit. Item hujus Lotharii unica Filia non supra dictam tantum Saxoniam inferiorem Conjugi suo Henrico Superbo in dotem attulit, sed etiam post mortem patris, dicti nempe Lotharii absque mascula prole defuncti, totam reliquam Saxoniam jure hæreditario sibi & conjugi suo dicto Henrico acquisivit.

Denique notissimum est, quomodo magna pars supra dictarum absque consensu Domini alienatarum terrarum feudalium, & in specie illarum, quas Stirps Billingiana ex collato sibi Cæsarum beneficio in Westphalia possedit, ad Archi-Episcopatum Coloniensem translata sit, & de facto adhuc ab eo tanquam ab Ecclesia possideatur. *Im Hoff, in notitia procerum Imperij, L. 2. c. 4. §. 6.* quòd si ita, id quod in facto negari non potest, nullum in iure dubium superest, quin deficientibus modò masculis exclusisque omnibus Agnatis, ex rationibus suo tempore fusiùs, sicut, & interim paulò inferiùs in enodatione secundæ quæstionis adducendis, relictæ Principissæ hæreditariæ, quâ notoriè Hæredes sui patris ultimi possessoris, ad successionem reliquorum adhuc feudorum, adeoque degenerantium, impropriorum, & Hæreditariorum, ex longâ observantiâ, naturâ, & proprietate suâ, alienabilium, fœmineorum, vel ex ipso tenore dictarum investiturarum, utpotè quæ observantiam, jus, naturam, & proprietatem horum feudorum non immutant, sed in eadem qualitate potius ea expressè concedunt, admittendæ sint: ubi enim ad feudum admittitur Ecclesia, sive manus mortua, ibi neque fœmina arcetur, cùm eadem illa teneat legis prohibitio, & Clericus, & Fœmina, quoad feudorum successionem, pari jure habeantur, *c. 1. in fine, an mutus. Alexand. conf. 16. L. 5. n. 16. Curt. Jun. in tract. feud. in 3. part. in 2. membr. n. 26. Capijt. in decis. 31. Brunn. conf. 16. n. 7. & hanc esse communem testatur Molina de Hispan. primog. 13. n. 76. Ceph. conf. 641. n. 3. & Marin. tit. XI. n. 144.*

Neque refragatur, si dici vellet, saltem illa *sub. P. & C.* recensita feudâ, ejus naturæ alienabilis esse, quâ ita jam ab olim alienata fuerunt, vel ad extraneos, aut ad Ecclesiam, vel ad fœminas transitum fecerunt, vel à fœminis etiam provenerunt, reliqua verò naturam feudi proprii, & inalienabilis retinere, quoniam sicut una eademque investitura, omnia *sub P. & C.*

P. & C. recensita feuda comprehenduntur, & sub una lege conceduntur, ita etiam omnia ejusdem naturæ & qualitatis esse, ambigi non debet; constat enim, quòd determinans plura determinabilia, æqualiter omnia & non diversò modò determinasse intelligatur, L. quamvis. Cod. ne impub. & alijs substit. & ibidem Doctores. L. jam hoc jure. ff. de vulg. & pup. substit. & ibi Jason. n. 10.

Quibus omnibus pro quarto & hoc adiicitur, quòd quamvis initio inferior Saxonia ad Hermannum Billingianum Comitem à Stubeborn, primum acquirentem, & stipitem communem hujus, cum ultimo defuncto Duce Julio Francisco per Magni Billingiani Filiam Helicam continuatæ, nunc tandem penitus extinctæ Principalis Domûs, non allodialiter pertinuerit, aut proprium ejus Allodium fuerit, sed eam ab Ottone Magno Saxonico Imperatore, quâ beneficium sive feudum hæreditarium tamen obtinuerit, teste *Maibom. Rer. Germanic. tom. 3. in vindic. Billingianis & sua sic dictâ demonstratione, planè circa finem* ubi Cranzium allegat, & faciunt ea, quæ in historia *sub Lit. D* statim ab initio dicta sunt, & inde usque ad Magnum ultimum Familiæ suæ masculum, post ejus verò mortem in Filias ejus Helicam, & Walsildem jure hæreditario transmiserit. Et quamvis etiam Saxonia univèrsa, & Electoralis dignitas una cum Comitatu Palat. Anno 1180. in Comitibus Herbipolitanis Bernardo Ascanio, Helicæ nepoti ex Filio Alberto Urso, pro feudo hæreditario, uti investituræ *sub P. & C.* cantant, iterum oblata fuerit, id quod annotatum est in Historia sive specie facti *suprà d. §. 6* eadem tamen Saxonia ab Alberto Urso, Bernardo Ascanio & Alberto I. tanquam Helicæ nepotibus, abnepotibus, & trinepotibus, tam post Imperatoris Magni Ottonis, quàm Friderici Barbarossæ, in sæculo decimo, & duodecimo factas collationes, vi armorum obtinenda, & sæpius perdita, immensis sumptibus bellicis, uti omnes prolixè testantur Historici, à detentoribus recuperanda fuerit. unde sequitur, eos jure armorum verum ejus Dominium directum nactos fuisse, & ad posteros transmississe, attestante id *Hugone Grotio de jure belli & pacis L. 3. cap. 6. §. 2. ubi num. 1.* habet hæc formula: Cæterum jure gentium, non tantum is, qui ex justa causa bellum gerit, sed & quisvis in bello solemni, & sine fine modoque Dominus fit eorum, quæ hosti eripit, eo sensu nimirum, ut à gentibus omnibus, & ipse, & qui ab eo titulum habent, in possessione rerum talium tuendi sint, quod dominium quoad effectus externos licet appellare. Adidit Cyrus apud Xenophontem: lex est sempiterna inter homines, capta hostium Urbe, eorundem res atque pecunias victori cedere. Plato dixit, bona, quæ victus habuit, omnia victoris fieri: Et Philippus in Epistola ad Athenienses, omnes tenemus oppida à Majoribus relicta, aut possessa belli jure. Æschines, si bellò in nos susceptò armis cepisti Urbem jure eam possides belli lege. Et ibidem §. 7. n. 2. ubi Romanorum sententiam his verbis depromit: Romani nos honestissimas eas atque justissimas credimus possessiones, quas belli lege captas habemus, neque verò induci possumus, ut stulta facilitate deileamus virtutis monumenta, si eas illis reddamus, quibus semel perierunt. imò verò tales possessiones non tantum cum his, qui nunc vivunt, Civibus nostris communicandas, sed & posteris relinquendas censemus: tantum abest, ut parta relinquendo in nos ipsos ea constituamus, quæ in hostes constitui solent. Et ita quoque Auruncis responderunt Romani: Nos Romani ita arbitramur, quæ quis hostibus erepta virtute quæsit, ut optimo jure propria ad posteros transmitti. Et sic quoque ait Cajus Jurisconsultus in *L. naturalem. §. ult. ff. de acquir. rer. Dominio, quæ ex hostibus capiuntur, jure gentium statim capientium sunt.*

Quod etiam usibus feudorum omninò congruum est, quoniam cum Vasallus Domino feudi ad servitia obligatus sit, vicissim Dominus feudi Vasallum suum in possessione, & juribus feudi contra quoscunque aggressores tueri in tantum tenetur, ut non tantum omne damnum bellò, & vi majore ei illatum refarcire, sed etiam ablata feuda suis, non Vasalli sumptibus recuperare, & restituere debeat; hoc enim nisi fiat, Vasallus ea sibi vindicare, & in Allodium suum convertere possit, teste *Rosenthal. de feudis, cap. 8. Conclus. 2. per totum & maxime in Glossa Lit. I. & K.*

Cum itaque casus hic contigerit, ut suprà dicti Vasalli vi armorum ipsis ablata feuda proprio Marte sæpius recuperare, & omne propterea patrimonium suum, & Allodium suum periculis bellicis exponere coacti fuerint, tandem verò factis immensis sumptibus,

illa feuda ab hostibus vindicaverint, & ita Allodialia effecerint, nihilominus verò postea illas ditiones, & bona iterum à Cæsareâ Majestate vestra ejusque gloriosissimis antecessoribus tanquam feuda acceperint, & recognoverint; nemo certè negabit, illa post adeò mutatum rerum statum recognita feuda, tanquam feuda oblata, & jure armorum, Vasallorum propria facta censi debere; & benè hinc inferri potest, quòd, cum ita jure belli obtento Dominio, Vasalli Regiones istas, & homines nunquam è possessione sua dimiserint, aut Domino feudi tradiderint, quæ traditio demum dominium transfert, quòd, inquam, illi per hanc recognitionem feudalem nihil ampliùs fateantur, quàm immedietatem sive dependentiam suam Imperialem, & subsistens apud patronum, sive Cæsaream vestram Majestatem, jus suprematûs, & Dominium supereminens, trahens quidem post se Vasalli fidelitatem, devotionem, & servitiorum præstationem, secundum proportionem nempe taxationis in matricula Imperij, communi Vasallorum consensu factæ, aut præstandorum aliàs è communi Statuum voto, non autem quòd feudum istud, quæ proprium, sed quæ improprium, & degenerans nec tamen hoc ipsum improprium feudum alia lege, & conditione acceperint, quàm salvo antiquo stylo, jure & observantiâ, qua hætenus Vasalli istas Regiones, homines & bona feudalia earumque appertinentias acquisiverint, possederint, & ad posteros transmiserint, id est, in omnibus salvo eorum desuper radicato dominio, proprietate, jure hæreditario, & libera dispositione hætenus introductâ, & continuatâ, ibi in verbis: *investituram habebunt, & his utentur fruenturque, prout feudorum jus & mos est*, ubi verbum, *habere*, indigitat proprietatem, sive directum dominium. *Durand. Rota decis. 82. num. 1.* ubi vox *habere* denotat dominium. *Rota decis. 477. n. 5. par. 2. in posth. Farinac. aliàs p. 4. recent.* ubi hoc verbum, sive ad dominium, sive ad possessionem referatur, semper intelligitur cum effectu & in perpetuum. *eâd. Rot. decis. 122. n. 5. p. 5. recent.* ubi verbum *habere* denotat proprietatem, facit *Klockius tom. 2. cons. 61. num. 34. & Besold. Thesaur. pract. adauct. verbo, Haben.*

Et quòd hoc verbum, *haben*, denotet, & sit consequens ad causam antecedentem, & intelligendum, quæ ipsius pars, & effectus (quæ causa antecedens hoc loco est dominium, & proprietas parta jure belli, continuata in successores, quæ hæredes, qui hoc titulo per Universitatem bonorum Domini fiunt, & dicuntur) clarè patet ex *L. si Titio fundus. ff. de Usufr. legato. L. 2. Cod. de acquir. possess. L. 1. in fine, Cod. de non imp. lucrati. descript. bonorum.* & facit *§. final. Instit. de hæred. qualit. & diff. L. item nulla. ad L. Aquil. & L. his verbis. in princip. ff. de hæred. Instit.* verbum, *zu gebrauchen aber*, denotat ipsum usum, & verbum *geniessen* fructum; scilicet hæc duo verba posteriora dominium utile, & antèrius directum. Item ubi verba, *Recht und herkommen* sunt confirmatoria omnis juris & potestatis, quam in & super bonis hisce possessores & majores eorum ab antiquo habuerunt & tenuerunt, & sunt relativa ad ipsum feudum. *Zaf. cons. 12. num. 69. l. 1. Andr. Gylmann. Synphor. tom. 4. par. 1. vol. 9. num. 46.* atque sic excludunt omnem superadditam qualitatem feudalem *D. Besold. in addit. Lit. L. verbo, LEHEN, 27. §. ob vvelchen &c. fol. mibi 563. & seqq.*

Et repetit hic Advocatus Serenissimarum Principissarum, quæ supra in Exceptione quarta circa jus, naturam & qualitatem feudi oblati vel empti prolixius explicata sunt, additque pro Coronide ejus quæstionis, nec dubitat, cum multi insignes Jurisconsulti & Feudistæ doceant, quòd deficientibus masculis Filiæ Vasalli defuncti investiendæ sint, quando adfunt eximia patris merita, vel etiam mariti. *Paul. Paris. vol. 1. cons. 4. n. 22. & cons. 22. n. 31. & cons. 16. n. 26. cum citatis.* Merita autem talia hic conjunctim, id est, tam in persona patris defuncti quàm Serenissimarum filiarum ambarum maritorum, id quod publicè notum est, nec speciali narratione indiget, reperiantur, quin vestra Cæsarea Majestas duabus relictis Saxo Lauenburgicis Principissis hæreditarijs, stante adeò degenerante eorum feudorum naturâ & qualitate, & concurrentibus præsertim tot & tantis circumstantijs, cum insuper in Jurisprudencia *Andleri* expertissimi Consiliarij Imperialis Aulici *L. 1. tit. 10. par. 5. n. 17.* irreprehensibile testimonium his formalibus exhibeatur; „Cæterum namque feuda Imperialia majora hodie jure feudali proprio non censi, sed in „ multis redacta esse in conditionem rerum Allodialium, si scilicet usum & praxin respici- „ mus nostræ ætatis &c. ubi quoque allegat *Wollfg. Textor. in tract. juris publici cap. 2. de statu Germ. intrins. ejusque origine. §. hac tria, &c. fol. 21.* Successionem & Investituram clementissimè concessura sit.

RESPON-

RESPONSIO

Serenissimi Principis ac D. D. JOANNIS WILHELMI,

Comitis Palatini ad Rhenum, Sacri Rom. Imperij Archi-Thesaurarij, & Principis Electoris, Bavariæ, Julix, Clivix & Montium Ducis, Comitis Veldentix, Sponheimij, Marcz, Ravenspergæ & Mœrfæ, Domini Ravensteinij &c.

Ad Libellum

Serenissimi Principis ac D. D. PHILIPPI, Sacræ Regiæ

Majestatis Christianissimæ Fratris Unici, Ducis Aurelianensis, Valesiensis, Carnuntensis, & Nemurcensis, & Serenissimæ Dominæ, Dominæ CAROLÆ ELISABETHÆ, Ducissæ Palatino-Bavaræ, ejus Conjugis.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum

Sacræ Cæsareæ Majestatis & Sacræ. Reg. Majest. Christianissimæ

Nobilissimi Domini Delegati

PLENIPOTENTIARIJ.

ON tam apprehendit Serenissimus Elector, PHILIPPUS WILHELMUS gloriosæ memoriæ, possessionem, quam vi simultaneæ Investituræ jam olim apprehensam continuavit, Electoratûs, & Palatinatûs Inferioris, ac quæ hoc nomine veniunt, morte, sine prole mascula, Serenissimi Electoris Caroli, tum legum Imperij Pragmaticarum, Bullæ nimirum Aureæ Caroli IV. Constitutionum Imperatoris Sigismundi, Pacificationis Westphalicæ, cujus Guarantia vel Ipsimet Coronæ Galliæ incumbit, tum Testamentorum Avitorum, & Pactorum Gentilitiorum, Pacificatione isthac confirmatorum, nec non Cæsarearum Investiturarum, in hujusmet Pacificationis vim & executionem, Serenissimis Electoribus, Carolo Ludovico, & Carolo, Patri ac Filio, collatarum sanctione, atque ex Majorum Pacto & providentia, juxta succedendi consuetudinem, in Serenissima Domo Electorali Palatina, nulla unquam interrupta serie usitatam, in se devolutorum. Quod cum satis abundèque demonstret, Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum, jure suo usum, dum Regiminis habenas dicti Electoratûs, annexorumque Principatuum & Statuum capeffivit, Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi, præfati Serenissimi Electoris Caroli Sorori, injuriam intulisse nullam, nullamque Eidem contra tot, tam Publici, quàm Privati Juris titulis suffultum Possessorem, hæreditatis petitionem competiisse aut competere posse, utpote quàm contra non titulo possidentem duntaxat dari, translatitium est; implicat planè, Serenissimum Electorem ad primam (ut Libellus habet) Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis hæreditatis petitionem, jus ipsius liquidum agnovisse, & post aliquot super Possessorio contentiones, in partitionem tandem cum Serenissima Domina Hærede consensisse, illiusque initium factum esse, tradita Serenissimæ Dominæ Hæredis Mandatario, Domino de Morovas, aliqua Bonorum Mobilium parte. Ad Forum competens, causæ suæ justitiæ confusus provocavit semper, nec tamen obtinere potuit Serenissimus Elector, ut Serenissima Actrix, instituta ritè actione, jure secum experiretur. Ubi ergo nullum fuit unquam Judicium, nulla nec in Possessorio nec in Petitorio intelligi potest subfuisse contentio, nisi abusivè loqui, idque de nuda petitione extrajudiciali, à Domino de Morovas, Serenissimæ Actricis nomine facta, improprie prædicare placeat. Et quantumvis decantatæ Constitutionis Rupertinæ, Pactorum Gentilitiorum, avitarum Di-

spofitionum Testamentariarum vigore , ipfa quoque Mobilia à Majoribus non tantum , fed & à Descendentium quocunque acquifita , in foeminarum exclusionem , Familiæ Fideicom-
 miffo fint affecta , potiozem tamen Sereniffimus Elector amicitia Sereniffimi Ducis , & Du-
 ciffæ Aurelianenfis , nec non venerationis erga Regiam fuam Majeftatem Chriftianiffi-
 mam , quàm juris fui hac in parte habuit rationem , quicquid vel fpeciem quidem Mobi-
 lium , & Allodialium habuit , præfato Sereniffimæ Duciffæ Mandatario , teſte ejusdem apo-
 cha , tum in natura (ut aiunt) tum in pretio convento , nullo jure cogente , ultro reſtituen-
 do. Spontaneam iſtam Rerum Mobilium abdicationem , partitionem dicere , verbi pro-
 prietas vetat. Ubi enim nulla communio , ibi nulla divifio ; Ubi Sereniffimus Elector , di-
 ctæ Domini de Morovas apochæ tenore , Mobilia reſtituit omnia , nullâ illorum parte ſibi
 retentâ , partitionem vel partitionis initium feciſſe dici nequit. Verum quid olim actum ,
 fruſtra modò quæritur , poſtquam , quid nunc , ut motæ à Sereniffima Duciffa Aurelianenſi
 Sereniffimo Electori Palatino de Succeſſione controverſiæ , finis quantocius imponatur ,
 quove ordine agendum , normam & formam publica Ryſwicensis Pacificationis lex præ-
 ſcribit. Illud itaque ne quid agnitionis aut confeſſionis ſilentio inefſe putetur , levi dunta-
 xat digito tetigiſſe ſufficiat , animo & ſtylo ad præſentia Sereniffimæ Dominae Actricis peti-
 ta , Nobiliſſimis Dominis Delegatis Plenipotentiaarijs exhibita , (pro quorum communica-
 tione debitæ ijsdem referuntur gratiæ) omni miſſa mora , converſo.

Petit Sereniffima Actrix à Sereniffimo Electore Joanne Wilhelmo , inchoatam à Se-
 reniffimo Genitore hæreditatis controverſæ partitionem abſolvi , & Inſtrumenta ad partiti-
 onem hanc neceſſaria , inprimis Inventaria , ſive deſcriptiones univerſæ Succeſſionis , à Sere-
 niſſimo Electore Carolo relictæ , exhiberi.

Jam ſuprà monitum , nullam Sereniffimo Electori cum Sereniffima Actrice , ex ca-
 pite ſucceſſionis hæreditariæ intercedere communionem , quæ familiæ erciſcundæ Judicium
 admittat , & rerum Mobilium ac Allodialium ſpontaneam abdicationem , Domino de Mo-
 rouas à Sereniffimo Electore Philippo Wilhelmo factam , gratis partitionem dici , gratisque
 complementum peti Mobilium reſtitutionis , quam ipſa conventio , cum Domino de Mo-
 rouas inita , & à Sereniffimis Principibus , Duce Duciffæque Aurelianenſi confirmata , nec
 non , teſtante Domini de Morouas apocha , omnibus numeris impleta , jam dudum ex in-
 tegro abſolutam evincit.

Evincit hæc ipſa , à Sereniffimis Ducibus Aurelianenſibus confirmata Conventio , &
 Domini de Morouas apocha , (quarum Originalia , annexis inferiùs ſub n. 1. & 2. copijs
 conſona , ad manus ſunt , ad nutum Nobiliſſimorum Dominorum Delegatorum Plenipo-
 tentiariorum exhibenda) quidquid Allodialium Mobilium & fungibilium Sereniffima Du-
 ciſſa Aurelianenſis , à Libelli ſui verſiculo , *Inprimis Inventaria* , uſque ad verſ. *Nomina ,*
jura &c. petit , & plus quàm jure petere potuiſſet , dicto Ejusdem Mandatario actu fuiſſe
 redditum , nec Inventaria & deſcriptiones Sereniffimi Caroli Electoris ſucceſſionis hære-
 ditariæ , illaque pro lubitu conficiendi copiam Domino de Morouas deſuiſſe , ad quem tan-
 quam prætenſæ Sereniffimæ Dominae Hæredis Mandatarium , & neutiquam ad Sereniffi-
 mum ſucceſſorem feudalem & Fideicommiſſarium , qui Sereniffimi Caroli Electoris hære-
 ditati , tametſi Teſtamento ad illam vocatus , ſe nulla ratione ingeſſit , onus illud pertinuit.

Nomina , jura , rationes , actiones & prætenſiones , deinde quod attinet , quæ Sere-
 niſſimæ Electorali Domui in quosunque , ſive Communitates , ſive Debitores particulares
 competeabant , quidquid item à Collectoribus , ex præcedentium annorum adminiſtratio-
 ne , vel à vaſallis , ſive ſubditis Sereniffimæ Domûs Electoralis debebatur , quorum verſicu-
 lis ſubſequentibus fit mentio , adeò generica & incerta iſthæc eſt prætenſio , ut dum ſpeciem
 motæ vel movendæ modò Sereniffimo Electori litis nullô modò designet , nulla ad illam
 certa reſponſio dari queat , cùmque Tertios , prætenſos nempe Debitores hæreditarios po-
 tiùs , quàm Sereniffimum Electorem concernat , non eſt , quòd præſtet Serenitas Sua Ele-
 ctoralis , niſi ut , reſervato jure quocunque , ad juſtitiam contra ſibi ſubjectos , ritè , pro qua-
 litate facti & circumſtantiarum , ad Sereniffimæ Duciffæ implorationem adminiſtrandam ,
 paratam ſe præbeat.

A Mobilibus ad Immobilia tranſit Sereniffima Duciffa Aurelianenſis ; Cùm verò pe-
 titæ

tita Ipsius omnia generalitate & obscuritate ita laborent, ut, quid sibi velint, divinare vix liceat, lubet illa verbotenus repetere, & responsa, facilioris intellectus gratia, ad marginem annectere.

Allodialia Immobilia, & Allodialibus per Constitutiones Imperij, & secundum Germanicæ Jurisprudentiæ regulas, accenseri solita, interque ea

Urbes, Oppida, prædia, tum Rustica, tum Urbana, alio Titulo, quam feudi masculini nomine, à Serenissima Domo Electorali Palatina possessa, emptione, donatione, Testamento aut aliàs acquisita.

Prædia tam Emphyteutica, quæ Serenissimus Dominus Elector Carolus, aut Serenissimi Ejus Antecessores, mediante Canone, tum à Sacro Romano Imperio, tum à quovis alio Principe tenebant, quam ea, quæ prædicti Serenissimi Principes Electores oppignorationis nomine compararunt.

Itemque Dominium directum tam Bonorum Emphyteuticorum, Censiticorum, aliorumque similium, alijs elocatorum, quam eorum feudorum, quæ ab alio feudo dominante non dependent, five infeudatione ex Bonis Allodialibus, ab iisdem Serenissimis Electoribus facta, five ex bonis ad ipsos vassallos antea pertinentibus, iisdemque Serenissimis Dominis Electoribus oblati & appropriati.

Feuda Vacantia, & Dominio Directo consolidata.

Horum nullum in tota, quâ latè patet, Successione Palatina, à Serenissimo Electore apprehensa, invenire est, Bonis Immobilibus omnibus, nullo excepto, feudi Regalis, & Primogenituræ ac Fideicommissi Familiæ Jure affectis.

Etiamsi in ficta, non data hypothesi, Serenissima Domus Electoralis Palatina feuda possideret non masculina, & emptionis, donationis, testamenti, aut alio Titulo acquisita, nullus tamen ad illa Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi patere posset accessus, seu quâ feuda, sub qua reduplicatione, quousque in feudis etiam fœmineis masculi supersunt, à primo acquirente descendentes, fœminæ excluduntur, seu quâ Familiæ Fideicommissa, cum fœminarum exclusionem, jure Primogenituræ affecta considerentur.

Vindicationis vel maximè proprium est rem certam designare, quam si designaverit Serenissima Ducissa Aurelianensis, ex modo adductis ostendere fuerit facillimum, quam nullo nitantur Serenissimæ Dominæ Ducissæ postulata fundamento, ab Immobiliis omnium successione, tum feudali, tum Fideicommissaria eorundem qualitate, notoriè exclusæ: Oppignorationes autem quod attinet, cum peculiari inferius putativè petantur articulo, ne idem bis agatur, nihil ad illas juris Serenissimæ Ducissæ competere, suo loco demonstrare sufficiet.

Irresponsalis est pariter articulus iste ob nimiam incertitudinem & generalitatem, nullo negotio evertendus, si modò Serenissimæ Ducissæ rem certam cum desideratis circumstantijs exprimere & designare placuerit. Quod verò de feudis Oblatis hic insertum, & inferius prætensionum augendarum ergò, articulo separato repetitum, suo loco enodabitur.

Quemadmodum Dominium directum extinctâ Lineâ Masculinâ Simmerensi, jure feudi, Fideicommissi, & Primogenituræ, in Serenissimum Electorem Palatinum legitima successione est devolutum, ita feuda, si quæ fuere, vacantia, tanquam accessorium cum suo principali in Serenissimum Electorem, transierunt, jure omni, quod in ejusmodi feudis apertis Linea Simmerensis Masculina revocabiliter tantum habuit, cum Ipsamet extincto, nullo Serenissimæ Actrici ad illa relicto ne quidem apparente prætextu.

N

Horum

Jura Territorialia Civitatum, Oppidorum, villarum, aliorumque liberè, & absque feudi nomine, à Serenissimo Domino Carolo Electore possessa.

Accessiones, & incrementa, feudis masculinis, quæ Linea Simmerensis possederat, à tempore Friderici, Stephani filij, Ruperti Romanorum Regis Nepotis, annexas & annexas.

Ea Bona, quæ Serenissimorum Dominorum Electorum Patrimonio per Confiscationem aut alio quovis modo simili obven-
runt.

Bona Ecclesiastica, sæculari usui restituta, quorum Domini defuncti Antecessores, per Cessionem possidentium, aut alia quavis ratione proprietatem sunt assecuti.

Feuda hæreditaria, itémque Ditiones & prædia, in feudum erecta ab ea divisione, quæ anno 1444. inter filios Stephani, Principis Palatini facta est, & Friderico Simmerensi ejusque posteris purè, & absque mentione Lineæ Masculinæ concessa, aut sequioris sexûs beneficio comparata.

Horum omnium in tota Successione Palatina designari nullum poterit à feudi, & Fideicommissi nexu liberum.

Jacturæ graves & decrementa, quæ Serenissima Domus Palatina Electoralis sub Serenissima Linea Simmerensi perpessa est, notoria sunt; de accessionibus verò & incrementis, non solo rerum feudalium beneficio, sed dictæ Serenissimæ Lineæ Simmerensis factis & sumptibus comparatis, nihil constat, atque si ea specificè designare lubuerit, elidi, simulque ostendi nullo negotio poterit, quantum Serenissima Aëtrix, libratis æqua lance prætenfis meliorationibus, ac notis vicissim toti Orbi deteriorationibus, Serenissimo Electori, utpote legitimo Successori feudali & Fideicommissario debeat.

Inter præcipua, quæ à Sacra sua Cæsarea Majestate & Imperio recognoscit Regalia Serenissima Domus Electoralis Palatina, est jus Fisci, quo sita uti nec voluerunt nec potuerunt Serenissimæ Aëtrici Serenissimi Majores, ut patrimonium sibi ex Bonis Confiscatis (si quæ sint) peculiare, & ab Electoralis Cameræ & ærarij rationibus separatum constituerint. Prius, & quòd ex hujusmodi Bonis peculiare sibi Patrimonium constituere voluerint, nunquam probabit Serenissima Aëtrix; Posterius verò, quòd ne quidem, si voluissent, in Successorum Fideicommissariorum præjudicium constituere potuerint, avita Serenissimæ Domus Electoralis Pacta Gentilitia & Testamentaria Dispositiones evincunt, quæ Bona non modò tum temporis jam acquisita, sed & in posterum titulo quocunque acquirenda, perpetuo Primogenituræ & Fideicommissi familiæ nexu afficiunt.

Si ulla hæctenus positio dilucidatione & designatione propter generalitatem & obscuritatem, indiguit, eadem planè huic necessaria est, quæ præviâ, aptum & solidum non desiderabitur responsum.

Nullum horum in Successione Palatina novit Serenissimus Elector, & si quod, dato, minimè concessio casu, esset, familiæ Fideicommissi comprehensum & jure Primogenituræ affectum, Serenissimæ Aëtrici attentatam successionem indubitanter respueret: idem de Ditionibus & prædijs, juxta adversæ Partis allegata, in feudum ab ea divisione erectis, quæ inter Stephani Principis Palatini filios anno 1444. contigit, & Friderico Simmerensi ejusque Posteris purè, sine mentione Lineæ masculinæ concessis, aut sequioris sexûs beneficio comparatis, judicium esto; sique Serenissima Aëtrix mentem suam

Feuda Oblata.

**Feuda Empta, & Serenissimæ Domûs
Palatinæ Patrimonio immixta.**

Feuda Pignoratitia.

Reditus anni 1685. & ut ad eorum æstimationem libri rationum generales, tum uniuscujusque prædij particulares represententur exhibeanturve.

hac in parte clariùs aperuerit, & quænam hoc titulo Bona vindicare intendat, designaverit verâ tum juris tum facti informatione, prætenfio ista facilè refelletur.

Seu mens & intentio offerentium, seu acceptantium, seu Investiturarum, seu Pactorum Gentilitiorum tenor consideretur, patebit, feuda oblata Electoratu, & Palatinatu Inferiori adeò quoad Dominum directum esse unita aut incorporata, ut in Serenissimæ Actricis favorem divelli nulla ratione possint.

Feuda Empta Pactis Gentilitijs, & Investiturarum Electoratûs, & Palatinatûs Inferioris literis, expressè & nominatim comprehensa, fœminarum successionem non admittunt; nec ullum à Linea Simmerensi emptum, plurima è contra ab Eadem amissa, & alienata ostendi poterunt, quorum æstimationem cum damno, & interesse à Serenissima Actrice, ad deteriorationem omnem, per Serenissimam Simmerensem Domui Electorali illatam, refarciendam obligata, exceptionis, & reconventionis jure merito petit Serenissimus Elector.

Pacta Gentilitia, & Investituræ Feudales, quæ feuda Pignoratitia expressè completuntur, nec non Divi Maximiliani Imperat. concessio (cujus copiam authenticam cum productione Originalis, quotiescunque Nobilissimi Domini Plenipotentiarij Delegati desideraverint, confirmandam, sub num. 3. infra videre est) ab horum non minùs quàm ipsius Electoratûs, & Principatuum annexorum successionem arcent fœminas, dum manifestè docent, pari cum illis, nec alio feudi jure Principes Palatinos eadem possedisse, & possidere posse.

Si æs alienum & onera, sui naturâ, & ex ipsa Serenissimi Electoris Caroli destinatione fructibus annuis incumbentia, ut omnino juris est, deducantur, vi præfatæ Conventionis cum Domino de Morouas initæ, illiusque apochæ, plus sanè Serenissima Ducissa jam accepit, quàm jure petere potest, si maximè perpendatur, agi ex parte Serenissimi Electoris Palatini de successionem simul feudali, & fideicommissaria, fructus proinde anni ultimi pro rata duntaxat, qua Serenissimus Defunctus vixit, & non integros à Serenissima Actrice prætendi posse.

De cætero, quicquid librorum Rationum penes Cameram Electoralem invenire est, vindicavit haud ita pridem Serenissimus Elector unâ cum reliquis scripturis è Mandatariorum Serenissimæ Actricis manibus, illis nonnisi post diuturnam tandem, & exa-

Etiam perlustrationem agrè , & ne quidem adhucdum ex integro , juxta Pacis Ryfswicensis præscriptum restitutis.

Non est proinde , cur exhiberi urgeat Serenissima Aëtrix illamet Instrumenta , quæ satis jam abundèque perlustrata , ipsa tum exhibuit , tum exhibenda adhuc retinet.

Non est quidem , cur vel minimi faciat Serenissimus Elector clausulam addendi , quam putativis suis prætensionibus , nimium jam & adeò auctis subijcit Serenissima Aëtrix , ut pluris petitionis vitio notoriè laborent , cum tamen Pacis Ryfswicensis sanctioni contraria sit , quâ jubetur Serenissima Aëtrix integram prætensionum suarum seu petitionum designationem in primo legali , & peremptorio termino edere : reservatis additionibus quibuscunque eò magis contradicit Serenissimus Elector , quò major inde timenda studiosa Judicij protelatio , minùsque hac in parte necessariam Inventariorum aliorumque Instrumentorum inspectionem obtendere potest Serenissima Aëtrix , utpote è propriorum Mandatariorum suorum manibus , & ne nunc quidem in totum vindicatorum , quorumque pro lubitu inspiciendorum , & perlustrandorum copiam tot jam annos habuit.

Cæterum , sicut ex hætenus deductis in aprico est , Serenissimi Electoris intentionem , júsque Successionis feudalis , & Fideicommissariæ Universale in omnibus , non tam à Serenissimo Electore Carolo , quàm à stipitibus , & antè natis Communibus relictis , fundari in Bulla Divi Caroli Aurea , Constitutionibus Imperatoris Sigismundi , Pacis Monasteriensis Placitis , Pactis Gentilitijs , & Testamentis Avitis , nec non Investiturarum feudalium literis , ac succedendi consuetudine in Serenissima Domo Electorali ab antiquo usitata , & Bonorum in Serenissima Domo Electorali Palatina nihil inveniri , quod non feudi , Investiturarum , & Testamentorum ac Pactorum Gentilitiorum , toties repetitorum vigore , Fideicommissi familiæ , & juris Primogenituræ nexu sit affectum ; Serenissimæ è contra Aëtricis petita , tum ipsa rerum petitarum naturâ , & qualitate , tum Majorum , quibus contraveniri non potest , Dispositionibus , tum propriò Renunciationis geminatæ sub n. 4. & 5. adjunctæ factò , aliisque oppositis exceptionibus manifestè elidi ; Ita à malè instituta actione absolvi , & Justitiam in puncto non minùs præfatæ deteriorationis , quàm damni , interesse & expensarum , quovis meliori modo sibi administrari petit Serenissimus Elector , annexa solita salutari clausula.

Nobilissimorum Dominorum , Sacra Casarea Majestatis , & Sacra Reg. Maj. Christianissima Plenipotentiariorum observantissimus.

Sereniss. Principis ac D. D. JOANNIS WILHELM
HELMI , Comitæ Palatini ad Rhenum , Sacri Romani Imperii Archithesaurarii , & Electoris &c. Delegatus Plenipotentarius.

Joannes Richardus Zachmann.

Recessus inter Dominos Deputatos Electorales Palatinos, &

Deputatum Aurelianensem Dominum de Morouas &c. de Anno 1687.

Ad Responfionem Palatinam.

PHILIPPE Fils de France, Frere unique du Roy, Duc d'Orleans,

de Valois, de Chartres & de Nemours, Duc de Simmeren, Comte de Sponheim Et ELISABETH CHARLOTTE Duchesse d'Orleans de luy autorisée à l'effet des présentes, Aiant veu & examiné en Nostre conseil le Traité fait entre le Sieur President de Morouas chargé de nos pouvoirs & les Sieurs Stincalfeld & Sikengen, chargés des pouvoirs de Monsieur l'Electeur Palatin le onzième Septembre 1687. par lequel toutes sommes de- duites & payées aux termes portés par led. Traité, Monsieur l'Electeur Palatin a donné son obligation de la somme de vingt sept mille deux cents quater-vingt dix huit Flo- rins trente-quatre Creize, lequel Traité est cy décrit.

OSTQUA M à morte Serenissimi Domini Electoris Palatini Caroli piè defuncti, Serenissimorum Principum, Ducis & Ducissæ Aurelianen- sium Regiarum Celsitudinum Dominus Plenipotentarius ad aulam Elec- toralem Palatinam missus per aliquod temporis intervallum, Rerum ad Allodiam hæreditatem spectantium mobilium & fungibilium, per Se- renitatis suæ Electoralis aulam & cameram hucusque partim consumpta- rum, partim verò emptarum æstimationem & solutionem, tum per me- morialia tum orètenus postulavit, & tandem habitis aliquoties Confe- rentiis, & facto in ijs diligenti examine ac discussione tam pratensionis Allodialis quàm de- bitorum per Cameram Electoralem solutorum & erogatorum, ad id perventum, ut hæc res in subsequenter Articulis sigillatim designatis existens, amicabiliter diremta & com- posita fuerit.

Pratensio Allodialis.

In parata pecunia juxta tabellam ex Camera traditam Inventario insertam	Floreni.	Crua
tempore mortis Domini Electoris Caroli, nimirum 22. Mensis Maij 1685.		
ad fuit	26579.	57.
In vino 497. cadi 3. ohmæ 6. quadr. Inventario fuerunt inserti : de hisce de- ductis 8. cadis per Dominam Electricem seniore viduam consumptis, & ad vendendum acceptâ quantitate, nec non in repletionem doliorum hu- cusque impensis, & in salariû promeritum datis superfuerunt 227. cadi 9. ohmæ 4. quadr. 2½. mensuræ, quæ summa juxta taxationem ab allodio factam infert.	12132.	58.
Vina Boxbergenfia viliora 125. cadis, 8. Ohmis existentia faciunt secundum æstimationem in loco peractam.	2178.	
Siliginis quantitas reperta fuit ad 1142½. moderato Salario 459½ mod. residu- um in taxationem venit.	1611.	10.
In tritico adfuerunt 79½. mod.	198.	45.
Pisis 11½ mod.	22.	15.
Frumento Saracenico 1598 mod.	213.	10.
Hordeo 130½	360.	30.
In fari five Zea 1065. mod.	2753.	20.
Avena comprehendebat 2692¼ mod. detractis detrahendis in solutionem venerunt 1705½ mod.	1421.	6.
In ligno Heidelbergæ, Franckenthalæ & Fridericoburgi computatis summis 1409. currus.	1060.	6.
In Bobus 192.	6528.	

Ver

	Floreni.	Cruc.
Vervicibus 1452.	4296.	
Agnis 211 $\frac{3}{4}$.	242.	54.
In aromatibus & victualibus.	3450.	
In Confectionibus sive rebus conditis.	1000.	
Equi ex Stabulo Electorali empti fecerunt in computo 2851. fl. 30. cr. & ca- lum ex rubro holoserico 1500. fl. In horum pretij defalcationem antea solu- ti fuere 3333. fl. Restat igitur ex dictis equis.	1018.	30.
Equi ex Architecturæ domibus 90.	1444.	30.
Mobilia Heydelbergensia & Fridericoburgensia.	6036.	44.
Tapetes, 10. de Tobia 5. de Mose & Aarone communes.	1000.	
In Panno Damasceno viridis coloris	49.	30.
In stanno 978 $\frac{1}{2}$. libræ.	326.	
In cupro trito 46. libræ	11.	30.
Libra Aulica cum ponderibus	34.	
Pro rivis ad capiendum pisces trutas & fundulos, assignandis	60.	
Pro ligno Dotalitij	188.	24.
Pro Lucijs & Ciprenis	83.	30.
Pro Cervis & apris	89.	53.
Pro Rhedis & vectorijs rebus solummodò taxatis	594.	
Mobilia Franckenthalensia	110.	
Summa prætensionis allod.		75003. 42.

Contraria Prætentio Electoralis ex parte Allodij agnita.

	Floreni.	Cruc.
Pro victu & consumptis per Dominam Electricem viduam	5000.	
In fœno pro Dominæ Electricis viduæ stabulo plus erogatum quàm adfuit	67.	30.
In fœno adhuc vivente Domino Electore empto	194.	
In stramine	44.	27.
Dimissis pueris Nobilibus aulicis datum	949.	30.
Expensæ Culinariæ	4841.	27.
Pro victu Nobilium & aliorum usque ad 23. Maij 1685. debito	350.	36.
Concionatori Achenbach, Secretario Eilero & Knierimio pro victu & Salario	528.	
Cellario Aulico pro vini Allodialis expensis factis	107.	
Summa		11813. 17.

	Floreni.	Cruc.
Ratione sumptuum lugubrium permittuntur, usque dum hæc res composita fit, in retentione permanere	11512.	24. 4.
Pro cera alba	331.	46. 4.
Pro facibus paratis	20.	16.
Pro Vassallorum conscriptorum ad funerationis actum expensis	210.	
Pro plaustro 8. ohmis, 5. quadr. vini in excubijs & humationis actu consumpti	92.	12.
In avena.	14.	50.
In fœno 3 $\frac{1}{2}$. vehicula	10.	30.
Summa		12192. 2.

	Floreni.	Cruc.
Summa utriusque Debiti passivi conjuncta facit	24005.	19.
Hac quantitate ex præcedenti summa allodialis prætensionis deducta rema- net Allodio restituendum sive solvendum	50998.	23.

Sequentes articuli hucusque fuerunt controverfi.

	Floreni.	Cruc.
Prætendebatur ex Camera Electorali pro Dominæ Electricis viduæ victu ul- terius	750.	

Pro

	Floreni.	Cruc.
Pro plauſtro 2. ohmis, 9. quadr. 3. menſuris Baccaracenſis & Moſellani nec non 7. cadis 3. ohmis 1. quadr. 3. menſuris Rhenani vini, quæ quantitas juxta Cellarii Aulici aſſertionem etiam conſumpta eſſe debuit, & quidem pro cado prioris ſpeciei 120. fl. de altera verò cadus æſtimatus 50. fl.	519.	28.
Pro reliquorum allodialium Miniſtrorum Salario & victu	1156.	55.
Pro vino 1. cad. 3. quadr.	41.	
Pro ſiligine 20. modii 4. menſuræ	47.	50.
Avena 52 ¹ / ₉ mod.	43.	36.
Fœno 5. vehiculis	15.	
Pro 66. equis ex architecturis quoniam ex dimachis venerint	1056.	
Pro detractiōe facta in debito culinario	150.	40.
Pro detractiōe à taxatione vinorum per Allodium facta. Pro veſtimentis lugubribus quibusdam officiariis noviter attributis	226.	15.
In detractiōe pecuniæ pro veſtimentis ordinatæ	466.	48. 4.
Summa debiti controverſi	5699.	39.
Hac deducta à quantitate Allodialis prætenſionis remanet allodio	Floreni.	Cruc.
Cùm de ſumma controverſa Dominus Plenipotentarius finiendi negotii cauſa in ſe receperit prætenſioni Allodiali defalcanda	45298.	34.
Et Sereniſſimus Dominus Elector per ſuos Miniſtros declaraverit reſiduum 2000. fl. in ſe recepturum Allodio præſtandum, quod ſupra dictæ Allodii prætenſionis ſummæ iterum adjectum, facit ſimul	47298.	34.

Reſervato ab utraque Parte circa plus vel minus calculo in Rationum Reviſione & examine impoſterum apparente.

Egitur Serenitatis ſuæ Electoralis Domini Deputati non ſolùm præcedentem pro Allodio deductis erogationibus & prætenſione Electorali, ut & retentâ pro veſtibus lugubribus deſignatâ quantitate uſque dum hæc quaſtio diremta erit, reſultantem ſummam 47298. fl. 34. cr. agnovērunt, ſed etiam juffu & mandato altè memorati Sereniſſimi Domini Electoris promiſerunt, quamprimùm hæcce Conventio ſubſcriptionibus perfectâ, in defalcationem dictæ ſummæ ac debitam apocham 20000. fl. numerare, reſiduum 27298. fl. 34. cr. verò intra illud tempus, de quo facta à Domino Plenipotentario Relatione ad Sereniſſimos ſuos Principales & deſuper obrento mandato amicabiliter convenietur, ſine ulla mora in bonis florenis, dimidiis quadrantibus & denariis ſive groſſis, Francofurti valentibus ſolvere, eamque ſolutionem in dicto tempore ſub nullo Juris vel facti prætextu vel exceptione retardare, aut cujuſdam ceſſione, quæque ſit, niſi Regiæ ſuæ Celſitudines in id conſenſerint, uti, eum in finem pollicentes, à ſua Serenitate Electorali Domino Plenipotentario in ſui certiorationem ſubſcriptam confeſſionem ſe extradituros. Viciffim ſpoſpondit Dominus Plenipotentarius ſuper hac Convententurum, & Serenitati ſuæ Electorali exhibiturum. In quorum fidem infra nominati Domini Miniſtri hæcce Conventiōem propriis manibus ſubſignarunt & Sigillis ſuis corroborarunt. Actum Heidelbergæ die undecima menſis Septembris 1687.

Stein Callenfels.

(L. S.)

Frantz Freyherr von Sickingen.

(L. S.)

O 2

Nous

NOUS avons ratifié ledit Traité & ratifions par ces présentes signées de nostre main, Voulons quant à nous, qu'il sorte son plein & entier effet, à condition néanmoins, que Monsieur l'Electeur Palatin fera payer ladicte somme de vingt sept mille deux cent quatre vingt dix huit florins trente quatre creize audit Sr. President de Morouas dans le quinze de Mars prochain & sans préjudice de nos droits, prétentions & actions pour raiſon de la Succeſſion de Monsieur l'Electeur Charles nostre Beaufrere & Frere. En foy de quoy nous avons ſigné ces présentes, y fait appoſer le cachet de nos armes & fait contresigner par nostre Conſeiller & Secrétaire de nos Commandemens, Maïſon & Finances. Donné en nostre Palais de St. Cloud le dernier jour de Janvier mil fix cent quatre vingt huit.

PHILIPPE.

Elisabeth Charlotte.

(L. S.) Terrat. (L. S.)

Quod præſens Copia Conventionis, anno 1687. ſuper hæreditate allodiali initæ, & Ratificationi Aurelianenſi haud ſatis accuratè inſertæ, cum Exemplari ſuo verbotenus concordet, manûs meæ Subſcriptione, & Sigilli Notariatus ſoliti appreſſione atteſtor. Francofurti die $\frac{20}{10}$ Febr. 1700.

Remigius le Petit, Cæſ. & in Auguſtiſ.

Camera Imperiali, nec non à Nobiliſſimo Senatu Mœno-Francofurtenſi approbatus & immatriculatus
Notarius Publ. mppa.

NUMERO II.

Copia apochæ Domini de Morouas ſuper
acceptis in Num. I.

Ad Reſponſionem Palatinam.

Uod à Camera Auſtica Electorali Palatina Reſiduum præti, pro emptis mobilibus & conſumptilibus in calculum deductis, vigore Conventionis ſpecialis, undecimâ Septembris 1687. deſuper utrinque initæ, Sereniſſimi Ducis Aurelianenſis Regiæ Celſitudini debiti, viginti ſeptem millia, ducentos nonaginta oſto florenorum, triginta quatuor cruc. in ſumma adducuntur, mihi inſrâ nominato Ejusdem Regiæ Celſitudinis Plenipotentiario, præviâ Sereniſ. Domini Electoris Palatini mihi ſupra hanc ſummam reſtantem traditæ Confeſſionis redditione, & à Regia ſua Celſitudine ſuper præfata Conventione ſubſecutæ Ratihabitionis originalis exhibitione, hodierno die actualiter perſolutum, ſicque modò dictæ Conventioni ex parte Electorali Palatina plenariè ſatiſfactum fuerit, id meæ manûs ſubſcriptione & ſigilli appreſſione fateor & atteſtor. Heidelbergæ primâ Julii 1688.

27298. fl. 34. Cruc.

(L. S.) Fremyn de Morouas.

Quòd præſens Copia, cum vero ſuo Originali diligenter auſcultata, ei omnimodè conveniat, manûs meæ Subſcriptione, & Sigilli Notariatus conſueti appreſſione atteſtor. Francofurti die $\frac{20}{10}$ Febr. 1700.

Remigius le Petit, Cæſ. & in Auguſtiſ.

Camera Imperiali, nec non à Nobiliſ. Senatu Mœno - Francofurtenſi approbatus & immatriculatus
Notarius publ. mppa.

Copia Maximiliani Imperatoris Concessionis super Oppignorationibus Imperij.

Ad Responſionem Palatinam.

IR Maximilian, von Gottes Gnaden, Römischer König, Zu allen Zeiten Mehrer des Reichs, zu Hungern, Dalmatien, Croatien &c. König, Ertzhertzog zu Oesterreich, Hertzog zu Burgund, zu Brabant und zu Geldern &c. Graf zu Flandern und zu Tyrol &c. Bekennen für Uns und Unser Nachkommen am Reich, und thun kund öffentlich mit dem Brief allen denen, die ihn sehen, lesen oder hören lesen: Nachdem Wir von Gott dem Allmächtigen zu der höhe Königlichen vürde verordnet, und Regierung des Heyl. Reichs kommen sein, vwill Uns am fordersten vwohlgeziemen, die jenen so Uns und dem Heyl. Reich von anbeginnen mit sundern gutvwilligen Diensten gedienet haben, mit solchen Gnaden und Ehren vvielerumb zu belohnen und zu versehen, damit ander ebenbild nehmen, und auch desto geneigter und geflissener vwerden, Uns und dem Heyl. Reich zu dienen, und auch auffnehmen, löblichs ansehens und zierde Unser Majestät und des Heyl. Reichs, für einstück nicht pass gemehret mag vwerden, dann das die nechsten und fürnembsten Glieder, so die Bürd und sorgfältigkeit des Heyl. Reichs mit Uns tragen, in Ehren, Würden, Gut und vermögen auffzuwachsen, durch Uns gefördert und auff dem Corpus des Heyl. Reichs denselben etwas mitgetheilet vwerden: Wann aber der Hochgebohrn, Philips, Pfaltzgraf bey Rhein, und Hertzog in Beyern, des Heyl. Röm. Reichs ErtzTruchßaß, Unser lieber Oheim und Churfürst, und Sein VorEltern, von Unsern Vorsahren am Reich, Römischen Käysern und Königen, etwa viel Schloß, Stätte, Märckt, Dörfer, Land und Leuth, mit ihren herrlichkeiten, Oberkeiten, nutzen und Zugehörungen, beyde in der Landvogtey zu Elßas, am Rhein, Necker und in Beyern, und sonst Pfandsvveiß und Ambtsvveiß inngehabt und herbracht haben, darauf Uns und unsern Nachkommen die Losung vorbehalten, innhalt der Brief und Insiegel darumb auffgangen; Und sich aber derselb unser lieber Oheim und Churfürst, gegen Weyland unsern lieben Herren und Vatter, den Römischen Käyser &c. Löblicher gedächtnus, Uns und dem Heyl. Reich, mit manigfaltigen, gehorsamen, getreuen unverdrossen diensten erzeigt hat, mit Willigem darstrecken seines Leibs und Guts, und sonderlich mit hohen treuen und schuweren kosten sich bewiesen der Zeit unser behaftung in Flandern, zu erledigung derselben er Uns treulich geholffen, auch ein merckliche Summ Gelds, so von der Landvogtey im Elßas erschienen, auffhebt, in des Reichs Urber gevwendt ist, verziehen hat, und sonst in mannigfaltig vveiß, das vvir ihm etlicher massen mit Gnaden zu erstatten Uns schuldig achten, und gäntzlich zu thun geneigt sein, Sonder so Gott der Allmächtig sein Lieb mit viel lurger Fürsten begnadet die dem Heyl. Reich zu dienste zu erscheinen, guten Trost erzeigen, und sonst der im Reich mercklicher Gebrest ist, darumb Uns die in Fürstlichen vvesen hinzubringen und zu fördern gevillt: Dievveil dann die ehgedachte Pfandschafften von unsern Vorsahren schuwerlich an des bemelten unsers lieben Oheim und Churfürstlichen Voreltern kommen, und mit so grosser Summ Gelds samentlich und sonst nicht anders zu erledigen sein, das es ohn schuvehres nachtheil und schaden unser und des Heyl. Reichs nicht zugeschehen vvere, und auch dieselbe Schloß, Stätte, Märckt und anders durch solchs, das der obgenant unser lieber Oheim und Churfürst und sein Erben das alles nicht anders dann Pfandsvveiß inhaben, und doch durch Uns nicht erledigt, zu abnehmen, und verderben, und Zulezt Zu vergänglichkeit kommen mögten, daraus dem Heyl. Reich, dievveil der etwe viel bey anstossenden frembden Zungen und Gevölden gelegen sein, mercklicher Schad ervachsen mögte, das uns, als Römischen König und Mehrer des Reichs zu versehen gebühret; Damit nu Fried, recht, sicherheit und glaidt, als in einem versammelten Fürstenthum destbaß usnehmen, zu aufnehmung des Reichs gehandhabt, geschützt und versehen, und die Orth gegen frembdaengezungen destbaß enthalten vwerden mögen, und die Underthan in ihrem anliegen dest näher und tröstlicher ansuchen gevvinnen, und doch das Eygenthum solcher Schloß, Stätt und

Flecken dest minner von dem Reich kommen, sondern dabey in Gründlicher Stärcker eygen-
 schafft bleibe: So haben Wir auß Römischer Königlichcr macht, vollkommenheit, eygener
 beuegnus und rechter wvissen, auch mit zeitigem rath Unser und des Reichs Churfürsten,
 Fürsten, Graven, Freyen, Herren, Rittersn, Knechten und lieben getreuen, auf alle und
 jegliche Lösung solcher Schloß, Stätt, Ambt, Pflegen, Märckt, Flecken, Dörfer, besessen
 wvohnungen und wvesen, wwie die sambt und sonder genant sein, mit alle ihren Gebäuen,
 Underthanen, Leuthen, Innwvohnern, Gütern, Folg, Diensten, Gülten, Steuern, Reissen,
 Rechten, Zöllen, Fällcn und Unfällen, Gründen, Boden, Landen, Märckten, Strassen,
 Glaidten, Forster, Wäldten, Waldrechten, Waldordnungen, Wildbennen, Wassern,
 Weyden, Mühlen, Mühlstättcn, Schäfercyeu, Fischereyen, aller Oberkeit, Herrlichkeit,
 Gebotten, Verbotten, Strassen, Ambten zu besetzen und entsetzen, bethen, hohen und nie-
 dern Gerichten, Centen, Centrechten, Gemeinden, Castvogten der Closterlehen, Lehen-
 schafften Geistlicher und Weltlicher Lehen, auch allen Lösungen, Besserungen, Action und
 forderung zu solcher Pfandschafft gehörig, und allen andern, wwie das Nahmen hat, wvas
 darzu, und Ihr jedem gehörig ist, so Sein Lieb, Sein Vordern und Eltern, Pfand- und
 Ambtsuweifs an die Pfaltz bracht, ingehabt und noch haben, oder künftiglich von Erbi-
 schafft und Uebergebung wwegen anfallen und zustehen mögen, daran Uns und Unsern Nach-
 kommen am Reich, Römischen Kaysern und Königen Lesung zugestanden hat, gegen den
 obgenanten Unsern lieben Oheim und Churfürsten, Pfaltzgraf Philippen und seinen Söhnen,
 und ihren Mannlichen Ehelichen Leibs Erben verziehen, und verzeyhen auch darauß für
 Uns und Unser Nachkommen am Reich wvissentlich und in Krafft dis Brieffs; Wir haben
 auch ferner für Uns und Unser Nachkommen am Reich, dem benanten Unsern lieben Oheim
 und Churfürsten, und Seiner Lieb Sinen, auß obbestimpter Macht, eygener beuegnus,
 rechter wvissen, und mit zeitigem Rath die Gnad gethan, und ihnen und ihren Mannli-
 chen Ehelichen Leibs Erben all obbestimbt Schloß, Stätt, Ambt, Pfleg, Märckt, Fleck, Dörf-
 fer, Besess Wohnung und Wvesen, wwie die sambt und sonder genant seyn, mit allen ihren
 Gebäuen, Underthanen, Leuthen, Innwvohnern, Gütern, Folg, Dienst, Gült, Steuer,
 Reiss, Recht, Zoll, Märckt, Strassen, Glait, Vorst, Wäld, Waldrecht, Waldordnung,
 Wildpann, Wasser, Wayd, Mühl, Mühlstatt, Schäfferey, Fischerey, all Oberkeit, Herr-
 lichkeit, Gebott, Verbott, Straff, Ambt zu besetzen und entsetzen, beeth, hoch und Nie-
 dergericht, Cent, Centrecht, Gemeinden, Castvogten der Closterlehen, Lehenjschafft Geist-
 licher und Weltlicher Lehen, auch all Lösung, Besserung, Action und Forderung, mit all
 ihren Rechten und Zugehörungen, nichts außgenommen, zu einem rechten Lehen verlie-
 hen, verleihen ihnen die auch in Krafft dises Brieffs, also, daß der selb Unser lieber Oheim
 und Churfürst, Seiner Lieb Sun, und ihr Mannlich Ehelich Leibs Erben, die nun hinfür
 nach Lehenrecht inhaben, und als ihr recht Landfürst und Vogt Herrenbesitzen, nutzen,
 niesen, regieren, beschirmen, besetzen, entsetzen, gebieten verbieten, zu thun und zu
 lassen haben sollen und mögen, inmassen als ein Römischer Kayser oder König mit ihm zu thun
 hät. Der obgemelt Unser Lieber Oheim und Churfürst, Pfaltzgraff Philipps und seyn be-
 melt Erben sollen auch solches alles, so dick des Noth beschicht und Zufall kombt, von Uns
 und Unsern Nachkommen, Römischen Kaysern und Königen, als ander ihr Fürstenthumb
 und Land, zu Lehen empfangen, haben und tragen, Uns und dem Heiligen Reich davon
 getreu, dienstlich, gehorsamb und geuüertig seyn, Unsern Schaden wvarnen, frommen
 und Bestes wverben und thun, als ein Hoch Lehenmann, seinen Herren, dem Römischen
 Kayser oder König, von Recht, oder Geuüonheit schuldig ist zu thun, als auch jetzt Sein
 Lieb solches alles von Uns empfangen, und darüber geuüöhnlich Huldigung, Gläud und
 Eid than hat, doch den Burgern und Innwvohern ehegemelter Städte und Flecken, an ih-
 ren Freyheiten, Herkommen und guten Geuüonheiten, die sie von Alters erlangt, und in
 geuüöhnlicher Übung herbracht haben, so ferr die wvider diese Unser Verschreibung und
 Belehnung nicht seynd, unuüergreiflich und unschädlich. Ob aber einige Gnad, Freyheit,
 Privilegia, Pflicht, Herkommen oder Geuüonheit dawider geben, geschehen oder her-
 bracht wvären, die heben wvir alle samentlich und sunderlich auff, thun die gantz und
 gar ab, so viel die wvider diese Unser Verzeihung, Gnad und Belehnung seyn mögten, mit
 Erfüllung aller und jeder Gebrechen, Clausen und Nottürfftigkeit, wwie oder wvelcher maß
 die in diesen Händeln erfunden wwerden, oder zu setzen noth geuüest wväre, alles aus be-
 melter Römischer Königlichcr Macht, Vollkommenheit, eygener Beuegnus und rechter
 Wissen. Wo aber hinfür über kurtz oder lang der ehegenant Unser lieber Oheim, Pfaltz-
 Graff

Graff Philipp, sein Sohn, und Ihr Männlich ehelich Leibs-Erben nicht mehr wären, so soll diese Unser Verzeihung, Gnad und Belehnung gantzlich tod und ab seyn, und Wir und Unser Nachkommen am Reich sollen alsdann Macht haben, all obbemelt Städt, Schloß, Land und Leuth, mit allen ihren Zugehörungen, vwie obsteht, vvider umb solch Summ Gelds samentlich, innhalt der Pfand Brieff, von Seiner Lieb, und Seiner Lieb Sohn gelassen Erben, zu lösen, in allermass, als ob diese Unser Verzeyhung, Gnad und Belehnung nicht geschehen wäre. Gebiethen darauff allen und jeglichen Churfürsten, Geistlichen und Weltlichen, Prelaten, Grafen, Freyen, Herren, Rittern und Knechten, Verwesern, Pflegern, Burggrafen, Burgermeistern, Schöffen, Râthen, Burgern, Gemeinden, und allen andern Unsern und des Reichs Underthanen und lieben Getreuen ernstlich, und vvollen, daß sie den benannten Unsern lieben Oheim und Churfürsten, Sr. Lieb Sohn, und Ihr Männlich Ehelich Leibs-Erben, bey dieser Unser Verzeihung, Gnad und Belehnung gantzlich und beruhiglich bleiben lassen, Sie darvvider nicht tringen noch beschvvehren, noch des jemand andern zu thun gestatten; Und besunder gebieten Wir allen und jeglichen Meistern, Burgermeistern, Râthen, Vogten, Pflegern, Ambtleuthen, Gemeinden, und allen und jeden Underthanen und Innvwohnern solcher Städte, Schloß, Märckten, Weylern, Dörffern, vvollet d und vwo die gefessen seynd, auch ernstlich und vestiglich, daß sie dem gemelten Unserm lieben Oheim und Churfürsten, Pfaltzgraff Philippsen, Seinen Söhnen, und Ihren Männlichen Ehelichen Leibs-Erben, vwann Sie durch Ihr Lieb hiemit, oder durch glaubliche Copey davon ersucht vverden, Erhuldigung, Pflicht und Eyd thun, Ihn, als ihren rechten Herren, mit allen obgeschriebenen Stücken und Sachen zu geuvarten, und Gehorsam zu erzeugen, bey Verlierung aller Gnad, Freyheiten und Privilegien, so Sie von Uns, Unsern Vordern am Reich, Römischen Keysern und Königen, und dem Heiligen Reich haben, und Vermeidung Unser und des Reichs schvverer Straff und Ungnad, und dazu einer Pæn, nemlich zwveytausend Marck lötigen Goldes, halb in Unser Königlich Cammer, und den andern halben Theil dem benannten Unsern lieben Oheim und Churfürsten, und Seiner Lieb Söhnen, und ihren männlichen Ehelichen Leibs-Erben, der sich ein jeder, so oft er hievvider thäte, vuisse versaltlen zu seyn, unablößlich zu bezahlen. Und so Ihr solch Pflicht dem obgenannten, Unserm lieben Oheim, Sr. Lieb Sun, und Ihren Mannlichen Ehelichen Leibs-Erben gethan; So sagen vvir euch solcher Pflicht, damit Ihr Uns und dem Heyligen Reich veruwandt seyd, hie mit quitt, ledig und loß, doch Uns und dem Heiligen Reich die Grundeygenthum hierinn, vwie obsteht, vorbehalten. Desz zu Urkund haben Wir Unser Königlich Innsiegel an diesen Unsern Brieff thun hencken, und zu mehrer Sicherheit mit Unserer eygenen Hand underschrieben. Der geben ist in Unserer Stadt Wormbs am Mittvvoch vor St. Dionysien Tag, nach Christi Geburth im vierzehenhundert und fünff und neunzigsten, Unserer Reich des Römischen im zehenden, und des Hungarischen im sechsten Fahr.

MAXIMILIAN.

(L.S.)

Ad mandatum Domini

Regis in consilio.

Daß gegenvvärtige Abschrift mit ihrem Original fleissig collationiret, und demselben allerdings einstimmig befunden vworden, bezeuge mit dieser meiner Hand Unterschrift, und vordrucktem gewöhnlichem Notariat-Signet. Franckfurt den

²⁰/₃₀ Febr. 1700.

Remigius le Petit, Käyserl. und an Dero und des Heil. Reichs Höchstpreisl. Cammer Gericht, vwie auch von Einem Hoch-Edlen Rath der Stadt Franckfurt approbirt- und immatriculirter Notarius, mpp.

Copia Pactorum Dotalium &c. Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis &c.

Ad Responſionem Palatinam.

ARTICLES & Conventions du Mariage entre tres-Haut, tres-Puissant Prince, Philippes Fils de France, Frere Unique du Roy, Duc de Orleans de Valois & de Chartres, Seigneur de Montargis, Pair de France; Et tres-Haute & tres-Puissante Princesse, ELISABETH CHARLOTTE, Comtesse Palatine du Rhin, de la Maison Electorale, Duchesse de Baviere &c. arrestés & conclus avec aveu & consentement de tres-Haut, tres-Excellent & tres-Puissant Prince, LOUIS, par la grace de Dieu, Roy de France & de Navarre, & mondit Seigneur Duc, entre tres-Haut & tres-Puissant Prince, Charles Louis, par la grace de Dieu, Comte Palatin du Rhin, Archi-Tresorier & Prince Electeur du St. Empire, Duc de Baviere &c. Pere de mad.^{te} Dame, la Princesse Elisabeth Charlotte, d'une part, & Messire Francois, Marquis de Bethune ayant pouvoir & procuration de sad.^{te} Maj.^{te} & mondit Seigneur Duc d'autre part.

I.

Mondit Seigneur Duc prendra pour Femme & Epouse mad.^{te} Dame la Princesse Elisabeth Charlotte par foy de mariage, comme mad.^{te} Dame prendra pour mary mond.^t Seigneur Duc solennellement à la face de la Ste Eglise.

II.

Aussitôt que le Contract de mariage, conforme à ces présents articles, sera mis entre les mains de mond.^t Seigneur Electeur, ce qui se doit faire incessamment, mad.^{te} Dame Princesse sera conduite jusqu'à Mez aux frais de sadite Alt. Electorale Palatine avec un equipage meubles & habits, convenables à la condition.

III.

Monsieur le Marechal Duc du Plessis Praslin se trouvera à Metz de la part de sa Majesté & mondit Seigneur Duc, avec procuration suffisante pour faire les Espousailles avec madite Dame Princesse au nom de mondit Seigneur Duc.

IV.

Ensuite le susdit Marechal espousera en vertu de son pouvoir & par procuration madite Dame Princesse le lendemain ou deux jours après l'arrivée de ladite Princesse à Mez, avec toutes les solennités requises.

V.

Après quoy ladite Dame Princesse sera conduite par très-Haute & très-Puissante Princesse, Anne de Mantoue, Comtesse Palatine du Rhin, Duchesse de Baviere Douairière, au lieu où il plaira à mondit Seigneur Duc de se trouver, dans lequel lieu le mariage sera confirmé & consommé.

VI.

En faveur dudit mariage mondit Seigneur, Prince Electeur Palatin a constitué en dot & fait don à mad. Dame Princesse à fille de la mesme somme, que les Princesses de la Maison Palatine ont accoustumé de recevoir, & que les Estats, dont il est à présent en possession, sont en usage de donner en pareilles occasions, qui sera delivrée partie en argent, partie en bagues, dont Inventaire sera fait & estimation, qui luy tiendront nature de propre, laquelle somme sera payée dans un an après la consommation du mariage, & pour la seureté de

de laquelle tous les biens Meubles & Immeubles de mondit Seigneur Duc d'Orleans seront hypothéqués du jour du paiement, & spécialement une terre de la valeur ou moins de ladite somme, au choix de mondit Seigneur le Duc d'Orleans.

VII.

„Ladite Dame Princesse sera autorisée par ledit Seigneur futur Epoux pour renoncer, „ comme Elle renonce dès à présent à tous Droits Successifs, sur tous les Biens Souverains & „ Feodaux, Paternels & Maternels, situés en Allemagne, se réservant seulement les droits „ sur les biens de même qualité, situés hors d'Allemagne, & les Allodiaux de la Mai- „ son.

VIII.

Seront lesdits Seigneur & Dame futurs Epoux communs en tous Biens meubles, & conquets immeubles, qui seront par eux faits durant & constant ledit mariage, suivant la coutume de la Ville, Prevosté & Vicomté de Paris, étant neantmoins convenu, que tous les biens, Meubles & Immeubles, qui de présent appartiennent à mondit Seigneur Duc d'Orleans, luy seront & demeureront propres, & aux siens de son côté & ligne; déclarant mondit Seigneur Duc, que depuis le décès de défunte Madame son Epouse, il a fait faire Inventaire de ses biens, duquel Inventaire recollement sera fait avant la celebration dudit futur mariage, & copie d'iceluy joint à la minute des presentes.

IX.

Mondit Seigneur Duc d'Orleans pour la singulière affection qu'il porte à ladite Dame Princesse, sa future Epouse, luy donnera des pierreries, bagues & joyaux pour la somme de cent cinquante mil livres, à la charge, qu'arrivant le précedés de ladite Dame Princesse sans Enfants, lesd. pierreries, bagues & joyaux luy seront restitués & appartiendront, sans qu'ils puissent estre compris en ladite communauté; laquelle restitution aura aussi lieu en faveur des heritiers dudit Seigneur Duc d'Orleans, en cas, qu'il précède ladite Dame sa future Epouse sans Enfants, après toutes fois le décès de ladite Dame Princesse, qui en jouira sa vie durant.

X.

Mond. Seigneur le Duc d'Orleans douera ladite Dame Princesse de la somme de quarante mil livres de rente par chacun an de Douaire prefix en fonds de terre de proche en proche, à prendre & en jouir par ses mains du jour que Douaire aura lieu, premièrement sur les biens, terres & Seigneuries dudit Seigneur Duc, autres que ceux de son appanage; Et en cas que lesd. Biens ne foyent suffisants, led. Douaire sera pris pour le tout, ou partie sur les terres de son appanage; Et outre donne à ladite Dame Princesse sa future Epouse le chasteau de Montargis, garni de Meubles, comme il convient à sa qualité pour son habitation, & demeure sa vie durant.

XI.

En cas de précedés de mond. Seigneur Duc d'Orleans sans Enfants dudit mariage, il sera permis à ladite Dame Princesse, future Epouse, de renoncer à ladite communauté dans trois mois après led. décès, & y renonçant Elle demeurera quitte de toutes debtes de ladite communauté, soit qu'Elle y eut parlé ou non, & reprendra les deniers, qui luy ont esté constitués eu dot, qui se trouveront avoir esté receus par mond. Seigneur Duc d'Orleans avec tous les biens, qui luy seront advenus & escheus constant led. mariage, par donation, succession ou autrement; Ensemble ses habits, bagues, joyaux & meubles, qu'Elle aura apportés, dont à cette fin sera fait un bref Inventaire, fondit Douaire & habitation audit chasteau de Montargis, meublé, comme il est dit cydessus, franchement & quittement de toutes debtes, dont ladite Dame Princesse sera acquittée sur les biens dudit Seigneur Duc d'Orleans, & pour raison de ce & des autres clauses, & conditions dudit futur mariage, ladite Dame Princesse aura hypothèque sur lesdits biens du jour dudit contract de mariage.

XII.

Et si ladite Dame Princesse future Epouse (survivante avec enfans dudit mariage) vouloit accepter ladite communauté, & y participer, Elle emportera seulement le tiers des biens d'icelle communauté, payant pour elle le tiers des debtes; mais s'il n'y a enfans, & qu'elle choisisse ladite acceptation, Elle emportera la moitié de ladite communauté, à la charge aussi de payer & acquitter la moitié des debtes d'icelle.

XIII.

Arrivant au contraire, que lad. Dame Princesse, future Epouse, vint à précéder sans Enfans ou avec enfans dudit mariage, ses heritiers ne pourront rien demander aud. Seigneur Duc d'Orleans, à cause du droit de communauté, stipulé en faveur de ladite Dame Princesse, mais sera tenu mond. Seigneur Duc de restituer auxdits heritiers tout ce qu'il aura touché de dot, de donation ou d'heritage du costé & ligne de mad. Dame, future Epouse.

XIV.

Et en cas que pendant led. mariage il seroit aliéné quelques biens des propres & immeubles de lad. Dame future Epouse, lors qu'Elle y ait parlé, ou qu'il soit fait rachapt d'aucunes de ces rentes, ou retire quelque domaine aliéné à Elle appartenant, en sera fait autre employ par led. Seigneur futur Epoux; & à faute de ce faire pour luy, pendant led. mariage, les deniers seront repris sur la communauté, & si elle ne suffit, sur les propres dudit Seigneur futur Epoux.

XV.

Led Seigneur envoyera ses procurations & celles de madite Dame de sa fille au Sr, Paul de Rammingen, son Conseiller & Resident à Paris, pour signer le contract de mariage avec le Roy, & mondit Seigneur le Duc d'Orleans selon la teneur de ces présents articles.

En foy de quoy mondit Seigneur Electeur Palatin, mad.^{te} Dame la Princesse Elisabeth Charlotte sa fille, & Messire François Marquis de Bethune, en vertu de sa susd.^{te} Procuration ont signé ces présentes de leurs mains, & y fait mettre leur seal. Fait à Strasbourg le vingt deuxieme d'Octobre du vieux stile & le 1. Novembre stile nouveau, l'an mil six cents soixante & onze.

CHARLES LOUIS. (L.S.)

ELISABETH CHARLOTTE. (L.S.)

FRANCOIS de BETHUNE. (L.S.)

Quod præsens Copia, cum vero suo Originali diligenter auscultata, ei omnimodè conveniat, manùs meæ subscriptione & Sigilli Notariatûs consueti appressionem attestor
 Francofurti die $\frac{20}{10}$ Febr. 1700.

Remigius le Petit, Cæsar. & in Augustissimâ Camerâ Imperiali, nec non à Nobilissimo Senatu Mœno-Francofurtensi approbatus & immatriculatus
 Not. mpp.

**Copia Renunciationis iteratæ Serenissimæ Ducissæ Aurelia-
nenfis &c.**

Ad Responfionem Palatinam.

Ar devant les Conseillers du Roy Not.^{res} à Paris soufignés furent pré-
sens tres-Haut, tres-Puissant & tres-Excellent Prince Monseigneur Phi-
lippe, par la grace de Dieu, Fils de France, Frere Unique du Roy, Duc
d'Orleans, de Vallois, de Chartres & de Nemours, Comte de Bogency,
Seigneur de Montargis &c. & tres-Haute, tres-Puissante & tres Excel-
lente Princesse, Madame Elisabeth Charlotte, son Epouse, qu'il autorise
à l'effet des présentes, lesquels ont reconnu & confessé avoir reçu de
tres-Haut, tres-Puissant & tres-Excellent Prince Charles, par la grace de
Dieu, Comte Palatin du Rhin, Archi-Tresorier & Prince Electeur de saint Empire, Duc de
Bavière &c. Frere de sad.^{te} Altesse Royale Madame, la somme de Trente deux mil flo-
rins d'Allemagne, valans monnoye de France la somme de soixante quatre mil livres pour
la dot promise par deffunt tres-Haut, tres-Puissant & tres-Excellent Prince Charles Louis,
par la même grace de Dieu, Comte Palatin du Rhin, Archi-Tresorier & Prince Electeur
du S. Empire, Duc de Bavière &c. à son Alt. Royale mad.^{re} Dame sa fille tant en deniers
comptans que bagues en faveur de son mariage avec son Alt. Royale mond. Seigneur, sui-
vant le contract. dud. mariage, reçu par Monsieur le Tellier & Colbert. Conf.^{rs} Secret.^s
de la Maison & Couronne de France, Conseill.^{rs} & Secret.^{res} d'Etat & des commandemens
& Finances de sa Maj.^{te} le fixieme Novembre mil six cens soixante onze; de laquelle som-
me de trente deux mil six cens soixante onze; de laquelle somme de trente deux mil flo-
rins d'Allemagne, faisans soixante quatre mil livres monnoye de France, Leurs Altesse
Royales quittent & dechargent son Alt. Elect.^{le} laquelle somme ainsi payée fera & tiendra
nature de propre à mad. Dame, conformément aud.ⁱ Contract. de mariage; Et pour seureté
de ce mond.^t Seigneur son Epoux affecté, obligé & hypothéqué tous ses biens meubles &
immeubles, & specialement la terre, Seigneurie & Comté de Bogency, ses circonstances &
dependances que mondit Seigneur a acquis de Monsieur le Marschal de la Ferté, moyen-
„nant la somme de cent, cinquante trois mil livres; Et en consequence du susdit paiement
„mad.^{re} Dame autorisée ainsi, que dit est, de mondit Seigneur son Epoux, en reiterant la
„Renonciation qu'elle a faite par ledit Contract de mariage, a d'abondant Renoncé par
„ces présentes à tous droits successifs sur tous les Biens souverains & Feodaux, Paternels &
„Maternels, situés en Allemagne, se reservant seulement ses droits sur les Biens de même
„qualité situés hors d'Allemagne & les Allodiaux de sa Maison, suivant la coutume de lad.^{te}
„Maison Electorale Palatine; Et ont Leurs Altesse Royales consenti qu'il, soit fait men-
„tion de la presente Renonciation & quittance sur ledit Contract de mariage, ce qui ne
„servira avec ces présentes que d'une même chose. Promettans, Obligeans & Renonce-
ans. Fait & passé à Paris au Palais Royal, l'an mil six cens quatre vingt, le vingt quatriesme
jour de Novembre avant midy, & ont leurs Altesse Royales signé ces présentes doubles.

PHILIPPE.

ELISABETH CHARLOTTE.

Thoman

Bechet.

PAraphé, ne varietur, conformément à la Procuration énoncée par la quelle cy dessus, la quelle avec la présente j'ay fournie à Monsieur de Liesfeld, Conser d' Etat de son Alt. Elect.le pour & au nom de sad.te Altesse, à Strasbourg ce 26. Janvier 1681.

De Bussiere.

Quod præsens Copia, cum vero suo Originali diligenter auscultata, ei omnimodè conveniat, manûs meæ subscriptione, & Sigilli Notariatûs consueti appensione attestor, Francofurti die $\frac{20}{10}$. Febr. 1700.

Remigius le Petit, Cæsar. & in Augustissimâ Camera Imperiali, nec non à Nobilissimo Senatu Mœno Francofurtensi approbatus & immatriculatus Notarius. mpp.

CONTINUATIO
ACTORUM

Compromissi Francofurtensis

IN CAUSA

*SERENISSIMÆ
DOMINÆ*

DUCCISSÆ
AURELIANENSIS

CONTRA

*SERENISSIMUM
DOMINUM*

ELECTOREM
PALATINUM.

ACTORUM
CONTINUATIO

Comptomisi Francosurcensis

IN CAUSA

SERENISSIMAE
DOMINAE

DUCISSAE
AURELIANENSIS

CONTRA

SERENISSIMUM
DOMINUM

ELECTOREM
PALATINUM.

ULTERIOR ASSERTIO

Fundamentorum Libelli exhibiti 26. Octobris 1699.

Nomine Serenissimi Principis ac Domini D. P H I L I P P I

Sac. Reg. Majest. Christianissimæ Fratris Unici, Ducis Aurelianensis &c. & Serenissimæ Ejus Conjugis D. D. CAROLÆ ELISABETHÆ Palatino-Bavaræ

R E S P O N S I O N I

Serenissimi Principis ac Dom. Dom. JOANNIS W I L H E L M I,

Comitis Palatini ad Rhenum, Sacri Rom. Imperij Archithesaurarij & Principis Electoris &c.

O P P O S I T A

Junctâ protestatione & reservatione respondendi ad deductionem fundamentorum, quandocunque illam à parte ejusdem Serenissimi D. Electoris, juxta formulam Compromissi Ryfwicensis, produci contigerit.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum

Sacra Casarea Majestatis & Sacra. Reg. Majest. Christianissima

Nobilissimi Domini

P L E N I P O T E N T I A R I I.

CONFIDIT Plenipotentarius Aurelianensis, sese hæcenus, producendo præstandoque intra præscriptos terminos quæ ipsi producenda præstandaque fuerant, legibus & formulæ compromissi Ryfwicensis pariter atque officio suo ex asse abundeque satisfecisse: neque quicquam potius in votis haberet, quàm ut ipsi liceret in hoc eodem tramite ad finem usque arbitrij decurrere: utpote cùm illi probè cognitum perspectumque sit, quàm seriò Serenissimi Authores sui, quin & ipse Rex Christianissimus, desiderent, ut exactè sancteque omnia observentur, quæ Pace Ryfwicensi statuta sunt, utque inprimis semotâ omni arbitrij protelatione, isthæc quæ in illo vertitur, controversia finiatur.

Hinc eò gravius fert, cùm videt Dom. Plenipotentiarium Palatinum aliam planè & à formulâ Ryfwicensi penitus aberrantem procedendi viam ingressum esse; ideoque & seipsum de gradu suo depelli, atque ab eo proposito dimoveri, quo ab eadem formula ne latum quidem unguem discedere decreverat.

Sancitur disertis conceptisque verbis *Articuli separati Pacis Ryfwicensis*, ut post exhibitum à Dominâ Ducisâ Aurelianensi libellum, DEDUCANTUR & *Dominorum Arbitrorum Delegatis tradantur intra quatuor menses eadem die, ab his nominandâ, UTRIVSQUE PARTIS FUNDAMENTA. Parique ratione respondeatur & Dominorum Arbitrorum Delegatis eadem die exhibeatur UTRIVSQUE PARTIS RESPONSIO.*

Præstitit, quod sibi incumbabat, Plenipotentarius Aurelianensis, *deductis & die XXVI. mensis Februarij proximè elapsi exhibitis Partis suæ fundamentis.* Quid verò Dom. Plenipotentarius Palatinus? Cùm & ipse *fundamenta* partis suæ *deducere & eadem die exhibere* debuisset, præpostero prorsus ordine produxit *Responsionem*, sequenti demum termino re-

servatam, & non aliis fera quàm dilatoriis exceptionibus constantem; *fundamenta* verò Partis suæ tantum abest quòd *deduxerit*, ut ne mentionem quidem illorum nisi obiter atque in transcurso facere dignatus sit; idque tam vagâ tamque difformi enumeratione diversissimorum, & se invicem plerumque destruentium principiorum, ut in id potissimum operam suam animumque intendisse videatur, ne Pars adversa perspicere posset, quibus præcipue præfidiis causam suam fulcire voluerit. Unde etiam quibusdam occasio nata est suspicandi, Dom. Plenipotentiarium Palatinum per modum cautelæ cujusdam, in hunc terminum, quo *responsiones* utrinque *ad deductionem fundamentorum* adversæ Partis exhibendæ erant, ipsam Serenissimi D. Electoris Palatini *fundamentorum deductionem* distulisse, ut isthoc artificio Serenissimam D. Ducissam Aurelianensem, ad ultimum *concludendi submitte*ndique terminum redactam, à dandâ solidâ *responsione* ad potiora Dom. Electoris *fundamenta* præcluderet. Sed quanquam isthæc suspicio satis speciosâ conjecturâ nitatur; nunquam tamen persuaderi sibi patietur Plenipotentarius Aurelianensis, vel commissurum Dom. Plenipotentiarium Palatinum, vel permissurum Dom. Electorem fuisse, ut in publicâ, de re tanti momenti, controversiâ, sive Sereniss. atque Potentiss. Domi. Arbitrorum religio, sive ipsa causâ, quæ ipsorum arbitrio subjecta est, justitia tam vili tamque agresti stratagemate circumscriberetur; quod in causis trivialibus cordatiores privatarum litium advocati dehonefamento sibi ducerent, nec hæsitaturi essent, quominus ad procuratorum subsellia able-garent, ut inibi rabularum quorundam forensium industriâ inclarescat.

Quocunque verò animo omiſsa sit præcedenti termino exhibenda Palatinorum *fundamentorum deductio*, non potest, nisi proditor causæ suæ esse velit, connivere Plenipotentarius Aurelianensis, ut *ulterior* hæc suorum fundamentorum *assertio* pro plenariâ *responsione* habeatur, qualem juxta præscriptum *Compromisso Ryswicensi* modum atque ordinem procedendi, intra tertium isthunc terminum ad *fundamenta* Palatina daturus erat, si, uti omnino juxta eandem legem fieri debebat, in secundo termino *deductio* illorum communicata Ipsi fuisset. Cum autem ex adverso id equidem factum non sit, & in ipsâ tamen *responsione* agnoscatur, *peremptorios esse terminos*, qui *compromisso Ryswicensi* præscripti sunt, & de cætero etiam juxta Constitutiones & praxin Imperii, omnis dilatio probatoria in causis civilibus eandem vim ac naturam habeat; Cumque insuper in iisdem Constitutionibus Imperii disertè sancitum reperiatur, quòd, si parti alicui terminus ad probandum statutus sit, nullæ ab eadem scripturæ ad litem instruendam produci aut recipi debeant, antequam probationi satisfactum sit, uti habetur in *Recessu Imperii Ratisbonensi de Anno 1654. §. 52.* quin & eadem Imperii praxi receptum sit, ut si alteruter litigantium per subterfugia causam extrahit, alteri parti, quæ compromisso satisfecit, quæque ideo culpâ vacat, instantia non currat, sed si opus sit, dilatio redintegretur, per tradita *Gaillo Observacionum Practicarum lib. 1. Obs. 91.* idcirco prædictus Plenipotentarius Aurelianensis, quâ par est observantiâ petit, instantèrque flagitat, ut producta die 26. Februarii Serenissimi Dom. Electoris Palatini *responsio*, tanquam *Compromisso Ryswicensi* & Imperii Constitutionibus contraria, ab Actis Arbitrii rejiciatur, & si jam demum post elapsum purificatumque terminum, aliquid ab eâ parte exhibeatur, quod ad stabilienda ejusdem fundamenta facere queat, sibi quoque secundum laudatam modò Imperii praxin, ad eadem respondendi, intra parem terminum, facultas acquisita intelligatur: quam etiam Serenissimis Partibus suis, adjunctâ hic sub N. I. eventuali *Protestatione* per, expressum optimoque quàm fieri potest jure, cupit reservam.

Ut tamen interea perspici queat, quàm infirmo talo præfata *Responsio* Palatina nitatur, quàmque parùm efficax sit ad elidendas *Petitiones libello Aurelianensi* comprehensas, juvabit *exceptiones* in eadem variè confusas complicatasque sæcernere, & è sophismatibus atque tenebris, quibus obvolutæ sunt, in lucem protrahere, facili dehinc operâ ad Jurisprudentiæ Germanicæ trutinam suo vero pretio æstimandas.

EX-

EXCEPTIO I.

Continuata possessionis vi investitura simultanea.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

DMISSA est Linea Veldentia ad investituram simultaneam cum Simmerensi A. 1566. idque vigore transactionis Wormatiensis de A. 1560. impetratōque Friderici III. Electoris consensu. Sed I. illo toto negotio de nullā aliā re neque actum neque cogitatum est, quā de Electoratu illisque Imperii feudis, quæ, extinctā obitu Electoris Ottonis Henrici priore lineā Electorali, ex ejus successione ad Simmerensem lineam devoluta, erant. II. In feudis Imperii individuis, quæ non nisi ad unum successorem devolvuntur, non est usitatum, ut investitura simultaneè aliter concedatur, quā in spem & expectationem vacaturæ successionis, ut simultaneè investiti sint in possessione feudalitatis simultaneæ ad expectativam futurorum casuum: *in gesamter Lehen-schaft der anuvartung künstiger Fäll.* uti habent consuetæ talium investiturarum, formulæ. Vel, *zu gesamter hand das Angefall des Herzogtums.* Videatur *Limneus de Jure Publico Additionum* tomo 2. ad lib. 5. cap. 7. num. 85. III. Qualibuscunque verbis & solennitatibus tribuatur investitura simultanea, si tamen abusiva tantum sit, qualis fuit illa, quæ in responsione Palatinâ jactatur, non est modus acquirendæ possessionis; sed tantum titulus, quo ea, quando vacua fit morte prioris vasalli, in successorem ejus transfertur, teste *Mynsingero Observationum Cameralium Centur.* 4. Obs. 61. *Gaillo Observationum Practicarum* lib. 2. Obs. 129. & 152. *Rosenthalio de Feudis* cap. 6. conclus. 2. utpote cum investitura abusiva nihil aliud sit quā repræsentatio possessionis futuræ, verbis & signis adumbrata: prout illam definit *Dom. Helvicus Sinold cogn. Schuz in Colleg. Juris Feudalis* cap. 10. IV. Tradunt quidem Doctores, statuto vel consuetudine introduci posse, ut possessio absque apprehensione ipso jure transferatur; attamen ob hanc ipsam rationem possessio etiam ipsius Electoratûs in Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum continuari non potuit: conformi quippe Constitutionibus Imperii modo, per protestationes, in retentionis jure, filiabus Electoralibus competente, fundatas interrupta, & contra pacta familiæ Palatinæ apprehensa, quibus statuitur, ut, si inter duos pluresve ejus Principes ad successionem Electoratûs adspirantes controversia sit, quemadmodum post obitum Ser. Electoris Caroli, inter Ser. Dom. Philippum Wilhelmum Ducem Neoburgicum, & inter Ser. Dom. Leopoldum Ludovicum Ducem Veldentia fuit, neutri liceat possessionem ejus occupare, sed interim, donec controversia decisa fuerit, sequestratio locum habeat: uti tam quoad jus retentionis filiabus Electoralibus competens, quā quoad prohibitam occupationem durante lite, disponitur in Pacto Heidelbergensi de A. 1553. V. Etiam si hæc omnia aliter, & secundum intentionem Ser. Dom. Electoris Palatini se haberent, parum tamen prodesset contra hæredem allodiale, *investitura simultanea* exceptio, ad elidendam notoriam facti, ut in libello Aurelianensi narratur, veritatem: quod statim post mortem Ser. Electoris Caroli Ser. Dom. Philippus Wilhelmus Dux Neoburgicus bonorum omnium à defuncto relictorum, tam allodialium quā feudalium possessionem apprehenderit. Esto enim, quod vigore simultaneæ investituræ possederit Electoratum modo possidendi civili, non possedit tamen eundem, ante obitum Electoris Caroli, modo possidendi naturali: ad continuandam verò five etiam apprehendendam successionis allodialis vel civilem, vel naturalem possessionem, nullum illi potuit simultanea investitura medium suppeditare.

EXCEPTIO II.

*Non competentis contra titulo possidentem hereditatis
petitionis.*

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI

ECQUIS verò negaverit, Ser. Electorem Palatinum possidendi universam successionem à Ser. Electore Carolo relictam titulum habere, siquidem eam in se devolutam teneret, tum *Legum Imperii Pragmaticarum, Bulla nimirum Aurea Caroli Quarti, Constitutionum Imperatoris Sigismundi Pacificationis Westphalica, cuius NB. Guarantia vel ipsimet Corona Gallia incumbit, tum testamentorum avitorum & Pactorum Gentiliorum pacificatione isthac confirmatorum, nec non Casarearum investiturarum, in hujusmet pacificationis vim & executionem, Serenissimis Electoribus Carolo Ludovico & Carolo, patri ac filio, collatarum sanctione, atque ex majorum pacto & providentiâ, juxta succedendi consuetudinem, in Serenissima Domo Electorali Palatinâ nullâ unquam interruptâ serie usitatam?* Sed apparebit, cum separatim hi tituli considerabuntur, quanta sesquipedalium istorum verborum vis sit ad excludendam Ser. Dom. Ducissam Aurelianensem à petendâ successionem Allodiali à Sermo. Fratre relictâ. Nunc illud tantum monebitur, eum qui exceptionem *non competentis adversario hereditatis petitionis* proficere sibi vult, eò quòd non sine titulo possideat, ostendere debere, se possidere *titulo singulari*, sicut olim, cum Dux Veldentia Georgius Joannes quaesivisset, an Ducatum Neoburgicum petere posset, responsum illi est, non posse, quia Dux Neoburgicus eum possideret titulo donationis. Jam verò omnes hic à Dom. Plenipotentiaro Palatino in cumulum compacti tituli resolvuntur in *titulum universalem pro successore* sive *pro hærede*, contra quem *hereditatis petitioni* locum non esse, adeò *tralatitium* non est, ut regulariter potius definiendum sit, eum demum teneri hereditatis petitione, qui vel *jus pro hærede* possidet, vel *rem hereditariam. l. 9. ff. de Hereditatis Petitione*, id est, qui putat se hæredem esse, *l. 11. ff. eodem.* si scilicet aliquâ existimatione deceptus, crediderit ad se hereditatem pertinere, quæ ad eum non pertineat, *l. 36. §. 1. ff. de Usucap.* sive justas habuisset causas sive non; quare bona ad se pertinere existimasset. *l. 20. §. 6. ff. de Hæred. pet. et.* & non tantum qui circa factum; sed etiam qui in jure errat, *l. 25. §. 6. ff. eod.* neque solum in hereditate hoc jure utimur, sed etiam in bonorum possessione, & in peculio castrensi, & in quavis universitate, *l. 11. l. 20. §. 10. ff. eod.* neque saltem in hereditatis petitione directâ sed etiam in fideicommissariâ. *l. 20. §. 13. ff. eod.* Caroli IV. & Sigismundi Imperatorum Bullæ non possunt citari nisi pro stabiliendâ *successione* in Electoratum & Comitatum Palatinum: Testamenta avita & Pacta gentilitia, sub quibus non nisi successoria intelligi possunt, nequeunt applicari nisi ad fulciendam *hereditatem fideicommissariam*: Si Pacificatio Westphalica & investituræ Cæsareæ in hujusmet Pacificationis vim & executionem Sereniss. Electoribus Carolo Ludovico & Carolo, Patri ac filio collatæ novam causam possidendi pepererunt, uti non minus imprudenter quàm impudenter, & cum summâ Amnestiæ Westphalicæ injuria, in *Justitiâ Causa Palatina Romæ ostensâ* asseritur; supponendum erit, titulum ex Majorum Pacto & Providentiâ profluentem extinctum fuisse, & Sereniss. Electorem Philippum Wilhelmum successionem in jus & locum istorum duorum Electorum ad Electoratum pervenisse: sin majorum pactis & providentiæ suæ vel semper inviolata constitit, vel restituta & redintegrata est autoritas, idem certè Serenissimus Elector primi acquirentis *successione* nitetur. Consuetudo autem *succedendi* in Serenissima domo Electorali Palatina, quoniam nullâ unquam serie interrupta est, prætextum tralatitio illi brocardico: *contra titulo possidentem non dari hereditatis petitionem*: subministrare non potuit, nisi eadem consuetudo fortè seipsam destruxerit, & titulum *universalem* *successionis* in familiâ Palatinâ in titulum aliquem *singularem* commutaverit.

EX-

EXCEPTIO III.

Non instituta ritè in foro competenti actionis.

AM PRIDEM in Imperio, propter varias causas, inprimis autem propter controversias olim agitatas & nondum in omnium animis plenè sopitas, de Jure principum, & de concurrentiâ atque subordinatione Jurisdictionis Cæsareæ, Comitialis, Cameralis, Austregalis; nec minùs propter judiciorum protelationem, diuturnitatè que processuum, sed & executionis obstacula, usitatum est, ut Status Imperii forum ordinarium, quamquam causæ suæ justitiæ meliùs quàm Serenissimus Dom. Elector Palatinus in isto negotio confisi, declinarent, & lites etiam inter ipsos solos, nullâ exterâ parte interveniente, vertentes, vicinorum Regum ac Principum Arbitrio vel meditatione terminarent: neque potest Ser. Dom. Elector Palatinus, Causæ Juliæ acensis, aut Laudi Heilbronnensis meminisse, quin hunc morem approbet: causam profectò nullam, habet, cur ipsum istius libertatis pœniteat. Quòd verò Dom. Plenipotentarius addit, *ubi nullum fuit unquam judicium, nullam nec in petitorio nec in possessorio intelligi posse subsuisse intentionem, nisi abusivè loqui, idque de nuda petitione extrajudiciali, à Domino de Morouas. Serenissima Aëtrici nomine facta improprie prædicare placeat*: id si quis redarguere vellet, miraretur primum, quòd Senatus Romanus nesciverit Latine aut Juridicè loqui, quando decrevit, in causis publicis solam *denunciationem* pro *hæreditatis petitione* haberi, L. 20. §. 6. & 9. ff. de hæred. petit. deinde interrogaret, si nulla in possessorio contentio fuit, quare Sacra Cæsarea Majestas & Status Imperij in dietâ Ratisbonensi congregati authoritatis suæ tam prodigi fuerint, ut super re non existente, tanquam super lanâ caprinâ, actus illos, qui cum *fundamentis libelli* Aurelianensis sub Num. I. producti sunt, expediri curaverint, & quem sensum habeat Articulus VIII. Pacis Ryfswicensis quando expressè statuit: *utriusque partis jus tam in petitorio quàm in possessorio undequaque integrum debere manere.*

EXCEPTIO IV.

Rei tradita: sola amicitia Serenissimi Ducis & Ducissæ Aurelianensis, nec non venerationis erga Regiam suam Majestatem ratione habita.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

LIUD demonstrant Responsiones & Resolutiones Dn. Abbati Morel. & Dn. de Morouas datæ: Protestationes & Reservationes ab hisce interpositæ: Declarationes Plenipotentarijs Executorum Testamentariorum factæ: Consultationes à Jctis Palatinis ad requisitionem Sereniss. D. Electoris perscriptæ: denique acta & actitata hinc inde omnia, tam in causa testamentaria, quàm in puncto inventarij conficiendi & restituendæ hæreditatis allodialis: Nimirum Sereniss. D. Electorem Philippum Wilhelmum testamentum Sereniss. Electoris Caroli, propter multas notorias & palpabiles nullitates, pro deserto habuisse, Eundem Sereniss. D. Ducissam Aurelianensem pro vera & unica hærede allodiali Sereniss. Fratris sui agnovisse: nihil tamen eidem, nisi ad quod summo juris rigore tenebatur, exhiberi restituique curasse: plurimum verò abesse, ut facta ab illo sive exhibitio sive restitutio, pro plenaria unquam habita fuerit, aut haberi potuerit. Nam quod ad *Constitutionem Rupertinam* attinet, illius examen meritò ad laxiorem campum reservatur, ubi cætera, quæ jactantur, Pacta Gentilitia & avitæ dispositiones testamentariæ ab iniquitate, quæ illis per Dom. Plenipotentarium Palatinum affingitur, vindicabuntur, & ubi etiam patebit, *Constitutionem illam Rupertinam*,
S 2 post-

postquam illi in causa successionis Veldentianæ nota suppositionis impacta est, nimium ferè & plus quam satis est, *decantatam* esse: quoniam verò in confesso est, renuntiationes filiarum Electoralium in domo Palatina jamdiu desiisse ad mobilia extendi, difficulter comprehendi potest, quo consilio lubuerit cantilenam dudum explosam, hic iterum Sereniss. Ducissæ Aurelianensi occentare. Solet interdum recurri ad præsumptionem, qua possidens bona Communia, respectu portionis aliorum *jure familiaritatis* possidere censetur, arg. *L. qui jure & ibi Dd. ff. De acquir. vel amitt. possess.* sed ubi de dominio abdicando agitur, quòd quis suo jure utens retinere posset, tanquam id quoque solo familiaritatis jure factum esse crederetur, ibi fortior præsumptio militat, *neminem rem suam jactare.*

EXCEPTIO V.

Non existentis communionis inter Sereniss. Ducissam Aurelianensem & Sereniss. Electorem Palatinum.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

DOCENT Germanici Juris Consulti, in supremis Imperii tribunalibus hæreditatis petitionem cum actione familiæ erciscundæ cumulari, si is, qui familiæ erciscundæ judicio agit, hæres esse negetur, ita, ut si controversia hæreditatis illi fieri desinat, familiæ erciscundæ experiat, per *l. 1. §. 1. ff. Famil. ercisc. l. 51. §. 1. ibi: si te heredem esse confiteor, impetrare debeo familia erciscunda judicium. ff. eod. l. 1. §. 2. ibi: si controversiam sibi non faciunt hæreditatis, familia erciscunda experiri eos oportebit. ff. si pars hæreditatis petatur.* Vid. *Rutgeri Ruland. tractat. de Commissariis & Commissionibus Camera Imperialis, part. 3. lib. 6. cap. 6. num. 6.*

Hanc normam secuturus Plenipotentarius Aurelianensis, postquam ex præcedentibus actis animadvertisset, Sereniss. Dom. Electoralem Palatinum omnibus actionibus suis testatum fecisse, Sereniss. D. Ducissam Aurelianensem à se pro hærede allodiali Sereniss. Electoris Caroli agnosci, ita, ut etiam creditores hæreditarios ad illam ablegaret; petitionem libelli Arbitrio exhibendi, quàm potuit simplicissimè, ad modum concludendi in judiciis familiæ erciscundæ sive dividendæ hæreditatis usitatum aptavit. Non quòd existimaret causam istam publicam cancellis Juris Civilis includendam esse: sed quia observaverat, eosdem Juris Consultos Germanicos actionem familiæ erciscundæ, ob summam divisionis necessitatem, ipsi etiam Juri Gentium adscribere: uti tradit *Justus Mejerus in Collegio Juridico Argentoratensi lib. 10 tit. 2. §. 2. Add. Hahnus ad Wesenbecii paratitla Digestorum tit. fam. ercisc. §. 2.* quod præsertim verum est de actione utili familiæ erciscundæ, utpote quæ non ex lege duodecim tabularum, sicut *directa*, sed ex æquitatis interpretatione competit; juxta *Wesenbecium paratit. Digest. tit. Fam. ercisc. §. 4.* Verum enimverò Dom. Plenipotentarius Palatinus negat, familiæ erciscundæ judicium hic admitti posse, quia *nulla Serenissimo Electori cum Serenissima Actrice ex capite successionis hæreditaria, intercedit communio: ubi autem nulla communio, ibi nulla divisio.* Nihil fortius nihilque urgentius foret hæc argumentatione, nisi in assumptione tam miserè claudicaret. Concedit Plenipotentarius Aurelianensis, ex capite successionis hæreditariæ non intercedere communionem Serenissimo Electori Palatino cum Serenissimâ Ducissâ Aurelianensi, quoad *hæreditatem ipsam* à Sereniss. Electore Carolo relictam: & hac ratione fatetur, inter eos judicio familiæ erciscundæ locum non esse: ipsa enim hæreditas inter plures hæredes ipso jure divisa censetur, ut proinde judice opus non sit, ad ipsum jus successionis dividendum: sicut arg. *l. 2. §. 1. ff. famil. ercisc.* monet *Pacius in method. Cod. tit. fam. ercisc. §. 5. membr. 3.* sed idem contendit, inter hæc Serenissimas Partes omnino intercedere communionem, quoad *universitatem bonorum* à Sereniss. Electore Carolo relictorum, partim feudalium, partim allodialium, sive liberorum, sive fideicommissi familiæ affectorum. quod quidem sufficit, ut judicium familiæ erciscundæ admittatur; licet non *directum*, tamen *utile*: utpote in quod omnes successionis species, ex quocunque jure sive scripto, sive non scripto veniant, deducuntur, *l. 2. pr. & §. 1. ff. famil. ercisc. l. 24. §. 1. l. 40. ff. eod. l. 4. §. ult. ff. de Fideicommiss. libert.*

atque etiam constet, de his tantum rebus & rationibus & controversiis arbitrum judicare posse, quæ ab initio fuissent inter eos, qui compromiserunt, non quæ postea supervenerunt, *l. 46. ff. de Recept. & qui arbitr. recep.* ita si pendente arbitrio Serenissimus Dominus Elector Palatinus rei alicujus ad hæreditatem allodiamalem pertinentis possessionem adsumeret, quam ante exhibitum libellum nondum possidebat; vel Sereniss. Dom. Ducissa Aurelianensis rei vel juris hujusmodi notitiam consequeretur, quam hæcenus ignorabat, non impediret haud dubiè *Compromissi Ryswicensis Sanctio*, qua *integram prætensionum suarum seu petitionum designationem in primo legali & peremptorio termino exhibere* jubetur, sed quæ ad impossibile obligare, vel juris & æquitatis naturalis interpretationem excludere neque voluit neque potuit, quò minùs ejusmodi res adhuc dum in arbitrium deduceret: de priori calu loquitur *L. 41. pr. ff. de hered. petit. Si, quo tempore conveniebatur, possessor hæreditatis pauciores res possidebat, deinde aliarum quoque rerum possessionem adsumpsit, eas quoque victus restituere debebit; sive ante acceptum judicium, sive postea adquisierit possessionem.* Ad posteriorem pertinet *§. 17. Instit. de Actionibus. Si quis aliud pro alio intenderit, nihil eum periclitari placet; sed in eodem judicio, cognita veritate, errorem suum corrigere ei permittitur.* In hisce autem omnibus considerare debuit Dom. Plenipotentarius Palatinus, in ijs casibus, in quibus libellus generalis non admittitur, etiam exceptiones generales non admitti: & imprimis in *secundo legali & peremptorio* itidem termino sibi incubuisse, non ut nudam & simplicem *responsionem* ad libellum Aurelianensem, sed ut *fundamentorum* Palatinorum *deductionem* exhiberet. *Turpe est Doctori, cum culpa redarguit ipsum.*

DILUCIDATIONES

QUÆDAM

Ad ulteriorem Assertionem Fundamentorum Libelli Aurelianensis pertinentes.

UONIAM autem Dom. Plenipotentarius Palatinus sanctionis compromissi Ryswicensis adeò levem rationem habuit, ut *fundamentorum* Serenissimæ partis suæ perfunctoriam saltem recensitionem instituerit, ea verò in elapso proximè legali termino neque produxerit; dolet quidem, Plenipotentarius Aurelianensis facultatem sibi præreptam esse respondendi in hoc termino ad *deductionem*, quæ nondum exhibita est: sed & eandem Sereniss. Parti suæ ad respondendum, sive in prorogato, sive in quocunque alio termino, quandocunque *deductio* illa exhibebitur, iterum uti superius productâ protestatione fecit, per expressum reservat. Caterum ut ostendat, quantò majori religione Serenissima Dom. Ducissa Aurelianensis tam erga Arbitrium, quam erga sanctionem Compromissi Ryswicensis affecta sit, & quantam habeat causæ suæ fiduciam; adijciet hic *dilucidationes quasdam* circa tria potissimum capita: scilicet, I. Circa naturam bonorum à lineæ Rudolphinæ Principibus, Electoribus & Comitibus Palatinis possessorum. II. Circa acquisitiones ab eadem lineâ factas. III. Circa conditionem filiarum in eadem lineâ existentium. Sub repetitâ tamèn protestatione, illas neque pro *responsione ad fundamenta* Palatina, utpote quæ *deducta* nondum sunt, neque pro *liquidatione* ad quam præcipuè Dom. Elector Palatinus contribuere debet, atque ex suâ parte, tamquam possessor Originalium documentorum, concurrere, habendas esse.

DILUCIDATIO.

Circa naturam bonorum à Principibus Electoribus atque Comitibus Palatinis Rudolphina linea possessorum.

ANNOTATUM est in fundamentis libelli Aurelianensis §. Neque superfluum tamen fuerit. ex Marquardo Frehero Consiliario Electorali Palatino, & illius domus consuetudinum ac jurium, præcipuè lineæ Rudolphinæ, valdè gnaro, habere Principes Electores præter Principatus suos principales, quorum virtute Electoratum gerunt, etiam aliàs ditiones, hereditarias magis, quàm Electorales. Hoc autem in Familiâ Palatinâ maximè locum habere, sequentia exempla probant.

Anno 1331. Rudolphus cognomento cæcus, Elector profitetur literis suis, se cum Carissimo Fratre suo Roberto, Comite Palatino Rheni & Bavariæ Duce, & cum Roberto nepote suo, filio Ducis Adolphi etiam Comitis Palatini Rheni Ducisque Bavariæ, divisionem eorum dominiorum, quæ ad utramque Rheni ripam sita sunt, inivisse; & utrumque Robertum, quæ sequuntur, in partes & portiones accepisse: nempe Heidelberg arcem & civitatem, superius castrum de Tälberg, castrum ad Stolz nec, Oberkem, Landzee, Stemberg, Killespac, Wesseloch, Nusloch, Rorbach, Bergheim, Mullenheim, Eppelich, Blangstatt, Offersheim, Walsdorff, Sickenheim, Mannheim, Monasterium Schönauense, Nunemburg, Monasterium Brouckheimense, Kochem, Blickerhurst, Hardam, Alsey, Leydensels, Stromberg, Fürstenberg, Rickenstein, Bacharach, Diebach, Rimbolle, Lamer sheim, Kemtal, Walstatt, Heidesheim, Legen, Hohensackenheim, Grossensackenheim, Scharr & Hundossen, cum omnibus pertinentiis & dependentiis, ideoque velle se & statuere omnibus suis officiariis &c. ut dictis fratri & nepoti Roberto, Juramentum fidelitatis fidemque & homagium præstent, Illósque ut veros & naturales dominos agnoscant & revereantur &c.

Anno 1378. Robertus Senior, Elector, Robertus junior, & Robertus præjunior fatentur literis suis, in honorem & utilitatem Palatinatûs, nec non ut deinceps & in perpetuum Comes Palatinus, qui quoque tempore erit, & Palatinatus ipse eò melius hominibus ad illum pertinentibus contentus esse possit, convenisse & pactos esse unanimiter, propriè, & in perpetuum, pro se & hæredibus suis Comitibus Palatinis Rheni, de observando statuto & ordinatione sequenti: Nimirum quòd castrum dictum Staleck, & Bacharach, vallis Stege, Stalberg, Kaub, arces Pfalzgraffenstein, & Fürstenberg, valles Diepach, & Manepach, Saurbourg, Alzey, castrum & civitas, Urbes Neustatt, Wolffsberg, Mannheim, Weinheim, castrum & civitas, Lindensels castrum, burgum, & civitas, castrum utrumque supra Heidelberg, cum civitate, Dilsberg castrum & civitas, Urbes Amberg, Waldec, Kemnat, Helfenberg, Hauensbourg, Murach castrum, Napurg & Ruden, cum omnibus suis pertinentiis, in perpetuum apud ipsorum hæredes, qui Comites Palatini erunt, manere debebunt, ita ut nulli unquam hæredum suorum qui Comites Palatini erunt, liceat ea conjunctim vel separatim vendere, oppignorare, hypothecæ loco dare, permutare, alienare sive per dispositiones pro animâ, sive titulo vidui, dotalitii pro filiabus aut uxoribus, vel quovis alio modo.

Anno 1401. Robertus Rex Romanorum & Ludovicus filius ejus primogenitus literarum suarum tenore agnoscunt, se Blanchiæ filiæ Henrici Angliæ Regis, Ludovici prædicti Conjugi, donatione propter nuptias donasse castra sua subscripta, videlicet castrum Gernersheim, cum oppido murato illi annexo nec non villas suas, Belheim, Sundern, Horde, Werde Erlebach, Steinveiler, Ochtersheim, Knutelsheim, Rombach, Bullenheim, Klingen, Inslingen, Godermstein, Sebeltinguen, Birckveiler, Zeynsken, Weckveiler, & Collenbach: Insuper castrum Neuenbourg, cum oppido annexo, & cum villa Weiler, castrum etiam in Hagenbach, cum oppido murato annexo, ac villas, Berth, Dittenheim, Pfortz & Forbach, cum telloneis tam in aqua quàm in terra, ac hominibus villarum præscriptarum, piscariis, forestis, pratis, decimis, nemoribus, & cæteris juribus & proventibus, ad dicta sua castra ac villas quomodocunque pertinentibus, nullo excepto. decimam præterea nostram vina-

vinariam in villa dorenheim, prope oppidum Wachenheim, ac ejus districtu, item triginta plaustra seu carratas albi vini de villa Leimheim & ipsius districtu, nec non villam suam Necheram cum suis etiam juribus quibuscumque. Quibus omnibus præfata Domina Blanchia, nomine & jure donationis propter nuptias, liberè, & pacificè gaudebit & fruetur per totam vitam suam, & post mortem, ejus liberi de corpore suo ac prædicti Ludovici, nati, absque reclamatione vel impedimento cujuscunque suorum, hæredum vel successorum, vel ab eis causam habentium.

Anno 1410. Facta est divisio inter quatuor filios Roberti Romanorum Regis, quam Plenipotentarius Aurelianensis produxit inter *adjuncta libelli sui fundamentis subjecta sub N. VI.*

Anno 1448. Postquam obitu Christophori divitis Regis Sueciæ & Daniæ, linea Joannis secundogeniti ex quatuor prædictis Roberti Romanorum Regis filiis extincta esset, Stephanus & Otto patruus ejus *hereditatem ab illo relictam* inter se dividerunt, excluso consobrino ejusdem Ludovico, Ludovici Barbatii filio, & expulso primogenitura, quo iste nitebatur, jure. Eodemque anno Stephanus *partem suam* Ottoni Fratri vendidit. In instrumento venditionis Stephanus notum facit, quod, *cum ipse & Otto Frater præfatus Christophoro in ea omnia jura, regiones, subditos, quos post patrem suum Ducem Joannem hereditario jure possederat, successerint*, pro dimidiâ quisque parte, in majorem utilitatem suam *suarumque ditionum hereditariarum*, vendiderit & cesserit prædicto fratri suo Ottoni ipsiusque hæredibus generaliter prædictas omnes regiones, ditiones, jura & pertinentias, *prout jure hereditario ad ipsum pervenerant*, pro se & suis hæredibus, eo modo, quo vera, firma & irrevocabilis venditio fieri debet, idque mediante summâ nonaginta sex millium florenorum.

Anno 1499. defecit morte Ottonis II. linea Ottonis quartogeniti ex præfatis Roberti Romanorum Regis filiis. Possessionem omnium ditionum ab eo relictarum apprehendit Philippus Ingenuus, Elector, nixus *donatione inter vivos ab Ottone sibi facta*: nam cum Alexander Veldentia dux tertiam partem istius hereditatis peteret, regessit illi Philippus, *Ottonem tanquam liberum Imperii de bonis suis ad libitum disponere potuisse*, sibi que adhuc viventem, per modum conventionis, terras & ditiones bonæque sua voluntariè dedisse, quæ cum ære alieno oneratae essent, se ad liberandas illas usque ad centum millia florenorum expendisse. Quod cum exhibitis instrumentis probasset, renunciavit Dux Alexander prætensionem suam in eam hereditatem ejusque partem, litemque super ea motam penitus abolevit.

Anno 1506. Philippus iste Elector testamentum condidit, in quo inter alia statuit, quod filius ejus Primogenitus, juxta *consuetudinem Palatinatus*, debeat esse Sacri Romani Imperii Elector, eique *liberè dimitti*, atque concedi *omnia, quæ à majoribus suis ad Electoratum annexa & adscripta sunt.* In cætera verò territoria, provincias, & ditiones suas, instituit sibi hæredes conjunctim eundem Ludovicum & Fridericum item filium suum, ut ea pro indiviso possideant: reservans tamen sibi facultatem dividendi inter eos eadem territoria, si in communione permanere noluerint, arbitròsque certos nominans, qui *aqualibus portionibus* ea inter illos partiantur, si fortè ipse ante obitum suum eam divisionem facere omisisset.

Anno 1508. mortuo Philippo Electore, filii ejus prædicti Ludovicus & Fridericus pacto inito sanxerunt, quod Ludovicus & ejusdem in Electoratu successores habere debeant, & retinere omnes *præfecturas, arces & urbes cum suis appertinentiis, sicut illa in fraternâ divisione inter Regis Roberti filios facta per septem arbitros tunc temporis Electoratus annexa & ad illum devincta sunt, nempe arcem Staleck, &c.* instituitur deinde enumeratio illarum præfecturarum arcium & urbium, planè prout in dictâ divisione inter filios Roberti anno 1410. factâ recensentur: Ac porro addit Ludovicus, quoniam sibi suisque hæredibus præterea obveniet, *quinta pars Comitatus hereditarii Spanheimensis ad Creuzenacum spectantis & oppignoratio Strada Montana*, ita inter eos convenisse, quod ea Dux Fridericus Duci Ludovico ejusque hæredibus concefferit, & si oppignorationem Stradæ Montanæ Dux Ludovicus Duci Friderico relinquat, quod hic eidem ejusque hæredibus in compensationem dare debeat alias urbes & arces ex his, quas pater ipforum iis reliquit, *sive feudales, sive allodiales, sive oppignorate.* In sequentibus pacti hujus articulis, ubi de divisione inter eos faciendâ & de recuperandis, quæ alienata, relinendisque, quæ oppignorata fuerant, agitur, iterum repetitur quod apud Ludovicum ejusque in Electoratu successores

ea permanere debeant, quæ in divisione de anno 1410. Electoratus annexa sunt, ceteræ verò ditiones in æquales partes inter ipsos & ipsorum hæredes dividi.

Anno 1546. Comites Palatini Joannes & Wolfgangus, qui tum lineæ Simmerensis & lineæ Neoburgicæ, sive Bipontinæ veteris, capita erant, pactum successorium concluderunt, quòd, si contingerit Electoratum Palatinum vacare, tum ipsi & tota utriusque ducalis linea junctis simul viribus conari debeant, ut ad eos non tantum prædictus Electoratus, sed etiam *ditiones & regiones hereditariæ*, Erbland, in eorum manus deveniant; quod si obtinuerint, duas æquales partes esse faciendas, quarum una ad hanc, altera ad alteram lineam pertinebit, Electoratus scilicet cum iis, *quæ ipsi unita & annexa sunt*, ad unam lineam, *regiones verò & ditiones hereditariæ* ad alteram, quæ si valore Electoratum non æquabunt, id quod deest, à lineâ, quæ Electoratum possidet, aliunde compensabitur.

Anno 1553. perscriptum est instrumentum donationis, cujus titulò Elector Otto Henricus in Wolfgangum Bipontinum contulit *ducatum Neoburgicum* utpote de quo tanquam de *ditione hereditariâ bonoque materno & proprio* libera ipsi dispositio competeret, itemque tria oppida *Sulzbach*, & *dimidiam partem in Barckstein*, quæ Status provinciales Ducatus Neoburgici Electori Friderico pro summâ centum millium florenorum vendiderant.

Cùm Anno 1586. Fridericus tertius Elector testamento & codicillis conditis disposuisset, quænam post obitum suum ditiones de *ditionibus hereditariis* ad filium secundogenitum Joannem Casimirum pervenire deberent, & postea successor ejus in Electoratu circa earum restitutionem moras neceret; Prædictus Joannes Casimirus Fratri suo Ludovico Anno 1577. solenniter declarari fecit, quòd in casu ulterioris refragationis jus sibi competat, cum illo de dividendis æqualiter à patre relictis tam mobilibus bonis, quam immobilibus, *quæ Electoratus unita & connexa non sunt*, judicio *familiæ eriscunda* experiundi, additâ specificâ designatione locorum & ditionum *quæ Electoratus unita sunt*. ex divisione inter quatuor filios Roberti Regis A. 1410. factâ, & cetera, quæ Elector possidebat, tanquam *hereditaria & divisioni secundum consuetudinem domus Palatinæ*, subjecta, in partitionem deduci debere contendens.

Anno 1602. Fridericus IV. Elector testamento condito successorem in Electoratu & ejus appertinentijs nominavit Fridericum V. filium suum majorem natu, eumque etiam in *ceteris principatibus suis, Comitatibus & ditionibus, bonisque tam mobilibus quam immobilibus, tam feudalibus quam allodialibus, heredem* instituit, excepto *Principatu Simmerensi*, de quo ordinavit, quòd hereditariè obvenire deberet alteri filio suo Mauritio Christiano, *qualiter illum antea possedit Dux Richardus*, item *Lautern, Neustatt, Bockelheim*, eorumque omnes appertinentiæ ac jura, *prout illa possedit dux Joannes Casimirus*.

Anno 1610. cùm prædictus Mauritius Christianus in vivis amplius non esset, in locum ejus substituit idem Fridericus IV. filium suum tum secundogenitum Ludovicum Philippum, ut illi scilicet pro *parte suâ hereditariâ* obveniret *Principatus Simmerensis*, itemque urbes & præfecturæ *Lautern, Creuzenach, Kirchberg, Bockelheim, Bohlanden, Stromberg, Wolffstein, & Rockenhausen*, omniæque ad easdem pertinentia jura & onera, qualiter hereditatis delatæ tempore invenirentur.

D I L U C I D A T I O II.

Circa acquisitiones à Comitibus Palatinis factas, adeoque Titulos, quibus ditiones suas hætenus possederunt.

BSERVANT Historici Germanici, intra quadringentos aut circiter annos, omnes ditiones, provincias, urbes, oppida atque arces, quas circa Rhenum in utraque ripa possident Comites Palatini, vel emptionis, vel donationis, vel institutionis hereditariæ, vel alio quovis acquirendi dominiij titulò, belli etiam & matrimonij jure ad eos pervenisse: Multi etiam inter eos specialiter recensent, quo tempore, quòve modo, jure aut titulo unamquamque ditionem illi comparaverint, uti fecerunt, præter alios multos, *Munsterus, Irenicus, Sprengerus, Imhoff, Spenerus, & novissimè Tolnerus*. Quæ res quia non parum adjumenti aliquando datura est liquida-

tionis

libert. in quibus legibus admittitur hoc iudicium inter bonorum possessores, & inter eos quibus restituta est hæreditas: inter hæredem fiduciarium & fideicommissarium: imò & inter eos, quibus bona libertatum conservandarum causâ addicta sunt: & ubi ad aliquem, ex Constitutione Divi Pii arrogatum, quarta deferitur: idque ex æquitate, & *ne absurda res sit, ut, quæ peti possint, dividi non possint*: uti habetur l. 25. §. pen. ff. de hæred. petit. unde etiam ea quæ directò in hoc iudicium non veniunt, sicut in *deductione fundamentorum Aurelianensi de hominibus & de peculio castrensi* observatum est, veniant tamen in illud per indirectum; si non ut dividantur, saltem ut adjudicentur. L. 2. §. 2. ff. fam. erisc. l. 3. l. 4. pr. ff. eod. D. Lauterbachius in *Compendio Juris* lib. 10. tit. 2. §. objectum. ibi: *interdum tamen per indirectum in hoc iudicium deducuntur*: &, quem ibidem citat, Georgius Franzkius *Commentario in π.* lib. 10. tit. 2. §. 16. & 17. qui etiam in eodem titulo §. 7. observat, nihil interesse, siue successores inter se sui generis, puta soli hæredes, soli bonorum possessores, soli testamenti, siue cum aliis diversi generis, puta hæres cum bonorum possessore, hæres fiduciarius cum fideicommissario concurrant. Cum igitur Sereniss. Elector Palatinus qualitatem successoris feudalis, & fideicommissarii, in ipsa *responsione* sua Sereniss. Parenti suo palam attribuat, Sereniss. verò Ducissæ Aurelianensi qualitatem hæredis allodialis, circa universitatem bonorum à Sereniss. Fratre Carolo relictorum, in controversiam neque vocet, amplius, neque vocare possit, inter Serenissimas autem hæc Partes hodie super eo disceptetur, ut secundum Constitutiones Imperii bona feudalia & fideicommissaria, à bonis allodialibus & liberis ejusdem universitatis, separentur, & quæ cuique adjudicanda erunt, eidem, cum præstationibus personalibus adjudicentur, palam est Dom. Plenipotentiarium Palatinum, cum negat *iudicium familia eriscunda hic admitti posse*, idem facere ac si meridiano soli nebulam obduxisset.

E X C E P T I O VI.

Pacti conventi, & juxta illud peractæ solutionis.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

D fulciendam hanc exceptionem producit Dom. Plenipotentarius Palatinus 1. conventionem cum Dom. de Morouas initam. 2. Ratificationem Sereniss. Ducis & Ducissæ Aurelianensis. 3. Apocham ejusdem Dom. de Morouas. Sed magno inductionis incommodo, quam exinde facere intendit, ac si restitutio Dom. Ducissæ Aurelianensi facienda *omnibus numeris impleta & jamdudum ex integro absoluta* esset, non animadvertit, in his ipsis actibus medium efficax existere, quod totam hanc exceptionem in fumum abire jubet; quando ex illis patescit, conventionem illam & apocham tantum spectare *res ex allodiali hæreditate per Serenitatis suæ Electoralis aulam & Cameram partim consumptas partim verò emptas*: in ratificatione verò suâ Sereniss. Ducem & Ducissam Aurelianensem per expressum sibi reservasse, & protestatos esse, quòd eam interponant, *sine præjudicio suorum jurium, prætensionum & actionum ratione successionis Domini Electoris Caroli ad finis & Fratris sui sibi competentium*. Quo eodem modo etiam antea Sereniss. Partibus suis præcaverat Dom. de Morouas circa designationem sub specie inventarii quorundam mobilium illi extraditorum factam & apocham eidem subscriptam: *itidem scilicet protestando, quòd nomine alte citarum Regiarum Celsitudinum, præfatum inventarium non omnes res ad hæreditatem Electoralem pertinentes, comprehendens, solum pro nuda designatione annotatarum rerum mobilium Electoralium habeatur, & nullatenus concedatur, ut ulteriori prosecutioni, siue petitioni hæreditatis Electoralis, per eandem designationem in minimo præjudicium fieri, sed potius quæcunque jura competentia reservata esse debeant, neque ipsa quietantia ac realiter solum accepta per Dom. Plenipotentiarium mobilia restrictivè extradata, in damnum siue diminutionem ulteriorum jurium per mortem Sereniss. Electoris Palatini Caroli in ipsas Regias Celsitudines devolutorum allegetur vel citari queat*. Cujus Protestationis copia producitur hic sub Num. 2.

EXCEPTIO VII.

Omissa à Sereniss. Dom. Electore hereditatis allodialis.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

ANC exceptionem ad duos Articulos libelli Aurelianensis elidendos adhibere voluit Dom. Plenipotentarius Palatinus : nimirum ut Sereniss. Dom. Electorem liberaret, 1. ab exhibendo inventario. 2. à præstationibus personalibus, ratione nominum & obligationum activarum in hæreditate Sereniss. Electoris Caroli, tempore mortis ejus, existentium.

Si operæ pretium esset ostendere, quàm multiplici ratione Sereniss. Elector Palatinus se ingesserit Sereniss. Caroli Electoris hæreditati, facile id præstari posset, tum ex actis cum Dom. Executorum testamentariorum Plenipotentiarijs, tum ex ipso etiam *Recessu* Responsioni Palatinæ sub Num. 1. adjuncto. sed his immorari eò minùs attinet, quia onus conficiendi inventarij, quod successori sive feudali, sive fideicommissario incumbit, non in eo fundatur, quòd se hæreditati allodiali immiscuerit, sed quòd totius universitatis bonorum à defuncto relictorum, tempore inventarij conficiendi possessor fuerit : sicut in *Fundamentis libelli §. Hinc ad singula capita. & seq.* solidè demonstratum est. Porro autem pro manifesto ludibrio haberi debet, quando Dom. Plenipotentarius Palatinus scribere non veretur, *D. de Morouas copiam non desuisse conficiendi inventaria & descriptiones Sereniss. Caroli Electoris successionis hereditaria.* Cùm inde ab adventu Dn. Abbatis Morel in Aulâ Electorali, usque ad discessum Dn. de Morouas, perpetua hæc contentionis serra inter Mandatarios Aurelianenses & Electorales reciprocata sit, quòd illi res & instrumenta ad noscendam successionem Electoris Caroli necessaria exhiberi sibi plenariè peterent; hi eandem exhibitionem plenariam partim artificiosis technis declinarent, partim apertâ refractione detrectarent : unde qui exculperit, *copiam mandatarijs Aurelianensibus datam esse, inventaria & descriptiones successionis Sereniss. Caroli Electoris conficiendi*, quando illis exhibitio bonorum, & instrumentorum ad illam pertinentium à possessore negata est, illum oportet mirabilem novæ Jurisprudentiæ architectum esse.

Idem planè judicandum est de nominibus juribus actionibus, & prætensionibus Electorali domui competentibus eò tempore, quo Sereniss. Elector Carolus decessit. Postquam enim per quatuor serè integros annos nomine Sereniss. Ducissæ Aurelianensis per ejusdem mandatarios ad aulam Heidelbergensem hujus successionis causâ ablegatos continuâ sollicitatione, & innumeris libellis memorialibus exhibitis obtestationibusque ac protestationibus interpositis efflagitatum est, ut obligationes, registra, rationes; cæteraque ad prosequendas istas prætensiones necessaria instrumenta & literaria documenta ipsis communicarentur, id autem à Sereniss. Dom. Electore Palatino ad belli usque initia protractum est, serum jam fuerit Sereniss. Dom. Ducissam Aurelianensem, ad novam implorationem coram Dom. Electore instituendam remittere, cùm per eam ipsam refractionem exhibendi documenta colligendæ successioni allodiali necessaria, adeoque Dom. Ducissæ Aurelianensi cum Dom. Electore Palatino communia, secutamque debitorum hæreditariorum depauperationem, hæ prætensiones conversæ sint in præstationes personales, ipsi Dom. Electori incumbentes : ut adeò super ijs in hoc ipso familiæ eriscundæ Arbitrio sit pronuntiandum *juxta L. 16. §. 5. L. 17. L. 22. §. 4. L. 24. pr. ff. famil. erisc. Add.*

L. 9. §. 5. & 6. ff. ad Exhibendum §. 3. & 4. Instit. de Officio Judicis.

EX-

E X C E P T I O VIII.

Libelli Generalis, obscuri, irresponsalis, pluris petitione laborantis, & Sanctioni Pacis Ryswicensis contrarij.

ASSERTIO FUNDAMENTORUM LIBELLI.

IMIUM absque dubio sibi arrogat Dom. Plenipotentarius Palatinus, dum Sereniss. Dom. Ducissam Aurelianensem ad procedendum juxta regulas rei vindicationi proprias adstringere conatur. Ne erret: nunquam Sereniss. Ducissæ animus fuit *singularem* actionem instituere; & cum ipsi per jura communia æquè ac per formulam Compromissi Ryswicensis liberum relictum sit, eligere, quo genere actionis experiri vellet, non expectaverat ut nomine Sereniss. Dom. Electoris Palatini genus agendi sibi præscriberetur. Cum igitur intentio libelli propositi eò directa sit, ut ad plenariam divisionem atque separationem successionis allodialis, quam ipsa in bonis à Sereniss. Fratre suo relictis sibi asserit, à Successione Feudali, quam Sereniss. Dom. Elector Palatinus sibi vindicat, procedatur; non credit sibi metuendum esse ejusdem Plenipotentarius, ut in hac causa *libellus generalis* rejiciatur. Produxit in *Fundamentis libelli* suffragium Dn. *And-teri*, quia ejus doctrinam ad praxin Illustrissimi Consilii Imperialis Aulici, cujus dignissimus Assessor existit, accommodatam non dubitat: Nunc addit ex Camera Imperiali *Andream Gaill*, qui in *Observationibus Practicis ad processum judicarium Imperialis Camera pertinentibus lib. 1. Obs. 68. §. 8.* itidem scribit: Porro scire oportet differentiam esse inter *judicium universale, & generale*: quòd videlicet in *judicio universali*, neque in *libello*, neque in *processu causa*, nec etiam in *ipsa sententia* necesse sit experiri res: in *generali* verò *judicio*, licet *libellus generalis* admittatur, tamen *lite contestatæ* res exprimi debeant. Cui adjicit, quod docet Dom. Obrechtus de *Formandis libellis cap. 11. §. 43. & seq.* In utraque actione in personam & in rem, diligenter actor inspicere debet, an actio illa *universalis* sit, an *generalis*, an *specialis*. *Universalis actio* dicitur, quia *hereditatem persequimur*: quia ut *hereditas* est *successio in universum jus*, quod *defunctus* habuit, ita placuit *Juris-Consultis* actionem inde competentem *universalem* appellari. Hujus generis sunt quatuor: *petitio hereditatis*: *actio familie erciscundæ*: *actio ex testamento*: & *actio qua datur ex empto*, quoties tota *hereditas* vendita est. Et in his *indistinctis* rebus, facti species narratur, & tantum bonorum ejus, de cujus *hereditate* agitur, *tradendorum*, vel *dividendorum* fit mentio. Quod etiam applicat ad eum qui partem *hereditatis* petit, *cap. eod. §. 74.* In *universali actione* non opus est res singulas in petitione exprimere, sed *hereditatem* petere sufficit: nam quia in hac *hereditatem*, *universum quiddam*, petimus: satis est res in petitione communi omnium nomine denotasse. An hoc semper verum est? minime: sed si actor in *solidum* est heres: non item, si ex aliqua se parte *heredem* contendit. Tum enim petet partem, ex qua se *heredem* esse dicit. Nihilominus hac ipsa *petitio* adhuc est *universalis*: quia exigit partem ex *universa hereditate*, non *singulas hereditatis* res.

Fatendum quidem est Dom. Gaill. in eadem *observatione* consilium dare, quòd etsi in *judicio universali*, puta, *petitionis hereditatis generalis* *petitio libelli* sufficiat, hoc pacto, peto à te *hereditatem Sempronii*, quia sum ejus heres, ita ut non sit necesse specificare, & designare res *hereditarias*: tamen eruditus & exercitatus advocatus clientem suum instruere, eisque consulere debeat, ut eodem *libello*, vel aliis articulis specificè complectatur & designet res *hereditarias*, quid nimirum quantumque in *hereditate defuncti* sit, vel tempore mortis fuerit, easque una cum causa principali, simultaneo quodam processu, in termino probatorio probet: hoc enim fieri posse: cum *liquidatio bonorum* dicatur *accessoria ad causam hereditatis petitionis*: imò eadem causa cum *hereditatis petitione*. Sed I. hîc non quæritur, quid consilii, sed quid juris sit. II. Non agitur de laude eruditi perique advocati aucupandâ, sed de tuendâ causâ; & asserendis, non liquidandis Serenissimæ Partis prætensionibus. III. Consilium hoc intelligendum est cæteris paribus, locumque tum demum haberet, si præsumptio juris staret contra Sereniss. Dom. Ducissam Aurelianensem, ita ut

illi probandum incumberet, quænam, inter bona à Sereniss. defuncto relicta, sint allodialia: jam autem præsumtio juris stat contra Sereniss. Dom. Electorem Palatinum, eique probandum incumbit quænam inter eadem bona sint feudalia. IV. Etiam in actionibus singularibus admittitur incerta petitio, quando iusta causa subest: sic enim in terminis habet, *L. 76. §. 1. ff. de Rei vindicatione: Incerta partis vindicatio datur, si iusta causa interveniat. Iusta autem causa esse potest, si fortè Legi Falcidia locus sit in testamento, propter incertam detractiorem ex legatis, quæ vix apud iudicem examinatur: iustam enim ignorantiam habet legatarius, cui homo legatus est, quotam partem vindicare debeat. itaque talis dabitur actio: eadem & de ceteris rebus intelligemus.* Si hæc in rei vindicatione admittuntur, quantò facilius admittenda erunt in familiæ eriscundæ iudicio? & si ignorantia legatarii propter incertam detractiorem ex legatis iusta est, quanto iustior erit Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis ignorantia, si compertum esse sibi neget, quantum de hæreditate fraternâ, feudorum aut fideicommissi nomine, quæ ambo facti sunt, detrahendum sit? Nam quod in *Responsione Palatina* objicitur, *Mandatarium ejus rationes & instrumenta Palatina satis abundèque perlustrasse*; id non nisi de parte aliqua rationum & instrumentorum, nec de Originalibus, sed tantum de copiis & apographis verum est: ut adeo perfecta liquidatio ab eâ exigì non possit: quæ econtra Sereniss. Dom. Electori Palatino, uti de jure incumbit, ita facillima foret, si, quam præter meritum Sereniss. Dom. Ducissæ imputat, iudicii protelationem effugere vellet, cum Originalia successionis Electoralis documenta semper in suâ potestate habuerit & adhuc habeat omnia: quæ, sicut ex *Annalibus Archivi Palatini & ejusdem repertoriis* convinci potest, plenissimè demonstrant naturam bonorum in successionem Electorali comprehensorum, ita ut nihil desit, quod ad faciendam in instanti exactam liquidationem requiri possit: quam Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis sponte ac libenter in se susceptura fuisset, si pro suâ parte Dom. Elector præscripto juri circa talium documentorum exhibitionem satisfacere voluisset, quod apud *Math. Wesenbecium in paratitulis pandectarum l. 10. tit. 2.* in hunc modum refertur: *quia non solet convenire inter hæredes penes quem tabula, cautiones, instrumenta, pendente iudicio familiæ eriscundæ custodiri debeant: ideo curare debet iudex, ut apud eum maneant, qui majore ex parte heres sit, ceteri descripta recognitæque habeant: cautione tamen interposita, ut, cum res exegerit, ipsæ authentica tabula exhibeantur.* Si secundum hanc normam, & juxta ductum præfatorum *Annalium & Repertiorum Archivi Palatini* Sereniss. Dom. Elector liquidationi faciendæ opitulatrices manus præbere vellet, facillimum foret productis investituris & reversalibus feudorum Regalium, testamentis & pactis prætensam primogenituram & fideicommissum familiæ inducentibus, instrumentis emptionum, donationum, contractuum emphyteuticorum, censiticorum, hypothecariorum, denique registris & rationibus feudorum consolidatorum, bonorum confiscatorum Ecclesiasticorumque in secularem usum converlorum &c. separationem de qua in hoc arbitrio agitur bonorum feudalium ab allodialibus, fideicommissariorumque à liberis instituere atque perficere, adeoque *obscuritatem & irresponsalitatem* libello Aurelianensi attributam tollere, & Serenissimis atque Potentissimis Dominis Arbitris eorumque Nobilissimis Dominis Delegatis Plenipotentariis facultatem occasionemque suppeditare, certam sententiam secundum formulam à *Dn. Gaill.* præscriptam pronuntiandi. Apud quos etiam per se evanescerent, si quæ inessent libello Aurelianensi, ratione *plus petitionis* aut alterius cujusdam *ineptitudinis* vitia: ita ut in iis exagitandis Dom. Plenipotentarius Palatinus frustraneam operam posuerit. Tales enim exceptiones sunt juris positivi, non concernentes neque personarum neque causarum merita: & in privatis etiam judiciis hoc tantum, instantiam perimendo efficiunt, ut acta illius litis circumducantur, non etiam ut ipsa causa, sive effectus pereat, docente *Dom. Benedicto Carpzovio in Responsis lib. 3. tit. 4. Resp. 36.* in causis verò publicis, quæ apud habentes summam potestatem agitantur, locum planè non habent; quia ut tradit etiam *Dom. Gaill. lib. 1. obs. 66.* *Summi Principes possunt judicare ex processu nullo ratione ineptitudinis libelli, & rejectis ambagibus veritatem sequi, adeoque æquitatem non scriptam præferre juris scripti rigori:* ubi etiam id extendit ad Consilium Principis & eos qui Principem repræsentant: quin & *ejusdem lib. obs. 42.* ad Cameram Imperialem. Unde etiam corrumpit cavillatio quam de *clausula addendi* Dom. Plenipotentario Palatinonectere placuit: ac si contraria esset *Pacis Rysovicensis Sanctioni.* Nam sicut clausulæ illæ consuetæ, *salvo jure addendi, minuendi, corrigendi & mutandi,* juxta admonitionem *D. Immi de Processu disp. 6. thes. 12.* non magnum effectum producunt, & stylo potius Curia indulgentur: utpote cum potestas mutandi pendeat à legis vel iudicis arbitrio;

atque

tioni instituendæ, quando nimirum Sereniss. Electori Palatino illam facere, vel idonea ad illam faciendam subsidia & documenta subministrare sive inunctum, sive sponte visum, fuerit; Plenipotentarius Aurelianensis ea, quæ de hisce sive modis sive titulis acquisitionum Palatarum comperire potuit, in *peculiarem consignationem* retulit, quam hic, præviâ tamen superius factâ & iteratâ *protestatione*, adjungit sub N. 3.

DILUCIDATIO III.

Circa conditionem filiarum in Domo Palatina.

IN tradendo modo ac ratione, quâ Comitatus Palatinus ad familiam, quæ hodie illum possidet, pervenit, hic à Genealogiarum scriptoribus ordo servatur:

HENRICUS COMES PALATINUS RHENI.

IRMGARDIS COMITISSA PALATINA RHENI, uxor Conradi Ducis Francorum.

ELISABETHA C. PALATINA RHENI, uxor Conradi Ducis Suevorum.

AGNES C. PALATINA, uxor Henrici Junioris Ducis Saxoniarum.

AGNES COMITISSA PALATINA, uxor Ottonis Illustris.

Ab hoc Ottone descendunt hodierni Comites Palatini. De illo autem ita scribit *Andreas Ratisbonensis*: Otto hic filiam Henrici Palatini Rheni, uxorem duxit, & Principatum ejus obtinens, *Heidelberck* & omnia ipsius hereditarie possedit. Et *Trithemius in Genealogia Bavarica*: iste Otto, inquit, Comitatum Palatinum Rheni, *Heidelberg*, cumque ad eam pertinentibus cum uxore in possessionem suscepit.

Anno 1189. Philippus Archiepiscopus Coloniensis castrum Stahelecke & advocatiam in Bacharach cum aliis, quæ Conradus Comes Palatinus Rheni in beneficio tenuit, ipsi, ut *litera investitura* habent, & ejus jugali, Dominae Irmengardis, ejusque filiarum Agneti jure feudali concessit.

Anno 1421. Ludovicus Elector Palatinus condito testamento ordinavit, ut uxor ejus Mechtildis, præter urbes, arces, pagos & ditiones, quas illi antea pro viduo, & in securitatem dotis dedit, habere debeat duos illos *Turonenses Manhemii*, & duos *Germershemii* & præterea oppignorationes in *Offenheim, Wimpfen, Schuvarzach, Stolzeneck, Dornkein, & Fridelsheim*: & si post obitum ejus, filium suum Robertum contingeret absque filiis à corpore suo procreatis decedere, reliquis à se & præfatâ uxore sua filiabus, illarum filiarum hereditate debebunt omnes illas arces, ditiones, viduum, & oppignorationes.

Anno 1437. mortuo Joanne Comite Spanheimensi, ultra quintam partem hujus Comitatus, quam Elisabetha filia ejus, Roberto Pipano, Roberti Regis Rom. filio nupta domui Palatinæ intulerat, reliquæ Comitatus partes divisæ sunt inter Mechtildem & Loretam sorores ejus, quarum illa nupta est Marchioni Badensi, hæc Henrico Comiti Veldentiarum, cujus neptis Anna, Stephano Comiti Palatino in matrimonium collocata, illum tum partis sue in Comitatu Spanheimensi, tum Comitatus Veldentiarum Comitem fecit.

Anno 1445. Amalia Principissa Palatina, Ottonis Mosbacensis filia, renuntiavit omnibus paternis ditionibus, maternæque successioni, reservato tamen omni jure suo, si patrem suum contingeret absque hæredibus masculis decedere, in specie, relucendi castra *Ozberg, Umstatt, Habizheim*.

Anno 1544. Dux Wolfgangus requisivit feuda ab Ecclesia Trevirensi dependentia, pro se & Roberto patruo suo, ut illos Archiepiscopus Trevirensis investire non dedignetur, uti & amborum hæredes masculos ex amborum corporibus procreatos, hisque deficientibus, majorem natu filiam; filiabus autem deficientibus, fratrem natu majorem, & fratre deficiente sororem; & eorum unumquemque pro se & hæredibus suis, ab corpore suo progeneritis, prout jura & natura prædictorum feudorum expostulant.

Anno 1551. Helena Joannis Ducis Simmerensis filia renuntiavit successioni in Ducatum Simmerensem & in omnes ditiones & territoria à parente suo possessa, vel possidenda, feudaliter & allodialiter, uti & omni hereditati paterna, materna & fraterna, quamdiu mascula

scula proles à parente suo progenita supererit, reservatque sibi in eadem omne jus suum, in eum casum, si de lineâ parentis sui nulla amplius proles legitima mascula superesset.

Anno 1558. Elisabeth Friderici Comitis Palatini filia renuntiavit successioni in omnia bona paterna, materna, fraterna & sororia, idque in favorem patris sui ejusque hæredum masculorum, reservans sibi jus succedendi in hæreditatem clenodiorum, supellectilis argenteæ, omniumque cæterorum bonorum mobilium, si parentem suum ejusque filios decedere contingeret, nullis relictis liberis masculis de corpore illorum descendentes.

Anno 1560. Dorothea Susanna Friderici III. Electoris Palatini filia renuntiavit juri in omnem successionem præsentem & futuram, paternam, maternam, fraternam, sororiam, omnemque aliam, tam in rebus mobilibus quam in rebus immobilibus, quamdiu mascula stirps de domo Palatina & Bavarica supererit.

Anno 1579. Anna Maria Ludovici Electoris Palatini filia eodem, quo præcedens modo renuntiavit, nisi quod sibi reservavit ea, quæ sibi à patre vel matre testamento legabuntur.

Anno 1612. Louysa Friderici IV. Electoris Palatini filia etiam renuntiavit præcedenti modo, reservans tamen sibi successionem omnium mobilium, si fratres suos & illorum filios contingeret absque descendentes legitimis hæredibus de ipsorum corpore natis masculi generis decedere, uti & ea, quæ ipsi testamento vel alio modo legarentur.

A P P L I C A T I O

Deductionis, assertionis, & dilucidationis fundamentorum libelli Aurelianensis, ad quæstiones juris, ex presenti casu resultantes.

QUÆSTIO I.

N prætensiones sive petitiones Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis destruantur per Constitutiones Imperij?

Tales allegantur in *Iustitiâ Causæ Palatinæ Romæ ostensa*, & in alijs scriptis Palatinis, *Aurea Bulla Caroli IV. Bulla Sigismundi, Imperatorum, & Instrumentum Pacis Westphalica.*

In *Aurea Bulla Caroli IV. cap. 7. §. 2.* dicitur, quod Electores sæculares habeant vocem in electione, *virtute principatuum suorum.* Idem repetitur in *cap. 20.* additurque, unumquemque *Principatum* prædictorum cum jure & voce electionis ac officio, cæterisque omnibus dignitatibus, *juribus & pertinentijs* ita perseverare debere, & esse *unitum indivisibiliter & conjunctum*, quod possessor principatus cujuslibet, etiam juris, vocis, officij, dignitatis & *pertinentiarum omnium ad illum spectantium*, quietâ debeat, & liberâ possessione gaudere, nec aliquid præmissorum ab altero, cum sint & esse debeant *inseparabilia, dividi*, vel ullo tempore debeant *separari*: annullatis quæ contra attentari ullo modo contigerit. in *cap. 25. §. 1.* de divisibilitate Electoratuum porro sancitur, quod hi *principatus*, & inter eos *Comitatus Palatinus Rheni*, ejusdemque *terre districtus, homagia, vasallagia, & alia quavis ad ipsa spectantia*, scindi, *dividi*, seu quavis conditione *dimembrari* non debeant, sed in suâ perfectâ integritate perpetuò maneant.

Sed I. Respondet Nicolaus Betsius de *Pactis Familiarum illustrium cap. 8. pag. 360.* hæc prudenter equidem à Carolo IV. circa *Electoratus* sæculares statuta esse, hanc verò *Constitutionem ad alias provincias Electoratus non incorporatas* haud extendi. & *cap. 9. p. 605.* „Sanctionem *Aureæ Bullæ*, inquit, ad præcavenda futura dissidia inter filios Electorum, „& eorum agnatos, propter generalem Germaniæ consuetudinem in divisione dignitatum Regalium introductam, factam fuisse existimo, & ipsa verba id non obscure significent. Neque illa sanctio generaliter ad omnia bona Electorum, quæ aliò, quam Electora-

„ Electoratus titulus possident, extenditur, ut divisiones inter Electorum liberos in alijs bonis
 „ factæ, clarè ostendunt.

II. Interpretes Aureæ Bullæ eandem distinctionem sollicitè observant, in quæstioni-
 bus, de primogeniturâ in Electoratibus introductâ, de testamentaria Electorum tutela, de
 divisibilitate Electoratum. Videatur Dom. Limnaus in observationibus ad Auream Bul-
 „ lam Caroli IV. cap. 7. §. 2. obs. 24. & obs. 38. itemque ad cap. 20. obs. 5. ubi ait: quæ terræ ad
 „ singulos principatus Electorales propriè pertineant, ex literis investiturarum peti debet.
 „ Nullus verò Electorum est, qui non præter Electoratum alia etiam ab Imperio feuda te-
 „ neat, & proinde considerari debeat diverso respectu. Feuda hæc cum Electoratu non
 „ semper sunt unita, sed separata, licet illa & hunc, unus idemque teneat. Denique ad
 „ cap. 25. §. 2. obs. 4. scribit: diversa sunt bona, & territoria, quæ Electores tenent: alia e-
 „ nim sunt illa, quibus ab antiquo inhæsit dignitas & jus Electorale: alia quæ cum his po-
 „ stea fuerunt unita: & iterum alia, quæ non unita sed adhuc separata sunt. Prima illa &
 „ secunda non possunt inter Electorum liberos dividi; tertia divisionem admittunt.

II. In quo statu fuerit Comitatus Palatinus, quando dignitas & jus Electorale illi adhæ-
 rere cœpit, satis constat ex Marquardi Freheri Originibus Palatinis; de tempore Aureæ
 Bullæ testari potest instrumentum divisionis anno 1353. ipso Carolo IV. conciliante factæ
 inter Robertum Seniore & Robertum Juniorem. Quæ verò illi postea unita sint, & ad
 postrema usque tempora unita permanerint, probatur ex documentis de Annis 1378. 1410.
 &c. supra & in deductione fundamentorum citatis: tandem quænam ab eodem principatu
 Electorali, quatenus Electoralis est, separata fuerint, ostenditur divisionibus, separationi-
 bus, dismembrationibus, dispositionibus penè infinitis. Sed & ipsæ acquisitiones post con-
 stitutos Electoratus Palatini limites, à Comitibus Palatinis factæ, pro separata natura ditio-
 num acquistarum militant. Unio enim & incorporatio, cum facti sit, non præsumitur,
 sed probanda est.

„ Inter Bullas Sigismundi Imperatoris potissima, imò quoad hanc materiam, unica est
 „ illa de Anno 1418. In ea sancitur, quòd jus, vox, dignitas & potestas eligendi Romano-
 „ rum Regem Ludovico Comiti Palatino Rheni, tanquam Imperij Sacri Archidapifero ac
 „ Principi Electori, hæredibus & successoribus suis legitimis, laicis duntaxat, ab eo descen-
 „ dentibus, in perpetuum debeat competere, sicut & ritè sibi, tanquam Comiti Palatino
 „ Rheni, competit manifestè, ac ipse velut Comes Palatinus Rheni, verus & legitimus Ele-
 „ ctor & post obitum ejus hæredes, & successores sui legitimi principatum & Comitatum
 „ Palatinum ac Archidapiferiam dicti Imperij Sacri, de quibus ipsum, die nostræ corona-
 „ tionis Aquisgrani solenniter infendavimus, & investivimus, ac tenore præsentium in-
 „ feudatum & investitum profiteamur, cum omnibus & singulis eorum terris, dominijs,
 „ proprietatibus, vasallagijs, libertatibus, honoribus & pertinentijs, in quibuscunque re-
 „ bus consistant, quibuscunque specialibus possint vocabulis designari, debeant obtinere.
 „ Idem bis terve repetitur, & perinde ut in Aureâ bullâ Caroli IV. determinantur ad hære-
 „ des legitimos masculini sexus, & ad successionem paternalem.

Sed I. Eo tempore, quo Bullæ Sigismundi Imp. conditæ sunt, Principatus, & Comita-
 tus Palatinus jam circumscripti & descripti erant suis limitibus, contentis, & pertinentiis, &
 ipsi Ludovico pars, quam ut Elector possidere deberet, cum parte, quam ex divisione succes-
 sionis paternæ cum tribus fratribus suis initâ habere deberet, neque unita neque confun-
 denda, separatim assignata fuerat, de quâ posteriore parte, uti & de partibus ex hæreditate
 paternâ arbitrio familiæ eriscundæ ad tres fratres ejus, Joannem, Stephanum, Ottonem de-
 latis, Sigismundus Imperator illâ investiturâ, quâ dicit Ludovicum prædictum se Aquisgrani
 investivisse, minimè sanè investivit.

II. In eadem Bullâ Sigismundus Imperator ipse expressè distinguit Principatum & Co-
 mitatum Palatinum Electoralem, à Principatibus, Ducatibus & Dominiis alijs temporali-
 bus, à prædicto Ludovico Electore, & successoribus ejus in Electoratu & Comitatu Palatino,
 possessis aut possidendis. Nam postquam disposuisset, ætatem debitam in hoc casu, eligendi
 „ videlicet Romanorum Regem, decem & octo annorum haberi & censerì debere, subjicit:
 „ In principatibus autem, ducatibus & dominiis alijs gubernandis ætatem observandam de-
 cernimus

„ cernimus, prout à Divis Romanorum Imperatoribus & Regibus nostris prædecessoribus
 „ est sancitum. Et ad hunc locum annotat *Freherus*, habere principes Electores præter
 „ Principatus suos, quorum virtute Electoratum gerunt, etiam alias *ditiones hereditarias*;
 „ sicut in *fundamenti libelli* relatum est: quod in domo Palatinâ evidentius locum habet,
 „ quia in ejusdem pactis gentilitiis & aliis actis authenticis nominatim *ditiones hereditariae*,
 „ Erblanden, *ditionibus Electoralibus* contradistinguuntur. Addatur ejusdem *Freheri Ora-*
 „ *tio Anno 1592. in præsentia Friderici IV. Electoris habita & Heidelbergæ impressa A. 1593.*
 „ *pag. 65.* ubi ait: non piguit Imperatorem Sigismundum, cum rationem totam succedendi
 „ gradatim describeret, atque etiam jus illud speciale de legitimâ Electoris ætate renovaret,
 „ in eoque casu tempus octodecim annorum, ceu abunde maturum statueret, tribus verbis
 „ obiter attingere: *non pertinere hoc ad alios Principatus, vel dominationes temporales*
 „ *non Electorias; Ducatus puta, Marchias, Comitatus simplices*: sed in iis eam ætatem suf-
 „ ficere, quam priores Imperatores & Reges Romani definivissent: annorum scilicet qua-
 „ tuordecim. Et in *Tractatu de Tutela Electorali pag. 411. & 412.* Sigismundus à facul-
 „ tate eligendi etiam ditiones Archipalatinas possidendi & gubernandi non separavit; sed ab
 „ aliis, ut disertè loquitur, *Principatibus, Ducatibus & Dominiis temporalibus gubernandis*,
 „ nimirum *non Electoralibus*, illam Electoralem nominatim separavit & distinxit.

„ *Instrumento Pacis Westphalica Artic. IV.* statuitur; ut institutus sit *Electo-
 „ ratum Octavum*, quo Dominus Carolus Ludovicus Comes Palatinus Rheni ejusque hæredes &
 „ agnati, totius lineæ Rudolphinæ, *juxta ordinem succedendi in Auræ Bullâ expressum*,
 „ deinceps fruantur: Ut *inferior Palatinatus totus*, cum omnibus & singulis *Ecclesiasticis*
 „ *& secularibus bonis, juribus & appertinentiis*, quibus ante motus Bohemicos Electores
 „ Principesque Palatini gavisi sunt, eidem plenarie restituantur: Utque *pacta gentilitia*
 „ inter domum Electoralem Heidelbergensem & Neoburgicam, à prioribus Imperatoribus
 „ *super Electoralis successione* confirmata, ut & totius *lineæ Rudolphinæ jura* salva rataque
 „ maneat.

Quis verò non videt, hanc Constitutionem ijs, quæ hæctenus pro causâ Aurelianensi
 producta sunt adeò favorabilem esse, ut Serenissimæ Ducissæ, *Garantia Gallia*, non, secun-
 dum intentionem Dom. Plenipotentiarum Palatini, terriculamento, sed secundum præten-
 sionis suæ justitiam, solatio esse debeat? Succedere debent hæredes & agnati Sereniss. Paren-
 tis sui in *Electo-
 „ ratum Octavum*: in hunc illa nihil prætendit, neque contradicit, quò minùs
 ordo succedendi in Auræ Bullâ expressus quàm strictissimè observetur: interim dubitat,
 quòd Serenissimus Dux Neoburgicus, Serenissimo Electori Carolo in hoc Electoratu succes-
 surus fuisset, si ex Auræ Bullâ & antiquis pactis gentilitiis, sepositis pactis recentioribus &
 imprimis *Conventione Hallensi*, controversia, quæ ipsi à Sereniss. Duce Veldentia in Consilio
 Imperiali Aulico mota est, decidenda fuisset: utpote cum in *ordine collateralium* seniore
 ætate & gradu propiorem, jure quoque potiorē esse, ipse etiam *Freherus*, in *dissertatio-
 „ ne de successione Electoralium*: §. post hos denique est tertius & ultimus ordo. quanquam
 Primogenituræ acerrimus propugnator, fateatur, & in specie circa lineam Rodolphinam for-
 tissimis argumentis demonstret *Goldastus de Majoratu lib. 3. cap. 16. & 18.*

Deinde restitui debuit Sereniss. Electori Carolo Ludovico totus inferior Palatinatus,
 cum *omnibus bonis & juribus*, quibus ante motus Bohemicos Electores Principesque Pala-
 tini gavisi sunt. At hi Principes ante motus Bohemicos non sunt tantum gavisi *bonis & ju-
 „ ribus Electoralium annexis*, sed etiam *hereditariis & separatis*; neque tantum *feudalibus*,
 sed etiam *allodialibus*: sicut ex testamento Friderici IV. inter alia multa apparet.

Porro confirmantur *Pacta Gentilitia & jura totius lineæ Rudolphinæ*: sed distinctio in-
 ter *ditiones Electorales & hereditarias* in iis ipsis pactis expressè fundatur: *jura autem li-
 „ neæ Rudolphinæ*, non minus *hæredes allodiales*, quàm *successores Electoralis* concernunt.

Denique hic articulus non derogavit articulo paulò post subsequenti, ubi Princeps Lu-
 dovicus Philippus recuperare jubetur omnes *ditiones*, dignitates & jura in sacris & profanis,
 quæ ipsi à majoribus ex *successione & divisione* cum Friderico V. Electore, ante tumultus
 bellicos institutâ obvenerunt, quæque postea demum, partim transactione Ratisbonensi,
 partim successione ad Electorem Carolum Ludovicum delata sunt.

Q U Æ S T I O II.

N prætensiones sive petitiones Serenissima Ducissa Aurelianensis destruantur per Investituras Imperatorias?

De Investituris Casareis, quia Dom. Plenipotentarius Palatinus dignatus non est indicare, nedum deducere, quænam inde fundamenta petere vellet, oportebit inspicere, quemadmodum ratiocinetur *Author Justitia Cause Palatina Romæ ostensa.*

„ Suffecerit, inquit ille pag. 6. breviter retulisse, uti præcedentibus Electoribus Palatinis, ita nominatim Friderico II. primo ex linea Simmerensi Electori, in feudum ab Imperatore Maximiliano II. concessa fuisse omnia Regalia & feuda, ex successione Ottonis Henrici ad se devoluta, id est, Electoratum Palatinum, cum omnibus pertinentiis, Dominis, terris, hominibus, Castris & bonis, prout ea ab Electoribus Philippo, Ludovico, Friderico & Ottone Henrico, possessa fuerunt, & ad præfatum Fridericum tertium, vigore Aureæ Bullæ, Pactorum familie, & ordinis succedendi in domo Palatina recepti, pervenerunt. Quicquid igitur præfati Electores ad Fridericum tertium transmiserunt, feudi jure erit, & ad Electoratum pertinebit, pari jure ad reliquos agnatos juxta ordinem successionis transmittendum, omni omnino exceptione per generalitatem verborum penitus remota.

Sed nimis præcipitanter progreditur, & plura in conclusione comprehendit, quam in præmissis fuerant. Imperator Electoratum, & ejus pertinentias Friderico Electori confert in feudum, prout ea ab Electoribus, Philippo & reliquis possessa fuerunt: itaque ea, quæ sub istis Allodialia vel ab Electoratu separata fuerunt, non mutat in feudalibus, nec cum Electoratu unit aut eidem incorporat: Aureæ Bullæ vigor ad solos Electoratus, non ad alia dominia Electoratus non unita se porrigit, Pacta autem gentilitia inter lineam Ludovici Barbatæ & Simmerensem inita, totusque ordo succedendi in domo Palatinâ receptus, semper agnoverunt distinctionem inter ditiones Electoratus annexas, & inter ditiones hereditarias, eidemque non annexas: Alias enim nunquam extitissent Ducatus Simmerensis, Neoburgicus, Bipontinus, Veldentianus, Lautereccensis. Ne alia ditiones hinc enumerentur, quæ ad alios quam ad successores Electoratus, imò ad alios etiam, quam ad successores Feudales, sæpissimè hæreditario jure devolutæ sunt.

„ Pergit idem Author: Ijs tamen nondum contenti Elector, aut Cæsar fuerunt, sed ne fortè illud, quod nunc sæpè in ore est, obijci posset, loca scilicet aliqua aut jura non à prædecessoribus relicta, sed ab ipso, qui feudum recepisset, acquisita esse, uterque petens ac impetrans Elector, & concedens Imperator, solennibus verbis feudo Electorali quæque aggregarunt, aut in feudum converterunt, quicquid vel ipse Fridericus, vel ejus Agnati, Majorésve emerint, aut pignoris, seu quocunque alio modo acquisiverint, sive arces, sive terra, subditi, prædia eorumve partes, aut apertura castrorum fuerint, nulla omnino re ullatenus seclusa.

Probabile est, hunc Authorem valde gavisurum fuisse artificio suo, quamvis crasso & improbo, quo clausulâ restrictivam, quæ in investiturâ Casareâ statim sequitur, detraxit suppressitque; si investituræ hujus integræ copia in manus Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis ejusque Plenipotentarii non incidisset. Cum autem, mitissimè loquendo, incivile sit, nisi totâ lege investituræ perspectâ, unâ aliquâ particulâ ejus propositâ, judicare, vel respondere; monendum est, nuspiam in illis literis ea, quæ enumerantur, feudo Electorali aggregari, seu inferi aut in feudum converti: sed totum contextum ita se habere: præterea quicquid ejus dilectio, ipsius Agnati majorésve emerunt, ipsis oppignorum aut hypothecæ loco datum est, quæque reluerunt, aut alio modo acquisiverunt, sive sint arces, homines, prædia, vel pars apertura in arcibus, quæ à nobis & à Sacro Imperio in feudum moventur, prout ea specialibus verbis denominata sunt, nullo excepto eidem contulimus gratiosè, & in feudum concessimus, concedimus etiam & conferimus dilectioni ejus de plenitudine Cæsareæ Potestatis, & scienter, quicquid in iis, ex equitate & de jure, in feudum dare possumus: Ita ut sua dilectio ea deinceps à nobis & à Sacro Imperio in vera feuda Electoralia & Principalia habeat, possideat, fruatur, utatur, secundum consuetudinem & observantiam talium feudorum Electoralium & Principalium, absque ullius impedimento: sed ta-

„ men absque præjudicio & detrimento nostro & Imperii in jure nostro, & cujuscunque in jure suo. Qui stylus valde diversus est ab eo, quo *feuda communia* Electoratibus aggregantur seu inseruntur, vel quo *Allodia* in *feuda* convertuntur: & licet concederetur, quod Doctores communiter negant, per solam investituram, absque appropriatione, & oblatione allodii à proprietario factâ, feudum constitui; tamen id non procederet, quando, ut hîc, Imperator non profitetur, se ex *allodys* *feuda* facere, sed in *feudum* saltem concedere & conferre ea, quæ jam à se & ab Imperio in *feudum* moventur ac dependent.

Quæ de hinc subijciuntur de *reductis in fiscum* & ex novâ *Gratiâ lineæ Rudolphinæ concessis ditionibus Friderici V. Electoris*, non responsionem, sed reprehensionem merentur: violant enim amnestiam Pacis Westphalicæ, & ejusdem dispositioni paulò antè relata directè repugnant.

Quod ad *scripta* illa attinet, quæ Sereniss. Elector Carolus Ludovicus contra patrum suum ducem Simmerensem *typis vulgavit*, ea Jam demum frustra citantur, postquam eventus ejus controversiæ confutata sunt: uti testatur Dom. Pfannerus in *Historiâ Comitiorum Ratisbonensium de Anno 1653.*

Ad Edictum autem Prætoris, quod quisque juris in alterum statuerit, ut eodem ipse ejusque heredes uti debeant, nomine Sereniss. Electoris Palatini parum circumspectè provocatur: quia hoc ipso fateri censetur, jus illud, quod Elector Carolus Ludovicus petijt, ab eo, dolo malo, contra jus commune Cæsareum, hoc est, contra jus Canonicum, Civile, Feudale, contra Recessus Imperij & Consuetudines universales petatum fuisse: nam hoc demum casu Edictum illud locum habere, docet Dom. Andlerus in *Jurisprudentiâ suâ publicâ & privatâ lib. 1. Tit. 11. parte 6. §. 2.* Insuper contra Sereniss. Dom. Ducissam Aurelianensem frustra intentatur; quia Serenissimus Pater ejus jus, quod postulavit, non impetravit, & quia ipsa illius non *immediata hæres*, sed Fratris sui fuit: edictum autem istud tum demum locum habet, quando quis novum jus impetravit, vel obtinuit. *L. 1. §. 1. ff. quod quisque juris. L. 3. pr. ff. eod. & quoniam penale est L. 3. §. 2. & sequentibus. ff. eod.* ideò in illo sub nomine *hæredis*, hæres *immediatus*, non verò *hæres hæredis* intelligitur, juxta Doctores in *L. finali C. de hæ. Instit. arg. L. 8. §. 4. ff. de vulg. & pupill. substit.*

Quia *ducatus Lutræ Cæsareæ* nullis *investiturarum literis* exprimitur, ideò ex capite *investiturarum* etiam non poterit impugnari Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis prætenso.

De *investituris Simmerensis Ducatus* pro *lineâ Simmerensi*, nunquam dubitatum est; sed negatur, eas Serenissimo Dom. Electori Palatino posse utiles esse, ad destruendas prætensiones Aurelianenses, quia non descendit ab illo, qui primus de hoc ducatu investitus est: quo nomine huc applicari desiderat Plenipotentarius Aurelianensis, quæ de *feudis in gratiam lineæ Simmerensis erectis* proposuit in *de auctione fundamentorum libelli §. qui incipit: Tertia observatio est: & in §. qui incipit: Articulum quo feuda hereditaria.*

De naturâ *feudorum Trevirensium* testatur requisitio paulò antè in hac ipsa assertione allata, & testabuntur *literæ investiturarum*, quando Plenipotentario Palatino lubuerit *primam investituram* quæ cæterarum norma est, producere, vel docere, filias tum viventes, cum feudum istud ex foeminino masculinum fieret, in hanc mutationem consensisse.

Placuit autem illi cum *responsione* suâ ad libellum Aurelianensem unicam Maximiliani 1. Imperatoris investituram super *oppignorationibus Imperii*, producere. Hæc verò prætensionem Serenissimæ Dominæ Ducissæ circa feuda pignoratitia & circa hypothecas non feudales, adeò non destruit, ut illam pro stabiliendis *fundamentis libelli* sui ipse Plenipotentarius ejus producturus fuerit, si ejus copiam habuisset. Quia enim Sereniss. Dom. Elector Palatinus modernus non est è numero filiorum Electoris Philippi, ad cujus lineam masculinam ista investitura restricta est, neque è numero hæredum virilis sexûs è corpore illius illorumque descendendum, utpote qui cum Electore Ottone Henrico omnes defecerunt, nullam in eâ partem sibi vindicare potest. Et, quia Imperator expressè disponit, quod si deficere illam lineam contigerit, feudum & investitura etiam penitus extincta esse debeat, & ipsi atque successoribus suis libera facultas competere ab hæredibus Electoris Philippi ejusque filiorum aut masculorum descendendum, reluendi omnes istas oppignorationes; palam est, eas à lineâ prædicti Philippi, ad lineam Simmerensem non tanquam *feuda*, neque tanquam

tanquam ad *Successores feudales*, sed tanquam *allodialia* & tanquam ad *heredes allodiales* pervenisse.

Superfunt adhuc circa investituras duæ objectiones, partim ex *Iustitiâ Causâ Palatinâ Romæ ostensâ*, partim ex *Responsione arbitrio exhibita resultantes*.

Prima est: quòd, si major pars bonorum sit feudalis, uti hic Electoratus & Comitatus Palatinus, tum etiam reliqua bona præsumantur esse feudalia, juxta ea, quæ tradit *D. Gaill. lib. 2. obs. 69.* Sed respondetur, hoc tum demum locum habiturum esse, si Electoratus & Comitatus Palatinus non esset *certis limitibus & speciali designatione* locorum determinatus, uti determinatus est per instrumenta in *fundamentis libelli* & in hac ipsâ *assertione* adducta: quo casu hanc præsumptionem non admittunt Constitutiones Imperii. Videatur *Capitulatio Leopoldina artic. 39.*

Altera objectio est, quòd in feudis etiam fœmineis non admittantur fœminæ, quam diu masculi supersunt, etiam si masculi isti non sint de lineâ ultimò defuncti: per ea, quæ tradit *Dom. Struvius in Syntagmate Juris Feudalis cap. 9. num. 9.* Respondetur, *Dom. Struvium* loqui de *successione communi* juris Feudalis, non de *successione lineali*; qualem in domo Palatinâ locum habere, non fatetur tantum, sed operosissimè contendit Serenissimus Dom. Elector Palatinus. In *successione* autem *lineali* nunquam proceditur de *linea* ad *lineam*, ob *differentiam sexus* sed fœmina constituta in *lineâ ultimi defuncti*, præfertur masculo in *alia lineâ* constituto: sicut docet *Hugo Grotius in tractatu suo de Jure Belli & Pacis lib. 2. cap. 7. §. 22.* nisi agatur de *successione in terrâ Salicâ*, quæ vocatur *juris Francici ibidem §. 23.* quales *terræ Salicæ* non sunt *ditiones hereditariæ* à Principibus Palatinis possessæ: Pacta enim gentilitia, testamenta, & consuetudo domûs Palatinæ admittunt ad earum *successionem fœminas in defectu masculorum*, & *nisi renuntiaverint*. In qualibus circumstantiis, *fœminam in lineâ ultimi defuncti consistentem & eidem gradu propiorem*, *excludere masculum agnatum remotiorem in aliâ lineâ constitutum*, non tantum in *feudis hereditariis simpliciter*, sed etiam in *feudis hereditariis mixtis*; multoque magis in *allodialibus primogenituræ subiectis* solidissimè demonstrat *Dom. Analerus in Jurisprudentia sua publicâ & privatâ §. 36. & multis sequentibus.*

Q U Æ S T I O III.

N prætensiones sive petitiones Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis destruantur per pacta gentilitia, testamenta, & consuetudinem domûs Palatinæ, quatenus iis primogenituræ jus, aut fideicommissum familiæ masculinum introducitur?

Quia hæc quæstio suâ naturâ proluxa est, & ab adversâ parte satis vagè hætenus tractata, ideo profuerit, eam certis quibusdam cancellis includere.

Et I. quidem optimo maximoque jure contendit Serenissima Dom. Ducissa Aurelianensis, in hoc Arbitrio non debere admitti alia pacta gentilitia Serenissimæ Domûs Palatinæ, quàm quæ *confirmatione expressâ Imperatorum* roboratæ sunt. Est enim hoc essentiale requisitum omnium quidem pactorum successoriorum in Imperio per jus commune Germaniæ, sed inprimis quoad Domum Palatinam per *Pacem Westphalicam*, quæ *tractatu Ryswicensi*, à quo Arbitrium istud formam suam accepit, repetita censetur.

II. Non contradicit Serenissima Ducissa assertioni Sereniss. Dom. Electoris Palatini, quando is per pacta gentilitia, testamenta, vel consuetudinem Domûs Palatinæ vult introductum esse *jus Primogenituræ*, etiam inter collaterales, & circa ditiones Electoratus non incorporatas: quamquam ei, quoad hosce duos articulos, quotquot hodie extant Comites Palatini, exceptis forte solis Serenissimis Fratribus ejus, repugnent.

III. Ne illi quidem postulato ejus magnopere se opponit, quòd per prædicta pacta gentilitia, testamenta & consuetudinem domûs Palatinæ introductum sit quoddam *fideicommissum* familiæ *certo modo masculinum*.

IV. Sed in hoc maximopere insistit, *non esse, neque per pacta gentilitia ab Imperatoribus confirmata, neque per testamenta, neque per consuetudinem domûs Palatinæ* talem introductam sive *primogenituram*, sive *fideicommissum familiæ masculinum*, ut à *successione*

in *ditiones hereditarias* foeminae simpliciter, aliterque quam *sub conditione renuntiandi*, arceantur excludanturque.

V. Præten dit, hoc ne fieri quidem potuisse, nisi *consentientibus filiabus Palatinis*, quæ tum vivebant, cum *talis primogenitura & tale fideicommissum familiae* introductum esse præsupponatur.

VI. Confidit, per hætenus ex suâ parte adducta & producta liquidò constare, quòd Pacta gentilitia, testamenta & consuetudo domûs Palatinae, non sustulerint distinctionem inter *ditiones Palatinas Electorales*, & *Hereditarias*, quin potiùs eandem tectam fartamque conservaverint: uti & distinctionem inter *ditiones Palatinas feudales & Allodiales*. Quod posterius membrum evincitur è tot alienationibus, & oppignorationibus ditionum ab Electoribus & Comitibus Palatinis possessorum; quæ omnes hætenus pro validis habitæ sunt, & pro talibus agnoscit ipse etiam Dom. Plenipotentarius Palatinus: nam, si pro invalidis haberet, non fecisset mentionem in Responsione sua *Reconventionis ad interesse* contra Serenissimam Dom. Ducissam instituendæ, sed consuleret Serenissimo Dom. Electori, ut rei *vindicatione* contra modernos possessores uteretur: nisi fortè eum deterruerit exemplum Sereniss. Principis Palatini Joannis Casimiri, qui parùm felici successu talem rei vindicationem contra Rempublîcâ Norimbergensem in Camera Imperiali instituit: vel etiam veritus est, ne ipsi replicaretur, quòd olim Elector Palatinus Philippus Duci Veldentiaë Alexandro, partem successionis Ottonis Mosbacensis persequenti, aut Sereniss. Dux. Neoburgicus Electori Friderico III. Ducatum Neoburgicum vindicare volenti reposuit, *Electores & Duces Palatinos ditionum, quæ extra Electoratum ipsis hereditate aut alio acquirendi modo legitimo obvenierunt, liberam dispositionem & arbitrium habere*.

VII. Inter dispositiones particulares, quæ hætenus ex adverso obijci solitæ sunt, illa *Compositio*, quæ Anno 1353. autoritate Caroli IV. inter Robertum Seniore, & Juniorem facta Anno 1357. repetita esse dicitur, ut *qui filias haberet, in earum elocationem impenderet usque ad sex millia marcarum argenti, non verò plus*; merè personalis est: neque tum scilicet personas duorum istorum Rupertorum egressa, neque postea unquam in Domo Palatina observata.

Ruperti Junioris & præjunioris *dispositio* de Anno 1395. sive, ut à Dom. Plenipotentario Palatino indigitatur, *decantata Constitutio Rupertina*, quâ statuitur, *ut filia, antequam matrimonio societur, omni juri successionis renuntiet in Principatuum Bavarici, & Palatini terras, subditos, & appertinentias, nisi ex illorum stirpe masculi defecerint*: quo casu tunc *filiabus jus, quod illis competierit, integrum erit*: suppositionis & falsitatis accusata est publicè, & solenniter, in *Refutatione Epistola à Sereniss. Dom. Electore Palatino ad Sereniss. Ducem Palatinum Sultzbacensem scripta sub dato 12. Octobris 1695.* ideòque in iudicio Arbitrali vel alio produci aut admitti non potest, donec ab illâ falsitatis, & suppositionis suspicione purgata, & liberata erit: præsertim cum satis graves sint rationes, & præsumptiones, in quibus fundatur hæc suspicio, quæque hîc adjunctæ exhibentur sub Num. IV. deinde loquitur tantùm de *terrâ, subditis & appertinentiis ducatûs Bavarici & Palatini*: atque ne has quidem esse pro *terrâ juris Salici*, sive *Francici* quoad exclusionem filiarum habendas ostendit, & *renuntiationem* quoque pro *conditione vel medio exclusionis* apponit.

Pactum successorium de Anno 1444. inter Fridericum Comitem Veldentiaë, Stephanum Comitem Palatinum, & quosdam de filiis hujus posterioris, non est, præter alios visibiles defectus, ab Imperatore *confirmatum*: non accessit *consensus omnium filiorum*, aut ullius de *filiabus* tum existentibus: non est in cæteris articulis *executioni mandatum*, & ne ab ipso quidem Stephano, nedum à successoribus ejus *observatum*, quin illi circa bona aliunde obvenientia, ab ipso Sereniss. Dom. Electore Palatino in lite contra Sereniss. Dominos Agnatos super successionem Veldentianâ, actualiter *contradicatur*, deinde nec ipsum filias nisi *mediante renuntiatione* excludit, & *reservando* illis succedendi jus *in defectum masculinorum* probat, quod jam dictum est, ditiones Palatinas extra Electoratum, non esse *terras Salicas*: dùmque sub hoc præsupposito *successionem linealem* perinde, ut *Constitutio decantata Rupertina* præfert, simul cum illâ stabilit *successionem linealem cognaticam*, in quâ, ut paulò antè notatum est, ob differentiam sexûs *non sit progressus de lineâ ad lineam*.

Quod denique *pactum Heidelbergense* de An. 1553. cujus solius confirmatio Imperatoria hucusque ad notitiam Plenipotentarii Aurelianensis pervenit, concernit, mirum est, illud in *Iustitiâ Causâ Palatina Romæ ostensâ* ad elidendas prætensiones Aurelianenses allegari:

gari : cū in eo unicè de ordine succedendi agatur, qui observari deberet, si linea Ludovici Barbatī, sive prima Electoralis deficeret : de filiabus autem nihil statuatur, sed omnia refer-ventur ad dispositionem futuram, quæ hætenus non comparuit. Adjungitur hīc quoque sub *N. V. Extractus rationum*, quæ ad restringendum & limitandum intra justos terminos pactum istud productæ sunt in lite, quæ Sereniss. Dom. Electori Palatino cum Sereniss. Dom. Agnatis suis, super *successione Veldentianâ* intercedit.

Q U Æ S T I O IV.

N prætensiones sive petitiones Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis destruantur per Renuntiationem ejus Contractui Matrimoniali & Apocha illi subjecta insertam?

Articulus Contractus Matrimonialis cum Responsione Palatinâ producti, quo renuntiatio continetur, perinde ut in Apochâ subjectâ duas partes habet : nimirum *renuntiationem* in jura successiva, *feudalia* & *supremi domini paterna & materna* intra Germaniam ; & *Reservationem* talium jurium extra Germaniam, itēque *Allodiorum* domus Pala-

tinæ,

Agitur de utriusque interpretatione, & effectu.

Renuntiatio I. Non est *juramento* confirmata ; qui defectus cū sit essentialis, non tantū juxta jura communia Imperii, sed etiam juxta consuetudinem domus Palatinæ ; si non subvertitur, sustinetur non de jure, sed ex sola indulgentia Sereniss. Ducissæ Aurelianensis ; adeoque ita est interpretanda, ut illi quā minimum obfit.

II. Renuntiatio hæc facta est tantū *successioni paterna & materna*, hoc est, successioni in lineâ ascendente : In hoc Arbitrio autem, quæritur de *successione Fraternali*, sive de successione in lineâ collaterali : ideoque hæc etiam ratione non ultrâ valere potest, quā Serenissima Ducissa renuncians sponte permittet : unde sequitur interpretationem etiam & effectum eidem attribuendum, qui Sereniss. Dominæ Renuntiantis prætensioni quā minimum adversetur.

III. juxta Jurisprudentiam Germanicam, renuntiationes fœminarum etiam juratæ, & ad casus suos específicos qualificatæ, *strictissime* sunt interpretandæ, & effectus illarum arctissimis limitibus coercendus : quantō magis *non jurata*, & ad *aliā*, quā de quâ quæritur, *successionis speciem* determinata?

ECONTRA : *Reservatio* I. suapte naturâ maximè valida est, quia continet pactum *conservandæ successionis* futuræ ; quod optimo maximo jure valet : prout hoc plenissimè prosequuntur *Doctores in l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verbor. Oblig. & in l. ult. C. de Pa-*

II. Tendit ad effectum *redintegrandæ*, ut Jcti Germanici loquuntur, *successionis*, cui renuntiatum est. Ita ut Fratre, Serenissimo nimirum Electore Carolo mortuo, res redigatur in eum statum, ac si renuntiatum non esset.

III. Habet hæc reservatio effectum *positivum*, ut tanquam pactum *successorium* in contractui matrimoniali inter Principes, valeat tam jure Gentium, quā jure Publico Imperii, etiam in vim *ultimæ voluntatis* quoad Sereniss. Patrem, qui subscripsit & respectu allodialium, quæ filia reservavit. Cui jam demum post *silentium fere triginta annorum*, contradici non potest ; maximè à Sereniss. Dom. Electore Palatino, qui hunc contractum ipse cum *responsione* sua produçens, in hoc præsertim articulo, eum agnovit.

IV. Hæc reservatio *latissime* est interpretanda, & quā maximè fieri potest favorabiliter pro Reservante, quia rationem succedendi reducit ad terminos juris communis : removendo impedimenta juri communi contraria.

V. *Consuetudo Domus Palatinæ*, cujus in *Apocha* mentio fit, circa renuntiationes fœminarum in hoc tantū uniformis, adeoque valida est, quod *renuntiationes*, si *jurata* sint, *subsistere & executioni mandari* debeant, *secundum terminos*, quibus *concepta* sunt.

VI. Ejusdem domus Consuetudo, quatenus continet prohibitionem, *ne fœmina succedant in immobilibus*, restringitur per *clausulam specialem* de renuntiando. Nam, ut etiam unanimiter tradunt Jcti Germanici, *quando præmittitur generalis dispositio, & subjicitur aliqua species, vel qualitas, tunc per illam generalis dispositio restringitur.*

Objicitur interdum favorabili talium reservationum interpretationi, quod renuntiatio

illis opposita tendat ad *utilitatem publicam* Imperii per propagationem, conservationem, splendorem & opulentiam familiarum illustrium.

Sed jam pridem responsum est à Doctores, parum interesse, utrum per *filios*, an per *generos* utilitati Imperii consulatur, & *utrum lex novos faciat Quirites, an foveat, quos invenit*: deinde splendorem familijs sæpè majorem ex *affinitatibus*, quàm ab *agnatione* accedere: denique ipsarum familiarum illustrium *interesse*, ut per *viam matrimoniorum ditari*, adversà consuetudine non prohibeantur.

Quibus ita se habentibus, Plenipotentarius Aurelianensis repetitas hîc vult, tanquam *minimè elisas*, prætensiones & *petitiones* libello suo comprehensas: ac inprimis *protestationi* insistit, quam suprà huic ipsi *Affertioni* sub N. I. adjunxit.

Salvo jure addendi &c.

*Nobilissimorum Dominorum Sac. Cæs. Maj. & Sac. Reg.
Maj. Christianiss. Plenipotentiariorum observantissimus*

L. de Thesus Sereniss. Principis ac D. D. PHILIPPI Sac. Reg.
Maj. Christ. Fratris Unici, Ducis Aurelian. &c. Et Sereniss. D. D. CAROLÆ ELISABETHÆ Delegatus PLENIPOTENTIARIUS.

NUMERO I.

P R O T E S T A T I O.

Plenipotentarii Aurelianensis contra non præsentatam XXVI.

Februarii præteriti fundamentorum Palatinorum deductionem, & ad ipsa respondendi, quotiescumque oblata fuerint, potestatis reservatio, & expressa petitio.

Adjuncta ulteriori Affertioni fundamentorum libelli Serenissimorum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium, *contra* Serenissimum Dom. Electorem Palatinum.

ARDEVANT les Conseillers du Roy Notaires au Chastelet de Paris soussignés fut présent Messire Louis de Thesut Prieur de Marboz Plenipotentiaire nommé par tres haut, tres puissant, & tres excellent Prince Monseigneur Philippe, par la grace de Dieu Fils de France, Frere unique du Roy, Duc d'Orleans, de Valois, de Chartres, & de Nemours, & tres haute, tres puissante, & tres excellente Princesse Madame Elisabeth Charlotte, aussi par la grace de Dieu née Comtesse Palatine du Rhin, Duchesse de Baviere, son Epouse, pour assister de la part de Leurs Alteesses Royales aux Conferences de Francfort, demeurant à Paris rue neuve des bons enfans, parroisse St. Eustache; Lequel en vertu des pouvoirs à luy donnés par leurs Alteesses Royales, le vint cinq de feurier mil six cents quatre vints dix huit, cy devant insinués aux actes desdittes conferences, a déclaré, que par l'article separé du traité de Rylwic, du trente d'Octobre mil six cents quatre vints dix sept, pour l'execution duquel se tiennent les dittes conferences, entre Messieurs les Plenipotentiaires subdelegués de Sa Sacrée Majesté Imperiale, & de Sa Sacrée Majesté tres Chrestienne, arbitres en cette partie, il est dit en termes exprés, que dans quatre mois après la presentation des demandes de Leurs Alteesses Royales, chacune des parties delivrera à Mesdits Sieurs les Plenipotentiaires subdelegués, la deduction de ses fondemens, pour y estre repondu de part & d'autre, dans quatre mois, & les réponses delivrées le mesme jour; qu'il a ponctuellement satisfait de la part, audit article, les demandes de Leurs Alteesses Royales ayant esté presentées le vint-six d'Octobre mil six cents quatre vints dix neuf, & les fondemens le vint six de feurier dernier; mais qu'au lieu d'y satisfaire, de la part du Sere

Serenissime Prince & Seigneur, Monseigneur Jean Guillaume Comte Palatin du Rhin, Archithresorier, & Prince Electeur du Saint Empire, Duc de Baviere, &c. l'on s'est contenté de présenter en son nom, le mesme Jour vint-six de feurier dernier, au lieu de ses fondemens, ainſy que le requeroit ledit traité de Ryswic, des reponses tout a fait vagues soutenues d'un fort petit nombre de pieces, desquelles l'on ne s'est pas meſme donné la peine de tirer les Inductions, ni de citer meſme les endroits dont on prétend se servir, de celles que lon a allegué en gros, dans le preambule de ces reponses, Ce qui est une contravention formelle a la disposition dudit article separé. Que cette contravention doit estre d'autant moins passée sous silence, qu'elle ne paroît affectée de la part de ceux à qui Mondit Seigneur l'Electeur a confié la direction, & la conduite de cette affaire, que parceque les Constitutions de l'Empire, & notamment le Recés de Ratisbonne de l'an mil six cents cinquante quatre, §. 2. ayant ordonné, que quand il y a un terme preſigé pour faire une preuve, la partie qui en est chargée, ne peut plus, après le terme eſcheu, donner aucune piece d'écriture pour l'Instruction du procès, & qu'on ne peut en recevoir, qu'elle n'ait fait la preuve; en ne donnant, comme il paroît, que l'on le prétend, de la part de Monseigneur l'Electeur, ses deffenses, avec les fondemens, & les pieces Justificatives, qu'à la prochaine Conference, du vint-six de Juin, ledit Sieur Abbé se trouveroit exclus d'y fournir aucune replique, & de faire voir la mauvaise application des titres, dont on se seroit servy, bien ou mal, pour en appuyer les fondemens; Ce qui outre la contravention formelle, cy dessus justifiée, ne ſçauroit passer que pour une rule grossiere, & indigne, non seulement de la qualité des parties, mais meſme de ceux qui sont chargés de la deffense de leurs Interests.

A CES CAUSES, & d'autant qu'il est de la Justice, & de la pratique ordinaire de l'Empire, que quand l'une des parties cherche à éloigner le Jugement du differend, par des Chicanes affectées, l'autre qui a satisfait de sa part au Compromis, & a qui il n'y a rien à reprocher, ne doit pas en souffrir par l'ecoulement des delais, & doit en obtenir de Nouveaux, Ledit Sieur Abbé, en la dite qualité de Plenipotentiaire de Leurs Alteſſes Royales, & conformément auxdits pouvoirs, Proteste formellement, & ſolemnellement contre l'acte Intitulé Responsio Sereniss. Principis ac Dom. Domini Joannis Wilhelmi, &c. présenté à Mesdits Sieurs les Plenipotentiaires ledit jour vint-six de feurier dernier, par le Sieur Jean Richard Zachman, aussi Plenipotentiaire de Mondit Seigneur l'Electeur: Soutient que cet acte le trouvant contraire, tant audit article separé du traité de Ryswic, qu'aux constitutions & à la pratique de l'Empire, il doit estre tiré & rejeté des actes dud. arbitrage, & qu'au cas, qu'à la prochaine Conference il soit présenté de la part de Mondit Seigneur l'Electeur, quelque autre piece d'écriture, pour servir de fondemens à la dite réponse, il doit luy estre pourveu d'un Nouveau delay de quatre mois pour y repliquer, sans prejudice de la Continuation du payement de la somme due à Leurs Alteſſes Royales, par ledit traité, qui ne sera censé interrompu, ni suspendu par le dit nouveau delay, attendu qu'il n'est demandé, que par la faute qu'ont fait ceux à qui mondit Seigneur l'Electeur a confié la direction de cette affaire. A l'effet de quoy le dit Sieur Abbé se pourvoira incessamment par devers mesdits Sieurs les Plenipotentiaires de Sa Sacrée Majesté tres Chrestienne, ou autrement, ainſy qu'il avisera, & pour reiterer les présentes par tout où besoin sera, meſme pour les faire notifier & signifier à qui il appartiendra, ledit Sieur Comparant a constitué pour son procureur, le porteur d'icelles, luy en donnant pouvoir, & generalement &c. promettant &c. obligeant &c. renonçant &c. fait & passé à Paris, en la maison de Bellanger le Jeune, l'un desdits notaires souſſignés, L'an mil sept cents, le quatorzieme jour de Juin, avant midy, & a signé la minute des preſentes, demeurée audit Bellanger Notaire. Signé Clignet, & Bellanger, avec paraphes, & Scellé leſdits Jour & An.

Descriptum ex copiâ authenticâ, quam penes me habeo.

Bourgeois Du Chaſtenet,
SS. Cels. Regg. Mandatarius.

PROTESTATIO

A Mandatario Aurelianensi contra non integram rerum mobilium repræsentationem, aut in prætenso inventario designationem facta, quâ Serenissimis Duci ac Ducissæ Aurelianensibus omnia Jura reservat ad omnia in eo mobilia reposcenda.

Adjuncta ulteriori assertioni fundamentorum libelli Serenissimorum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium, *Contra Serenissimum Dom. Electorem Palatinum.*

N multorum recenti memoriâ adhuc versatur, & Domini Notarij Imbreviaturâ clarè demonstrabitur, quò modò factâ Electoris Palatini Caroli testamenti aperturâ, statim circa susceptam inventationem Electoralium mobilium, nec non rerum pretiosarum, tam Regis Christianissimi Ablegatus Extraordinarius, & Serenissimi Principis ac Ducis Aurelianensis Plenipotentarius Dominus Abbas de Morell, quàm Serenissimæ Viduæ Electricis Consiliarij expressè sibi reservârunt, hunc per Dominos Ablegatos præsentis Electoralem Brandenburgicum, & Brunsvicum Lüneburgensem effectui datum actum, neque ad agnoscendum dictum Testamentum Electorale, neque munus Executorium prætensum, multò minùs ad propugnandum suo tempore plenum Inventarium eum in finem considerari, aut reputari debere, quasi altè memoratorum Serenissimorum Principum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium Regiæ Celsitudines vi hæreditatis Electoralis Palatinæ, in ipsas devolutæ, nihil quicquam ulterius exigere possint; siquidem hæcce reservatio postea à dictis Dominis Ministris sæpè palam repetita est. Cùm verò nuperrimè intellectum fuerit, posthabitâ nomine præaltè memoratarum Regiarum Celsitudinum, apud citatum Dom. Notarium Zweiffelium per Dom. Plenipotentarium Regiarum Celsitudinum, hîc præsentem, interposita protestatione speciali, dictum Inventarium per Spectabiles Dominos Ablegatos Brandenburgicum, & Brunsvicum nihilominus clausum, & subscriptum fuisse; idcirco causæ ratio postulat, ut omnes desuper factæ protestationes solenniter, uti hisce fit, repetantur, annexâ reservatione expressâ, quòd nomine sapiùs altè citatarum Regiarum Celsitudinum, præfatum Inventarium "*non omnes res ad hæreditatem Electoralem pertinentes, comprehendens, solum pro nuda designatione annotatarum, & partim hætenus obsignatarum rerum mobilium Electoralium habeatur, & nullatenus concedatur*, ut ulteriori prosecutioni sive petitioni hæreditatis Electoralis, per hancce designationem in minimo præjudicium fieri, sed potius quæcunque jura competentia reservata esse debeant; Sicuti hisce ulterius reservatur, ne quòd si super instanti extraditione rerum annotatarum proximè quittance exhibeatur, neque vocabulum Inventarij hætenus in Conscriptione mobilium usitatum, neque ipsa Quittance ad Realiter solum accepta per Dom. Plenipotentarium mobilia restrictivè extradita, in damnum sive diminutionem ulteriorum jurium per mortem Serenissimi Electoris Palatini Caroli, in ipsas Regias Celsitudines devolutorum allegentur, vel citari queant; De cætero rogatur, ut hæcce protestatio & reservatio pro rei perpetuâ memoriâ Notariatûs Protocollo inferatur.

Freymin de Morouas,

PLENIPOTENTIARIUS.

Exhibit 21. Junij 1686.

Pro Copiâ cum Originali suo collationatâ, & concordante, propriâ manu subscribit

Joannes Simon Zvveiffel,
Notarius publicus Cæsareus.

Descriptum ex Copia authentica, quam penes me habeo.

Bourgeois Du Chastenet,
SS. Cels. Regg. Mandatarius.

DESIGNATIO.

Quorundam locorum, ditionum, Urbium, Oppidorum aut

Villarum Allodialium, quæ in singulis libelli Aurelianensis Articulis contenta, Plenipotentiarius Aurelianensis reperire potuit, tum in libris vulgatis, tum in Instrumentis, quæ ipsi hæcenus communicata sunt.

Adjuncta ulteriori assertioni fundamentorum libelli Serenissimorum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium *contra* Sereniss. Dominum Electorem Palatinum.

Sub Ludovico II. Electore.

Anno 1262. Ludovicus II. acquirit Sandhaufen & Limbred.

1265. Domini de Bruckel eum donant parte suâ in Wiseloch.

1277. Philippus de Falckenstein ei cedit omnia bona sua in Caub.

1284. acquirit à Dieterico de Hohenfels pagum Meckenheim.

1282. Conradus de Schöneck ei cedit 140. malteros Siliginis in Ybersheim.

1289. acquirit bona libera Weneri de Muntzenberg sita in Caub.

1290. acquirit à Dieterico de Hohenfels pagos Rigenstein, Drechtingshausen & Lindach, cum omnibus eorum appertinentiis.

eod. acquirit à Civibus Wormatiensibus decimas de Burckheim.

1291. acquirit à Valeriano Bipontino arcem Hebastein, omnino liberam.

eod. Agnes de Stralenberg ipsi donat partem suam in Curiâ, redditibus & decimis de Burckheim.

eod. acquirit à Jacobo Ingenmann, quidquid habebat in Burckheim.

eod. acquirit ab Henrico Comite Sponheimensi, quidquid habebat in Caub, & in pagis Werth, Zell, Derscheid, & Schönbronn omnino liberum.

eod. acquirit à Joa. de Winsperg, omnia quæ habebat in Caub.

eod. acquirit à Friderico de Strahlenberg pagum Bergken.

1294. acquirit à Comite Walramo de Kessels pagum Mospach.

Sub Rodolpho I. Electore.

Anno 1296. acquirit à Conrado de Falckenstein, & ejus Uxore pagum Hilspach.

eod. acquirit ab Eberhardo Sponheimensi partem Castri Altheim.

1298. acquirit molam in Wiseloch.

1305. acquirit à Wernero & Conrado Schenck partem Castri Alzey.

1312. acquirit omnia bona Dominorum de Gummersheim.

Sub Adolpho Electore.

Anno 1323. acquirit à Friderico de Leiningen Urbem Agesheim.

Sub Adolpho II. Electore.

Anno 1331. Rodolphus II. acquirit arcem Hohenriedt cum Jure Patronatus.

1333. acquirit decem Malteros Siliginis ex molâ Heydelsheim percipiendos.

1341. acquirit ab Henrico Knebel milite Domum Grunau.

1349. acquirit à Dominis de Eberstein Urbem Brettheim.

1350. acquirit à Joanne de Flersheim arcem Bithkelberg.

eod. acquirit à Joa. de Hirschhorn partem telonij in Germersheim.

1352. acquirit arcem Guttemberg.

Sub Roberto I. Electore.

Anno 1357. acquirit à Friderico de Staremburg arcem Staleck &c.

Anno 1358. acquirit à Roberto Comite de Sarbruck dimidium telonij de Bacharach.

1364. acquirit à Conrado Rud, partem in Zwingenberg.

eod. acquirit à Nicolao Beyer & ejus Uxore decimas in Caub.

eod. acquirit ab Henrico de Firensbach prædia in Flinsbach, & Stentzweiler.

eod. acquirit Castra in Ellsentz, Hirschhorn, & Lindenburg & dimidiam in Zwingenberg.

1365. acquirit ab Eberhardo de Hemmeren, & DD. de Sickingen dimidiam Castri Ellsentz.

1366. acquirit pagum Schweppenhausen.

1367. acquirit à Philippo de Bohlanden Castrum ejus de Stoltzemberg.

1368. acquirit Neckerau, Rhinhausen, Udenheim, molam & telonium ejus loci.

eod. acquirit à Gerardo de Homburg partem ejus in Castro Videlberg & redituum in Brettheim & Heidsheim.

eod. acquirit ab Henrico de Katznelnbogen prædium Lamsheim.

eod. acquirit à Dieterico de Dhaun pagum Oberhochstadt.

eod. acquirit à Dominis de Strahlenberg Sickingen, Flehingen & Guttemberg.

1369. acquirit Wersau.

eod. acquirit ab Alberto de Hoheneck pagum Hoheneck.

1370. acquirit à Joanne de Wertheim pagum Herbitzheim.

eod. acquirit molam in Neuhausen.

1371. acquirit Urbem Ladenburg.

1374. acquirit ab Henrico Raugravio Figulinariam in Godramstein.

eod. acquirit Sylvam de Labersheim.

eod. acquirit à Guilielmo de Schönberg pagum Argenthal.

1376. acquirit à Conrado de Bohlanden Urbes Bohlanden, Stoltzemberg, Altenbeinburg & Comitatum Raugravium.

eod. acquirit à Cunigunde de Sponheim Comitissa de Reineck, partem ejus in Altenbeinburg.

Anno 1377. Idem acquirit à Dom. de Winsperg, quicquid habebat in Wiseloch.

eod. acquirit à Margaritha de Erbach Uxore Engelhardi de Hirschhorn pagos Neckerau, Neuhausen & Friedenheim, cum molis & telonijs.

eod. Idem acquirit à Comite de Sponheim partem ejus in Altenburg.

1378. acquirit à Conrado de Hoheim pagum Eppalheim.

1380. acquirit à Nicolao Schnel Waldhubersheim, & Schweppenhausen.

eod. acquirit ab Annâ Marſchal de Biberach, Castrum Helftemburg.

1381. acquirit decimas pagi Meckesheim.

1382. acquirit ab Hermanno de Hohenfelds pagos Bibelheim & Welckenstein.

eod. acquirit Urbem Lamsheim.

eod. acquirit ab Hermanno de Hohenfelds advocatiam Bibelheim, & facultatem reluendi omnes oppignorationes de Hohenfelds.

eod. acquirit dimidiam partem Comitatus de Löwenstein.

eod. acquirit à DD. de Schönberg pagum Elnstein.

eod. acquirit à Dieterico de Wacchenheim Castrum Driefelds.

1383. acquirit arcem & Urbem Newburg prope Germersheim.

1384. acquirit ab Herm. de Hohenfelds pagos Bibelheim, & Wildesheim.

1386. acquirit à Conrado de Bohlanden Raugravium de Bohlanden.

1387. acquirit à Joann. de Rlemich pagos Guntersweiler, & Guerweiler.

1388. acquirit à Simone Comite Sponheim, Arcem Stein.

Sub Roberto II. Electore.

Anno 1389. acquirit ab Hemerico de Löwenstein, & Gerardo de Heidesheim Urbem Heidesheim cum appertinentijs.

1391. acquirit ab Eberhardo de Scharffenstein & socijs Castrum Braunfelds ad Altenbeinb.

1392. acquirit ab Udalrico Landschad, Hennebach, Backenaw, Bantzweyer, advocatiam Katzenbach, & Lutzelbach, & decimas in Mörsenbach.

1394. acquirit ab Anna de Sickingen pagum Roxheim.

eod.

eod. acquirit à Friderico de Lorbach quartam partem decimæ de Wassenbach.
 eod. acquirit à Bernardo Marchione Badensi, Arcem Wildeberg.
 1395. acquirit à Philippo de Hanau Altenbeinburg, Gondramsheim, & Ormsheim.
 eod. acquirit à Friderico Comite Leiningensi Castrum Alsheim.
 1396. acquirit ab Raugravio Philippo dimidiam partem Hohenfelds.
 1398. acquirit à Joa. & Petr. de Eberstein, & Joa. de Biffelsheim, arcem Alsheim Inter
 Wormatiam & Oppenheim.
 eod. acquirit ab Engelhardo de Rosenberg partem pagi Staffeldt.
 eod. acquirit arces & pagos Sandt, & Warmbsratt.
 eod. acquirit à Joa. de Wunningen partem Castri Waldeck.
 eod. acquirit à Joa. de Birckenbad pagum Hobizheim.

Sub Roberto III. Electore & Imperatore.

Anno 1399. acquirit à Raugravio Wilhelmo quartam partem arcis de Rockenhausen.
 eod. Rheingravii Joa. & Frid. ipsi cedunt, quidquid habebant in pagis Kern, Werstadt,
 & Riemen.
 eod. acquirit à Conrado de Hadtstein, arcem Hadtstein, & à Joa. de Buckenbach pagum
 Heubach.
 1400. acquirit ab Ottone Raugravio dimidiam partem Westhoffen.
 eod. acquirit à Conrado de Sponheim quartam partem Wolffstein.
 eod. acquirit ab Henrico Bock de Lamsheim decimas in Riedenheim, Walheim, &
 Weinheim.
 eod. acquirit à Petro Bruckel de Weinheim pagum Reichenbach.
 eod. acquirit quartam partem arcis Rockenhausen.
 eod. acquirit pagum & decimas Kettenheim.
 eod. acquirit à Joa. & Emeric. de Löwenstein prædium in Mandelberg.
 1403. acquirit à Joa. de Sickingen dimidiam partem pagi Reichen.
 1406. acquirit pagum Kirschgarten.
 1407. acquirit pagum Rapach cum Castro.
 eod. acquirit ab Herm. de Mulheim Urbem Durmstein.
 1408. acquirit ab Henrico de Reimschingen Urbem Reimschingen.
 eod. acquirit ab Annâ de Bohlanden Steinhäusen ad Altenbeinburg.
 1409. acquirit ab eadem Urbem Insweiler.
 eod. acquirit à Joanne de Dhaun quartam partem Castri Kirn.
 eod. acquirit Heyligenstein & Heppenfels.

Sub Ludovico III. Electore.

Anno 1411. Ludovicus 3. acquirit à Raugravio omnia ejus Jura in Imbsweiler.
 eod. acquirit ab Hermannno de Saulnheim pagum Frainsheim.
 eod. acquirit à Conrado de Rosenbach domum in Obrigheim.
 eod. acquirit ab Henrico de Jung Domum in Arce Oppenheim.
 eod. acquirit à Landgravio Friderico partem in Kirmünster & Müntzingen.
 eod. acquirit Castra Lorlebach & Waldeck.
 1412. acquirit à Dieterico de Wachenheim feudum Burgense in Altzey.
 eod. acquirit à Landgravio Ottone partem in Westoffen & Imbsweyler.
 eod. acquirit à Wilhelmo de Angeloch Curiam in Schwetzingen.
 eod. acquirit à Nicolao & Joanne de Landsperg partem in Landsperg.
 eod. acquirit à Conrado & Engelhardo de Winsperg $\frac{1}{2}$ partem Weinsperg.
 eod. Idem acquirit ab Eberhardo Comite de Eberstein pagos Mackensturm, Mosprunn,
 Ottenaw, Scharffenberg, Seebach, Schriesheim, Walheim, Imelnbach, Lautter-
 bach, Reichenbach, Gasbach, Hermersbach, Forbach & Butzenbach.
 eod. acquirit à Dominis de Lindau partem Telonij de Bacharach.
 eod. acquirit à Joanne de Hirschhorn mediam partem Castrorum & pagorum Ellen,
 Hobitzheim & Burckheim.
 eod. acquirit mediam partem pagorum Wornsheim & Imbsweiler.

- Anno 1413. acquirit à Jacobo Elinhaupt reditus in Sellen.
 eod. acquirit ab Henning de Dalsheim molam in Monsheim.
 eod. acquirit ab Hottmanno de Landsperg partem in Landsperg.
 eod. acquirit à Landgravio partem in Ellfentz.
 eod. acquirit tres curias indominicatas in Sellen & pagum Mackeln prope Monsheim.
 eod. acquirit à Wolmaro de Wachenheim partem in Rockenhausen.
 1414. à Joanne Comite de Lichtenberg Arcem Grunwerd.
 eod. acquirit ab Eberhardo de Hohenfelds dimidium Guimbsheim.
 eod. acquirit de Löwenstein partem in Stetten.
 eod. acquirit à Joanne de Landsperg, partem in Landsperg.
 1415. acquirit à Raugravio Ottone Imbsweiler.
 eod. acquirit ab Anthi Rambstetter & ejus Uxore domum in Oppenheim.
 eod. acquirit à vidua Conradi de Rosenbach dimidium Stollenrhein.
 eod. acquirit à Civibus Oppenheimensibus magnam domum & Hortum in Oppenheim.
 1417. acquirit à Richardo de Dhaun quartam partem in Dirmstein.
 eod. acquirit à Soppone de Adolstein, partem in Adolstein.
 eod. acquirit partem in decimis Weingarten & curiam in Schurtzingen.
 eod. acquirit à Rodolpho de Saxen quartam partem telonij ab Oppenheim.
 1418. acquirit à Wernero Wimber Jus Patronatus in Fremersheim.
 eod. acquirit ab Ademaro de Labern præfecturam Höchst & Werlau.
 eod. acquirit ab Henrico Beck partem in Rudelsheim & Heydesheim.
 1419. acquirit ab Hademaro de Caub & ejus conjuge pagum Meckenheim.
 eod. acquirit reditus quosdam in Bockenheim.
 eod. acquirit ab Hademaro de Labern pagum Geyberg.
 1420. acquirit à Friderico Jost Furnum bannale in Eich.
 eod. acquirit pagos Ebsheim, Birckebach, Scheerbach, Grasselnbach, & Waldau.
 1421. acquirit ab Ottone Raugravio, quidquid habebat in Rockenhausen.
 eod. acquirit ab Emichone de Heppenest, unum plaustrum vini in Falckenstein.
 eod. acquirit decimas in Meckesheim.
 1422. acquirit à Joanne de Sponheim quartam partem Comitatus Sponheimensis.
 eod. acquirit à Joanne de Erligsheim, Alsmannweyler, Rodenweiler, Rippenweiler, & Sultzheim.
 eod. acquirit à Cunz Bock de Ertenstein domum in Heydelberg.
 eod. acquirit à Joanne de Barkenstein bona in Odigheim & Offenau.
 eod. acquirit à Philippo de Dhaun quartam partem in Donnerstein.
 1423. acquirit ab Anthi gall tres domos in Eichwyller.
 eod. acquirit à Bernardo de Windkeim domum in Winckheim.
 eod. acquirit à Bernardo Kreyls de Lindenfels pagos Scherbach, Grasselbach, Waldau &c.
 eod. acquirit à Conrado de Winsperg Comes Palatinus Otto Mosbacensis pagos Hellenbach, Altenhausen, Wienprechthausen, Elpersheim, Schertersheim, Strichenthal, Quechbrunn, Nusbaum, Nassach & Königsbrunn.
 1424. à Thoma Sichelman prata in Nidersteinbach.
 eodem acquirit à Wolff de Meckenheim pagum Freinsheim.
 1425. acquirit à Friderico de Flersheim 42. malt. Frum. & 8. malt. siliginis in curia Kirchgartenhausen annuatim percipiendos.
 eodem acquirit ab Henrico de Clebs domum in Lindenfelds.
 eod. acquirit à Dithmaro de Sintheim pratum in Steinbach.
 1426. acquirit ab Anna Zengerin arcem Hohenart.
 1428. acquirit ab Henrico de Muhlen Curiam in Dirmstein.
 1429. acquirit à Stephano de Lützelbom 10. malt. frum. & 60. malt. avenæ in Schwartzach annuatim percipiendos.
 1430. acquirit à Petro Kammerknecht prædium in Odick.
 1431. acquirit à Christinâ de Knebelsheim pagum Hulenack prope Caub.
 eod. acquirit à Joanne Guerck homines proprios in Hilspach, Kirchart, Rorbach & Schriesheim.
 1433. acquirit à Petro Hatt. hortum & montem in Heydelberg.

Anno eod.

eod. acquirit à Joanne Wildt hortum & fossam propè arcem Heydelberg.
 eod. acquirit à Joanne Knebel & sociis montem propè arcem Heydelberg.
 eod. acquirit à Joanne de Stein Sylvam de Legelrodt.
 1434. Metzschwendin ipsi vendit partem in Weinheim.

Sub Ludovico IV. Electore.

Anno 1437. Ludovicus IV. acquirit à Raugraviis quartam partem in Rockenhausen.
 eod. acquirit à Joanne Wer partem in Reitlingen.
 eod. Fridericus Ludovici frater acquirit à Friderico de Sparre partem in Dürmstein.
 eod. Otto Mospacensis acquirit à Gertrude de Bodingen molam in Mosbach.
 1439. Idem Otto acquirit ab Agatha de Bernhausen pagum Zumweyler.
 1440. Idem Ludovicus acquirit ab Ottone Raugravio partem in Altenbenburg.
 eod. acquirit à Contz de Bebenburg urbem Winsperg.
 eod. Cum Archi-Episcopo Trevirensi dividit bona Dominorum de Sickingen bello devictorum, & obtinet Hunnburg, Landsthuhl, Ebernburg & Lambsheim.
 1441. acquirit à Bernardo de Stauffenberg pagos Hostweyler & Schetwald.
 eod. acquirit à Joanne de Roden molam de Werth inter Lautern & Wolfstein.
 1444. acquirit ab Alberto & Crafft de Hohenloë pagum Muchmühlen.
 eod. acquirit ab Anna de Erpach Comitatum de Löwenstein.
 eod. Becken Cuntz de Gimessingen ipsi vendit 10. malt. frum. in Lachen.
 1445. acquirit ab Rodolpho de Zeisheim partem in Dürmstein.
 eod. acquirit à Georgio Comite de Löwenstein decimas in Heilbronn.

Sub Friderico I. Electore.

Anno 1451. Fridericus I. acquirit à Melchiore Degener & ejus conjugè Berck Buhel.
 1457. acquirit à Raugravio Ottone omnes ejus arces, Dominià, Homines &c.
 eod. acquirit ab Henrico Jacquer & ejus conjugè 30. flor. annuos in Hundspach à Domino de Hohenberg ipsis oppignoratos.
 1453. Fridericus contracto exercitu Lützelstein obsedit ac cepit.
 1455. Idem Castrum Cleeburg propè Weissemburg obsedit ac cepit.
 1456. Idem Castrum Montfort præsidium latronum obsedit ac cepit.
 1460. Idem Castrum Schauenburg Ecclesiæ Moguntinæ obsedit & cepit.
 eod. Idem Pfedersheim oppidum ejusdem Ecclesiæ obsedit ac cepit.
 eod. Idem in pignus accepit ab Ecclesia Moguntinâ Castra Schauenburg, Doffenheim & Entschusheim pro 30000. fl.
 eod. Idem accepit à Comite Palat. Ludovico Castrum Scharffenberg & 250. fl. annuorum remissionem in telonio Bacharacensi.
 eod. Idem obsedit ac cepit Castra Haseloch & Mynfeld Comitum Leining.
 1461. Idem in pignus accepit à Dietherico Moguntino castella & oppida Starckenberg, Heppenheim, Bensheim, & Mörlebach, & omnem itratam montanam pro 100000. fl. Salvo Jure reversionis.
 eodem anno Adolphus Mogunti: Archiepiscopus cedit Ludovico Comiti Palatino, quicquid habuit Ecclesia Moguntina in Comitatu Spanheimensi, scilicet Becklenheim Castrum & Villam, Sobernheim oppidum, Montzega oppidum, Nosbaum villam, Ulmenam oppidum &c.
 Anno 1462. Carolus Marchio Badensis quicquid in Comitatu Sponheimensi habuit, sub redemptionis titulo tradidit Friderico, oppida quoque Beligheim, Beinheim cum telonio & Castello eodem Jure assignavit, & omni insuper redemptionis juri, quod se habere super oppidis Heydesheim & Eppingen prætendebat, renunciavit.
 eod. Fridericum inter & Capitulum Ecclesiæ Spirensis concordia lege restituta est, ut Rottemberg castrum & oppidum & Werlau perpetuò sint Juris Palatini.
 eod. Friderico assignati sunt mille floreni annui super telonio in Ernfeldt ipsúmque oppidum Pfedersheim sub redemptionis titulo assignatum.
 1463. Idem acquirit omnia Castra, feuda & Vasallos Dominorum de Katznellenbogen.
 eod. Idem acquirit à Godofredo Episcopo Spirensi castrum Weinsperg.

- Anno 1465. Acquirat à Friderico de Sickingen castrum Homberg.
1496. acquirat à Dietherico Nacquel pagum Bermersheim cum Jure Patronatûs.
- eod. Adolphus Archi-Episcop. Moguntin. Rudolphus Episcopus Herbipolensis & Fridericus Castrum Georgii, Arnoldi & Michaelis de Rosenberg nomine Boxberg obsidione cinxerunt, quod ipsis postea sub certis conditionibus reddiderunt.
1470. Fridericus terram Ludovici Ducis ingressus obsedit Strahlberg castrum & Schriesheim, & obtinuit, inde movens Armsheim oppidum obsedit, obtinuitque. Inde Wachenheim, & postremo munitissimum Castrum Rupertzeck obsedit ac cepit,
- Anno eodem Emit à Friderico de Rosenberg arces & pagos Madenburg, Hanbach, Erpach, Rorbach & Nusdorff cum decimis in Knittelsheim & Mamhunar.
- eodem Emit à Joanne de Schmalstein dimidium Arcis & pagi Weingarten.
1471. Movit exercitum ad Böckelnheim villas majorem & minorem ad Comites de Leyningen pertinentes, & octavâ obsidionis die cepit.
- eod. Georgius de Rechberg & ejus conjux renuntiant omnibus Juribus suis in Castrum Aspach, quod Fridericus jure belli obtinuit.
- eod. Idem Fridericus Castrum Lamsheim in suam potestatem accepit, ac deinde Turckheim oppidum Comitatus Leyningensis obtinuit.
- eod. Obsedit Sobernheim oppidum Ecclesiæ Moguntinæ, cepitque. Indeque movit exercitum ad oppidum Montzingen, quod brevi unâ cum Merixheim & Nusbaum in suam potestatem accepit. Castellum post hæc Bickelnheim & utramque hujus nominis Villam obsedit & cepit, Castellum etiam Landsperg & oppidum Moscheln cum Arce obsedit, factaque inter eum & Ducem Ludovicum concordia conclusum est, omnia Castella & oppida, quæ Fridericus de manibus Ducis Ludovici obtinuerat, perpetuò deinceps ad Palatinatûs Dominium debere pertinere, in Comitatu scilicet Sponheimensi Sobernheim oppidum, Monzingen oppid. Becklenheim Castrum & duas Villas, Merxheim villam, Nusbaum villam, Bois villam, cum aliis pertinentib⁹ ad prædicta. In strata montana castrum & oppidum Schriesheim, in Gavio majori Armsheim oppidum, Gaubickelnheim oppid. Waldercheim opp. cum Viculis quibusdam & Villis eorum, Lamsheim quoque & Rupertzeck cum aliis.
- eod. Fridericus coadunato pugnatorum exercitu oppidum Morsmünster & Castellum Geroltzeck obsedit & impugnavit, duoque prædonum Castella Dorsbach & Wallbach in Ottenwaldt & Arcem Ermelstein obsedit & expugnavit.
1472. Fridericus de Falckenstein ei vendit quartam partem in Castro Magdenburg.
- eod. Emit hortum propè Castrum Schwetzingen.
- eod. acquirat à Conrado Becker furnum bannalem in Caub.
- eod. acquirat pagum Doltzbach.
1473. acquirat plurimas vineas propè Heydelberg.
- eod. acquirat à Goltz de Adersheim Castrum Bleysweyler.
- eod. acquirat ab Eberhardo de Kerschheim m Elisâ de Hohemburg quartam partem Castrorum & pagorum Hohemburg, Klemblach & Winden.

Sub Philippo Electore.

- Anno 1478. Acquirat Philippus Elector à Rudigero de Colamberg, Castrum Colamberg.
1481. acquirat à Joanne de Gemmingen decimas frumenti & novem plaustra vini cum dimidio ex decimis in Heilbron.
1496. acquirat à Bernardo de Valbrun, domum in Heydelberg.
1497. acquirat à Casparo Gerard Collmariensi domum in Reippoltzweyler.
1507. acquirat à Dietherico de Hendschusheim partem in Urbe, Ladenburg.

Sub Ludovico V. Electore.

- Anno 1521. Ludovicus Elector & Philippus Landgravius Hassiæ concordant inter se Arcem Umbstadt, quæ dimidia Ludovico relinquitur.
- eod. Carolus V. Imperator ipsi restituit pagos, Altenstad, Schleichthal, Seelbach, & Schweighoffen liberè & absque feudi onere possidendos. Anno 1526.

1526. acquirit à Gerardo de Rosenberg decimas in Mosbach.
 1544. acquirit à Michaële & Elisa de Rosenberg prædia Gravingen & Haythal propè
 Boxberg & quosdam redditus in Uftingen.

Sub Friderico II. Electore.

- Anno 1545. acquirit Domum in Heydelberg propè Hospitale.
 1546. acquirit à Joanne de Saurburg decimas frum. in Stadkocker propè Caub.
 eodem acquirit magnas Aedes in Heydelberg.
 1548. acquirit quatuor hortos in Heydelberg.
 1549. acquirit à Dominis de Knobloch Insulam supra Oppenheim.
 1550. acquirit domum & prædium in Ugelnheim.
 1551. acquirit à Wernero de Munckenheim domum & prædium in Pfedersheim.
 1553. acquirit duas domos & vineas in Heydelberg.
 eod. acquirit domum & prædium in Mannheim.
 eod. acquirit à Civibus Oppenheim. prædium Schultheissen Landt.
 eod. Comes Leyningensis declarat præfecturam Haslach inter Comitem Palatinum
 & se ipsum esse communem.

Sub Ottone Henrico Electore.

- Anno 1557. Otto Henricus acquirit magnas ædes in Heydelberg in Vico Mosell.
 1558. acquirit Domum Comitissæ Dorotheæ Wormatiæ sitam.

Sub Friderico III. Electore.

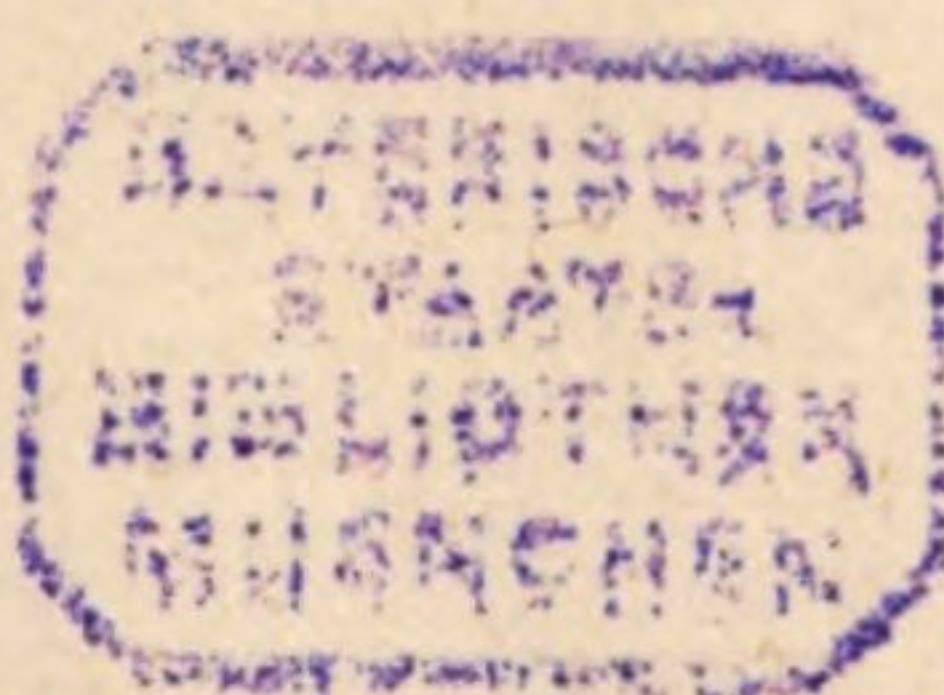
- Anno 1560. Fridericus acquirit domum in Civitate Wormatiensi.
 eod. acquirit à Casparo Hengler domum in Dürmstein.
 1561. acquirit ab Alberto de Rosenberg Arcem, Urbem & præfecturam Boxberg
 pro 27000. florenis tum pecunia tum bonorum allodialium traditione solvendis.
 eod. acquirit à Georgio, Eberardo & Valentino Comitibus Erpacensibus arces & pa-
 gos Milterhausen, Schweberg, Mittlelechten, Knoden, Breitenwiesen, Schan-
 nenbach, Ober Lauterbach & duas domos in Schleerbach.
 1565. acquirit quinque domos in Civitate Heydelbergensi.
 1570. acquirit à Nicolao Plex & ejus conjuge decimas vini in Caub.
 1573. acquirit ab Hæredibus Bromser duo prædia in Gavelsheim.
 1574. acquirit Domum in Civitate Ratisbonensi.
 1576. acquirit à Joanne de Dhaun Comite de Fleckenstein domum & prædium in
 Reipoltzkirchen, & prædium in pago Oberdiepach.

Sub Ludovico VI. Electore.

- Anno 1577. Ludovicus VI. fit Dominus proprietarius & hæreditarius Nidertockheim.
 1578. Idem acquirit bona Christophori de Steinkallenfeldts.
 eod. acquirit à Jacobo Flents de Dissingen domum in Stockheim, decimas in Wester-
 feld & prædium in Cleeburg.
 1579. acquirit à Comitibus de Nassau omnes pagos, quos ipsi cum eo in præfecturis
 Altzey & Kirchberg possidebant.
 eod. acquirit ab hæredibus Joannis Gemming quintam partem prædij in Schauber-
 berg.

Sub Joanne Casimiro Administratore.

- Anno 1585. acquirit à Joanne & Bertholdo de Flersheim magnas Aedes in Lauttern, in qui-
 bus arx hodierna ædificata est, cum hortis, viridarijs & Molendinis.

- 15.. acquisiverat Domum & Arcem Fridelsheim cum pagis Geinheim & Weyden-
thal & pratis quam plurimis, ut patet ex ejus Testamento.
1587. acquirit ab Eberhardo de Angeloch domum Steinhuffer in Wachenheim.
eod. oppignorat Georgio Joanni Comiti Pal. Rockenhausen.
1588. idem acquirit ab Hæredibus Wendelini Keller, prædium, Hospitium & molam
in itinere, quo itur Spirâ Wormatiam, sita.
1590. acquirit à Philippo Erewin 12. Jugera vinearum in Neustadt.
1591. acquirit à Joanne Ringler vineam propè Heydelberg.

Sub Carolo Ludovico Electore.

- Anno 1659. Carolus Ludovicus acquirit à Comite Leining. prædia in Mellenheim, & Bo-
ckenheim.
1660. acquirit à Domino de Landsperg pagum Oberndorff, & quartam partem deci-
marum in Albig per modum permutationis.
1662. acquirit à Comite Nassaviensi Sarapontano pagos Wolffstein Pfedersheim, &
Guimbsheim per modum permutationis.
1663. acquirit à Domino Knebel feuda & pagos Grünau & Alsheim.
1670. acquirit Castrum Saurburg & prædium in Steeg ab Hæredibus Bromser.

*Ex Marquardi Freheri de rebus gestis Friderici Electoris ejus
nominis primi, Epitome, Heydelbergæ Typis Joannis Lancellotti, anno
1602. edita.*

- P**Ag. 3. Stephanus primogenitus Ruperti Germanorum Regis, Comes Palatinus Rheni
& Dux Baviaræ uxorem habuit Sophiam ultimi Comitis in Veldentz & Zweyen-
bruck filiam, cum quâ & duos Comitatus Veldentia & Gemini pontis.
pag. 4. Otto sextogenitus Ruperti Regis cognomento Mosbach, propterea, quòd ipsum
oppidum Mosbach cum aliis ad illud pertinentibus à patre acceperat in hæredita-
tem, & morabatur in eo ...
pag. 5. cujus frater secundogenitus Ludovici Barbatî Fridericus non duxit uxorem,
ne principatûs iteraretur divisio.
1453. pag. 8. Fridericus contracto milite Lützelstein obsedit, cepit, & Comites de terra eo-
rum fugavit usque in præsentem diem.
1455. pag. 9. Richardus de Homburg partes Palatini Comitis Friderici variis incursionibus
fatigabat, contra cujus insolentias Dux ipse Fridericus contracto milite Castellum
ejus Cleeberg nuncupatum haud procul Weysemburgo situm obsidione cinxit,
& brevi in suam potestatem accepit.
1456. pag. 11. Fridericus Dux ex Heydelberg cum exercitu pugnatorum digrediens auxi-
lio Theodori Archiepiscopi Moguntini Castellum Montfort latibulum latronum
& commune receptaculum prædonum obsedit ac cepit, & funditus destruxit.
1460. pag. 15. Fridericus Schauenburg Castrum Ecclesiæ Moguntinæ in montensi strata si-
tum obsedit & cepit.
pag. 17. Fridericus Pfedersheim oppidum Ecclesiæ Mogunt. haud procul Wormatiâ
distans obsedit ac cepit.
pag. 18. Fridericum inter & Diethericum Archiepiscopum Moguntinum concordia eâ
lege restituta est, ut Comes Pal. pro impensis, quas fecit, ad 30000. flor. habeat
in pignus Castella Schwabenburg, Dossenheim & Entschusheim cum Villis & o-
mnibus proventibus eorum,
pag. 19. Dux Ludovicus niger mediam partem quingentorum flor. quos annuatim ce-
dentes habet in telonio Bacharacensi Palatino jam remittet, ac deinceps perpetuò
non repetet vel ipse vel hæres in æternum. Castrum quoque Scharffemberg sine
contradictione in manus Palatini resignabit.
pag. 20. Comes Pal. in Comites Leyningenses duxit exercitum, & castrum Haseloch
obsedit, cepitque. Inde movens Mynfeld castrum eorundem Comitum obsedit
cepitque.

1461. Diethericus subscripta Ecclesiæ Moguntinæ Castella & oppida Starckemberg, Heppenheim, Bensheim, Mörlebach, omnemque stratum montanum cum universis proventibus suis, Friderico pro 100000. flor. in possessionem tradidit, quorum tamen omnium pro eadem summa pecuniarum reemptionis jus Mog. Ecclesiæ reservavit.
- pag. 22. Adolphus autem auxilium Ducis Ludovici nigri invocavit, assignans ei pro stipendio, quidquid habuit Ecclesiæ Mog. in Comitatu, districtumque Spanheimensi Bickelnheim, videlicet Castrum & Villam, Sobernheim oppidum, Montzegā oppidum, Nusbaum villam, Ulmenam opp. & villas plures alias in Circuitu cum omnibus proventibus & utilitatibus earum sub certâ pecuniarum summâ reemptione salvâ, quæ omnia jure belli Fridericus Comes Pal. non diu post suo Imperio subjecit.
1462. pag. 27. Carolus Marchio Badensis, quidquid in Comitatu Sponheimensi habuit sub reemptionis titulo tradidit Friderico, oppida quoque Besigheim, Beinheim cum telonio & Castello simili sub reemptionis jure assignavit, insuper omni reemptionis juri, quod se habere super oppido Heydelsheim & Eppingen prætendebat, venationibus quoque & piscationibus inter Seltz & Germersheim in terra & Rheno, pro quibus antea lis & contentio fuerat, in perpetuum renuntiavit, oppidum denique Pfortzheim Palatinatui feudale constituit.
- pag. 28. Udalricus Comes de Würtemberg Marpach opp. feudale constituit.
- pag. 30. Fridericum inter & Capitulum Ecclesiæ Spirensis concordia ea lege restituta est, ut Castellum cum oppido Rottemberg, similiter Wersau perpetuò sint juris Palatini.
- pag. 34. Friderico assignati sunt mille floreni annui censûs super telonio in Ernfels, ipsumque oppidum Pfedersheim sub titulo reemptionis assignatum.
1469. pag. 40. Adolphus Archiep. Mog. Rudolphus Episcopus Herbipolensis & Fridericus auxilio Civium Regni contractis copijs castrum Georgij, Arnoldi & Michaëlis de Rosenberg nomine Dagsberg obsidione cinxerunt, in quo sese latrones viarum atque prædones scelestissimi recipere solebant, caperuntque, quod captum illis de Rosenberg sub certis postea conditionibus fuit restitutum.
1470. pag. 44. Fridericus terram Ludovici Ducis ingressus obsedit Strahlburg castrum & octo diebus utrumque obtinuit, inde movens Armsheim oppidum obsedit, obtinuitque. Posthæc movit exercitum ad Wachenheim, & Castellum impugnavit, posthæc munitissimum castrum Rupertzeck obtinuit.
1471. pag. 46. exinde movens oppidum Lamsheim in suam potestatem accepit.
- pag. 49. his peractis obsedit Turckheim oppidum Comitatus Leining. & obtinuit.
- pag. 50. posthæc obsedit Sobernheim oppidum Ecclesiæ Mog. capique.
- Inde movit exercitum ad oppidum Montzingen, quod brevi unâ cum Merixheim & Nusbaum in suam potestatem accepit, quæ similiter fuerunt Ecclesiæ Mog. Castellum posthæc Bickelnheim & utramque ejus nominis villam obsedit & cepit. Castellum etiam Landsperg & Vicum Moschelm cum Arce obsedit, factaque inter eum & Ducem Ludovicum concordia conclusum est, ut omnia oppida & Castella, quæ Fridericus de manibus Ducis Ludovici obtinuerat, perpetuò deinceps ad Palatinatûs Dominium pertinere debeant, scilicet in Comitatu Sponheimensi Sobernheim oppidum, Montzingen oppid. Bickelnheim Castrum & duæ villæ, Merixheim villa, Nusbaum villa, Bois villa cum alijs pertinentibus ad prædicta. In strata montana Castrum & oppid. Schriesheim, in Gavio majori Armsheim opp. Gauwbickelnheim op. Waldertheim op. cum viculis quibusdam & villjs eorum. Lamsheim quoque oppidum & Rupertzeck Castrum cum alijs.
- pag. 54. coadunato pugnatorum exercitu oppidum Mauri Monasterium, oppidum vicinum Geroltzeck obsedit & impugnavit, duoque prædonum castella, quorum alterum dicebatur Fortzbach, alterum verò Waldbach, in Odenwald cepit, & arcem quandam nomine Ermelstein vi in manus suas accepit.

Designatio eorum feudorum

QUÆ ab alio feudo dominanti non dependent, five infeudatione ex bonis allodialibus ab iisdem Serenissimis Dominis Electoribus facta, five ex bonis ad ipsos vassallos antea pertinentibus, iisdemque Sereniss. Dominis Electoribus omnimodo traditis & concessis.

Sub Ludovico III. Comite Palat. Electore.

- Anno 1412. Otto Comes Raugravius omnia bona sua Comiti Palat. Ludovico submittit, sancitque, ut sine filijs ac filiabus se moriente, omnia ad Comitem Palat. revertantur.
1419. Comes Zolleranus confitetur, eundem Comitem Palat. in ejus liberationem mille & nongentos florenos Comiti Eberardo Würthembergi solvisse, quapropter Comitatus Zollerani mediam partem, urbemque suam Hechingen, quæ sibi propria erant, illi submittit, moxque ab eo in feuda recipit.
1421. Schweicher de Sickingen Junior Comiti Pal. decimas in Meckelsheim & 9. Jug. vinearum in Rhorbach vendit, moxque ab eo in feuda recipit.
1422. Joannes de Hirschhorn bona sua Comiti Pal. submittit, ab eo mox in feuda recipienda.
1427. Joannes & Philippus de Hirschhorn bona sua Comiti Pal. submittunt & mox ab eo in feuda recipiunt.
1434. Conradus de Rosenberg bona sua Comiti Pal. submittit, moxque ab eo in feuda recipit.
1435. Henricus Steinhauser Castrum suum Essingen propè Landaviam Comiti Pal. submittit, moxque ab eo in feudum recipit.

Sub Ludovico IV. Comite Pal. Electore.

- Anno 1441. Fridberga Comiti Pal. submittitur.
1444. Rheingraffi de Stein Castrum suum Gottenfels prope Strombergam Comiti Pal. submittunt, moxque ab eo in feuda recipiunt.

Sub Friderico I. Comite Pal. Electore.

- Anno 1450. Marchio Badensis juxta laudum septem Imperij Comitatum Arces suas Graben & Stein Comiti Pal. submittit.
1466. Conradus Rud de Bodingen omnia bona sua propria in Delsheim Ottoni Comiti Pal. submittit, moxque ab eo in feuda recipit.
- eod. Dominus Rhinbergæ arcem suam Rhinberg Comiti Pal. submittit, & ab eo in feudum hæreditarium recipit.
1467. Bernardus, Joannes & Engelhardus Comites Solmenfes Fratres Comitatum suum Solmensum Friderico Comiti Pal. submittunt, ab eo mox in feudum recepturi.
1470. Udalricus de Dhaun bona sua Comiti Pal. submittit, & mox illa in feudum hæreditarium recipit.
1471. Ludovicus Comes Pal. Veldentia Arces suas & bona Comiti Pal. Electori Friderico submittit.
1472. Fridericus de Fleckenstein Arcem suam Magdenburg Electori Friderico submittit.
1476. Comes Gernsheim Castrum suum Electori Friderico submittit, quotannis triginta malt. avenæ se soluturum pollicetur.

Sub Philippo Comite Pal. Electore.

1478. Rabanus de Helmstadt Arcem suam Homberg Comiti Palatino submittit.

1481. Comes Reinhardus de Leyningen Arcem suam AltLeiningen Comiti Pal. submittit.

1484. Dominus de Falckenstein Arcem suam Comiti Pal. submittit.

1503. Dominus de Sickingen Arces suas Landstul & Ebernburg eidem submittit.

1506. Emico Comes Leyning. Arces suas Kahlstadt, Umbstadt, Pfeffingen, Egswiler, Haselach, Buhel & Ogelsheim, Comiti Pal. submittit & ab eo in feudum recipit.

Sub Ludovico V. Comite Pal. Electore.

Anno 1512. Arces Kirn & Kilburg Comiti Pal. submittuntur.

1542. Dominus de Sickingen Archiepiscopo Trevirensi & Comiti Pal. Arces suas Ebernburg, Landstul & Homburg submittit.

eod. Comes Joannes Rheingraff omnes Rheingravatus Urbes & Arces Comiti Pal. submittit.

1543. Christophorus de Draß arcem suam & valles Berirenstein & Greventhan Comiti Palat. submittit, & ab eo in feudum recipit.

Anno eod. Hermannus de Rosenberg Arcem suam Rosenberg eidem submittit.

Sub Friderico II. Comite Palat. Electore.

Anno 1545. Comes de Dalberg censum annum unius plaustrum vini à Capitulo Wormatiensi sibi venditum Comiti Palat. submittit & ab eo in feudum recipit.

1551. Liber Baro de Hoheneck castrum suum Hoheneck Comiti Palat. submittit.

1556. Eberhardus & Philippus de Leyen Arcem suam Arnschwang Comiti Palat. submittunt.

Sub Ludovico VI. Comite Palat. Electore.

Anno 1578. Philippus de Neiperg Arcem suam Strichenberg Comiti Pal. submittit.

eod. Dominus de Nierstein Arces suas Nierstein, Oxheim, & Schwabsburg eidem Comiti Palatino submittit.

Sub Friderico III. Comite Pal. Electore

Anno 1561. Georgius, Eberhardus & Valentinus Comites de Erpach ab eo Electore pro aliis bonis suis in feuda sua recipiunt bona libera in Guednau, Reilbach & Rechembach.

*Feuda aperta seu reunita in Palatinatu distincta
in quatuor Classes.*

Prima Classis feudorum reunitorum sub Comitibus Palatinis Rheni primæ stirpis usque ad annum 1559. quo Fridericus III. Comes Palatinus Dux Spanheimensis & Simmerensis ad Electoratum pervenit.

2da Classis reunitorum ab anno 1559. sub prædicto Friderico III. Ludovico VI. Friderico IV. & Friderico V. & ab expulsiōe Friderici V. usque ad pacem Westphalicam anno 1648.

3a Classis reunitorum sub Electore Carolo Ludovico, à Pace Westphalica, ad annum 1680. quo defunctus est.

4ta Classis quorundam feudorum Ecclesiasticorum moventium ab Abbatibus de Clingenmönster, Seltz & Limburg, reunitorum à tempore Friderici III. usque ad 1680.

Prima Classis.

Sub Ludovico IV.

1442. Feudum mascul. Ingelheim, continet 2. malt. frumenti, item in decimis Eselbron.
 1442. Beich von Lichtemberg feudum Burgense in Neuenwolffsstein, continet 2. lb. pec. & 20. malt. frum. circum. Steinweinheim & Marquenbach.
 1443. Beich von Lichtemberg feudum masc. continet bona in Flemersheim 40 7/4. Jugera agrorum & 33. mansa pratorum in marca Studernheim fitorum.
 1443. Schluchterer von Erpffenstein, feudum masculum, continet dimidiam partem Molæ, quæ adjacet Fremersheim dictæ *die Obermühle*.

Sub Friderico I.

1450. Landschad feudum masculum, continet bona in Michelfeldt. &c.
 Steurhausen, feud. masc. continet vineam in Gummeldingen cum 5. Juger pratorum.
 1453. Von Buchen feud. masc. continet aream rusticam, apud Kisteln, quæ dicitur der Reinhardts heisem, item Sylvam dictam den Reichardswaldt. Item aream in Buchet bona rustica in Valdeneck.
 1454. Lammersheim feud. masc. corporis, continet Vinten burgum & pagum.
 1458. Von Bach feudum masculum continet 40. fl. census tenentes super receptura de Otterberg in der Mortenau.
 1460. Brach de Clingen, feudum masculum de Scharffeneck continet 103. Jug. agrorum & 6. Jug. pratorum.
 1466. Ingelheim, aliud feudum in Marchiâ Obern-Ingelnheim ad dies vitæ.
 1470. Horneck von Hornberg feudum hæreditarium, quoad suam partem in castro, pago, Judicio &c. in Obernleusheim.

Sub Philippo.

1477. Fleckenstein feudum Burgense in Weinheim 19. malt. frum. cum 10. flor. in pecuniâ, super vectigali in Seelingen.
 1477. Præfectura de Boxberg, feudum masc. continet dimidiam partem pagi Guersfecken.
 1468. Lammersheim feudum continet pagum Marsfeld unâ cum Electorali villâ, quæ habet 4. malt. frumenti & 2. malt. avenæ.
 1492. Ingelnheim, feudum burgense in Oppenheim, continet 30 malt. frum. in Nierstein.
 1495. Horneck de Heppenheim feudum burgense in New-Leiningen continet 4. mansa pratorum in Dirckheim, item 4. mansa pratorum ibidem.
 1499. Horneck von Hornberg feudum burgense in Odernheim continet 15. lb. Heller.
 1501. Windeck feudum masc. continet 20. fl. de censu & redditibus provenientes in Otterberg & Mortenau.

Sub Ludovico. V.

1509. Eicheltzheim, feudum masc. de Weinsberg continet castrum & pagum Eicheltzheim.
 1509. Eicheltzheim feudum masc. ratione tertiæ partis in castro & areâ rusticâ in Eicheltzheim & Heydespach.
 1509. Partenheim von Floborn feud. masc. continet domum & aream in Parthenheim.
 1509. Mangold. feudum masc. Weinspergense continet tertiam partem in magnis & parvis decimis in Subeneck.
 1509. Mühlheim feudum Alsatix continet partem in Vectigali Offemburgensi.
 1513. Kepler feudum masc. continet vineam in Gimmeldingen, & 5. Jug. prat. ibid.
 1517. Fle-

1517. Fleckenstein, feudum burgenſe in Oppenheim continet 30. malt. frum. in Nierſtein cum dimidia parte in apertura Caſtrorum Stein, & Neu-Henneberg.
1518. Gros von Meckenhauſen, area ſita in Korkingen continet 18. Jug. agrorum & prata.
1521. Feudum in Rumelsheim continet juſ patronatûs, & tertiam partem decimarum frum.
1524. Fleckenſtein feudum burgenſe in Oppenheim continet 25. marc. in pecunia, & unam fodram vini provenientes de bonis Monasterii Münſter-Dreys, item Domum in Oppenheim.
1524. Fleckenſtein feudum burgenſe in Oppenheim, vineas & frumenta in Nierſtein continet.
1524. Fleckenſtein feudum burgenſe in Oppenheim continet 25. malt. frum. & unam fodram vini provenientes de bonis Monasterij Münſterdreysen, item domum in Oppenheim.
1524. Fleckenſtein feudum burgenſe in Schwoberg.
1525. Von Plorſheim feudum burgenſe in Oppenheim continet 24. malt. frum. & 1. fodram vini in Nierſtein.
1525. Metzenhauſen feudum maſculum continet quædam bona ſita in Caub, areolam, partem quandam vineæ & 5. Jug. agrorum.
1528. Attendorff feudum burgenſe in Oppenheim continet 10. fl. ſuper Judæum in Oppenheim.
1528. Attendorff feudum burgenſe in Saurburg continet aream Ruſticam, item 10. fl. pec. ob cenſum Vineæ ſitæ in Marcâ de Rudisheim.
1529. Von Bach feudum hæreditarium continet caſtrum Undersheim cum toto diſtrictu & pertinentiis.
1531. Kaſtner feudum burgenſe in Wachenheim continet 20. malt. frum.
1532. Von Mertzheim feudum Burgenſe in Altzey continet domum Conradi de Brusheim.
1532. Armsheim feudum burgenſe in Armsheim, inter Auen & Ringmauren.
1532. Armsheim feudum hæreditarium 12. fl. Heller de cenſu ibidem.
1536. Wittſtadt feudum maſc. continet pagum Duttenberg ſitum apud Wimpffen cum diſtrictu & pertinentiis, item hortos, pomaria, & Jurisdictionem &c.
1536. Brenner von Löwenſtein feud. maſc. continet aream ſitam ad Altzey & Juſ patronatûs in Eſſelbron, item 12. fl. in Münchweyler Thal.
1538. Von Bachen feudum burgenſe in Caub, continet 8. marc. argenti in vectigali.

Sub Friderico II.

1544. Horneck von Hornberg feudum maſculum continet tertiam partem decimarum omnium in Marcis Stein & Thurn provenientes.
1545. Bich von Lichtemberg feudum maſculum continet 15. fl. ſuper redditibus Altzey.
1545. Bomberger & Marſtaller, duo paguli in Kuller & Schwizingen ad dies vitæ. Fleckenſtein feudum burgenſe in Germersheim, continet quosdam agros in Marca Ronthelsheimenſi &c.
1545. Heß feud. maſc. corporis, continet 8. malt. frum. & 30. Jug. agrorum in Weſthoffen.
1545. Ortt feud. hæredit. continet 30. Jug. pratorum in Marcâ Riſſelsheim.
1545. Ortt feud. burgenſe in Strahlberg continet 4. malt. frum.
1545. Rudelsheim feud. maſc. corporis continet caſtrum Wachenheim auff der Pfriembd.
1545. Settin de Saulnheim feud. Burg. in Odernheim continet 3½. fl. Heller in Odernheim.
1545. Stetten feudum hæred. continet 11. Jug. & 3½. Jug. vinearum in Dermſtein ſita.
1545. Wilch von Altzey feud. burg. continet Alzemii 36. Jug. agr. & 1½. Jug. prat. &c.
1545. Wilch von Altzey feud. maſc. continet 12. malt. frum. ſuper cenſu Saulnheim.
- Wilch von Altzey feud. burg. in Oppenheim continet 4. marc. Colon. ſuper tributo Judæorum ibid.

1564. Fladt feudum hæred. continet 12. lb. Heller super redditibus de Armsheim.
 1546. Frettenheim feudum burg. in Oppenh. continet 12. malt. frum. in pecuniâ in Frettenheim.
 1548. Trierer feudum burgenfe in Pfedersheim continet hortum burgensem cum villa ibid.
 1548. Umbstadt genandt Kanuf feud. mascul. continet duos hortos & 1. Jug. agr. penes pagum situm, item 1. Jug. prat. & domum in Altzey. &c.
 1550. Von Braunsberg feud. mas. continet parochiam Naven & Judicium de Bruler. Stumpff de Waldeck feud. burg. in Oppenheim. 20. fl. census ibid.
 Hausner de Windbuck feudum burg. in Oppenh. continet 20. malt. frum. & $\frac{1}{2}$ fodram vini in Nierstein.
 Von Durn feudum mascul. portat 12 $\frac{1}{2}$. malt. frum. 6. malt. filig. tot avenæ, & 1. malt. pisorum. &c.
 Königsbach dictus Naguel feudum masculum à Dominio de Exenstein movens, continet 30. quart. frum. in Lustadt.

Sub Ottone Henrico.

- Dum de Leyningen feudum masc. continet 2 $\frac{1}{2}$. fl. in Gros Böckelnheim.
 Fleckenstein, venationes in Gottenberger Sylvasque Electoratûs cum bipontinis unâ possidet.
 Haberer feud. masc. ab Abbate Fuldensi veniens continet pagum Oberwiedelsbach aream in Lengen & 58. Jug. agror. in Reimblein & Habitzheim.
 Von Morsheim feud. burg. in Altzey continet 5. Jug. in marca de Albîg & 5. Jug. agror. in Heimersfeld.
 Stumpff von Waldeck feudum burgenfe in Wallersheim.
 Wachenheim feud. masc. continet burgum Wachenheim 4 $\frac{1}{2}$. Jug. prat. 18. Jug. agr.
 Roder von Rodeck feud. burg. in Fürstemberg continet partem vineæ in Mentberg.

Secunda Classis.

Sub Friderico III.

- Albersdorff continet duo tuguriola rustica in Turendorff cum appertin. 6. bona sita à Zinckendorff, & bona sita in Wolffsbraun cum appert.
 Von Durn feud. burg. Raugravorum in Rockenhausen & Imbsweyler continet 27. Jug. agrorum.
 Kastner feudum pignoratitium in Bechtheim, Bockenheim & Niefern continet 12. malt. frum. & unam fodram vini in pec. &c.
 Steuerhausen feud. hæred. continet Curiam Electoralem in Neuenmarck.
 Flachheim feud. hæred. continet castrum & pagum in Schweyler.
 Flachheim feud. burg. in Schwabsberg continet 20. malt. frum. in Flersheim.
 Flachheim feud. burg. in Oppenh. continet 3. fod. Vini & 24. malt. frum. in Nierstein.
 Fleckenstein feud. masc. corporis continet castrum, oppid. & pagum Newenburg.
 Haberer feud. burg. in Otzberg ab Abbate Fuldensi veniens 18. lb. Heller continens.
 Haberer feud. burg. in Oppenh. continet 30. malt. frum. super Monasterium Sancti Albani in Germersheim.
 Haberer feud. masc. & burg. continet aream in Clingen & 30. Jug. agr. ibidem.
 Haberer feud. masc. corporis continet 50. fl. super vectigali de Germersheim ratione castri de Mörtelstein.
 Haberer feud. hæred. corporis continet castrum Minenberg ad Necarum.
 Haberer feud. hæred. Corporis continet pagum Aspach.
 Landstein feudum mixtum continet 18. malt. frum. item 6. malt. frum. in Belle. Item Jus patronatûs in Etternich.
 Landschad feud. masc. continet 50. fl. pecuniæ Cameralis.

Von Meckenheim feud. masc. continet partem decimarum in marcâ Fremersheim vini & frum. item 5. malt. frum. in decimis de Bibelheim & $\frac{1}{2}$. malt. in Elstadt.
 Schrotzberg. feud. masc. continet Niderweiler cum pertinentijs.
 Kastner feud. hared. continet domum sitam am Schlosberg in Heydelberg.
 Ritter feud. masc. continet 33. uncias Heller &c.
 Kellebach feud. burg. in Neuenwolffsstein continet 20. malt. frum.
 Moscoviter feud. burg. in Oppenheim continet 10. malt. frum. & 1. fodr. vini in pec. &c.
 Rosenberg feud. masc. continet tertiam partem in Castro Rosenberg.
 Rosenberg feud. rectum continet pagos Oblingen & Darnbach, dimidiam in Saxenflour, & dimidiam in Bopstادت.
 Rosenberg feud. burg. ab Abbate Fuldenfi veniens in Otzberg continet 7. malt. frum. & aream in burgo tum etiam bona in Paldersheim.
 Rosenberg feudum rectum continet dimidiam partem pagi Schillingstadt.
 Settin de Saulenheim feudum haredit. continet decimas in Orbist dictas den Landsze-
 hen, item $4\frac{1}{2}$. Jug. pratorum in marcâ Bibelheim & 1. fodr. vini in pec. in Dromart.

Sub Ludovico Quinto.

Allendorff feud. burg. in Caub portat 6. fl. super vectigali ibidem.
 Angueloch feud. masc. castri Streichenberg.
 Breunlein feud. burg. de Otzberg & Umbstadt.
 Danhaviorum vidua feud. burg. in Röckenhausen continet 11. Jug. agr. 6. Jug. prato-
 rum &c.
 Fleckenstein feud. masc. Comitatus Lützelsteinensis continet aream rusticam in Wal-
 senheim & Riden cum bonis censiticis in Maspre, Rode & Kaltenbrun.
 Glantz feud. burg. in Oppenheim continet domum sitam Biligersberg.
 Groid ad dies vitæ in Widelspach & Nagelspach $27\frac{1}{2}$. malt. frum. 23. malt. avenæ & $8\frac{1}{2}$.
 flor. censûs in Lengfeld. 7. malt. frum. & 7. malt. avenæ in Klingen. 2. malt. frum. & 2. fl. in
 Habitzheim. 5. fl. in Sempere, 10. malt. frum. & 10. malt. aven. feud. burg. in Oppenheim
 1. fod. vini & 10. malt. frum. continens.
 Hausner de Windbuck feud. masc. corporis continet 25. fl. pecuniæ Cameralis, item $10\frac{1}{2}$.
 Jug. agror. $2\frac{1}{2}$. mansa prator. & 2. amphor. vini in Heimbach.
 Kestner feud. masc. corporis continet vineam supra Neuenheim sitam.
 Koch feud. burg. in Caub continet 4. marcas argenti ibidem.
 Kundorff genand *Leiderbach* feud. burg. in Oppenheim continet 12. Jug. agror. in mar-
 ca de Mamenheim.
 Mayer feud. burg. in Germersheim continet 5. mansa prator in Osthoffen & 5. Jug. vi-
 near. in Wachenheim & Lambsheim.
 Stumpff von Waldeck feud. burgense in Caub continet 10. fl. in Saurberg.
 Stumpff von Waldeck feud. burg. in Caub continet 4. marc. & 12. fl. super vectigali ibi-
 dem.
 Weis von Feuerbach feud. masc. Fuldense, continet aream sitam in sempite, Item 6. man-
 sa pratorum in Alsheim 4. Jug. vinearum an dem Seidenberg, & dimidiam aream in Ha-
 bitzheim.
 Fauth zu Zell possidet 10. malt. frum.
 Sittig de Berlipsheim, feudum hareditarium continet aream rusticam, 8. Jug. prat. & 59.
 agror.
 Frauenberg feud. masc. continet castrum Stoltzeneck situm ad Necarum.
 Von Riet feud. masc. corporis hared. continet plures vineas in Dieweyler.
 Ringler feud. haredit. continet $\frac{2}{3}$. frum.
 Sittig de Berlipsheim feud. masc. continet aream rusticam in pago Heilbach cum 12. Jug.
 prator. 30. Jug. agrorum &c.
 Sittig de Berlipsheim feud. masc. corporis continet aream rusticam in pago Heilbach cum
 78. Jug. agror.

Sub Friderico IV.

Gailing feud. masc. à Fuldenfi moveñs, continet aream sitam in sempt, & tertiam partem areæ ibid. Sex mansa prator. in Alsheim, 4. Jug. vinear. in Umbstadt & $\frac{1}{2}$. aream in Habitzheim.

Mayer feud. masc. 4. malt. frum. in Mantzenheim.

Widstadt genand von Hagenbach feud. masc. possidet nunc Magister Ordinis Teutonici continens Castrum Duttemberg prope Urbem Wimpffen.

Weis von Feurbach feudum burgense in Oppenheim continet 1. fodr. vini in Nierstein & 2. malt. frum. in Oppenheim.

Hausner de Windbuch feud. masc. corporis continens 750. fl. super Ducatu Wirtemberg & Cellariâ de Böckelnheim.

Hausner de Windbuch feudum hæred. corporis in Pfedersheim continet domum & hortum.

Braun & Kintzinger feud. masc. continet 4. malt. frum. & 8. lb. Heller super Nidern Saulheim.

Mayer feud. burg. in Wachenheim continet 31. Jug. agror. ibidem & in Friedelsheim.

Mayer feud. burg. in Altzey continet 7. malt. frum. in pec.

Mayer feud. burg. in Wachenheim continet 14 $\frac{1}{2}$. Jug. agr. in marca Friedelsheim.

Ringler feud. burg. continet 20. fl. & $\frac{1}{2}$. fodram vini de Nierstein.

Sigmond. feud. burg. in Oppenheim continet 20. malt. frum. super redditibus Münsterdreysen.

Soltzheimer de Armsheim feudum hæred. continet 12. lb. Heller super censu dicti loci.

Steurhausen feud. burg. de Wachenheim continet 7 $\frac{1}{2}$. mansa pratorum in Montzingen mühlen.

Affenheim feud. masc. 50. fl. in pec. è Camerâ Principis.

Boschman feud. burg. de Oppenheim continet 1. fod. vini & 20. malt. frum. in Nierstein.

Boschman feud. masc. Castrum & domum Wolfsberg à tergo de Neustadt in Montibus.

Kellebach feud. burg. de Oppenh. continet 6. Jug. agror. 7 $\frac{1}{2}$. Jug. vinear. &c.

Königsbach dictus Naguel feud. masc. continet $\frac{1}{2}$. partem castri Hiderneinstein.

Meudelin von Steinfelds feud. masc. corporis continet 30. fl. pecuniæ Cameralis.

Von Muderispach feud. masc. continet aream de Mortfelden.

Von Muderispach feud. masc. de Pfedersheim continet 20. fl. super redditibus.

Rublingen feud. masc. hæred. continet den freyen Hoff von Nach.

Roder von Rodeck feud. masc. continet molam de Pfeffingen cum 3. Jug. hortorum.

Wachenheim feud. corporis continet dimidiam fodram vini de Westhoven in decimis & decimam octavam in decimis de Aguntersheim, Ensheim & Bibelnheim.

Weis von Feuerbach feud. masc. Fuldense continens in pago & marcâ Umbstadiensi aream Rusticam cum horto 41 $\frac{1}{2}$. Jug. agr. & prata in marcâ de Umbstadt.

Postius feudum hæreditarium continet domum, aream & hortum in Oppenheim.

Liber Baro de Reipoltzkirch feud. masc. continet partem decimarum in Rockenhausen.

Affenstein feud. masc. 30. fl. argenti è Camerâ Principis.

Haberkorn feud. burg. de Oppenh. continet 20. malt. frum. & $\frac{1}{2}$. fodr. vini de Nierstein.

Hedersdorff feud. hæred. continet pratum die Brenwise, circa 16. Jug.

Angeloch feud. burg. de Wachenheim continet 17 $\frac{1}{2}$. mansa prat. de Mussingmühl.

Angeloch feud. masc. 250. fl. de Camera Principis ratione Castri de Streichenberg.

Angeloch feud. masc. ratione Castri Neidenfels, ut habent literæ feudales.

Krantz duo feuda burg. de Oppenheim continent 40. malt. frum. vini &c.

Pleckenhauser feud. burg. de Altzey continet 19 $\frac{3}{4}$. Jug. agr. & 7. Jug. prat. circa Osthoffen.

Von Durn feud. hæredit. corporis continet castrum Imbsweyler.

Sub Friderico V.

Naquel von Wurmbstein feud. masc. Raugraviorum continet 2. Backhäuser in Hernsheim.

Müller

Müller feud. burg. hæred. continet aream in Pfedersheim.
 Heuring feud. masc. corporis continet 40. malt. super recepturâ.
 Pleffen feud. burg. de Stromberg continet 24. malt. frum. à Noxheim propè Creutzenach,
 item 10. malt. frum. de Albig & 1. fodr. vini.
 Spanheim dict. *Bacharach* feud. burg. in Böckelnheim continet domum.
 Schelkrop feudum hæred. continet 20. fl. de Hempach.

A Friderico V. expulso usque ad pacem VVestphalicam.

Von Rodenstein feud. masc. continet decimas de Winckelin pago Lindenfels & 4. malt. frum. super mola de Schlierbach, quod moriente Domino sine masculis reunitum est.
 Hirschhorn & Hendschuckermio feuda mascula, quæ continent plurima bona hinc inde dispersa.

Truchses von Pommersfelden feudum Dapiferatûs in Bamberg cum omnibus pertinentiis.

Angeloch feudum masc. continet decimas frum. de Menguelsheim.

De Rossau feudum masculum continet castrum Neuburg, hortum & pomarium in marcâ de Obernheim, item 7. Jugera pratorum, item 3. Jug. pratorum.

Von Bobenhausen feudum hæreditarium continet domum & arcam in Heppenheim, item non nihil pecuniæ, vini, frumenti ac censûs caponum, anserum &c. prata, agros &c.

Crafft feudum masculum continet aream de Masenbach, quæ portat 18. malt. frum. &c.

Karcher feud. hæred. apertum, quia Dominus sibi manus violentas intulit.

Hartmann, Hartmanni feud. masc. corporis continet quædam bona circa Heydelberg.

Landschaden, hæc quidem feuda aperta sunt, sed anno 1646. Joanni von der Horst collata.

Von Metzenhausen feud. masc. continet quædam bona sita in Caub.

Tertia Classis.

Sub Carolo Ludovico.

Altorff dictus Wollenschläger feudum burgensè in Oppenheim continet domum ibidem, & 20. malt. frum. feud. burg. in Odernheim continet 14. malt. frum. licet hæredes sequioris sexûs de eo recuperando valde fuerint solliciti.

Von Aulenbach continet octavam partem in decimis frum. de Grosheyduck & in marcâ ibidem sextam in decimis vini ibid. sextam in decimis parvis ibid. quod feud. apertum fuit collatum Doctori Spina.

Affenstein. feud. burg. de Rockenhausen continet tuguriolum, equile & torcular, prata & hortos & circiter 20. Jug. agr. feud. burg. Heydelbergicum dictum *das Buchsenhausen*, feud. burg. in Odernheim 15. lb. Heller, super eodem oppido, feudum burgensè de Oppenheim 20. malt. frum. & 1. fodr. vini, feudum masc. continens quandam partem decimarum de Haseloch.

Audinell feud. hæred. situm in Alsheim continet burgum & atrium cum pertinentiis, hortum & pomærium 4. Jug. & censum pecuniæ, item in marca Asheim 71. Jug. agror. item multas vineas in Oberfeld, item prata.

Brechtel feudum burg. de Oppenheim continet 6. fl. cens. super Judæos de Oppenheim.

Burchand feud. burg. de Fürstemberg continet 9. malt. frum. auff der Huben zu Münster, 4½. malt. avenæ, decimas vini in marcâ Münster 16. malt. frum. de Horweyler, in præfectura Stromberg circiter 60. Jug. agrorum. Item feud. burg. de Oppenheim continet 20. malt. frum. & dimidiam fodram vini in bonis sitis Germershemii.

Von Bobenhausen feud. masc. Fuldensè continet prædium in Umbstadt cum agris, pratis, redditibus &c.

Bellendorff feud. burg. de Germersheim continet agros, census & bona in Bellheim.

Boos von Waldeck feud. masc. continet maceriam in Obern-Saulnheim cum pertinentiis.

Liber Baro de Brombsen de Rudesheim feudum masc. continet pagum Gavelshheim.

- Brandenburger feudum masc. continet octo Jugera agrorum, hortum &c.
 Braubach feudum quædam bona continet in valle Nollbach.
 Bonn de Wachenheim feud. masc. continet 48. Jug. agrorum &c.
 Peuterich feud. hæred. continet castrum Neidenfels inter Neustadt & Lautteren situm ad Speyerbach cum pertinentiis. feudum burgense in Friedelsheim continet 30. malt. frum. & 1. fodr. vini super Burgvogteiâ Friedelsheimensi.
 Von Bleichenbach feud. masc. continet dimidiam partem in Bleichbach, & dimidiam partem in decimis de Stockheim.
 Von Brand feud. masc. continet 25. fl. pecuniæ à Camera.
 Von Budingen feud. Fuldense masc. continet prædium in Sempt. &c.
 Boos de Waldeck feud. corporis masc. continet vineam in Altzey, 14. lb. Heller de Zell, Herxheim & Niefern &c.
 Bosch feudum masc. continet 24. partem decimarum de Callstadt, & reliqua bona sita in Eimbsheim. feudum burgense de Rockenhausen continet plurima Jugera agrorum, pratorum, & vinearum. feudum burgense de Oppenheim continet 24. malt. frum. 1. fodr. vini &c. feudum masc. continet 700. fl. capital. in Heydelberg.
 Von Bilderbeck feud. masc. continet 10. malt. frum. de Vernuntz, 20. malt. frum. censifici, item 7. malt. frum. in pecunia.
 1672. Bubenheim feudum burg. in Oppenheim continet 14. malt. frum. & 1. fodr. vini provenient. ex bonis Schornheim.
 Bausman. feudum hæred. Burg. in Saurburg continet plurima bona in Marcâ Caub.
 Bellendorff feudum masc. continet 9. malt. frum. de Niedern-Saulnheim, item 25. malt. frum. de Pleickand, 20. malt. ab illis de Landschad, 20. malt. à Philippo Flachen &c. feudum hæred. 8. lb. Heller super redditibus de Weinoltzheim.
 Cullmann, & Heilessische feuda hæreditaria continent 2. Jug. vinearum prope Heydelberg.
 Von Carben feud. masc. Fuldense continet tertiam partem in pago Reupach, item 41½. malt. avenæ de Reupach & Umbstadt &c.
 Von Cronberg feud. burgense de Oppenheim continet prædium ibidem cum domo &c.
 Von Dinheim feudum Fuldense de Oppenheim & Schweberg continet pratum in Hanheim.
 Decker feudum burg. in Bacharach continet 5. marc. argenti in vectigali ibidem.
 1673. Dalberg feudum continet tertiam partem in decimis de Grosfischlingen & 1. fodr. vini in pec. feudum masc. continet decimas *auff dem Forst gelegen* partem decimarum de Haseloch frum. & vini. feudum hæred. continet duas domos in Oppenheim sitas, & duas stationes in marcâ ibid. &c. feud. burg. in Oppenheim situm continet 9. fl. ex Judæis ibid. percipiendos. hæc 4. feuda propter feloniam commissa & aperta.
 Eschweg feud. masc. continet omnia bona in pago Rodt. feudum Hassiacum.
 Von Elrichshausen dictus *Klippel*. feudum masc. continet plurima & diversa bona, item Castrum de Schopp cum suis pertinent. & Jurisdictionem in toto pago, item Curiam Schopffloch, venationes & prædiolum è Regione Castri, cujus apertura Onoltzbacenses contradixerunt.
 1651. Von Ehenheim. feudum masc. continet castrum Wolmersbach & 12. Jug. agr. &c.
 Ebenleben feudum burg. de Oppenheim continet 20. malt. frum. & 1. fodr. vini de Nierstein.
 Eifach feud. burg. de Oppenh. continet 20. malt. frum. & ½ fodrum vini de Nierstein. feudum corporis masc. continet 50. fl. pecuniæ Cameralis. feud. burg. de Oppenheim continet 20. malt. frum. & 1. fodr. vini in pec. item 10. fl. in pecuniâ.
 Von Elntz feudum hæredit. continet sylvam & pratum in Langenshahle.
 Ehm feudum masc. continet 150. fl. & 25. fl. Cameralis pec.
 1665. Ecter de Mespelbron feud. masc. continet unam tertiam in decimis magnis & parvis in pago zum Stern, in marcâ de Durner &c.
 Fabri feudum hæredit. continet molam papyraceam cum pratis adjacentibus.
 Freher feudum corporis masc. continet bona in Lustadt 5. Jug. agr. item 6. Jug.

Von

- Von Fleckenstein feud. masc. corporis continet Castrum Berbenstein cum pagis &c. feudum masc. corporis continet pagos, Burckenhort & Bellenborn. feudum masculum continet burgum Fronsberg cum omnibus pertinentiis. feud. masc. corporis continet decimas in pago Meincammer, & in totâ istâ marcâ feud. masc. continet 4. fl. pec. Cameral. feud. masc. portat 50. fl. à Camerâ Superioris Palatinatûs.
- Fuchs von Sewig feudum masc. continet duas amphoras vini & $3\frac{1}{4}$. malt. frum. de Osthoffen.
- Flörsheim feud. masc. continet Jus ligna scindendi in Sylvâ de Randeck. feudum burg. de Wachenheim continet dimidiam partem in decimis de Mutterstadt &c. feudum masc. continet pagum Allenbruck cum pertinentiis. feudum masc. continet castrum Imbsweyler cum pertinentiis &c. feudum de burg. continet 9. fl. pecun. Altzey, feudum masc. continet 1. fodram vini ab Ungstein. feudum continet pagum Coppenloch. item 6. libras obolorum de Hochpeyer, item 60. marcas argenti &c.
1665. Flörsheim dictus *Montzenheimer* feudum hæredit. continet decimas in Erpffenbach. item 1. fodr. vini de Zell & Herxheim & 5. fl. de Meyen.
- Frettenheim feudum masc. continet domum pistoriam in Freskeim &c.
- Freytach. feud. hæredit. continet Monasterium de Ingelthole in Obern-Ingelheim situm cum pertin. 94. Jug. agror. & $5\frac{1}{2}$. Jug. prator. feudum hæreditarium continet prædium de Storckheim cum agris, pratis, lignis &c.
- Fauth zu Zelle feudum hæredit. continet 10. lb. obolor. de Zell & Herxheim.
- Flach feudum masculum continet 36. malt. frum. de Nider-Saulnheim item 35. malt. frum. census super mola in Osthoffen sita, feudum masc. continet 100. fl. pecuniæ Cameralis.
- Fladt. feud. masc. continet 7. Jug. vinear. in marcâ Mentzingen.
- Von Fillsch. feudum masc. continet 200. fl. pecuniæ Cameralis.
- Freund antea Hausner feudum hæreditarium de Pfedersheim continet ibidem prædium & aream.
1668. Franckenstein, feudum burgense de Oppenheim continet aream & hortum, item 16. malt. frum. à Weinheim & 1. fodr. vini de Nierstein feudum burgense de Oppenheim continet domum ibidem &c. feud. burg. de Oppenh. continet 1. fodr. vini, & 20. malt. frum. de Nierstein.
1664. Von Falckenstein feudum continet decimas de Schönenberg, Widerspach, Linden, Hermansberg & Straweyler, item $\frac{1}{2}$. decimarum de Holtzingen & 30. malt. frum. in Lautern.
1674. Faust von Stromberg feud. hæredit. continet das Gaubach-Haus, 2. Jug. vinearum & pratum.
1675. Fuchs feudum burgense Heydelberge situm continet 20. malt. frum. 1. fodr. vini.
1676. Forstmeister in Gelnhausen feudum masc. continet & maceriam in Althausen, item 50. Jug. agror. & 7. Jug. pratorum.
- Zur Glocken nomine Amitæ Afræ Julianæ Micillin, feud. burgense in Oppenheim portat 3. fod. vini de Nierstein & 24. malt. frum. ibidem.
1657. Gottesheim uxoris nomine, feudum hæredit. continet 29. fl. à Boppard.
- Geuppel von Schelckrippen. feudum continet 20 fl. pec. super telon de Hemspach.
- Gernheim, vel Germersheim, feud. hæredit. de Rockenhausen continet prædium aliquod ibidem.
- Gampel feudum burg. continet 2. amph. vini, $3\frac{1}{2}$. malt. frum. in decimis ab Osthoffen.
- Groroth. feudum burgense ab Oppenheim continet nonnulla Jugera agrorum, vinearum & pratorum in Obern Ingelnheim.
1662. Von Grotfard. feudum mascul. in Gimmeldingen dictum *Hildebrandseck*. cum pertin. feudum burgense in Oppenheim continet 29. malt. frum. & 1. fodr. vini de decim. in Eppelsheim, feudum masc. continet 200. fl. de Camerâ Electorali. feud. masc. continens 150. fl. de Camerâ Elect.
- Gottfard feudum hæreditarium continet aream & atrium cum suo districtu situm Wormatiæ, dictum *der Leimbshoff*.
1662. Von Hirschhorn feud. masc. continet dapiferatum Palatinûs, item duas portiones in decimis de Heydelberg & Berghen; item Jus patronatûs de Rüßelsheim &c.

feudum! masc. continens 12. Jug. vinear. & 12. Jug. prat. in marcis Hembsbaeh. & Ladenbach. feudum hæredit. continens Ziningenberg castrum cum pagis & hominibus &c. feudum hæredit. continens 40. fl. Cameræ, omnia reunita, excepto ultimo in gratiam filiarum.

Hess uxoris nomine feud. burg. hæredit. de Oppenheim continet domum & maceriam ibidem.

Heuring vel zum Lamb, feudum masculum continens octavam partem in decimis magnis & parvis de Lautersheim & $\frac{1}{2}$ fodram vini ab Almsheim. feud. burg. de Pfedersheim continet 6. fl. ibidem & 4. marc. in Bacharach, item 10. malt. frum. feudum. hæred. continens 2. Jug. vinear. feud. masc. Leiningense continet pratum in Lautersheim, dictum *die Eschenwiese*, item 8. Jug. agror. item pratum in Mechtersheim, item dimidiam fodram vini rubri.

Heubauer feud. hæred. continet 9. Jug. prator. in Marcâ Opbauer &c.

Haghen feud. burg. in Gadenheim continet 4. lb. obolorum.

Von Höüel feud. masc. continet 100. fl. ex Camerâ.

Von Hoheneck feud. hæred. continet das Backhaus in Engelftadt. item 23. Jug. agr. item $\frac{3}{4}$. vinear. & $1\frac{1}{2}$. Jug. prat. in Böckelnheim.

Hugelin feud. masc. continet 25. fl. pec. Cameralis.

Heiles feud. burg. in Altzey continet 18. lb. obol. &c. feudum burgense in Altzey continet 6. Jug. vinear. &c. item 10. lb. obol. in Pfedersheim.

Hausmann feud. burg. de Oppenheim continet 5. malt. frum. feud. burgense de Oppenheim continet 10. malt. frum. de Münsterdreys.

Hülff feudum hæredit. continet 10. Jug. agror.

Heilmann feudum burg. in Stromberg continet 1. fodr. vini, & 9. malt. frum. item $4\frac{1}{2}$. malt. avenz, item 11. malt. frum. de Guenheim.

Heppenheim von Saal feudum hæreditarium continet $10\frac{1}{2}$. malt. frum. in decimis de Guntheim, item Sylvam & prata prope Neidecken, item 4. Jug. agror. & 8. Jug. in viâ Freynsheimensi, item 14. Jug. agror. de Eppelsheim, item $11\frac{1}{2}$. Jug. in campo de Heppenheim. feudum burg. in Altzey continet 6. malt. frum. in pec. in pago Heimersheim, item 3. Jug. agror. & 4. Jug. prator. in Freymersheim &c.

Von Ingelnheim feud. burg. de Oppenheim continet 1. fl. in pecuniâ, 25. malt. frum. 1. fodr. vini in decimis de Stetten. 125. malt. & 18. lb. obol. feud. masc. continens quædam loca, Saliceta &c. item *den Westerberg*. item 6. Jug. agror. in Sporckenheim.

Jet de Mensberg. feud. masc. continet domum in Eppelsheim &c.

Jordan feud. burg. in Altzey continet 5. fl. in pec.

1661. Zum Jungen feudum masc. continet $82\frac{1}{2}$. Jug. agror. & 25. Jug. pratorum in Weissenau. feudum burgense in Oppenheim continet 6. fl. pec. & 10. lb. obol. de censu Judæorum ibidem.

1663. Feudum hæredit. continet pratum dictum *die Bremenwiesen*, cujus 16. Jug. in Sandhoffen sita sunt. feudum hæredit. continet $\frac{1}{2}$. partem decimarum de Weherstadt, quæ portat 12. malt. frum.

Jet von Müntzenberg feudum mascul. corporis continet 38. Jug. agrorum in marcâ Eppelheimensi sub præfectura Altzey.

Kesler von Sarmsheim nomine Deziwitz feudum hæredit. continet domunculam in Pfedersheim.

Kauffmann feudum masc. continet 1. fodr. vini & 12. malt. frum. è recepturâ de Dürmstein. feudum hæredit. continet domum & aream in Armsheim, item $66\frac{1}{2}$. Jug. agr. & $13\frac{1}{2}$. vinearum.

Krafft. feudum masc. continet calum in Massenbach, item 6. malt. frum. tritici, & 6. malt. avenz.

Kellenbach feudum masc. continet 40. malt. frum. à Sandhoffen.

Koch feud. hæred. continet 25. fl. in pec. Camerali.

Kanoffski, feudum burg. in Oppenheim continet 10. malt. frum. & 1. fodram vini de Nierstein. feudum in Oppen- & Odernheim 15. Jug. agror. & $\frac{1}{2}$. Jugerum vinear. item 6. Jugera vinearum &c.

Knobloch

- Knobloch feud. burg. in Oppenheim continet 6. fl. pec. & 4. lb. obol.
 Kintzinger feud. masc. comprehendens 4. malt. frum. à Nider-Saulnheim, item 2.
 malt. frum. &c. item 4. malt. frum. de Saulnheim.
 Kneuf feudum masculum continet 100. fl. pec. Cameralis.
 Ton Kreyth feudum masc. continet 75. fl. pec. Cameralis.
 1662. Von Kettenheim, feudum masc. continet duas partes in decimis Marcæ Ketten-
 heimensis, item duas partes in decimis de Wahlheim, item molam inter Ketten-
 heim & Egersheim.
 1664. Feudum masc. continens dimidiam fodram vini in pec. in tributo de Münster,
 item 4. vineas in burgo Strahlberg &c. feud. masc. continens 10. fl. super Quastu-
 râ de Altzey. feudum masc. 5. fl. è Camerâ Electorali. feudum burgenſe de Für-
 ſtemberg, Stahlberg & Caub, fert super censu de Diepach 4. marcas obolorum,
 item vineolam in Fürſtemberg. 4. marcas in Bacharach &c. feudum burg. de Op-
 penh. continet 9. fl. super Judæos ibid.
 Kärcher feudum hæreditarium continet 1. fodr. vini de Mutzig.
 1668. Kesler von Sarmsheim, feud. burg. continet 4. Jug. agror. in Marca de Ketten-
 heim.
 Emanuel Kotz von Metzenhofer continet 1. fodr. vini & 20. malt. frum. de Nier-
 ſtein.
 1669. Kett von Wanscheid feud. hæredit. continet 4. Jug. agr. in marcâ Gobenheim,
 item 8. Jug. agrorum à Monasterio Fuldenſi.
 Landſchad feud. masc. continet pagum Bruilenbron. feudum masc. & burg. conti-
 nens 5. marcas pec. item Saliceta ad Necarum in Dilsperg. feudum burg. de Lin-
 denfels continens 5. fl. de Ernſthoffen &c. feudum burg. de Oppenheim conti-
 nens 20. malt. frum. & 1. fodr. vini in torculari de Nierſtein &c. feudum masc.
 continens 50. fl. pec. Cameralis.
 Landſperg feudum masculum continet pagum Griesheim prope Rosheim in Die-
 cœſi Argentoratensî, quod anno 1616. Epîſ. Argentoratensî pro 3000. fl. hæredi-
 tariè & in perpetuum traditum est.
 Feudum masc. continens 30. viertel frum. de Luſtadt.
 1657. Von Löwenſtein feud. masc. continet aream in Heimersheim, item Jus patro-
 natûs in Eſchelbron, cum decimis ibidem magnis & parvis &c.
 Von Leiningen feud. burg. de Oppenheim continet 10. malt. frum. & 2. lb. obolor.
 in pago Weinholtzheim.
 Lerch von Lerckel de Dirmſtein feud. burg. in Altzey & Oppenheim 5. malt. frum.
 & 12. manſa pratorum, feudum burg. de Altzey ſitum prope Franckenthal.
 Lamersheim feudum masc. continet 10. malt. Siliginis in Grös-Böckenheim.
 Von Leyen feudum masc. de Nider-Saulnheim continet 3. Jug. vinear. item 6. Jug.
 agr. in Nider-Saulnheim item pratum 5½. Jug. in Boſſenheim.
 Zum Lamb feudum masc. portans 40. malt. frum. ex receptura Elect. ibid.
 1664. Löwenſtein. feudum masc. continet decimas ab Eſſelsheim, Gunsheim & Goſ-
 ſelsheim, item 4. marc. obolorum, item aream ruſticam in Meiſſenbach cum 7.
 malt. frum.
 Doctor Marius ex filiâ, feud. burg. Oppenheimij continet 12. malt. frum. à Fret-
 tenheim.
 Mändlein von Steinfels feud. burg. in Oppenheim continet in Campo Kurtzweyleſ
 56. Jug. agrorum.
 Von Mörsheim feudum masc. continet ſuam portionem in curiâ de Griesfeld, item
 unam tertiam in decimis ibidem, item 2. lb. pec. feudum masc. continet aream ru-
 ſticam in pago Heppenheim unâ cum 70. Jug. agror. feudum masc. continet 2½.
 Jug. vinearum &c. feudum masc. continens pratum in Godenthal cum agris,
 pomariis &c. feudum masc. portans 10. fl. item 4½. Jug. prator. in Eſchborn,
 item 22. Solid. obol. & tres capones in Katzenbach, feudum Raugravicum con-
 tinens 14. lb. pec. in Münchwerth.
 Von Meiſſenbug feud. masc. continet 50. fl. pec. Cameral.
 Münch feud. masc. corporis continet prædium Hildebrandſeck &c. item 8. Jug. vi-
 near. & agros & prata, item venationes parvas &c.

- Filia de Mörsheim feud. burg. hæredit. in Altzey continet aream burgensem, cum duabus partibus pratorum in Briel. feudum hæreditar. 3. malt. &c.
1661. Obernstein feud. masc. in Altzey continet quandam partem in decimis de Freymersheim, item 5. malt. frum. in Bibelnheim, item in Neustadt pagum Ebstein, cum 12. malt. frum. item aream in Altzey cum pertinentiis, agris, vineis &c. feudum masc. continens quintam partem in Castro & pago Guntheim. feudum hæredit. in Altzey. continens octavam partem in Decimis de Dexheim. in vino & frumentis, item alias decimas &c. item decimas 40. Jug. in Dexheim sitorum in Campo ibid.
- Von Parthenheim feud. burg. in Altzey continet 10½. Jug. agrorum in Parthenheim & 5. lb. obolorum.
- Polande feud. masc. portat 30. lb. pecuniæ Cameralis.
- Pastor. feud. burgense in Germersheim continet 30. malt. frumenti, super molâ de Haseloch, item 10. lb. obol. è receptura Lauteren.
1662. Probische Erben feud. masc. è censu de Saulnheim continet 12. malt. frum. feudum burg. continens 5. Jug. agrorum juxta viam de Kettenberg. item 6. Jug. agrorum propè castrum Heydersheim, item 7. Jug. propè molam Sancti Antonii.
- Von Rottenberg feudum masc. continet 13. Jug. sita in campo Superiori. Item tria Jug. sita in marcâ de Rosbach &c. feudum masc. continens partem in decimis magnis & parvis de Malsch cum pertinentiis &c.
1654. Von Rodenstein feud. masc. continet castrum Wachenheim auff der Pfriem.
- Riedesell von Bellersheim. feud. masc. portans 100. fl. pecuniæ Cameralis feud. burg. in Altzey in marcâ Pfledersheimensi situm plurimos agros continens & 15. malt. frum. de Westhoffen &c. feudum masc. continens 3. Jug. hortum & domum propè dem Spilhaufe &c. item 6. Jug. vinear. item 7. Jug. agrorum.
- Von Reiffenberg. feudum masc. continet 4. fodr. vini de Nierstein & 15. fl. super communitate de Ingelnheim. feud. burg. in Caub continens 5. marc. pecuniæ de Camera.
- Von Rosenfeld feudum masc. corporis continet 2. fodr. vini & 20. malt. frumenti ex Cellaria Altzey. feudum masc. corporis continens 300. fl. pec. Cameralis.
- Von Rossau. feudum masc. continet 40. fl. pec. Cameral. feudum masc. portat 30. malt. frum. è Cellaria Altzey.
- Von Rodenstein feud. burg. in Oppenheim portat tres fodras vini de Nierstein, feudum burg. de Lindenfels continens decimas de Winckeln, & 4. malt. frum. in mola Schlierbacensi.
- Feudum masc. & burg. continens 11. lb. obolor. item 5. fl. item 2. hortos & 3. malt. frum. de Lengfeld. feudum masc. & burgense in Otzberg continens pratum propè forestam de Umbstadt 20. Juger. item 18. malt. frum. & 16. malt. avenæ.
- Doctör Reuber feud. masc. corporis continet tertiam partem in magnis & parvis decimis vini & frumenti de Impfflingen prope Landau &c. Item 500. fl. in Heydelberg.
1662. Rascalon, feudum masc. portans 50. fl. è Camera Electorali.
- Reus feud. masc. portans 50. fl. & 30. malt. frum. è Camera Electorali.
1668. Reiffenberg continet prædium in Wirgues ditionis Trevirensis.
- Rodenstein antea Schelm von Bergen. feud. burg. in Otzberg & Umbstadt continet 6. lb. pecun. item 3. malt. frum. &c. feudum masc. continens aream de Lengfeld feudum masc. & burgense continet pratum prope Sylvam de Umbstad, & aream in Habitzheim sitam cum 18. malt. frum. & 16. malt. avenæ &c. item campum aliquem dictum *das heilige Felat*. &c.
- Rodenstein feud. masc. continet partem decimarum de Mannebach. feudum hæredit. continens 23. malt. frum. &c. in Gundramsheim & Omersheim.
- Reigersperg feudum continet pagos Burckard & Belleborn cum omnibus appertinentiis, iurisdic. altâ & bassâ, venation. agris, pratis, redditibus, censibus &c.
1658. Von Stettenberg feudum masc. continet 20. malt. avenæ. item 6. pullos gallinaceos, item pagum Bantzweiler cum decimis magnis & parvis, item 3½. lb. obol. & 16. malt. frum. item partem in decimis magnis & parvis de Merlebach, Breiden & Wei-

- & Weiler &c. item portionem suam in decimis de Wintspach &c. post reuisionem ex oppignoratione reunitum est.
- Von Schönberg feud. masc. continet 100. fl. è Camera principis.
- Stöckheim feudum hæreditarium continet prædium dictum *Poppelmanshoffguth* cum pertin. & decimis de Ottersheim.
- Sturm von Werte feud. hæred. corporis continet 50. fl. pec. Cameralis feud. masculinum continet vineam prope Heydelberg.
- Stuichs feud. hæredit. continet 50. malt frum. ab Onsheim & Gundersheim, quod pro 1000. fl. ab Electore fuit relutum & reunitum.
- Spanheim dictus *Bacharach* feud. masc. continet 2. fodr. vini census ex Cellaria de Möntzingen.
- Schmoll dictus *Eisenruver* feud. in Oppenh. continet domum dictam *die alte Landschreiberey* in Oppenheim cum horto quodam.
1662. Scheuer feudum masc. continet 25. fl. è Camera principis. feud. burg. in Oppenheim continet 10. malt. frum. è bonis Cænobii de Münsterdreys.
- Sälzter feud. masc. continet pasturam aliquam ad Rhenum sitam.
- Sturmfeder continet castrum de Truenfelds, Sylvam ibid. vineam, prata. item 13. malt. frum. mensuræ Bingenfis, 1. malt. avenæ, ejusdem mensuræ, & 11. sol. obol. de Truenfelds.
- Starck feud. masc. continet aream rusticam dictam *Heppenhoffs*. inter Caub & Bornisch sitam cum omnibus pertinentiis.
- Spina feud. masc. continet Jus patronatûs in Groschenbach prope Clingenbergh, item tres Sextas in decimis de Groffenheubach.
- Thomasin von Lüttig feud. masc. continet 11½. amphoras vini in marca urbis Landau, item 2½. Jug. prator. item 4. lb. obolor. feudum masc. continens hypocauftum balnei de Steinweyler, item 12. Jug. agror. juxta viam St. Adelheidis, item 20. malt. frum. &c.
- Ulner de Dieburg, feudum burg. de Lindenfels continet 6. lb. Heller.
- Wormbser de Schaffelnheim feud. masc. continet prædium in marcâ de Wiverseck portans $\frac{8}{6}$. frum.
1657. Wambold von Umbstadt feud. burg. in Altzey continet 7½. Jug. agror. noval. item 3. Jug. agr. noval. item 3½. Jug. noval. in Mommenheim &c. item 2. Jug. noval. agr. in Klappenbergh item hortum dictum *den Crâhen Garten* &c.
- Liber Baro von Winnenbergh feudum masc. corporis, continet omnes redditus pecunia, vini, frumenti, avenæ &c. in Pridern, Grenderich, Strennich, Plantzweyler &c.
- Von Winnigen feud. masc. portat 50. fl. pec. Cameralis.
- Wolffinger feudum hæreditarium continet 500. fl. super domo aliqua in Heydelberg.
- Feudum hæredit. continet 10. malt. frum. in pec. Alsheim. feudum masc. fert. 15. flor. ex censu de Altzey.
- Von Wonsheim feud. burg. Wachenheimense de Wolffsberg, quod continet 50. malt. avenæ mensuræ Spirensis.
- Wetzel von Marsilien, feud. masc. portans 40. fl. de Capitali 1000. flor. aureorum super recepturâ de Bernstein.
- Weingarten feud. masc. continet pagum Weingarten, item jus patronatûs ibidem, excepto burgo cum suo districtu, quod proprium est. item tertiam partem decimarum in pago Weingarten, item 128. Jug. agror. feud. masc. continens Kleinfischlingen pagum cum Curia & portat quotannis 25. malt. avenæ. item 4. lb. obol. & 9. sol. &c. feudum, quod continet 49½. Jug. agror. in Schwechenheim.
1674. Von Wonsheim feud. hæredit. continet Burgassiatum de Neuenbeinburg cum omnibus pertinentiis. item bona sita in Wonsheim & in Marcâ sita &c. item duos hortos in Beinburg, item Burgassiatum de Rockenhausen.
- Wents feud. Spanheimense continet prædium cum domo funditus collapsâ, item maceriam aliquam cum areâ rusticâ &c. item 50. Jug. agr. juxta viam de Weinsheim, item 60. Jug. agrorum prope Sylvam de Böckelnheim &c. item prope campum de Wimbsheim 50. Jug. agror. item 8. Jug. in partibus camporum de Huffelsheim. cum 12. Jug. in marcâ de Huffelsch. item 7. Jug. prator. & 6. Jug. prator. prope montem de Hedeisberg &c. item 300. Jug. pascuorum versus Böckelnheim

heim &c. item 2. Jug. Sylvæ ad Sylvam de Böchelnheim. item 4. Jug. dumetor &c.
Zinck feud. hæreditar. continet prata & hortum, juxta semitam Herbergensem pro-
pè molam in Loe versus urbem Landau &c.

Zewitz feud. burg. in Oppenheim continet 1. fodr. vini in pec. & 18. Schill. super bo-
nis canobii de Münsterdreis. feud. masc. continens $6\frac{1}{2}$. Jug. agror. in marcâ de
Heppenheim, item pratum prope Laudenbach, item pratum aliquod versus Lang-
bellen situm &c. feud. masc. continens $10\frac{1}{4}$. Jug. agror. $2\frac{1}{2}$. mansa prator. 2. am-
phoras vini, & 1. caponem in pago Heimbach.

Quarta Classis.

Feudorum apertorum ratione Capitulorum de Limburg, Seltz & Clingenmünster.

Von Hattstein, feudum masc. quod portat præter propter annuatim 33. Achtel frum.
item 28. Schilling obolor. 4. anseres & 6. gallinas. feudum masc. continet 7. Jug.
agr. in Soden.

Von Dorrenberg. feud. hæredit. continet Jurisdictionem in Feuerbach, item deci-
mas parvas & 6. Jug. agrorum ibidem.

Von Carben feudum hæreditar. continens nonam partem in tertiâ parte decimarum
magnarum & parvarum ibidem, in pago & marcâ Helbergenfi. item feud. hæred.
continens aream rusticam & 4. Jug. agror. & prator. in marca de Eichen. item
duos agros in marca Höchstereufi. omnia deinde in Emphytheufin data.

1664. Von Reiffenberg feudum hæred. continens 16. Achtel frum. & 2. anseres de
Sultzbach.

Von Oberstein feudum hæred. continens *die Limburger Halden* prope Burgscheid,
item pratum feudale ibidem, item pagum Oberweiler & Sylvam *das Streitholtz*.

Von Hesse feud. hæred. continens $4\frac{1}{2}$. Jug. agr. in Einsheim prope Lintheim.

Hund von Saulnheim feud. masc. continet 24. mansa prator. in marcâ de Dürckheim.

Von Muderspach *oder Strauttenbach*. feud. masc. continens $7\frac{1}{2}$. Jug. agror. in
Sultzbach dictum *das Rudelgut*.

Freher feud. masc. de Clingen-Münster continet 20. malt. avenæ in decimis de Ros-
bach, item 1. fodram magnam vini de 12. Ohm de Bergzabern.

Heringmann vel Neuphard. feud. masc. de Clingen-Münster continet 22. fl. & di-
mid.

Von Fleckenstein feud. masc. continens quosdam redditus in pagis Weidenthal,
Schlechtenbach, Derstein & Berborn.

Sultzisch feud. masc. de Seltz. continet aream sitam in Schwerleheim dictam *die
Meyerey*. item *die Meyerey*. & aream rusticam de Multzenhausen, item areas
rusticas in Oberrn-Altorff.

Von Rotenburg. feud. masc. de Seltz continet aliquam pec. censûs &c. in Alten-
stadt.

Von Lautter feud. masc. de Limburg continet magnas & parvas decimas de Kins-
heim in pago & campis.

Reuber feud. masc. de Clingen-Münster continet 1. fodr. vini è decimis de Mün-
ster.

DESIGNATIO

Jurium Territorialium, Civitatum, oppidorum, Villarum,
aliorumque locorum, liberè & absque feudi nomine à Serenissimo Domino Electo-
re Carolo possessorum.

Sub Ludovico II. Electore.

A Nno 1270. Simon Comes Bipontinus vendit Ludovico II. Electori dominium suum
proprium & allodiale Mercklingen & ab eo recipit pro se & suis Hæredibus in feu-
dum.

Anno 1273

Anno 1273. Comites de Sain eidem Comitatum suum subjiciunt & deinde ab eo in feudum recipiunt.

1277. Domini de Winsperg eidem vendunt pagos Krippenbach & Chappenhard, quos ab eo deinde in feuda recipiunt.

1289. Dominus de Bohlandem eidem subjicit omnia bona sua in Caub, & ab eo deinde in feudum recipit.

Sub Rodolpho I. Electore.

1307. Henricus de Wiseloch Rodolpho I. omnia bona in feudum deinde recipienda submittit.

Sub Adolpho Electore.

1324. Diethericus de Wachenheim castrum suum Adolpho submittit, & ab eo mox in feudum recipit.

Sub Rodolpho II. Electore.

Anno 1330. Eberhardus de Hoff ei subjicit Castrum suum de Steffingen, & ab eo mox in feudum recipit.

1339. Godofredus ab Eppenstein ei subjicit bona sua in Kirchenstadt, & ab eo mox in feudum recipit.

1340. Walramus Comes Bipontinus ei subjicit bona sua, & ab eo mox in feudum recipit.

1343. Guilielmus de humenas bona sua ei subjicit & in feudum recipit.

1344. Robertus Comes Raugravius ei subjicit castrum suum de Beinburg.

eod. Philippus & Reinhardus de Weisseberg ei subjiciunt arces suas de Guerlach & Knebel, mox ab eo in feudum recipiendas.

eod. Comites de Solms ei subjiciunt partes suas in eisdem castris, & ab eo in feuda recipiunt.

1345. Joannes Raugravius ei vendit castrum suum Rheigraffenstein, & ab eo in feudum recipit.

eod. Gerardus de Helmstadt domum suam de Haspach ei subjicit.

1349. Hermannus de Sobernheim & Philippus de Wonnemberg ei subjiciunt castrum suum de Burplehen.

1350. Philippus de Bohlanden ei subjicit omnia bona sua, & ab eo mox in feudum recipit.

Sub Roberto I. Electore.

Anno 1353. Arnoldus de Blanckenheim Roberto I. vendit castrum suum de Blanckenheim, moxque ab eo in feudum recipit.

1354. Ludovicus Ding de Kirchel ei subjicit bona sua in Limbach, Buderungen & Eschbach, & ab eo in feudum recipit.

1355. Wilhelmus Raugravius ei subjicit arcem suam Altenbeinburg.

eod. Raugravii Georgius & Wilhelmus ei subjiciunt arces suas Guntersweil, Gerweiler, Kerwiler cum jure reversionis.

eod. Domini de Nidenfelds castrum hoc suum ei subjiciunt.

1356. Joannes Rheingravius acceptis ab eo mille florenis, ei subjicit arces suas Rheingravenstein, Dhaun, & Grumbach.

1357. Fridericus Wildgravius de Kirchberg & Joannes Rhingravius de Stein urbem suam Flonheim ei subjiciunt.

eod. Dominus de Helmstadt castrum hoc suum ei subjicit, & in feudum recipit.

1358. Eberhardus de Fromberg castrum hoc suum & omnia bona sua ei subjicit, & ab eo deinde in feuda recipit.

- eod. Godofredus de Hohenlœe ei vendit telonium suum in Bacharach, & ab eo in feudum recipit.
- eod. Joannes Mareschall. ei vendit telonium suum in Bacharach, & ab eo in feudum recipit.
- eod. Comes Wilhelmus de Eberstein ei vendit urbem suam Gothboltzheim, & ab eo mox in feudum recipit.
- eod. Joannes Comes Spanheimensis acceptis ab eo quinis millibus florenorum fit ejus Vassallus, & pro eadem summa telonium in Caub ipsi oppignorat.
1359. Philippus de Bohlanden castrum hoc suum ei submittit, & ab eo in feudum deinde recipit, castrum etiam suum de Ebernburg ei submittit pro 300. fl.
1360. Diethericus de Gemmingen castrum hoc suum ei subijcit.
1361. Castrum de Waldeck ipsi submittitur.
1363. Weirich Puller ei subijcit partem suam castri de Hohenberg.
1367. Diethericus Kummerer & ejus fratres arcem suam Dalberg ei subijciunt.
1376. Henricus Landschad ei subijcit castrum suum Ottersheim.
1377. Dominus de Steinbock castrum hoc suum & urbem ei subijcit.
1381. Conradus de Rosenberg ei subijcit quartam partem castri Boxberg & ab eo in feudum recipit.
- Anno 1384. Gerardus Wetzler de Gerbitzheim ei vendit urbem suam Bibelnheim, mox ab eo in feudum hæreditarium recipiendum.
1388. Diethericus de Tringenberg castrum hoc suum ei subijcit.

Sub Roberto II. Electore.

- Anno 1391. Domini de Schomberg & Wesel Roberto II. subijciunt castrum suum de Schomberg, urbem Wesel & castrum Schönenberg.

Sub Roberto III. Electore & Imperatore.

- Anno 1395. Joannes de Hirschhorn ei subijcit tertiam partem Castri Elntz & ab eo in feudum recipit.
1398. Henricus Kammerer castrum suum Heuchelnheim ei subijcit.
1399. Almericus, Hermannus, Reinhardus & Henricus de Sickingen eidem subijciunt arces Guttembergæ & Falckembergæ.
1401. Castrum Neuenthan eidem Electori subijcitur.
1408. Dom. de Ratsenhausen eidem subijcit castrum suum de Lutzelburg.

Sub Ludovico III. Electore.

- Anno 1412. Dom. de Guntheim castrum hoc suum Ludovico III. subijcit.
- eod. Raugravius Otto omnia bona sua eidem submittit, ad ipsum, si sine liberis masculis aut fœminis moriatur, transferenda.
1414. Ganebrius de Guntheim ei subijcit partem suam in hoc castro.
- Anno 1419. pro 1900. fl. Comes Zolleranus ei subijcit dimidiam partem Zollerani Comitatus & Urbem Hechingen sibi allodiam, ab eo in feudum recipit.
1421. Schwickardus de Sickingen Junior vendit decimas in Mecklesheim & 9. Jug. vinearum in Rorbach, & ab eo mox in feudum recipit.
1422. Joannes de Utzlingen ei subijcit castrum suum de Dirmstein.
1427. Joannes & Philippus de Hirschhorn omnia bona sua ei subijciunt.
1434. Conradus de Rosenberg omnia bona ei subijcit, & in feudum recipit.
1435. Henricus Steinhauer ei subijcit castrum suum Essingen prope Landau.

Sub Ludovico IV. Electore.

- Anno 1437. Joannes Dom. de Homburg in Comitatus sui Societatem Ludovicum IV. Electorem adscivit.

Anno 1441.

Anno 1441. Arx Fridberg eidem Electori subijcitur.

1444. Reingravii de Stein eidem concedunt castrum suum Gottenfeld prope Spinenberg, & deinde ab eo in feudum recipiunt.

Sub Friderico I. Electore.

Anno 1450. Marchio Badensis septem Imperij Comitum judicio damnatus, arces suas Garben & Stein Friderico I. Electori subijcit.

1462. Carolus Marchio Badensis oppidum Pfortzheim eidem Electori feudale constituit. ex, Tritthem.

eod. Udalricus Comes de Würtemberg Marpach opp. feudale constituit.

1466. Conradus de Bedicken subijcit omnia bona sua Ottoni Comiti Palatino, & ab eo deinde in feudum recipit.

eod. Dom. de Rhinberg castrum hoc suum eidem subijcit & in feudum accipit.

1467. Bernardus, Joannes & Engelhardus de Solms fratres eidem Comitatum suum Solmensem subijciunt & ab eo in feudum recipiunt.

1470. Ulricus de Dhaun omnia bona sua ei subjecit, & in feudum recepit.

1471. Ludovicus Comes Pal. Veldentia castra sua & arces ei subijcit.

1472. Fridericus de Fleckenstein arcem suam Magdenburg ei subijcit.

1476. Comes de Gernsheim castrum hoc suum ei subijcit, & triginta malteros avenarum annuos se soluturum spondet.

Sub Philippo Electore.

1477. Philippus Elector mandat Kastano de Dalheim advocato Provincialis Abbatia, ut recipiat suo nomine submissionem arcium & urbium Reichshoffen, Oxenstein, Hochfelden, Morsmünster, Geroltzech & Steinfelds.

1478. Rabanus de Helmstadt ei subijcit castrum suum de Homburg.

eod. Dom. de Schöneck castrum hoc suum eidem subijcit.

1479. Castrum de Hornberg eidem subijcitur.

1503. Dom. de Sickingen ei subijcit castra Landstul & Ebernburg.

1481. Comes Reinhardus de Leiningen castrum Alt-Leiningen ei subijcit.

1484. Arx Falckenstein eidem subijcitur.

1506. Emicho Comes Leiningensis ei subijcit Kalstadt, Ungstadt, Pfeffingen, Eifweiler, Haslach, Buhel & Ogelsheim, & ea deinde in feudum accipit.

Sub Ludovico V. Electore.

Anno 1512. Arces Kirm & Kelburg Ludovico V. Electori subijciuntur.

1542. Dom. de Sickingen Electoribus Trevirensi & Palatino & Landgravio Hassia pro indiviso subijcit arces Ebernburg, Nanstul & Homburg, & in feudum recipit.

eod. Comes Joannes Rhingravius omnes Rheingraviatus arces & urbes eidem Comiti Palat. submittit.

eod. Eidem Nidern-Saulnheim subijcitur.

1543. Christophorus de Druc subijcit castrum suum & Valles de Berbenstein & Greventhan, & ab eodem Comite Pal. in feudum recipit.

eod. Hermannus de Rosenberg castrum hoc suum eidem subijcit.

Sub Friderico II. Electore.

Anno 1545. Comes de Dalberg Friderico II. subijcit unum plaustrum vini annum à Capitulo Wormatiensi persolvendum, & ab eo in feudum recipit.

1551. Baro de Hoheneck castrum hoc suum subijcit.

1556. Eberhardus & Philippus de Leyen ei subijciunt castrum suum de Harenschwang.

Sub Friderico III. Electore.

Anno 1561. Fridericus III. tradit Georgio, Eberhardo & Valentino Comitibus de Erpach bona libera in Guednau, Redenbach & Reichenbach, à se deinceps in feudum tenenda.
1564. Urbs Schweinfurt eidem Electori submittitur.

Sub Ludovico VI. Electore.

Anno 1578. Philippus de Neiperg ei subicit castrum suum de Streichenberg.
eod. Dom. de Nierstein castrum hoc suum cum Oxheim & Schwartzemberg eidem Electori submittit.

Sub Joanne Casimiro Administratore.

Anno 1591. Præfectus & Consules pagi Plopsheim Electoratu Palatino se subiciunt & viginti florenos annuos cum mulctis duodecim florenos superantibus se Soluturos spondent.

DESIGNATIO

Aliquot accessiohum & Incrementorum feudis masculis, quæ Serenissimus Dominus Elector Carolus possederat, à tempore Friderici Simmerensis annexorum.

Sub Friderico III. Comite Palat. Electore.

- Nno 1560. Idem Elector emit unam domum in Dirmstein à Casparo Hengler pro centum viginti sex florenis.
1561. Idem emit à Georgio, Eberhardo & Valentino Comitibus Erpacensibus, duas domos in Schorbach, arcisque & oppida Muternhausen, Scheurberg, Mitteleler, Knodeck, Breitenwiesen, Schaudembach & Ober-Lauterbach.
1565. Idem emit 5. domos cum suis hortis in Heydelberg.
1570. Idem emit à Nicolao Plex & ejus uxore decimas vini ad eos pertinentes in Caub.
1571. Idem emit à Martino de Wachenheim octavam partem pagi Dittelsheim pro 300. fl.
1572. Idem emit ab hæredibus - - Brombsen duo prædia in Gauelsheim.
1576. Idem emit à Joanne de Dhaun Comite de Falckenstein domum & prædium in Reipoltzkirchen & aliud prædium Oberdiepach.

Sub Ludovico Sexto Comite Pal. Electore.

- Anno 1577. Idem Elector declaratur proprietarius hæreditarius Niderstockheim & ejus præfecturæ.
1578. Bona Christophori de Steinkallenfeld eidem Electori obveniunt.
eod. Idem Elector emit à Frentz de Dessingheim unam domum in Stockheim decimas de Westerfeld & plurima alia in Cleeburg.
1579. Idem emit à Comitibus de Nassau mediam partem omnium pagorum, qui erant inter eos communes in præfecturis Alzey & Kirchberg.
eod. Idem emit ab hæredibus Joannis de Guemmingen quintam partem in Scheuerberg.

Sub Joanne Casimiro Electoratus Administratore.

- Anno 1585. Idem emit à Joanne & Bertholdo de Flörsheim magnas ædes in Civitate Lauterensi

rensi cum hortis, pomariis & Molendinis pro 7000. fl. ex quibus est jam Electo-
ralis domus in eâ Civitate.

Anno 1587 Burcardus de Angueloch ipsi vendit magnas Ædes nomine Steinhuser, in urbe
Wachenheim pro 1000. fl.

eod. idem emit à Conrado de Scheutburg dimidiam partem oppidi Pfedersheim pro
1800. fl.

1588. Ipse emit ab Hæredibus Wendelini Keller magnas ædes cum horto, prædio,
hospitio publico & molendinis in viâ, quâ itur Spirâ Wormatiam pro 820. fl. 2500. fl.

1590. emit à Philippo Erwin 12. Jug. vinear. in Neustadt pro 820. fl.

1591. Idem emit à Joanne Ringler pro 200. fl. vineam in Heydelberg.

Sub Friderico IV. Comite Pal. Electore.

1606. Eberhardus Kemmerer Wormatiensis illi vendit 6. tam partem pagi Dittelsheim.
eod. Eberhardus de Dalberg ei vendit aliam 6. tam partem ejusdem pagi.

DESIGNATIO

Bonorum Ecclesiasticorum Sæculari usui restitutorum, quorum
Serenissimi Domini Antecessores Caroli per Cessionem possidentium, aut alio quo-
vis modo proprietatem sunt affecuti.

Sub Ludovico II. Comite Palat. Electore.

A Nno 1261. Capitulum Sti. Quirini Spirense cedit Comiti Palat. omnia bona, quæ in
Wieseloch possidebat.

1262. Ordinis Teuthonici supremus Magister Conradus Comiti Palat. vendit magnas
ædes in Heydelberg dictas *Schön-Eck*.

1281. Episcopus Herbipol. eidem donat arces Löwenstein & Murard cum ejus præ-
fecturâ.

1484. Episc. Wormatiensis eidem donat omnes redditus Regionis Neckerau.

eod. Idem Elector acquirit ab Episc. Spirensi arces de Disheim, Rhodt, Kinlach &
Sanctæ Helenæ.

1286. Abbas Schönnavienfis eidem donat pagum Wiblingen.

Sub Rudolpho Comite Palat. Electore.

Anno 1298. Capitulum Sancti Germani ipsi Electori vendit molendinum de Westhoffen
pro 140. libris obolorum.

Sub Roberto I. Comite Palat. Electore.

Anno 1361. Abbas Weissenburgensis cedit præfecturâ Haguenbacensi in gratiam prædicti
Comitis Palat.

1364. Abbas Hornbacensis concedit eidem Electori Jus reluendi oppidum Osthoffen,
quod ipse cuidam Civi Wormatiensi oppignoraverat.

1380. Clemens VII. Pontifex max. Abbatiam Lorschem pro eodem Roberto sæcula-
rizavit, qui ejus bona sibi propria fecit.

1386. Fridericus Episcopus Spirensis eidem vendit mediam partem arcis & pagorum
Hercklinstein & Reichling.

1387. Abbatisa Monasterij de Liebenau eidem vendit 40. fl. annui redditus in urbe
Altzey percipiendos.

Anno 1390. Fridericus Abbas præpositus, Decanus & totus Conventus Fuldensis eidem
vendunt Umbstadt, Oetzberg & Hering, quam venditionem à Papa Bonifacio IX.
curant approbari, nec se redempturos unquam pollicentur.

Sub Roberto II. Comite Palat. Electore.

Anno 1397. Monasterium Höchstense eidem vendit villam Habitzheim cum Jure patrōnātūs & decimis pro 1600. fl.

Sub Roberto III. Comite Palat. Electore ac Imperatore.

Anno 1400. Ecclesiæ Wormatiensis Capitulum ei vendit dimidiam partem Cherchheim.
 1403. Sigefridus Abbas Elvangelensis ei vendit castrum Stralberg.
 1407. Abbas Franckenthalensis ei vendit prædium aliquod.
 eod. Abbas Maulbrunnensis ei vendit pagos, Eitersheim, Weltersheim & Esselbrunn.
 1408. Ecclesiæ Spirensis Decanus & Capitulum ei vendunt Sylvam Keschwald.

Sub Ludovico Tertio Comite Palat. Electore.

Anno 1413. Decanus & Capitulum S. Pauli Wormatiensis ipsi donant dimidiam partem Jūstitiæ in Eich.
 1417. Idem Capitulum eidem Electori dimidiam partem pagi Ubersheim cedit.
 1419. Joannes Episcopus Wormatiense ipsi vendit pagos Dirmstein & Lammersheim pro 3600. flor.
 eod. Abbas Franckenthalensis ipsi cedit decimas in Mörs.
 eod. Decanus & Capitulum Colomense ipsi vendunt redditus ex Bacherach.
 1420. Capituli Enckenbacensis præpositus ipsi vendit dimidiam partem pagorum Enckenbach & Allentz.
 1422. Capitulum Sancti Spiritus Heydelbergense eidem vendit unam domum & duos hortos in Heydelberg.
 eod. Abbatissa & Conventus Kirschgartenensis ipsi vendunt Kirschgarthausen ad portas urbis Wormatiensis, venditionemque curant à Martino V. Papâ confirmari.
 1426. Abbas & Conventus Otterburgensis ipsi vendunt domum in Hülsperg.
 eod. Ecclesiæ Altzeianæ Matricularii ipsi vendunt bona ad præfatæ Ecclesiæ fabricam pertinentia.
 1430. Commendator & equites Heimpâcenses ipsi donant dimidiam partem suorum bonorum in Mosbach prope Newenstadt.
 1435. Abbas Hornbacensis ipsi vendit Osthoffen cum omni Jure proprietatis.

Sub Ludovico Quarto Comite Pal. Electore.

Anno 1254. Abbas Ottelburgensis ipsi vendit domum in Dachsweyler.

Sub Friderico I. Comite Pal. Electore.

Anno 1454. Abbatissa & Conventus undecim millium Virginum Colonienſ. illi vendunt pagum Engeltstadt, & redditus, quos percipiebant in pagis Langen-Lonsheim, Winterenheim, Schwabenheim, Hessenheim & Werstadt.
 eod. Abbas & Conventus Ensbergensis ejus protectioni se submitunt, seque illi sexdecim libras Heller annuas soluturos pollicentur.
 1465. Eadem, quæ suprâ Abbatissa illi donat omnia bona sua in Winterenheim.
 1460. Archi-Episcopus Colonienſis & ejus Capitulum ipsi vendunt oppid. Schaulenburg & pagos Henssheim & Dossenheim.
 1462. Priorissa & Conventus Pfortzheimensis eidem vendunt decem malt. Siliginis annuatim ex molendino Heydelbergensi.
 1463. Archiepisc. Colon. & ejus Capit. ipsi vendunt dimidiam partem castri Calomond.
 eod. Decanus & Capitulum Sancti Andreæ Colonienſe ipsi cedunt Jus patronatūs Ecclesiæ Bacharacensis.
 1464. Præpositus & Capitulum Ravengiespurgenſe prope Kirchberg ejus protectioni se submitunt & 150. malt. avenæ annuos pollicentur.

eod.

- eod. Abbas & Capitulum Elvangenſe ſe ejusdem protectioni ſubmittunt, ſequē ipſi 96. libras obolorum annuas ſoluturos pollicentur.
1496. Abbas Franckenthalenſis ipſi vendit ingens pratum in Kirschgarthauſen pro 900. fl. & pagum Obſtein cum Juſtitiâ.
- eod. Idem Abbas ipſi vendit hoſpitiū publicum prope Franckenthal & dimidiam partem Ebſtein pro 4000. fl.
1472. Prioriſſa & Conventus Pfortzheimenſis ipſi vendunt 10. malt. annuos ex molendino Heydelsheim percipiendos.
1473. Margaretha de Löwenſtein Abbatiffa Gunlingenſis ipſi vendit dimidiam partem pagi Offenheim.
- eod. Capitulum Sancti Andreæ ad Wormatiam ipſi cedit Hembſheim prædium prope Fridelsheim.
- eod. Capitulum St. Martini Wormatiēſe ipſi vendit dimidiam partem decimarum novalium, in territorio Heydelbergenſi.
- eod. Abbas & Monasterium de Sion ipſi cedunt dimidiam partem Offenheim.
1474. Abbatiffa Monasterii de Libenau ipſi cedit bona ſua in Ruchen.

Sub Philippo Comite Pal. Electore.

- Anno 1508. Decanus & Capitulum Sanctæ Crucis in Neuhaufen Electori vendunt decimas in Kirschgarten.
1512. Abbas Hornbacenſis ipſi vendit dimidiam partem pagi Melsheim.
1524. Abbas & Conventus de Wald-Saxen ſe ejus protectioni ſubmittunt.
1529. Abbas Maulbrunnenſis ipſi cedit pagum Unterewersheim.
1538. Commendator Sti. Antonii de Alzey ipſi donat pagum Volxheim.

Sub Friderico II. Comite Pal. Electore.

- Anno 1545. Capitulum Sti. Martini Wormatiēſe ipſi Juſ patronatûs vendit & decimas de Mannheim Episcopo conſentiente.
- eod. Monachi Erpacenſes eidem quotannis certam telæ menſuram ſe ſoluturos promittunt.
1551. Annuente Julio III. Pontifice Monasteria de Zell, de Sancto Lamberto, de Bam-bach &c. Academix Heidelbergēſi unita ſunt.
1553. Magiſter ordinis Teutonici ipſi vendit 5. plauſtra vini in Weinheim quotannis percipienda pro 1000. fl.
1554. Rector Academix Heydelbergenſis ipſi vendit Juſ patronatûs Eccleſiæ Heydelberg.
1555. Capitulum Sti. Petri Moguntiaꝝ ipſi vendit decimas in Belichheim, Muhlhoſſer & Oppenheim pro 4000. fl.

Sub Ottone Henrico Comite Pal. Electore.

- Anno 1558. Capitulum Sancti Andreæ Colonienſe ipſi vendit Electori decimas Vallium Bacharach conſentientibus Archi-Episcopis Colon. & Trevirenſi.

Sub Friderico III. Comite Pal. Electore.

- Anno 1560. Decanus & Capitulum Moguntinenſe eidem Electori vendunt decimas ſuas in Sobernheim.
- eod. Episcopus ipſi cedit dimidiam partem Rodenburgi.
- eod. Prior & Conventus Carmelitarum Creutzenacenſium ipſi cedunt plurima bona; nempe Juſ patronatûs, Domos parochorum & decimas in Sorn, Widerveller, Wallenau, Lützelhaufen, Haram, Kembach, Schwartzingen & Buchen.
- eod. Abbatiffa & Conventus de Heyligsbruck ipſi cedunt Monasterium ſuum & omnia bona ab eo pendentia promiſſis earum cuique penſionibus.
- eod. Abbatiffa & Conventus de Weideck ipſi cedunt Monasterium ſuum & omnia bona ab eo pendentia promiſſis earum cuique penſionibus.

eod. Facta est in universo ferè Palatinatu Religionis immutatio , & omnium bonorum Ecclesiasticorum occupatio eodem Friderico III. procurante , in cujus gratiam plurimi ejusmodi bona abdicarunt , five ad Protestantes , five in alias Regiones promissis annuis stipendijs , abituri , quorum sequitur bonorum Enumeratio.

In Praefectura Heydelbergensi.

Abbatia Schönau Ordinis Cisterciensis celeberrima olim ac ditissima.
Abbatia Wessenbacensis.
Abbatia monialium de Lobenfels.
Capitulum Sancti Spiritus in Civitate Heydelbergensi.

In Praefectura Mospacensi.

Capitulum Mospacense.

In Praefectura Doxbergensi.

Abbatia Sintzheimensis Ordinis S. Benedicti & inde pendens Neuhausen.

In Praefectura Neostadiensi.

Abbatia Franckenthalensis Ordinis S. Augustini.
Abbatia Franckenthalensis Monialium.
Abbatia Sancti Lamberti.
Abbatia Uppenthal.
Abbatia Ingelheim & Engelthal & Prioratus de Hampau.

In Praefectura de Altzey.

Abbatia Sion.
Abbatia Odernheimensis.
Abbatia Bochenheimensis.
Capitulum Neuhausen.
Capitulum Hochheimense.
Praeceptoria Sancti Antontij in Altzey.

In Praefectura Oppenheim.

Capitulum Oppenheimense.

In Praefectura Lauterenfi.

Capitulum Lauterense olim Abbatia.
Abbatia Limpurgensis Ordinis Praemonstratensis olim ditissima.
Abbatia Otterbergensis Ordinis Cisterciensis.
Capitulum Enckebacense.
Prioratus Fischbacensis.
Prioratus Lubenaviensis.

In Praefectura Bacharacensi.

Capitulum Bacharacense.

In Praefectura Creutzenacensi.

Abbatia Sponheimensis.
Abbatia Schwabenheimensis.
Abbatia Lauresheimensis Ordinis Praemonstratensis.
Abbatia Kirbergensis.
Capitulum Creutzenacense.
Prioratus Sanctae Catharinae.
Prioratus Sancti Joannis.

In Principatu Simmerensi.

Abbatia Ravengespurgenfis.
Abbatia Caubenfis.
Abbatia Marienburgenfis.

In Præfectura Germersheimensi.

Capitulum Germersheimense.

Abbatia Neoburgenfis.
Abbatia Clingen-Monasterienfis.
Abbatia Hertenfis.
Abbatia Eufenthalenfis.
Abbatia Seltzenfis.

Anno 1561. Fridericus III. emit à Decano & Capitulo Sancti Guidonis 13. malteros Silignis annuos à curiâ Westheimenfi debitos.

1563. Academia Heydelbergenfis cedit eidem Electori tria Monasteria, nempe Münsterdreys, Waldeck & præceptoriam Sancti Antonii in Alzey.

1567. Eadem Academia eidem Electori cedit Abbantias & Monasteria Zell, Sancti Lamberti & Dambach cum omnibus eorum appertinentiis acceptis aliis bonis allodialibus.

1570. Capitulum Sanctæ Crucis Moguntia eidem Electori decimas pagi Oberhilbersheim.

Sub Joanne Casimiro Electoratus Administratore.

Anno 1588. Decanus & Capitulum Bruselense Spirensis Diæcesis vendunt eidem Administ. prædium Schlußtern pro 900. fl.

eod. Episcopus Spirensis eidem vendit quasi Præpositus Weissemburgensis domum suam in Heydelberg., nomine *Speyrischen Hoff.*

Ex Chartulario Præposituræ VVeissemburgensis.

Anno 1522. Ludovicus V. Elector & Fridericus Comites Palat. fratres acquirunt à Præposito Weissemburgensi dimidiam partem Justitiæ in Schlehtembach & Bubenthal cum vectigali aliisque Juribus.

1521. Eidem transigunt cum Abbate Rudigero Weissemburgensi circa 4. pagos Altenstadt, Schleithal, Seebach & Schweighoffen.

1525. Idem Præpositus & Capitulum Weissemburgense cedunt eidem Electori quartam partem decimæ vini & Prætoriatum in Weissemburg.

1544. Idem Præpositus & Capitulum cedunt eidem Electori decimam vini & minutas decimas in Mosbach.

1531. Idem præpositus & Capitulum transigunt cum eodem Electore circa molendina Wufmühl, Schleiffmühl & Kupffermühl.

D E S I G N A T I O

Feudorum hæreditariorum ditionumque & prædiorum, à divisione Anni 1444. in gratiam Friderici Simmerensis, aut posterorum ejus, in feudum erectorum, purè & absque mentione lineæ masculinæ concessorum, aut Sequioris Sexûs beneficio comparatorum,

Ducatus Simmerensis in gratiam Friderici II. Electoris erectus, & ex prædiis ad ipsum per Annæ Veldentianæ Matris Successionem devolutis compositus, à cujus possessione foemina per erectionis diploma non arcentur.

Ducatus Lauterenfis in divisione Anni 1444. eo nomine non comprehensus, sed deinde in gratiam lineæ Simmerensis erectus absque præcisa lineæ mascul. designatione.

Anno 1247. Mechtildis Comitissa de Sain cessit & donavit Joanni Henrico, Simoni & Eberhardo Comitibus de Sponheim, Blanckenberg castrum & opp. cum feudis attinentibus, Hochberg castrum & opp. cum feudis attinentibus, Castrum Freusberg, quā feudum est, Castrum Sain cum suis appertinentiis, castrum Hulckenradt cum feudis attinentibus, castrum Saffenburg cum feudis attinentibus, Comitiam Hadamar, advocatiam de Bonna &c

1416. Elisabetha Comitissa Sponheimensis donat Ludovico III. Electori quintam partem in Creutzenach Arce & urbe, Ebernburg castro & valle, Arenschwants castro, Gutenberg castro & Valle, Nunburg urbe, Coppenstein castro & valle, Gemunden castro & urbe, Kirchberg urbe cum universis ditionibus &c.

1467. Margaretha Comitissa Leiningo-Westerburgenfis donavit Friderico I. dimidiam partem omnium bonorum à Comite Hasso-Leiningensi fratre suo derelictorum, vi cujus donationis deinde Fridericus I. accepit in feudum ab Episcopo Wormatiensi, à quo movebantur, dimidiam partem castri & urbis Neu-Leiningen præfecturæque Osthoffen cum appertinentiis pagi Ybernheim, Jurisdictionis in Ham & integrum pagum Rhein-Dürckheim.

Anno 1385. Robertus III. ducta in uxorem Elisabetha Friderici Burggraviij Nürembergensis filiâ pagum Heydelsheim in solutionem dotis accepit.

1402. Stephanus Roberti III. Imperatoris filius ducta in uxorem Annâ Friderici ultimi Comitis Sponhemij & Veldentia filiâ, prædictos Comitatus & alia loca quam plurima in Palatinam Domum transtulit.

1350. Elisabetha Schombergensis arcem suam Schwetzingen Rudolpho II. Comiti Palat. concedit.

1373. Kunigunda Sponheimensis arcem suam Weinheim Roberto I. Comiti Palat. concedit.

1367. Eadem ei partem suam in Altenbeinburg oppignorat.

1377. Margaretha Erpacensis eidem vendit pagos Necker-Eltz, Neuhausen & Früdelsheim cum molendino & eorum locorum teloniis.

1379. Wenceslaus Imperator donat Elisabethæ Roberti I. uxori partem telonii in Udenheim.

1381. Elisabeth de Waldeck cedit eidem bona sua in Waldeck & alibi.

eod. Elisabeth de Birckenfeld cedit eidem pagum Mospach & curiam in Schifferstadt.

1386. Wenceslaus Imperator oppignorat Beatrici Comitissæ Palatinæ partes teloniorum Germersheim & Mannheim.

1390. Mechtildis Marchionissa Badensis eidem Electori cedit omnia sua bona in Heydelsheim, Wildsparg & Eppingen.

1391. Joannes Comes Sponheimensis præcipit Subditis suis & Vassallis, ut si ipsi sine liberis masculis decesserint, filia sua Elisabetha Roberti II. Electoris Sponsæ subijciantur, tanquam veræ ac legitimæ Dominæ, quam deinde Præfectus & Burgenfes de Creutzenach, se quasi Dominam observaturos pollicentur. Idem etiam præstant Præfecti & Burgenfes in Kirchberg, Vianden, Castelaun & Winterberg.

Anno eod. Mechtildis de Spanheim Marchionissa Badensis cedit eidem Roberto II. arcem suam Befisheim.

1394. Anna de Sickingen eidem vendit pagum suum Boxheim.

1403. Elisa uxor Jacobi de Bacharach vendit Roberto Imp. bona sua in Hundsruck.

1406. Elibetha Comitis Henrici vidua eidem oppignorat pagum Eich.

eod. Mechtildis Marchionissa Badensis eidem concedit arces suas Mospach & Obernheim.

1407. Margaretha de Hochberg Friderici Comitis Leiningensis uxor eidem oppignorat decimas suas in Weillersbach & Lambsheim.

1408. Vidua Philippi de Bohlanden eidem cedit pagum Dieweyler.

1402. Uxor Joannis de Löwenstein cum ipso Coniuge eidem vendit pagos Scheim, Bickenbach, Gugenheim, Malchen, Nitz, Bedenkirch, Kendig &c.

1444. Anna Erbacensis vendit Ludovico IV. Electori Comitatum Löwenstein.

1470. Catharina de Helmstadt, uxor Georgii de Boxberg vendit ei pagum Alspach.

1544. Claudia Comitissa Oettingensis donat Ludovico V. Electori pagos Westhoffen, Gimbsheim & Bornheim.

Feu-

Feudorum oblatorum Designatio.

Anno 1338. Joannes Comes Spanheimii & ejus uxor obtulerunt Balduino Archi-Episcopo Trevirensi mediam partem Castri Dille, & quidquid habebant in pagis, Dille, Leinsheim, Dreife, Creutzenach, Schwabenheim, Claustro Aldenfeld & Pferdenfeld, capellâ apud Kürchberg, Kirn, Wintzenroden, Gemünde, molendino zu den Hecken, Kerwyler, Dilledorff, curiâ ante castrum, Dille molendino & Valle ibidem, Seelbach, Belcke, Keltzrod, Rackenhausen, Buckenburen, Soren, Wallenau, molendino in Honville, Kutzenhausen, Nidernweiler, & Sylvis videlicet Belckerstrad, Steiberfrod, Dille, Eichholtz & Dürrscheid, item villam Trarbach, quæ deinde ab eo in feudum receperunt, à fœminis post extinctos masculos possidenda.

Ante creationem Ducatus Lautterensis plurimæ partes & bona, ex quibus constitutus est, ab Electoribus Palatinis allodialiter & absque feudi onere possidebantur.

Ante creationem Ducatus Simmerensis plurimæ partes & bona, ex quibus constitutus est, liberè, allodialiter & absque feudi onere ab Electoribus Pal. possidebantur.

Feudorum emptorum Designatio.

Sub Ottone II. Electore.

Anno 1245. Henricus Romanorum Imperator cedit Ottoni Electori Waltrop cum appertinentiis.

Sub Ludovico II. Electore.

Anno 1270. Comes Simon Bipontinus vendit Ludovico Electori Castrum & pagum Merckingen cum omnibus appertinentiis pro 300. marcis argenti.

1274. Poppo de Dirn vendit eidem Wiblingen cum appertinentiis.

1277. Rodolphus Hesso-Marchio Badensis vendit eidem Electori Castrum Lindenfels pro 2300. marcis argenti.

eod. Engelhardus & Conradus de Winsperg vendunt eidem partem suam in Wieseloch.

1284. Walterus ab Eltz cum uxore & consortibus vendit eidem Castrum Stoltzeneck, piscariam in Croffelbach & omnes redditus in Raggenau pro 120. lb. Heller.

1286. Fridericus Episcopus Spirensis vendit ei dimidiam partem castri Waldrau, & pagorum Hockenheim & Reittlingen cum omnibus appertinentiis.

1290. Marquardus de Wilre vendit eidem curiam suam in Wieseloch.

1291. Conradus & Fridericus de Strahlenberg vendunt eidem decimas de Bergheim cum Curia & omnibus appertinentiis.

eod. iidem vendunt eidem partem, quæ ipsis competeat in Monte de Alto-Saxenheim.

Sub Rodolpho I. Electore.

Anno 1298. Capitulum Sancti Germani Spirensis vendit Rodolpho Electori molendinum in Wieseloch.

1319. Ademarus de Zabern vendit eidem pagum Gersberg pro 3500. fl.

Sub Rodolpho II. Electore.

Anno 1339. Joannes de Kerweyler vendit Rodolpho Electori partem in Scharffeneck.

1341. Henricus Knebel Eques vendit eidem Electori Domum Grünau, cum omnibus appertinentiis pro 1800. libris Heller.

1347. Reinhardus de Strahlenberg vendit eidem Strahlenberg burgum & Schriesheim urbem cum omnibus appertinentiis.
 1349. Eberardus Rud de Rollenberg vendit eidem Domum Minnenberg, cum omnibus appertinentiis pro 2700. libris Heller.
 eod. Ormandus & Berchtoldus de Eberstein fratres vendunt eidem urbem Brettheim cum omnibus appertinentiis pro 7900. lb. Heller.
 1351. Philippus de Bohlanden vendit ei burgum Sandhusen & pagum Leinheim.

Sub Roberto I. Electore.

- Anno 1357. Siffridus de Strahlenberg vendit Electori Roberto arcem Waldeck & pagos Heylig-Creutz, Steinach, Ritterbach Lampenheim & Gertzbach.
 1358. Comes Godofredus de Hohenloë vendit Electori Merlenheimischen Hoff pro 1200. fl.
 1359. Philippus de Bohlanden vendit eidem urbem Simmeren in Hundsruck cum omnibus appertinentiis pro 4000. parvis florenis.
 1361. Wilhelmus Comes de Eberstein vendit eidem Advocatiam Hagenbacensem.
 1370. Joannes de Schmalstein vendit eidem arcem & pagum Weingarten.
 1380. Henricus de Reimshingen vendit Duci Roberto Wald-Laubersheim & Sylvam Labersheim.
 1368. Cuno & Rudolphus de Berg vendunt eidem pratum in Berg pro 350. fl.
 1389. Henricus de Geinheim vendit eidem Electori 17. malteros Siliginis ex molâ Heydelsheim annuatim percipiendos.
 eod. Gerardus de Sulpen vendit eidem præfecturam Heydesheim &c.
 1390. Comites de Löwenstein vendunt eidem 12. Jug. pratorum & 1. Jug. terræ prope Rupertzeck pro 133. fl.

Sub Roberto II. Electore.

- Anno 1391. Rodolphus Dominus ab Oxenstein vendit Roberto Electori pagos Reichshoffen, Oxenstein, Hochfelden, & Meisterfelden.
 1398. Wernerus de Löwenstein vendit eidem pagum Warmstadt.

Sub Roberto III. Electore.

- Anno 1400. Pagus Felcksheim Roberto Electori conceditur.
 1401. Comites de Löwenstein vendunt eidem 32. Jug. Sylvæ & 8. Jug. vinearum & terrarum in finibus Heydelsheim pro 85. fl.
 1403. Hubertus de Bacharach vendit eidem Electori aliqua bona in pago Breydenbach.

Sub Ludovico III. Electore.

- Anno 1410. Henricus Bock vendit Ludovico Electori decimas in Hedesheim, Wahlheim & Weinheim.
 1411. Idem Elector acquirit quartam partem pagorum Gerichstadt, Alsheim, Zeissenhausen, Niefern, Offtersheim, Immersheim, Sultz, Sutzenheim, Kirchheim, Bessersheim, Dettersheim, Mertzheim, Ebersheim, Leitersheim, Boffenweiler, Zügrenweiler, Dieffenthal, Wachenheim, Hertingshausen Zweiweiler, Essenheim, Walen, Obernheim, Monckstadt & Groskarlbach.
 1412. Joannes de Hirschhorn vendit ei dimidiam partem pagorum, Ellen, Dabisheim & Burckheim.
 1413. Ludovicus Schenck de Limpurg & ejus Uxor vendunt Ottoni Comiti Pal. arcem Lorbach cum appertinentiis pro 6500. fl.
 eod. Joannes de Hirschhorn vendit eidem Ottoni tertiam partem in Elsentz, & Electori Ludovico Weyler prope Aglusterhausen.
 eod. Wollmarus de Wachenheim vendit eidem Electori mediam partem pagi Nackheim.

Anno eod.

- Anno eod. Jacobus de Saulnheim vendit Electori tria pradia in Seltzen.
 1414. Eberhard⁹ de Hohenfelds vendit Electori mediā partē pagi Windesheim 1100. fl.
 eod. Wolfgangus Richter de Knottelsheim vendit eidem Electori 12. plaustra vini annua in Bleysweyler, pradium in Morlesheim &c.
 eod. Wolfgangus de Löwenstein vendit eidem Electori partem suam in pradiis Stetten.
 1416. Joannes de Hirschhorn oppignorat Electori Hoffsau, Eschelbach, Reichenberg, Aglatershausen, Schmittenwag. Rodenburg & Funckelsbach pro 6000. fl.
 eod. Henricus Kammerer vendit eidem Electori 4^{am} partem pagi Gantheim.
 1418. Joannes de Hohenberg & Crafft Frey de Dhaun vendunt eidem Electori domum in Darschheim cum pradiis inde pendentibus, & domum in Fridelsheim cum appertinentiis.
 eod. Henricus de Genheim vendit eidem 17. malt. Siliginis annuos, & 1. plaustrum vini in Hedesheim.
 eod. Domini de Erligheim vendunt Electori Stoltzeneck pro 1000. fl.
 eod. Wernerus de Nierstein vendit Electori dimidiam partem Eich pagi.
 1419. Eberardus & Kosmus de Keitzkeim vendunt Electori Mühlstadt.
 eod. Zescheimenses vendunt Electori molam prope Stromberg.
 eod. Conradus de Winsperg vendit Electori pagum Schwartzach.
 1420. Joannes de Löwenstein vendit Electori Scheim, Buchenbach, Gugenheim, Malche, Nitz, Badenkirchen, Krudrich, &c.
 eod. Martinus Forstmeister cedit eidem Electori pradium & alia bona in Alt - Hasenloch pro 400. libris Heller.
 1421. Schwicardus de Sickingen Junior vendit Electori omnia bona sua in Edigheim & Offenaw.
 eod. Hermannus de Odenheim vendit Electori 4^{am} partem arcis & pagi Eich & census in Sand de Munckhausen pro 975. fl.
 eod. Joannes de Helmstadt vendit Electori 4^{am} partem pagi Bahel cum appertinentiis pro 965. fl.
 1424. Hermannus de Saulnheim & ejus uxor & consortes vendunt eidem Electori pagum Freinsheim pro 1500. fl.
 1427. Godofredus & Philippus de Randeck vendunt ei octavam partem in pago & Jurisdictione de Gugenheim.
 1429. Joannes Stumpff de Waldeck vendit Electori dimidium pagi Waldhubersheim.
 1430. Fridericus de monte forti vendit Electori dimidiam partem pagi Wolffsheim & pagum Albitzheim integrum pro 8000. fl.
 1431. Idem Elector acquirit pradium de Haleneck in finibus Caub.
 eod. Conradus de Winsperg vendit Ottoni Comiti Pal. pagum Schluchteren pro 1000. fl.
 1435. Joannes de Erligheim & ejus uxor vendunt Mechtildi Sabaudicæ Curiam in Schwetzingen.

Sub Ludovico IV. Electore.

- Anno 1438. Joannes Wildgravius vendit Ludovico Electori pagos Flonheim, Bomheim, Wendesheim, Ofthoffen, Werstadt, Eichenloch, Bockenheim, Nidernhausen & Münsterrappel.
 1440. Joannes Rud de Bodigheim Senior vendit Ottoni Comiti Pal. sextam partem pagi Riederspach.
 1441. Comites de Löwenstein vendunt eidem Electori Comitatum suum Löwenstein, decimam frumenti in Heylbronn, & 9. plaustra vini annua cum medio.
 eod. Burckardus Hoffel de Stauffenberg vendit Electori castrum Hoffweyler & Schitterwald cum plurimis appertinentiis pro 700. fl.
 1443. Eberardus de Urbach miles vendit eidem pagum Sandhausen.
 eod. Bernardus Kreyfs de Lindenfels vendit eidem Electori pagos Scherbach, Grafelnbach, Waldau &c.
 1444. Henno Rubenold de Simmern præpositus in Nierstein vendit ei 7. Jug. prat. prope Oppenheim.

Anno 1447. Henricus de Reimschingen vendit Electori arcem Weller.

Sub Friderico I. Electore.

Anno 1450. Rheingravij vendunt Friderico I. Electori Ducis Philippi tutori tres quartas partes in Münsterappel, Ober- & Niderhausen pro 2000. fl.

1453. iidem Electores emunt prædium in Lachen cum appertinentijs.

1454. iidem Electores emunt à Conrado de Lammersheim, Alsmansweyler, Riedenweyler, Ruppenweyler & Hessa pro 800. fl.

Anno 1455. Gerardus de Saulnheim & Anno 1465. Hermannus & Fridericus de Saulnheim vendunt Friderico I. pagum Valdalgersheim.

1456. Guilielmus de Cleeberg vendit Electori quartam partem pagi Wendesheim.

1463. Carolus Marchio Badensis cedit eidem Electori quintam partem Comitatus Sponheimensis.

eod. Idem Marchio eidem Electori cedit urbes, Besigheim, Lorchheim, Wahlheim, Brudenthal, Ingersheim, Hessingheim, Beinheim & Lothheim.

1464. Naguel de Dirmstein vendit Electori pagum Bermersheim cum decimis & Jure patronatus.

Anno 1466. Conradus de Winsperg Electori Neustadt am Kocher.

1470. Georgius de Richberg & Catharina de Helmstadt ejus uxor vendunt Electori pagum Aspach.

eod. Joannes de Schmalstein vendit Electori dimidiam partem Arcis & pagi Weingarten pro 5760. fl.

1473. Conradus de Schwenheim vendit eidem Electori Jurisdictionem & redditus quosdam in Alsheim pro 80. fl.

eod. Gotz de Adersheim vendit ei arcem Birckweiler.

eod. Abbas & Conventus Sion vendunt eidem Electori dimidiam partem præfecturæ Offenheim & Abbatissa Gunlingensis aliam dimidiam ejusdem præfecturæ.

Sub Philippo Electore.

Anno 1477. Philippus Elector emit arcem Sobernheim.

1481. Wilhelmus Rud. vendit Ottoni Comiti Pal. 6. tam partem pagi Ridersbach.

Sub Ludovico V. Electore.

Anno 1544. Comites de Hanau vendunt Ludovico V. 4. tam partem pagorum Lorch & Hennebach.

Sub Ottone Henrico Electore.

Anno 1557. Otto Henricus Elector emit arcem Fridelsheim cum pagis Weidenthal & Genheim pro 2000. fl.

Sub Friderico III. Electore.

Anno 1571. Martinus de Wachenheim vendit Friderico III. partem Dietelsheim.

Sub Joanne Casimiro tutore.

Anno 1587. Conradus de Schmidburg vendit eidem tutori dimidiam partem oppidi Pfedersheim pro 18000. fl.

Sub Friderico IV. Electore.

Anno 1602. Eberhardus Kammerer vendit Friderico IV. partem Dietelsheim.

eod. Eberhardus de Dalberg vendit eidem Electori reliquum omne ejusdem pagi.

Feudo-

Feudorum pignoratitiorum Designatio.

Sub Rudolpho I. Comite Palat. Electore.

- Anno 1300. Castra Flosse & Darckenstein a Rege Henrico Rodolpho pro 2000. marcis argenti servato reuisionis Jure oppignorata sunt.
1329. Imperator Ludovicus oppignorat Rodolpho pro 6000. marcis argenti Civitates suas & Imperij, uti tunc eas appellavit, Mosbach & Sintzheim, salvo reuisionis Jure in Vigiliâ Sancti Bartholomæi.
- eod. Concessio Imperatoris Ludovici facta Rudolpho & Roberto Comitibus Palat. ut possint redimere Gemünde cum decimis, a Dominis de Winsperg.

Sub Rudolpho II. Comite Palat. Electore.

- Anno 1330. Imperator Ludovicus oppignorat iisdem Rudolpho & Roberto pro 6000. marcis argenti bona ad Imperium pertinentia, Castrum nempe & urbem Gemünde & decimas, Eberbach Castrum, Civitatem & decimas, Mosbach urbem, Sintsheim urbem, Driefels castrum, Neucastell castrum, Germersheim Castrum & urbem, Anweyler urbem, Guttenburg Castrum, Wulckenberg Castrum, Weyelpurg Castrum, Haselach pagum & Buhel ea lege, ut semper Imperatores ea possint reluere pro eadem summa sex millium marcarum. Si vero unum aut alterum istorum liberum non fuerit, sed alibi oppignorum, tunc Palat. Comites debent ea reluere, iisque frui & gaudere, donec pretium reuisionis cum prædicta summa restituatur, die Lunæ post festum Sanctæ Agnetis.
- Anno 1331. Idem Imperator concedit iisdem facultatem redimendi urbem Weibstadt ab Episcopo Spirensi pro 1000. libris Heller, donec reluatur, ab ijs possidendam.
- eod. Idem Imperator concedit iisdem facultatem redimendi Pfedersheim pro 600. libris Heller, ab illis de Falkenstein, cui summæ adduntur 425. lb Heller.
1332. Idem Imperator concedit eis facultatem redimendi pagum Ricken.
- eod. Idem Imper. tradit Roberto Seniori omnes turonos Vectigalium, quæ ipsi ex parte Imp. aperientur in Bacharach, & quidem per oppignorationem, donec eos Imperatores repetant utendos, fruendosque.
1335. Idem Imperator addit oppignorationibus Driesfels, Anweiler & Germersheim 1000. marcarum argenti,
1338. Idem Imperator Comitibus Palatinis Roberto Seniori & Roberto Juniori oppignorat arcem Neucastell.
1339. Idem Imperator iisdem dat licentiam reluendi oppignorationem Rosweiler & Heyligenstein.
- eod. Rudolphus Marchio Badensis illis oppignorat Castrum & urbem Bretten 4400. libris Heller de consensu Dominorum de Heberstein.
1340. Idem Marchio Badensis illis oppignorat urbem Heydolfshheim pro 2500. libris Heller, ad quos adjectis Imperatori Ludovico solutis 150. libris Heller urbs ista illis salvo reluendi jure conceditur, ita ut Anno sequenti urbes Bretten & Heydolfshheim homagium ipsis tanquam oppignoratæ præstiterint.
- Anno 1341. Idem Imperator iisdem oppignorat urbem Weiffenburg & totam Landvogtei de Spurgau, cujus pars erat ista Civitas pro 1600. libris Heller salvo Jure reluendi.
1343. Idem Imperator iisdem concedit Jus reluendi castrum & urbem Weinsperg ab Archi-Episcopo Moguntinensi.
- eod. Idem Imp. iisdem oppignorat pagos Guttweiler & Burgheim.
- eod. Imp. dat gratis Rudolpho 500. libras Heller pensionis solvendæ in festo Sancti Martini a Civitate Weiffenburgensi, reluibiles ab Imperio pro 5000. lb Heller.
- eod. Idem Imperator iisdem concedit licentiam reluendi urbem Landau in Spurgau sitam ab Episcopo Spirensi, salvo in gratiam Imperij Jure reluendi.

1344. Idem Imperator iisdem oppignorat arces - - - & Rilepach pro 1000. marcis argenti.
 1345. Idem Imperator iisdem concedit Licentiam redimendi Weinheim ab Archiepisc. Mog. oppignorum pro 5000. libris Heller.
 1346. Iisdem iterum oppignoratur Heydolffsheim pro 5500. lb. Heller.
 1347. Iisdem oppignoratur castrum Gleichen pro 250. fl.
 1349. Imperator Ludovicus iisdem oppignorat Sintzheim & Advocatiam Abbatiae ejus loci.
 Anno eod. Idem Imperator iisdem oppignorat Mannheim pro 2000. fl.
 1350. Idem Imperator Roberto I. concedit Licentiam reluendi decimas de Heylbronn.

Sub Roberto I. Comite Pal. Electore.

- Anno 1352. Idem Elector reluit à Richardo de Sickingen oppignorationem de Minnenberg pro 800. fl.
 1354. Idem Elector reluit à Rodolpho Marchione Badensi Heydesheim ab Imperio ipsi oppignorum.
 eod. Idem Elector annuente Imperatore reluit Sylvam Hagenoensem pro 10000 fl.
 eod. Nobilis Ludovicus de Stein praefectus Brettheimensis cum Civibus & Senatu testatur, eundem Electorem Civitatem Brettheim pretio sibi comparasse.
 1355. Elector ad oppignorum Germersheim 5000. fl. adjicit.
 1356. Idem Elector à Francisco Romberg pagos Santenheim & Aschemberg pro 700. lb. Heller oppignorationis nomine sibi comparat.
 1358. Cives Bohlandenses oppignorant eidem Electori Altenbeinburg, urbem & burgum Alten-Simmeren pro 1800. fl.
 eod. Carolus Imperator Rex Bohemiae Arces Waldeck, Morach & Dreschwitz ab eodem Electore redimi patitur.
 1360. Eidem Electori Philippus de Bohlanden oppignorat pagos Gondersweyler & Gerweyler.
 1361. Eidem Electori Carolus Imperator oppignorat Advocatiam in Wolffstein, & in Lautern pro 5000. fl. Salvo Jure reversionis.
 Anno eod. Idem Elector reluit ab Emichone Leiningensi Belichheim, Gondramsheim, Steinweyler, Erlebach & Clingen pro 5000. fl.
 eod. Idem Imperator eidem Electori confert praefecturam Hagenbach, quam à Comite Ebersteinensi emerat, atque à Dominio directo, quod Abbati & Monast. Weissemburgensi competeat, liberaverat.
 1362. Idem Imperator confirmat oppignorationes Sintzheim & Mospach in gratiam Comitis Palatini factas.
 1363. Idem Elector reluit à Carolo Marchione Badensi urbes Belichheim & Bellheim.
 1365. Idem Elector ab eodem Imperatore obtinet licentiam reluendi urbes, Gengenbach, Ortenberg & Offenburg, Episcopo & Capitulo Argentinenfi oppignoratas.
 1364. Litera oppignorationis Erntzhausen & Neuhausen.
 1365. Idem Elector emit dimidiam partem Elsentz ab illis de Sickingen pro 300. fl.
 1366. Eidem Electori oppignorat Albertus de Löwenstein pagos Willer & Risach.
 1367. Imperator Carolus concedit Palatinis, ut redimant decimas majores de Lichartshausen prope Elsentz, & pro Imperii oppignoratione possideant.
 1370. Comes Emicho Leining. de consensu Albani Weissemburg oppignorat eidem Electori pagos Grünstadt, Asselnheim, Kirchheim & Zutzenheim.
 Anno 1371. Philippus de Bohlanden eidem Electori oppignorat Mittelburg prope Altbennenburg pro 7000. fl.
 eod. Idem Elector obtinet licentiam reluendi à vidua Joannis Springhard de Lautern pagum Fischbach cum Jurisdictione ejus & decimas in Laubach.
 1375. Idem Imperator Carolus eidem Electori concedit facultatem reluendi à Civibus Moguntinensibus urbes Oppenheim, Odernheim, Schwabsburg, Nierstein, Superiorem & Inferiorem Ingelnheim, Winternheim & Lautern cum appertinentiis.
 eod. Idem Imperator concedit eidem Electori facultatem vendendi vel oppignorandi bona

bona Imperii, ita tamen, ut unumquodque in suâ qualitate vendant & oppignorent, pignus nempe pro pignore, feudum pro feud.

1377. Carolus Imperator concedit eidem Electori facultatem reluendi omnia bona vel pignora ad Wolffstein pertinentia, quod & Robertus fecit, eaque reluta Joanni Gotzesburgensi Moguntino pro 5000. fl. Salvo quoad Imperium Jure relutionis.

1379. Wenceslaus Imperator concedit eidem Electori licentiam reluendi pagum Schefflin.

1378. Joannes Jost de Schönenburg oppignorat ei Jurisdic. pagi Argenthal.

eod. Idem Imperator ipsi oppignorat Gutenberg & Falckenberg cum pagis quibusdam pro 4000. fl. ut ea omnia tam diu habere & possidere deberet, donec Imperator ea pignora cum omnibus aliis, quæ Comites Pal. ab Imperio habent, simul reluat.

Anno eod. Comes Hartmannus de Bitsch ipsi oppignorat partem, quam habebat in Castro Landeck.

1380. Joannes Comes Spanheimensis in ejus gratiam cedit oppignorationem arcium Ladenburg & Stein, quas à Capitulo Wormatiensi possidebat.

1383. Idem Imperator Wenceslaus ipsi dat licentiam reluendi à Bernardo Marchione Badensi Civitatem Elpingensem.

1381. Oppignoratio Jurisdictionis in Moërsfeldt &c.

1383. Bernardus Marchio Badensis ipsi reddit urbes Bellichheim & Belheim, quas ab Imperio pignoris nomine possidebat.

1386. Simon Comes Bipontinus ipsi oppignorat $\frac{1}{2}$. partem Castri Kirchel pro 400. fl.

eod. Albertus Comes de Löwenstein ipsi oppignorat pagos Barbeln & Risach.

1391. Joannes Dom. de Lichtemberg ipsi oppignorat partem Gerlingsdorff, Hatten, Ruthenshoffen & Bettendorff.

1393. Bernardus Marchio Badensis ipsi concedit licentiam reluendi & possidendi loca Wildberg & Heydesheim.

1387. Fridericus Ordinis Teutonici Magister ipsi oppignorat urbem Wegenheim pro 2000. fl.

1395. Philippus Comes de Nassau renuntiat ei omni Juri, quod habebat in Altenburg, Gondramstein & Unsheim.

1398. Homines Regii inter Mosbach & Landen Comiti Pal. oppignor.

1392. Relutio molendini de Richheim.

1394. Duci Roberto reluendi Rockenhausen à Capitulo Mogunt. licentia conceditur.

Sub Roberto III. Comite Pal. Electore.

Anno 1400. Urbs & burgum Werte Roberto oppignoratur pro quarta parte salvâ relutione.

1401. Philippus Ulmenfis partem suam in Dienelac exoppignorari patitur.

1402. Idem Robertus Imperator omnes oppignorationes Imperii domui Pal. confirmat, & consentientibus omnibus Electoribus pretium oppignorationis adauget.

1405. Dimidia pars urbis Werde Henrico Eckbrecht pro 4000. fl. oppignoratur.

1406. Dietericus de Wachenheim oppignorat pagos de Mannenheim.

eod. Oppignoratio Imperii de Stuhlhausen.

1409. Blicher de Rotenburg oppignorat partem decimæ de Schwagenheim.

Sub Ludovico Tertio Comite Pal. Electore.

Anno 1410. Imperator Sigismundus nondum Electus promittit, quod, priusquam eligatur, oppignorationem Setz confirmaturus sit.

1412. Idem Elector reluit ab Emichone Comite Leiningensi, Berchun, Bockenheim, Guntersblum, Waldersheim, Dalgenheim, Weissenheim, Babenheim, Bettenberg & Carlbach pro 4000. fl.

1413. Oppignoratio Otterberg pro 3000. fl.

eod. Hermannus de Rodenstein miles oppignorat eidem Electori pagos, Wintercasten, Ludenau & Neunkirchen pro 200. fl.

- Anno 1416. Sentzheim & Clingen oppignorantur salvô reluitionis Jure.
 Anno eod. Pagi Dalheim, Urbach & Hamersheim oppignorantur.
 eod. Joannes ab Hirschhorn ipsi oppignorat Hoffstein, Eschelbach, Kirchemberg, Aglershausen, Schumensen, Mag. Rodenburg & Funckenbach.
 1417. Decanus & Capitulum Sti. Pauli Wormatiæ ipsi concedunt dimidiam partem Jurisdictionis in Übersheim.
 1419. Oppignoratio dimidiæ partis Mannenheim & Grevenstein.
 1424. Bernardus Marchio Badensis admittit eidem Electori Eppingen urbem, quam ab Imperio oppignoratam possidebat pro 10000. fl.
 eod. Idem Elector reluit ab eodem Marchione Badensi dimidiam partem urbis Heydesheim.
 eod. Schafman de Rippe Viller oppignorat eidem Electori quartam partem urbis Rippe Viller pro 12000. fl.
 1426. Exoppignoratio dimidiæ partis Jurisdictionis pagi Morsfeld.
 1430. Conradus de Winsperg oppignorat pagum Schluchtern.
 1431. Spanheim, Bibelnheim & alia loca plurima Henrico Wolff oppignorantur.
 1435. Curia Kirchgarten Electori Ludovico oppignoratur.

Sub Ludovico IV. Comite Pal. Electore.

- Anno 1442. Arcis Grevenstein exoppignoratio.
 1441. Licentia exluendi pagum Ryhen eidem conceditur.
 1437. Imperator Sigismundus concedit facultatem reluendi Ortenburg, Gengenbach & Zell ab Episcopo Argentoratensi, quæ deinde per Imper. Fridericum oppignorantur.
 1448. Reluitio quorundam pratorum in Kirschgartwiese ex Abbate Franckenthal.

Sub Friderico I. Comite Pal. Electore.

- Anno 1453. Ludovicus de Wertemberg ipsi oppignorat quartam partem arcis Werth pro 500. fl.
 1457. Philippus Comes Catzenelenbogenensis ipsi oppignorat quartam partem pagi Hofenwyler & omnium pertinentiarum Castri Lichtenberg, urbis Rûchheim, Ueberau, Beberau, Rosdorff, Gundershausen, Ramstadt, Modau, Rûffelsheim burgum & opp. Rubenheim & Schilfurt, Babesheim cum piscaturâ Auren prope Lorsch & quartam partem Sylvæ der Huserwaldt.
 1460. Oppignoratio facta ab Archi-Episcopo Moguntino de Castro Schauenburg & pagis Hendhufenheim, Doffenheim & Schnickenheim.
 1461. Oppignoratio Starckemberg, Heppenheim, Bensheim, Morlebach & Lorsch.
 1463. Archi-Episcopus & Capitulum Mogunt. ipsi oppignorant urbes & arces Starckemberg, Heppenheim, Bensheim & Morlebach & Abbatiam Lorsch.
 eod. Martinus & Eberhardus Rotter ipsi concedunt Jus reluendi Greventhau.
 1465. Archiep. & Capitulum Mogunt. ipsi oppignorant arcem & urbem Pfedersheim.
 eod. Reluit à Michaële de Myrpach arcem Wolfsberg cum Valle, quæ infra jacet pro 2000. fl.
 1467. Idem oppignorat Bertholdo de Windeck castrum Beinheim & pagum Leistein, quæ ipse à Marchione Badensi oppignorata possidebat.
 eod. Exoppignoravit pagum Altheim.
 1469. Marchio Badensis ipsi oppignorat Comitatum posteriorem Spanheim.

Sub Philippo Comite Palat. Electore.

- Anno 1486. Idem Elector obtinet à Friderico Imperatore licentiam reluendi Landau ab Imperio oppignoratam.
 1495. Idem Elector ab Imperatore Maximiliano obtinet confirmationem omnium oppignorationum Imperii pro se & cunctis ab eo masculis orituris, quibus deficientibus eadem oppignorationes futurae sunt irritæ.

Anno 1487.

Anno 1487. Fridericus de Dalberg testatur eundem Electorem exoppignorasse Abenheim prope Hernsheim.

1491. Dietericus Riede miles oppignorat eidem curiam Sehebron.

1489. Idem Elector reluit Dochehnheim à Comitibus de Sickingen.

1507. Idem Elector oppignorat Rhorbach Ord. Teutonici Magistro.

eod. Idem oppignorat Ladenburg Dieterico de Handschutzheim & uxori.

Sub Ludovico V. Electore Comite Pal.

Anno 1510. Reversales concessæ eidem Electori super oppignoratione Wildeck.

1518. Apocha Wolffij & Eberardi de Raven super oppignoratione Winnenberg.

1513. Literæ oppignorationem Eberbach & Ubersheim concernentes.

1518. Reversales Alberti de Mörsheim super oppignoratione præfecturæ Rockenhau-
sen.

1531. Præceptum Ferdinandi I. Roman. Regis super oppignorat. Neumarck.

eod. Præceptum Caroli V. Imp. circa eandem oppignorat.

1523. Oppignoratio urbis Eberbach cum pagis aliquot & Ubersheim.

Sub Friderico II. Comite Pal. Electore.

Anno 1544. Cum Archiep. & Capitulo Moguntino inita Conventio, quâ Sancitur, urbes in
istratâ montana sitas, neque Sobernheim, Montzingen, Bockelnheim & Bockel-
heim, eo Electore vivente, non reluendas.

1549. Urbs Umbstadt oppignoratur pro 18000. flor. à Philippo Hassiæ Landgravio.

Sub Ottone Henrico Comite Pal. Electore.

Anno 1556. Otto Elector oppignorat Arcem & præfecturam Schwartzach Christophoro
Landschad de Steinach pro 8000. fl.

Sub Friderico III. Comite Pal. Electore.

Anno 1562. Idem Elector oppignorat Castrum Wintzingen cum omnibus appertinentijs
Eberardo de Flersheim pro 1600. fl. Salvo Jure relutionis post viginti annos.

1571. Idem Elector oppignorat Civibus Creutzenacensibus insulam ibidem.

1573. Idem Elector oppignorat pagum Domheim Comiti Joanni de Schwartzemberg
pro 3000. fl.

eod. Comes Joannes de Schwartzemberg eidem Electori oppignorat pagum Dom-
heim pro 3000. fl.

1581. Idem emit à Niedenfels à Petro Dentrich pro 55000. fl.

Sub Friderico IV. Comite Pal. Electore.

Anno 1662. Reversales Pleickardi de Helmstadt super oppignoratione Arcis & Præfecturæ
Schwartzach.

Sub Joanne Casimiro Administratore.

Anno 1587. Joannes Casimirus oppignorat Præfecturam Rockenhausen Georgio Joanni
Comiti Palat. pro 10864. fl.

1591. Domini de Dosheim cedunt Electori Pal. urbem Plopsheim, quam in pignus ab
Imperio possidebant.

EXTRACTUS

Ex refutatione responsoria ad literas Sereniss. Electoris Palatini, scriptas ad Principem Palatino Solisbacensem, in Causa Successionis Veldentianæ, de dato 12. Octobr. 1695. quâ prætenfi pacti de anno 1395. Suppositio, ac Invaliditas, pluribus rationibus demonstrantur.

Adjunctus ulteriori assertioni fundamentorum Libelli Serenissimorum Ducis ac Ducissæ Aurelianensium, *contra* Serenissimum Dom. Electorem Palatinum.

Uod ad hanc quæstionem attinet, ostendendum est, pactum de anno 1395. etiamsi omnia, quæ Sereniss. Elector pro se allegat, in eo extarent, quod tamen non conceditur, nihil penitus afferre præsidij suæ Serenitati Electorali: quandoquidem dispositio ista in se minimè est obligatoria, nec unquam in decentem formam aut executionem adducta, uti & nunquam in hâc qualitate ab universâ Electorali, & Principali domo considerata, & accepta fuit.

Ad hoc verò demonstrandum repetitur 1. suprà allegatâ generalis Juris regula, quod ultima derogent prioribus, & quòd observantia optima rerum interpret sit, & omnibus actionibus robur addat; adjungiturque pariter id, quod Imp. Robertus ille idem, qui in allegatâ pro se à Sereniss. Electore dispositione, sub nomine Roberti junioris comparet, & qui cum posteritate suâ, utpote de cujus solius commodo aut præjudicio tunc agebatur, primariam principalémque personam repræsentavit, paulò ante mortem suam, & tanquam ultimam voluntatem anno 1410. & adeò quindecim annis post superiorem eo ipso annullatam dispositionem ordinavit atque constituit, quod etiam deinde in executionem deductum, & ita sine contradictione observatum est, quamdiu diversæ ab eo descendentes lineæ extiterunt.

Ex hac itaque dispositione, quæ à superiori toto cœlo differt, & uti apparet consulto à Sereniss. Electore silentio præterita fuit, videri potest 1. Imp. Robertum eam, uti suprà dictum est, vocare ultimam voluntatem suam, adeoque eo ipso, coram septem in eâ denominatis testibus, præcedentes dispositiones suas nullas & invalidas declarare. 2. in posteriori hâc dispositione prætenfæ præcedentis dispositionis de anno 1395. ne unico quidem verbo mentio fit, denominatis ad hoc septem arbitris, quibus tamen, quoniam nonnulli eorum, etiam in allegatâ à Sereniss. Electore, invalidâ illâ dispositione nominati sunt, hæc maximè nota esse debuisset, & adeò si aliquod de validitate ejus superfuisset indicium, minimè oblivione præteriri potuisset aut debuisset, mandatum est, ut omnia antecessorum pacta, adeoque tam illa, in quibus universa partitio, & Jus proximitatis gradûs, item Senii, quibus Electores Rudolphus II. & Robertus Senior in Successionibus suis usi sunt, cum nempe circa annum 1320. non primogeniti Adolphi Robertus filius, sed Adolphi frater Rudolphus II. & post ejus mortem absque relicta prole mascula, alter ejus frater Robertus rufus, & tandem post ipsius fata absque prole, fratris natu maximi filius Robertus tenax successerit, quàm ea, quibus in favorem primogenitorum dispositum est, in manus sumerent.

3. Mandatur illis, ut non tantùm secundum unam aut alteram, sed secundum omnes ejusmodi dispositiones, ordinationem aliquam inter filios ejus facere debeant, quantum scilicet æquum iis maximè esse videbitur; in hos septem arbitros quoque relictî quatuor Roberti Imp. filij compromiserunt, eosque rogarunt, ut vellent exsequi supra dictum paternum mandatum, & eorum singulis, factâ divisione suas regiones, subditosque adjudicare, non secundum tenorem sæpiùs dictæ, tantam disparitatem introducentis dispositionis, sed prout ipsis visum fuerit æquissimum ac commodissimum esse, promittentes pro se, suisque hæredibus, quæ ab arbitris constituta fuerint, se fideliter observaturos.

Ex his igitur satis patet, cum posterior dispositio adsit, quæ quàm maximè paritatem observare jubet, quam deinde consentientes omnes partes, quarum intererat, in executionem deduxerunt, eò ipsò priorem dispositionem de anno 1395. quæ primarium est fundamentum quo nititur Sereniss. Elector, & quæ maximam disparitatem introduxisset, cujus etiam ne unic

cus quidem unquam articulus observatus fuit, excepto quod attinet perantiquam fideicommissi constitutionem, sed planè contrarium semper obtinuit, abolitam esse, adeoque nunc, quasi pactum perpetuò valiturum allegari non posse.

Manifesta autem in factò à dicta dispositione de anno 1395. discrepantia apparebit, si consideretur 1. numerus denominatorum in priori pacto arbitrorum, eorùque obligatio, quæ posteriori mutata est.

2. Constitutio prætensi prioris pacti, ex quâ primogenitus in portionibus fratrum hæreditarijs, tanquam in proprio disponere potuisset, cujus tamen rei in posteriori, ne quidem verbo mentio fit, sed id potius in ea continetur, ut singuli fratres partes suas possidere debeant cum omnibus Juribus ac pertinentijs, prout ea Dom. noster Rex reliquit. porrò per hos trecentos annos nullum poterit exemplum allegari, quod Elector Palatinus, durante divisione linearum, vi dicti pacti unquam cogitaverit in Principat. Simmerensi, Bipontino, Neoburgico, Lauterecensi, & in acquisitis aliunde à familiâ Principatibus Julia-censi, & Bergenfi, jus disponendi, & liberè agendi tanquam in proprio sibi arrogare; multò minus quòd Domini istarum regionum illud Electori Palatino permiserint, aut tanquam Appanagiati ejus solis terrarum redditibus contenti fuerint, prout etiam adhuc præsentì tempore Sereniss. Sueciæ Rex, ratione Ducatûs Bipontini hoc nullo modo agniturus est.

3. Designatio locorum, quæ Electoratu tanquam inseparabilia in priori pacto noviter annexa, in ultimo autem eidem adempta, & alijs fratribus assignata sunt.

4. Quòd in priori illa dispositione constitutum fuerit, ut aliqui è filijs Religioni sese manciparent, & tertio quartoque geniti minus quàm secundogenitus habere deberent; cum è contrario, Imp. Robertus, non tantum omnibus filijs, excepto natu minimo, qui tempore obitûs ejus adhuc minorennis erat, vivo adhuc se matrimonium inire permiserit, sed in ultima etiam dispositione, & divisione, natu minimo tantundem, quantum reliquis, imò quantum ipsi primogenito, excepto quod hic Electoratum pro præcipuo habuit, adjudicaverit, quod autem æquitatem excedebat, pecuniâ compensatum est.

5. Quòd in priori pacto statutum fuerit, ut fratres natu minores portiones suas hæreditarias à primogenito in feudum accipere deberent, cum contra in posteriori sit dispositum, ut singuli fratres adjudicata sibi feuda à Domino feudi pro seipsis, proprioque nomine accipere deberent; id quod etiam per hosce trecentos annos observatum, fratresque natu minores & cognati, ditiones suas semper, respectu ad Electorem, proprio & pleno jure absque ullo subinfeudationis nexu & vinculo possederunt, quod nunquam fieri potuisset, aut à lineâ Electorali eo minùs silentio præteritum fuisset, aut si dictæ dispositiones tantum secundum tenorem sæpiùs dictæ dispositionis, à primogenito in feudum datæ, acceptæque fuissent, ab hac infeudatione destitutum fuisset, quàm minus fieri solet, si aliud feudum debito modo non recognoscatur.

6. Quòd in priori illa dispositione constitutum fuerit, ut vasalli in partibus Juniorum fratrum feuda sua à primogenito accipere debeant; cum è contrario dicta divisio eos ad Juniores fratres in singulis locis ableget, quod per continuam praxin obtinuit.

7. Quòd in priori illa dispositione cautum fuerit, ut vacante Electoratu frater, aut agnatus proximus in eo succedens partem, quam hætenus possederat, quæ ratio nunc est totius Ducatûs Neoburgici, sequenti proximo hæredi successorique in Electoratu cedere deberet, id quod tamen in ultimâ Successione in Electoratu Palatino minimè factum, adeoque planè ante omnia faciendum esset, quàm ad dictam sæpiùs dispositionem Rupertinam, à Sereniss. Electore provocari, vigoreque ejus agnati ab alijs successionibus excludi possent.

Hæc omnia, & quòd nec in dicta divisione Rupertinâ, neque in alijs, quæ super successionibus deinde factæ sunt transactionibus, ut in Disibodenbergenfi, Simmerensi, & Heidelbergensi, neque in ullo avito testamento, dispositio illa Rupertina unquam allegata, & quòd nunquam ipso actu observata fuerit, satis certè evincunt & ostendunt invaliditatem ejus, illamque etiam si fortè, de quo adhuc dubium, non obiter tantum per conceptum desi-

gnata, sed plenè elaborata fuerit, neque initio, multò minùs autem nunc obligationem parere potuisse, adeoque eo ipso omnia argumenta, quæ contra dispositionem Juris communis, & verba generalia subsequentiũ pactorum & dispositionum, ordinatione hâc Rupertinâ nituntur, sponte ruere, & per se ulteriori refutatione non indigere: præsertim cùm motum superius dubium dispositionem illam nunquam ritè elaboratam, aut in debitam formam redactam esse, validissimè inde confirmetur, quòd in præsens usque tempus, quamvis non ita pridem Carolus Ludovicus Elector in controversiâ cum Cognato Duce Ludovico Philippo Simmerensi, operosissimè eam urserit, allegaveritque, hic autem contradixerit, nunquam tamen ea in originali, aut aliâ authenticâ formâ producta fuerit; imò dubitandum planè est, an in ullo Archivo Principalis domûs Palatinæ Copia tantum ejus reperiri possit, cùm tamen ea non solum ideò danda necessariò fuisset, si, uti ex parte Sereniss. Electoris asseritur, ad effectum obligationis penitus elaborata fuisset, quia lex non promulgata non obligat; sed imò, quia ex tenore ipsius dispositionis, penè singulis annis de novo publicari, singuli casus Jramento firmari, & Originalia quædam in denominatis ibidem aliquot urbibus Palatinis asseruari debuissent, quod nunquam certè negligi permisissent Domini primogeniti, propter ingens, quod in eo versabatur eorum commodum, nisi statim ab initio probè ipsi novissent dispositionem illam purum conceptum mentis fuisse, in se autem nunquam vim obligatoriam habuisse, &c.

NUMERO V.

EXTRACTUS

Ex refutatione responsoriâ ad literas Sereniss. Electoris Palatini, scriptas ad Principem Palatino Solisbacensem, in Causâ Successionis Veldentianæ, de dato 12. Octobris 1695. quâ pactum de anno 1553. & cætera pacta Successoria de annis 1545. 1551. & 1557. intra legitimos cancellos rediguntur.

Adjunctus ulteriori assertioni fundamentorum Libelli Serenissimorum Ducis & Ducissæ Aurelianensium, *contra* Sereniss. Dominum Electorem Palatinum.

Uod attinet ad pactum de anno 1553. & cætera pacta Successoria de annis 1545. 1551. & 1557. nihil penitus ea continent, quod ad præsentem casum possit applicari: nihil enim aliud dicunt quàm debere semper conservari in familiâ Palatinâ Electoralem dignitatem, dictumque Electoratum, unâ cum Archidapiferatu, & Principatum Comitum Palatinorum Rheni, & Bavarix nunquam separari: ad quæ effectui danda Domini Cognati vires suas conjungere, eumque in finem factis tam antiquis, quàm novis pactis inhærere promittunt: ex his autem planè nihil ad Successiones, quæ extra Electoratum apud reliquas lineas contingunt, & quòd hæ soli primogenito & Electori obvenire debeant, inferri potest. Quod si verò aliquod inde argumentum eruere pars adversa velit, consideret, quæso, in transactione de anno 1551. etiam de ipso Electoratu, & ad eum pertinentibus regionibus, utpote de quibus in omnibus his allegatis solum agitur, dispositum esse, ut vigore aureæ Bullæ, Cæsareorum, & Electoralium decretorum juxta ordinariam Successionem, proximis quoad sanguinem hæredibus obvenire debeant.

Item consideret, quòd in pacto de anno 1553. quæ est primaria sic dicta Heidelbergensis transactio, Domini Agnati etiam in Successione in Electoratum, illum casum, quo Agnati ex secundâ lineâ uno gradu propiores his, qui sunt ex prima lineâ, in favorem eorum, qui sunt ex primâ lineâ, decidere ausi non fuerint, sed illum casum, atque interpretationem aureæ Bullæ, & Sigismundinæ, quæ hîc aliquatenus obscuræ videbantur, Imperatoris decisioni commiserint, ordinato interim Sequestro: unde sequitur, eos tale pactum familiæ perpetuò valiturum, quod indifferenter omnes Successiones primogenitis adjudicaret, planè ignorasse.

Si in Imperatoris Roberti declaratione ultimæ voluntatis, aut in vim hujus postea factæ fraternæ divisionis hæreditariæ, unico tamen verbo Robertinæ dispositionis mentio facta fuisset,

fuiſſet, aut probatum, Electorem Ludovicum fratresque ejus, aut eorum hæredes, tam ante quam poſtea unquam promiſſiſſe, ſe eam inviolabiliter obſervaturos, poſſet adhuc facta à Sereniſſ. Electore interpretatio aliquatenus locum invenire: quoniam verò prius nullo planè modò factum eſt, ſed in diſiſione contrarium planè è diametro allegatæ diſpoſitioni obſervatum, & tamen ut perpetuò & firmiter hæc diſiſio ſubſiſtere deberet, ab Electore Ludovico Barbato ſtipulatum, & de reſerſalibus, quæ Juniores ejus fratres ratione hujus ordinationis, qui etiam, cum primùm concepta eſſet, uti tenor ejus oſtendit, utpote tùm temporis adhuc minores, non ſubſcripſerunt, dediſſe feruntur, nullum unquam comparuit, ideò facta hic explicatio, ac modificatio, non aliter planè ac merum ſuppoſitum, quod probatum minimè eſt, & maxima infirmitate laborat, conſiderari poteſt. &c.

Concluſio & Submiſſio.

**Sereniſſimi Principis ac Domini, Domini JOANNIS WIL-
HELMI**, Comitæ Palatini ad Rhenum, Sacri Romani Imperij Archi-Thèſaurarij & Principis Electoris, Bavariz, Juliz, Cliviz & Montium Ducis, Comitæ Veldentiz, Sponhemij, Marcz Ravenspergæ & Mœrſæ, Domini Ravenſteinij &c. in Cauſa Compromiſſoria inter ipſum, tanquam Reum conventum, ex una,

Et

**Sereniſſimum Principem ac Dominum, Dominum PHILIP-
PUM**, Sacræ Regiæ Majeſtatis Chriſtianiſſimæ Fratrem Unicum, Ducem Aurelianenſem, Valeſienſem, Carnutenſem & Nemurcenſem, ac Sereniſſimam Domi-
nam, Dominam CAROLAM ELISABETHAM, Ducem Palatino-Bavaram,
ejus Conjugem, tanquam Actores, ex altera parte vertente,

*Sereniſſimorum ac Potentiſſimorum Dominorum Arbitrorum,
Sacræ Caſar. Majeſt. & Sacræ Regiæ Majeſtatis Chriſtianiſſimæ
Nobiliſſimi Domini Delegati*

P L E N I P O T E N T I A R I I.

Enebatur Sereniſſima Domina Ducem Aurelianenſis, ut Ryſwicensis Pa-
cis præſcripto ſatiſfaceret, prætenſionum adverſus Sereniſſimum Domi-
num Electorem Palatinum, ſeu petitionum ſuarum designationem in-
tegram, talem nempe exhibere, quæ futuræ litis ſpeciem, ac quid, qua-
le, quantum, ac qua ex cauſa petere præſumat, & Sereniſſimo Electori
tanquam Convento Reo, & Nobiliſſimis Dominis Plenipotentarijs De-
legatis Compromiſſarijs integrè demonſtraret. Quod dum Sereniſſi-
ma Domina Actrix nec fecit (quippe quàm manca omni ex parte ſit de-
ſignatio, quam Sereniſſimæ Actricis Plenipotentarius 26. Octobr. 1699. nuper exhibuit,
petita merè generalia, obſcura, incerta, nil minùs ac futuræ litis ſpeciem designantia con-
tinens, & ita comparata, ut ab Judiciij limine, æquo Judiciis officio meritò reiſci debeat,
cuius inſpicienti obvium eſt) nec etiam facere intendit, prout ex addendi reſervato, edi-
tæ petitionum designationi ſubjuncto, cum integritate ipſius contradictionem involvente,
liquet: Deductionum inſuper Sereniſſimæ Domine Actricis libellus æquè ac dicta præten-
ſionum designation, generalitatis, obſcuritatis, & ineptitudinis vitio laborat, idque ſtudio-
ſam litis protelationem evidenter ſapit, ut conventa præſtatione annua Sereniſſimus Domi-
nus Reus eo gravetur & fatigetur diutiùs, diutiùs illa Sereniſſima Domina Actrix contra
jus faſque fruatur; Sereniſſimi Domini Electoris Plenipotentarius, cum decenti gratiarum
actione pro dicti Deductionum libelli communicatione, Arbitrale Nobiliſſimorum Domi-
norum Plenipotentiariorum Delegatorum officium implorandum ſibi ante omnia ducit,
publicæ Pacis Ryſwicensis & legitimi Judiciij legi fraudem fieri vetent, exigendo à Sereniſ-
ſimæ

Amæ Dominæ Aëtrici Plenipotentiariorum, & exhibitæ prætenſionum designationis, ac libelli Deductionum compositore, jure in id proditum juramentum, nec non juxta dictæ Ryſwicensis Pacis tabulas decernendo, cum Serenissima Domina Aëtrix formulæ Compromissi in exhibenda integra prætenſionum suarum designatione, & causæ instructione, non satisfecerit, sed in mora fuerit, sistendum pro moræ spatio conventarum præstationum, annuarum cursum, vel restituendas potius non tam indebitè solutas, quàm manu militari intentatâ, vi metûque extortas.

Quo præmisso, & repetitis simul Serenissimi Domini Electoris fundamentis, secundum præfatæ Pacificationis normam solidè jam deductis, & ex Bulla Caroli IV. Imperatoris aureâ, Sigismundi Cæsaris Constitutionibus, Pace Westphalica, Pactis Gentilitijs Serenissimæ Domûs Archi-Palatinae avitis, Pacificatione isthac confirmatis, & Imperialibus Investituris, in vim & executionem tum dictorum pactorum Gentilitiorum, tum Pacis Westphalicæ factis, documentis & actis publicis (quæ notorium inducunt) petitis, aggreditur Serenissimi Domini Rei conventi Plenipotentiariorum præmonita, à quibus prætenſam fundamentorum Serenissimæ Dominæ Aëtrici Deductionem ordiri visum est ejusdem Plenipotentiariorum.

Præmonet is. agi de Divisione bonorum, & Separatione Allodialium à feudalibus, cumque omnia bona generaliter allodialia præsumi, indubitati, & iam in Constitutionibus, quàm in praxi Romani Imperij fundati juris, & Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi omnia jura possessionis, atque inde dependentes prærogativæ, per plures actus authenticos (ut loqui lubet) & legales reservatæ sint, onus probandi, quænam sint bona feudalialia, non ex qualitate Partium sed bonorum æstimandum, ac proinde Serenissimo Electori Reo incumbere, Serenissimam Dominam Aëtricem verò à probatione, quænam sint Allodialia, nisi quatenus ipſimet (scilicet) visum fuerit, immunem esse, infert, allegatis hanc in rem Tractatu Ryſwicensi, Serenissimæ Ducissæ Plenipotentiariorum protestationibus, Declaratione, nomine S. Cæsareæ Majestatis, Eminentiss. Cardinali Bonvisio 10. Martij 1686. Viena exhibitâ, & Imperij Placito, dictato Ratisbonæ $\frac{1}{2}$. Aprilis ejusdem anni, Cæsareo Decreto, sextâ Octobris subsequenter confirmata.

Prodit præmonitum istud, falsis juris & facti suppositis innixum, Serenissimæ Dominæ Aëtrici Plenipotentiariorum de eo vel maximè laborare, quò, deficientibus in propria Domino argumentis & titulis, petitis ex aliena, Serenissimæ Dominæ Aëtrici causam fundet & instruat, Serenissimum Dominum Reum, rejecto in illum probandi onere, propriis telis conficiat, litemque hac arte, nullâ nimirum ritè hætenus institutâ actione (quid enim petat, præsertim à titulo singulari munito possessore, & qua ex causa petat, nullibi explicat, ubique relinquit dubium (nec causâ ad Pacis Ryſwicensis formam & normam instructâ, meris duntaxat inhærendo dilatorijs, in prægrave Serenissimi Rei conventi præjudicium eò extrahat diutius; verum conatu non modò irritò, sed in propriam authoris perniciem (ut æquissimis sub Judicibus meritò speratur) recasuro.

Supponit Serenissimæ Aëtrici Plenipotentiariorum agi de bonorum divisione, & Allodialium à feudalibus separatione; atqui nullam cum Serenissima Domina Aëtrice ex quocunque capite communionem, ob quam ad Divisionem provocare possit, agnoscit Serenissimus Dominus Reus Conventus, nec Rei ullius Allodialis à feudalibus separandæ possessionem.

Supponit deinde, reservata Serenissimæ Dominæ Ducissæ omnia possessionis jura, atque inde dependentes prærogativas; attamen dum Serenissima Domina Aëtrix præter ea, quæ Serenissimus Dominus Elector gloriosæ memoriæ, Eidem spontè, & nullo jure cogente, vigore Domini de Morouas apochæ, abdicavit, rei ullius, à Serenissimo Domino Reo convento occupatæ, possessionem, corpore & animo (quo solo modo possessio legitime acquiritur) ut vulgò notum, apprehendit, nunquam, ullius possessionis jura reservari Ipſi potuisse, tam parùm, quàm non entis qualitates, per rerum naturam intelligi potest; Cum itaque adducta ab adversa Parte Pacis Ryſwicensis clausula, quâ Partis utriusque jura tam in petitorio quàm possessorio salva esse jubentur, non nisi in terminis habilibus, & pro subjecta (ut ajunt) materia accipi possit, & Serenissimus Dominus Reus Conventus in apprehensa corpore & animo, à Serenissimo Domino genitore totius successionis feudalis & Fideicommissariæ Archi-Palatinae possessione notoriè sit, eandem quatenus possessorium servat integrum, Serenissimo

renissimo Domino Reo Convento, utpote in possessione legitima constituto, neutiquam verò Serenissimæ Dominæ Aëtrici patrocinari, aut terminorum habiliū defectu patrocinari posse, in aprico est; Et sicut ipsamet Serenissimæ Aëtricis Plenipotentiariorum protestationes ac Decreta Cæsarea, Statuūque Imperii placita sub n. 1. à Parte adversa allegata, apprehensam quietè à Serenissimo Electore Philippo Wilhelmo Successionis feudalis & fideicommissariæ Archi-Palatina possessionem agnoscunt & supponunt, quam etiam omnimoda illius restitutio, in Serenissimi Domini Electoris Palatini favorem Pace Ryfwicensi decreta, evidenter confirmat; Ita aliud non innuunt, nisi Serenissimæ Dominæ Aëtricis Causidicos in eo tum versatos fuisse juris errore, ac si dictus Serenissimus Dominus Elector possessione & præscriptione annali (beneficio, & jure communi, & Imperii Constitutionibus, ac Praxi Germaniæ penitus incognito (causam suam, justitiā aliunde satis suffultam, succollare intenderet.

Id interim hîc omittendum non censet Serenissimi Domini Rei conventi Plenipotentarius, dum illorum, quæ de Successione Archi-Palatina in Imperii diætâ publicè acta sunt, meminit Serenissimæ Ducissæ Plenipotentarius, remoto ignorantia omnis prætextu meminisse eum quoque oportere fundamentorum irrefragabiliū, & documentorum authenticorum, quibus sæpè facta successionis feudalis & fideicommissariæ, à Serenissimo Domino Electore Philippo Wilhelmo pacificè æquè ac legitimè apprehensæ jura innituntur, Domino Abbati de Morel, Serenissimæ Dominæ Ducissæ tum temporis Plenipotentario. 1. Septembr. 1685. exhibitorum, & in Imperii Diætâ 2. Jan. & 9. Aprilis 1686. juris publici adeò factorum, ut prælo commissa neminem lateant, & omnium terantur manibus.

Supponit denique, Serenissimo Reo Convento probandi onus, quænam sint feudalia, incumbere, cum onus illud non ex qualitate Partium, sed Bonorum æstimandum, & indubitati ac tam in Constitutionibus, quàm Praxi Romani Imperij fundati juris sit, omnia bona generaliter allodialia esse præsumi.

Veretur meritò Serenissimæ Dominæ Aëtricis Plenipotentarius, cum adæquata non, modò probandi sed & petendi media illam destituant, fore, ut Serenissimâ Dominâ Aëtrice non probante, absolvatur Serenissimus Reus Conventus. Sed levidensis nimiū est generica qualitatis Allodialis præsumtio, ut ab illa adversus imminens isthoc malæ suæ causæ periculum, ullum sperare possit præsidium.

Nullam in toto Constitutionum Imperialium corpore invenire est, quæ adductæ à Partis adversæ Plenipotentario præsumptionis mentionem faciat: Aurea è contrâ Caroli IV. Bulla, quæ Constitutionum Imperii caput est, nec non Sigismundi Imperatoris Constitutiones, à Principum Electorum, nominatim Palatinorum Successionibus, (in quo Successionis casu modò versamur) fœminas manifestè arcent, dum omni Principatuum & honorum, in perpetuum unitorum, separatione & divisione prohibita, ac familiæ Fideicommisso in illis, lege semper valiturâ, introducto, cum fœminarum non modò, sed & filiorum secundò genitorum ac agnatorum exclusionem, solos ad successionem vocant primogenitos, illisque sine prole, mascula deficientibus, proximos, juxta præscriptum succedendi ordinem, Agnatos.

Imperij praxis non magis, ac Constitutiones, Serenissimæ Dominæ Aëtricis Plenipotentarij asserto hac in parte suffragatur; nullam quippe, quæ præsentis hypothesis circumstantijs conveniat, adducet: Ipsa vicissim succedendi praxis in Serenissima Domo Electorali Palatina, cum omnimoda Principum fœminarum exclusionem, prout ex actis Publicis superius allegatis notorium, ab immemoriali servata, & à Serenissimo Electore Carolo Ludovico (cujus dictis & factis contradicere aut contravenire, Serenissimæ Dominæ Aëtrici, utpote filiæ, & prætensæ hæredi, integrum non est) adversus Patrum Ludovicum Philippum Simmerensem acerrimè, ut constat, propugnata (quam utique è propria Domo desumptam, fortissimam æquus æstimabit arbiter) jactatam in contrarium Imperij praxin planè evertit, & in ipsam convertit Serenissimam Dominam Aëtricem.

Supereft, ut, quid hac in re juris communis, investigetur. Herm. Vultejus, cujstanta & meritò penes adversarium est autoritas, *Lib. de feud. 2. cap. 3. n. 40.* tradit; in terminis feudorum præsumptionem illam unicam, quòd bona præsumantur libera, donec probetur contrarium, elidi per alias plures fortiores & speciales præsumptiones, cit. in id

Gloss. & communiter Doctoribus in cap. 1. de controuv. inter masc. & fæm. & in cap. 1. §. Sacramentum. de consuet. recti feudi, & in cap. 1. §. si content. d. capit. qui cur. vendid. Bald. in cap. 1. §. inter filiam. n. 2. vers. sed secundum. si de feud. contentio fuerit inter Dom. & Agn. Alciat. reg. 2. præsumpt. 3. Bellon. cons. 10. n. 4. Dec. Conf. 76. n. 22. vol. 1. Myns. conf. 62. n. 2. Matth. Wesemb. conf. 4. n. 67. & seq. vol. 1. Everard. Jun. Conf. 41. n. 67. 104. & seq. vol. 1. quod confirmat. late Menoch. d. præsumpt. lib. 3. præf. 91. Berlich. part. 2. decis. 178. Mascard. de probat. conclus. 97. n. 18.

Docet præterea laudatus Herm. Vult. d. L. n. 14. si asserens rem feudalem, eam possideat, rem præsumi feudalem non allodiam: Cum ergo Serenissimum Dominum Reum Conventum in legitima possessione esse, nimis sit notorium, ut in dubium revocari possit, satis abundeque apparet, Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentiarium probandi onus, quod Serenissimæ suæ Principali, utpote Actrici, incumbit, in Serenissimum Dominum Reum Conventum detorquere, frustra moliri. Berlich. *dict.* Decis. 178. n. 6. cum plurimis *ibid. cit.* tradit Nobilium bona immobilia omnia pro feudalibus, & non allodialibus haberi, quousque filia & hæredes allodiales, nonnulla ex illis allodialia esse contendentes, id probaverint: id ipsum de Principum bonis asserit.

Ludolph. Schrad. Tract. de feud. in præmio. n. 2.

& nemo utique dubitaverit, quod in Nobilium bonis hac in parte obtinet, ratione longè fortiori in Electorum Principumque Imperij bonis obtinere, utpote qui tam sublimi Dignitatis gradu inter illos eminent.

Majorem & potiore bonorum partem, in quorum possessione est Serenissimus Elector Palatinus, feudalem esse, nec ipsa diffitetur aut diffiteri potest Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis; atqui reliqua tunc bona non Allodialia, sed feudalìa præsumi, constat ex

And. Gail. lib. 2. obs. 69. n. 6. Berlich. d. decis. 178. n. 8. Jas. Myns. & Christoph. Zobel. ibid. allegatis;

Vult. d. n. 14. vers. ita ex situ. cum longo cit. ibid. DD. agmine.

Patet insuper ex Cæsarearum Investiturarum verbis tam enunciativis quàm dispositivis, feudale esse & pro feudali agnitum, quidquid Serenissimi Electores Palatini unquam possederunt, quo casu levem illam allodialitatis præsumptionem cessare, & investituræ verbis pro feudalitate stare, uno ore fatentur interpretes.

Myns. cent. 5. observ. 24. num. 7. Mascard. de Probat. Concl. 79. n. 20. & 21. Item Concl. 768. n. 8. & seq. Vult. d. n. 14.

Ex his Sole elucescit clariùs, quàm pro Allodialitatis putatitia præsumptione, & probandi oneris, Serenissimæ Dominae Ducissæ, tanquam Actrici incumbentis, declinatione, illiusque in Serenissimum Dominum Reum conventum attentata translatione, Imperii Constitutiones & praxis fuerint allegatæ, quæ Serenissimæ Dominae Actrici cum jure communi eò magis refragantur, quò minus hucusque rem certam, quam ut Allodiam vindicare intendit, designavit, & institutâ ritè, & cum debitis ac substantialibus requisitis actione, Serenissimum Electorem Palatinum adhucdum convenit, sed ænigmatibus & amphibologijs ita omnia involvit illius Plenipotentiarium, ut, quid sibi velit, ipsemet nescire, & indagare potius, quid imposterum petendum, quàm actu petere velle, videatur.

Præmonet 2. Serenissimæ Dominae Ducissæ Aurelianensis Plenipotentiarium, singulariter attendendum, Serenissimam suam Principalem non simpliciter tanquam hæredem allodiam, ab intestato succedentem, sed tanquam substitutam testamento paterno sub n. 2. exhibito, Serenissimo Fratri Electori Carolo, considerandam: Reservationem præterea omnium Allodialium suæ Domûs conceptis verbis contractui matrimoniali Serenissimæ Ducissæ infertam; & denique obstrinxisse se Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum, in vim pacti solennis & legitimi, Conventione Hallæ Suevorum $2\frac{1}{2}$. Maji 1685. initâ, cuius extra-

ctus,

Etus sub n. 4. annectitur, ad allodialia Serenissimi Electoris Caroli hæredi allodiali extrahenda.

Testamentum Serenissimi Electoris Caroli Ludovici quod attinet, nullam aliam illud, respectu Serenissimi Domini Rei conventi causam, nempe nullam ab illo, sed à primo Acquirente, in Successione feudali merè & fideicommissaria avita habentis, rationem habet, ac scriptura privata, quæ contra scribentem ejusque hæredes plenam quidem fidem facit, non verò pro scribente.

l. Publi. a. 26. §. fin. ff. Depos. Authent. si quis. Cod. qui pot. in pign. Fas. in rep. l. admonendi. n. 114. cum seq. ff. de jurejur. & comm. Interpp.

Hinc utiliter & pro judicialiter confesso acceptat Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius, quidquid privatâ isthac qualicunque scripturâ, à Serenissima Domina Aëtrice productâ, in Serenissimi Rei Conventi favorem continetur, interque alia, quòd illius tenore professus fuerit Ipsemet Serenissimæ Domina Ducissæ Genitor, & in hujus præjudicium testatus, Bibliothecam, arma, & ad armaturam pertinentia, Serenissimæ Domui Electorali esse obnoxia, adeoque Serenissimæ Domina Aëtrici, si Serenissimum fratrem Electorem Carolum sine prole (ut evenit) decedere contingat, nullum ad illa jus esse.

Mirandum de reliquo, Serenissimæ Ducissæ Plenipotentiarium testamentum istud, quod ad perfectionem nunquam pervenit, & ab ipso Serenissimo Electore Carolo, cujus se hæredem gerit Serenissima Domina Aëtrix, ut publicè notum, pro imperfecto, nullo & invalido habitum & declaratum est, pro vero & perfectò allegare non erubuisse, nec perpensis, quòd, etiam si in ficta hypothese omnibus fuisset numeris absolutum, & respectu liberorum ac hæredum obligatorium, respectu tamen Serenissimi Electoris Palatini, cui, prout supra insinuatum, causam à primo Acquirente, & non à Serenissimo Electore Carolo Ludovico habenti, iniqua per istud non potuisset inferri conditio, defectu potestatis omninò nullum foret & invalidum.

Mirandum non minùs, in Allodialium reservatione, contractu matrimoniali, & Conventione Hallensi expressâ, Causæ Serenissimæ Domina Ducissæ patrocinium quæri, maximè dum nulla adhuc allodialia, quæ vindicare instituit (quamvis de substantia illud vindicationis adversus possessorem, singulari titulo feudi & Fideicommissi munitum, instituendæ sit) fuerint designata, nec fortassis designari possint, præsertim cum ex Serenissimæ Domina Ducissæ iterata renunciatione, cujus copia Serenissimi Domini Electoris libello exceptionis sub n. 5. adjuncta fuit, & putativa Hallensi Conventione, (cujus de cætero imperfectionem latius hîc prosequi supervacaneum) pateat, allegatam à Parte adversa Allodialium reservationem, ad Serenissimæ Domus Archi-Palatinae morem & usum expressè limitatam & restrictam esse.

Præmonet tandem 3. Lineam Simmerensem Masculinam à Friderico Simmerensi, filio Stephani Comitis Palatini descendente, morte Serenissimi Electoris Caroli extinctam, & quoad bona ac feuda ab isto relicta, vel per lineam hanc acquisita, vel in Ejusdem favorem erecta, quorum Serenissima Ducissa Aurelianensis ratione Sexûs non sit incapax, ab eadem Serenissimum Electorem Palatinum, tanquam extraneum, excludendum.

Communis Lineæ Simmerensis Stipes est Stephanus, Comes Palatinus, Ruperti Romanorum Regis Secundogenitus, cui utpote Ducatus Simmerensis cum Bipontino in appanagium obtigit, & quamvis is Ducatum Simmerensem eo, quo possedit, jure, primogenito suo Friderico (cujus in Serenissimo Electore Carolo defecit linea masculina) & Secundogenito Ludovico Nigro (cujus in Serenissimo Reo convento, illiusque Serenissimis Agnatis adhuc viget posteritas) Bipontinum reliquerit, cum tamen, quidquid possedit Dux Stephanus, stipes communis, jure primogenij & familiæ Fideicommissi Serenissimæ Domui Electorali adeò fuerit affectus, ut, etsi voluisset, nullâ id ratione aut dispositione intervertere potuisset: is insuper, sicut ex documentis Serenissimæ Domina Ducissæ olim jam editis, & inter acta publica (quæ, ut insinuatum, notorium inducunt) relatis apparet, in defectum unius ex filiis, illiusque descendenteum masculorum, filium alterum & masculos ipsius descendentes, cum expressa fœminarum exclusionem substituerit. Verba sic habent: *Item si contingat, Ducem Fridericum, aut Ducem Ludovicum, unum alterumve, absque legitimis, ex ipsorum corpore prognatis, ac feudi capacibus hæredibus decedere, universa hereditas, quam demortuus reliquit, ad alterum superstitem, vel Ejus corpore progenitos legitimos ac*

feudi capaces heredes devolvetur, filiabus, NB. donec ex praedictorum Ducum stemmate ac linea ullus filius superstes fuerit, ab omni penitus successione exclusis. Fallum & erroneum est. 1. Lineam Simmerensem à Stephano Parente communi inchoatam, in Electore Carolo extinctam; Non minus 2. Serenissimum Reum Conventum, qui æquè ac Serenissimus Elector Carolus à Stephano, Comite Palatino, per Ludovicum nempe Stephani Secundogenitum descendit, Lineæ Simmerensis respectu, pro extraneo habendum, & pariter. 3. à bonorum & feudorum Successione, à Serenissimo Electore Carolo relictorum, vel per Lineam Simmerensem acquiritorum, vel in Ejus favorem noviter erectorum, si quæ essent, quorum Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis, ratione Sexûs non sit incapax, excludendum, cum Serenissimi Rei Conventi succedendi jus quoad omnia, quæ à Friderico Stephani filio, & mortuo sine prole mascula Electore Ottone Henrico, Lineæ primævæ Electoralis ultimo, à Friderico III. feudali & Fideicommissario illius Successore, in Serenissimum Electorem Carolum, feudi & Fideicommissi jure transfusa sunt, tum in Investiturarum literis, tum pactis familiæ avitis, & dicta Stephani Patris communis Testamentaria ac Fideicommissaria Dispositione, & mutuâ utriusque filij, eorumque masculorum descendendum substitutione, etiam quoad ea, si quæ essent, quæ per Lineam Simmerensem, vel illius intuitu noviter fuissent acquisite, notoriè sit fundatum, quantumvis de compendio & augmento, à Serenissimæ Dominae Aëtrici Majoribus Serenissimæ Domui Electorali Palatinæ procuratis nihil constet, jacturæ verò & damni illati recens nimium sit memoria, cujus resarcitionem jure meritissimo à Serenissima Domina Aëtrice modò petiit & denuò petit Serenissimi Rei conventi Plenipotentarius.

Præmonitis hisce generalibus non contentus Serenissimæ Dominae Aëtrici Plenipotentarius, aliud iterum causæ suæ generale, & æquè lubricum præstruit fundamentum, quæ nimirum salvâ Domûs Palatinæ consuetudine & Constitutionibus Imperii in alios quàm Successorem feudalem, inter vivos vel ultimâ voluntate transferri potuissent, vi pactorum dotalium ad Serenissimam Dominam Aëtricem pertinere, prætendens.

Verùm eâdem, quâ hoc adstruit, facilitate, & meliori longè ratione & fundamento id ipsum negatur. Quis enim ignorat, feuda & Fideicommissa longè aliâ, quàm alienabilitatis ratione, ab Allodio differre? illâque adeò non esse extra commercium, ut suis casibus & modis alienari subinde non possint? Nihil imò frequentius, quàm ut de feudis & Fideicommissis, proximè in illis successuri, inter se disponant, quo tamen pacto sibi tantum, non futuris feudi & Fideicommissi Successoribus præjudicant; sed dantium tum jure resolutio resolvitur & accipientium, quò facit

Text. in cap. Titius. si de feud. contrav. fuerit inter Dom. & Agn. Vassall, cap. 1. de alien. feud. cap. 1. §. & licet. de alien. feud. pat. Knipsch. cap. 11. n. 427. & 431. & cap. 13. n. 21. usque ad 27. Peregr. de Fideicomm. Art. 22. n. 75. & comm. Interpp.

Et si Dominus Adversarius à iure & facto Agnatorum, Investituris & Fideicommissis immediatè comprehensorum, reliquis Agnatis non contradicentibus, ad fœminas illis non contentas, sed exclusas inferre velit, claudicat pede utroque illatio.

Cur autem Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius bona illa, quæ ex hoc capite Allodialia censet, & vindicare præsumit, (ut vindicationis proprium & essentielle esse, jam supra monitum) non designat? nullâ sanè alia de causâ, quàm quòd, quid designet, ipsemet ignoret, & causæ suæ Justitiæ diffusus, litem studiosè potius protrahere, quàm instruere satagat.

Tandem transit Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius ad singula exhibiti sui libelli capita, & urget Inventarij editionem, eò quòd Serenissima Domina Aëtrix hæres sit Allodialis Serenissimi sui Fratris, Caroli Electoris, & Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus gloriolæ memoriæ universorum, à Serenissimo Electore Carolo relictorum bonorum possessionem, (quod utiliter pro confesso acceptatur) apprehenderit, illâque in Serenissimum Electorem modernum devoluta sit; quòd iterum de Successione, quam jure feudi Serenissimus Dominus Elector Palatinus prætendit, controversia quidem nulla amplius sit, nec cum Serenissima Ducissa Aurelianensi unquam fuerit; hancque confessionem Judicialem denuo acceptat Serenissimi Domini Electoris Plenipotentarius) Successioni verò, jure Fideicommissi & Majoratus petita, & contradicatur, & Knipsch. *de Fideicomm. fam. Nob. cap. 12. §. 8. ad longum recitatus, scribat, Fideicommissi possessorem teneri rerum fideicommissis* sub-

subjectarum inventarium conficere ; & sororem hæreditati paternæ renunciantem , bonorum paternorum descriptionem petere posse , ut sciatur , quam bona aliquando in defectu masculorum ad ipsam sint reversura ; nec si bello documenta , confectioni Inventarij idonea , deperdita fuerint , relevari Serenissimum Dominum Electorem , cum in mora conficiendi & edendi (scilicet) fuerit.

Quicumque præmissas & consequentiam combinaverit , illationem deprehendet longè absurdissimam.

Fideicommissi possessor tenetur ad Successoris Fideicommissarij instantiam , rerum Fideicommissis subjectarum inventarium conficere , ut constet , quid post mortem restituendum , & quantum deterioratum sit , ita enim & in his terminis loquitur cum cit. ab ipso Authoribus Knipschild ; ergo Serenissimus Dominus Elector ad Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis instantiam , quæ Allodialia à Serenissimo fratre Electore Carolo relicta tantum , & hujus duntaxat hæredem Allodiale se esse prætendit , & nullum ad Fideicommissa nec habet nec prætendit jus , ad bonorum Fideicommissariorum inventarium conficiendum , tenetur : egregia me herclè & concludens illatio , à separatis , à Successore nimirum Fideicommissario ad Successorem merè Allodiale , qui nullum ad Fideicommissariam Successionem jus habet , petita.

Deinde filia , quæ renunciando hæreditati paternæ , regressum ad hæreditatem paternam sibi reservavit , in defectum masculorum , petere potest à fratre bonorum paternorum descriptionem ; ergo Serenissima Ducissa Aurelianensis , quæ non modò paternæ , sed toti successioni Palatinæ renunciavit , solo regressu ad Domum suam Allodialia , & quidem limitatè , juxta morem nempe & consuetudinem Serenissimæ Domus Palatino-Electorale sibi reservavit , non à Serenissimo suo fratre , sed à Serenissimo Electore Palatino , causam suam à Primo Acquirente & Fideicommissi Constituyente , derivante ; non paternorum & allodialium bonorum (ad quæ limitatum tantum , ut modò dictum , regressum renunciando sibi reservavit , & quorum possessionem non agnoscit Serenissimus Elector) sed bonorum jure primogenituræ & Fideicommissis affectorum , ad quæ jus nullum est Serenissimæ Domine Ducissæ , descriptionem , & quidem eo solum fine petere potest , ut , quid Allodialium prætextu vindicare velit , ex descriptione ista colligere queat , cum tamen actor quilibet instructus ad Judicium venire , & probationes à Rei Conventi Domo expectare non debeat.

Cæterum eo ipso , quò Serenissima Ducissa Aurelianensis nullam de Successione feudali esse controversiam fatetur , nullam nec etiam de Fideicommissaria esse posse , vel invita fateatur necesse est ; Sicuti enim omnia , quæ Serenissima Domus Archi-Palatina tenet , feudalia esse , & Electorati affecta , ipsæ testantur Cæsareæ Investituræ , inter alias nominatim Friderici III. Electoris , & Caroli Ludovici , nec non Electoris Caroli , Pacificationi Westphalicæ innixæ ; ita Fideicommissaria , & jure primogenituræ affecta esse omnia , Pacta Serenissimæ Domus Gentilitia , dicta Pace Westphalica confirmata , evincunt , quæ dum feudalitatis & primogenituræ , ac familiæ Fideicommissi nexui bona etiam postmodum quocunque jure & modo acquisita subiiciunt , & maximam tum temporis jam affectorum partem specificè designant , noverit Serenissima Domina Actrix , quidquid ex his modò desideratur , à Majoribus suis quovis modo alienatum vel amissum , à Serenissima Ducissa , utpote prætenfa hærede Serenissimo Electori Palatino , tanquam Successori feudali & Fideicommissario , omni jure esse refarciendum , & quæ ex Knipschildio pro Inventarij bonorum Fideicommissariorum editione allegavit argumenta , in illammet ipsam , æquo retorsionis jure potius quadrare ; postquam enim Serenissima Domina Ducissa hæredem se præbet Serenissimi Parentis & fratris , illorum personam , quæ hæres , repræsentat , & factum præstare tenetur , qui , cum rerum Fideicommissis subjectarum possessores , & consequenter secundum propria Serenissimæ Domine Actricis allegata , ad Inventarij confectionem obligati fuerint , hujus editionem , vel si omissa fuerit , ejus , quod interest , præstationem , à Serenissima Domina Actrice eò fortiori postulat jure , quò notorium magis est , Serenissimi Rei Conventi , ut isthæc Inventarij editio fiat , ex duplici , quod Knipschildius adducit , capite , legitimè & quidem proximè interesse , ex capite nempe Successionis Fideicommissariæ & deteriorationis enormis (cujus à moderno Fideicommissi possessore refarcitio jure petitur) familiæ Fideicommissis , à Serenissimæ Actricis Majoribus illata.

Moræ quidem post hæc nullius in conficiendo bonorum Fideicommissariorum & edendo Inventario à Serenissima Domina Actrice (ut sperare licet) accusabitur imposterum Serenissimus Dominus Reus Conventus, quàm Ipsam, & quidem in duplici mora esse & fuisse, nempe in mora restituendi juxta publicam Pacis Ryswicensis legem, documenta literaria omnia, à Serenissimæ Domine Ducissæ Officialibus & Causæ Patronis pessimâ fide interversa & retenta, & deinde in agendi, & quid petere intendat, designandi morâ, adeò in propatulo est, ut Serenissimus Dominus Elector, absque etiam alia exceptione opposita, vel ex hoc solo ultimo capite, à malè & ineptè instituta actione se absolvendum, & Serenissimam Dominam Actricem in sumptus omnes & damna, nec non ad restituendum, quod de literariis documentis adhuc deest, vel præstandum, quod interest, condemnandam, æquissimo ab Arbitrio merito sibi polliceatur.

Porro plus, quàm Mobilium Allodialium & fungibilium nomine jure petere potuisset Serenissima Domina Actrix, Plenipotentiarium Ipsius, Dominum de Morouas, reapse accepisse, illius testatur apocha, Exceptionis libello in copia subjuncta, & ad Nobilissimorum Dominorum Plenipotentiariorum nutum in originali exhibenda, ad quam, & dictum Exceptionis libellum hac in parte provocat Serenissimi Rei Conventi Plenipotentarius, imaginario Adversarii asserto, ac si feuda & Fideicommissa in rebus mobilibus de jure & praxi Imperii constitui non soleant (dum contrarium in Mobilibus pretiosis, & quatenus in consequentiam immobilium veniunt, communiter tradunt Interpp. & cum iis Knapchild cap. 5. n. 95. & in Domo non modò Serenissimâ Archi-Palatina, sed in omnibus propemodum Illustrioribus Familiis contrariâ notoriè recepta est observantia & usus) & quòd in Serenissima Domo Palatina Principes filiarum renunciando, successionem in mobilibus sibi reservarint, eaque talium Reservationum vigore consecutæ sint, solennissimè contradicens.

Monitum primum, quod hîc subjungit Serenissimæ Domine Actricis Plenipotentarius, Serenissimum Electorem Philippum Wilhelmum gloriosæ memoriæ moræ & tergiversationis, in Mobilibus Allodialibus restituendis temerè accusando, Serenitatis suæ Electoralis Resolutiones, Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentariis impertitæ, & in Acta Imperij publica relatæ, nec non ipsa Domini Morouas apochâ, quâ Mobilia & Fungibilia omnia se accepisse fatetur, falsitatis apertæ convincunt.

Alterum deinde monitum, quòd ulteriora adhuc Mobilia putativè reservat, & Judicio generali hæreditatis nimirum petitionis & familiæ eriscundæ, Serenissimam suam Principalem experiri profitetur, in quo libellus generalis & incertus admittatur, implicantiam partim cum dicta Domini de Morouas apochâ, partim crassum juris errorem involvit, dum generalia Petitionis, Hæreditatis & Familiæ eriscundæ judicia, contra possessorem, titulo singulari munum, cujusmodi est Feudi & Fideicommissi familiæ titulus, quo Serenissimi Rei Conventi possessio legitimè nititur, dari arbitratur, cumque ex hoc ipso pateat, institutum à Serenissima Actrice generale Petitionis hæreditatis & Familiæ eriscundæ judicium, adversus Serenissimum Reum Conventum nullâ ratione esse fundatum, ab eodem justâ Arbitrii sententia absolvendum petit Ejusdem Plenipotentarius.

Quoad nomina, jura, actiones & debita hæreditaria ipsemet agnoscit, Serenissimæ Domine Ducissæ Plenipotentarius, peti, quæ alij debent, à Serenissimo Reo Convento, nullo juris prætextu posse, fucum tamen aliquem juris ad illa petenda, in morâ & tergiversatione suppeditandi & extradendi documenta, rationes & registra, ad illa spectantia, cujus denudò temerè inculcat Serenissimum Reum Conventum, invenisse sibi imaginatur;

Verùm quidquid moræ Serenissimo Reo Convento, & quidem verbis sat acerbis affingitur, mera sunt commenta, authori ad injustæ suæ causæ patrocinium eò minùs proficua, quòd Ipsiusmet Serenissimæ Domine Ducissæ in experiundo ritè, & legitimo juris modo, adversus Serenissimum Reum Conventum, Ejusque Serenissimum Dominum Genitorem, propria mora, in qua adhuc dum versatur, manifestior, & toti orbi notius, quàm paratum ad omnia, quæ juris titulo prætereundum poterat Serenissima Domina Ducissa, præbuerit sese Serenissimus Elector Philippus Wilhelmus gloriosæ memoriæ, Serenissimæ verò Domine Ducissæ Ministri & Plenipotentarii, (quos nullam juris & justitiæ rationem admisisse, ac Serenissimum Electorem nullam habuisse, verius est) Christianissimi Regis æquissimum cæteroquin animum ministris

nistris suis, prout ex huiusmet Deductionis narratis liquet, suggestionibus & relationibus eò commoverint, ut bellum, pace nuperà sopitum, Serenissima Domina Ducissa nomine & intuitu, tenore clarigationis 24. Septemb. 88. publicatæ indixerit; Si quod proinde damnum belli huius occasione sensisset Serenissima Aëtrix, cum propriâ id culpâ (cujus utpote nomine gestum est) senserit, sensisse non censetur, ad damna, Serenissimo Domino Electori bello isthoc quaquâ ratione illata, resarcienda, potius obligata. Quæ hîc de actionibus, inter hæredes ipso jure divisis, & de diversitate bonorum Castrensiû, & aliorum, à milite relictorum, afferuntur, adeò à factò & jure abhorrent, ut fufius responsum non mereantur: Qualis enim illatio ab actionibus ipso jure inter hæredes divisis? à bonis item castrensis & aliis, diversis personis à milite relictis, ad præsentem hypothefin? ubi cohæredes? inter quos divisæ supponi possint ipso jure actiones nullæ, nulla pariter bona, quæ Serenissimus Dominus Reus Conventus à Serenissimo Electore Carolo sibi relictæ agnoscat, cum omnia feudi & Fideicommissi jure, à primo statim acquirente & constituyente, in Ipsum fuerint devoluta; Quinimò sibi met ipsi contradicit Serenissima Domina Aëtrix Plenipotentarius, dum malè intentatum nominatim familiæ eriscundæ judicium cum actionibus ipso jure divisis conjungit. Specialem postmodum mentionem facit Dominus Adversarius rationum militarium, & præensionum propter fortificationes, armamentaria, & alios apparatus bellicos (cujusmodi melioramentis in feudis & Fideicommissis accenseri ex Knipschildio & aliis supponit) Serenissimæ Domina Ducissæ, tanquam hæredi allodiali, ex ijs resultantium.

Rationes militares, contributionum, ob publicas Patriæ necessitates indictarum, accepti & expensi paginas continentes, ad Patrimonium publicum, non Principis privatum pertinent; Non est itaque, quòd conqueratur Serenissima Domina Ducissa, Rationum sibi negatam editionem, in quibus Ipsi jus nullum, & quibus cum privato Principis Patrimonio, ac consequenter Allodio, de quo lolo in præsentiarum sermo, commune nihil, nisi quatenus ex isto, quidquid fortè sub necessitatum publicarum prætextu exactum, & in privatos Principis usus conversum, publico Patriæ ærario restituendum est. Rationum harum militarium editionem peti posse præsumit quidem Serenissimæ Domina Ducissæ Plenipotentarius, eò quòd illas edi, respectu impensarum in fortificationes, armamentaria, & cæteros apparatus bellicos factarum, Serenissimæ Domina Ducissæ intersit; Præterquam autem, quòd Imperator in *l. fin. Cod. de Edend.* expressè statuit, si actor à Reo Convento desideret rationes exhiberi, non oportere (sunt formalia) originem petitionis (prout à Serenissima Domina Aëtrice revera fit) ex Instrumentis Ejus, qui convenitur, fundari; ex quo concludunt unanimiter Interpretes, Reum Conventum ad edendas Aëtori rationes non teneri, cum juris & æquitatis ratio non permittat, ut Reus arma & tela, quibus conficiatur, adversario suo subministrare compellatur;

l. 7. Cod. de Testib.

In Constitutiones Imperii miserè iterum impingit Serenissimæ Domina Aëtrix Plenipotentarius, dum juxta illas Fideicommissa Universalia masculina ad feuda propria, qualia sunt Electoratus, neutiquam extendi posse somniat, cum ipsa Bulla aurea Caroli IV. quæ præcipua & summa est Imperii Constitutionum, Electoratus omnes Fideicommissi non modò, sed & Primogenituræ perpetuo jure, sanctione in ævum omne valiturâ, afficiat, & quod ex Knipschildio & aliis hîc allegat, à factò, in quo versamur, & ex quo jus oritur, longè abest.

Porro eo ipso, quo Dominus Adversarius impensas in fortalitia, armamentaria, & huius generis apparatus bellicos factas, in militares rationes relatas supponit, supponit simul impensas illas ex contributionum ærario publico, non Principis patrimonio privato depromptas; Atqui impensas in rem feudalem & Fideicommissariam, ex publico, non privato Vasalli aut Fideicommissarii patrimonio factas, à feudi & Fideicommissi Successore hæredi allodiali restituendas, nec juris admittit ratio, nec Knipschildii locis allegatis, aut ullius Interpretis evincit autoritas, quin imò ipsa id negat, quâ impensarum restitutio nititur, æquitatis ratio, ne scilicet alter cum alterius jactura locupletetur; quam legis rationem, consequenter innixam eidem impensarum restitutionem, ubi de proprio nihil, sed de publico tantum, quod ne inter fructus quidem refertur, impensum, cessare, lippientibus etiam oculis quisque facillè perspexerit: Cujus Maximæ inconcussam veritatem ipse met agnovit Serenissimus Elector Carolus Ludovicus, dum testamento suo, à Parte adversa allegato, (quod tanquam scripturam,

respectu Serenissimi Domini Rei Conventi merè privatam, contra scribentem, ejusque hæredem, præsertim cum illud alleget, in eoque se fundet; non etiam pro scribente probare, supra ostensum) pecunias ex redditibus tum temporis suis, aut dominiis, (ut verba sonant) perceptas, restitutioni & dispositioni suæ obnoxias non esse, palam fatetur, illasque deficiente filii, Serenissimi Caroli Electoris Lineâ Masculinâ, Serenissimæ Domui Electorali (sicut superius insinuatum) adscribit, quò potius utique jus sibi in impensis repetendis non arrogabit Serenissima Ducissa, cui ne tantum quidem juris competere posse, ex repetitæ Renunciationis suæ formula evidenter patet, quâ nempe Allodialia non omnia & indistinctè, sed nominatim tantum secundum morem & usum Serenissimæ Domus Archi-Palatina sibi reservavit, extinctâ autem in Electore Ottone Henrico veteri Electorali Lineâ, & Electoratu cum reliquis Ditionibus Palatinis ad Fridericum III. devoluto, vel alias etiam hujusmodi impensarum & meliorationum nomine, Serenissimæ Domus filiabus Principibus unquam aliquid fuisse præstitum, nec pro fundanda sua intentione, ut par erat, edocuit hætenus Serenissima Domina Aëtrix, nec imposterum, si ultiores probationes termini legales & peremptorii Pacis Ryswicensis admitterent, unquam esset edoctura.

Accedit hisce, quòd, quidquid impensarum & meliorationum nomine hîc prætere conatur Serenissima Domina Aëtrix, illiusmet id nomine, bello nuper illato, partim ablatum, partim funditus fuerit destructum & eversum, adeò, ut deteriorationis magis, feudis & familiarum Fideicommissis, Serenissimæ Domina Aëtrix nomine vi armatâ illatâ, quàm repetitionis ullius impensarum ineunda sit ratio, quam in ejusmodi casu vel ipse negat Knipschildius, loco à Parte adversa allegato.

Allodialium immobilium prætensionem (quorum nulla in tota, quâ latè patet, successione Archi-Palatinâ dari, in exceptionis libello jam insinuatum, & ex Investituris feudalibus, & Pactis Gentilitiis notorium est) fundamentum aliquod substrui posse putat Serenissimæ Domina Aëtrix Plenipotentarius, ex producto sub n. 6. Divisionis Instrumento inter liberos Romanorum Regis Roberti anno 1410. factâ.

Tantum verò abest, ut allegatum Divisionis hujus Instrumentum Serenissimæ Domina Aëtrix intentioni ullâ ratione adstipuletur, ut eam evertat potius, & Serenissimi Rei Conventi exceptionem, pactis Gentilitiis avitis, & decantatæ Constitutioni Rupertinæ innixam confirmet: Hæc enim ipsa sunt pacta illa Gentilitia, à Roberto Romanorum Rege, illius Parente & Majoribus, & partim à Roberti Regis filiis inita, quæ, in Divisione facienda, inspicienda commendavit Rex Robertus Consiliariis, ad istum Divisionis actum, in illorummet executionem delegatis, & quorum hi se tenorem ob oculos semper habuisse asseverant. Postquam itaque Constitutione Rupertinâ anno 1395. à Roberto Præseniore, & Seniore Roberto, Romanorum Rege, & hujus filiorum, nempe Friderici Ludovici, Joannis & Stephani, eorumque hæredum nomine initâ, convenerat, ut arx Stalek, oppidum Bacherach, Stege vallis, & Stalberg arx proximè sita, Caub burgum & oppidum, Pfaltzgravenstein castrum in Rheno situm, arx Fürstenberg, Diebach, Mannebach in valle, Surberg arx, Altzey arx cum burgo & oppido, Neustad oppidum & Wolfsberg arx retrò sita, arx Mannheim in Rheno sita, Weinheim castrum, burgum & oppidum, Lindensfels castrum, burgum & oppidum, & utrumque castrum supra Heidelbergam situm, & Urbs Heidelberg, & Dielsberg burgum & oppidum; In Bavaria autem Amberg oppidum, Waldeck arx, Kemnat oppidum, Nabburgum oppidum, Neoburgum, burgum & oppidum, Murach arx, Electoratu Palatino perpetuò ita unita manerent, ut nec alienari, oppignorari, nec Victualicii, Morganatici, aut ullo alio titulo, ab illo separari queant, reliqua verò dictâ Divisione Fraternali ad longum pariter enumerata non magis ab Electoratu quidem sint separabilia, in illis tamen fratribus natu minoribus appannagia constitui possint, ut tamen illorum assignatio pro divisione, separatione, & Electoratus dismembratione neutiquam, sed Primogenitus Elector, bonorum & locorum istorum assignatione non obstante, solus omnium habeatur & maneat Dominus, atque ad illum bona in Appannagium data, deficientibus fratribus Appannagiatis, illorumque prole masculâ, revertantur; Eam divisionis inierunt rationem dicti Consilij delegati, ut juxta Constitutionis Rupertinæ placitum bona & loca, in Appannagium dari prohibita, ac superius recensita, Ludovico Primogenito & Electori præcipuè adjudicarint, reliqua verò, omnesque, (ut dicunt) *Palatinatus appertinentias*, inter quatuor fratres hæc expressâ lege & protestatione diviserunt, ut

partes

partes reliquis assignatæ apud Primogenitum Electorem (quoad Dominium nimirum, secundum Constitutionis Rupertinæ terminos) nihilominus maneant, & assignatio ista pro separatione non habeatur, prout ex instrumento hoc Divisionis perspicere est.

Nullò proinde, ex eodem, fundamento infert Serenissimæ Dominæ Aëtriciis Plenipotentarius, Electoratum Palatinum ad bona & loca enumerata adeò esse restrictum, ut reliqua omnia, ad instar vulgarium quorumcunque bonorum allodialium, cuius divisioni hæreditariæ & alienationi sint obnoxia; præsertim cum ex Pactis Gentilitijs avitis, & Rupertina constitutione non modò, sed ex hoc ipso etiam Divisionis Instrumento, Constitutioni Rupertinæ, ad quam se refert, innixo, notanter constet, quæcunque in Divisionem illam venere, Palatinatûs esse appertinentias (sic enim verba habent) *Præterea nos septem supra scripti, reliqua dominia, castra, terras & homines, sicut ea à supra dicto clementissimo nostro Domino, Rege Roberto fuere relictæ, præter supra memoratas arces, burga & oppida, omnesque Palatinatûs NB. appertinentias, in quatuor partes, pro multa experientia & rerum notitia, quas habemus, sine fraude divisimus &c.* Palatinatûs autem Dignitati Electorali & Electoratui, vigore aureæ Bullæ, adeò sit unitus, ut ab illo (sunt formalia) *nullo tempore separari debeat, aut in iudicio vel extra iudicium divisim repeti valeat aut evinci, vel etiam per sententiam separari, nec aliquis, unum sine alio impetens, audiat. Quod si* (inquit ulterius Bulla aurea) *per errorem vel alias auditus quis fuerit, aut processus, iudicium, sententia, vel aliquid huiusmodi contra præsentem dispositionem nostram emanaverit, seu NB. quomodolibet attentari contigerit, hoc totum, & omnia ex his, & quolibet eorum sequentia, eo ipso viribus non subsistant.* Quod ipsum, postquam Imperator Sigismundus anno 1414. & 1434. adeoque post præfatam, inter fratres Palatinos Divisionem repetijt & confirmavit, alterutrum fateatur, necesse est, Serenissimæ Dominæ Aëtriciis Plenipotentarius, illud omne, quod vel ante, vel post fraternam istam Divisionem à Comitibus Palatinis seu inter vivos gestum, seu actu ultimæ voluntatis dispositum, aut juxta Bullam Auream & Constitutiones Sigismundi Imperatoris ita intelligendum, ut Palatinatûs Divisionem & Separationem non inferat, aut contra Legem Imperij publicam, actus contrarios expressè irritantem, gestum ipso jure esse nullum, & ad consequentias neutiquam trahendum; Utrumvis optarit Dominus Adversarius, Serenissimi Domini Rei Conventi justæ defensionis, quàm injustæ suæ petitioni potius consulat. Quis verò dubitaverit, Testamenta & contractus omnes in Serenissima Domo Archi-Palatina unquam celebratos, interpretandos juxta Aureæ Bullæ & Sigismundi Imperatoris Constitutiones, quibus, tanquam Juri Publico, pactis Privatorum derogari non potuit, ut valeant potius, quàm ut corruant, maximè cum Testatores & Contrahentes ad jura hæc publica, & avita familiæ pacta, disponendo & contrahendo se semper retulerint, atque eo ipso testati sint, illis sese contravenire nec velle, nec posse.

Sed posito, minimè concessio, dari in Serenissima Domo Palatina bona ab Electoratu distincta, quousque Serenissima Domina Aëtrix, quæ Allodialia tantum, juxta Serenissimæ Domûs morem & usum, renunciando sibi reservavit, non probaverit (quod nunquam præstabit) filias renunciatas ad immobilium successionem aliquando admissas, & consequenter admitti solitas, quid inter Serenissimæ Domûs Palatinæ Agnatos actum, perperam sibi applicat, cum alia longè Agnatorum, Investiturarum literis & familiæ pactis comprehensorum, ac scæminarum, illismet ipsis exclusarum (ut modò dictum) sit ratio.

Præterea eodem, quo Serenissimæ Dominæ Aëtriciis Majores, nominatim Fridericus III. Elector, secundum Investituræ, mortuo improle Ottone Henrico, à Maximiliano II. Imperatore ipsi concessæ tenorem, successionis & possessionis jure utitur Serenissimus Dominus Reus Conventus, qui successionis & possessionis suæ causam in omnibus, quæ possederunt, & in Serenissimum Dominum Reum Conventum modò devoluta sunt, à primæva Electorali linea, & Stephano Comite Palatino, & quidem Pactorum Gentilitiorum vigore, derivarunt; quantumvis ergo in ficta hypothesi Bona Serenissimæ Domûs Archi-Palatinæ distinctionem admitterent, negari tamen non posset, Serenissimam Dominam Aëtricem ab illorum successione, quæ primæva Electoralis Linea possedit, eodem & fortiori planè jure excludi, ac Fridericus III. quæ Serenissimæ totius Domûs Palatinæ tum temporis primus Agnatus & Elector, mortuo sine prole masculâ Electore Ottone Henrico, sorores &

consobrinas, non modò in pari cum ipso Consanguinitatis gradu constitutas, sed & ipsos ejusdem gradus Agnatos, jure Primogenituræ exclusit, arceri verò ab omnium, quæ Stephanus Comes Palatinus possedit & reliquit, successione, factâ hujus inter filios Fridericum, sic dictum Simmerensem, à quo Serenissima Domina Aëtrix, & Ludovicum Bipontinum vel nigrum appellatum, à quo Serenissimus Dominus Reus Conventus descendit, & utriusque descendentes masculos, cum perpetua fœminarum exclusione, Fideicommissaria substitutione verbotenus superius relata.

Utut tandem, contra facti veritatem, supponatur, Bona in Serenissima Domo Archi-Palatina aliquando fuisse ab Electoratu distincta (quod tamen constanter negatur) si quæras, quibus Principatibus & Bonis (sine quibus, tanquam subjecto essentiali, Electoratum ne quidem concipi, minùs esse posse, ex aurea bulla constat) innitatur Electoratus Octavus, Pace Westphalicâ noviter erectus? alia sanè assignari non poterunt, nisi ipsâ Pace Westphalicâ, & literis Investituræ, in vim & executionem Pacificationis hujus, Serenissimo Electori Carolo Ludovico impertitæ designata; Pacificatio Westphalica Inferiorem Palatinatum, totum designat cum omnibus & singulis Ecclesiasticis & Sæcularibus bonis, juribus & appertinentiis, quibus ante motus Bohemicos Electores Principesque Palatini gavisi sunt, pactis Gentilitiis inter Domum Electoralem Heidelbergensem & Neoburgicam, à prioribus Imperatoribus super Electorali successione confirmatis, ut & totius Lineæ Rudolphinæ juribus (quatenus Pacificationis hujus Dispositioni contraria non sunt) salvis ratisque manentibus. Literæ Investituræ, à Ferdinando III. Imperatore, in vim & executionem dictæ Pacis Serenissimo Electori Carolo Ludovico impertitæ, (quibus subsequentes omnes, tam Electoris Caroli, quam Philippi Wilhelmi, & moderni Serenissimi Electoris conformes sunt) enunciant 1. *Anteriores Principes, & Comites Palatinos ad Rhenum (formalia) complura feuda, Electoratum scilicet cum annexis & jure suo, Comitatum Palatinatûs Rheni, Ducatum Bavaria, & omnia NB. cetera Dominia, homines, arces & bona, cum omnibus & singulis Regaliis, immunitatibus & pertinentiis, à prædecessoribus, Romanis Imperatoribus & Regibus, Sacroque Imperio in feudum recognovisse;* Enunciant 2. *cautum esse Pace Westphalicâ, ut Serenissimus Elector Carolus Ludovicus, Ipsius hæredes, & totius Lineæ Rudolphinæ Agnati, octavo Electoratu, juxta ordinem Successionis in aurea Bulla expressum non solum imposterum frui, sed etiam Serenissimo Electori Carolo Ludovico Universus Inferior Palatinatus, cum omnibus Ecclesiasticis & Sæcularibus bonis juribus & pertinentiis, ante motus Bohemicos à Principibus Electoribus, Comitibus Palatinis ad Rhenum possessis, restituatur;* Petiisse 3. *Serenissimum Electorem Carolum Ludovicum, ut sibi suisque hæredibus, & totius NB. Lineæ Rudolphinæ Agnatis prædicta octava Dignitas Electoralis, cum jure eligendi, & Comitatus Palatinatûs Rheni cum omnibus Ecclesiasticis & Sæcularibus bonis, juribus & pertinentiis, à Serenissimi Caroli Ludovici Electoris Majoribus, Principibus, Electoribus, Comitibus Palatinis Rheni possessis, nec non simultanea Investitura & expectativa in Ducatum Bavaria &c. in Feudum concederetur;* Dispositivè dein 4. *in Feudum concedunt Serenissimo Electori Carolo Ludovico, Ipsius Hæredibus & totius Lineæ Rudolphinæ Agnatis, ante dicta Regalia, Octavam nempe Dignitatem Electoralem & jus eligendi, cum omnibus annexis, Comitatum Palatinatûs Rheni, qui NB. in Pacis Instrumento Inferior Palatinatus dicitur, omnesque alias eò pertinentes ditiones, terras & subditos, castra & bona, à quondam Celsissimis, Philippo, Ludovico etiam & Friderico, Item Ottone Henrico, Friderico, Ludovico, & duobus Fridericis, Patre & Filio, ante motus Bohemicos possessa, & quidquid ulterius vi suprâ dictæ Pacis competit, cum omnibus & singulis Electoralibus & Principali-bus Dignitatibus, Honoribus, Regaliis, Consuetudinibus & inde dependentibus libertatibus, Officiis, juribus superioribus & inferioribus tribunalibus, fluminibus, rivis, vectigalibus, conductibus per terras & flumina, Bastardorum accidentibus, Wildfangiis, proprietatibus, castris, bonis, proventibus, censibus, obvenientibus & redditibus, nec non bannis ferinis &c. cunctisque Regaliis, usibus & pertinentiis, nec non omni eo, quod Serenissimus Elector Carolus Ludovicus, NB. Ipsius Parens & Majores coëmerunt, vel jure pignoris, obligationis, reversionis, aliòve modo acquisiverunt, sint castra, terra, subditi, bona, aut communitates & apertura Castrorum, quæ à Cæsare & Sacro Imperio jure Feudi habentur, nihil excepto, quibuscunque specialibus verbis designentur, nec in allegato Pacis Instrumento, in specie de Restitutione Inferioris Palatinatûs excipiuntur &c.* Concedunt 5. *isthæc omnia Serenissimo Electori Carolo Ludovico, Ipsius hæredibus, & totius Lineæ NB. Rudolphinæ Agna-*
tis,

is, & quidquid juxta dicta Pacis tenorem concedi illis potest, ita, ut à Cæsare Sacroque Imperio NB. *jure Electoralis & Principalis Feudi teneantur, possideantur &c.*

Ex his confectaneum est 1. cum Electoratus Octavus, Pace Westphalicâ introductus, in illis omnibus, quæ cum Inferiori Palatinatu, ante motus Bohemicos, Electores Principesque Palatini possederunt, & dictâ Pace expressè adempta, & in Serenissimam Domum Bavariam, certo modo translata non sunt, radicatus, superque ea fundatus, & de his omnibus Serenissimus Elector Carolus Ludovicus, Ipsius Hæredes feudales, & totius Lineæ Rudolphinæ Agnati, à S. sua Cæsarea Majestate investiti sint, Electoratu Octavo ita unita & incorporata esse omnia, quæ Serenissimi Electores, Carolus Ludovicus, & Carolus, vigore dictæ Pacis & Investituræ Cæsareæ possederunt, & juxta succedendi Ordinem, in aurea Bulla præscriptum, ac Pacta Gentilitia, Pacificatione Westphalicâ confirmata, nec non Coinvestituram Imperialem, in modernum Serenissimum Electorem modò devoluta sunt, ut tam parùm inter se dividi, quàm ab Electoratu separari queant. 2. Serenissimam Dominam Ducissam ad illorum Successionem non magis, ac ad ipsum Electoratum aspirare posse, aureæ Bullæ Sanctione notoriè exclusam. 3. Præter Fideicommissariam bonorum istorum omnium naturam non solum Majorum pacto & providentiâ, sed sanctione quoque Imperij publicâ, illis inditam qualitatem f. udi, & quidem nominatim Electoralis & Principalis eisdem inhærentem, omnem fœminarum Successionem respuere; idque 4. etiam obtinere in omnibus illis, quæ Serenissimi Carolus Ludovicus & Carolus Electores, Serenissimæ Dominae Aëtriciis Patrens & Frater Majorisque coëmerunt, vel jure pignoris, obligationis, reuisionis, aliòve modo acquisiverunt, cum isthæc omnia non minus ac reliqua, in feudum, & quidem jure Feudi Electoralis & Principalis, à S. sua Imperiali Majestate & Imperio recognoverint, & Serenissima Domina Aëtrix nihil sibi juris in Feudis esse, superius sponte falsa, & professâ sit, de his sibi cum Serenissimo Domino Reo Convento contentionem nec esse, nec unquam fuisse; Ulterius 5. tantam non esse Marquardi Freheri, quem de Diversitate Bonorum Serenissimæ Domus Archi-Palatinae allegat Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius, auctoritatem, ut Leges vincat Imperij Pragmaticas, Auream nempe Bullam, Constitutiones Sigismundi Imperatoris, Pacem Westphalicam, & Imperiales Investiturarum, tum Friderici III. tum Caroli Ludovici & reliquorum Electorum literas, ac leges pactitias avitas, auctoritate publicâ firmatas, quòcunque modò & titulò & à quòcunque quæsita, Electoratu Palatino inseparabiliter unientes, & Feudi Electoralis & Principalis vinculo, nec non juris Primogenituræ nexu indissolubiliter afficientes. Temerarium 6. Domini Adversarij assertum esse, nullam nempe neque pactitiam neque Testamentariam Legem in Serenissima Domo Palatina extare, quæ fœminas à successione Bonorum Immobilium absolutè aut aliter, quàm sub conditione interponendæ Renunciationis, arceant, cum, si leges in Serenissima Domo Palatina privatae deficerent, quas tamen in Ipso Instrumento Divisionis fraternæ, inter Ruperti, Romanorum Regis filios factæ, à Serenissima Domina Aëtrice superiori loco producto, allegatas, à Serenissimo Domino Electore Carolo Ludovico Parente (cujus utpote prætenso hæres factum nec ignorare, nec improbare potest Serenissima Domina Aëtrix) ut omnibus eò magis innotescerent, tanquam præcipuum intentionis suæ in causa Simmerensi fundamentum, typo vulgatas, & quidem tales adesse, neminem, minimè verò Dominum Adversarium latet, quæ fœminas ab immobilium non tantum, sed etiam mobilium, tam tum temporis jam quæditorum, quàm imposteriorum quocunque titulo quærendorum successione, non sub renunciationis conditione (ut malè hîc supponere tentat Dominus Adversarius) sed sub Renunciationis, fœminis omnibus imposita obligatione, omnino arcent; si, inquam, leges in Serenissimâ Domo Palatina privatae & pactitiæ deessent, sufficerent utique tot Imperij Pragmaticæ, Sanctiones & Imperiales Investituræ, toties repetitæ, ad aditum omnem fœminis, & consequenter Serenissimæ Dominae Aëtrici ad id omne præcludendum, quod mortuo improle Serenissimo Electore Carolo, in Serenissimum Reum Conventum per Successionem feudalem & Fideicommissariam legitimè devolutum est; Ut adeò, si (quod perperam supponitur) Fœminæ Illustres de Constitutionibus & consuetudine Imperij, successionis hæreditariæ in Ditionibus, Principalem Dignitatem habentibus, capaces essent, id planè tum ex Bonorum qualitate, tum ex pacto & providentia Majorum, vigore Pactorum Gentilitiorum de an. 1357. 1545. 1551. 1553. & 1557. in Serenissimâ Domo Palatinâ evidenter falleret.

Confectaneum iterum ex præcedentibus est 7.º à vero, & juris ratione aberrare ulterius Domini Adversarij suppositum, Leges Serenissimæ Domûs Archi-Palatinae pactitias & Testamentarias nullius idcirco efficaciae esse, quod in cæteris, quos continent, articulis, non sint in executionem deductæ, pluribus alijs subsecutis dispositionibus & factis contrarijs abrogatæ, in quibus fœminæ ad successionem Immobilium, deficientibus masculis, vocentur, & illis extantibus, nonnisi per Renunciationes, juxta illarum tenorem, excludantur.

Si quid enim vel inobservantia, vel contraventionis hac in parte allegari posset; id committentibus & contravenientibus tantum (quorum resolutio jure, & accipientium resolutum est) non verò posteris, qui causam à primis Constituentibus derivant, & consequenter Serenissimo Electori obesset, nec obesse posset juxta superius adducta, Legibus non modò Serenissimæ Domus pactitijs, sed & Imperij Pragmaticis, actus contrarios omnes expressè irritantibus. Verum jam monitum, illos ipsos, quos hujusmodi contraventionum incusare conatur Serenissimæ Dominae Actricis Plenipotentarius, contravenire pactis Gentilitijs nec potuisse, nec voluisse; repetitis illis & relatis in Dispositionibus suis omnibus, tam ultimæ voluntatis, quàm inter vivos, adeò ut dispositiones illas, in vim & executionem pactorum Gentilitiorum factas, non minùs ex ipsismet earundem verbis pateat, quàm per se de jure præsumatur. Et sicut aliud longè est, vocari fœminas expressè ad immobilium successionem, in defectum masculorum, & illis extantibus, sub renunciationis tantum conditione ab illis excludi (quod falsò supponitur); Aliud reservari fœminis, totâ Lineâ masculinâ extinctâ, jus, quod ipsis tum competere potest, exclusis ab omni successione, quousque Masculi supersunt, & Renunciationis, antequam matrimonio elocentur, obligatione ipsis impositâ (ut verba sonant); Ita terminos hos, contra Pactorum Gentilitiorum fidem, malè confundit Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius, & generalem jurium, si quæ fœminis in defectum totius Lineæ masculinæ Serenissimæ Domûs Palatinae (quem avertit hætenus, & imposterum diutissimè avertet Supremus omnium Arbiter) competant, reservationem, in expressam illarum vocationem, & Renunciationis obligationem, in confirmationem fœminarum exclusionis ab omni successione, quousque masculi supersunt, præ cautela abundanti, pactis Gentilitijs statutam, in renunciationis conditionem (quam nec mens, nec verba statuentium admittunt) inani verborum fallaciâ detorquerè nititur; qui, si quæras; quò ergò jure à Successione Palatina, & cum fratribus & Agnatis divisione exclusæ fuerint Principes Palatinae, quæ tum matrimonio elocatae non renunciarunt (cujusmodi exempla non desunt) tum in cœlibatu permanentes, nec renunciarunt, nec Pactorum Gentilitiorum tenore renunciare tenebantur? rationem aliam, quocunque se vertat, non inveniet, præterquàm ita à Majoribus in Serenissima Domo Archi-Palatina dispositum, & istum nec alium, cum fœminarum exclusionem, in eadem ab immemoriali servatum succedendi usum. Cum igitur Renunciandi obligatio pro abundanti duntaxat cautela, & ad melius (ut ajunt) non verò necessarium esse, fœminis sit imposita, quæ adesse & abesse potest sine læsione substantiæ Pactorum Gentilitiorum, & in illis sancitæ fœminarum exclusionis, satis liquet, nihil omnino efficere Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarium, dum illius à Successione Palatina exclusionem, ad Renunciationis Serenissimæ Dominae Ducissæ verba restringere allaborat. Quis enim inficias ibit, Renunciationis obligationem, ad fœminarum exclusionem, in favorem Serenissimæ Domûs Archi-Palatinae, Ejusque Serenissimorum Agnatorum, Majorum pacto & providentiâ introductam, in horum detorqueri odium non posse, nec alteri Agnato ab altero (qui vel nullam, vel certè non secundum familiæ statuta, comparatam Renunciationem à filia exigit) conditionem iniquam, & fraudem legi inferri? Quod si fieri posset, frustranea & elusoria planè essent Pacta Gentilitia & Fideicommissaria omnia, pro cujusque Agnati libitu, in reliquorum, etiam ignorantium præjudicium liberè circumvenienda; quod, sicut iniquissimum juxta ac absurdissimum, ita & id, unde absurdum hoc sequitur. Corruit proinde unà cum futili, cui superinstructum est, fundamento, quidquid de limitata & restricta Serenissimæ Dominae Ducissæ Renunciatione frivole affert Dominus Adversarius, clausulæ illius semper immemor, quâ Serenissima Domina Ducissa inter alia Bonis Regalibus & Feudalibus, Paternis & maternis in Germania sitis, expressè renunciavit, & extra Germaniam sita tantum sibi reservavit, quaque lata, quam Serenissimæ Dominae Ducissæ reservato affingere conatur, interpretatio, tanquam exceptione regulam firmante, satis restringitur; Quod verò de mora filia non renunciantis, ut scilicet, si in mora non sit, pro Renunciatione non habeatur, affert, præterquàm, si operæ esset pretium,

tum, facili negotio posset everti, extra orbitam est; agitur quippe inpræsentiarum de Serenissima Domina Ducissa, quæ actu renunciavit, nec alia hac in parte mora in considerationem venit, nisi quam in Serenissimæ Domine suæ Principalis præjudicium adducit Ipsius Dominus Plenipotentarius, adstruendo, illam, quantumvis ex propria confessione ad renunciandum obligatam, juxta Pacta Gentilitia Serenissimæ Domus Archi-Palatinae, & usitatum in illa morem, non renunciasse, quæ mora ipsi, non alij, & Serenissimo Domino Electori ad eò obesse debet, ut secundum propria Domini Adversarii allegata, pro renunciata, juxta formam & modum præscriptum omninò habenda sit. Dum post hæc specialiora promittit Serenissimæ Domine Actricis Plenipotentarius, cramben antiquam de Allodij præsumptione recoquit, superius jam solidè refutatam, & Allodium ipsemet ita definit, ut in tota nihil sit Successione Palatina, cui definitio conveniat; Nihil enim designabit, quod fidem & pensionem Serenissimæ Suæ Cæsareæ Majestati & Imperio, vel per se, vel concomitanter cum alijs non debeat, & consequenter cui allata Allodij definitio conveniat, quamvis de cætero allatam Allodij definitionem, quatenus non modò feudo, sed etiam Fideicommissio, prout in præsentī hypothēsi, opponitur, neutiquam agnoscat Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius.

Blanditur sibi postea Dominus Adversarius, reservatam in Serenissimæ Domine Actricis Renunciatione Allodialium Successionem ad omnia, quæ sub Allodialium nomine comprehendere præsumit, nempe Emphyteuses, Bonorum Emphyteuticorum & Feudalium dominium directum, & bona vacantia, Feudis consolidata, extendi, Renunciationem verò ad feuda recta & propriè dicta restringi posse. Sed longè iterum à scopo aberrat; Renunciatio enim à Serenissima Domina Actrice, in vim & executionem Pactorum Gentilitiorum, & inveteratæ Serenissimæ Domus Archi-Palatinae consuetudinis, facta, ab his modum accipit non ponit: Dein excluditur quidem ab omni successione Palatina, feudali & Fideicommissaria, Serenissima Domina Actrix propriâ suâ Renunciatione, potissimum autem, præscindendo etiam à dicta Renunciatione, ipsâ Successionis Feudalis & Fideicommissariæ naturâ & qualitate, cujus, ratione sexûs incapax est, & quam, dum Serenissimi Fratris Caroli Electoris Hæredem Allodiale tantum se præbet, ne quidem Ipsamet prætendit. Et quidquid sibi denique imaginetur de Renunciationis filiarum Illustrum odio, & Reservationis favore Serenissimæ Domine Actricis Plenipotentarius, (cùm tamen constet, hujusmodi Renunciationes in favorem familiarum illustrium introductas, eò esse favorabiles, & latioris interpretationis, quòd favorem publicum, familiarum nimirum Illustrum conservationem, quas conservari publicè interest, Reservationes autem privatum tantum filiarum commodum, cui publicum meritò præfertur, concernant) latius utique jactatam Serenissimæ Domine Actricis Reservationem, ac recta verborum illius ratio permittit, non extendet, quæ, cùm Serenissimæ Domine Actricis Successionem hæreditariam in Bonis Serenissimi Domini Fratris Allodialibus, ad morem & usum Serenissimæ Domus Palatinae expressè restringat, quantumvis Allodialia designare posset Dominus Adversarius (quod nec fecit, nec facere poterit) nisi tamen ejusmodi illa esse probaverit, ad quarum Successionem fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sint solitæ, Serenissimæ Domine Actricis reservationem ad illa pertinere, eaque vindicari posse, frustra contendet.

Designet ergo & probet Dominus Adversarius Emphyteuses, designet prædiorum emphyteuticorum & Feudalium Dominia directæ, ac feuda vacantia, dominio directo consolidata, ad quorum Successionem fœminæ in Serenissimâ Domo Palatinâ admitti sunt solitæ, & magnus reverà erit Apollo; præstabit id procul dubio pari fortuna ac successu, quò Schraderi *part. 7. cap. 4. n. 72.* & Rosenthal. *de Feud. cap. 5. Conclus. 67.* auctoritatem hæc in re imploravit, quorum primus de Allodio alij in Feudum concessio, (de quo hîc nulla quaestio) alter de acquæstibus durante matrimonio acquisitis, & quidem illam in sententiam loquitur, quòd feuda aperta, si fundus Dominans feudum quoque sit, inter acquæstus non reputentur, nisi fundus Dominans feudum foret merè hæreditarium; fundum autem Dominantem, qui feudum sit merè hæreditarium, præsertim ad cujus Successionem fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sint solitæ, nunquam demonstrabit: Malè itaque huc quadrant Schraderi & Rosenthalij doctrinæ, Serenissimæ Domine Actrici eò magis contrariæ, quò uterque fœminas à feudorum Successione expressè excludit.

Porro tentata à Serenissimæ Dominae Aëtrici Plenipotentiaro dictæ sæpius Renunciationis restrictio, ad feuda masculina & propria, Renunciationis & Reservationis tantum feudorum paternorum & NB. maternorum, extra Germaniam sitorum verbis, Serenissimæ Domus Palatinæ Statutis & usui, universali totius Germaniæ consuetudini, legibus Imperij fundamentalibus, & ipsi juri & rationi adeò repugnat, ut se ipsam satis conficiat & refellat; satis enim ipsa Feudi masculini & proprii naturâ & qualitate excluduntur fœminæ, ut ad harum exclusionem renunciatio vel requiratur, vel renunciationis actus de illis inutiliter & frustratorie tantum intelligatur, & miseranda planè est Serenissimi Rei Conventi fors, vanis merè cavillis, & nullâ ritè hæctenus institutâ actione impetiti & temerè divexati,

Quidnam Dominus Adversarius sibi velit cum juribus territorialibus civitatum, oppidorum, villarum, aliorumque locorum, à Serenissimo Domino Electore Carolo liberè & absque feudi nomine possessis, ne divinare quidem licet, supposita quippe ita qualificata Serenissimi Domini Electoris Caroli possessio, non modò Investiturarum literis & Pactis Gentilitijs, quæ omnia feudi & Fideicommissi nexu afficiunt, sed cum ipsa quoque rerum natura implicantiam involvit, dum jure & titulo alio Territorialia Civitatum, oppidorum &c. jura, ac ipsas civitates, oppida &c. possidere non potuit, quibus tanquam subjecto inhaerent, & sine quibus existere & intelligi nequeunt.

Verùm cum in reliquis omnibus, tum & circa hunc articulum, & qui de putatitijs accessionibus atque bonis confiscatis sequuntur, theses potius problematicè disputandas proposuisse, ac genus actionis ullum cum debitis requisitis, rei præsertim specifica denominatione & designatione, instituere voluisse videtur. Posset Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentiarus, quidnam in Vasalli & Successoris Fideicommissarii favorem, de incrementis Rei Feudalis & Fideicommissariæ jure proditum, & ab Authoribus traditum, ad longum hic referre, nisi supervacaneum id arbitraretur, imò tædiosum, Nobilissimos Dominos Plenipotentiaros, Jurisconsultos Celeberrimos, allegationibus passim obvijs fatigare; ipsimet sanè à Domino Adversario allegati interpretes, nominatim Molina de Hisp. Primog. lib. 1. cap. 26. & seq. per tot. Serenissimum Dominum Reum Conventum ab omni incrementorum & accessionum, si quæ monstrari possent, & bonorum cum dominio feudali & Fideicommissario directo consolidatorum, aut illius jure confiscatorum restitutione ita absolvunt, & Serenissimam vicissim Dominam Aëtricem, ad deteriorationem omnium, à Majoribus suis, feudis & familiæ Fideicommissis illatarum refarcitionem condemnant, ut causam per se iniquam, proprijs adhuc magis vulnerasse allegatis, ruborem meritò excutiat Serenissimæ Dominae Aëtrici Plenipotentiaro; Serenissimi verò Domini Rei Conventi Plenipotentiaro, quæ articulis hisce, in Exceptionis libello fufius jam opposuit, huc repetere sufficiat.

Bonorum Ecclesiasticorum Sæcularisatorum (ut ajunt) duplicem indifferentiam constituit Dominus Adversarius, alia, quæ ante Religionis in Germania dissidium Ecclesiastica esse desierunt, & titulis singularibus in dominium antecessorum Serenissimæ Dominae Aëtrici pervenerunt, alia, quæ post Religionis dissidium Pace Westphalicâ sæcularisata sunt: utraque tanquam Allodialia, & nec feudali, aut Fideicommissariâ qualitate affecta, prætensè vindicat.

De Bonis Ecclesiasticis ante Religionis dissidium sæcularisatis, & Serenissimæ Domui Palatinæ titulo singulari acquisitis nihil constat Serenissimi Rei Conventi Plenipotentiaro, & si quæ essent, (quæ designare iterum oportebat) sub bonorum omnium generalitate, familiæ Fideicommissi & Investiturarum literis ita comprehenderentur, ut quo jure Fredericus III. Elector, mortuo improle Electore Ottone Henrico, exclusis tum temporis in eodem gradu extantibus non solum fœminis, sed & Agnatis, cum Electoratu Palatino illa occupavit, eodem, atque fortiori modò Serenissimus Elector modernus, exclusâ Serenissimâ Dominâ Ducissâ, eadem possideret.

Bona verò Ecclesiastica, post Religionis dissidium Pace Westphalicâ restituta quod atinet, alio illa ac Inferior Palatinatus, cum quo contextu & modò prorsus eodem concomitanter restituta sunt, jure censeri non possunt, ut adeò bona isthæc Ecclesiastica vindicare non

non magis valeat Serenissima Domina Aetrix atque ipsum Palatinatum, in cuius consequentiam restituta sunt. Sed miserè hic denuò hallucinatur Serenissimæ Dominae Aetricis Plenipotentarius, dum bona ista Serenissimæ Domui Archi-Palatinae in feudum concessa non esse, illaque sæcularisata asserit; Perpendat Investituræ, in Pacificationis Westphalicæ executionem Serenissimo Electori Carolo Ludovico, totiusque Lineæ Rudolphinæ Agnatis concessæ tenorem, & bona Ecclesiastica cum Electoratu & Comitatu Palatinatûs Rheni, in feudum, & quidem jure feudi Electoralis & Principalis, nominatim concessa esse inveniet. Perpendat dein dictæ Pacificationis verba, & inferiorem Palatinatum cum Bonis quidem Ecclesiasticis, sed quæ Ecclesiasticis, & non quæ sæcularisatis restitutum deprehendet, quæ, quantum inter se differant, notum est omnibus, & ex Instrumento Pacis passim patet. Obstupescant profectò posteri, & ægrè sibi persuadebunt, Principem Catholicum in animum sibi unquam induxisse, Bona Ecclesiastica, in consequentiam Palatinatûs Inferioris, cui inseparabiliter, tanquam pars integrans adhærent, Pace Westphalicâ restituta, inter Allodialia referre, & quæ talia vindicare, cum id juxta fidei orthodoxæ principia Principem Catholicum ne in illis quidem bonis Ecclesiasticis deceret, quæ sine S. Sedis autoritate, dictâ Pacificatione in Usus profanos conversa, & de facto sæcularisata sunt.

Quæ Serenissimæ Dominae Ducissæ Plenipotentarius de bonis alienis, Fideicommissio familiæ non comprehensis, ex Knipschildio hic iterum recitat, à proposito eò magis deflectunt, quò Knipschildius *locò ibid. cit.* hujusmodi bonorum in Fideicommissio mentionem factam non esse supponit, ubi verò (ut in pactis Serenissimæ Domus Palatinæ Gentilitijs) bonorum non modò præsentium, sed & futurorum, etiam illorum, quæ post mortem Testatoris ab hæredibus Ipsius descendentes acquiruntur, mentio facta est, in illis non modò, sed imò in bonis penitus alienis Fideicommissa constitui, in terminis tradit laudatus Knipschild. *cap. 5. n. 91. & 94.*

Articulo sequenti ænigma denuò proponit Dominus Adversarius, quod ne ipse quidem Apollo intelligat, dum non levis momenti rem (ut ait) feuda nimirum hæreditaria, in gratiam Serenissimæ Lineæ Simmerensis, petit, & à Serenissimo Domino Reo Convento docendum prætendit, quo jure Feudorum illorum possessionem apprehenderit, atque Investituram acceperit, quæ ipsius Lineæ respectu penitus sint extranea, & respectu ipsius Personæ nonnisi pro novis haberi possint.

Nodum hunc Gordium uno quasi ictu dissolvit Serenissimi Domini Electoris Plenipotentarius, feuda ejusmodi hæreditaria in Successione Palatina dari, iterum iterumque negando, & Serenissimæ Dominae Ducissæ Renunciationem, qua feudis Paternis & maternis in Germania sitis in specie renunciavit, illis solum, quæ extra Germaniam sita sunt, reservatis, pro abundanti huc repetendo; cumque apprehensam à Serenissimo Domino Electore possessionem, & acceptam Investituram feudorum, sub obscuritatis hujus nebula, quæcunque illa sint, prætenforum, ipsemet agnoscat Serenissimæ Dominae Aetricis Plenipotentarius, perperam editionem tituli à Serenissimo Electore petit, quem tum ipse allegat Adversarius, tum Serenissimus Reus Conventus & agnitus Possessor edere Serenissimæ Dominae Aetrici nullo jure tenetur.

Ex ænigmate interim prædicto, quantumvis obscuro adeò, ut quid feudorum hæreditariorum, in gratiam Serenissimæ Lineæ Simmerensis noviter erectorum nomine petere intendat, ne ipsi videatur Serenissimæ Dominae Aetricis Plenipotentario constare, studiosa litis protractio luce meridianâ clariùs elucescit; cur enim feuda isthæc putativè hæreditaria nomine non compellat & designat; sed designanda ad ultimum conclusionis & submissionis libellum differt? nisi ut vel petiti, hic injustitiæ diffusus, Serenissimi Rei Conventi exceptionem & elisionem devitet, post conclusionem & submissionem in judicio amplius non admittendam, vel novis hujusmodi allegatis & productis Nobilissimos Dominos Delegatos Plenipotentarios prætensè adigat, ut, rescissâ, ex officio, Partium conclusione & submissione, cum insigni temporis & sumptuum jactura, ulterioribus communicationibus & productionibus locum dent, quo diutiùs Serenissima Domina Aetrix præstationum annuarum, Pace Ryswicensi certo modo conventarum emolumento injustè fruatur. Verùm æqui nimium sunt Nobilissimi Domini Delegati Plenipotentarii, ut terminos Compromissi lege præfixos, & extendi expressè prohibitos, extendendo, & sub emergentium novorum,

à parte adverſa ſtudioſè affectatorum prætextu, dilationes ulteriores concedendo, perversis iſtiusmodi malitiis, in Sereniſſimi Rei Conventi haud exiguum præjudicium indulgeant, propriæ Domini Adverſarij culpæ meritò imputaturi, ſi, quod in primo ſtatim, aut ſaltem ſecundo termino, juxta Judicij ſtylum & Compromiſſi præſcriptum, designare & producere debuiffet, inconfulto litis protrahendæ fine, ad ipſam in cauſa concluſionem & ſubmiſſionem, à judice non ampliùs attendendam, diſtulit, ut nimirum, ubi finiri debet Judicium, ibi ſecundùm Domini Adverſarij ſiniſtram intentionem demùm inchoetur; Provocat idcirco Sereniſſimi Rei Conventi Plenipotentarius denuò ad juramentum, adverſus reprobas hujus generis tergiverſationes, & artiſticiolas litium protelationes jure proditum.

Non abſimilis à priori farinæ ſunt articuli de Feudis oblatis, emptis & pignoratitiis, abſque ſpecifica illorum denominatione, parvo nimirum litis protrahendæ ſtudio, genericè iterum concepti, & ita comparati, ut æquo Judiciis officio, à Judicij limine potiùs rejici, quàm ullâ ratione attendi & refutari mereantur, plus nimium interim ſolidis hucusque, ex Pactis Sereniſſimæ Domûs avitis, Investiturarum literis, atque propriâ Sereniſſimæ Domini Ducis renunciatione allatis argumentis eluſi & refutati.

Quod propria porro tuendi Sereniſſimæ Domini Actricis cauſam media illius Patronum deſtituant, ſuppetiæ hîc ex alienâ, nempe Saxo-Lauenburgicâ accerſitæ, evidenter produnt; Authoritatem allegat & aſſerta cauſa Saxo-Lauenburgicæ Patroni, tanquam ſententiam ex tripode dictam, teſtimonium ſcilicet in cauſa propria latum, eoque ſcilicet exceptione omni majus, & à cauſa Saxo-Lauenburgica ad cauſam præſentem Palatinam, tanquam à ſimili inferit, cum tamen utriuſque diſparitas longè maxima oculos omnium primo ſtatim obrutu feriat. Pactis Sereniſſimæ Domûs Palatinæ avitis & Investiturarum literis, feudi & quidem Electoralis & Principalis, nec non Fideicommiſſi familiæ & primogenituræ nexu affecta ſunt bona omnia, tam præſentia, quàm futura, quòcunque emptionis, pignoris, relutionis, aut alio titulo modoque acquiſita; Pacta hujusmodi, & familiæ Fideicommiſſa, ac Investiturarum literas Sereniſſima Domus Saxo-Lauenburgica penitus ignorat; Ergò, quæ cauſa Lauenburgicæ Patronus de feudis oblatis, emptis, pignoratitijs, pro tuendis Clientum ſuorum juribus allegat, cauſa quoque Palatinæ applicari poſſe, ſequitur. Argumentatio ſanè præclara. Sereniſſima Domus Palatina in Sereniſſimo Domino Electore moderno, & plurimis Sereniſſimis Agnatis adhucdum viget, & favente DEO in ævum vigebit, qui omnes à primis Acquirentibus & Fideicommiſſi familiæ Authoribus in rectâ lineâ indubitatè deſcendunt; Sereniſſima Domus Saxo Lauenburgica in Duce Julio Franciſco eſſe deſiit, nullo ex tota illa familia mâſculo, ſed duabus duntaxat filiabus ſuperſtitibus; ergo quæ cauſa Saxo-Lauenburgicæ Patronus ad Bona Paterna, Clientibus ſuis, ex illorum manibus vindicanda allegat, qui nec Agnati Deſuncti, nec ijsdem cum ipſo Investiturarum literis & familiæ Fideicommiſſis comprehenſi ſunt, in Sereniſſimum quoque Electorem Palatinum quadrant, Sereniſſimam Dominam Actricem à prætenſa Bonorum non paternorum, ſed feudalium & Fideicommiſſariorum ſucceſſione, quorum ex Majorum pacto & providentia, ratione ſexûs, notoriè incapax eſt, Agnationis & Sanguinis jure excludentem; illatio reverà eo abſurdior, quo manifeſtior eſt caluum & facti circumſtantiarum differentia. Præterea Sereniſſima Domina Actrix matrimonio elocata, toti ſucceſſioni Palatinæ geminatò renunciavit, pactis Sereniſſimæ Domûs Gentilitiis renunciare juſſa, nec ſibi reſervavit renunciando, niſi feuda paterna & materna extra Germaniam ſita, & Allodialia, juxta Sereniſſimæ Domûs Electoralis morem; Sereniſſimæ Domini Principiſſæ Saxo-Lauenburgenſes, nec renunciârunt hæreditati paternæ, nec pactis avitis renunciare juſſæ ſunt; Ergò eadem Sereniſſimæ Domini Actricis in feudis (ſi quæ ad eſſent) oblatis, emptis, pignoratitiis, in quibus ſcæminas, mâſculis extantibus ad ſucceſſionem admittere Sereniſſima Domus Palatina nunquam conſuevit, & Sereniſſimarum Principum Saxo Lauenburgicarum, Mâſculô ex Sereniſſima illa Domo nullô ampliùs ſuperſtite quoad hujusmodi feuda, eſt ſucceſſionis ratio. Cujus non auribus moleſta iterum accidet claudicans iſthæc, & à ſeparatiſſimis petita ratiocinatio?

Cumque ex his ſatis appareat, quàm lubrico, vel potiùs nullô, omnia, quæ Sereniſſimæ Domini Actricis Plenipotentarius pro putativo cauſa ſuæ patrociniò aſſert, nitantur fundamentò, quòdque argumenta, quibus utitur, ineptitudine ſua ipſamet ſele tum deſtruant, tum in allegantis propriam perniciem vergant, ut, quas adverſæ Partis inconcludens arguendi ratio meritò creavit hucusque moleſtias, brevitate pauliſper leniât, miſſis, quæ ad rem non faciunt, nec ſpecificam mentionem merentur, ulterioribus adverſæ Partis allegatis, ita tamen, ut nulla taciturnitati ineſſe agnitio vel confeſſio intelligatur, refert ſe Sereniſſimi Rei

Conventi

Conventi Plenipotentarius ad ea, quæ hac in parte, & circa ultimi anni fructus solidè & nervosè in Exceptionis libello deduxit, hoc solum additò, etiamsi in thesi, cæteris paribus, obtineret, mortuò post Calendas Martij vasallò, fructus ad illius hæredes pertinere (quod tamen nec juris feudalis textus, hanc in rem allegatus, de casu, quo mortuo vasallo feudum ad Dominum revertitur, in quo non versamur, conceptus, nec Interpretum inter se circa casum, ubi in Vasallum denuò devolvitur, dissidentium auctoritas evincit) in præsentī illud hypothese, ex duplici potissimum capite non obtineret. 1. Quòd Serenissimæ Dominae Aëtrici accessus ad Allodialia, vi Renunciationis suæ non aliâ ratione, quàm juxta morem, & consuetudinem Serenissimæ Domus Electoralis pateat, nullo autem exemplo demonstrari possit in dicta Serenissima Domo, mortuo Ottone Henrico, & Electoratu in Fridericum III. Electorem, Majorum pacto & providentiâ translatò, fœminas tum extantes, vel alias unquam ad anni ultimi, quò vasallus mortuus, fructuum partitionem fuisse admittas; Quòd 2. non de feudali solum, sed Fideicommissaria potissimum Successione agatur, in qua fructus anni ultimi ad Successorem in primogenio, & pro rata tantum temporis, quo ultimus possessor vixit, ad illius hæredes pertinent, ipso, quem Dominus Adversarius hic allegat, Knipschildio teste, *cap. 10. num. 61.* cum plurimis ibidem relatis.

Cùm igitur Serenissimi Rei Conventi possessio, feudi & Fideicommissi titulo suffulta, in confesso sit; Serenissima Domina Aëtrix Allodialia illum possidere, ad quæ renunciando regressum sibi reservavit, talia nimirum, ad quæ fœminæ Principes in Serenissima Domo Electorali sint admitti solita (in quo totum Ipsius consistere potest intentionis fundamentum) ne designarit quidem, minus (ut jure tenebatur) probarit; Terminos legales Pace, Ryswicensi peremptoriè præfixos, Serenissimæ Dominae Aëtricis Plenipotentarius temerè neglexerit, designationem prætensionum Illius integram (quæ futura litis speciem demonstraret) in primo termino peremptorio non exhibendo, nec in secundo causam instruendo, sed eluserit potius, ambiguitatibus omnia & obscuritatibus studiosè involvendo, adeò, ut sub finem Judicij, dum concludendum & submittendum, non magis, ac ab initio, quid, quale, & quantum à Serenissima Domina Aëtrice petatur, constet; Si quid novi ultimo conclusionis & submissionis libello, litis protrahendæ studio admiscere attentaverit, attendi id eò minus in judicando possit vel debeat, quòd compromissi lege omni ulteriori communicationi, præterquam ad notitiam, & dilationi aditus sit præclusus, ac Serenissimæ Dominae Aëtricis Plenipotentario meritò imputetur, cur statò omnia tempore non adduxerit & deduxerit; quidquid pro putativo causæ suæ tutamine vel in thesi supposuit, vel ex autoribus deprompsit, factò & hypothese, in qua versamur, contrarietur potius, ac ullâ ratione conveniat; Quæcunque Serenissimus Elector pro abundanti solum, & nullâ juris necessitate compulsus, allegavit, tum publici sint juris, tum Serenissimæ Dominae Aëtrici jam olim edita, tum ab Ipsamet allegata; Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius, ut compromissi normæ satisfaciatur, concludendo & submittendo, ac priora in isthoc & priori libello comprehensa allegata & postulata repetendo petit, 1. Si quid novi Serenissimæ Dominae Aëtricis Plenipotentarius ultimo conclusionis & submissionis suæ libello, contra illius naturam, inferuerit, id nulla ratione attendi, 2. Serenissimum Dominum Reum Conventum, juxta hætenus allegata & probata, à malè & inepta instituta actione absolvi, utpote cùm tralatitium sit, Actore non probante Reum absolvendum, etiamsi nihil præstiterit, qui tamen excipiendo in præsentiarum plus notoriè præstitit, quàm ullo jure tenebatur; & condemnari 3. Serenissimam Dominam Aëtricem ad deteriorationes tum Ipsius nomine, tum à Majoribus suis, quorum se hæredem præbet, Bonis feudalibus & Fideicommissariis illatas, Serenissimo Domino Electori, tanquam legitimo Successori feudali & Fideicommissario, reparandas, nec non ad bona illa ab omni ære alieno & oneribus, quibus ea dicti Serenissimæ Dominae Aëtricis Majores, in Serenissimi Successoris singulare præjudicium affecerunt, liberanda; ad sumptuum item damnorum omnium, & vel maximè pecuniarum refusionem, sub Pacis Ryswicensis prætextu pendente arbitrio, vi metùque extortarum, duplici ex capite indebitè solutarum, & dictæ Pacis vigore restituendarum, quòd nempe ex præcedentibus abundè liquet, nihil Serenissimæ Dominae Aëtrici deberi, illamque in agendi & Causam instruendi mora fuisse; Nobilissimo Judicis officio, juxta juramenti Compromisso statuti Religionem, omni, quo fieri potest, meliori modo, pro Juris & Justitiæ administratione decenter implorato.

156

Nobilissimorum Dominorum Sac. Cæs. Majestatis, & Sacræ Regiæ Majestatis
Christianissimæ Plenipotentiariorum observantissimus

*Serenissimi Principis, ac Domini Domini JOANNIS WILHELMI
Comitis Palatini ad Rhenum, Sacri Romani Imperii Archi-
thesaurarii, & Electoris &c. Delegatus Plenipotentarius*

Joann Richard Zachmann.

Communicetur Serenissimæ Dominae Ducissæ Aurelianensis

Plenipotentiario, Domino Abbati de Thessut, ad procedendum ad conclusionem
causæ & Arbitrii sententiæ simul submittendum, juxta tenorem Articuli separati
Pacis Ryfswicensis, intra terminum ibidem præfixum. Signatum Francofurti ad
Mœnnam 26. Junij. 1700.

CONCLUSIO
&
SUBMISSIO
ARBITRIO

Francofurtensi Facta

IN CAUSA

*SERENISSIMÆ
DOMINÆ*

DUCCISSÆ
AURELIANENSIS

CONTRA

*SERENISSIMUM
DOMINUM*

ELECTOREM
PALATINUM.

CONCLUSIO
&
SUBMISSIO
ARBITRIO

Franciscus Fagis

IN CAUSA

SERENISSIME
DOMINE

DUCISS
AURELIANENSIS

CONTRA

SERENISSIMUM
DOMINUM

ELECTOREM
PALATINUM.

CONCLUSIO & SUBMISSIO
ARBITRIO FRANCOFURTENSI
FACTA

In Causa & ex parte

Serenissimi Principis ac Domini, D. PHILIPPI Sacrae Regiae
Majestatis Christianiss. Fratris Unici, Ducis Aurelianensis, Valesiensis, Carnutensis
& Nemurcensis, & Sereniss. ejus Conjugis Dominæ, D. CAROLÆ ELISABE-
THÆ, Palatino Bavaræ;

Contra

Serenissimum Principem ac Dominum, D. JOANNEM
WILHELMUM, Comitem Palatinum ad Rhenum, Sacri Romani Imperii Ar-
chithesaurarium & Electorem &c.

*Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum,
Sacrae Caesar. Majest. & Sacrae Regiae Majestatis Christianissimæ
Nobilissimi Domini Delegati*

PLENIPOTENTIARIIL

I obscurum huc usque fuisset, quàm exiguam rationem Compromissi Ryswicensis Dom. Plenipotentarius Palatinus haberet, quàm parum se ad modum procedendi in eodem delineatum, formulamque accuratè & sollicitè præscriptam alligatum agnosceret, quàm nullo denique loco numeroque totam ejus dispositionem haberet præmaturata illa *Conclusio & Submissio*, quam die 26. Mensis Junij proximè elapsi, Arbitrio exhibuit, hunc ejusdem animum penitus denudatura, & in liquido collocatura esset. Haud dubiè sibi blanditus est, præcedentem contraventionem, eidem Compromisso à se factam, felicem successum habuisse: quando, omisâ *fundamentorum Palatinorum deductione*, & substitutâ in illorum locum *responsione*, terminos præfixos turbavit, intentatæ actionis indolem pervertit, & Plenipotentarium Aurelianensem sollicitum reddidit, non tantum, quemadmodum ipse *respondendo* intra instantem terminum ad *fundamenta Palatina*, quorum *deductio* nusquam adhuc comparebat, Compromissi legibus satisfaceret; sed imprimis, ne *deductio* ista *fundamentorum Palatinorum* tum demum prodiret, quando ad illa *respondendi*, salvo Compromissi Ryswicensis tenore, nullus amplius terminus superesset: unde, crescente audaciâ, licere sibi credidit, normam Compromissi Ryswicensis palàm contemnere, abscindendo, rejiciendoque penitus, anticipatâ illâ suâ *Conclusione & Submissione*, terminum, intra quem disertè constitutum est, ut ad *concludendum & submittendum* procederetur.

Si quæras, quid spectaverit; videbis foricem suo indicio se prodentem: nimirum ipse violati, præcedenti suâ *responsione* Compromissi reus, ansam hanc sibi fabricare voluit criminandi Plenipotentarium Aurelianensem, insimulandique, ac si *Responsionem ad fundamenta Palatina*, in finem usque Judicij, dum *concludendum & submittendum erat*, distul-
S f lisset

lisset: quod si verum fuisset, attamen à tali reprehensione cohibere debebat Dom. Plenipotentiarium Palatinum propriæ suæ deviationis à Compromisso Ryfwic. conscientia: non ignarum quippe illius moniti, quod Gentiles sana ratio, Christianos verò insuper Sacra Pagina docuit;

*Loripedem rectus derideat, Æthiopem albus:
Quis tulerit Gracchos de seditione querentes?*

Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem, quæ in oculo tuo est, non consideras? hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo, & tunc perspicies, ut educaas festucam de oculo fratris tui.

Deinde, quia ipse profitetur se meminisse, quòd Compromissi Ryfwicensis lege, *omni circa Conclusionem & Submissionem ulteriori Communicationi, praterquam ad notitiam partium aditus sit praeclusus*; apparet illum, dum Arbitrij clausulam, in antecedentem terminum præcipitavit, in animo habuisse Plenipotentiarium Aurelianensem ulterius procedendi facultatem præripere. Unde porro imaginatus est, eventurum esse, non tantum ut *liquidatio* petitiæ hæreditatis allodialis ad Summariam Dom. Arbitrorum Cognitionem, juxta sty- lum usumque Summorum Imperij tribunalium, præparari non posset, sed etiam ut maledica & cavillatoria ipsius *productio* absque replicatione maneret, adeoque impune ferret injurias imputationes, quibus, præter Serenissimas Partes adversas, Ipsum etiam Regem Christianissimum, imò defunctos quoque manes Electorum Palatinorum Simmerensis lineæ petulanter adspergit, atque insimul varijs illis falsificationibus, quibus scripta atque Instrumenta ex adverso pariter, atque à semetipso, sive producta, sive citata, truncare, interpolare, pervertere, quadrata denique rotundis, ac lucem in tenebras mutare aggressus est, ut Sereniss. Dominis Arbitris, eorundemque Nobilissimis Dom. Delegatis palpum obtruderet.

Verum enimverò salva res est; tam subdola molimina non prius in lucem arbitrij prolata, quàm Dom. Delegatorum perspicaciâ deprehensa; neque prius deprehensa sunt, quàm eorundem justissimo decreto dispulsa evanuerunt: Compromissi enim ipsius ductum, ut par erat, sequuti, statuerunt, ut præposterè concepta inscriptaque Plenipotentiarij Palatini *Conclusio, Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis Plenipotentiarium communicaretur*, non ad *notitiam* saltem, ut illius maleferiatus author desideravit, sed ad *procedendum ad Conclusionem Cause, & Arbitrii sententia simul submitendum, intra terminum, articulo separato Pacis Ryfwicensis præscriptum.*

Cum itaque Dom. Arbitrorum autoritate, eorundemque delegatorum diligentia, res in eum statum jam deducta sit, ut constitutus præfato articulo ac decreto terminus, disceptationi Partium, in Causâ principali familiæ erciscundæ finem sit impositurus; cumque Plenipotentiarium Aurelianensis in eadem causa principali processum ita instruxerit, ut ex ejus parte nihil moraturum sit Dom. Arbitros, quò minus circa partitionem, & qualitatem Universitatis bonorum, à Sereniss. Electore Palatino CAROLO relictæ, & à Sereniss. Electore PHILIPPO WILHELMO occupatæ, pronuntiare possint definitivam sententiam: quin & insuper nihil omiserit idem Plenipotentiarium, quod ad punctum liquidationis, sive eadem cum Causâ Principali sententiâ, sive in instanti Summariâ Cognitione expediendum, decidendumque ullatenus conferre potuit, non existimat magnoperè sibi attendendas esse tragicas illas querelas Plenipotentiarij Palatini, quibus in exordio Conclusionis suæ deplorat, quòd post tam clarè propositam, totiesque inculcatam petitionem Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis, nondum tamen comprehendere potuerit *futura litis speciem, ac quid, quale, quantum ac ex qua Causâ peteretur.* Nam Plenipotentiarium quidem Aurelianensis non credidit, sibi id operæ datum esse, ut Plenipotentiarium Palatinum ignoratos vulgarissimæ Jurisprudentiæ terminos edoceret, affectatamque ejus stupiditatem vinceret, quâ fingit, se non intelligere genus atque naturam institutæ actionis, & tamen passim tam in *Responsione*, quàm in *Conclusionem* suâ, debacchatur, quòd Sereniss. Ducissæ Aurelianensis nomine, Sereniss. Herus Suus, quamquam defuncti ejusdem fratris hæreditatem tantum *titulo singulari* occupaverit, & cum ipsa, in nullius rei *Communione* constitutus sit, in præsentem tamen *arbitrio, familia erciscunda* iudicio impetatur.

Cæcum esse oportet, qui inspectis saltem ipsius Dom. Plenipotentiarij Palatini scriptis, ad quæstionem hîc propositam, *quid, quale, quantum, & ex qua Causâ*, nomine Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelianensis *petitum sit*, non distinctè, sufficienterque respondere possit: petitam esse, ex hæreditate, universitatēque bonorum, à Sereniss. Fratre suo Electore CA-

ROLO

ROLO relicta, partem illam bonorum omnium, qualiacunque sint, quæ allodialium naturam & qualitatem habent, ut nimirum à bonis feudalibus propriè ita dictis, quæ idem possederat, separentur, sibi que, cum præstationibus, in Judicium familiæ erciscundæ deduci solitis adjudicentur; idque ideò, quia ipsa ejusdem Sereniss. Fratris sui, unica, sive ex paternâ substitutione, sive ab intestato hæres est, istiusque naturæ, & qualitatis bona, ipsi pactis Dotalibus, aliisque publicis conventionibus expressè reservata sunt. Magnus vero Apollo fuerit, qui lectis, relectisque iisdem scriptis, postquam Dom. Plenipotentiarium Palatinum viderit inter variè commendatas exceptiones, & possessionis à Sereniss. Hero Suo apprehensæ titulos desultoriè vagantem, præcisè assequi valeat, cui propriè fundamento inficiatio, & defensio Electoralis innitatur: de qua, quoniam in fine arbitralis disceptationis appariturum est, quod principio quidem, à quo, secundum ductum Compromissi Ryswicensis, inchoari debuerat, *deductione nimirum fundamentorum* Palatinorum destituta, duabus autem Conclusionibus deformata sit, nemini aliter in mentem venire poterit, quam Dom. Plenipotentiarium Palatinum voluisse monstrum aliquod in publicam hanc arbitrij scenam producere, duplici cauda minax, & cui, non *lumen*, ut Poëta ait, sed ipsum caput *ademptum* foret.

Præterquam autem quod Articulo separato Pacis Ryswicensis exactissimè præscriptum est, quid in utroque termino ibidem præfixo, utrinque agi ac præstari debeat; cavetur insuper eodem, quod *si alterutra pars in proponendis, deducendis aut probandis prætensionibus & Juribus moram fecerit, licebit nihilominus alteri parti, in terminis constitutis, qui extendi nunquam debent, Jura sua deducere aut exhibere, atque Arbitris æquè ac Super Arbitro, eà quæ expressum est, ratione procedere, sententiàmque juxta exhibita, acta & probata pronuntiare, & exequi.* Quod cum abundè sapienterque provisum sit, ne alterutra pars alteram, studiosâ litis protelatione molestare posset, nemo non mirabitur, Dom. Plenipotentiarium Palatinum ad illas leges in hac Causa recurrere, quibus *Juramentum* ne illis tardetur proditum est. Quæ quidem ejus petitio primùm in eo valde absurda est, quod *Officium Arbitrale* cum *imploratione partis* connectit; cum plurimum interfit, utrum juramentum istud ab Arbitro, vel à Judice ex officio, an verò ad petitionem partis deferatur: deinde malitiam detegit petentis; utpote qui hac ratione intenderit nullitatem, aliquam processui Arbitrali inducere, si pars altera, uti par erat, intempestivam hanc petitionem negligens, non jurasset: in quam rem non pigebit Dom. Gaillij Judicium adscribere, ex *observationum practicarum lib. 1. observat. 84.* ubi ait: *quid si non vivâ voce in judicio, verùm in aliqua scriptura, judicialiter exhibitâ, puta in duplicis, vel exceptionibus, juramentum calumnia exactum sit: & pars altera id non animadvertens, non juraverit, an locum habeat pœna non jurantis? vel judicium nullum reddatur? & quamvis Imola & Mathesius concludant, quod sic: ego tamen Socini opinionem tanquam æquiorē amplector, judicium & processum ob id non vitiari: quia abest dolus & malitia non jurantis: quin potius malitia adversarii in eo versatur, quod loco non consueto tale juramentum, ad decipiendum tantum adversarium, & non apertè vivâ voce, statim post factam negativam litis contestationem exegerit: unde propria malitia ei patrocinari non debet: & ita in Camera quandoque majoribus votis observatum memini.*

Addit Dom. Græven *Conclusion.* *Juris pract. lib. 1. conclus. 84.* petitionem juramenti calumnia in productis incidenter factam, sincero & Christiano homine minùs dignam esse, atque ideo neutiquam recipiendam. Et tandem subjicit: *hodie omnem hesitationem sublatam esse in Camerali judicio: nam præterquam quod anno 1593. communi decreto statutum est, juramentum calumnie tum demum, quando vivâ voce in judicio exactum esset, præstandum fore, in Recessu deputationis Spira anno 1600. habita, lege Imperii sancitum idem legitur.*

Denique eadem ista petitio vergit in contumeliam causæ, quæ in hoc arbitrio vertitur: imò si secundum eam decerneretur, maximum id ipsi Sereniss. Dom. Electori Palatino, ejusque Ministris præjudicium pareret: nam quod causam concernit, docet Dom. Obrechtus in tractatu suo *de juramento calumnie cap. 8. num. 13.* excipi à regulâ præstandi hujus juramenti *Causas Regum & Principum in judicio litigantium, Quia, ut verba ejus habent, propter horum Majestatem & summam dignitatem in illorum causis juramentum calumnie exigi nequit juxta Barbat. Consil. 8. n. 82. Nattam Consil. 487. n. 47. Mynsing. 1. Observat. 74.* Sereniss. verò Electorem quod attinet, si huic, ab ejusdem Consiliario profectæ petitioni deferretur, privarentur ejus Ministri, utpote *Responsionis & Conclusionis exhibita*

bita Compositores, insigni privilegio, quod Electorum perinde ac cæterorum Statuum consiliarijs per *Recessum Imperii de anno 1654. artic. 43.* tributum est, ut in processibus eorum Dominos tangentibus, à necessitate præstandi juramenti calumniæ immunes habeantur.

Neque enim Dom. Plenipotentarius Palatinus ipse tam improbas spes fovebit, ut vel se, vel cæteros prædictorum Scriptorum *Compositores*, isto privilegio fruituros esse confidat, in ea Causa, in qua ex parte Sereniss. Dom. Ducissæ Aurelian. juramentum calumniæ ad instantiam partis adversæ præstitum esset: cum non minùs ad reos, quam ad actores hoc juramentum pertineat, juxta *L. 2. pr. ibi: non aliter neque actorem, neque fugientem in primordio litis exercere certamina. L. eand. §. 4. ibi: omni modo hoc Sacramentum ab actore & à fugiente exigi, & §. 7. C. de Furejur. propter Calumn. dando.* præsertim in judicio familiæ eriscundæ, in quo utrique actores & rei sunt, & ideo, ut in terminis loquitur *L. 44. §. 4. ff. famil. erisc. jure debent non Calumniæ causâ, litem intendere, & non calumniæ causâ inficias ire: nec secundum legem 37. §. 1. ff. de minor. dignitatis excusatio esse debeat adversus præcepta legum, ei, qui dum leges invocat, contra eas committit.* Quibus ita positis, Plenipotentarius Aurelianensis injuriam ex præfatâ petitione resultantem non censet sibi ad animum revocandam esse, sed Causæ, & propositi sui sinceritati confusus, Nobilissim. Dom. Delegatorum Arbitrio, super ea, quidquid ipsis videbitur, statuendum simpliciter relinquit.

Illud verò sub silentio planè præterirè nequit, quòd D. Plenipotentarius Palatinus remotissimam ab hoc arbitrio occasionem captaverit, Regis Christianissimi æquanimitatem audaci consilio laceffendi, dum *præstationes annuas* à Sereniss. D. Electore, ad redimendam hæreditatis allodialis sequestrationem Sereniss. D. Ducissæ Aurelian. promissas, *intentatâ manu militari, vi metùque extortas esse*, non veretur scribere: idque eo ipso temporis momento, quo Sereniss. Herus Suus, post discussas, cum Regiâ sua Majest. difficultates, quæ solutioni præstationum illarum moram aliquam injecerant, in semestris tum elapsi termino, sua sponte, motùque proprio, & ne monitus quidem satisfecit. Unde ipsius potissimum D. Electoris Palatini interest, ut bonam fidem Religionemque suam, contra tam inconsideratam Ministri sui dicacitatem tueatur. Nam Regem Christianissimum quod spectat, dubitari non debet, quin, si ad Regias ejus aures deferretur ista Calumnia, generosum illud Rescriptum Imp. Theodosij, Arcadij, & Honorij, ex *L. unic. Cod. Si quis Imp. maledix. adoptaturus sit: Si quis modestia nescius, & pudoris ignarus, improbo, petulantique maledictò, nomina nostra crediderit laceffenda, ac temulentia turbulentus obrectator fuerit, eum pœna nolumus subjugari, neque durum aliquid, aut asperum sustinere: quoniam si id ex levitate processerit, contemnendum est; si ex insania, miseratione dignissimum; si ex injuriâ, remittendum.*

Sed, ut modò dicebatur, hoc non est, de quo in præsentì arbitrio agitur: utpote cum per Articulum separatum Pacis Ryfwicensis dijudicatio circa exactionem & executionem illarum præstationum Regi Christianiss. soli attributa sit: & quamvis exprobratio D. Plenipotentarij Palatini circa *generalitatem, obscuritatem, & incertitudinem libelli, & deductionis Aurelianensis* tantum veritatis haberet, quantum habet malignitatis; non tamen exinde, ad sistendum dictarum præstationum annuarum cursum, nisi ineptissimè inferri posset; quia separatus Pacis Ryfwicensis Articulus, illas saltem *ob moram*, si quæ ex parte Sereniss. D. Ducissæ Aurelian. facta fuisset, & quidem solum *pro ipso temporis spatio, quo mora fieret*, suspendi jubet: à mora autem, sive in petendo, sive in deducendo, & respondendo admissa, purgabunt Plenipotentarium Aurelianensem *producta sua*, & ipsorum etiam Dom. Subdelegatorum *decreta*.

Interposuit quidem in termino præcedenti *protestationem & reservationem* respondendi ad deductionem fundamentorum Palatinorum, si quandoque illam ex parte adversa produci contingeret; idque fecit justa apprehensione inductus, ne post elapsum *respondendi terminum*, ista demum deductio compareret: quia imaginari sibi non potuit, Sereniss. Dom. Electorem Palatinum tantæ litis eventum subitum fuisse, si causa ejus non alijs fundamentis niteretur, quàm quæ in Responsione Plenipotentarij ejus, obiter quidem allegata, neutiquam verò producta sunt: nedum ut *solide*, juxta Thraſonicam ejusdem Plenipotentarij gloriationem, *deducta* fuerint. Nunc verò, postquam videt Dom. Pleni-

Plenipotentiarium Palatinum, in nupera *Conclusionem & Submissionem* suâ, præcedentibus exceptionibus, atque fundamentis, nullam ulteriorem probationem, sed frivolas tantum quasdam objectiones, & bilem malè concoctam addidisse, ideo præfatæ protestationi & reservationi in hac præsentī conclusionē eatenus saltem inhæret, si in ultimo isto termino aliqua nova ex adverso inferantur; nisi casu, quo hoc contingeret, malint Nobiliss. D. D. Delegati, ea ab actis Arbitrij rejicere; idque juxta præscriptum, tum Compromissi Ryswicensis, quod *Conclusionem & Submissionem*, juxta tenorem articuli separati factam, partibus tantum ad notitiam communicari vult, tum Juris Communis, & Constitutionum Imperialium, de quibus, ut & de praxi tribunalium Summorum Imperij, testatur *D. Textor in disp. IV. ad Reces. sum de anno 1654. §. 79.* ubi ait: *in præjudicium partis concludentis, qualis est hic Sereniss. D. Elector Palatinus, valet effectus ulteriorum allegationum præclusivus, non tantum quoad deductiones facti, sed etiam juris: ad hunc scilicet scopum, ne habeantur pro parte actorum: quamvis nonnulli quoad allegationes juris contrarium dixerint: sed ista sic indistinctè formata assertio, maxime conformis videtur foro Camerali moderno; ubi æquæ ea, quæ juris allegationes concernunt, ac ea, quæ ad factum spectant, post Conclusionem non admittuntur, ex generalitate Senatûs Consulti de anno 1659.*

Cæterum direxit D. Plenipotentarius Palatinus illas objectiones suas, partim ad genus, partim ad probationes actionis, ex parte Sereniss. D. Ducissæ Aurelian. in hoc arbitrium deductæ; & utrobique *formalia* processûs, cum *materialibus*, itémque *Causam Principalem*, cum puncto liquidationis turpiter confudit.

Circa genus actionis tenuit, & adhuc tenet Plenipotentarius Aurelianensis, quod actio, quæ in Compromisso Ryswicensi vertitur, sit actio universalis, quæ ad iudicium familiæ erciscundæ Jure Civili Rom. traditum proximè accedat, ejusque naturam in omnibus imitetur; quæque idcirco secundum ejusdem Judicij normam instruenda fuerit, & dijudicanda sit.

Porro fatetur, se parum sollicitum fuisse, ut in concipiendo libello petitionis veteres fori Romani formulas adhiberet, quibus hanc Causam constringi voluisset Dom. Plenipotentarius Palatinus, & ob quarum defectum toties ingeminat, se ex præfato libello speciem futuræ litis colligere non potuisse. Nam postquam Constantinus Magnus, rescripto suo, quod refertur in *l. 1. Cod. de formul. & impetr. act. sublati*, illas juris formulas aucupatione syllabarum insidiantes cunctorum actibus radicitus amputavit, atque hinc, ut Imperatoris ejus Panegyrista Nazarius ait, *Veterum calumniosa ambages recisa, captandæ simplicitatis laqueos perdiderunt.* Sublata etiam est ex earundem formularum omissione fluens exceptio, ita ut ne in privato quidem Judicio five majore, five minore agenti opponi possit: dummodo *petitionem aptam rei, & proposito negotio competentem esse* constiterit juxta *l. 1. Cod. eod.*

Quantò minùs itaque scrupulositas ista Dom. Plenipotentarij Palatini circa petitionis formulam, attendenda erit, in Causa illustri & publicâ; ubi æquitas juris naturalis & gentium non tantum in examinandis Causæ meritis, sed inprimis etiam, in Regimine processûs, prædominari debet? id quod ipsi quoque Romani legislatores & Jure Consulti agnoverunt, quando tot actiones subsidiarias, sub generalibus nominibus actionum *utilium*, actionum *in factum*, actionum *præscriptis verbis* introduxerunt, ut cessantibus judicijs proditis, & vulgaribus actionibus, cum proprium nomen invenire non possumus, ad subsidiarias istas actiones descenderetur *l. 1. pr. ff. de præscr. verb.* idque ex naturali planè ratione; quia nimirum *naturâ rerum conditum est, ut plura sint negotia, quam vocabula l. 4. ff. eod.* in quam rem appositè ait Quintilianus, *Consuetudine judiciorum consequens esse, quoties aliqua propria actio in rem non datur, uti proxima & simili: quia nulla tanta esse potuit prudentia majorum, quanquam fuit summâ, ut ad omne genus litium occurreret, ideoque per universum, & per genera conscripta esse jura.*

Quod autem actio in arbitrium deducta, rei apta sit, & proposito negotio competens, ideoque Judicio familiæ erciscundæ proxima, & per omnia similis, tota rei & negotij, quod inde à morte Sereniss. Electoris Caroli inter Partes tractatum est, series ostendit. Semper dixit, & dicit adhuc Sereniss. D. Ducissa Aurelianensis, sibi per Sereniss. Dom. Electorem Palatinum restituendam esse universam hæreditatem allodiam à præfato Electore Carolo relictam: itémque partem successionis feudalis, quæ ad ipsam ejusdem Electoris obitu, tanquam ultimi è lineâ suâ masculi devoluta est: semper præterea allegavit, & allegat adhuc titulos & Causas petendi merè universales, quod hæres fratri sit per testamentum paternum substituta, quod ejusdem hæreditas pactis Successorijs, imò & dotalibus in vim ultimæ vo-

luntatis valentibus, sibi sit reservata, quòd denique illi succedere debeat, tanquam ultimi masculi de lineâ suâ absque liberis defuncti, cognata proxima.

Huic petitioni ex parte satisfecit, ex parte non satisfecit Sereniss. Dom. Elector Palatinus Philippus Wilhelmus: portionem enim quandam istius hæreditatis, in quibusdam rebus mobilibus & obligationibus activis consistentem, ad conficiendum inventarium exhiberi, & Sereniss. Ducissæ Aurelianensi restitui, aut paratâ pecuniâ solvi curavit: quin & creditores hæreditarios ad persequendam solutionem obligationum passivarum, in hæreditate repertarum, ad eandem ablegavit: cætera verò bona omnia, ab Electore Carolo possessa, mobilia & immobilia, interque ea maximam partem obligationum activarum exhibere, atque restituere recusavit; uti Serenissimus D. Elector modernus adhuc recusat: & quoad obligationes istas activas ab ea parte petitum est, uti adhuc petitur, ut Sereniss. D. Ducissa ad persequendos earum nomine debitores hæreditarios remitteretur: quoad cætera verò bona, tam allodialia quam feudalia, allegatum est pro titulo recusatæ restitutionis *fideicommissum familia universale*, per pacta successoria, Constitutionibus Imperij, Investituris Cæsareis, tractatibus Pacis, aliisque publicis conventionibus confirmata, *pro totâ familiâ Palatinâ immutabiliter erectum atque constitutum*.

Ex hisce facti circumstantijs hodie nulla amplius ignorari, aut in dubium vocari potest. Nam 1. Dom. Plenipotentarius Palatinus, in scriptis arbitrio exhibitis, passim, ubicunque occasionem habet, nominat *prætenfam hæredem*, & *hæreditatem allodiam*: quod ad genus intentatæ actionis declarandum sufficeret, etiamsi hæres, & hæreditas nihil aliud nisi *prætenfa hæres, prætenfa hæreditas* foret. 2. Ipse verò Sereniss. Elector Philippus Wilhelmus, in omnibus, quæ cum Sereniss. Ducissâ Aurelianensi tractavit, sic egit, sic contraxit, sic se denique palam gessit, ut plenissimè demonstraret, se eam non pro *prætenfa* sed pro *verâ hærede allodiali* agnoscere. Videatur *præloquium & Clausula inventario illi* incompleto quidem, sed tamen solenniter erecto, *per notarium adscripta: protestatio D. de Aiorovas, ulteriori assertioni Aurelianensi sub N. 2. adjuncta: Recessus à D. Plenipot. Palatino, cum responsione ad libellum Aurelianensem sub N. 4. productus*. 3. Remissio ad debitores hæreditarios, sive veros, sive prætenfos, ut contra illos Sereniss. Ducissa Aurelianensis nomina & debita hæreditaria, tanquam Sereniss. D. Electorem modernum minimè concernentia prosequatur, continetur itidem in ipsis scriptis Palatinis. Videatur *Responsio Palatina §. nomina jura rationes*. 4. In iisdem operosissimè contenditur, bona immobilia omnia à Sereniss. Electore Carolo possessa, tam feudalia, quam allodialia *fideicommissum familia universale* comprehendi: ita ut conceptis etiam verbis asseratur, *Auream Bullam Caroli IV. ipsum quoque Electoratum, fideicommissi perpetuo jure, sanctione in ævum omne valitura, affecisse*. Videatur *Responsio §. etiamsi in ficta, non data hypothese, §. quemadmodum dominium directum, §. nullum horum in successione Palat. Conclus. Palat. passim, & in §. in Constitutiones Imperij misere iterum impingit*. 5. Ibidem denique asseritur, partem illam successionis feudalis, quam Sereniss. D. Ducissa Aurelianensis ob defectum masculorum lineæ suæ petit, ad Sereniss. Dom. Elect. Palatinum, ejusque lineam titulo *substitutionis fideicommissariae* devolutam esse. Videatur dicta *Conclusio, §. communis lineæ Simmerensis stipes*.

Quis hic potest *falsis*, sive *facti*, sive *Juris suppositis* locus esse? si aliquis JCtus, cum in Responsione D. Plenipotentarij Palatini legisset, eum pro *tralatitio* jactare, quòd *hæreditatis petitio duntaxat detur contra non titulo possidentem*, illi aurem vellicavit, eumque de tam crasso errore monendo, effecit, ut illum in Conclusionem suâ emendaret, & fateretur jam dari quidem universalia, tum hæreditatis petitionis, tum familiæ eriscundæ judicia contra possessorem titulo cuidam *Universali* innixum, sed non dari tamen contra possessorem titulo *singulari* munitum: an ab eodem etiam didicit, fideicommissum familiæ universale, Jus primogenituræ sive Majoratûs in succedendo, substitutionem denique reciprocam linearum quarundam ab eodem stipite descendentium, sive legibus, sive pactis successorijs, sive testamentarijs dispositionibus introductam, esse titulos singulares? Quin si saltem operæ pretium duxisset, ullius JCti tractatum de *familiæ eriscunda* judicio evolvere, nonne in primo statim limine deprehensurus fuisset, hoc judicium locum habere, non solum inter hæredes allodiales ultimi possessoris, & successores fideicommissarios, sed etiam inter successores merè feudales? quod post cæteros docet D. Joannes Voët Antecessor Nassovicus, libro singulari, hoc ipso anno edito, de *famil. erisc.* cap. 9.

Quid

Quid verò ad elidendum hoc actionis genus efficere posset, si Sereniss. D. Reus conventus nullam cum Sereniss. D. Actrice, ex quocunque capite *communione agnosceret*, nec rei ullius *allodialis à feudalibus separanda possessionem*? dummodò verum sit, quod liquidiſſimè patet, inter Sereniss. hæſce partes intercedere Juris cujusdam Universalis, ex pluribus titulis etiam Universalibus consortium. Quod ad fundandum tam ex jure Civili Romano, quàm ex æquitate naturali, & jure gentium, familiæ erciscundæ judicium ſufficit: ſicut demonſtratum eſt in *Ulteriori Aſſertione fundam. Aurelian. except. V.* familiæ enim, perinde ut hæreditas, juxta *L. 50. pr. ff. de hæred. petit.* etiam *sine ullo corpore*, in hoc judicio, *Juris intellectum habet*: in quo ſingula inſuper individua rerum allodialium à feudalibus, rerum liberarum à fideicommiſſo obſtrictis, rerum denique feudalium, à ſe invicem non per actionem principalem, ſed per liquidationem actioni principali ſive mixtam, ſive ſubjunctam ſeparantur, monente *Gaillio lib. 1. Obſervat. 68.* cujus doctrina, quantum ad quæſtionem juris attinet, ſummatim huc tendit, quòd in Judicijs univerſalibus petitor non neceſſe habeat ſpecificare & designare res hæreditarias, ita ut eas neque in libello, neque in proceſſu Cauſæ teneatur exprimere: quòd tamen id facere poſſit, ſive in libello, ſive in ſeparatis Articulis, ita ut punctum liquidationis bonorum unà cum cauſa principali ſimultaneo quodam proceſſu inſtruat; cùm liquidatio bonorum dicatur acceſſoria ad cauſam hæreditatis petitionis. Si verò hujusmodi ſpecificatio vel liquidatio rerum hæreditariarum in proceſſu cauſæ Principalis omiſſa ſit, novo proceſſu poſt ſententiam definitivam opus non eſſe in puncto liquidationis; ſed ſummariè procedendum; quia liquidationis punctum non eſt nova cauſa, ſed acceſſoriè venit ad cauſam principalem. Add. *Cræven lib. 1. concl. 68.* & quem citat, *Weſemb. paratit. lib. IV. tit. 3.* ubi ait: *ſufficere, ſi in ipſa executione fiat declaratio rerum: ita ut ne quidem neceſſe ſit exprimere utrum ex teſtamento, an ab inteſtato, & quòtā ex parte petatur: multò verò minùs certa rerum designatio ac ſpecificatio ſit neceſſaria.*

Ex quibus ſequitur, Articulum ſeparatum Pacis Ryſwicensis, quando exhiberi à Sereniss. Ducisſa Aurelianenſi *integram designationem petitionum ſeu prætenſionum* adverſus Sereniss. Electorem Palatinum jubet, intelligi debere pro ratione & conditione ſubjecti negotij, ita ut ei per illam enumerationem petitionum ac prætenſionum, quæ Aurelianenſi libello comprehenſa eſt, abundantiffimè ſit ſatiſfactum. Vid. *Everhard. in Topic. legali- bus loco à ſubjectâ materiâ.* huc accedit, quod ejusdem articuli ſeparati *paragrapho proxime ſequenti* ſtatuitur, *utriuſque partis*, adeoque tam Sereniss. Electoris, quàm Sereniss. Ducisſæ *fundamenta deduci debere*; quo maniſeſtiſſimè judicium aliquod duplex denotatur, quale eſt familiæ erciscundæ; ob paritatem cauſæ. *L. 13. ff. de Judic.* & quia in eo utraque pars, actoris & rei perſonam ſuſtinet *l. 44. §. 4. ff. famil. ercisc.* & quia jam pars hæreditatis fraternæ cum Sereniss. Ducisſa, ex conſenſu Sereniss. Electoris PHILIPPI WILHELMII diviſa, nec ſuper ea re ſententia dicta, vel tranſactio ſubſequuta eſt, nullum planè dubium ſupereſt, quin potuerit, imò debuerit Sereniss. Ducisſa, pro reliqua parte conſequenda, judicio familiæ erciscundæ experiri *l. 1. Cod. famil. ercisc.*

Ita conſtituto ſtabilitoque genere actionis, antequam ad diluendas difficultates progrediatur Plenipotentarius Aurelianenſis, quæ circa punctum probationum in *Concluſione Palatina* moventur, reſpondendum ſibi paucis exiſtimat ad objectionem, quæ deſumi poſſet à *Succeſſione Regnorum*, utpote de qua interdum dici ſolet, *quòd deferatur jure ſingulari*, quando nimirum legis alicujus fundamentalis beneficio tribuitur: unde tanquam à ſimili argumentando ſequi videretur, Sereniss. Electorem Palatinum etiam *Electoratuum Titulo ſingulari poſſidere*: Aureæ quippe Bullæ lege, itidem fundamentali, ad ſe devolutum.

Sed 1. hoc argumentum inutile reddit ipſa D. Plenipotentarii Palatini aſſertio: quòd *per legem Aureæ Bullæ non immediate ſucceſſio Electoratûs ad Sereniss. Electorem delata ſit, ſed mediante fideicommiſſo*, non utique ſingulari, de quo agitur in *Tit. Inſtit. de ſingulis rebus per fideicommiſſum relictis*; ſed quo *per univerſitatem* Electoratus ipſi acquiſitus ſit. 2. Quando hujusmodi ſucceſſio jure ſingulari deferri dicitur, *jus ſingulare* non opponitur *titulo univerſali poſſeſſionis pro ſucceſſore*; ſed *titulo pro hærede vulgari*: quòd nempe ſucceſſio æſtimetur, non deſuncti, ſed legis fundamentalis; nec jure hæreditario comuni, ſed jure Regni devoluta eſſe: ad fundandam autem actionem, quæ ad præſens ar-

trium delata est, fufficit possessorem qualicumque *pro successore* titulo munitum se profiteri, uti probatum est in *assertione Aurelianensi except. 2. & 5. 3.* distinguunt Doctores, utrum quis pro *Regni tantum Successore*, an verò pro *ceterorum etiam bonorum* à defuncto possessorum *herede se gerat*: utrobique est Universitas quædam commodi & incommodi hereditarij, juris activi & passivi, petitionum & obligationum à prædecessore in successorem devoluta: sed in priori casu non tenetur successor obligationibus antecessoris, nisi interveniente utilitate, & præsumpto consensu populi; posteriore casu tenetur simpliciter & directè. Vid. *Grotius de Jure bell. & pac. lib. 2. cap. 14. §. 10.*

Non est autem obscurum, ad quod genus possessio & possessionis titulus referri debeat, quem Sereniss. Elector sibi vindicat; qui non tantum in Electoratu, sed in ijs etiam ditionibus à Sereniss. Electore CAROLO quondam possessis pro successore se gerit, quæ in ipsis pactis gentilitijs Domûs Palatinæ expressè ab Electoratu separantur, & *ditionum hereditariarum* nomine nuncupantur. vid. *Assertio Aurel. dilucid. 1.*

Sed & insuper iisdem pactis, aliisque dispositionibus Domûs Palatinæ, itémque Jure communi cavetur, quibus contractibus, alienationibus, obligationibus antecessorum suorum, & quousque Successores in Electoratu, aliisque ditionibus, sive feudalibus, sive allodialibus, fideicommissariis, aut liberis teneantur. Ut adeò, si in hoc Arbitrali processu aliqua juris & facti falsa supposita comparent, inter illa primum locum sibi meritò vindicaturum sit postulat illud, *Sereniss. Electorem esse possessorem titulo singulari munitum*, quo Plenipotentarius ejus, actionem universalem eludere, & Sereniss. Ducissam Aurelianensem ad instituentem vel prosequendam *rei vindicationem* singularem adigere, ausu non minus temerario, quam illegitimo & frustraneo conatus est: à quo certè incepto dehortari ipsum, sicut jam monitum est, debuit æquitatis naturalis consideratio, causæ publicæ & illustris indoles, Arbitrij Cæsarei & Regij dignitas, Partium Sereniss. respectus; ne primarium defensionum suarum patrocinium à privati juris apicibus, & fori trivialis cavillatione mutuaretur: cum præsertim sciret, se pro illis sive feudis, sive allodijs, quæ à majoribus Sereniss. Electoris PHILIPPI WILHELMI neque acquisita, neque possessa sunt, nullum alium, nisi *substitutionis*, sive testamentariæ, sive pactitiæ, universalem utique titulum reperire potuisse; quo occupatam, & hucusque detentam illorum possessionem coloraret; atque insuper prævidere deberet, se futilem illam responsionem, qua conclusionem validè deductam, *ab inchoatâ successionis* à Sereniss. Electore CAROLO relictæ *partitione*, atque *feudalium ab allodialibus separatione*, ad *eiusdem consummandam necessitatem*, remove atque elidere voluit; ac si mobilia illa, quæ Sereniss. Ducissæ restituta sunt, *nullo jure cogente tradita*, sed *sola amicitia consideratione donata* illi fuissent, nemini persuasurum esse, nisi qui rerum omnium circa hanc successionem in Aulâ Palatinâ gestarum juxta ac communissimarum juris præsumptionum ignarissimus esset: cum præsertim ex post facto apparuerit, qualis ad donandum ista propensio foret, quando ad primum statim belli tumultum, *summa viginti millium thalerorum*, quæ ex delegatione à quibusdam Judæis Sereniss. Ducissæ debebatur, confiscatione irretita est, frustraneo id quidem conatu: quia termini ad solvendum à D. de Morouas debitoribus concessi, jam pridem ante belli exortum elapsi erant; atque idcirco pecunia ista, debitorum, qui in mora solvendi fuerunt, periculo confiscata, & Serenissimo Electori moderno addicta est.

Hinc jam inoffenso pede progressus fieri poterit ad *probationes sive fundamenta*, quæ in hoc Arbitrali Processu ab alterutra parte vel deducta sunt, vel juxta Articulum separatum Pacis Ryswicensis deduci debuerunt. Quia verò ad dijudicandum, utri ex partibus litigantibus, & in quantum probandi onus incumbat, maximum momentum in *qualitate possessionis* positum esse solet: ideo pro Serenissimâ Ducissâ Aurelianensi statim post obitum Serenissimi Electoris CAROLI, competentia juris remedia adhibita sunt, ne causa ejus, possessione à Sereniss. Duce Neoburgico PHILIPPO WILHELMO, contra pacta familiæ Palatinæ, & juris communis dispositionem apprehensa, indeque orituris præjudiciis prægravari posset. hoc intuitu interposita est *solemnis protestatio, deductioni fundamentorum Aurelianensium sub num. 1. adjuncta*, quâ terminis formalibus omni & cuilibet actui possessionis *quam ullo modo dictus Sereniss. Dux Neoburgicus aut jam exercuisset, aut exercere deinceps potuisset, sollemnissime contradicturn est: ita ut salva exinde essent manerentque jura Aurelianensia, ab ejusmodi in contrarium actis integra & illæsa.* Subse-

quata

cuta est postea declaratio Cesarea, eidem deductioni, sub eodem numero adjuncta, quâ ad instantiam Eminentiss. Cardinalis Bonvisii responsum est, prætendentem successionem in feudis Imperii, aliisve bonis, competente viâ contra eum, qui in capiendâ successionem prævenit, posse agere & uti, etiam post lapsum anni & diei, omnibus beneficiis in possessorio & petitorio jure communi statutis. Denique accessit placitum Imperii ibidem exhibitum, quo, postquam dictata Gallica, Electorisque Palatini memorialia in seriam deliberationem deducta fuissent, adeoque in contradictorio statutum est, Regio Gallico Plenipotentiarario declarationem, Imperij nomine, ita fieri debere, ut annua possessio neque ad commodum Sereniss. Electoris Palatini allegari, neque in præjudicium Sereniss. Ducissæ Aurelianensis vergeret.

Hanc autem curam atque præcautionem tunc temporis neque inutilem, neque superfluum fuisse, ostendit præsens D. Plenipotentiarij Palatini cavillatio, quando in Conclusionem suâ, §. supponit deinde reservata, ariolatur; Sereniss. D. Actricis Causidicos, quo titulo Illustriiss. D. Comitem de Crecy cohoneſtare ipsi lubuit, in eo tunc versatos fuisse juris errore, ac si Sereniss. Elector possessione & præscriptione annali, beneficio, & jure communi, & Imperii Constitutionibus, ac praxi Germania penitus incognito, causam suam succollare inrenderet. Oportet ipsum ex propria inscitia metitum esse Aurelianenses Causidicos: nam illi quidem probè noverant, juxta jus Commune & feudale Germanicum, eam demum possessionem pro verâ, quietâ & legitimâ haberi, cui per annum contradictum non est. Sic enim habet Jus Provinciale Alemannicum cap. 25. qui possessionem habet per annum & diem absque omni contradictione, is habet rectam possessionem ejus rei. Itémque Jus Provinciale Saxonicum, lib. 2. artic. 44. qui bona aliqua per annum & diem, absque justâ contradictione possederit, eorundem verus possessor efficitur. Unde notat D. Schilter Commentario ad Jus feudale Alemannicum, cap. 71. §. 2. non semper justam aut rectam possessionem opponi, injusta & vitiosa, clandestina, aut violenta, sed etiam turbata & interrupta, additque, non tantum in jure feudali Alemannico, dicto cap. 71. possessionem rectam sive justam in hoc significato accipi, sed etiam in jure feudali Longobardico 2. feud. 3. pr. ac proposito casu ejusdem capitis concludit, in illo non tam possessorem possessionem per se probare, sed qualitatem possessionis, quod eam habeat quietam per annum & diem; atque hanc probationem excludere petitorum feudi in possessorio, & remittere eum in petitorium.

Hæc est una de prerogativis illis & juribus possessionis, quæ protestatio Aurelianensis, decretum Cesareum, Statutumque Imperii placitum Sereniss. Electoris D. Genitori præriperunt, ac Sereniss. Ducissæ Aurelian. reservarunt. Altera est, quod jure feudali præsumptio sit pro vasallo possessore, modò annali spatio ei non sit contradictum. Docet id D. Baro Schenck, quondam præses Cameræ Imperialis, de feud. lib. 1. c. 26. num. 2. ubi ait: Regula est in materia feudali, præsumi pro vasallo annali possessore, cum scilicet per anni spatium, pacificam & quietam habuerit feudi possessionem. Id quod latius deducit Rosenthal, de feud. cap. 6. conclus. 79. n. 2. & conclus. 12. cap. 14. n. 67. & seqq. in primis num. 92. 93. & 104. ubi ostendit, textus illos juris feudalis qui requirunt in Controversia inter Dominum & Vasallum possessionem annalem, non interruptam nec contradictam, sed quietam & tranquillam, ad hoc ut pro vasallo possessore stet juris præsumptio, multò fortius militare, si agnatus possessor, cum filia, aliòve hærede defuncti contendit; & rem esse feudalem, illa verò allodiamalem contendat; quia fortior est præsumptio libertatis militans pro fæmina.

Non erat itaque, cur D. Plenipotentiararius Palatinus Sereniss. D. Actricis, ejusve, uti appellat, Causidicis, tam juveniliter insultaret: sed agnoscere potius debuit, vitium apprehensæ quidem à Sereniss. Electore PHILIPPO WILHELMO, sed intra ipsum apprehensionis annum contradictæ, & interruptæ possessionis, in Sereniss. Electorem modernum, & ad ipsam usque pacem & yswicensem continuatum esse: quâ, in eodem articulo, quo omnimoda Sereniss. Electoris restitutio cum Rege Christianiss. adeoque cum tertio, & inter alias partes pacta, quòve possessio naturalis per Serenissimum Electorem mediante præstatione provisionali annuâ centum millium florenorum redempta est, Serenissæ Ducissæ prerogativa & commoda possessionis civilis modò relata reservantur.

Cum hac consideratione possessionis connexa est circa probationes consideratio altera; ut inspiciatur, pro qua parte stent præsumptiones fortiores, urgentiores & tales, ut omnes probandi transferant in partem adversam. Una è prætensionibus Sereniss. Ducissæ Aurelian. est, bona, præter Electoratum à Serenissimo Fratre suo CAROLO Electore possessa præsumi allodialia: è contra Sereniss. Elector Palatinus dicit, omnia bona ab eodem

possessa esse feudalia. hic non quaeritur, *an una praesumptio infirmior cedere debeat pluribus praesumptionibus fortioribus*; esset enim haec quaestio verè Domitiana; ideoque etiam à D. Plenipotentiaro Palatino ineptè probatur, quod nemo negat. Non agitur etiam hoc loco de *specialibus Fundamentis* harum duarum praesumptionum contradictoriarum; alias pro praesumptione Serenissimæ Ducissæ allegaretur, quòd bona præter Electoratum à Sereniss. Fratre suo possessa, in pactis familiae, nomine Allodialium, *Erblanden*, notata; quòd titulis Allodialibus, absque ullius Domini directi consensu acquisita, hypothecata, alienata, recuperata; quòd denique in nullis Investiturarum literis sive enunciative, sive dispositive nominata sint; sed quaeritur; *quanam ex his duabus praesumptionibus generaliter & in se spectatis fortior, urgentior & ad transferendum onus probandi efficacior sit?*

Ad hanc quaestionem respondet D. Obrechtus de *Jure feud. lib. 4. cap. 10. §. 195.* Generalis & vera juris regula est; in dubio quamlibet rem liberam & allodiale, non autem feudalem praesumendam esse. textus est *lib. 2. feud. tit. 26. si de feud. defunct. conventio fuerit. §. inter filiam def. tit. 4. de Controv. inter masc. & fem. de benefic. & tit. 51. de Capit. qui Curiam vendid. V. & similiter.* & hanc ibi legendo sequuti sunt. Bald. n. 2. Præpos. n. 1. Schenck. n. 1. Jacobin. de S. Georg. de feud. in verbo dictique *vasalli promiserunt. num. 6. Pistor. lib. 2. q. 39. num. 2. Schrader. de feud. part. 7. cap. 2. num. 27. D. Vultej. de feud. cap. 3. num. 10. & 11, lib. 2. Mascard. de probat. concl. 79. num. 5. vol. 2. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praes. 91. num. 1. & D. Rosenthal. de feud. cap. 12. concl. 14. num. 11. & consulendo tenuerunt Alexander Conf. 129. num. 1. vol. 1. Castrensis. conf. 179. num. 1. vol. 1. Decius Conf. 37. num. 50. vol. 1. in fine. Corn. Conf. 165. num. 30. vol. 2. Gozad. Conf. 7. num. 4. Paris Conf. 20. num. 1. vol. 1. Decian. Conf. 33. num. 50. vol. 1. Rolland. à Valle consil. 82. num. 4. vol. 2. Cephal. Conf. 205. num. 1. Bur-sat. Conf. 10. num. 72. Wesembec. Conf. 4. num. 1. & Conf. 74. num. 36. Menoch. Conf. 1. num. 10. & Conf. 191. num. 21.*

Ratio hujus Regulae est, quia quælibet res ab omni servitute libera, atque immunis praesumitur, idque ob primævum suum statum, quo res omnis libera, & ab omni servitute prorsus aliena fuit. *l. altius tollendi, Cod. de servitut. §. ult. Instit. eod.* atqui feudum, servitutem aliquam in se habet; *Alex. Conf. 128. num. 1. vol. 1. Grat. Conf. 3. num. 9. vol. 1. Curt. Jun. Conf. 108. num. 15. Mascard. de probat. concl. 79. num. 6. Vultej. d. num. 10. & D. Rosenthal. d. Concl. 14. num. 11.* Hanc eandem Regulam vocat Besold. in thesaur. pract. pag. 567. *indubiatum juris axioma*; quòd nimirum in dubio omnia bona allodialia, & libera reputentur: nec unquam feudali nexu innodata praesumantur. Eandem Rosenthal. d. c. 12. q. 14. num. 10. nominat tritissimam *Juris Regulam & immotam.* Mynfingerus verò luculentissimus praxis Cameralis testis scribere de ea hoc modo non dubitat. *Observat. Cent. 5. observ. 25. triviale est & tyronibus juris notum, quamlibet rem in dubio praesumi liberam, & ideo asserenti, rem aliquam esse feudalem, incumbit probatio; cum in dubio censeatur allodialis & non feudalis.* Quare si controversia oriatur inter filiam defuncti Vasalli, & agnatum masculum asserentem, bona esse feudalia, praesumptio erit in favorem filiae, quòd sint allodialia, & ideo filia tuenda erit tali specie in possessione earum rerum usque ad finem litis. Bald. in Cap. 1. si controv. inter masc. & fem. ubi dicit, *et si agnatus possideat, filia tradendam possessionem, & agnatum constituendum esse petitem, & nisi probet, debere eum succumbere.*

Cum hi Doctores nitantur textibus juris feudalis, Corpori Juris Justinianeï adjunctis, qui hodie legum & Constitutionum Imperii partem constituunt, uti probat D. Bitschius in proem. ad Conf. feud. & plerique testantur de usu fori Germanici; apparet, quæ fides adhibenda sit asserto D. Plenipotent. Palatini, quòd nullam in toto Corpore Constitutionum Imperialium invenire sit, quæ adductæ praesumptionis mentionem faciat, quòdque Imperii praxis non magis eidem suffragetur: utpote cum utrobique sèmina à Principum Electorum, nominatim Palatinorum successionibus arceantur, idque propter inseparabilitatem, & indivisibilitatem Electoratum, Aurea Bulla CAROLI IV. & Constitutionibus SIGISMUNDI imperatoris statutam, & actibus publicis stabilitam. Nimirum quaeritur hic de albo, respondet D. Plenipotentiarus Palatinus, per turpem ignorantiam elenchi, de nigro: quaeritur enim de praesumptione, respondet de successione: quaeritur de allodialitate, & feodalitate, respondet de inseparabilitate, & de indivisibilitate: quaeritur de natura, & qualitate bonorum ultra Electoratum possessorum, respondet de natura & qualitate ipsius Electoratus: citat Acta publica, & negligit actorum illorum publicorum eventum, quo inseparabi-

parabilitas ditionum à Principibus Palatinis possessorum funditus destructa est: obicit filia tanquam hæredi, *contestationem* Parentis cum patruo, & non vult eidem filia in eadem qualitate proficere *transactionem* Parentis cum eodem patruo, quâ illi contestationi renunciatum est.

At si thesi suæ satisfacere voluisset, debuisset potius ipse in Corpore Constitutionum Imperialium & in praxi Imperij requirere, num ibi præsumptionis pro feudalitate bonorum in se consideratorum mentio, vel stabilimentum occurreret: fortè reperisset in postremis Capitulationibus Imperatoriis aliquem passum ad hanc quæstionem, *utrum pro feudo, an pro allodio potior præsumptio stet*, non adeò malè quadrantem. Nam cum Electores & Principes Imperii gravari se in aula Cæsaris putarent, eò quòd expeditio literarum investituræ secundum tenorem præcedentium eis denegaretur, si quæ circa illarum contenta contradictio orta esset, & præter pacta familiæ antiqua, non etiam nova pacta specialia feudum non concernentia exhibita fuissent; *Capitulatione FERDINANDI IV. artic. 4. sancitum, & Capitulationibus LEOPOLDI & JOSEPHI Imperatoris & Regis Rom. hodiernorum art. 39. repetitum est: Quòd Electoribus, Principibus, & Statibus, itémque Nobilibus Imperii litera investiturarum juxta tenorem præcedentem, absque recusatione, & absque impedimento cujuscunque contradictionis, utpote quæ ad decisionem judicalem remittenda sit, extradi debeant; quòdque præter editionem antiquorum pactorum familia exhibitione novorum unam aut alteram domum concernentium, & à feudo non dependentium minime sint gravandi.* Sed *lippientibus* etiam oculis, ut in conclusione sua rhetoricatur D. Plenipotentarius Palatinus, perspexisset, huic sanctioni nullum neque locum, neque usum, aut effectum attribui posse, si supponeretur, bona omnia ab Electoribus, Principibus, Statibus, & Nobilibus Imperii possessa, juxta consuetudines, & praxin Imperialem, feudalìa, vel à feudo Imperii dependentia præsumi: ideòque melius procul dubio fecit, quòd ad *Jus Commune*, à Constitutionibus & praxi Imperii distinctum, confugerit.

Ex hoc, ut ad minimùm numero vincat, producit quatuor præsumptiones pro feudalitate, quas unicæ allodialitatis præsumptioni opponit. 1. si asserens rem feudalem eam possideat. 2. si agatur de bonis immobilibus nobilium: ubi *Electores nobiles esse*, meritò credit, neminem in dubium revocaturum. 3. si major & potior bonorum pars feudalis sit. 4. si ex Investituræ verbis, sive enunciativis, sive dispositivis pateat rem feudalem esse.

Verumenimverò si rectè considerentur, hæ non sunt *quatuor præsumptiones* sed *unius tantùm præsumptionis quatuor fundamenta* quorum tria priora illis, quæ paulò antè pro præsumptione allodii prolata sunt, facillè succubitura sunt; quartum autem, si facti veritas ei suffragaretur, non præsumptionem, sed plenam probationem pariturum esset.

1. Ait, *Hermannum Vultejum* docere, si asserens rem feudalem eam possideat, rem præsumi feudalem, non allodiam. Sed *Vultejus* hoc non docet ipse, sed tantùm refert, hoc dicere alios. *hinc*, inquit, quia feudum præsumitur ex lapsu temporis longissimi, quo quis fuit in possessione rei alicujus, ut feudalis, *dicunt*, quòd si asserens rem esse feudalem, eam possideat, res præsumatur esse feudalis, non allodialis: & provocat deinceps ad *textus*, qui volunt, possidenti in dubio deferri juramentum. hi autem *textus* non deferunt juramentum, nisi ei, qui *annali spatio, sine contradictione & protestatione adversarii quietè rem possedit*. Nam si possessio annalis interrupta sit per protestationem & contradictionem in tempore interpositam, præsumptio est pro eo, qui immediatè præcedentis possessoris hæres est: ut docet *Rosenthal. de feud. cap. 12. concl. 14. num. 10. & sequentibus*, hisce verbis: *tritissima est Juris Regula, & immota, quòd res non præsumatur feudalis esse, verùm allodialis, hoc est, libera, & non feudalis. At res omnis libera in pristina sua libertate constituisse, & mansisse præsumitur, donec contrarium probetur. Feudum enim est servitus quadam, qualis nunquam præsumenda venit. Suffragatur & Casus, quo libertatem asserens, ipse possidet, vel possessoris hæres est. Add. ejusdem Concl. num. 92. & 93. ubi ad objectionem respondet, quasi masculo asserente rem esse feudum, fœmina negans, apertis probationibus cogatur ostendere, non esse feudum, alioqui masculo juranti credatur, id intelligi in eo casu, quo agnatus aut filius aliquid probavit, quòd judicem moveat: hoc est, quòd onus probandi contrarium in adversarium rejiciat; quòd certè non leve esse oporteret, verùm grave: cum oporteat elidere præsumtionem naturalem libertatis, contra quam nulla nisi clara probatio admittitur.* Facillimum est applicationem facere ex his, quæ paulò superius dicta sunt de possessione annali ad Causam præsentem, & Serenissimum Electorem,

lectorem, non nisi possessione intra annum contradicta, atque interrupta, ideoque neque quietâ, neque verâ, neque rectâ, aut legitimâ gaudentem.

2. Arripit D. Plenipotentarius Palatinus testimonium *Berlichij* Saxonici Jure Consulti, de jure Saxonico testantis, ut probet, *nobilium bona omnia immobilia pro feudalibus haberi*: cui, quoad cæterarum Provinciarum, & generalem totius Imperij consuetudinem, cæteri Juri Germanici communiter contradicunt. Quælibet res, inquit D. Mylerus ab *Ehrenbach in Nomologia Ordinum Imperij cap. 14. num. 4.* præsumitur allodialis, per *cap. 2. feud. de controu. inter mas. & fæm.* quæ præsumptio in quibuslibet bonis, etiam Regalem dignitatem annexam habentibus locum habet, etiam si sit Ducatus, Marchionatus, aliûve Principatus. Ita etiam D. *Speidel in Speculo Juridico, pag. 48.* favor, ait, bonorum allodialium tantus est, ut quælibet res præsumatur libera, & ideo asserenti rem aliquam esse feudalem, incumbat probatio, cum in dubio censeatur allodialis, & non feudal, ut multis deducunt & probant. *Mascard. de probation. & Alciatus de præsumption.* Ac non tantum allodialia præsumuntur bona privatorum, cum origine sua omne prædium censeatur esse liberum ab omni servitute, & ab omni alio onere, & contrarium alleganti, probatio incumbat; sed etiam Nobilium, Baronum & Comitum: ut, etiam si habeant dominia & possessiones sub Principe, eorum tamen bona præsumantur allodialia, donec feudalibus probentur, ut in facti quadam specie respondet *Treutlerus vol. 2. consil. 63.* itémque *Besoldus in thesaur. pract. pag. 567. & 568.* postquam dixisset, indubitatum esse juris axioma, quod in dubio omnia bona allodialia & libera reputentur, nec unquam feudali nexu innodata præsumantur, subjicit; *idque etiam ad Baronatus, Comitatus, aliâque similia territoria extendi solet*: quemadmodum pariter experientia constat, non infrequens in Suevia, ac tota etiam Germania esse, ut Comitatus, Baronatus, ac item liberorum Nobilium bona, etiam jurisdictione decorata, purè allodialia existant, & Cæsaream quidem Majestatem, *ratione superioritatis*, non verò ut *Dominum feudi* recognoscant.

Quin & insuper, si testimonium ex *Actis Publicis Imperij* petatur, suppeditabunt id *acta Hassiaca in causa Successionis Marpurgensis part. 2. pag. 69.* his verbis: Quoad allodialia, expediti juris est, quod bona in dubio talia potius præsumantur, quam feudalibus, eaque præsumptio adeò fortis est, ut habeat etiam locum in bonis Regalem dignitatem annexam habentibus, siue sint Baronatus, vel Comitatus, siue etiam Ducatus, aliûve Principatus. *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 91. num. 8. & 9. & Consil. 191. num. 21. Rosenthal. de feud. cap. 12. qu. 14. num. 15.* addatur *Reinking. de Regim. Secul. & Ecclesiast. lib. 1. Class. 4. cap. 16.* ubi ex *Farinacio* tradit, in *Rotâ Romanâ* etiam resolutum esse, quod *Ducatus & Comitatus, potius allodiales, quam feudales esse præsumantur.* Sed quamvis de bonis Nobilium, præsertim mediatorum, quales sunt in Saxonia, vera esset *Berlichij* decisio, an propterea tam inconcinne à minori ad majus argumentari debuit Plenipotentarius Palatinus? An enim qualitas feudal, ex parte vassalli bonorum pretium auget, vel ipsum vassallum in *majoris dignitatis sublimiori gradu* constituit? & an non Doctores uno ore feudum servitutem, & bona feudalibus servitutis vinculo innodata vocant? ut adeò, quanto sublimior est dignitas Electorum, tantò major quoque & ipsis, & bonis ab iisdem possessis debeat libertas attribui.

3. Ad fundamentum pro feudalitate bonorum, à majori parte desumptum, responsum jam est in *Ulter. Assert. fundam. Aurel. qu. 2. §. penult.* deinde respondet D. *Obrechtus de Jure feud. lib. 4. cap. ult. num. 230.* si major pars bonorum est feudal, etiam reliqua, feudalibus præsumi, modò hæc bona sint *sub uno corpore*, non verò diversis comprehensa: prout ex *Brun.* notat *Menoch. lib. 3. præf. 91. num. 54.* hancque limitationem firmat & explicat *Rosenthal. de feud. 12. concl. 15.* per totum: quod nempe præsumatur, minorem partem bonorum esse feudalem, quorum major pars feudal, si *pars major & minor sint unius totius partes integrales, ita ut parte minore sublata tale integrum non maneret, vel non esset*: quod ab eo, qui pro præsumptione feudalitatis pugnat, probandum est.

At in casu præsentis arbitrii adeò à D. Electore Palatino probatum non est, omnia bona à Sereniss. Electore CAROLO possessa, Electoratus *partes integrales* esse, & cum illo *unum totum* constituere; ut potius ex adverso contrarium demonstratum sit; enumeratione

tione scilicet factâ eorum bonorum, quæ Electoratum Palatinum ab antiquo constituerunt, itémque ostensâ eorundem diversitate à bonis hæreditariis, ac denique peculiaribus titulis recensitis, quibus quæque acquisita sunt: quo pertinet *adjunctum deductioni fundam. Aurel. sub num. 6. Ulter. Assert. Aurel. dilucid. 1. & adjunctum ejusdem Assertionis sub num. 3.* Insuper scribit in *eadem Conclus. 15. Rosenthal*, præsumptionem pro feudo à parte ad partem, esse *repugnantem libertati naturali. & primævo rei statui*, ideóque & *aquitati naturali*: atque eapropter simpliciter & nudè intellectam, prout illam D. Plenipotentarius Palatinus intelligi vellet, *in judiciis non obtinere*; quippe *ratione & Juris fundamentis carentem*.

4. Si in literis Investituræ, præsertim antiquis, verba Principis enunciativa rem aliquam, velut castrum, districtum, aut territorium *in specie* feudalem esse innuant, aiunt Doctores Germanici, videri dicendum, enunciationem talem operari ejuscemodi præsumptionem, quæ onus probandi contrarium in adversarium transferat; eo scilicet casu, quo *hec etiam propter aliud fuerint enunciata, & nunc de ijs principaliter contendatur. Rosenthal. de feud. cap. 2. conclus. 14. num. 42. & 43.* at ubi sunt verba ista enuntiatiua Imperatoris, quæ Ducatum, verbi gratiâ Lauterensem, Comitatum Sponheimensem, Castrum Germersheim, cum cæteris in *Ulteriori Assert. fundam. dilucid. 1.* enumeratis Castris, Oppidis, territoriis, aliisque bona ab Electore CAROLO præter Electoratum possessa, sub nomine ditionum hæreditariarum *Erblanden* relativè ad minimum dicant feuda esse? nuspiam. Sed, juxta relationem D. Plenipotentarii Palatini, in *Conclus. §. utut tandem*, in Investituris Cæsareis dicitur, verbis enuntiativis *in genere*, Electores Palatinos professos esse, se complura feuda, Electoratum scilicet, cum annexis, & Jure suo, Comitatum Palatinatûs Rheni, Ducatum Bavarix, & cætera omnia dominia, homines, arces, & bona, cum omnibus & singulis Regalijs, immunitatibus & pertinentijs, à Romanis Imperatoribus in feudum recognovisse. Quid hinc sequitur? non certè præsumptio illa, quâ Castrum, territorium, fundus, *enunciativè*, adeóque *expresse & specialiter* in literis Investituræ à Principe investiente nuncupantur, feudalialia præsumuntur; sed remissio ad verba dispositiva Principis investientis; ut ex ijs colligatur, an de *omnibus, quacunque* Electores Palatini unquam possederunt, uti D. Plenipotentarius Palatinus effert, an verò de *iis* duntaxat, *quæ ab Imperatore & ab Imperio in feudum moventur*, ut litterarum Investituræ verba dispositiva habent, verba ista enunciatiua intelligenda sint? Responsio in promptu erit, si consulantur ipsæ literæ Investiturarum Electoralium, vel saltem excerpta in *Ulter. Assert. Aurel. qu. 2.* & in *D. Plenipotentarii Palatini Conclusionem §. utut tandem*. inde relata; quibus verba enunciatiua per dispositiva apertè restringuntur ad *ea bona, quæ ab Imperatore & Imperio in feudum tenentur*: quam Clausulam si quis laxiùs & in sensu *relativo* potius quàm *restrictivo* accipere vellet, deduceret ad falsissimum absurdissimûmque intellectum, ac si Imperator Electores Palatinos, etiam de feudis à Coronâ Bohemicâ, & ab alijs Principibus dependentibus, tanquam de feudis Imperii investire consueverit: qualia nimirum ab iisdem plurima, possidentur, & quorum nomine Electores Palatini à Rege Bohemix, & ab alijs Principibus investituram accipiunt.

Hinc ad rem, *Causamque Principalem* propiùs accedendo, petit Serenissima Ducissa Aurelian. sibi per Serenissimum Electorem Palatinum restitui *relictam à Serenissimo Fratre suo CAROLO hæreditatem Allodiale integram, & Successionis feudalis partem*; quas verò harum petitionum sive prætensionum probationes aut fundamenta habet?

Nimirum petit hæreditatem *allodiale integram*; 1. quia *Soror*. nam cum jura Successionum in mutui affectûs conjecturâ fundentur, secundum *Grotium de Jure belli & pacis lib. 2. cap. 7. num. 3.* qui propter affectum inter ipsos Parentes & liberos intercedentem, fratres & sorores secum arctissimè connectit, naturaliter consequens est, ut alter sive altera ad alterius successionem vocetur, monente Imperatore in *L. 13. §. 1. & 2. Cod. de legit. hered. l. 11. Cod. Communia de Succession.* Unde & apud *Justinum*. Gentium Commune jus dicitur, ut frater fratri succedat; & *Aristoteles* ait, fratres se invicem diligere, quatenus ex iisdem nati sunt: nam ortus communis ipsos quasi eosdem facit. Unde & apud *Quintilianum* ad conjunctionem hanc & necessitudinem demonstrandam, adducitur communis uterus, eadem Causa vitæ, una primordia, & illa, quæ alienos etiam, & nullâ necessitudine

inter se conjunctos componere, & adstringere affectibus potest, consuetudo actæ pariter infantia, studia puerilia, lusus, tristitia, joci: & tandem subjicitur: *Quid aliud est fraternitas quam divisus spiritus. & qua ad tuendos nos natura concessa sunt, multiplicata? eò quidem felicius, quò diversis existentes locis esse iidem, ac plura simul obire possimus.*

Quid lege Mosaicâ de hac Successionis specie statutum sit, apparet, ex *Numeror. cap. 27. v. 8. & 9.* verbis sequentibus: *Homo cum mortuus fuerit absque filio; ad filiam ejus transibit hereditas: si filiam non habuerit, habebit successores fratres suos.* Quem locum ita intelligendum esse docet *D. Selden.* in tractatu suo de *Success. ad leges Hebræorum in bona defunct. lib. 1. cap. 12.* ut soror, quæ fratri succedit, non tam fratri, quàm communi parenti; nec tam nomine sororis, quàm filia illius, qui utriusque pater fuit, successisse videatur: additque fratrum nomen in ista lege, sive quâ defunctum, sive quâ patrem spectant, etiam sorores, quâ, successionis ratione, in liberis sunt proximæ, satis innuere.

2. *Quia testamento Paterno substituta.* Produxit ejus Plenipotentarius testamenti hujus Copiam, qualem nancisci potuit, inter *adjuncta deductionis fundam. Aurelian. sub num. 20.* Originale enim cum cæteris Documentis, quæ Heidelbergâ ante occupationem avecta sunt, in potestate Serenissimi Electoris Palatini remansit. atque hoc testamentum, validum esse, idem Plenipotentarius dubitare non potuit, tum quia ex Annalibus & Indicibus Archivi Palatini edoctus fuerat, inde à tribus integris sæculis nullum feræ Electorem Palatinum decessisse, qui non de bonis ad minimum Allodialibus testamentum condiderit, & cujus ultima voluntas etiam circa ditiones, scilicet hæreditarias *Erblanden*, rata habita non fuerit: tum quia à Doctoribus Juris publici Germanici didicerat, testamenta Electorum & Principum Imperij, etiam si absque ullâ solennitate Juris Civilis confecta sint, nihilominus valida esse. Sic enim scribit de his testamentis *D. Mylerus ab Ehrenbach* in tractat. de *Principibus & Statibus Imperii Romano Germanici, part. 1. cap. 26. §. 4.* In Imperio Romano Germanico Principes & Status Imperij, testamenta conficientes, solennitates à jure communi præscriptas observare adstricti non sunt, sed illos meri Juris Gentium solennitates adhibuisse, ac jure militari elogia sua conscripsisse omnino sufficit. arg. *l. si Consil. 3. ff. de adopt. l. ex imperfecto. 3. l. omnium. 19. Cod. de testam. Dauth. de Testam num. 435. Pruckmann de Absolut. potest. cap. 4. memb. 3. effect. 1. num. 20. Zasius Conf. 15. num. 2. vol. 2. Weber. Conf. Fran. 1.* Quod privilegium, tanquam personale Principes Imperij obtinent ratione dignitatis, illustrissimæ Nobilitatis, summæ fidei ac legalitatis. Arg. *l. Princeps. 31. ff. de leg. d. l. omnium. 19. Cod. de testam. Petrus Peck de testam. Conjug. lib. 3. cap. 24. num. 2. Merlin de legit. 5. tit. 2. qu. 7. num. 2. Limn. de jure publ. lib. 4. cap. 8. num. 177.* ad quem modum testamentum CAROLI Austriaci Marchionis Burgavienfis, etiam omnibus testibus destitutum, pro valido & legitimo judicatum fuit à facultate Juridica Tubingenfi apud *Besold, Consil. 150. num. 24. Conf. Menoch. Consil. 35. num. 8.* & 9.

Sciebat præterea Principibus Palatinis, per pacta & statuta familiæ, alienationem & oppignorationem ditionum hæreditariarum, *Erblanden*, etiam extra familiam, non interdici; sed agnatis tantum facultatem redimendi, reluendique alienata & oppignorata, juxta certum ordinem, & intra definitum tempus concedi: quo casu asserere, uti *D. Plenipotentarius Palatinus* facit, quòd Dominium non *ab ultimo possessore* transeat ad hæredem fideicommissarium, quòdque iste à *primo acquirente* in prætenso fideicommissio causam habeat, verè *erubescendus error* est. vid. *Dom. Knipschild. de fideicommiss. famil. Nobil. cap. 10.* nec pudentum minus, quod idem tradit Plenipotentarius, testamentum ex defectu potestatis, atque sollemnitatis nullum atque invalidum, *contra scribentem* tamen, & *ejus hæredes* valere: cum tyrones infimæ classis sciant, quodnam discrimen inter scripturam privatam actum inter vivos, & inter scripturam *ultimæ voluntatis* intercedat: quòdque testamenta, quæ valent, sint Juris publici; quæ verò ipso jure nulla sunt, pro non scriptis habeantur; adeoque nec contra scribentem, nec contra scribentis hæredes allegari possint.

Non igitur mirandum est, si Plenipotentarius Aurelianensis Serenissimo Electori CAROLO LUDOVICO licuisse credidit, quod cæteris Principibus Palatinis licet, quos tamen omnes *D. Plenipotentarius Palatinus*, tanquam ultragenitos, pro simplicibus Domicellis

lis appanagiatis haberi vult. Sed hoc maximè est mirandum, D. Plenipotentiarium Palatinum, tanquam Ministrum Electoralem, dignitatis, illustrissimæ Nobilitatis, summæ fidei ac legalitatis Electoralis tam exiguam rationem habuisse, & testamentum Serenissimi Electoris CAROLI LUDOVICI ob defectum solemnitatis impugnando, etiam Serenissimo Hero suo prerogativam illam, & insigne privilegium abjudicasse, quod tamen cæterorum quoque Imperij Principum ultragenitis competit, juxta *D. Mylerum d. c. 26. §. 6.* ut nempe illorum voluntatem utcumque intellexisse, pro testamento solemniter fit: quod & alias inter homines paulò moratiores locum habere, testis est *Plinius*, à *Grotio* citatus *de Jure bell. & pac. l. 2. c. 7. §. 3.*

3. Quia *Pactis dotalibus* hæreditas Allodialis ipsi reservata, & *Conventione Hallensi* hæc reservatio ab ipso Serenissimo Duce Neoburgico agnita est. Pacta dotalia producta sunt integra ab ipso D. Plenipotentiarario Palatino, cum *Responsione sua sub Num. 4.* extractus verò ex iisdem, & ex Hallensi Conventione exhibentur inter *adjuncta deductionis Aurelian. sub Num. 3. & 4.* ex utrisque conjunctim patet, fuisse in Domo Electorali Palatinâ quædam *Bona Allodialia*, quandam *hæreditatem*, aliquemve *hæredem allodiale*: *Conventio Hallensis* insuper seorsim demonstrat, Serenissimum Ducem Neoburgicum hæc ita se habere agnovisse, & ad extradendam *hæreditatem Allodiale* *hæredi Allodiali*, sese expressis verbis obstrinxisse. Cumque idem in passibus sibi utilibus hanc conventionem executioni mandarit, difficulter comprehendere potest, quâ ratione, quove jure Serenissimus Elector Palatinus Modernus in Articulis, quos sibi adversos putat, Imperfectionis eam arguere possit.

Sed quidquid sit de Conventione Hallensi, *Pactorum* certè *dotalium*, quibus Serenissima Ducissæ jura sua in Allodialia Domûs suæ reservata sunt, validitas in dubium vocari nequit. Contracta sunt illa in publicâ totius Europæ luce: accessit ab una parte REGIS CHRISTIANISSIMI, ab altera Serenissimi Electoris CAROLI LUDOVICI autoritas, nullus agnatorum fuit, in cujus notitiam non pervenerint, nullus illorum per spatium triginta annorum contradixit, Serenissimus Elector PHILIPUS WILHELMUS statim ab initio Contestationis super hæreditate Serenissimi Electoris CAROLI exortæ, Serenissimus verò Elector Palatinus modernus in hoc ipso Arbitrali processu validitatem illorum expressè aperteque recognovit.

In hisce idem ille Articulus, quo reservatio Allodialium continetur, testatur, conceptis verbis actum esse inter Serenissimas partes de *juribus successivis*. Ut adeò hic iterum non Aurelianensis, sed Palatinus Plenipotentiararius *mirandi* materiam exhibeat, atque illam equidem valdè mirabilem, quando somnia sua de *substantia vindicationis & titulis singularibus* recantat. Quia erroris pertinacia, quam repetendo toties eadem phantasmata, ostendit, vix sperare finit futurum esse, ut proprio ingenio assequatur, successorem illum, five feudalem, five fideicommissarium, qui se non *unus alteriusve rei* singulariter in feudum concessæ, aut fideicommissio subjectæ, sed *totius universitatis* bonorum mobilium & immobilium corporalium & incorporalium, titulo feudi aut fideicommissi possessorem jactat, quoad *effectum juris* possidere *titulo universali*; duorum adhuc præter supra productos testium depositionibus convincendus est;

Unus est D. Rhetius, qui in *Commentario Jur. feud. lib. 1. tit. 3. §. 6.* de titulo feudi ita scribit: *illud hic notari meretur, æquè uti hæredis successio universalis dicitur de Jure Romano privato, l. 37. ff. de acquir. hered. & l. 208. ff. de verb. sign. ita quoque successionem feudalem naturâ suâ universalem, non particularem esse. Non desunt quidem Doctores qui successionem feudalem tantum singularem volunt, uti D. Ludovell. de successionem feudali cap. 1. §. 2. pag. 130. sed id saltem quoad modum succedendi; non quoad effectum intelligendum est: quatenus scilicet feudi successio ab hæreditate allodiali regulariter differt, arg. 2. F. 48. quemadmodum exempla talium successionum, quæ cum hæreditate nihil commune habent, occurrunt, in L. 4. ff. de oper. libert. L. 9. §. 1. ff. de Jur. patron. aliàs effective quâ hæredem & representationem respicit defuncti, à Jure Romano non differt.*

Alter testis est D. Knipschild de fideicomm. famil. Nobil. cap. 11. num. 218. & seqq. Ubi diversitatem inter fideicommissarium universalem, particularem, & singularem, & quod

fideicommissi universalis possessor, defunctum, five primum, five ultimum, repræsentet, quoad universum patrimonium, tam clarè demonstrat, ut, qui oculis cernere nequit, manibus palpare queat.

Patescit autem ex ipsis scriptis Palatinis Arbitrio exhibitis, Serenissimum Electorem Palatinum se *pro Successore* non in hanc illamve rem aut ditionem, sed *in universa bona familia Palatina*, præsentia & futura, acquisita & acquirenda, communia & divisa, alienata & recuperata, existentia & deperdita venditare, ita ut cæteri Serenissimi Principes Palatini, vel alij etiam Status Imperij, ad quos à Principibus Palatinis ditiones quædam pervenerunt, pro singulari gratia reputare debeant, si illis permittatur, ditiones, quas habent, simplicis appanagij, vel alio quopiam commodatitio, & præcario titulo, nomine Serenissimi Electoris Palatini possidere. Neque interest, quòd huic tam vastæ prætensionis Pacta Gentilitia & Statuta, æquè ac mos & usus Serenissimæ Domûs Palatinæ refragentur, titulus enim *pro successore* five feudali, five fideicommissario nihilominus universalis manet, etiam si illum ad colorandam occupationem & possessionem *omnium universum bonorum* a Serenissimo Electore CAROLO relictorum, erroneè Serenissimus Elector Palatinus modernus adhibeat. *L. 11. ff. de hered. petit. L. 36. §. 1. ff. de usucap.*

Quòd autem idem mos & usus Domûs Palatinæ, ad quem reservationem Allodialium D. Plenipotentarius Palatinus dicit expressè limitatam & restrictam esse, prætensiones Aurelianenses neque imminuat, neque infringat, apparebit infra, quando probationes & fundamenta Serenissimi D. Electoris Palatini considerabuntur, hic, ubi id agitur, ut probationes & fundamenta Aurelianensia in præcedentibus scriptis deducta & asserta, ad Conclusionem inde derivandam propiùs accommodentur

Observandum est 1. Pacta conservandæ hæreditatis causâ inita etiam Jure Civili Romano inter privatos, juxta communem interpretum Doctrinam valida esse: ita ut etiam illi Doctores, qui circa hanc dispositionem Juris Civilis Romani dissentiunt, nihilominus statuant, in judicando ab illa communi opinione recedendum non esse: uti nominatim facit *Hartm. Pistor. Quest. Jur. lib. 4. qu. 4. in fine.*

2. In Imperio hæc Pacta conservandæ successionis, præsertim inter illustres personas, adeò favorabilia esse, ut licèt peculiaris consuetudo loci appareat, quâ interpretatio Juris Romani tanquam hisce pactis contraria sustinetur, non tamen pronuntiandum sit secundum hanc interpretationem, sed potiùs juxta mores generales Germanorum: sicut in terminis terminantibus docet *D. Schilter in praxi sua Juris Romani in foro Germ. exercitat. §. thesi 50.*

3. In familiis Illustribus, in quibus Pacta & Statuta vel verè adsunt, vel ea adesse supponitur, quibus à successionem Allodialium fœminæ excluduntur, maximum discrimen intercedere, utrum hæc exclusio sit *simplex & absoluta*; si nimirum simpliciter dispositum sit, fœminas succedere non debere, an verò sit *modificata*, ut Doctores loquuntur; si scilicet à *renuntiationibus* fœminarum sit suspensa, vel ad *existentiam masculorum* illius familiæ restricta.

Priori casu, magnas difficultates movent Jcti Germanici, ut fœminæ successio per pactum conservatorium, five reservativum redintegrari possit. Dicunt enim, in his circumstantijs successionem Juris Communis penitus esse sublatam, ut pacto ampliùs conservari non possit, sed ex ipso pacto potiùs successio de novo acquiri, quàm redintegrari intelligeretur, quod jura non admittunt.

Posteriori Casu censentur paciscentes tantùm ad removendum obstaculum rigori juris innixum respectum habuisse, & siquidem successio fœminarum ab illarum *renuntiationibus* suspensa est, tum considerando, quòd hæc renuntiationes fieri non soleant, nisi interveniente solutione dotis, aliqui Doctores arbitrati sunt, hæc pacta conservatoria hæreditatis allodialis tum demum locum habere, quando filia eo tempore, quo renunciat, & quo dotatur, sibi reservat successionem, secus si ex intervallo, postquam jam renuntiavit, & jam est dotata, tum quia hoc postremo casu per renuntiationem & dotationem fœminæ actua-
lem, qua exclusio earum modificata est, masculis jus quæsitum videretur, tum quia imple-
to

to modo five conditione statuti, foemina jam purè & simpliciter exclusa, per pactum, tanquam per novam causam, ad hæreditatem allodiale[m] adspiraret, quod legibus adversatur.

Si verò statuta exclusionem foeminarum restringant ad existentiam masculorum, ita ut non existentibus ampliùs masculis; foeminas expressè ad hæreditatem allodiale[m] vocent; tum inprimis Doctores communiter tradunt, talia statuta tantum intelligenda esse de hæreditate five successione allodialium ab intestato, & foeminas nihilominus ex testamento succedere posse: indeque inferunt, filiam dotis accipiendæ tempore posse de succedendo cum patre pacisci, & hoc pacto, successionem allodialium jure communi sibi competentem, remoto statuti exclusivi obstaculo, reservare. Ita Doctores inde à *Bartholo* veteres & recentiores communiter tradunt, ad *L. ult. Cod. de Pact.* & ad *Cap. quamvis, de pactis in 6.*

Non est quidem dissimulandum, esse aliquos, qui cum *Baldo in d. l. ult. Cod. de pact.* arbitrati sunt, ejusmodi pactum absque consensu agnatorum non valere, neque ipsis præjudicare. Sed ab ijs ipsis indubitata[m] sibi victoriam promittere posset Serenissima Ducissa Aurelianensis, si *secundum allegata & probata*, in hoc Arbitrali Processu judicare deberent. Nam inprimis expensuri essent, quod in scriptis Palatinis passim inculcatur, quemlibet Electorem Palatinum esse *supremum caput familiae*, atque *unicum verum Dominum rerum & omnium ditionum à cæteris Principibus Palatinis possessarum*; Agnatos autem Electoris esse meros domicellos appanagiatos, qui suprematum & regimen Electorale, etiam ratione ditionum à se ipsis possessarum, comiter colere venerarique in omnibus teneantur, & talem ab Electore dependentiam habeant, qualem olim si non servi à Dominis, liberi à Parentibus, attamen liberti à Patronis suis habebant.

Hinc deinceps deprehensuri forent, Serenissimum Electorem CAROLUM LUDOVICUM, ex modò recitatâ hypothesi, Caput familiæ Palatinæ, in hoc pactum Ducis & Ducissæ Aurelianensium tanquam primarium agnatum, imò tanquam Alpha agnatorum consensisse: cæteros quidem agnatos in ipso quidem contractu matrimoniali tanquam simplices Domicellos appanagiatos, atque adeò secundum hypothesin D. Plenipotentiarij Palatini, Deos minorum gentium, in consilium non adhibitos fuisse, sed tamen per triginta ferè annos à die scientiæ computandos, neminem eorum pactis dotalibus verbulo ullo contradixisse: denique ex ipsis pactorum atque statutorum Palatinorum Instrumentis sive veris, sive supposititijs perspicerent, exclusionem foeminarum ab hæreditate allodialium, secundum consuetudinem Domus Palatinæ, non esse *simplicem & absolutam*, sed *modificatam ad renunciations*, & ad *existentiam masculorum restrictam*: ita ut ad illam, masculis non existentibus, foemina positivè & expressè vocentur: unde naturalis & irrefragabilis conclusio sequitur, Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi jus successivum in allodialia domus suæ, sicut testamento paterno dari potuisset, ita etiam pactis dotalibus paternâ auctoritate confirmatis conservari illi potuisse; quod cum solemnissimè præstitum sit, consequetur etiam porro, *Hæreditatem Allodiale[m] à Serenissimo Electore CAROLO relictam, Serenissima Ducissa Aurelianensi integram adjudicari, atque restitui debere.*

Eadem petit *partem successionis feudalis*: Quia *Masculi* ex Linea sua *ultimi proxima Cognata*. Cum tam explorata, tamque vulgata sit Serenissimæ Familiæ Palatinæ Genealogia, & linearum in eadem, sive extinctarum, sive adhuc existentium divisio; quis credere potuisset, verba aliqua perdenda fore, ut probaretur, Serenissimum Electorem CAROLUM, lineæ Simmerensis ultimum masculum fuisse; atque ideo morte illius, lineam Simmerensem masculinam extinctam esse? & tamen in facto liquido & notorio tricas nectit D. Plenipotentarius Palatinus: negat enim, *lineam Simmerensem in Serenissimo Electore CAROLO extinctam*: quare? quia à *Stephano Parente communi lineæ Simmerensis & Bipontina imboata* est. An hoc est ratiocinari, an ludere? nonne & eadem ratione falsum & erroneum foret, Electorem OTTONEM HENRICUM lineæ primæ Electoralis ultimum fuisse, quia à ROBERTO Rege Romanorum Parente Communi linearum à quatuor ejus filiis descendentium inchoata est; à quo, non minùs quàm à Stephano derivata proles mascula adhuc supereft? ita nec hodie quidem verum foret, Regem Hispaniæ CAROLUM II. pro præsentì tempore lineæ Hispaniæ ultimum masculum esse, quoniam communis Parens lineæ Hispanicæ & Germanicæ fuit PHILIPPUS I. à quo descendens lineæ Germanica adhuc plures masculos superstites habet. Sed facilis solutio est. Sicut

progenies à PHILIPPO I. descendens nunquam communi nomine lineæ Hispanicæ nuncupata est, etiam si à Parente communi lineæ Hispanicæ & Germanicæ derivata sit, sed nomen lineæ Hispanicæ, quod à CAROLO V. Imperatore, cum ipsâ lineâ Hispanicâ peculiarem atque separatam originem habuit, ipsius stirpi proprium mansit, ita etiam progenies à STEPHANO Duce descendens, nunquam nomen commune lineæ Simmerensis tulit, sed id tantum specialis illa linea sibi vindicavit, quæ FRIDERICUM unum è Stephani filijs pro autore proprio agnovit.

Sed *Stephanus* tamen, inquit D. Plenipotentarius Palatinus, *communis lineæ Simmerensis stipes est*, utpote cui *Ducatus Simmerensis cum Bipontino in appanagium obtigit*. De Ducatu Bipontino cogitabit Serenissimus ac Potentissimus Rex Sueciæ, an in simplex appanagium, vel majoribus suis concessus sit olim, vel ab ipso hodie possideatur. Sed Ducatum Simmerensem certum est nondum in mundo fuisse illo tempore, quo tum inter quatuor filios ROBERTI Roman. Regis, tum inter duos filios Ducis STEPHANI ditionum divisio facta est: evincunt id ipsa divisionum Instrumenta; tum verum illud, quod adjunctum est *deductioni fundam. Aurel. sub num. 6.* tum putatitium, quod citatur, & quidem pessima fide, sed non producitur à D. Plenipotentario Palatino.

Quandocunque igitur creatus aut acquisitus fuerit Ducatus Simmerensis, necesse est illum in gratiam demum FRIDERICI & ejus lineæ creatum, & ab eadem acquisitum fuisse. Nam quod in iisdem Instrumentis mentio sit oppidi Simmeren, ab eo ad Ducatum nihil aliud inferri potest, nisi quod fortassè Dux FRIDERICUS in illo oppido residentiam suam habuerit, & exinde, sicut passim in Imperio fieri solet, Ducatus nomen adaptaverit: de cætero constat, Ducatum Simmerensem, & oppidum Simmeren esse diversissimæ naturæ: quippe cum Ducatus ab Imperatore & Imperio; oppidum verò ab Electoratu Trevirensi in feudum dependeat. Quod autem à jure & qualitate talium feudorum particularium, ad jus & qualitatem territorij, in quo sita sunt, & cui etiam denominationem præbent, nihil penitus concludi queat, ostendunt infinita exempla in Imperio, & demonstrant prolixissimè *Juris Consulti Marpurg. vol. 4. consil. 37.*

Si igitur Serenissimus Elector Palatinus modernus non descendit à primo acquirente Ducatus Simmerensis, uti eum ab eodem non descendere, certissimum est; nihil falsi, neque erronei, sed ipsam puram & nudam veritatem scripsit Plenipotentarius Aurelianensis, quando asseveravit, eum, respectu hujus lineæ Simmerensis, quæ à FRIDERICO STEPHANI filio originem duxit, pro extraneo habendum, ita ut Ducatus Simmerensis & cætera feuda ab hac linea acquisita, dici non possint majorum ipsius pacto & providentiâ acquisita esse: quod utique sufficit, ut ad illorum successionem jure feudali Germanico adspirare non possit.

Videtur hoc agnovisse ipse D. Plenipotentarius Palatinus: itaque ad efficiendum, ne Serenissimus Herus suus, à successionem horum feudorum, ac imprimis Ducatus Simmerensis, jure etiam communi exclusus videretur, confugit ad alia præsidia, nempe ad *jus primogenii*, & ad *substitutionem reciprocam*, pactis familiæ avitis, & *testamentariâ ac fideicommissariâ dispositione* STEPHANI Patris communis introductam.

Meminit quidem etiam *literarum Investituræ*; sed in eo vel joculari voluit, vel propriæ conscientiæ vim fecit. Ignorare enim non potuit, Imperatores nunquam permittere voluisse, ut feudum Ducatus Simmerensis cum feudo Electoratus, aut Comitatus Palatini uniretur aut permisceretur: itémque in literis Investituræ ante obitum Serenissimi Electoris CAROLI, super Ducatu Simmerensi concessis, lineam Neoburgicam nunquam vel nominatam, vel cogitatam fuisse: si quæ verò post obitum Serenissimi Electoris CAROLI literæ Investituræ super eodem Ducatu sub & obreptitiè impetratæ sunt, earum effectum per protestationes ex adverso interpositas esse suspensum: adeoque in præsentis arbitrio illas nullam considerationem aut responsionem mereri.

Itaque saltem de *Jure primogenii*, & de *substitutione fideicommissariâ* pauca quædam ad ea, quæ in *Ulterior. Assert. fundam. Aurelian. qu. 2. & 3.* adducta sunt, adjicere lubet.

Est hæc perpetua in scriptis D. Plenipotentiarij Palatini coram Arbitrio productis, suppositio, quod primogenitura & Successio linealis, non tantum quoad Electoratum, sed quoad omnes ditiones à Principibus Palatinis possessas introducta sit: hoc factum in ipsa Familia Palatina pro maximè dubio habetur, & nihil hætenus productum est, quo Sereniss. D. Arbitris eorumque D. Delegatis ejus evidentia probaretur. Sed admittatur tantisper, absque præjudicio tamen, & sub protestatione, quod neutiquam pro confesso aut probato haberi debeat addatur etiam, sed sub eadem protestatione, substitutionem fideicommissariam & reciprocam inter capita duarum linearum separatarum accessisse: quid juris in hoc casu dicendum foret? num ultimo masculo unius lineæ defuncto, sœmina superstites ejusdem lineæ, an verò masculi alterius lineæ succedere debebunt? Rationem dubitandi suppeditat D. Struvius in Syntag. Jur. feud. cap. 9. thes. 8. §. 9. ubi sic scribit: *Quaritur, an feudum semel ad aliquam lineam devolutum semper in ista lineæ maneat, ut etiam sœmina illud retineant, non attento masculo in alia lineæ existente? cujus questionis duo exempla proponuntur in 2. feud. 51. §. similiter, quorum primum est: Vasallus habet filias duas, prima suscipit filium, altera filiam. Filiabus istis, ad quas feudum devolutum erat, decedentibus, quaritur an filius ex una prognatus, non solum succedat matri suæ, sed etiam matertera, exclusâ filiâ, quæ ex hac nata est? Alterum exemplum est hoc: Vasallus duos reliquit filios, quorum uni itidem nascitur filius, alteri filia. Controvertitur, an filius patruo suo succedat, & filia hujus non admittatur? In utroque casu affirmativam cum Hartm. Pistore & Carpzovio, aliisque ab ipsis allegatis defendimus.*

Sed Idem responsionem in sequentibus suggerit; quando in utroque casu profitetur, decisionem suam fundari super ratione, quod non admittatur sœmina ad successionem, quando superest masculus à primo acquirente descendens. In quâ ratione etiam fundat responsionem ad Decisionem contrariam Fani ab Arcedura; & in specie ad textum Juris feudalis, qui extat 2. feud. 18. his verbis: *Duo fratres; scilicet Titius & Sejus, à quodam Capitaneo de novo beneficio simul investiti sunt, eo videlicet tenore, ut quamdiu ipsi, vel eorum heredes viverent, & masculis deficientibus sœmina, si superessent, feudum haberent; ex fratribus his unus, unâ filiâ relicta, altero adhuc vivente decessit. Quaritur, cui portio defuncti deferatur, utrum filia, an fratri? respondetur filia: unusquisque enim sibi suisque hæredibus videtur prospexisse.* Excipit Struvius, non obstare suæ decisioni hunc textum, quia non concurrat eo casu masculus ex primo acquirente descendens, adeoque meritò filia defuncti antefertur fratri defuncti, qui à defuncto primo acquirente non descendit, sed ex speciali pacto demum ipse in parte fratris succedit. At nos in præsentī Arbitrio verſamur etiam in tali casu, ubi Serenissimus Elector Palatinus ex primo acquirente illorum feudorum, quorum successionem petit Serenissima Ducissa Aurelianensis, non descendit, sed ex specialibus pactis & dispositionibus, quod masculis demum deficientibus sœminæ feudum habere debeant; Serenissimam Ducissam excludere nititur, & ubi propterea dispositio Juris feudalis & Decisio Struvii ei parum sunt favorabiles.

Ad Jus Commune respicientibus, occurrit *lex Mosaitica*, juris naturalis verissimum & nitidissimum speculum. eam sequentibus terminis exponit D. Selden de Success. ad leg. Hebræor. lib. 1. cap. 1. *Regula est universalis, ubi quis ipse in successionē hereditariā præferendus; etiam universa proles, masculi scilicet & sœminæ, quæ è femore ejus egreditur, est præferenda.* Discimus hæc ex Misna, ubi ad hunc modum de liberorum Successionibus legitur: *Ordo seu series hereditaria successionis ejusmodi est: Si quis moriatur filio non superſtite, transferetis hereditatem ejus ad filiam ejus: filius anteponeendus filia, & universa proles è femore ejus egressa, filia est anteponenda. Filia est anteponenda fratribus, & universa proles è femore ejus egressa fratribus est anteponenda.* & Regula est universalis: *ubi quis in successionē est præferendus ipse, etiam universa proles è femore ejus egressa, est itidem præferenda.* Et statim notat, legem sacram, quâ recepta hæ Magistrorum sententia nituntur, haberi Numeror. cap. 27. v. 8.

Jus Gentium & Civile, itémque praxin hodiernam requirentibus satisfacit plenissimè D. Vinc. Fusarius in tractatu suo de Substitut. part. 2. qu. 379. num. 41. ubi casum in iisdem terminis feudi, primogenituræ, successionis linealis, & substitutionis fideicommissariæ reciprocæ, masculorumque prælationis suppositum, in quibus eum D. Plenipotentarius Palatinus supponit, sequenti modo decedit, & ab objectionibus vindicat: Undecimus casus est,

„ quando testator tres vel plures instituit, & dixit velle bona devenire de hærede in hære-
 „ dem masculinum, & masculis deficientibus in fœminas, & unus eorum decessit relicta fœ-
 „ minâ, an masculi alterius lineæ eam excludant? & pro masculis scripserunt, *Dec. Conf.*
 „ 514. *Ruin. Conf.* 168. lib. 3. *Leon. Conf.* 23. & *seqq.* cui subscripserunt *Hippolith. Rimin. &*
 „ *Prat.* addo pro eadem opinione *Crott. Conf.* 48. *Menoch. Conf.* 348. num. 31. ubi *Albam*
 „ & *Ruin.* refert. *Cavalc. decis.* 17. ubi refertur decisio *Rota Romana & decis.* 18. præcipue
 „ num. 17. part. 3. *Rauden. variar. resol. cap.* 39. num. 409. *Socin. Fun. Conf.* 69. lib. 3. &
 „ ibi *Leon. & alij in Conf.* 23, 24, 25, & 26.

„ Pro qua opinione primò facit Regula, quòd in substitutionibus, si superest aliquis ex
 „ substitutis, qui sunt in posterioribus gradibus substitutionis vocati, non admittantur, nisi
 „ extinctis omnibus primò vocatis. *l. cum in testam. pr. ff. de hered. instit. l. si mater. §.*
 „ *ult. ff. de vulg. & pup. substit. l. quamdiu. 3. ff. de acquir. hered. & scribit Molina lib. 3.*
 „ *de Hisp. primogen. cap.* 10. num. 19. ergo dum extabunt masculi, prius vocati, fœminæ ul-
 „ timò loco substitutæ non erunt admittendæ.

„ Secundò ad idem facit *l. cum ita, §. in fideic. ff. de leg. 2.* ubi *Bartholus & alij* com-
 „ munitè scribunt, & in fideicommissio relicto fœminæ, esse admittendos, qui prius sunt vo-
 „ cati, sunt enim magis dilecti, & per consequens omnibus fœminis præferendi.

„ Tertiò in Emphyteusi à Patre stipulata sub eadem forma pro masculis, & masculis de-
 „ ficientibus, pro fœminis, quòd masculi unius colonelli, præferantur fœminis alterius co-
 „ lonelli, voluit *Florian. & Ancharan. Consil.* 359. *Corn. Conf.* 263. col. 1. & 2. lib. 1. &
 „ *Consil.* 24. lib. 2. & in feudis idem voluit *Joa. Bapt. Vincemela inter Consilia feudal. con-*
 „ *sil.* 1. num. 16 ubi inquit, sic sensisse *Castrens. Conf.* 300. *Viso. col. ult. lib. 1.* alios plures ad-
 „ dit *Peregr. Conf.* 16. num. 6. 7. & 20. lib. 2. quitamen totum *Conf.* multipliciter declarat,
 „ *Conf.* 25. num. 9. lib. 1. *Menoch. Conf.* 974. ubi de feudo, ubi allegat decem & novem Do-
 „ ctiores,

„ Sed contrariam sententiam probarunt alij, tenentes, non induci reciprocam de li-
 „ nea ad lineam, & sic masculos unius lineæ non excludere fœminas alterius lineæ. *Paul.*
 „ *de Castr. Conf.* 434. lib. 2. *Corn. Conf.* 230. lib. 3. *Socin. Sen. conf.* 227. lib. 2. *Roll. à Vallè*
 „ *conf.* 100. num. 24. lib. 1. *Ceph. conf.* 17. num. 28. & *Conf.* 401. *Dec. Conf.* 24. num. 10. lib. 1.
 „ & *Conf.* 98. num. 13. lib. 3. *Menoch. Conf.* 926. num. 34. *Peregr. Conf.* 37. num. 7. lib. 3. &
 „ *in tractat. de fideic. art.* 27. num. 11. & *seqq. usque ad num.* 16. & alij relati *infra num.*
 „ 51. pro eadem sententia stat etiam *Decis. Pedemont.* 23. num. 30. & 34. ubi allegatur *Me-*
 „ *noch. Conf.* 498. num. 7. & *Conf.* 633. num. 27. & *Conf.* 730. num. 3. & 12. *Aldou. Conf.* 94.
 „ num. 22 qui alios congerit. *Rota Rom. Decis.* 466. in princ. *decis.* 491. num. 4. vers. præ-
 „ terea, parte IV. & *Decis.* 145. num. 6.

„ Pro qua opinione adducitur I. quòd in portione, in qua Pater unum honoravit, cen-
 „ seatur omnem illius posteritatem honorasse. *Bald. in l. cum acutissimi, col. 1. Cod. de*
 „ *fideic. Paul. de Castro Conf.* 198. col. 1. lib. 2. *Alexander Conf.* 204. num. 3. lib. 2. *Corn. Conf.*
 „ 202. num. 5. lib. 3. *Rimin. Sen. Conf.* 233. col. 4. *Socin. Sen. conf.* 227. num. 10. *Decius conf.*
 „ 370. num. 4. *Curt. Sen. conf.* 44. num. 26. *Dec. conf.* 98. num. 12. lib. 3. *Menoch. conf.* 95.
 „ num. 17. & lib. 4. *presunt.* 16. num. 8. & alibi sæpè. *Peregr. Conf.* 47. num. 4. & lib. 3.

„ Secundò quia prælatio Masculorum potest commodè interpretari, ut cujuslibet lineæ
 „ Masculi præferantur: ergo sufficit dicere agenti pro fideicommissio, *substitutio de te non*
 „ *loquitur*, ut in specie ita arguit *Peregr. d. artic.* 27. num. 15. *V. denique.* Alia argumen-
 „ ta pro comprobatione deduci possunt ex dictis *quest.* 475. an fideicomm. reciprocum in-
 „ ducatur de lineâ ad lineam?

„ Quibus accedit, quòd in Emphyteusi & feudo recepto pro se & filijs masculis & fœ-
 „ minis cum prælatione Masculorum, masculi unius lineæ non excludant fœmi-
 „ nas alterius lineæ. *Cap. 1. de Nat. Success. feudor. Cap. 1. tit. de duob. fratr. Barthol. in*
 „ *l. Si mihi & Titio. ff. de verb. oblig. & ibi communiter Doctores. Fulgos. conf.* 229. *Alex.*
 „ *conf.* 119. col. 1. lib. 5. *Ruin. conf.* 3. n. 9. lib. Rim. *Sen. conf.* 259. n. 31. *Curt. Sen. conf.* 44.
 „ n. 26.

„ n. 26. ad fin. *Corn. conf. 262. col. penult. & ult. lib. 1. & conf. 24. n. 26. lib. 2. Bero. Conf.*
 „ 111. lib. 1. & *conf. 152. n. 35. lib. 2. Dec. conf. 24. n. 60. lib. 1. & conf. 98. lib. 3. Peregr.*
 „ *conf. 37. n. 7.*

„ Quod procedit non tantum, quando à principio feudum est concessum, vel emphy-
 „ teusis duobus, quo casu quilibet censetur stipulatus pro suis descendantibus, ut dicunt
 „ præcitati; sed etiam quando à principio concessio facta est uni, pro se, & descendantibus
 „ suis masculis & foeminis, cum prælatione masculorum: nam donec extent masculi vel fo-
 „ minæ unius ex descendantibus primi investiti, non fit transitus ad aliam lineam. *Cap. de*
 „ *Nat. Success. Feud.* per quem textum ita voluit *Socin. Sen. in L. Si Cognatis. in fine ff. de*
 „ *reb. dub. & conf. 249. col. 12. in 6. & 7. arg. Ruin. conf. 166. n. 10. lib. 1. & conf. 19. n. 6.*
 „ *lib. 2. Rim. Sen. conf. 259. col. 3. Decis. Pedem. 24. n. 34. cum alys citatis à Peregr. d. art.*
 „ *27. n. 14.*

„ Quod etiam decisum reperitur in Majoratibus & Primogenituris, ut non fiat transi-
 „ tus de linea ad lineam, *Tiraq. de Jure Primog. qu. 11. & 14. Didac. quest. pract. cap. 38.*
 „ *in 2. illat. Ludov. Molina de Hispan. Primog. lib. 3. c. 4. num. 14. & dicam alibi, quando*
 „ agetur de primogenituris. Et hac secundâ opinione retentâ, non obstant in contrarium
 „ adducta. Ad primum enim, & secundum patet responsio ex his, quæ scribit *Menoch. conf.*
 „ *926. num. 40. & seqq.* ubi fecerat hæc objecta ad tertium de Emphyteusi stipulata pro
 „ masculis & foeminis cum prælatione Masculorum, respondetur, veriozem esse opinio-
 „ nem, quod non sit transitus ad lineam alterius Colonelli, donec extent masculi vel fo-
 „ minæ ex eo. ut supra *num. 48.*

„ Ampliatur autem opinio pro foemina, de qua supra *num. 45.* ut procedat etiam,
 „ quando plures & eorum masculi & foeminæ descensivè & reciprocè sunt vocati, cum
 „ prælatione Masculorum; quia intelligitur, ut, donec extent masculi aut foeminæ unius li-
 „ neæ, non admittantur masculi alterius lineæ, sed solum masculi præferantur foeminis e-
 „ jusdem lineæ. *Peregr. conf. 37. n. 7. lib. 3. ubi allegat. Capoll. conf. 18. Alex. conf. 167.*
 „ *lib. 5. Jason. conf. 143. Dec. consil. 186. Rim. Sen. consil. 28. num. 14. Corn. conf. 230. col.*
 „ *10. versic. & licet. lib. 3. & conf. 233. num. 10. lib. 4. Dec. conf. 127. num. 24. lib. 3. vide*
 „ *dicta, quest. 475.*

Hæc cum obtineant in bonis tam Allodialibus, quàm Feudalibus quæ à testatore pro-
 veniunt; quantò magis locum habent in bonis, quæ à linea, de qua est foemina, acquisita sunt?
 & melius absque dubio prudentiusque hic fecisset D. Plenipotentarius Palatinus, si tacuis-
 set frivolum objectionem de resarcitione jacturæ & damni, à Sereniss. D. Actricis Majori-
 bus Sereniss. Domui Palatinæ illati: nam præterquam quod hæc jactura quarundam dition-
 um, de quibus tamen Sereniss. Elector Palatinus juxta tenorem Pacis Westphalicæ simulta-
 neè investitus, & consequenter secundum suppositionem Plenipotentarii sui in earundem
 possessione constitutus est, naturam & qualitatem illarum ditionum, quæ recuperatæ vel
 postea acquisitæ sunt, non mutat, hoc vulnus Domûs Palatinæ per eandem Pacem Westpha-
 licam tanquam per legem fundamentalem Imperij pridem obductum, temerarijs unguibus
 lancinando, & memoriam ejus contra sancitam eadem pace amnestiam toties refricando,
 non majores Sereniss. D. Actrices accusat, sed authores sententiæ contra FRIDERICUM V.
 Electorem latæ, qui cæterorum Agnatorum Domûs Palatinæ, & in speciè interventionis
 Neoburgicæ jam tum nullam prorsus rationem sibi habendam esse duxerunt.

Ut adeò super hisce, tam juris quàm facti probationibus atque fundamentis firma &
 immota stet ista Conclusio.

*Partem Successionis Feudalis à Sereniss. CAROLO Electore relicta, ea scilicet feu-
 da, quæ à linea Simmerensi acquisita sunt, & quorum Sereniss. Ducissa Aurelia-
 nensis ratione Sexûs incapax non est, eidem adjudicari, & restitui debere.*

Atque ista ad instruendam ex parte Sereniss. Ducissæ Aurel. causam principalem, plus
 quàm sufficientia erant: addidit tamen in scriptis suis ejus Plenipotentarius, quæ ad præpa-
 randum & expediendum punctum liquidationis conducere credidit: quæ quidem tantò fa-
 cilius

cilius erit ab objectionibus D. Plenipotentiarij Palatini liberare, quòd illa non nisi per indignam verborum aucupationem impugnare aggressus sit.

Ita I. Fundamentum generale, & firmissimam juris Regulam, quâ distinctio inter *bona allodialia & feudalit*, ex *prohibita* vel *concessâ alienandi facultate* deducitur, cavillatoriè detorquet ad dispositiones, quas inter se successuri faciunt, cum apertè hic agatur de facultate alienandi in alios, quàm in *proximè successuros*, imò de potestate alienandi extra Familiam, Principibus Palatinis circa ditiones hæreditarias ipsis pactis gentilitijs reservatâ, infinitis exemplis roboratâ, & tractatibus etiam publicis, atque sententijs in contradictorio latis confirmatâ. Qualia exempla & præjudicia sunt, Altorffij, & aliorum oppidorum in Rempubl. Norimbergensem translatorum, & ab Agnatis in Camerâ Spirensi frustra vindicatorum, Pfalzbourgi Duci Lotharingæ venditi, iisdem Agnatis irritò conatu reclamantibus, aliarumque Ditionum, præfecturarum, urbium, oppidorum plurimorum, sive alienatorum, sive quod eodem recidit, oppignoratorum alijs utique quàm Principibus de Domo, idque non impetrato sive Agnatorum, sive Imperatoris, qui tamen omnium Dominus directus fingitur, consensu, quorum numerum auget præfectura Boxbergensis. demum post mortem Electoris CAROLI, aditamque à Sereniss. Ducissâ Aurelianensi ejus hæreditatem, atque ideò nulliter Episcopo Würtzburgensi in hypothecam transcripta.

II. Varias sibi chimæras fingit circa *editionem & exhibitionem Inventarij*, aliorumque Documentorum partim communium, partim hæreditariorum, quorum plurima in cursu arbitrij exhibitum iri Mandatarij Sereniss. Electoris D. Fuchs, D. Lingelsheim, & D. Otto scripto se obstrinxerunt. Res de cætero in se est longè clarissima. Si plures ad eandem hæreditatem allodiam sive liberam sive fideicommissò gravatam, vel etiam ad eandem successionem feudalem prætendant, aliquis autem inter illos hæreditatis, sive successionis hujusmodi possessionem naturalem solus apprehendat, tum is de Jure tenetur Inventarium conficere, atque illud cum omnibus documentis hæreditatem, aut Successionem illam concernentibus, edere, atque exhibere illis, quos vel pro hæredibus allodialibus, aut Consortibus successionis Feudalis agnoscit, vel qui se hæredes allodiales aut consortes Successionis feudalis esse probaverunt.

Deinde licèt is totam hæreditatem & successionem civiliter possideat, nihil tamen impedit plures eandem hæreditatem & successionem civiliter possidere, & quemadmodum ipse possessionem naturalem per occupationem realem hæreditatis nactus est, ita cæteris ad nanciscendam possessionem civilem, secundum mores Germaniæ sola aditio, seu declaratio, aut pro hærede gestio sufficit: uti pluribus solidissimè demonstrat D. Schilter, in *praxi Juris Rom. in foro Germ. exercit. 15. Thesi 11. & seqq.*

Denique supposito, quòd hæreditas & successio tota fideicommissò gravata sit, is qui hæreditatem occupavit, est quidem, vel esse potest hæres fideicommissarius, respectu habito ad fideicommissi authorem, & ad ultimò defunctum ejus successorem, sed respectu cæterarum personarum fideicommissò sive propiùs sive remotiùs comprehensarum, est hæres fiduciarius, omniâque præstare, facere, & exhibere obstringitur, ad quæ quilibet alius hæres fiduciarius, qui hæreditatis possessionem corporaliter apprehendit, facienda, præstanda, & exhibenda tenetur.

Applicatio ad causam præsentem, & ad doctrinam *Knipschildij* tam plana est, ut qui legere modò, & intelligere verba latina sciat, ne minimam quidem difficultatem hic sit reperturus. Serenissima Ducissa Aurelianensis habet jus petendi editionem & exhibitionem Inventarij, cæterorumque documentorum, hæreditatem & successionem Serenissimi Electoris CAROLI concernentium, vel quia eam pro hærede ejus Allodiali Serenissimus Elector agnoscit, vel quia eadem, partem successionis feudalis, ad se pertinere probavit, vel quia idem Serenissimus Elector eandem in supposito fideicommissò post masculos comprehensam esse fatetur.

E contra Serenissimus Elector obstrictus est Inventarium cum supradictis documentis exhibere, quia in eodem prætenso fideicommissò, non tantum respectu Agnatorum suorum, sed etiam foeminarum, ex propriâ suâ suppositione, post Agnatos vocatarum, nihil aliud quàm
fiducia.

Fiduciarius hæres est. Et quia totius hæreditatis, & successionis possessionem naturalem, Sereniss. Parente occupatam, in se devolutam esse fatetur. Si hanc exhibitionem *Filia*, quæ paternæ hæreditati renuntiavit, jure potest à *Fratre* exigere, quanto magis poterit *Soror*, quæ hæreditati fraternæ non renuntiavit, ab *Agnato* ultra decimum gradum remoto? Stipes sit oportet, qui ullum momentum in his hæsitaverit, vel qui Inventarii confectionem aut exhibitionem ab hærede allodiali petere audeat, quæ hæreditatis, ac successionis corporalem actua-lemque possessionem apprehendere facto adversarii impedita est.

III. Recoquit cramben in *responsione ad libellum Aurelianensem* jam appositam, dum objicit petitioni mobilium, *Apotham, D. de Morovas*, ad quam replicatur in *Ulter. Assert. fundam. Aurel. except. 6.* dum liquidationem eludere vult, in familiæ erciscundæ judicio uti statam, inani prætextu, quod Sereniss. Elector possidebat titulo singulari; de quo *suprà* & in *ead. ult. assert. except. 2.* dumque præstationes personales declinare nititur tutili obtentu, quod Sereniss. Elector non sit ritè in foro competenti conventus, de quo in *eadem assert. except. 3.*

IV. Se torquet ut ictus coluber, circa rationes militares, & expensas iisdem comprehensas: nec tamen extricare se aut evolvere potuit, ex solidissimis illis rationibus, quibus in *deductione Fundam. Aurelian. §. dum de hisce debitis agitur*, constrictus est: unde cum aliâ viâ evadere nequiret; desperatum consilium cepit, impetu erumpendi: quando post conclusam, maximo Sereniss. Heri sui commodo Pacem Ryfwicensem, Classicum ejus nomine denuo cecinit, & *tenorem Clarigationis 24. Septembr. 1688. publicata* infaustus præco insonuit: Barbaro planè more, & à jure, quod inter Gentes Europæas dudum invaluit, abhorrente. Ut pote cum, ne in concludenda quidem pace, bellorum initia & causas discutere receptum sit, ne dum ut post conclusam refodiantur. Aliàs proum foret ostendere, non *ejus culpâ* res bello devastatas deperisse censi, cujus *intuitu* vel etiam *nomine* bellum gestum est, sed quem ex *Clarigationis* tenore apparet *causam* bello præbuisse.

V. Voluntariam & deliberatam cæcitatem affectat, dum semper ea, quæ ad *punctum liquidationis* enodandum pertinent, ad intricandam *causam principalem* transfert. Verum est, non oportere *originem petitionis, ex instrumentis ejus, qui convenitur fundari*, juxta *L. final. cod. de edendo*; sed falsum est Sereniss. Ducissam Aurelianensem originem petitionis suæ ex Instrumentis Sereniss. Electoris fundare velle. Origo petitionis ejus est, quod sit hæres allodialis Sereniss. Fratris sui, & proxima Cognata masculi, ex linea Simmerensi ultimi. Ad hoc probandum, nullis Sereniss. Electoris Instrumentis vel opus habet, vel unquam uti desideravit. Instrumenta verò, quæ ad punctum liquidationis expediendum, exhiberi sibi petit, non sunt instrumenta Sereniss. Electoris propria, sed communia eorum, qui ad hæreditatem illam & successionem æquè propinquum jus, & circa eorum exhibitionem reale quoddam interesse habent. *L. penult. ff. ad exhibendum.*

VI. Malitiosè invertit ordinem & regulas interpretationis juridicæ. Hic ordo & hæ regulæ volunt, ut instrumenta dubiæ auctoritatis exponantur ex indubijs, priora è posterioribus, dispositiva ex exsecutivis. Famosa illa & *decantata constitutio Rupertina de anno 1395.* si non deploratæ, attamen dubiæ est auctoritatis: *divisio inter quatuor filios ROBERTI Roman. Regis de anno 1410.* indubiæ. Illa prior, hæc quindecim annis posterior: illa dispositioni novæ cæteris pactis gentilitijs Domus Palatinæ adversæ, ab æquitate, & justitia non minùs quàm à constitutionibus & consuetudinibus Imperij abhorrenti: hæc in usu Familiæ Palatinæ, ejusdemque pactis gentilitijs, aliisque statutis ac dispositionibus, ac in ipsâ juris naturalis & Imperialis æquitate fundatæ innixa est: & tamen D. Plenipoten. Palatinus postulat, ut non illa ab hac, sed hæc ab illâ, auctoritatem, modum, & explicationem accipiat, benè tamen fecit, quod, dum palpum Sereniss. Arbitris, eorumque D. Delegatis obtrudere voluit, ut crederent, quæcunque in divisionem de anno 1410. venère, *Palatinatus esse appertinentias*, ad locum, unde hoc probare voluit, NB. appinxit: hac enim notâ credibile est eorum attentionem excitatam esse, ut intelligant, quid significet, quod ibi dicitur, *Arbitros familia erciscunda à Rege ROBERTO constitutos, post determinationem dominiorum, castrorum, terrarum, & hominum, qui, quæve apud Palatinatum manere deberent, reliqua dominia, castra, terras & homines, qui, quæve apud Palatinatum manere non debe-*

rent, sicut ea prater supra memorata dominia, castra, terras & homines, omnesque Palatinatus appertinentias, hoc est, dominia, castra, & homines, qui, quæve apud Palatinatum manere deberent, à Rege ROBERTO fuere relicta, reliqua, inquam, prater Palatinatus pertinentias, in quatuor partes divisisse. Quas non acclamationes mereatur tam stupenda interpretandi glossandique solertia! prater omnes Palatinatus pertinentias reliqua dominia à Rege ROBERTO relicta in quatuor partes divisa sunt: id est: quæcunque in divisionem illum Dominiorum Regis ROBERTI, in quatuor partes factam, venere, Palatinatus sunt appertinentia. Et tamen addit D. Plenipotent. Palatinus: Sic enim verba habent: O interpretem sagacem, felicem, & nescio quotâ lunâ natum! qui videt, quæ nemo hominum, qui fuerunt, qui sunt, aut qui venturi erunt, unquam in illis verbis aut vidit, aut visurus est.

VII. Denique scurriliter varijs modis insultat Sereniss. Ducissæ Aurelianensi. Jactat, illam fateri, quòd nullam Sereniss. Electori de Feudis moveat controversiam: at illa de Electoratu id saltem fatetur. Incusat illam, quòd hæreditatem Sereniss. Fratris CAROLI à Sereniss. Electore petat, cum tamen Sereniss. Electori nihil à Sereniss. CAROLO relictum sit, at hoc est, de quo queritur Sereniss. Ducissa, quòd Sereniss. ejus Frater CAROLUS nihil Sereniss. Electori reliquerit, & hic tamen universa ejus bona occupaverit. Exclamat miserandam esse conditionem Sereniss. Electoris propter hunc processum à Sereniss. Ducissâ Aurelianensi sibi intentatum, & verè quidem miseranda ejus conditio est, sed ob hanc unicè rationem, quòd causam suam pessimam in peioris adhuc Advocati manus commendaverit. Scopticè illam provocat, ut designet bona allodialia immobilia, designet Emphyteuses, designet dominia directa, feuda vacantia &c. Cum probè nôrit hanc designationem ad punctum liquidationis pertinere, & dependere ab exhibitione Inventarij, & à communicatione cæterorum Documentorum hæreditariorum & communium. Satisfactum est tamen aliquatenus illi in antecessum, per adjunctum ulter, assert. Fundam. Aurel. sub. num. 3.

Imprimis verò tragico Cothurno contra illam insurrexit occasione bonorum Ecclesiasticorum Secularisatorum. Obstupefcent, ait, profectò posteri, & agrè sibi persuadebunt, Principem Catholicum in animum sibi induxisse bona Ecclesiastica, quæ talia, inter Allodialia referre, & quæ talia vindicare. Non est verisimile, hanc declamationem ex animi ejus sententiâ, & Religionis, quam profitetur, Reformatæ scilicet, dogmatibus profectam esse: & qui libellum Aurelianensem, & Deductionem Fundamentorum ejus legerunt, sciunt, de bonis Ecclesiasticis quæ talibus, & sub reduplicatione bonorum Ecclesiasticorum vindicandis, nunquam, ne cogitatum quidem fuisse. Sed explicet tamen D. Plenipotent. Palatinus, quare Principem Catholicum juxta fidei orthodoxæ principia non deceat bona illa Ecclesiastica petere sibi restitui, quæ Sereniss. Herum suum, Principem utique non A-catholicum non dedecet detinere? Nam quia Pace Westphalica, ob Summam Reipublicæ necessitatem in usus prophanos conversa sunt, par est credere Sanctæ Sedis auctoritatem ad ea possidenda non magis Sereniss. Ducissæ Aurelianensi, quàm Sereniss. Electori Palatino obstituram, aut denegatum iri. Videatur tamen Capitulatio Leopoldina Artic. 2. circa finem.

Cæterùm rusticitati hominis condonandum est, quòd passim Plenipotentiarium Aurelianensem criminetur, tanquam Constitutionum Imperij, & praxis Germanica imperitum. Et in sua quidem Republica turpe alicui esse potest, si jus, in quo versatur, ignorat. Sed extero id non debet vitio verti. Ac ultro etiam fatetur ipse Plenipotentarius Aurelianensis, se propterea, quòd propriæ cognitioni diffideret, eò majorem diligentiam adhibuisse, ut probationes juris, quibus causa sua opus habebat, Celebriorum Jurisconsultorum Germanicorum testimonijs confirmaret, neque alio fine aut intuitu Extractum rationum pro Sereniss. Principissæ Saxo-Lauenburgicis Consilio Impertali Aulico exhibitarum Deductioni fundamentorum libelli sui sub n. 7. adjunxit, quàm ut regulas & observationes Juris & Praxis Germanicæ Generales, circa interpretationem bonorum sive Feudalium sive Allodialium sub unum conspectum daret, ingenuè professus, sibi propositum non fuisse, ut, quoad peculiares facti circumstantias casum cum casu compararet; quod dum in conclusione sua fecit D. Plenipotentarius Palatinus, Sereniss. Hero suo valde præposteram operam præstitit,

titit, utpote cum omnes, qui comparationem ab illo institutam legent, statim deprehensuri sint, causam Sereniss. Ducissæ Aurelianensis ferè per omnes rerum & facti circumstantias favorabiliorem esse.

Ex quibus omnibus cum evidentissimè pateat, per *exceptiones & objectiones* D. Plenipot. Palatini, non esse elisas, sed firmatas potius *petitiones & prætensiones* speciales Libello Aurelianensi comprehensas circa *editionem Inventarij, aliorumque Documentorum hereditariorum & communium* exhibitionem, uti & circa *qualitatem & interpretationem* bonorum, quæ in materia *successionis & renunciationis* pro *Allodialibus* habentur, consequens est.

Laudo subsequuturo etiam secundum illas petitiones & prætensiones libello Aurelianensi specialiter designatas pronuntiari, easdemque Sereniss. Ducissæ adjudicari debere.

Supereft, ut de illis *probationibus & fundamentis* dispiciatur, quæ ex parte Sereniss. Electoris Palatini in hoc processu arbitrari, vel producta, deductaque sunt, vel produci deducique debuerunt.

Incubuisse D. Plenipot. Palatino, ut *facta*, quæ pro tuenda causa Sereniss. Heri sui allegat, probationibus firmaret, indubitati Juris est 1. quia hæ Allegationes habent naturam *exceptionum* judicialium, quæ ab excipiente probandæ sunt. 2. quia, quæ *facti* sunt, non præsumuntur. 3. Quia sunt *facta affirmativa*; affirmanti autem incumbit probatio. 4. Quia versamur in *judicio duplici*, quale est Familix erciscundæ, ubi uterque Actor & Reus est. 5. Quia *formula compromissi Rysovicensis* utrique parti æqualiter præscribitur, quod *Jurium suorum fundamenta deducere debeat*.

Facta ista, in quibus jus & causa Sereniss. Electoris Palatini fundantur, sunt:

I. Quod omnia bona, quæcumque à Sereniss. CAROLO Electore possessa sunt, in Sereniss. Ducem Neoburgic. PHILIPPUM WILHELMUM devoluta sint, tanquam *feuda Imperij recta, & propria, majorum ejus pacto, & providentiâ acquisita*.

II. Quod eadem bona omnia, ne mobilibus quidem exceptis, in eum devoluta sint *Jure Fideicommissi masculini, universalis, & perpetui*, à majoribus ipsius erecti, cum *substitutione reciproca itidem perpetuâ & reali*.

III. Quod in Familia extent *pacta gentilitia, statuta, dispositiones Testamentaria*, denique *consuetudo*, foeminas à Successione in bona à Principibus Palatinis possessa, mobilia & immobilia, feudalia & Allodialia *simpliciter & absolute* excludentia.

IV. Quod in specie Sereniss. Ducissæ Aurelianensis, *iteratâ renuntiatione* ab omni *fraternâ hereditate & Successione* in bona ab ipso possessa, sit exclusa.

Hiscæ stabiliendis citatur insuper Aurea Bulla Caroli IV. & Bullæ Sigismundi Imperatorum, Instrumentum Pacis Westphalicæ, & consuetudo generalis Germaniæ, quâ Foemina ab omni Successione in ditiones & territoria in Imperio sita arceantur; imò quâ ne possidere quidem talia territoria regalem dignitatem annexam habentia, ob sequioris Sexus vitium possint.

Sed quod de consuetudine generali Germaniæ dicit D. Plenipot. Palatinus, non credibile est, illum seriò dictum velle. Nam ne de Abbatissis, aliisque Illustribus Foeminis in Imperio loquamur, quæ territoria & regalia ab Imperatore in feudum tenent, nulla ferè sive Electoris, sive Principalis Familix est, quam non Foemina, præcipuis ditionibus, quas hodie possident, & in quas ipsæ successere, locupletaverint: sicut observant, & probant exemplis, tum ipsius Familix Palatinæ & Bavaricæ, tum Austriacæ, Brunswicensis, Lotharingicæ, Hassiacæ, Wurtembergicæ, itomque Ducatus Juliacensis & Bergensis D. Mylerus ab Ehrenbach, in *Gamolog. person. imp. Illustr. cap. 4. §. 3. & seqq. & D. Iterus de Feudis Imp. cap. 14. §. 13. & seqq.*

Sed quod de feudo & Fideicommisso universalis, de pactis gentilitiis, statutis, & testamentariis dispositionibus jactatur, facilem probationem habuisset, si verum foret.

Duos modos probandi suppeditant Constitutiones Imperii: unum *per testes*, alterum *per documenta*: è quibus *posterior*, juxta qualitatem materiae probandae rem totam confecturus erat.

Non ait D. Plenipot. Palatinus, documenta huc pertinentia, literas scilicet Investiturarum, Instrumenta pactorum & Statutorum Gentilitiorum, tabulas dispositionum testamentariarum periisse, vel eorum originalia in potestate Serenissimi Electoris non esse.

Idem vidit ex *libello Aurelianesi*, & *deductione fundamentorum* factis, quae ab ipso horum documentorum vigore asseruntur, formaliter contradici, & praecipuorum etiam documentorum ipsorum fidem & auctoritatem in dubium vocari.

Cur itaque non produxit, & producendo illa, Sereniss. Arbitris, eorumque Nobiliss. D. Delegatis tempus & operam, Sereniss. partibus sumptus, & molestias processus, sibi verò ipsi prolixissimam inutilium verborum farraginem lucrificet? nimirum quia sciebat, integras copias, non mutilatas, ut in *Justitiâ causâ Palatina Romae ostensâ* factum est, & in eadem lingua, in qua documenta scripta sunt, non verò in versionibus prave, & infideliter, translatis, producendas, & ante inrotationem Actorum, ipsa etiam Originalia ad collationandum & recognoscendum exhibenda fore.

Et rescivit quidem Plenipot. Aurelian. tum temporis, cum hæc res in Aula Palatina adhuc extrajudicialiter cum D. Abbate Morel, & cum D. de Morovas tractaretur, in consilio Electorali decretum esse, *non integra documenta sed excepta tantum exinde communicari debere, ne Gallici Causidici, ex toto illorum contextu, & cæteris ingredientibus, ansam scrupulandi arriperent*: Sed hic metus impedire non potuit, quò minus coram praesenti arbitrio producerentur; ubi non attendetur, quid Causidici unius alteriusve partis scrupulaturi, sed quod arbitri ab utraque parte electi judicaturi sint.

Secundum Constitutiones Imperij productio hæc fieri debuit in ipso termino exceptionis; Secundum Compromissum Ryswicense verò, intra quatuor menses à die Libelli exhibiti computandos. Quoniam verò in istis terminis hæc productio facta non est, & jam amplius in termino Conclusionis, & Submissionis, quæ partibus ad notitiam saltem communicanda est, fieri nequit; Ideo Plenipot. Aurelianensis hisce solemniissime protestatur, ea, quæ de sensu, restrictione, applicatione, & usu istorum documentorum in scriptis suis retulit, tantum ex abundanti, & in casum, quo intra praescriptum terminum producenda forent, relata esse: Cæterum se ea non tantum pro veris & genuinis, sed etiam pro existentibus in rerum naturâ neutiquam agnoscere: Sique fortè contingat, ut D. Plenipot. Palatinus, vel cum iterata sua Conclusionem, vel post illam aliqua documenta coram Arbitrio producat, quorum sibi Plenipot. Aurelianensi ad excipiendum & respondendum Copia data non est, se formaliter, & per solemnem itidem protestationem opponit, & jam de praesenti in antecessum contradicit, ne recipiantur, vel ad acta Arbitrij registrentur, inrotulentur, aut quovis modo adjungantur.

Nam quòd D. Plenipot. Palatinus provocet ad documenta, quæ olim in Causâ Palatino Simmerensi, aut circa has ipsas prætensiones Aurelianenses Ratisbonæ vel Heidelbergæ exhibita, aut publicata dicit, id vanum & irritum subterfugium est. Nam & ipse fatetur, non hic quaeri, quid *olim*, sed quid *nunc* in Arbitrio actum sit, & formulâ Compromissi expressè sancitur, *sententiam*, non secundum alibi producta, etiam si prælo commissa sint, & omnium manibus terantur, sed *juxta exhibita, acta, & probata*, in hoc ipso arbitrio pronuntiandam esse.

Inductio, quæ ex truncatis passibus *literarum investiturae*, additâ aureâ Bullâ CAROLI IV. & Bullis SIGISMUNDI, itémque Instrumento Pacis Westphalicæ petitur, ac si omnia bona à Sereniss. CAROLO Electore possessa, ipsi in feudum ab Imperatore collata fuissent, semper in eo claudicat, & perpetua principij petitione vitatur, quod falso & contra

tra dispositionem Bullarum Cæsarearum & Pacis Westphalicæ supponitur ; Omnia bona, quæ Principes Palatini possident, Electoratus, atque Comitatus Palatino, five unita five incorporata esse, ejusdemque five partes five pertinentias constituere, actus autem unionis five incorporationis nusquam neque citatur, neque producitur. Cumque Imperator, in illis etiam truncatis Investituræ passibus, qui ab ipso D. Plenipot. Palatino adducti sunt, profiteatur, *se Electorem investire de omnibus, quæ ab Imperio in feudum moventur*, attamen ne sic quidem cætera Imperij feuda, sub hac investitura Imperiali comprehendi, apparet ex eo, quod utique etiam Sereniss. Elector Palatinus modernus separatim se de Ducatibus Juliacensi, & Bergenfi, itémque de Ducatu Simmerensi, quamquam quoad hunc nulliter investiri curavit. Quod autem ex eo, quod plura territoria ab uno eodemque Principe possideantur, vel quod Imperator Principem plura territoria possidentem generaliter investierit de omnibus, quæ ab Imperio in feudum moventur, non sequatur *unio* aut *incorporatio*. vel etiam mutatio Allodialium in feudalia, in Imperio vulgatissimi & expeditissimi Juris est : de quo videatur prolixa tractatio D. *Itteri de Feud. Imp. cap. 8. §. 17. & seqq.*

Quærit D. Plenipot. Palatinus, quibus Principatibus & bonis innitatur Electoratus *o-*
etavus, Pace Westphalicâ noviter erectus ? In promptu responsio est, si quis Instrumentum divisionis inter quatuor Filios ROBERTI Rom. Regis consulat. Nimirum in illis bonis, quæ in ista divisione Electoratus attributa, & in inferiori Palatinatu sita sunt ; non autem vel toti Palatinatu inferiori, vel omnibus cæteris bonis, quæ à Palatinatûs Inferioris possessore alijs titulis ante motus Bohemicos possessa, & per Pacem Westphal. ultra inferiorem Palatinatum, Electori CAROLO LUDOVICO restituta sunt. Multò minùs in Ducatibus Lauterenfi, aut Simmerensi, quos eadem pax Westphalica jussit Patruo ejus restitui. add. *Ulter. Assert. Fundam. Aurelian. q. 1. & 2.* Itémque D. *Schilter in Notis ad aur. Bullam*
„ *cap. 25.* ubi observat, quod si præter illum Principatum, cui Jus Electorale inhæret, alia
„ territoria Elector possidet, quibus Jus eligendi non inhæret, tum sine dubio illa alijs Fi-
„ lijs relinqui, & ab Electoratu separari poterunt. Igitur cum Electoratus Saxonicus, non
„ Thuringiæ, non Misniæ, non cæteris Provincijs & Territorijs acquisitis à Serenissima Do-
„ mo Saxonica, sed soli Ducatui, & Palatinatu Saxonico inhæreat, hic solus individuus sem-
„ per habitus, cæteri in Filios divisi.

Applicationem ad Electoratum Palatinum facit *Idem* in sequentibus, & de eo sanè iti-
dem dici potest, quod cum Electoratus Palatinus non Ducatui Simmerensi, non Lauterenfi,
non cæteris Provincijs & Territorijs acquisitis à Sereniss. Domo Palatinâ, & in *adjuncto Ult.*
Assert. Fundam. n. 3. designatis, sed parti tantùm Palatinatûs inferioris in Instrumento divi-
sionis inter Filios ROBERTI Regis Romanorum denotatæ inhæreat, hæc pars sola pro in-
dividua semper habita est.

Neque obstat, quod Palatinatûs Superioris pars, cui antea inhærebat etiam Electora-
tus, inde decerpta, & in Domo Bavaricam translata sit. Nam & sic Electoratus Saxoni-
cus, post translationem ejusdem à Lineâ Ernestinâ in Lineam Albertinam Palatinatu Saxo-
nico adhuc inhærere creditur, licet territorium ejus Palatinatûs, non Electoralis sed Ducalis
Linea possideat. Sufficit enim ad jus radicandum, Investitura simultanea, ad quam Linea
Ernestina cum Albertina, in Domo Saxonica, & in Domo Bavarica Rudolphina cum Willel-
mina ratione Superioris Palatinatûs admittitur.

Quantum ad Fideicommissum Familix, & Substitutionem reciprocâ attinet, versan-
tur Serenissimæ partes in contradictione, quod

1. Sereniss. Elector Palatinus quædam *pacta gentilitia* citet, quibus hoc fideicom-
missum introductum sit, quæ Serenissima Ducissa Aurelianensis rejicit tanquam sublesta,
vel certè dubiæ fidei. vid. *Ulter. Assert. Fundam. Aurel. qu. 3. & adjunct. sub num. 4.*

2. Quod Sereniss. Elector pacta illa velit haberi pro *generalibus, realibus, & totam*
Familiam Palatinam concernentibus : Sereniss. autem Ducissa Aurel. contendit ea, quæ præ-
cipuè illi obijciuntur, uti est pactum de anno 1553. esse *speciale, personale, & ad solam*
transmissionem Electoratus de Linea Electorali ad Lineam Simmerensem restrictum. vid.
adjunct. Ulter. Assert. Fundam. sub. n. 5.

3. Quòd Sereniss. Elector asserit pactis gentilitijs, statutis & dispositionibus testamentarijs *omnia bona, mobilia, & immobilia, presentia & futura*, quæ ab authoribus eorum pactorum, statutorum & testamentorum possessa, & quæ à Posteris illorum & Agnatis collateralibus acquisita unquam fuerunt, vel in posterum acquirerentur, fideicommissò Familix subjecta esse: Sereniss. Ducissa Aurelianensis negat ullam in quocunque pacto, statuto aut testamento Palatino *tanta latitudinis* formulam aut dispositionem reperiri, vid. *idem adjunct. sub. n. 5.*

4. Sereniss. Elector asserit, pacta isthæc in Familia Palatina semper *pro Lege Fundamentali* habita fuisse, Sereniss. Ducissa Aurelian. contendit, ea, quibus præcipuè gloriatur Sereniss. Elector, *neque* ab ipsis authoribus *impleta* aut *executioni mandata*, *neque* in primarijs articulis à Successoribus *observata* fuisse. Vid. de exceptione non implementi *D. Betsius de pactis Famil. Illustr. cap. 7.*

5. Sereniss. Elector affirmat, per pacta ista, statuta & testamenta omnem Principibus & Electoribus etiam Palatinis *alienandi ditiones à se quocunque jure possessas*, & de ijs disponendi *facultatem penitus ademptam* fuisse. Sereniss. Ducissa Aurelianensis contendit, pactis, statutis, & testamentis hisce, nihil aliud quàm *retractum gentilitium*, certo modo, tempore & ordine usurpandum innui.

6. Sereniss. Elector præten dit, ut illorum pactorum & dispositionum *primogenituram & Successionem linealem*, cum *substitutione Masculorum diversarum linearum* introductam: Sereniss. Ducissa negat in *lineis singulis Gradus prærogativam* exclusam esse, vel ob *differentiam Sexus*, de linea ad lineam transitum fieri debere.

7. Sereniss. Electoris postulatum est, fœminas *absoluto præcepto & simpliciter* à Successione removeri: Sereniss. Ducissæ defensio est, eas *comprehendi fideicommissò* prætenso, & à Successione suæ & alterius lineæ, non nisi *præcepto modificato ad earundem renunciationes* arceri. Potueruntne ista, vel inter partes disceptari, vel poteruntne ab arbitris in favorem Sereniss. Electoris judicari, cum nulla istorum pactorum, statutorum & dispositionum instrumenta, documenta aut tabulæ, durante toto processu arbitrari producta sint? an imaginari sibi potuit D. Plenipot. Palatinus toties in flagranti falso deprehensus, nudis assertionibus suis fidem habitum iri? passim quidem querulatur, *actionem Sereniss. Ducissæ nomine non ritè institutam esse*: Si hoc verum foret, ipsum tamen à necessitate ritè producendi documenta probationum, aut deducendi fundamenta assertionum suarum, minimè absolveret: cum secundum formulam compromissi, *eo casu, quo alterutra pars in proponendis, deducendis aut probandis prætensionibus & juribus moram fecerit, licuerit nihilominus alteri parti, in terminis constitutis, jura sua deducere, aut exhibere.*

Carpit quidem non semel D. Plenipot. Palatinus Plenipot. Aurelianensem, quòd argumentatus sit à *jure Agnatorum ad jus Fœminarum* in fideicommissò Familix; Sed hoc illi nunquam in mentem venit. Verùm non immeritò putavit initium sibi faciendum esse, à destruendo vasto illo postulato, quo Electorem tanquam primogenitum in Familia Palatina, omnium bonorum à Principibus Palatinis possessorum Dominum esse contendebatur, ac deinceps, postquam ostendisset naturam & qualitatem bonorum à Principibus Palatinis possessorum, huic vinculo & servituti, etiam supposito fideicommissò Familix, non subijci; eò progrediendum, ut demonstraret sequioris Sexus conditionem non obstare, quò minus bona, quæ ab Agnatis in Familiâ Palatinâ, liberè & jure proprio possideri possunt, etiam ad Fœminas transferantur: post quod jam nihil restabat, quàm ut probaretur, talem actum, respectu Sereniss. Ducissæ Aurelianensis intercessisse, qui ad bona hujusmodi in eam transferenda validus esset: idique præter *Deductionem Fundam. Aurel. adjunct. n. 3.* etiam ipse D. Plenipot. Palatinus præstitit, productis *pactis dotalibus* expressam reservationem Alodialium continentibus. *Adjunct. Respons. Palat. n. 4. art. 7.*

Objicit D. Plenipot. Palatinus: *non potuisse à Seren. D. Electore CAROLO LUDOVICO; dum non secundum statuta Familix comparatam renunciationem exegit, Agnatis conditionem iniquam, & fraudem legi inferri. quod si fieri posset, frustranea & elusoria planè essent pacta Gentilitia & fideicommissaria omnia, pro cujuscunque Agnati libitu, in*
reli

reliquorum etiam ignorantium præjudicium liberè circumveniendæ. Nunquam fanius judicavit hic ratiocinator, quàm cum isti argumentationi suæ subjecit *ejus conclusionem pariter & principium, unde sequitur, absurdissimum esse.* Si genuina & indubia essent pacta illa, quæ citat gentilitia & fideicommissaria, sufficerent ad probandum, fœminas per statuta primæva Familiæ Palatinæ, à Successione Allodialium non excludi nisi renuntiationibus modificatis; docet autem in terminis *D. Betsius de Pact. Famil. illust. cap. 4.* quòd, *si fœmine modificatis renuntiationibus in favorem masculorum, & Familia, juri suo renuncient, non possint deinceps à masculis in illarum præjudicium statuta vel pacta fieri latiore exclusionem inducentia.* Ut adeò Seren. Elector CAROLUS LUDOVICUS Agnatis nullam injuriam fecerit, dum primæva statuta Familiæ sequendo, jure suo usus est: cum præsertim exempla, adeoque usum illorum statutorum ante oculos haberet, Filiarum Palatarum, quæ renuntiationibus suis, nominatim *immobilia, vel allodialia omnia, vel quæ testamento, aut donatione, à Parentibus sibi relinquerentur, ac in specie, in casum, quo Masculi linea sua defecissent, sibi reservaverunt.* Vid. *ult. assert. Fund. Aurel. dilucid. 3. add. Instrumentum donationis propter nuptias Blanchia Anglica factæ citatum in ead. Ult. assert. dilucid. 1.* itémque datio in dotem castri Keyferswerth ab eodem Roberto, qui decantatæ Constitutionis Rupertinæ de anno 1395. author jactatur, anno 1399. Filiæ suæ ADOLPHO, Comiti Cliviæ nuptæ factæ, cujus Instrumentum extat in *Registro dicti Roberti Mandatariis Palatinis 21. Junij 1698. restituto, sub fide, illud in cursu arbitrij repræsentandi.*

Neque hic versamur in casu *Pactorum Secretorum*, aut Agnatis occultatorum, sed *publicorum, & ad plenam Agnatorum notitiam multis modis perductorum, & ideò illis per integrum ferè triginta annorum spatium, non contradicentibus, ad perfectam validitatem perductorum.* Sic enim jus & factum Agnatorum inter se, validum reddi, *reliquis Agnatis non contradicentibus,* ipse D. Plenipotentiarius Palatinus asserit. Verè autem absurdum est dicere, quòd *fraus legi fiat* quando Successiones Fœminarum Illustrium ad dictatum Juris naturalis, Gentium & civilis reducuntur: Cujus intuitu *S. Augustinus* legem Voconiam, tanquam illarum Juribus adversam, iniquissimam nominat: *Justinianus* autem Imperator, rejectâ illa qualicumque commoditate, quâ Jura Successionum ita constituta erant, ut plerumque hæreditates ad masculos defluerent, sed quibus tamen *Sorores Germanæ,* vigore *consanguinitatis,* masculis remotioribus præferebantur, nimiam subtilitatem, & non piam differentiam inter Masculorum & Fœminarum Successionem, eosque, qui eam introduxerunt, naturæ accusatores appellat. vid. *§. 3. Inst. de legit. Agnat. Success. l. 14. Cod. de legit. hæred.*

Sed instat D. Plenipot. Palatinus, Sereniss. Ducissam Aurelianensem ipsam, in iterata, sua renuntiatione, id est in Apocha solutæ Dotis productâ inter *adjuncta Responsioni sub n. 5.* reservationem Allodialium restrinxisse *ad consuetudinem Electoralis Domûs Palatinæ:* Juxta hanc autem consuetudinem fœminas non admitti ad Successionem ullorum Allodialium, neque mobilium, neque immobilium.

Verùm an non videt, se, dum nimium amplectitur, nihil constringere, & reservationem Allodialium non limitare, sed penitus in Regis Christianiss. & Sereniss. Ducis Aurelianensis ipsiusque Domûs Electoralis Palatinæ ignominiam evertere? Deinde se jura & leges interpretationis Juridicæ pervertere, dum sibi explicationem ejus clausulæ arrogat, eamque ex sua mente & utilitate partis suæ interpretari nititur, quæ in actibus unilateralibus, qualis est apocha dotis solutæ, à proferente & ex ejus mente & commodo unicè petenda est. *L. 96. & ibi D. Jacob. Gothofr. ff. de Reg. Jur.*

At Sereniss. Ducissa Aurelianensis, quæ clausulam illam protulit, profitetur, se eam relatum solummodo velle ad significationem bonorum Allodialium, ut nimirum intelligatur, eam sibi reservasse bona, quæ secundum usum, morem & consuetudinem Domûs Palatinæ, quoad facultatem alienandi, de ijs, vel inter vivos, vel ultimâ voluntate disponendi pro Allodialibus habita sunt, qualia nimirum in *libello suo, & in adjunct. ulter. assert. Fundam. Aurel. sub n. 3.* designari curavit.

Sed regerit tamen idem Plenipotentarius, Sereniss. Ducissam ad Allodialium quacumque Domus Palatina Successionem admitti non posse, *quousque non probaverit Filias renunciatas ad immobilium Successionem aliquando admissas, & consequenter admitti solitas fuisse, & quia procul dubio recordatus est, se ipsum qui consuetudinem allegat, non Sereniss. Ducissam Aurelianensem contra quam allegatur, de probatione ejus sollicitum esse debere*; ideò provocat ad exemplum Successionis Electoris OTTONIS HENRICI ultimi è linea Electorali primæva Masculi, à qua tam ratione mobilium quàm ratione immobilium, non tantum Fœminæ, sed etiam Agnati in pari gradu constituti exclusi fuerint: & denique rationem sibi reddi postulat, *quare tot Fœmina in Familia Palatina, quarum tamen quadam, quod notandum, non renuntiaverunt, cum matrimonio copularentur, ad Successionem immobilium admissæ non sint?*

At enim circa exemplum Successionis OTTONIS HENRICI oblitus est Ducatus Neoburgici in alium utique Agnatum, quàm qui Electoratus Successor factus est, translatus: deinde non consideravit, FRIDERICUM III. ex pacto speciali ad Successionem OTTONIS HENRICI, etiam ratione Allodialium vocatum fuisse: Sereniss. autem Ducem Neoburgicum PHILIPPUM WILHELMUM pacto speciali se obstrinxisse ad hæreditatem allodiam hæredibus allodialibus Sereniss. Electoris CAROLI restituendam: quin & in casu præsentis, non contendere *Fœminam alterius à defuncto lineæ, cum Agnatis in eodem aut pari cognationis gradu consistentibus, sed fœminam, quæ ad Successionem defuncti aspirat, consistere in eadem cum ipso lineæ gradu proximo; Agnatum autem contradicentem esse alterius lineæ ultra decimum à defuncto gradum remotum.*

Jam autem qui consuetudinem allegat, *debet eam probare, ex frequentia actuum, qui sint conformes; si quidem ex actibus difformibus consuetudo non inducitur; ita ut non sufficiat generatim de ea constare, sed plenè demonstranda sit in specie specialissimâ, præsertim in iis, quæ litis decisionem respiciunt, & ubi, sicut in nostro casu, de non usu juris communis disceptatur: ubi scilicet necesse est, ut probetur, & casum jure communi comprehensum extitisse, & contrarium observatum fuisse*: quem admodum inter scriptores Juris publici Germanici, hæc omnia circa probandam in tribunalibus Imperij consuetudinem, observat D. Reincking. de Regim. Secul. Imp. Rom. lib. 2. cap. 9. §. 2. & seqq. unde si tantopere interest D. Plenipotentarij Palatini scire, *quare tot Principissæ Palatinæ non sint ad successionem immobilium admissæ*; facile illi responderi poterit: quòd expressâ, solemnî, & tam Jure gentium, quàm jure publico Imperij, validâ conventionem omnia Domus suæ allodialia non reservaverint: vel quòd non saltem paternæ, & maternæ, sed etiam fraternæ & collateralis, nec tantum feudaliæ sed etiam Allodialium cunctorum successionem jurato renuntiaverint, vel quòd non fuerint hæredes ultimi masculi lineæ suæ, vel denique jus suum aut persequutæ non sint, aut ad id persequendum viribus & auxilio, protectioneque sufficienti destitutæ fuerint: contingere enim in imperio posse, ut sine suo externo jus careat, nisi vires ministras habeat, testari poterunt aliquot Principissæ Palatinæ, quæ licet nondum dotata nec provisæ, avitis tamen ditionibus, contra expressam dispositionem patrum Gentiliorum expulsæ, precarijs & emendicatis pensionibus, splendori generis sui paràm convenientem vitam ducunt.

Ita ex omnibus munimentis suis depulsus D. Plenipot. Palatinus, quodnam in eo præsidium se reperturum speravit, quod ultimo loco objicit, *renunciationes Principissarum Palatarum se ad illarum exclusionem non habere per modum conditionis, sed per modum obligationis: eas non ad esse exclusionis, sed ad bene esse pertinere; easdem extendi debere ad omnia Allodialia, & quæ pro allodialibus habentur; quoniam si de feudis propriis tantum intelligerentur, inutiles essent, quia ab hisce fœminæ ipso jure arcentur?*

Nonne 1. Ipsa exempla, ad quæ provocat D. Plenipot. Palatinus Principissarum Palatarum, *quæ cum nubent, non renuntiaverunt*, probant, si adest aliqua obligatio renuntiandi, eam in Domo Palatinâ pro generali agnitam non esse? an 2. obligatio renuntiandi, *modum renunciationis determinat?* & an non è contra è diversitate renunciationum notatâ in ult. assert. Fundam. Aurel. dilucid. 3. apparet & *modum & objectum renuntiandi liberum mansisse?*

mansisse? Num. 3. in facto verum & certum non est, renunciationem Sereniss. Duciss. & Aurelianensis *juratam non esse*, & in eâ tantum *successionis feudalis paterna & materna*, non verò *Successionis feudalis fraterna*, nec *successionis allodialis* ullatenus, adeoque nec paterna, nec materna abdicationem contineri: imò in continenti successionem in omnia allodialia Domûs suæ expressè reservari? quod si 4. Renunciationes Principissarum Palatarum ad bene esse tantum pertinent, nihil absurdi est, si *ratione bonorum feudalium* habeantur pro superfluis.

Quin si hypothesis D. Plenipot. Palatini subsisteret, quòd etiam absque renunciatione, per ipsa pacta & Statuta familiæ, *Principissa Palatina à Successione allodialium excludantur*, essent etiam renunciationes allodialium inutiles & superflua, noménque Dei, quod adhibitis ad illas juramentis invocari solet, in vanum usurparetur.

Quòd autem renuntiatio à re ad rem, videlicet à *successione feudali* ad *allodiam* interpretando extendi non debeat, sed strictè, imò strictissimè, atque ita sit interpretanda, ut renuntianti minimùm noceat quàm fieri possit, adeò trita est regula, ut juxta quorundam Doctorum pronuntiatum, contra eam hiscere, sit in Solem jacula contorquere. vid. de eâ *Pauli Galerati Tractatus de Renunciationibus*, tom. 1. cap. 9. & seqq. & *D. Kellenbenz de Renunciatione Successionis*, q. 26. & q. 36. ubi etiam docet, *renunciationem interpositam de Successione paternâ vel maternâ non præjudicare filia in fraterna Successione*.

Si tandem vel maximè favor renunciationis esset publicus, nihilominus fundaretur solummodo in ratione *consilii* Politici; cùm favor filiarum renuntiantium fundetur in ratione *Juris* naturalis, gentium, & Civilis, quod illas ad proximorum suorum successiones ipso consanguinitatis vigore vocat: quamquam etiam illustribus affinitatibus cum Regibus & Principibus exteris contractis, non minùs quàm sanguinis vinculo, favor consilij Politici & salutis publicæ, tum Imperij tum Familiarum Principalium patrocinetur: uti demonstrat *D. Mylerus ab Ehrenbach in Gamologia Personar. Imperij Illustr. cap. 3. & 4.*

Quoniam igitur Sereniss. Duciss. Aurelianensis prætensiones atque petitiones juxta formulam compromissi Ryfwicensis libello ritè exhibito designatæ, & intra terminos ibidem præscriptos Jura ejus, juriùmque fundamenta producta, & solidè deducta; ex adverso autem isthac jura, prætensiones & petitiones, neutiquam elisa; minimè verò pro Sereniss. Electore Palatino intra peremptorios illos terminos, fundamenta jurium, quæ habere prætendit, producta aut deducta sunt: Ideò Plenipotentarius Aurelianensis. **CONCLUDENDO** petit, juxta petitiones illas & prætensiones libello à se die 26. Octobris 1699. arbitrio exhibito comprehensas & designatas pronuntiare: ac simul decisionem causæ sub protestationibus & reservationibus nomine Sereniss. Duciss. Aurelianensis interpositis arbitrij sententiæ submittit.

**Nobilissimorum Sacræ Cæsareæ Majestatis & Sacræ
Regiæ Majestatis Christianissimæ Plenipo-
tentiariorum**

observantissimus

P. De. THESUT, Sereniss. Principis ac D. D. PHILIPPI Sac. Regiæ Maj. Christ. Fratris unici Ducis Aurelian. &c. & Sereniss. D. D. CAROLÆ ELISABETHÆ Delegatus Plenipotentarius.

Communicetur Sereniss. Domini Electoris Palatini Plenipot. D. Joanni Richardo Zachmann ad notitiam, & prævia Collatione utriusque partis adjunctorum cum originalibus, innotulentur acta in præsentia D^{norum} respectivè Plenipotentiariorum & Mandatarii. Francofurti die 26. Octobris 1700.

P. DE THESSLT, Secret. Princ.

pie ac D. D. PHILIPPI Sac. Regie Maj.
Christ. Franc. imp. Ducis Austriæ, &c. & Se-
reniss. D. D. CAROLAE ELISABETHÆ De-
legatus Plenipotentiariorum.

Commis-

BBB

ULTIMA ET REPETITA
CONCLUSIO, ET RESPECTIVE - ACTIONIS
EXCLUSIO, AC FORMÆ COMPROMISSI SERVATÆ
DEMONSTRATIO

Serenissimi Principis ac Domini , Domini
JOANNIS WILHELMI, Comitum Palatini ad Rhenum,
Sacri Romani Imperij Archi-Thesaurarij & Principis Electoris, Bavariæ, Julix, Cli-
viæ & Montium Ducis, Comitum Veldentiz, Sponhemij, Marcæ, Ravenspergæ
& Mœrsæ, Domini Ravensteinij &c. In causa Compromissaria inter ipsum, tan-
quam Reum conventum, ex Una

Et

Serenissimum Principem ac Dominum , Dominum PHILIP-
PUM, Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ Fratrem unicum, Ducem Aurelia-
nensem, Valesiensem, Carnutensem & Nemurcensem, ac Serenissimam Domi-
nam CAROLAM ELISABETHAM, Ducissam Palatino-Bavaram, ejus Conju-
gem, tanquam Actores ex altera parte;

Opposita

Ulteriori sic intitulatæ assertioni Aurelianensi, Exceptionibus
& Dilucidationibus nuper productis.

Serenissimorum ac Potentissimorum Dominorum Arbitrorum,
Sacræ Cesar. Majest. & Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ
Nobilissimi Domini Delegati

PLENIPOTENTIARIUM.

Orrexit equidem jam nuper Conclusionem suam & submissionem,
Plenipotentarius Palatinus, omniâque hætenus juxta formam Ar-
bitrij ex parte sua peregit; Cum verò Dominus Plenipotentarius
Aurelianensis suis prioribus non contentus, ex sua parte sic intitu-
latam Assertionem, Exceptiones & dilucidationes attulerit, pro mo-
re multa nova in factò & jure, utut nihil relevantia, cum varijs
protestationibus & reservationibus, in terminis convitiandi, non ju-
tis ordine progrediendi, animum spirantibus, & in propriam Au-
thoris contumeliam redundantibus admiscendo, contra articulum
8. Pacis Ryswicensis, ideo necessitate coactus Plenipotentarius Pa-
latinus, ut singulis punctis ordine, quo allata nunc sunt, cum fundamento respondeat,
omnibus contrarijs imprimis generaliter & specialiter contradicit, ea verò, quæ pro Sere-

Ccc

nissimo

nissimo Reo convento ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, nunc vel alias quomodolibet facientia adduxit, pro confessis habet, simul verò huic suæ repetitæ Conclusioni & respective Actionis exclusioni, sequentia hæc supposita, & fundamenta irrefragabilis veritatis præmittit, vel ex antea actis quodammodo repetit, ut ex ijs non difficile sit, oppositis istis ulterioribus satisfacere, simulque concludere, non modo summo ac optimo jure ad Serenissimum Electorem Palatinum, seu Reum conventum pertinere Electoratum, seu Comitatum Palatinum, sed & omnia reliqua tam immobilia, quam mobilia, quæ una cum Electoratu apprehendit jure Majorum in se ab ultimo defuncto Electore CAROLO transmissa, & injurios planè in Regem Christianissimum & Serenissimos Duces Aurelianenses fuisse, quique illis harum litium & exitiosi belli inde secuti authores fuerunt.

Et quidem I. Juris est non controversi, Reges, Principes ac Duces, similesque Præsides, ac Provinciarum Rectores duplex Patrimonium habere, vel habere posse; aliud Sacrum ac Publicum, sive Rei Sacræ ac Publicæ, aliud Privatum, sive Rei privatæ. Illud Regni ac Ducatus Patrimonium est & Thesaurus: hoc proprietate & Dominio Regis vel Ducis; Illud omnem alienationem respuit: hoc pro arbitrio Regis vel Ducis alienatur; Illud successionis hæreditariæ communis ac promiscuæ viam non ingreditur; hoc successioni communi ac vulgari subjacet. Illud ad solum Imperij, Regni vel Ducatus successorem transit; hoc quibusvis hæredibus obvenit; In illo non jure Communi, sed singulari, non jure hæreditario, sed jure Regni ac Ducatus, non ex persona & devisione defuncti, sed ex legis, vel consuetudinis, aut conventionis ordine, non titulo universalis, sed particulari Reges ac Duces succedunt, uti hæc in simili causa per jura & auctoritates à se allegatas deducit Ernest. Cothmann *Respons. vol. 5. respons. 1. n. 189. & seqq.* Joann. Limn. *in not. Reg. Franc. lib. 2. cap. 2.*

In præsentī nunc controversia Serenissimus Reus conventus successit ultimo defuncto Electori CAROLO, jure Ducatus & titulo singulari: jure quidem sanguinis, sed citra onus & nomen hæredis: Serenissima verò Domina Aëtrix, tanquam soror, hæres esse contendit Allodialis, universalis, atque sic succedere titulo universalis, communi ac vulgari. Ille ergo, seu Elector Palatinus, successit in omni Patrimonio publico; Illa verò, seu Serenissima Ducissa Aurelianensis in privato, si quod adest: Nempe quicquid ferè Reges, Electores & Principes habent, id regulariter est fiscale & Jurisdictionale, quod à Regia vel Ducali dignitate non separatur, atque ita filiabus ipso jure non debetur, quippe quæ ut sceptri, ita arcium quoque & Ditionum sunt incapaces. Quoniam verò præter fiscalia & publica, NB. privata quoque allodialia Principes possidere possunt, quæ non contemplatione Dignitatis acquiruntur, in his succedere possunt cæteris paribus fœminæ; Ita ferè in terminis Barthol. Muscul. *de success. Convent. & anomal. membr. 2. class. 1. conclus. 5. lit. G.* Atque ex hoc solo fundamento tota liquescit causa, & Serenissima Ducissa succedit in Privatis allodialibus, seu defuncti Serenissimi Domini Fratris privato Patrimonio, quatenus nimirum Pacta Gentilitia, & propria hac in parte non obstat iterata renunciatio, ac si, quod tale Patrimonium, docere possit non verò in Patrimonio publico, Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino, neque arcibus ac ditionibus, rebusque omnibus tam mobilibus quam immobilibus, ad hoc patrimonium publicum pertinentibus.

Alterum fundamentum est. Sicut ex generali consuetudine Germaniæ, Principatus, Ducatus & Comitatus, tanquam feuda Regalia & Majora, ex natura sua sunt individua, & juri Primogenituræ deferuntur, ut probat cit. Ernest. Coth. *cit. volum. 5. Resp. 1. n. 251. & seqq.* ita specialiter, quoad Domum Palatinam & Bavaricam seu Palatino-Bavaricam, hoc jus Primogenituræ jam ante tempora Auræ Bullæ Caroli IV. Imperatoris vertebatur, ut testis est Arnold. Engelbrecht *inter Disput. Basileens. vol. 4. Disput. d. success. in Elect. thes. 30.* Et videre est in Pactis Palatinis d. *Ann. 1357. 1368. & 1378.* postea verò inter Rupertos juniores & seniores Anno 1395. propriè stabilitum fuit, cum expressa ista & irrevocabili conventionione: Imò. ut jure Primogenituræ Primogenitus cum suis descendens non solum succederet NB. in Electoratu, sed etiam reliquis ditionibus, ad Comites Palatinos spectantibus, verbis: *Dass fürbass allezeit &c.* 2do. ut jus hoc Primogenituræ non solum ad Bona, tunc ad paciscentes Rupertos spectantia, & ab iis possessa pertineret, sed etiam ad futura & acquirenda extenderetur, verbis: *oder fürbass gehören würden*; 3°. quod, & si tunc op-
pida

pida & arces uni alterive secundò genito vel tertio genito, in vim appanagii & provisionaliter attributa fuerint, ea tamen divisio juri Primogenituræ non præjudicaret verbis: *man es auch für keine Theilung halten solle &c.* 4.to expresse ibi conventum, ut, si filij secundò vel tertio geniti sine prole mascula decederent, Bona sic eorum morte aperta, ad Primogenituram reverterentur, verbis, *Welcher aber unter Unsern jüngsten Söhnen &c.* Hanc duplicem de Jure Primogenituræ ordinationem Rupertinam præcesserat seu intercesserat Anno 1356. Aurea Bulla Caroli IV. Imperatoris, ubi cap. 7. & 25. hoc jus Primogenituræ quoad omnes Electoratus sæculares, & in specie quoad Electoratum Palatinum, publica Imperij lege fulcitum, post verò Anno 1414 & 1434. Constitutione Sigismundi Imperatoris, quoad Comites Palatinos Rheni declaratum, à tot verò sæculis non modò in Archi-Domo Palatina servatum, sed varijs insuper Conventionibus de Anno 1545. 1551. 1553. & 1557. ac alijs multiplici Testamentaria Ordinatione inter præfatos Comites Palatinos repetitum, Jurisque jurandi religione roboratum, & ipsis investituris Cæsareis, tum Electoris FRIDERICI Tertij, tum reliquorum Electorum omnium confirmatum, agnitum etiam, & novissimè in famosa Simmerensi Causa propugnatum fuit, scriptis in publicum vulgatis per Serenissimum defunctum CAROLUM LUDOVICUM Electorem, Patrem Sereniss. Ducissæ Aurelianensis. Quibus ita positis, sequitur sponte sua conclusio: Qui succedit Jure Primogenituræ, ad eum pertinent non solum Regnum & Ducatus, sed etiam res mobiles, Thesauri, Bombardæ, fructus pendentes, annui redditus, & quæcunque ad Regni vel Ducatus aut Comitatus utilitatem sunt destinata. Christoph. Besold, *tract. de success. qua Regni sit jur. dissert. 5. Thes. 1.* Atque eò usque hæc vera sunt, ut hac ratione in Italia Fratri minori ex potentissima familia oriundo, sua ætate denegatam fuisse divisionem thesauri cum ipsius quidem magna indignatione, sed summo jure, attestetur Nicol. Bets. *de pact. & statut. fam. Illustr. cap. ult. §. 12.* Sed Serenissimus Reus conventus successit jure Primogenituræ in Electoratu Palatino, & omnibus Ditionibus eò pertinentibus, verbis: *Alles also fürbass beyammen unzertheilt &c.* Ergo ad eum pertinent omnia enumerata, tam feudalia, quàm allodialia, tam mobilia, quàm immobilia, Serenissima verò Ducissa Aurelianensis habebit illa privata allodialia, quæ ad privatum Defuncti Serenissimi Fratris Electoris patrimonium pertinuisse, & in quibus fœminas juxta Serenissimæ Domus consuetudinem olim successisse, probare poterit.

Tertium fundamentum est. Negari non potest, illa Pacta Primogenituræ prædicto modo toties inter Comites Palatinos Rheni ab aliquot centenis annis repetita & jurata, & à tot Imperatoribus Romanis, tum ipsis investituris feudalibus, illarumque tenore, tum iteratà toties ampla Serenissimæ Domus jurium & privilegiorum renovatione & confirmatione confirmata, atque in ordine ad successionem Electoralem, Instrumento Pacis Westphalicæ cap. 4. art. 10. stabilita, ab Electoribus etiam & Comitibus Palatinis omnibus, maximè verò Sereniss. Dominæ Actricis Genitore, CAROLO LUDOVICO, nec non Dignitatis Electoralis in linea Simmerensi authore, FRIDERICO nempe Tertio Electore, prout ex Investitura Ipsius patet, pro norma & regula succedendi agnita, nihil aliud esse, quàm Pacta Gentilitia &c. unde iterum concludit Plenipotentarius Palatinus: sed qui in Romano Germanico Imperio ita succedit ex Pactis Gentilitiis, eveniente conditione, si altera linea sine omni prole mascula extincta est; is succedit non secus in omnia defuncti Bona, tam mobilia, quàm immobilia, tam feudalia, quàm allodialia, quàm si ex Testamento succederet, teste Joanne Casp. Gütlich *inter disput. Basileens. vol. 5. Disp. d. Confrat. th. 5. & 8.* hinc non omnia, sed ea tantum allodialia renunciando sibi reservavit Serenissima Domina Actrix, ad quæ fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sunt solitæ.

Quartum est. Ut præcedentibus Electoribus Palatinis, ita nominatim FRIDERICO Tertio, primo ex linea Simmerensi Electori, in feudum ab Imperatore MAXIMILIANO II. concessa fuerunt omnia Regalia & feuda, ex successionem OTTONIS HENRICI ad se devoluta, id est, Electoratus Palatinus cum omnibus pertinentiis, Dominijs, terris, hominibus, castris, bonis, prout ea ab Electoribus, PHILIPPO, LUDOVICO, FRIDERICO, & OTTONE HENRICO possessa fuerunt, & ad præfatum FRIDERICUM III. vigore Aureæ Bullæ, Pactorum Familix, & ordinis succedendi in Domo Palatina recepti, pervenerunt, eodemque irrefragabili jure in moderni Serenissimi Domini Electoris Serenissimum Genitorem, & ab hoc in illum translata. Verum, qui ita succedit in feudo Regali, ut Dux,

vel Marchio, non modò succedit cum exclusione omnimoda fœminarum, quæ ordinaria successio feudalitatis est: sed etiam succedit in rebus, tam immobilibus, quàm mobilibus, ita ut ad eum pertinere quoque dicantur fructus pendentes, annui redditus, nomina debitorum, pisces, fera, &c. & omnia reliqua in usum publicum Ducatûs vel Marchionatûs destinata, & (quod summè notet Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) ita quidem, ut in dubio præsumptio sit, hæc omnia ad publicum Ducatûs vel Marchionatûs patrimonium, & usum destinata & comparata esse, consequenter asserenti, alia bona adesse, incumbat probatio, tradit hoc solidissimè & docet ex professo Henric. Bocer. *Tract. de success. in feud. cap. 3. quæst. 49. & seqq.* cui in terminis suffragatur. Ludolph. Schrader, *d. feud. 2. part. 9. princ. sect. 4. n. 13.* cujus verba hæc sunt: *Oftavò hæc conclusio fallit, quando feudum est Regnum, Ducatus, Comitatus, vel aliter regale, tunc enim omnia Bona mobilia, percepta ex tali feudo, vel ejus contemplatione, & ad Patrimonium publicum pertinent, & eum sequuntur, cui hoc feudum applicatur: quin imò hoc casu omnia mobilia Vassalli (notet hoc iterum Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) præsumuntur acquisita ex feudo, vel ejus contemplatione, eamque ob causam & ad Patrimonium publicum spectant, & illi acquiruntur, cui feudum applicatur:* hucusque Schraderus, feudorum celeberrimus scriptor. Subsumit rursus bonâ venia Plenipotentarius Palatinus, sed Serenissimus Reus Conventus successit in feudo regali: Ergò ad Eum pertinent juris præsumptione præter feudum, & omnes res immobiles illuc spectantes, etiam omnes res mobiles, nisi quas speciatim Serenissima Ducissa Aurelianensis docuerit, contemplatione illius feudi Regalis, seu Electoratûs & Ducatûs Palatini comparatas non esse, id quod hucusque nec quoad rem minimam præstitit, neque unquam præstabit, proinde non modò in posterum jure nihil petitura, sed, quæ indebitè accepit, restitutura, damnâque, quæ dedit, compensatura.

Quintum est. Quemadmodum aliàs ex usu Imperij Romano-Germanici est, ut Ducatus vel Principatus ex multis tam allodialibus, quàm feudalibus collectus fiat corpus individuum, & tanquam feudum Imperio recognoscatur, atque in legitimos successores feudales transferatur, ut testis est Theodor. Reincking *de Regim. sacul. & Eccles. lib. 1. class. 4. cap. 17. n. 190. & seqq.* Ita in præsentî casu insuper non solum per Investituras Cæsareas, jam Pacem Westphalicam antecedentes, sed etiam postea in vim & executionem illius subsecutas, atque etiam per pacta Gentilitia suprâ memorata, omnes reliquæ Ditiones Palatinæ, Urbes & Castra, & quæque bona, & quomodocunque huc spectantia, acquisita & acquirenda, sunt Electoratu & Juri Primogenituræ in Archi-Domo Palatina recepto & introducto, ita & incorporata & unita, ut in successione hac nec feudalitatis ab allodialibus, nec allodialia à feudalibus, nec mobilia ab immobilibus, nec immobilia à mobilibus, nec particularia ab Universalitate, nec Universitas à particularibus ulla ratione separari possint vel debeant: Et certè, si ex solenni inter FRIDERICUM Tertium Electorem, Atavum Sereniss. Ducissæ Aurelianensis, & WOLFGANGUM Proavum moderni Seren. Electoris Palatini pro se & Tutoris nomine Ducis GEORGIJ JOANNIS, Bruchsalæ Anno 1562. inita conventionem, ipsa etiam suppellex Argentea, vestes & alia ideo FRIDERICO Tertio Electori obvenierunt, quòd ea Dux OTTO HENRICUS eo ipso, dum Elector factus est, consecutus fuerit, & quidem conformiter ad priora pacta Gentilitia, præsertim de Anno 1553. ubi inter Electorem, qui tunc erat, reliquosque Comites Palatinos omnes expressè conventum, vel ipso referente & fatente CAROLO LUDOVICO, Sereniss. Ducissæ Genitore, quòd successio fiat in omnia bona mobilia & immobilia, nullo jure niti potest prætensio Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianensis, ut sole meridiano clarius est.

Sextum est. Quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis hoc judicium petitionis hæreditatis moveat contra Serenissimum Reum Conventum, atque bona tam immobilia quàm mobilia ex hæreditate Serenissimi defuncti Fratris exigat, viventibus tot maribus, Comitibus Palatinis Rheni, est exemplum sine exemplo; Utut enim casus sæpè, imò sæpissimè tulerit, filias & Principissas, Comites Palatinas superesse Parentibus, & Fratribus, nulla tamen fuit, quæ præter dotem unquam ex successione simile quidquam obtinuerit. Imò ex Genealogia constat, FRIDERICUM Tertium Electori OTTONI HENRICO decimo gradu Agnationis conjunctum fuisse, & nihilominus solum illi successisse, in facto notorium est, utut plurimi Ejus amitini, seu amitinarum filii superessent, ad quos aliàs tota hæreditas pertinuisset, si jus cognationis, seu fœminea successio in Palatina Domo locum haberet. Sic etiam

am

am Dux JOA. CASIMIRUS, unicâ relictâ filiâ, decessit, quâ tamen non obstante, illi FRIDERICUS IV^{us}. non modò in terras, appanagij loco assignatas, sed in omnia etiam mobilia, juxta consuetudinem Domûs, successit. Sic pariter FRIDERICUS LUDOVICUS successit in Ducatu Bipontino FRIDERICO patrueli; sic successit CAROLUS, Sueciæ Rex FRIDERICO LUDOVICO, licet in utroque casu filiæ ex defuncto superstites adessent; Pariter moriente Electore OTTONE HENRICO plurimi fuere amitini, seu illius amitarum filij, ad quos, ceu gradu quarto secum junctos potius, quàm ad FRIDERICUM III. Simmerensem tota hæreditas spectavisset, nisi fœminæ Palatinæ, earumque descendentes utriusque sexûs, tanquàm jam in alia familia constituti, à successione fuissent remoti. Quin imò etiam hisce temporibus plurimi supersunt Principes, propiore aut pari gradu OTTONI HENRICO conjuncti, atque est Serenissima Ducissa Aurelianensis, quæ proinde, si vel hodie Linea Primogenita deficeret, ab illis planè excludi, ab his verò non nisi in partes admitti posset, si nempe Jus privatum & fœminea successio locum haberet; imò tali casu Ipsa Serenissima Ducissa Aurelianensis, cognationis jure utens, non modò Serenissimum Patrem, si solo agnationis jure niti vellet, sed vel Tritavum FRIDERICUM Tertium exclusura foret, quod quàm impertinens sit, nemo non videt.

Septimum. Pro abundanti cautela, etsi filiæ Principissæ Palatinæ per præfatos modò titulos & causas immediatè præcedentes, quam diu supersunt & supererunt masculi, ab omni successione, tam in immobilibus quàm mobilibus rebus, bonis tam feudalibus, quàm allodialibus, juxta consuetudinem etiam Domûs Palatinæ, ipso jure exclusæ sint, solâ honestæ dotis provisione contentæ: tamen in præmissis Majorum pactis, & Conventionibus Gentilitijs insuper cavetur, quòd eæ in favorem masculini stemmatis renunciare debeant, ut videre est ex ijs, quæ antiquitus inter Comites Palatinos, præprimis Anno 1395. & 1444. placuere, in quarum Constitutionum & Pactorum vim & executionem, Ipsa etiam Serenissima Domina Aëtrix geminatò renunciavit; quare etiam ex hoc capite iniquam foveri causam à Domino Plenipotentiaro Aurelianensi, facilè quivis pronunciaverit rerum æquus æstimator.

Octavum. Observatum est hæctenus in toto Orbe Romano, quòd in Ditionibus beneficiariis majoribus, soli masculi ex eadem Domo nati succedant, fœminæ verò omnium planè bonorum, præsertim immobilium incapaces, excludantur. Hujus Juris non scripti, seu consuetudinarii observatio, utut juri scripto primâ fronte repugnare videatur, tam insignem tamen ex utilitate publica habet rationem, ut Jura scripta libenter cedant. Text. & DD. *in cap. 1. §. notandum feud. 1. cap. 1. §. in jud. feud. 2.*

Siquidem, cùm tales Principatus ac Ducatus immediata existant Imperii membra, non reciperent particularem divisionem per successionem allodiam, quin ipsum Imperium simul diminueretur, quod est, & dicitur esse abominabile, Text. & DD. *in cap. 55. feud. 2. §. præterea Ducatus.* Ut proinde sit firma consuetudo generalis, notoria & velut per manus tradita, quòd nulla adhuc fœmina in Orbe Romano obtinuerit petitione hæreditatis bona, immobilia vel mobilia ex majoris dignitatis beneficio; verba sunt propè formalia D. Joann. Oldend. in facto prorsus simili, Conf. Marpurg. *vol. 2. conf. 5. n. 103. & 108.* Quòd si verò nulla fœmina unquam successerit in feudo Regali, vel simili Ducatu, vel Marchionatu etiam non feudali, neque unquam obtinuerit petitione hæreditatis contra hujusmodi Dignitatis successorem, quomodo prima obtinebit Serenissima Ducissa Aurelianensis? Quomodo illa prima nititur contra torrentem, & Plenipotentarius Ipsius Domum Palatinam, tot centenis annis in Imperio inter Electores & Reges Romanorum florentem, bonis suis spoliare, lacerare & pessundare allaborat?

Denique si 9. hæc omnia fingantur abesse, & adesse quædam Territoria, feuda & allodialia, quorum capax existat fœmina cum masculo; attamen Serenissima Ducissa Aurelianensis vix, ac ne vix quidem ut extera, & non solum in alienam familiam, sed regionem translata, ad ea aspirare posset, postquam plus quàm notorium est, quòd Galliæ leges etiam non ferant, vel cespitem, aut glebam terræ ex Ducatu vel Regno Galliæ simili Connubio ratione ad Principem Imperij transferri; Quin enim ex hac hypothesi, pari pacto, & jure retorsionis, optima ratione Imperium excludat Galliæ Principes, nemo negaverit, cùm æquius nihil sit, quàm ut quisque eo jure utatur, quod in alterum statuit: sic, cùm in

Anglia Collaterales advenæ, etiam fratres & sorores non admittantur ad successionem, vicissim Anglos Collaterales alibi in Imperio non admitti, justum esse docet Adam Struv. *de rectorf. jur. cap. 2. aphor. 22.* Similiter cum in Gallia sit jus Albinagij, vigore cujus peregrinorum hæreditates cedant fisco, rectè talionis jure Imperiales uti erga Regni illius subditos, tradit insuper Hartm. Pistor. *observat. 43.* Sipienti hæc pauca & novem supposita sufficiant in antecessum, ex quibus contraria omnia nunc suo quæque ordine, quo opposita sunt, removebuntur facillimè.

Equidem gratis Plenipotentarius Aurelianensis in suo Exceptionum & Dilucidationum scripto conqueritur, quasi Plenipotentarius Palatinus præscriptum in Pacis Ryswicensis separato articulo modum hujus Arbitrij, & tempus non satis observasset, atque causam ex parte sua protelando indebitè protraxisset. Verùm fucus iste est, tot lineis detectus, quot argumentis constat, allata hucusque à Domino Plenipotentario Aurelianensi, elumbia tela retusa esse. Æquitas Causæ, quæ nititur Sereniss. Reus Conventus, & tam gravis summæ indebitæ exsolutio, quam juxta præscriptum Pacis Ryswicensis, usque ad finem annuatim facere necesse habet, respuunt omnem moram. Proposuit omnia sua Plenipotentarius Palatinus in terminis præscriptis, atque ratione in Imperio Romano Germanico usitatâ. Nunquid enim primaria lex Pacis est, ut à Serenissima Domina Ducissa Aurelianensi intra mensem integra prætensionum suarum designatio exhiberetur? At Dominus Plenipotentarius Aurelianensis fatetur ultrò, se non exhibuisse integram, dum ulteriorem reservat, & facto testatur hoc ipsum, dum altero demum termino fatali illo jam elapso, aliam, & ne modò quidem integram produxit. In altero igitur termino singulis Serenissimæ Dominae Aëtriciæ prætensionibus jam respondere, & super designatione prætensionum jura sua deducere, ex præscriptis Pacis debuit Serenissimus Elector Palatinus; sed quomodo ille respondere potuit singulis, dum signata non fuere? Quomodo Jura sua deducere, quæ ex libello non apparebant: quin, quomodo potuit responsio ac deductio illi prætensionum designationi in primo termino opponi, quæ post terminum demum edita est? Neque hæc solum Pacis, sed omnis Judiciij natura ac conditio est, ut actor causam ita libello instruat, ut inde Reus instructus comparere possit: Actoris est, causam in Judicium deducere, quod si ritè fecerit, Rei partes sunt, ad Causam respondere, juræque sua deducere, sin minus, contra libellum excipere. Proinde tantum abest, ut officio suo defuerit Plenipotentarius Palatinus, ut plus etiam, quàm teneretur, præstiterit, atque ad Causam quoque, quantum per libelli obscura & generalia licuit, responderit. Et neque hoc solo defectu laboravit libellus Aurelianensis, sed & altero, quod neque ullum actionis genus prodiderit, nec ita libellum conceperit, ut quo actionis genere uti vellet, cognosci posset, qui maximus libelli error est, cum tota litis substantia, & omnis cognoscendæ decidendæque ratio, à genere actionis dependeat: aliter enim in familiæ eriscundæ & petitionis hæreditatis, & aliter in Rei vindicationis judicio res se habet: & quia hæ res sunt diversissimæ, diversam in respondendo viam habent, nec potest commodè Reus ad Causam respondere, cui genus actionis non constat, neque per ea, quæ Actor allegavit, constare potest. Nequicquam igitur exagitat Dominus Plenipotentarius Aurelianensis in ulteriori sua assertione, Plenipotentarium Palatinum, rapostero prorsus ordine responsiones jam produxerit, sequenti demum termino ex formula reservatas.

Etenim I. Pax illa loquitur de responsionibus ad Deductiones Causæ, non ad vitia libelli, ad quæ antea responderi debuit, quàm ad deductiones potuit; neque tenetur Reus, sed nec ritè potest quidem, ut dictum, deducere jura Causæ, in qua nec actio quidem ab actore prodita, nec actionis Capita omnia exposita sunt; inprimis cum ea sit Pacis ac Compromissi lex expressa, ut omnes petitiones ac prætensiones integrè designentur. 2. Sed & ipsa deductio Jurium Rei quid aliud est, quàm responsio ad libellum actoris? Reus enim Jura sua deducit respondendo actori, ejusque petitiones elidendo. Hoc ipsum itaque, ut fieri posset, caveri omnino oportuit, & Pace Ryswicensi cautum fuit, ut omnium primò viderent Serenissimi Actores libellum cum integra prætensionum ac petitionum designatione; cui opposita Rei deductio, utique responsio est ad eas petitiones, nondum verò ad injunctam Iphis in Pace deductionem. Cumque ex jam deductis & infra sequentibus plus quàm manifestum sit I. non fuisse prætensionum & petitionum integram designationem ex præscripto Pacis, intra statutum eâ terminum fatalem à Serenissimis Actoribus exhibitam.

2. Libel-

2. Libellum cum alijs defectibus substantialibus laborasse, tum verò ita comparatum fuisse, ut Reus ad defensionem suam, nedum ad deductionem jurium suorum instructus venire, non potuerit. 3. Nec genus actionis in libello prodictum fuisse, nec quo genere uti vellent Serenissimi Actores, intelligi inde potuisse. 4. Nec petitionis hæreditatis, nec familiæ eriscundæ judicium, quod intentarunt, contra Serenissimum Electorem Palatinum locum habere. Neque 5. in hac Causa utrumque concurrere ac cumulari potuisse. Neque 6. contra legem Pacis prorogationem ulteriorem, lapso jam fatali termino, indulgeri, neque in alio termino repeti hæc posse &c. Hinc optimo planè jure contendit Serenissimus Elector Palatinus, non ultrà audiendos Serenissimos Actores commissâ Pace, sed se ab omni actione ac impetitione, restitutis omnibus impensis ac damnis absolvendum, testaturque sollemnissimè, ab hoc jure suo quæsito nihil se remissurum, sed dilucidationem Causæ principalis, quæ huic Duplicationi in superfluum adjicitur, non animo ventilandæ adhuc Causæ Principalis, sed ad comprobandam Sacræ Cæsareæ, & Christianissimæ Regiæ Majestati Causæ suæ justitiam, submissâ Majestatum suarum reverentiâ exhibiturum.

EXCEPTIO I.

Continuata possessionis vi Investitura simultanea.

Exceptio, quam primo loco proponit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, rejectis inutilibus, & nullo responso dignis, in eo consistit, quòd Serenissimus Reus Conventus post mortem CAROLI, ultimi ex linea Simmerensi Electoris Palatini, anno 1685. denati, nec vi Investituræ simultaneæ, nec aliunde potuerit contra protestationem Serenissimæ Dominiæ Actricis, bonorum omnium à Defuncto relictorum, tam allodialium, quam feudaliū possessionem apprehendere; Esto enim, quòd vigore Investituræ simultaneæ possederit Electoratum modo possidendi civili, non possedit tamen eundem ante obitum Electoris CAROLI, modo possidendi naturali: ad continuandam verò sive etiam apprehendendam successionis allodialis vel civilem vel naturalem possessionem, nullum illi potuit simultanea Investitura medium suppeditare. Ita adversarius. Verum enim verò nodum in scirpo quærit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, quando circa possessionem Serenissimo Reo convento adhuc quæstionem movet. Vacabat per mortem ultimò defuncti Serenissimi Electoris CAROLI, Electoratus, Ducatus & Comitatus Palatinus, cum annexis Castris, Villis, Dominijs, & bonis quibuscunque, eò quomodocunque pertinentibus; Constabat verò toti Imperio Romano Germanico, imò Europæ toti, Serenissimum Neoburgo-Palatinum, proximum Agnatum esse & successorem per Auream Bullam Caroli IV. Imperatoris, per Constitutionem Sigismundi, per Pacta gentilitia, per Pacem Westphalicam: constabat, investitum esse jam simultaneè in omnibus hisce bonis Serenissimum Principem PHILIPPUM WILHELMUM; constat etiam, statim à morte Electoris, licet nondum à Cæsarea Majestate Investiturâ obtentâ, Jus ac potestatem Eligendi transisse in legitimum Successorem. Aur. Bull. cap. 7. & cap. 20.

In contemplatione horum omnium, cum autoritate Cæsarea, consensu totius Imperij, adgratulante ipsâ Regiâ Christianissimâ Majestate per Ablegatum Dominum Abbatem de Morel, legitimus successor vacuum rei suæ utique justissimè apprehendit possessionem. Cum cuilibet etiam privato permissum sit eam apprehendere & occupare Text. & Dd. in l. 22. ff. d. acquir. vel amitt. poss. Andr. Clut. rer. quotid. cap. 2. n. 5. Quod verò ita privato licet, longè magis conceditur, secundum placita feudalia, Vasallo simultaneè investito, ut nempe is possit vacantem rei feudalis, de qua est investitus, possessionem propriâ autoritate, vigore Investituræ simultaneæ, apprehendere, ut in terminis tradit & attestatur Andr. Gail. lib. 2. observ. 152. n. 14. Ludolph. Schrad. part. 5. cap. 2. n. 16. Illustr. D. Andl. Jurispr. Publ. lib. 2. tit. 31. n. 17. & seqq.

Quin imò sicut Serenissimus Reus Conventus non solum de Electoratu Palatino erat
D d d 2. simul-

simultaneè investitus , sed etiam de omnibus reliquis Ditionibus, Castris, Oppidis, Urbibus ac juribus connexis , & eò spectantibus , ita , sicut vigore Investituræ simultaneæ rei Principalis justissimè apprehendit possessionem , hoc ipso omnium accessoriorum cœpit esse simul possessor , Cit. Andr. Clut. *rerum quotid. cap. 9. n. 109. cap. 3. n. 132.*

Regerit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis , hæc in ordine ad Bona feudalia plana esse , & à se ultro semper confessata , sed hanc feudaliū possessionem ad hæreditatem bonorum Allodialium à Serenissimo Reo Convento malè extensam : eatenus in contrarium se protestari , & semper protestatum fuisse &c. Verum hoc ipsum facile diluitur ex præcedentibus suppositis , & quidem 1. Serenissimus Reus Conventus successit juxta naturam investituræ , quæ generalis est , & in terminis suis complectitur omnia bona , quomodocunque ad Electoratum ac Ducatum Palatinum pertinentia. 2. Serenissimus Reus Conventus successit juxta naturam Regalis feudi , Electoratûs , Ducatûs ; sed qui ita succedit , succedit in omnia bona , atque omnes res mobiles , etiam juris præsumptione in bonum Electoratûs , Ducatûs , comparatas 3. Serenissimus Elector Reus Conventus successit jure primogenituræ ; sed qui ita succedit , succedit in omnia Bona , tam Allodialia quàm feudalia. 4. Serenissimus Reus Conventus successit juxta pacta gentilitia : sed qui ita succedit , succedit in omnia Bona , tam Allodialia quàm feudalia , tam mobilia , quàm immobilia. 5. Serenissimus Elector successit juxta consuetudinem Imperij & Domûs Palatinæ : sed juxta hanc utramque consuetudinem , quamdiu supersunt masculi , sunt exclusæ fœminæ in omni Principatu , Ducatu , omnibus Bonis , tam Allodialibus , quàm feudalibus , tam mobilibus , quàm immobilibus , & non nisi Patris vel Fratris ea Bona allodialia mobilia capiunt , quæ docere possunt à Defuncto , non intuitu Boni publici comparata , sed in privatum Patrimonium ad ejusmodi successionem in filias Principissas destinata. Atque hoc sensu scriptum reliquit Cit. Barthol. Musc. *d. success. Convent. & anomal. memb. 2. class. 1. conclus. 5. lit. G. formatia: Quidquid ferè Reges, Electores, &c. habent, id regulariter fiscale est & jurisdictionale, quod à Regia Dignitate non separatur, atque ita NB. Filiabus ipso iure non debetur, quippe quæ ut Sceptri, ita arcium quoque & Ditionum sunt incapaces: Quoniam verò præter fiscalia & publica, privata quoque allodialia Principes possident, quæ non contemplatione Dignitatis acquiruntur, sit ut in his succedant, nisi renuncient.* Hucusque ille ferè in formalibus. Serenissima ergò Ducissa, ut jam sæpius memoratum , in hisce privatis allodialibus, quæ extra fiscalia & publica, non contemplatione Dignitatis, acquisita sunt, succedit Serenissimo Fratri suo defuncto CAROLO , Electori , quatenus succedendi in Serenissima Domo recepta consuetudo, Pacta gentilitia & propria ipsius Renunciatio Illam non excludunt : Arcium verò & Ditionum , & reliquorum huc pertinentium Bonorum , ipso jure incapax est. Horum ergò Bonorum omnium possessionem justissimè apprehendit Serenissimus Reus Conventus , non Allodialium illorum privatorum , qualia nulla adfuerunt , & quorum restitutionem nunquam ex hypothesi denegat Serenissimus Reus Conventus , dummodo talia adesse , & quæ non contemplatione Dignitatis comparata sunt , Serenissima Domina Actrix , ut Ipsi incumbit , probaverit. Si verò neque thesauri , ut citatus Bets *de pact. ac Statut. famil. Illustr. cap. ult. §. 12.* attestatur , per se habent rationem hujusmodi privati allodij , atque eorum Divisio justissimè denegata secundò genito filio , facilè conjecturare licet , quid quantumque hoc in genere probatura sit unquam Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis.

Hoc ita cognito , non est necessum ultrà de apprehensa possessione multum indagare : nam hoc ipso , quòd Linea Veldensis ad Investituram simultaneam cum Simmerensi Anno 1566. vigore Transactionis Wormatiensis , sit admissa , impetrato FRIDERICI Tertij , Electoris consensu , potuit ultimo possessore mortuo , Serenissimus Reus Conventus possessionem Regalis feudi vacuam apprehendere ; Et sit etiam , quòd in toto illo negotio de ulla alia re neque actum , neque cogitatum , quàm de Electoratu , illisque Imperij feudis , quæ extinctâ obitu Electoris OTTONIS HENRICI priori lineâ Electorali , ex ejus Successione ad Simmerensem lineam devoluta erant ; tamen Serenissimus Dominus Elector PHILIPPUS WILHELMUS , non modò horum ita ad Se devolutorum possessionem ritè est adeptus , sed etiam reliquorum omnium , quæ Ipsi jus primogenituræ , pacta gentilitia , ratio succedendi in feudo Regali , Investituræ Cæsareæ , Consuetudo Imperij & Domûs Palatinæ , eadem , & non minori ratione , tanquam legitimo successori detulerunt. Sic etiam , quòd il-

la Investitura abusiva simultanea fuerit solum titulus, & non modus transferendæ possessionis, ut hic vult Dominus Plenipotentarius Aurelianensis: Nunquid tamen, si hunc titulum abusivæ Investituræ simultaneæ secuta est apprehensio actualis Electoratûs & Ducatûs Palatini, hoc ipso secuta est possessio, vel ex ipsa argumentatione Domini Plenipotentarij Aurelianensis? neque qui utitur jure suo, habet, quod contrarias, nulloque jure fundatas protestationes attendat: non enim præstat impedimentum, quod de Jure non fortitur effectum.

E X C E P T I O II.

Non competentis contra titulò possidentem hæreditatis petitionis.

IC vertitur cardo rei, & ex hac exceptione pendent Lex & Prophetæ. Fatetur Ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, sese nomine Serenissimæ Suæ Principalis instituisse hæreditatis petitionem, & , ut illius verba habent, illud tantum monet, eum, qui exceptionem non competentis adversario hæreditatis petitionis proficere sibi vult, ostendere debere, se possidere titulo singulari; sicut olim, cum Dux Veldentia, GEORGIUS JOANNES quævisset, an Ducatum Neoburgicum petere posset, responsum illi est, non posse, quia Dux Neoburgicus eum possideret titulò Donationis.

Quod si itaque Domino Plenipotentario Aurelianensi ostensum fuerit, Serenissimum Reum Conventum possidere titulo singulari, adeoque institutæ à se actioni locum non esse, ultrò manus dabit, & herbam porriget. Jam verò Serenissima Ducissa Aurelianensis fatetur passim, Serenissimum Reum Conventum ultimò defuncto Electori, CAROLO, jure feudi & Investituræ in Electoratu & Ducatu Palatino successisse: sed qui ita succedit, succedit titulo singulari. Ergò &c. Major est evidens & concessa, minor probatur ex Illustri Dn. Andl. in *Jurisprud. Publ. lib. 2. tit. 36. n. 25. & seqq.* verbis: *Hujusmodi Vasalli non ex persona proximi decessoris, sed jure proprio, NB. non universali, sed singulari, non jure hæreditario, sed lege Investitura, non dono Patris, sed munere Generis, & ex Imperatorum beneficio succedunt.* Suffragatur huic loquens de hujusmodi successore feudali, & respectivè Fidei Commissario Huld. Euben. in *elect. Juris Feud. c. 7. §. 3.* formalia: *uno verbo, successionem talem non esse ultimò defuncti repræsentativam, non juris, non universalem, sed primi acquirentis beneficium, sed rei, sed NB. particularem.* Hucusque Eubenius. Subscribit hisce duobus in magis proprijs adhuc terminis Ernestus Cothman. *Resp. vol. 5. Respons. 1. n. 317. verbis.* *Nam quæ in feudis Dignitatum dicitur successio, hanc Interpretes nostri ad personam Primogeniti, vel ad unam vel alteram personam, juxta locorum diversorum mores & consuetudines, restringunt; at successio illa non est titulus NB. universalis, sed singularis, & in eo discrepant feuda majora à feudis minoribus, non Regalibus.* Hucusque iste Author, cujus scripta, si juxta præmissum suppositum 1. à n. 189. ibidem, usque ad n. 199. jungas, perpendasque, quod sit in simili prorsus casu, quo secundo genitus frater in Ducatu Germaniæ ad Divisionem provocabat, atque contra Primogenitum agebat petitione hæreditatis, exigendo Inventaria & quæque talia; diffiteri quoque non potes, quin Serenissima Ducissa Actrix pariter causâ suâ ex Ejus sententiâ ceciderit, & ita ibi loquitur n. 303. formalia: *Trigesimum quartum argumentum præbet actio instituta, quæ hoc in negotio cum primis intuenda & sequenda est: petit autem Illustrissimus Dominus meus Clementissimus Ducatum cum omnibus suis accessionibus, omnibusque fructibus perceptis ac percipiendis, non aliter quàm rem allodiamalem pro parte dimidia sibi adjudicari, Inventario etiam exacto, in quo omnes res publica & privata descriptæ sint, & tandem divisionem æqualem Illustrissimo Reo, velut Majori, injungi, & sibi, tanquam natu minori, optionem relinquere. Verum hanc petitionem huic præsentì negotio non quadrare, ex eo asserendum videtur, quod neque familia heriscunda judicium, neque petitio hæreditatis contra eum, qui ex Investitura vel titulo singulari possidet, de jure competat; Quæ, uti omnium Interpretum communissima, & multis juris textibus subnixæ sententiæ est, sic eandem ad no-*

Istos terminos accommodant Fcti Doctissimi Joan. Oldend. *d. assert. 3. per tot.* Car. Mo-
lin. *Consil. 18. n. 19.* Hucusque Jctus Ernestus Cothman editis Responsorum tot volumi-
nibus celeberrimus.

Deinde constat, quæ restitui non possunt, ea non venire in hæreditatis petitionem *L. & non tantum 19. §. 3. ff. de petit. hered.* Sed Bona immobilia Electoratus, Ducatus ac Comitatus Palatini, imò & mobilia quæque publicæ utilitatis causâ comparata, ita restitui non possunt, ut in alienam familiam allodiali jure transferantur, sed juxta Auream Bullam, Constitutiones Imperatorias, Pacta Gentilitia, & Imperij ac Domus Consuetudinem, Primogenituræ & Fideicommissi jure, indivisim in Agnatos masculos Palatinos, quamdiu ij sunt, ambulant: ergò non veniunt in petitionem hæreditatis. Reponet fortè Dominus Plenipotentarius Aurelianensis: Utut Electoratus, Ducatus ac Comitatus Palatinus non veniat in petitionem, hæreditatis, nihil tamen videri obstare, quin in Electoratu, Ducatu vel Comitatu Palatino sint Bona quædam particularia, privati juris, & Allodialia, quæ successionem foemineam non respiciant: sed respondetur cum D. Joan. Oldendorp. *Cons. Marburg. vol. 2. Consil. 5. n. 27. & seqq.* Hanc esse vanam imaginationem, nec posse perniciosius aliquid cogitari in Beneficijs Imperij Regalibus, quàm separationem Bonorum immobilium ab universitate, sicut enim in privatis patrimonijs admittitur talis distinctio, ita in universitatibus Majoribus & individuis publici juris, minimè gentium conceditur: siquidem in hoc non potest introduci universaliter ius hæreditarium Allodiale, quoniam ad Statum Romani Imperij pertinet, ut Principatus sint individui, qui per hujusmodi hæreditarias successiones lacerantur.

Quin imò si in talibus Ditionibus considerantur Bona particularia, non possunt æstimari Universitates, vel Ditiones Regales, quoniam sola Universitatum inspectio & possessio facit Principes. Ergò qualiacunque sint Universitatis Bona immobilia, non admittunt petitionem hæreditatis, verba sunt *cit.* Joann. Oldend. *d. Cons. 5. n. 28. & seqq.* Ubi in casu prorsus simili, quo ELISABETHA, Princeps Hassiæ petitione hæreditatis contra Patrum niti contendebat, eam solidissimis rationibus removet, ac tandem num. 33, in hæc verba exclamat: *Ita bone Deus, quis sana mentis negaverit, prudentissimè receptum esse, ut nulla immobilia Bona vindicarentur à sæminis ex individuis Universitatibus Principatum & Comitatum hæreditario Jure Allodiali, ne sub tali colore diminuerentur, ac tandem corrumperentur Universitates & Principatus, immediata Imperij membra? Comparatione enim Juris & æquitatis melius est, sæminas excludi ab immobilibus bonis Ditionum, quàm petitione hæreditatis eas lacerari: & n. 35.* In talibus itaque Universitatum Ditionibus, qualis est Hassia (ac longè magis Electoratus & Comitatus Palatinus cum annexis) jus publicum regnat, & à qua persona universum removet, ab eadem quoque omnia ejus particularia bona vult esse remota. Et n. 36. Consequenter cum Imperiales Investitura omnia jura Ditionis Hassiæ (omnia Jura Electoratus, Ducatus, & Comitatus Palatini, & quæcunque bona etiam emptæ) universaliter concesserint Landgravijs (modò per applicationem Electoribus Palatinis) simul etiam particularia bona immobilia concedi, & velut in unum caput respicientia, ejusdem nature esse, certissimum est.

Quemadmodum ergò olim Dux Veldentiz GEORGIUS JOANNES, ratione Ducatus Neoburgici, petitionem hæreditatis instituere non potuit, quia possidebatur titulo singulari, ita certè neque Serenissimus Reus Conventus conveniri potest, quia possidet pariter titulo singulari, atque rem talem, quæ etiam ex se in petitionem hæreditatis non cadit, ut ad oculum demonstratum est. Neque verum est, quòd isti tituli omnes, quibus Jura sua tue-
tur Serenissimus Reus Conventus, in unum compacti, resolvantur in titulum pro hærede; nam pro hærede possidere, est repræsentativè possidere, seu repræsentare personam defuncti acti-
vè & passivè, Juræque sua ab eo demetiri. Sed Serenissimus Reus Conventus, qui jure feudi, & ex Pactis Gentilitijs, atque juxta consuetudinem Imperij & Domus Palatinæ successit ultimo defuncto CAROLO, Electori, ex nullo horum titulorum jura sua à CAROLO defuncto demetitur, neque Eum ut hæres repræsentat; itaque sicut ex se omnes singulares sunt & particulares: ita in alium titulum resolvi non possunt, quàm in titulum pro successore, sed singulari, id quod Philosophis notum, idem manens idem semper facere idem. Quòd si verò Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi petitio hæreditatis non competit, hoc ipso Inventaria
aliaque

aliâque similia exigere non potest; succedens enim extero jure, non hæreditario, non tene-
tur facere Inventarium; verba sunt Sebast. Vonticul. *Tract. de invent. cap. 1. n. 57.* Equi-
dem possessor Majoratus vel Fideicommissi tenetur ad Inventarium, sed illi, cui restituere te-
netur; Serenissimus Conventus non obligatur restituere Primogenituram vel Fideicommis-
sum Serenissimæ Dominæ Aëtrici: Ergo neque obligatur ad Inventarium, sed ipsa magis, quæ
contendit esse hæres CAROLI LUDOVICI Patris, & CAROLI, Fratris, Electoris Pa-
latini ultimò defuncti. Et quæ impudentia vel imprudentia auctori Justitiæ Palatinæ, Ro-
mæ ostendit, ex eo imputari potest, quòd asserat, Pacificationem Westphalicam, & Investi-
turas Cæsareas ab hoc tempore Serenissimis Electoribus Palatinis collatas, novam quasi possi-
dendi Electoratum & Ducatum Palatinum causam (quantumvis feudi veteris jure) peperis-
se, cum plusquam notorium sit, omnia prius in fiscum Imperij redacta, & nonnisi formato no-
vo Electoratu, seu octavo, restituta esse. Nempè malæ causæ semper maledicentia conjun-
cta est vel ex Senecæ effato, & solæ hæ Investituræ Cæsareæ Pacem Westphalicam secutæ,
à tota hac actione tam malè fundata & instituta absolunt Serenissimum Reum Conventum:
Verba sunt clarissima, modò Dominus Plenipotentarius Aurelianensis oculos aperire & lege-
re velit, nec in meridie cum noctuis cæcutire.

E X C E P T I O III.

Non instituta ritè in foro competentis Actionis.

Ive actor sit persona Extranea, sive Ejusdem cum Reo Fori, semper tamen
sequitur Forum Rei. Reus hoc casu est Princeps Elector Imperij, res, de
qua agitur, feudum Regale, situm intra fines Imperij, sive consideretur in
particularibus Bonis, sive in Universitate; Forum ergo competens, Sacra
Cæsarea Majestas. Et sicuti Sacræ paginæ justitiæ administrari volunt
sine discerniculo ad latus sinistrum vel dextrum, sive Civis sit, sive pere-
grinus; ita non fuisset dubitandum, quin Cæsarea Majestas hac in parte,
adhibito Aulico Consilio, jus indifferenter administrasset, juxta sancitâ in
Ord. Camer. p. 2. tit. 7. Illustr. D. And. lib. 1. tit. 5. part. 5. Si Serenissima Domina Aëtrix
forum Serenissimi Rei Conventi secuta, Eundem competenti loco convenisset. Cæterum si
sermo sit de nuda petitione extrajudiciali, à Domino de Morovas, nomine Serenissimæ Du-
cissæ Aurelianensis factâ, haberi ea potest pro denunciatione extrajudiciali, non tamen
pro Ipsa Petitione hæreditatis, cum aliud sit extrajudicialiter denunciare, & aliud
Petitionem hæreditatis competenti loco instituere, ut vel tyronibus Juris notum est;
Neque unquam probabitur ex adductis locis, in publicis causis solam denunciationem
pro hæreditatis petitione haberi. Equidem denuntiatio extrajudicialis constituit ali-
quem in mala fide, si relevans sit, & ex Jure proficiatur: At præsentî in casu, sicut
contra titulo possidentem singulari, nulla est petitio hæreditatis: Ita ejus nomine nul-
la denuntiatio: non entis enim non sunt qualitates; Qui titulo singulari possident, non stri-
cto jure, & directâ hæreditatis petitione, sed rei vindicatione conveniri possunt, *l. 2. l. 7 Cod.
d. hered. petit.* atque pro ratione hujus vel illius actionis restituant fructus *l. 1. Cod. eod.
l. 20. l. 25. ff. d. petit. hered.*

Deinde, ut ante hoc Compromissum nulla contentio fuit in possessorio: Ita Sacra Ma-
jestas, & Status Imperii in Dieta Ratisbonensi congregati, authoritatis suæ non prodigi fue-
runt, dum, ut crasso Aurelianensium Patronorum juris errori consulere, declararunt, annuam
possessionem & præscriptionem (qua Serenissimus Reus Conventus nec opus habet, nec un-
quam uti intendit) Serenissimæ Dominæ Aëtrici non fore præjudicio. Nec alium sen-
sum habet Pacis Rywicensis articulus octavus, quàm quòd, arbitrio hoc etiam transmissio, u-
triusque Partis jus, tam in petitorio quàm possessorio, integrum manere debeat. Non est
difficilis in hoc puncto Serenissimus Reus Conventus: Cui enim pro nunc assistunt Aurea
Bulla, Constitutiones Cæsareæ, Jus Primogenituræ, Investituræ feudales, succedendi ratio in
feudo Regali, & quidem juxta Imperii ac Domûs Palatinæ consuetudinem ac pacta Gentilitia,
nec non possessio vacans, horum vigore legitimè apprehensa; Eum ut impofterum quoque

& semper defendant, necesse est. Cæterum jam pridem in Imperio varias causas, propter controversias olim agitas, & nondum in omnium animis sopitas, de jure Principum, & de concurrentia atque subordinatione Jurisdictionis Cæsareæ, Cameralis, Austregalis, nec minus propter Judiciorum protelationem, diuturnitatēque processūs, sed & ob executionis obstacula, vicinorum Regum ac Principum arbitrio vel mediatione terminatas esse, tam parum negari potest, quàm parum asseri, quòd hoc semper in utilitatem Imperii vel membrorum cesserit. Res hæc, pro varietate Causarum; aliam & aliam responsionem admitteret, cum quælibet circumstantia mutet casum. Verum, cum ista præsens negotium non tollant, id unum respondet Plenipotentarius Palatinus, jura Sui Serenissimi Principalis esse tam liquida, ut neque Judicium competens, neque Arbitrium utriusque Sacræ Cæsareæ & Regiæ Majestatis reformident, sed solum bella & damna toti Archi-Palatinatui propterea immerito illata exhorrescant.

EXCEPTIO IV.

Rei tradita, solâ amicitia Serenissimi Ducis, & Ducissæ Aurelianensis, nec non venerationis erga Regiam Suam Majestatem ratione habitâ.

SI post mortem CAROLI, ultimi Serenissimi Domini Electoris ex linea Simmerensi, jure Primogenituræ, Jure Pactorum Gentilitiorum, jure Investituræ feudalis, & vi Consuetudinis Imperii ac Domus Palatinæ, Electoratus, Ducatus, Comitatusque Palatinus, cum omnibus bonis connexis, & rebus tam mobilibus quàm immobilibus apertus fuit Serenissimo Reo Convento, Ejusque descendens masculis, ut juxta præmissa supposita irrefragabilia apertus fuit; atque si ita succedens totum accipit Ducatum quasi in legitimam, eoque simul omnia mobilia, thesauros, fructus, & quæcunque ad Publicam utilitatem destinata, ut insuper tradit Speidel. in suo spec. verb. *Abgesundene Herren*. tunc exceptionis hujus firmitas se ipsam prodit, & quæ Serenissimus Reus Conventus, vel hujus Serenissimus Pater, Sereniss. Ducissæ Aurelianensi Heidelbergæ per D. de Morovas præstitit, solâ amicitia causâ versus Eam, nec non ex veneratione erga Sacram Regiam Suam Majestatem Christianissimam, & ex nullo prorsus debito præstitit: nec est, quòd Testamentum CAROLI, Electoris, in contrarium urgeatur, siquidem adhuc nullum in forma probante exhibitum, nec in eo ex hypothesi contrarium dispositum est, vel certè disponi non potuit, cum hujusmodi feudi Regalis successor ea, quæ Majores sui in pactis Gentilitijs circa successionem constituerunt, & quæ ex natura feudi Regalis, vel consuetudine Imperij, ac Cæsarum investituris vel Constitutionibus descendunt, nec testamento, nec aliâ ratione, in præjudicium Successoris legitimi, mutare vel tollere possit. Illustr. D. Andl. *Jurispr. Publ. lib. 2. tit. 25. n. 19.*

Nec etiam sufficit, Serenissimam Ducissam Aurelianensem toties in Allodialibus jactari unicam hæredem, si talia allodialia propria, quæ in successionem Regalis feudi sequi solent hæredem allodiam, nulla probare possit, prout tamen Ipsi probandi necessitas incumbit, tum quia Aëtrici partes sustinet, tum quia Juris præsumptionem contra se habet, vi cujus alias omnia bona, tam mobilia quàm immobilia præsumuntur comparata Ducatûs vel Comitatus intuitu, & sic Dignitatis possessorem sequuntur *Arg. l. quæ Princip. ff. d. leg. 2.* estque suprâ præter Investituras, ex Constitutione Rupertina satis ostensum, quòd Jus Primogenituræ in Domo Palatina ad bona quæque tam præsentia, quàm futura pertineat cui si insequentia Pacta Gentilitia de Anno 1545. 1551. 1553. & 1557. jungantur, atque verba ibidem toties repetita: Quòd Electoratus, Ducatus, ac Comitatus Palatinus, cum omnibus bonis indivisim, inseparabiliter, tam immobilibus quàm mobilibus, *Bevveglich-und unbeweglichen Güthern, sambt allen Ihren Ein und Zugehörungen Wie das alles auff Uns, Unsere Vor Eltern kommen, und noch weiters kommen soll &c.* In legitimos successores masculos transferatur, penitiùs considerentur, certè contra proprium stimulum recalcitrat, quisquis juri- bus tam apertis contradicere, & istam succedendi praxin cum exclusionem foeminarum, à tempore immemoriali servatam, & à Serenissimo Electore CAROLO LUDOVICO, Sere-
nissimæ

nissimæ Ducissæ Aurelianensis Patre, adversus Patrum LUDOVICUM PHILIPPUM Simmerensem acerrimè, ut constet, propugnatam, negare velit.

Porro ut prætermissa necessaria solum imminuunt Contractus, & alia negotia, non verò abundans cautela nocet, *L. Testamentum 17. Cod. d. Testam.* ita renunciaciones filiarum Principissarum in Domo Palatina possunt adesse, vel abesse sine Subjecti corruptione, cum ex omnes vi Primogenituræ, & Pactorum Gentilitiorum, atque ex notoria consuetudine, ab omni hæreditate, nulla re excepta, penitus excludantur, sola Dote aut alimentis contentæ, quamdiu masculi supersunt. Et hoc sensu attestatur *cit. Musc. d. success. convent. & anomal. memb. 2. class. 1. Conclus. 5. lit. G.* hujusmodi renunciaciones foeminarum frequentari moribus Germanorum inter Illustres inferiores & Nobiles, non ita inter Illustres, Regum scilicet Electorum, Principum ac Ducum filias, ea ratione, quod, quidquid ferè Reges, Electores &c. habent, id NB. regulariter sit fiscale & Jurisdictionale, quod à tali Dignitate non separatur, atque ita filiabus ipso jure non debetur, Corras. in *L. filium quem. n. 22. Cod. fam. ercisc.*

Neque tamen est, quod miretur D. Plenipotentarius Aurelianensis, filias Ducissas in Domo Palatina de facto ut plurimum renunciassse omni hæreditati Palatinæ, quando etiam CAROLUS V. Rex Franciæ, cum elocaret MARIAM filiam Hannoniæ Comiti GUILIELMO, Anno 1374. fuit à Comite stipulatus, ut juri in Regnum & Delphinatum renunciaret, non quod illa renunciacione opus esset, cum certum sit Franco-Gallorum Imperium non transire de lancea in fusum, sed pro abundanti cautela. Insuper non solum in confesso non est, filiarum Electoralium in Domo Palatina renunciaciones desiisse ad mobilia extendi, ut contrarium non tantum pluribus exemplis probatum sit, sed nec unica instantia à Parte Adversa in contrarium afferri hætenus potuerit, quin si etiam afferri potuisset, una tamen hirundo ver non faceret, & non tam spectatur Romæ, quid factum sit, quam quid fieri debuerit, *L. 12. ff. de Offic. Procons.* accedit, quod tandem alteri per alterum iniqua non possit inferri conditio, nec pater, si à filia vel nullam, vel modificatam adversus familiæ Pacta renunciacionem exigat, facto suo Agnatis ac successoribus feudalibus & fidei Commissarijs præjudicare.

E X C E P T I O V.

Non existentis Communione inter Serenissimam Ducissam Aurelianensem, & Serenissimum Dominum Electorem Palatinum.

liberalis sanè, si non prodigus fuit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis in juribus allegandis de actione familiæ erciscundæ directâ vel utili, quæ tamen probant minimè, & ad rem non faciunt; manet namque immotæ veritatis, quod, inter quos non intercedit communio, inter illos nulla sit Bonorum divisio, & qui non sunt cohæredes neque de Jure Civili, neque de Prætorio, hos inter nullum sit Judicium familiæ herciscundæ nec directum, nec utile, *Text. & Dd. in L. hæredes. 25. §. 1. ff. fam. ercisc.* Ubi, si in successione militis inter hæredem Castrensem, & hæredem cæterorum bonorum statuitur, locum non esse judicio familiæ erciscundæ, quomodo inter Serenissimum Reum Conventum, qui hæres non est, & Serenissimam Dominam Ducissam.

Scilicet ut Rex Galliæ in Regno succedens non init Judicium familiæ erciscundæ cum secundò vel tertio genito fratre suo, minus cum sorore, quia Regnum capessit non ut hæres, sed ex lege Salica, & Regni jure; Ita Serenissimus Reus Conventus in Electoratu & Ducatu Palatino, tanquam in feudo Regali, successit Regni vel Ducatus jure; Ergo non init Judicium familiæ erciscundæ cum Serenissima Ducissa Aurelianensi: Argumentum à Majori ad Minus est hoc casu non in validum, ut quilibet videt, quin imò *cit. Ernest. Cothm.*

Respons. vol. 3. Respons. 1. n. 303. disertissimis verbis pronunciat, formalia: *Quòd neque familia herciscunda Judicium, neque petitio hereditatis contra eum, qui ex Investitura vel titulo singulari possidet, de jure competat;* Possidet verò Serenissimus Reus Conventus ex Investitura, titulo Primogenituræ, in Aurea Bulla & Pactis Gentilitijs Palatinis toties stabilita, & usu in hac Domo semper servata: Ergò titulo singulari, proinde, ut in terminis tradunt Doctores allegati, nec Judicio familiæ herciscundæ, nec petitione hereditatis conveniendus: Quisquis verò Decisionem alicujus Doctoris in terminis allegat, tutissimum se exhibet pro obtinenda victoria: Wesenbec. *Conf. 19. n. 63. in fine.* Quamdiu ergò Serenissima Ducissa Aurelianensis non probaverit, quòd Serenissimus Reus Conventus sit Cohæres, tam diu, ut dictum, nullum inter utramque Partem est Judicium familiæ herciscundæ: Judex enim, apud quem hoc Judicium agitur, ante omnia cognoscere debet, an Cohæres sit, contra quem id instituitur: nisi enim Cohæres existat, neque adjudicari quidquam oportet, neque adversarius ei condemnandus est *Text. ad lit. in l. 1. §. 1. ff. famil. hercisc.*

Et si concedit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, (concedit verò per hæc formalia) ex capite Successionis hereditariæ non intercedere communionem Serenissimo Electori Palatino cum Serenissima Ducissa Aurelianensi quoad hereditatem ipsam, atque hac ratione fateatur, inter eos familiæ herciscundæ judicio locum non esse, minùs rectè contendit, inter hæc Serenissimas Partes communionem esse quoad Universitatem Bonorum à Serenissimo Domino Electore, CAROLO, relictorum, partim feudalium, partim allodialium, sive liberorum, sive fideicommissò affectorum, cum omnia hæc Bona pertineant ad Regiam Dignitatem, quàm jure Ducatus acquisivit Serenissimus Reus Conventus, ut adeò horum Bonorum communio nulla esse possit. Quòd si verò præter hæc fiscalia & publica docere possit Serenissima Ducissa Aurelianensis adfuisse privata quoque allodialia, quæ non contemplatione Dignitatis sunt comparata, & ad quæ fœminæ in Serenissima Domo Palatina admitti sint solitæ, ea restituet Serenissimus Dominus Reus Conventus, sed non Judicio familiæ herciscundæ, vel petitionis hereditatis, sed Rei vindicationis, quæ rerum singularum causa est prodita, *l. 2. in fin. l. 7. Cod. d. petit. hered.* Dominus Plenipotentarius Aurelianensis dignabitur inter titulos singulares & universales, atque Judicium Universale & particulare distinguere, & intelliget scripturas.

EXCEPTIO VI.

Pacti Conventi, & juxta illud peractæ solutionis.

Plenipotentarius Palatinus produxit hætenus Conventionem cum Domino de Morovas initam, ratificationem Serenissimorum Ducis & Ducissæ Aurelianensium, & apocham ejusdem Dni. de Morovas, non alia ratione, quàm ut demonstraret, quæ Serenissimus Reus Conventus, utut allodialia ita propria Serenissimi Domini Electoris Defuncti CAROLI demonstrata nulla sunt, solius amicitia causâ, & maximâ versus Regiam Christianissimam Majestatem veneratione præstitit & solvit, non ex debito profluxisse, sed ex eo animo, ut hoc pacto præstando & solvendo id, ad quod non teneretur, ulterior processus, damna, & secuta, proh dolor! bella evitarentur, non orirentur, nec nascerentur injuriæ, unde deberent Jura nasci, contra text. *in l. 6. Cod. unde vi.*

Certè prædictam Conventionem Serenissimæ Dominae Ducissæ prætensionem allodiam circa mobilia & fungibilia, indistinctè & absque restrictione ex una, & ex altera parte quædam consumpta, à Camera Electorali soluta, pro objecto & subjecto habuisse, illamque & Serenissimo Domino Duce Aurelianensi, ut dictum, ratihabitam, & à Serenissimo Domino Electore, PHILIPPO WILHELMO, ex asse fuisse impletam, modò relatæ Conventionis, & Dni de Morovas apochæ Instrumenta, exceptionis libello sub n. 1. & 2. annexa, simulque clarè evincunt, Serenissimam Dominam Actricem ab omni ulteriori mobilium & fungibilium hereditariorum, vigore dictæ apochæ, & propriæ confessionis (quæ probationum omnium præcipua est) jam acceptorum petitione, pacti conventi, & à parte Serenissimæ

Simi Domini Electoris ex integro impleti, exceptione repelli, nihil in contrarium suffragante reservatione prætensionum & actionum, respectu successionis Serenissimi Domini Electoris CAROLI, Conventionis ratihabitioni à Serenissimo Domino Duce Aurelianensi inserta, siquidem de abolita per Pactum istud Mobilium prætensione reservationem istam intelligi, terminorum prohibet implicantia & contradictio, ita, ut nonnisi de immobilibus, in quæ jus sibi esse, quantumvis per errorem, putaverat Serenissimus Dominus Dux, prout usurpatus in hoc ipso Ratihabitionis Instrumento Ducis Simmerensis & Comitis Sponheimensis titulus abundè declarat, putatitia ista reservatio accipi possit. Prætenfa autem Dni de Morovas Protestatio de Inventario, ab Ablegatis Electorali Brandenburgico, & Brunsvico-Lüneburgensi non integro confecto, & exhibito, sub n. 2. sic dicto Domino Adversarij Assertionum libello adjuncta, tanquam res inter alios acta, & quidem alio tempore, & alio de negotio, Serenissimum Reum Conventum, & allegatam cum Domino de Morovas de mobilibus & fungibilibus hæreditarijs initam Conventionem, ejusque super illorum actuali traditione, viapochæ, factam confessionem, adeò non concernit, ut hujus inconcussa adversus Serenissimæ Dominæ Actricis ulteriorem mobilium & fungibilium attentatam prætensionem stet fides. Notatu tamen hic dignum, quòd sicut Serenissimus Dominus Elector PHILIPPUS WILHELMUS, Serenissimi Domini Electoris, CAROLI hæreditati ne in minimo quidem se immiscuit, dum ipsam quoque Inventarij confectionem alijs permisit, ita, quam Dominus Adversarius à Serenissimo Domino Reo Convento prætensè petijt, Inventarij confectio, cum Inventario Domino de Morovas à dictis Ablegatis jam olim exhibito, neutiquam consistat, cujus, si qui fuissent defectus, ut supplerentur, non à Serenissimo Domino Reo Convento, sed ab his, qui illius conficiendi copiam tunc habuerunt, petendum erat.

Cæterum quidquid sit hujus Inventarij, quo jure quæso, illo contenta ad Serenissimam spectant Actricem? cum consuetudine patria hætenus inter Principes Palatinos inviolabiliter custoditum sit, ut masculi in omnibus bonis immobilibus & mobilibus semper succedant, foeminis solum ad dotem suo modo admissis, quæ consuetudo non est negativa, sed affirmativa & evidens. Extiterunt enim tot foeminae Principes ex Domo Palatina, quarum nulla tamen fuit, quæ vel terræ particulam, prætextu hæreditatis, in alienam familiam transtulerit, sed tota Ditio cum omnibus quoquo tempore accedentibus bonis, intra agnationem conservata fuit, & hæc specialis consuetudo Palatinatûs tam manifesta est apud omnes, qui masculos tantum successores viderunt, ut nulla indigeat probatione. *L. Si verò s. qui pro rei. ff. qui satisd. cogunt.* Sic ROBERTUS Junior filiam tantum reliquit, sic CHRISTOPHORUS Daniæ Rex tantum filiam genuit. OTTO Mosbacensis similiter duas habuit filias, itidem JOANNES CASIMIRUS filiam sustulit unicam, & horum tamen omnium Ditiones, cum omni incremento rerum mobilium & immobilium, ad Electoratum reversæ sunt, filiabus, pro more Domûs, sua dote contentis. Quòd si verò hæ filia Principissæ & Comites Palatinæ ita à reliquis Bonis paternis & avitis fuere exclusæ, unde est, quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis sibi plus juris sumere, & superstites tot Comitibus Palatinis masculis, Bona Palatinatûs præsumat in exteram familiam transferre? Profectò si hoc ex usu Imperij, & consuetudine Domûs Palatinæ esset, LUDOVICUS Elector in suo Testamento, quod condidit Anno 1580. longè aliam viam tenuisset, nec disposuisset, quòd in eum eventum, quo filius ipsius unicus sine prole mascula decederet, Electoratu consequenter in aliam lineam ex hac hypothesi deferendo, filia nihilominus ab omnibus bonis Palatinatûs essent exclusæ. Verba ejus ferè in formalibus ita sonant: quòd si verò eveniret, ut nullam porrò sobolem masculam susciperemus, filius autem noster Dux FRIEDERICUS, quod Deus Omnipotens clementer avertat, absque prole mascula decederet, adeoque Electoratus in alium planè successorem devolveretur; hoc insperato casu, quo filia superstites promptius, ut debent, in Agnatorum & stirpis Palatinæ commodum renunciarent, enixa nostra voluntas est, ut singulis earum, sive renunciaverint, sive non, præter dotem triginta & bis mille florenorum, Vestium item & Clinodorum, Vasorum argenteorum, à filij nostri successore in Electoratu, viginti & octo millia florenorum superaddantur, quibus contentæ, pro inveterata Domûs Palatinæ consuetudine, ex ratione Primogenituræ ac Pactorum Gentilitiorum, sufficientissimè renunciabunt &c. Ecce Princeps iste in suo Testamento agnovit jura Masculorum, & sic in Testamento suo dependenter ad Pacta familiaris & Jus Primogenituræ, atque consuetudinem Imperij disposuit, filiabus verò in solatium perituræ illius lineæ masculinæ, amplius aliquid ex Patrimonioprivato assignavit, utique alias in eum eventum, si potuisset omnia, relicturus.

EXCEPTIO VII.

*Omissa à Serenissimo Domino Electore hereditatis
allodialis.*

EXceptio, quam hoc loco proponit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, consistit in hoc duplici puncto, & in primis, quòd multiplici ratione Serenissimus Reus Conventus, vel Pater Ejus defunctus pientissimæ memoriæ, sese hæreditati Defuncti Serenissimi Electoris CAROLI, ingesserit, atque si non ex hac ratione, saltem ut tertius Universitatis bonorum possessor, ad confectiōem Inventarij teneatur; alterum punctum est, quòd non solum Inventarium non confectum, sed etiam ad perfequenda Jura sua, obligationes, registra, rationes cæteraque necessaria Instrumenta hucusque malè sint Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi denegata, tanquam utrique Parti communia.

Exceptioni isti ut satisfiat, Plenipotentarius Palatinus fundamentaliter referre existimat, an quis successerit alteri jure hæreditario, an jure Regni vel Ducatûs; an ex persona & provisione Defuncti, an ex provisione legis: an titulo Universali, an particulari & singulari: Priori casu equidem concedit, teneri successorem ad confectiōem Inventarij, ad edenda cætera Instrumenta inter hæredes communia, non verò casu posteriori, ut in terminis concludit Ernest. Cothm. *Respons. Jur. vol. 5. Resp. 31. n. 15.* verbis: nam Vasallus Vasallo defuncto succedens non habet necesse, ut Inventarium conficiat, cum feudum ad se devolutum à primo acquirente capiat &c. Sic, cum quidam Illustrissimus secundò genitus à Fratre suo Primogenito petiisset Ducatum cum omnibus accessionibus, omnibusque fructibus perceptis ac percipiendis, non aliter quàm rem allodiam, unà cum Inventario, in quo omnes Res publicæ & privatæ descriptæ essent, respondit ipse Cothm. *cit. vol. 5. Resp. 1. n. 300.* hanc petitionem locum non habere. Nempe hæres, & rerum alienarum Administratores, Tutores, Curatores ad confectiōem Inventarij, & ad edenda Instrumenta sibi cum cohærede communia, vel propria pupilli vel minoris, adstringuntur. Serenissimus verò Reus Conventus non est hæres Defuncti CAROLI, Electoris, non est Cohæres Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis, minùs tutor vel Curator: Verùm in Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino successit Serenissimus Reus Conventus jure proprio & Ducatûs, ex Investitura simultanea in feudo Regali, jure Primogenituræ sibi in Aurea Bulla CAROLI IV. & aliis Constitutionibus Imperatorijs, juxta consuetudinem Domûs & Imperii quæsito, & toties per Pacta Gentilitia stabilita; & successit quidem in omnibus bonis, tam feudalibus, quàm allodialibus, tam mobilibus, quàm immobilibus; successit in Thesauris, bombardis, fructibus pendentibus, annuis redditibus, omnibusque rebus publicæ rei causâ comparatis; cit. Henr. Bocer. *d. success. in feud. cap. 3. qu. 49. & seqq.* Besold. Lud. Schrader &c. proinde jure nullo tenetur Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi ad Inventarium conficiendum, vel edenda Instrumenta, illegitimè Conventus petitione hæreditatis, vel actione familiæ erciscundæ, ut demonstratum est, & conveniendus solum particulari quodam vindicationis Judicio, si Serenissima Ducissa Aurelianensis propria hujusmodi bona allodialia, præter fiscalia & Jurisdictionalia, adfuisse, probare possit, quæ non Ducatûs vel Comitatus causâ comparata sunt, & destinata ad hæredis allodialis successionem: atque hoc sensu Parenti in bonis suorum, liberorum confectiōem inventarij injungit Frid. Pistor. *inter Disput. Basileens. tract. d. Invent. hered. thes. 16.* In casibus verò, quibus vel Parens nomine filij Infantis forsan hæreditatem aliunde delatam apprehendit, vel ipsi filio jure hæreditario succedit, diversum obtinet; cum jure paterno, seu singularis cujusdam acquisitionis bona liberorum per legis dispositionem ad Parentem transeant; Cum enim hoc modo nec hæres sit, nec defuncti personam exhibeat, nulla causa est, cur invito confectio isthæc obtrudi possit. Ita ferè Ille. Habet equidem Serenissimus Reus Conventus Universitatem Bonorum, habet Electoratum & Ducatum Palatinum, sed jure singulari & proprio, non verò cum Serenissima Ducissa Aurelianensi communem, & sicut hunc communem non habet, ita nec communia Instrumenta.

ta, propterea non edenda, *l. 7. ff. de edendo.* prout aliàs neque juris, neque æquitatis ratio permittit, ut reus arma & tela, quibus conficiatur, adversario suo tradere cogatur; *l. 4. ff. d. edend. l. 7. Cod. eod.* & non oportet, inquit Alexander Imperator, originem petitionis ex Instrumentis ejus, qui convenitur, fundari, *l. ult. Cod. d. edendo.*

Enimverò, utut se ita res jure habeat, copia tamen facta est inspiciendi quæcunque Documenta Domino Abbati Morel, postea Archiva direpta, Instrumenta ablata, bello intercepta, & à parte Adversa omnia confusa, ut ex se non videat Serenissimus Reus Conven- tus, quid ultra præstari possit, quam ut sub fide Principis profiteatur, sicut profitetur, sibi de nullo tali patrimonio privato, seu allodialibus propriis ultimi defuncti CAROLI Electo- ris, Fratris Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis, constare, quorum illa, juxta consuetudinem Palatinæ Domûs & Imperij, capax sit: Est res sanè sine exemplo, quòd unquam in Germa- nia vel etiam Gallia primogenitus successor, reliquis fratribus vel Agnatis, minùs sororibus & cognatis, ipso jure ab omni successione exclusis, vel Inventaria, vel Instrumenta Domûs suæ propria exhibuisset, minùs aliò transferri permisisset: Nec unquam in Domo Palatina hujusmodi Allodialia propria restituta filiabus, nisi fortè Parentes in vita sua quadam præ- tiosa separassent, noviter per se acquisita, & in testamento jussissent restitui, cui voluere. A- lioquin si in successione feudi Regalis etiam Theauri non dividuntur à defuncto compa- rati, & nec inter fratres, quomodo ad hæc aspirabunt fœminæ Palatinæ, ipso jure ab om- ni successione exclusæ, & quas inauditum est in Romano Germanico Imperio, extantibus masculis & Agnatis, unquam petitione hæreditatis obtinuisse? Joan. Oldend. *cit. Conf. n. 108.* Atque sic exhibitio Instrumentorum, Registorum, Rationum aliorumque similium huc non pertinet, nec peti potest ab eo, qui juris præsumptione non possidet bona, nisi Electoratûs ac Ducatûs, adeoque propria, & quemadmodum ex illis pro intentione Sere- nissimæ Ducissæ Aurelianensis nihil probari potest, cum hoc ipso, quòd redditus & familia ibi annotata sint, probentur ad usum Comitatus & Ducatûs destinata, ita frustra hucusque petita sunt, & solum ideò, ut rei fucus fieret, & Judicium familiæ herciscundæ, vel petiti- onis hæreditatis, quod tamen inter illos, qui hæredes & cohæredes non sunt, nullum est, meris nugis inanibus coloraretur. Nemo sine competenti & apta actione quemquam in judicio conveniendi facultatem habet, & ex malo litis primordio processûs eventum dime- timur; Gothof. *Ant. tract. d. action. Thes. 2.*

EXCEPTIO VIII.

*Libelli generalis, obscuri, irresponsalis, pluris petitione laboran-
tis, & sanctioni Pacis Rysvicensis contrarij.*

X præcedentibus jam abundè patet, quòd Plenipotentarius Palatinus non nimium sibi arroget, dum Serenissimam Dominam Actricem in procedendo ad Regulas Rei vindicationis, vel alterius particularis actio- nis adstringi putat. Quòd si enim adversæ parti petitio hæreditatis non competit, nec actio familiæ herciscundæ, utique alia non superest actio, & frustra disputat de libello juxta naturam illius duplicis actionis univer- salis instruendo; frustra agit ad divisionem hæreditatis allodialis & feu- dalis, cum hæreditas hic nulla sit, sed Serenissimo Reo Convento Ele- ctoratus & Ducatus ex jure Majorum obveniat, & Imperij successorì acquisita sint omnia bona, tam immobilia quàm mobilia, tam feudalia quàm allodialia, etiam fructus pendentes, redditus annui, Theauri, & quæque ad Dignitatis Regalis utilitatem publicam compa- rata, *Suprà allegatu. Besold. & Boc.* cum enim hujusmodi successorì primogenito sapiens provisio Majorum Cæsaris & Imperij, deferat Regnum, Principatum vel Ducatum, publi- cæque intuitu salutis; sanè admitti non potest, Primogenituræ Constitutorem uni Regnum vel Ducatum tribuisse, ea verò, sine quibus commodè administrari & sustineri hæc non pos- sunt, adimere voluisse & largiri alteri, quæ tamen Regni & Ducatûs sequela sunt, nec æ- quum est, illa, quæ ad defensionem, conservationem & amplificationem Reipublicæ con- feruntur, ab alijs ad privatos usus traduci, Christoph. Besold. *d. success. q. Reg. sit. jur. diff.*

5. Si quæ proinde allodialia, & talia, quæ Ducatus contemplatione parata non sunt, Serenissima Domina Actrix probare velit, meritò id rei vindicatione, vel alia particulari contra titulo singulari possidentem transitura præstabit, non petitione hæreditatis, utpote contra titulo singulari possidentem, vel ex ipsa adversæ Partis confessione, nullatenus competente.

Cæterùm qua ratione ipse Illustriss. D. Andl. hic ab adverso allegatus doceat, quòd Serenissimus Reus Conventus possideat titulo singulari, suprà jam demonstratum, nunc, quia Dominus Plenipotentarius Aurelianensis ad justificationem sui libelli nimis generalis ex And. Gail. *lib. 1. observ. 68.* Argumentum desumpsit, placeat ei prius legere ibidem *lib. 2. observ. 154. n. 2.* Ubi disertissimis verbis proponit, Vassallum ita in feudo antiquo, longè magis in Regali succedentem, titulo singulari succedere: *nam vocatur proprio & sanguinis Jure, ex Pacto & legis providentia, non judicio Testatoris, vel beneficio Vassalli defuncti, sed primi Acquirentis.* Pergit postea celeberrimus Camera Spirensis Assessor: *Notum est, onera & debita hæreditaria præstanda & solvenda ab hærede universali, NB. sed feudi successor non est hæres universalis, sed particularis: ergò ad dissolutionem æris alieni non tenetur: Imò bona feudalia prorsus ab ipsa hæreditate separata sunt.* Hucusque ille. Quod si verò successor in feudo Regali, in omnibus bonis succedat, sed non ut hæres, verùm titulo singulari, quali succedit etiam, quisquis succedit in Regno vel Ducatu jure Regni, Imperij, vel primogenituræ, prout successit Serenissimus Reus Conventus, & non repræsentativè, quoad personam ultimò defuncti. Quid opus est ab adversa parte toties inaniter regeri, quòd sit hæres, vel in solidum, vel pro parte, quod neutrum est? Verba non sunt captanda, ubi constat de re & veritate. Et quid consequitur, si ibidem distinguat Andr. Gail inter Judicium universale & particulare, inter petitionem hæreditatis, & rei vindicationem; si dicat, in illo Judicio liquidationem rerum, etiam durante processu posse fieri, non verò in hoc, si suppositum verum non est, & Serenissimæ Domine Ducissæ Aurelianensi contra possidentem titulo singulari, fas solum sit contendere judicio & actione particulari vindicatoria, non universali petitione hæreditatis. *L. 7. Cod. d. petit. hered.*

Denique postquam in hac exceptione multa prodigè disputavit de petitione hæreditatis D. Plenipotentarius Aurelianensis, tandem ultrò fatetur, etiam in hoc Judicio partes esse eruditi & exercitati Advocati, ut eodem libello vel alijs articulis specificè complectatur, designetque res hæreditarias, quid nimirum quantumque in hæreditate Defuncti sit, vel tempore mortis fuerit; easque unà cum causa principali simultaneo quodam processu in termino probatorio probet &c. Atque hoc ex consilio cit. à se And. Gailij: sed huic dubio à se proposito respondet ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, formalia: 1. Hic non quæri, quid Consilij, sed quid juris sit. 2. Non agi de laude eruditi, periti que Advocati aucupanda, sed de tuenda causa, & asserendis non liquidandis Serenissimæ Partis prætensionibus. 3. Consilium hoc intelligendum esse cæteris paribus, locumque tum habere, si præsumptio Juris staret contra Serenissimam Ducissam Aurelianensem, ita ut illi probandum incumberet, quænam inter Bona à Serenissimo Defuncto relicta sint allodialia; jam autem præsumptionem Juris stare contra Serenissimum Electorem Palatinum, Eique probandum incumbere, quænam inter eadem Bona sint feudalia &c. Hucusque D. Plenipotentarius Aurelianensis.

Verùm quidquid sit de hoc, an Dominus Plenipotentarius consilium tanti Doctoris non pluris faciendo consultò agat nec ne, etiam ex hypothefi data non concessa; & an decorum sit de laude eruditi ac periti Advocati aucupanda non esse sollicitum, in hoc certè nimium erravit, quòd præsumptionem Juris pro Serenissima Ducissa Aurelianensi, & contra Serenissimum Reum Conventum stare, consequenter huic & non illi onus probandi incumbere, tam præcipitanter iteratò asserat: Sed quàm hæc contra multiplicia jura, placeat audire in sequentibus. Et quidem, si hoc verum esset, sequeretur manifestè, quòd Serenissimus Reus Conventus CAROLO, defuncto Electori, successerit in Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino, sed, an, & quæ bona sint Electoratu & Ducatu Palatino connexa, primum, probare debeat, cum omnia, ut Adversario placet, præsumantur Allodialia, & ad Serenissimam Ducissam Aurelianensem pertinere; sed quàm lepidum hoc? quàm ridicula successio, esse Electorem & Ducem sine Electoratu, sine Ducatu? Ubi hoc unquam in successio-

ne Regni, Principatûs vel Ducatûs auditum ? Imò potius dicendum: Serenissimus Reus Conventus successit in feudo Regali tanquam Elector, & Dux Comesque Palatinus: ergo hoc ipso in omnia bona successit, tam feudalia, quàm Allodialia, etiam in res mobiles, Thesauros, annuos redditus, fructus pendentes &c. omniâque reliqua, quæ ad usum publicum Electoratûs vel Ducatûs sunt comparata, & præsumi quidem omnia intuitu publicæ utilitatis comparata, donec ab asserente contrarium probetur. *Ita supracit. Henr. Bocer. d. Success. Feud. cap. 3. quest. 49. & seqq.*

Deinde Serenissimus Reus Conventus successit jure Primogenituræ ex Majorum Conventionibus & Pactis Gentilitijs ad omnia bona, tam acquisita, quàm acquirenda extensæ; ergo successit in omnia bona, tam mobilia, quàm immobilia, tam feudalia quàm allodialia, consequenter qui ex primogenitura ad se aliquid pertinere asserit, id, ut ex sua parte, probet, necesse habet. Item, Serenissimus Reus Conventus successit ex consuetudine Imperij & Domûs Palatinæ: sed tam in Imperio, quàm Domo Palatina est inauditum, quòd in Ducatu vel comitatu, quamdiu supersunt masculi, ulla unquam foemina in parte minima, successerit; ergo præsumptionem juris habet pro se, tam quoad bona feudalia, quàm allodialia.

Porro Serenissimus Reus Conventus successit ad tenorem Investituræ Cæsareæ, in vim executionis Pacis Westphalicæ, CAROLO LUDOVICO, & eum insequentibus Electoribus Palatinis concessæ: sed hæc universalis est, & complectitur omnia bona, quomodocunque ad Electoratum & Ducatum vel Comitatum Palatinum pertinentia; ergo juris præsumptionem pro se habet Serenissimus Reus Conventus. Mascard. *de Probat. vol. 1. concl. 79. n. 24.*

Ad hæc constat, pleramque partem rerum esse feudalem, nec hoc Ipse Dominus Plenipotentarius Aurelianensis negat; ergo præsumuntur etiam aliæ feudales esse, donec contrarium probatum fuerit. Francisc. Intrigliol. *d. feud. quest. 43. n. 70.* Denique Serenissimus Reus Conventus est in Possessione Electoratûs & Comitatus Palatini, reliquorumque omnium bonorum huc pertinentium, atque mera feudalia esse, consequenter talia quoque præsumuntur, nisi asserens contrarium, seu rem allodiamalem, talem probaverit. Mascard. *cit. vol. 1. Conclus. 79. n. 18.* & Francisc. Intrigliol. *dicta quest. 43. n. 77.*

Neque existimet Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, ista non coherere cum Recessu inter utriusque ultimò defuncti Electoris, CAROLI & PHILIPPI WILHELMI Consiliarios Anno 1685. inito, in quo conventum, ut allodialia restituerentur hæredi Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi, (additâ tamen reservationis clausulâ) quia, præterquam Recessus ille ad perfectionem suam nunquam pervenit, non alia Allodialia intelligebantur, quàm quæ juxta pacta gentilitia, Consuetudinem Domûs Palatinæ, & Investituras Cæsareas solent restitui, scilicet, prout Allodialia non opponuntur in genere bonis feudilibus, sed prout accipiuntur pro proprio & privato Regni vel Principis Patrimonio, quod juxta Ejus dispositionem sequi potest hæredem allodiamalem ex Constitutione Imperatoris Justiniani, *In Nov. 21. & Edict. 3.* Genearchicum dictum, hoc est, aliàs Familiæ proprium, seu quod planè, & ex toto in nostra potestate est, Clinodia scilicet, sed pretiosiora & subtiliora, attestante Adam. Struv. *Synt agm. feud. cap. 2. aph. 11.* Petr. Frid. Mind. *d. mand. lib. 2. cap. 42. n. 14.*

Cæterum quod attinet judicium universale petitionis hæreditatis, & particulare Rei vindicationis, aliunde constat, hanc potissimum ab illa distinctam esse actionem, quòd illa sit de Universitate, hæc de rebus singulis, sive de specie aliqua certa, propterea etiam petitio rerum singularum, sive actio in rem specialis dicta, *L. 1. L. in speciali ff. de Rei vind.* ita quidem, ut olim res vindicanda in jus ad prætorem deducenda & ferenda fuerit, ut posset actor vulgatam illam vindicationis formulam in lite contestanda usurpare, nempe hanc rem ex jure Quiritum meam esse aio, ut fusiùs videre est apud Arnold. Rath. *d. Rei vindicat. thes. 2. & 5.*

Quod verò dicatur in *L. 76. §. 1. d. Rei vindic.* Quando causa subest, incerta quoque partis vindicationem esse, hunc sensum habet, si nempe justa est causa petendi, ut si jam constat, Servum mihi Testamento legatum, sed incertum adhuc, quantum nomine Falcidia detrahatur: Atqui Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis non habet justam causam petendi, quia non probavit, aliquid huiusmodi allodij proprii adesse, quod in restitutionem venit: alia enim bona sive Feudalia, sive Allodialia, sive Emphyteutica, sive non Emphyteutica, sive ab antiquo extantia, sive recenter comparata, nulla ipsi debentur, inde utique libellus ex petitione hæreditatis malè formatus, nimis generalis est, obscurus & irresponsalis. E contra, si constaret Serenissimo Reo convento, adesse talia propria allodialia, seu privatum Principis defuncti Patrimonium, si essent talia Originalia Successionis Instrumenta, vel Registra, Annales & repertoria, aut feudorum Regalium Reversalia, ex quibus huiusmodi hæreditas allodialis, restitutioni obnoxia, doceri posset; quis crederet, ea vel ad momentum à Serenissimo Reo Convento denegata fuisse, vel deneganda in posterum? Verùm horum nihil penes Serenissimum Reum Conventum, penes Serenissimam verò Dominam Actricem plurima adhuc potius latent documenta, ad Serenissimum Reum Conventum pertinentia, omni jure, maximè ut Paci satisfiat Ryfswicensi, restituenda. Cæterum quisquis succedit alteri ut Rex, ut Dux vel Marchio, non succedit in nudis Regni, Ducatus vel Comitatus vocabulis, sed in ipsis bonis Regnum, Ducatum, vel Comitatum constituentibus, rebus nempe tam immobilibus, quàm mobilibus, tam feudali- bus, quàm allodialibus, *Henr. Bocer. cit. cap. 3. §. 49. & seqq. Theodor. Reinking. d. Reg. secul. & Eccles. lib. 1. class. 4. c. 17. n. 104. & seqq. Martin. Rum. in Aur. Bull. diss. 5. part. 3. §. 6. in add. pag. 845.*

Ut verò viator, semel & ab initio à recto tramite aberrans, non facile solet errores suos corrigere, sed magis in ijs pergere, atque sic cœptum iter malè absolvere. Ita Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, instituta erroneè petitione hæreditatis, & libello inde pessimè formato, tandem ad dilucidationes progreditur æquè obscuras, æquè causæ suæ, quam fovet, iniquæ, non deservientes, & quidem, præmissis, nescio quibus protestationibus non necessarijs, dilucidationes reducit ad tria Capita. 1. Circa naturam bonorum, à linea RUDOLPHINA, Principibus Electoribus & Comitibus Palatinis possessorum. 2. Circa naturam bonorum ab eadem linea acquisite. 3. Circa conditionem Filiarum in eadem linea existentium.

Sed quid hæc ad rem nostram faciunt, quando Bona à Linea RUDOLPHINA, Principibus & Electoribus Palatinis, quomodocunque acquisita, quomodocunque possessa, sive feudalia, sive allodialia, sive mobilia, sive immobilia, sunt jure Primogenituræ affecta, per pacta Gentilitia, & Cæsareas Investituras unita, & ita in Primogenitos Palatinos, justo Successionis ordine semper devoluta, ut nulla Ducissa Palatina masculis hucusque extantibus, unquam successerit? Nunquid etiam Reges Gallia diversa ratione acquisiverunt Provincias, diverso jure possederunt, & olim nullo jure Primogenituræ existente, ex æquo dividerunt hæreditatem Regiam? ut videre est apud *Springsfeld d. appan. cap. 1. n. 50. §. 1.* Quod hodie non fit, jure Primogenituræ recepto, & appanagio introducto. Sic, si unquam, quod tamen non conceditur, fuisset olim divisionem & subdivisionem passa Illustrissima Domus Palatina, hodie, quia in ea jus Primogenituræ obtinet, non patitur, cit.

Springsfeld cap. 3. n. 95. atque hæc resppnsio dilucidat omnes dilucidationes Domini Plenipotentarii Aurelianensis, atque eas prosternt vehementissimè.

DILU.

DILUCIDATIO I.

Circa naturam Bonorum à Principibus Electoribus atque Comitibus Palatinis Lineæ RV DOLPHINÆ possessorum.

Crisperit Marquardus Freherus, Consiliarius Electoralis Palatinus, & illius Domus Consuetudinum ac Jurium, præcipuè Lineæ RUDOLPHINÆ valde gnarus, habere Principes Electores præter Principatus suos Principales, quorum virtute Electoratum gerunt, etiam alias Ditiones, hæreditarias magis quàm Electorales; sed ubi scripsit, has ditiones hæreditarias magis quàm Electorales ad Fœminam Palatinam, quamdiu supersunt masculi, successionem hæreditariâ transferri? Ubi negavit, has ditiones non absolutè hæreditarias, sed magis quàm Electorales, per pacta Gentilitia, toties inter Comites Palatinos repetita, Electoratus, Ducatus & Comitatus Palatino unitas, Electorali Successori deberi? Ubi asseruit author iste, qui toties jus primogenituræ in Domo Palatina defendit, quòd Ditiones hæc magis hæreditariæ quàm Electorales, non pertineant ad jus Primogenituræ, ex natura sua, & Auræ Bulla CAROLI IV. reliquorumque Imperatorum Constitutionibus, & modò recitatis Familiæ pactis, nominatim omnia bona complectentis, adeoque cum Electoratu, Ducatu & Comitatu Palatino omnes Ditiones, Oppida, Urbes, bona acquisita & acquirenda involventis? nã Consiliarius iste Serenissimæ Domine Ducissæ Aurelianensis per illa verba patrocinari minimè voluit, nec juxta jurisjurandi religionem, qua Domui Palatinæ adstringebatur, potuit, optimè gnarus, quòd Constitutio Rupertina vel non distinguat Bona Feudalia ab Allodialibus, vel quòd Investituræ Cæsareæ ante & post Pacem Westphalicam omnia ut feuda concedant; optimè gnarus, quòd Bona omnia indivisim & conjunctim, juxta Gentilitia pacta, jubeantur in omnes Successores masculos Palatinos deferri; non minùs gnarus, quòd juxta consuetudinem Imperij & Domus Palatinæ Principissa fœmina nulla, extantibus masculis, successerit, nec prensaverit successionem.

Quæ porro in Dilucidatione I. Dominus Plenipotentarius Aurelianensis affert Divisionis exempla, ea nihil obstant Serenissimo Reo Convento, & nihil inserviunt Serenissimæ Domine Ducissæ Aurelianensi, 1. quia omnia illa exempla Divisionis loquuntur, vel ex ipsa confessione Partis adversæ, de solis Comitibus Palatinis masculis, & nec unum adferri potuit, ubi vel unica Filia Palatina in partem Comitatus, vel in Urbes, Oppida, Arces, vel vicos successisset; nullum affertur potuit, ubi vel ulla Filia, vel Soror Palatina cum Fratre vel Agnatis, judicio Familiæ herciscundæ, vel petitionis hæreditatis, sive ex Testamento, sive ab intestato competentis, contendisset, ubi Inventaria, Registra, Rationes, & Documenta Domus exegisset: Si verò à tot sæculis nulla Fœmina Palatina, extante prole mascula, in bona Domus Palatinæ successit; quo jure nunc Serenissima Ducissa Aurelianensis præsumit hanc controversiam Serenissimo Reo Convento movere?

2. Ex ipsa Ordinatione Rupertina de Anno 1395. atque Divisione de Anno 1410. vel in terminis patet, quòd insequentibus Comites Palatini, quando inter se masculos, Comitatus, Arces, Oppida & Urbes diviserunt, diviserint similia in rationem appanagij, salvâ semper primogeniturâ; ita, ut hisce bonis inesset pactum reversionis, ut nempe deficientibus masculis, bona hæc iterum ad Primogenituram reverterentur; quod pactum reversionis, sicut etiam ex natura sua inest hujusmodi bonis, ita ut in iis hoc ipso Fœminæ non succedant, ut testis est Martin. Rummelin. *dissert. in Aur. Bull. Caroli IV. Imp. Cap. 6. ante fin. pag. 193.* ita similibus casibus in Germania non tam ipsa Jura Regalia Ducatum, & similia Majorum feudorum, sed potiùs Administrationem, fructus & commoditates, quasi ex usu dividi, attestatur Theod. Reink *de Reg. Sac. & Eccl. class. 4. cap. 17. n. 16.* Proinde si hoc pacto pro numero Filiorum, Comitum Palatinorum, ex linea Rupertina descen-

dentium , nunc plura , nunc pauciora Oppida , Urbes , Dominia , Successu temporis distributa & divisa fuerunt , per hoc nihil in præjudicium Primogenituræ actum , nec ipsa jura Ducatus vel Comitatus Palatini divisa esse censerī debent , cum id etiam in Austria aliisque Provinciis , primogenituræ obnoxiiis , quotidie fiat , atque Comitatus , Urbes & Oppida in rationem appanagij assignentur , non tam per modum divisionis , quàm provisionis , ut loquitur Cothm. *vol. 5. Resp. 1. n. 168.* Sic nec Assyriorum , Persarum , Ægyptiorum , Parthorum latissima Regna cum pluribus divisa fuerunt , tametsi Urbes ac prædia cæteris à primogenitura liberis fruenda darentur. Bod. *apud Springsf. tract. d. Appan. c. 10. n. 11.*

3. Detur etiam , aliquando Comites Palatinos contra Majorum suorum Institutum , & Pacta Gentilitia , expulso , ut loquitur Dominus Plenipotentarius Aurelianensis , jure primogenituræ , vel Testamento , vel inter Vivos egisse (prout supra memoratus GEORGIVS DIVES , Bavariæ Princeps hoc egerat , & inde bellum Bavaricum toti Domui Palatinæ tam exitiosum inflammaverat) id de facto , & non de jure egisse censendi sunt ; siquidem illi contra jura primogenituræ primitus conventa , & per Auream Bullam , & alias Imperatorum Constitutiones approbata , nihil amplius decernere , vel in præjudicium moderni Serenissimi Electoris mutare potuerunt , ut pluribus tradit sæpè cit. Theod. Reink. *d. class. 4. cap. 17. n. 44.* Ratio in promptu est , toties indicata , quòd Serenissimus Reus Conventus non nitatur jure ultimi possessoris , cui non successit , sed jure primi Instituentis , à quo est vocatus.

4. Fieri potuit , ut illæ divisiones procederent , Partibus ita consentientibus , cujus rei argumentum est , quòd nulla afferatur historia vel ab ipso Domino Plenipotentario Aurelianensi , quæ bona essent extra Comites Palatinos , & in alienam Familiam , vel Fœminam translata. Imò divisiones similes & Ordinationes non semper sine contradictione fuere ; sic eam Ditionum partitionem , quæ de CHRISTOPHORI , Regis Daniæ assignatis partibus inter STEPHANUM & OTTONEM facta est , Elector LUDOVICUS , ut juribus Palatinis contrariam , non tulit , ac post etiam PHILIPPUS Elector istas ditiones cum eis , quæ OTTONI Mosbacensi ex terris Palatinis accesserant , Electoratu , non obstante contradictione Bipontini , vindicavit. Inde etiam est , quòd pactum inter JOANNEM SIMMERENSEM & Agnatum Bipontinum Disibodi Anno 1541. tentatum , & prioribus pactis , cum primis Constitutioni Rupertinæ ac Aureæ Bullæ adversum , revocatum fuerit. Ostenso nunc , quo sensu omnes in contrarium allatæ divisiones possint intelligi , vel debeant referri , facile est etiam demonstrare , quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis non debeat capere verba , quibus aliquando bona dicuntur hæreditaria , aliquando feudalia , aliquando allodialia , quia , sicut jam abundè , & repetitis vicibus significatum , ab omnibus Fœminæ in Domo Archipalatina indistinctè sunt exclusæ ; Deinde supra monitum , ex usu Germaniæ esse , ut sæpè Ducatus vel Principatus , ex multis particularibus bonis , tam allodialibus , quàm feudalibus collectus , efficiat corpus individuum , & tanquam feudum Imperii ab Imperio recognoscatur , ut in terminis docet cit. Reinking. *d. n. 190.* Atque sic WILHELMUS Hassiæ Landgravius , in causa Nassovica ipse fassus est , *daß das gantze Fürstenthumb Hessen von vielen particular-Stücken , so vwohl allodial als Lehen , zusammengebracht , und ein Corpus individuum , und Fürstenthumb draus gemacht worden , und daß Selbiges dergestalt zusammengebrachte gantze Fürstenthumb mit allen und jeden seinen partibus integran-tibus , der Erbverbrüderung nach , vom Heyligen Reich zu Lehen rühre.* Acta in *Sachen Hessen contra Hessen &c.* in deduct. caus. princ. n. 131. Atque hac ratione tradidit insuper Joan. Oldendorp. *Consil. Marpurg. Cons. 5. n. 97.*

Quòd in his Ditionibus Majoribus individuis , ad Imperij Romano-Germanici statum pertinentibus , omnia bona particularia respiciant unum caput , cujus naturam induunt & sequuntur eousque , ut , si in Ducatu aliquo Primogenitura introducta noscatur , Primogenitus in Divisione reliquos quoque Fratres à pagis allodialibus excludat , Mart. Rumel. *ad Aur. Bull. Caroli IV. Imper. part. 3. dissert. 5. §. 6. in addit.*

Ut verò speciatim ad proposita Divisionis exempla progrediamur , & eorum , licet nondum probata sint à Domino Plenipotentario Aurelianensi , peculiarem habeamus rationem ; Anno 1331. RODOLPHUS , cognomento cæcus , Elector , profitetur literis suis , se cum
charis-

charissimo Fratre suo, ROBERTO, Comite Palatino Rheni, & cum ROBERTO, Nepote suo, Filio Ducis ADOLPHI, etiam Comitis Palatini Rheni, Ducisque Bavariæ, Divisionem Dominiorum ad utramque Rheni ripam sitorum, inivisse, & utrumque ROBERTUM, quæ ibi sequuntur, in partes & portiones accepisse &c. Et quid tum postea? Divisio hæc est facta ante Aureæ Bullæ tempora, & Constitutionem Rupertinam, illamque subsequuta reliqua pacta Gentilitia: vel Divisio hæc ita intelligenda est, ut cum jure primogenituræ, & Bonorum appanagiatorum qualitate consistat; vel est ipso jure nulla, & ad consequentias non trahenda: dein Fœminæ nullam ex ea habuere partem, nec proinde ad præsentem hypothesein applicari potest. Sic quoque Austriæ Archi-Duces partiti sunt Austriam Superiorem & Inferiorem, sed nunquam inde Fœminæ admittæ.

Anno 1378. ROBERTUS Senior, Elector, ROBERTUS Junior, & ROBERTUS Præjunior, fatentur literis suis, in honorem & utilitatem Palatinatûs, nec non ut deinceps & in perpetuum Comes Palatinus, qui quovis tempore erit, & Palatinatus ipse eò melius hominibus ad illum pertinentibus contentus esse possit, se convenisse, & pactos esse unanimiter, propriè ac in perpetuum, pro se & hæredibus suis, Comitibus Palatinis Rheni, de observando Statuto & Ordinatione sequenti, nimirum quòd Castrum Staleck & Bacharach cum iis, quæ hic adfert Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, ac omnibus eorum pertinentiis, in perpetuum apud Ipsorum hæredes, qui Comites Palatini erunt, manere debeant, ita, ut nulli unquam hæredum suorum, qui Comites Palatini erunt, liceat ea conjunctim vel separatim vendere, oppignorare, loco hypothecæ dare, permutare, alienare, sive per dispositiones pro anima, sive titulo vidui, dotalitij pro filiabus & uxoribus, vel quovis alio modo. Hucusque Dominus Plenipotentarius Aurelianensis. Ecce pacta Gentilitia respectivè primogenituram & fideicommissum in clarissimis verbis inducentia, & omnem fœminam Principissam jam tum excludentia!

Anno 1401. ROBERTUS, Rex Romanorum, & LUDOVICUS, Filius ejus primogenitus, literarum suarum tenore agnoscunt, se BLANCHIÆ, Filia HENRICI, Angliæ Regis, LUDOVICI prædicti Conjugi, donatione propter nuptias donasse Castra sua subscripta, videlicet Castrum Gernersheim cum oppido murato illi annexo, nec non villas suas &c. &c. cum telonijs tam in aqua, quàm in terra, ac hominibus villarum præscriptarum, piscarijs, forestis, pratis, decimis, nemoribus, & cæteris juribus & proventibus, ad dicta sua Castra & villas quomodocunque pertinentibus, nullo excepto &c. ut eis omnibus præfata Domina BLANCHIA nomine & jure donationis propter nuptias, liberè & pacificè gauderet & frueretur per totam vitam suam, & post mortem ejus liberi de corpore suo ac dicti LUDOVICI nati, absque reclamatione vel impedimento quorumcunque aliorum hæredum aut Successorum, vel ab ipsis donationibus causam habentium. Et quid inde pro Serenissima Ducissa Aurelianensi, quòd LUDOVICUS primogenitus Sponsæ suæ, citra alienationem extra Familiam duntaxat ad vitam, in bonis quibusdam & arcibus, seu magis fructibus eorum, vitalitium constituerit? Quòd hoc factum sit ratione summæ grandioris, ad maritum, locò dotis ex Anglia allatæ? Omnia postmodum ad Successores primogenitos reversa: quin pactis Gentilitijs nil derogat, si pro ratione statûs Conjugi Principissæ hujusmodi ususfructus constituatur. Anno 1410. facta est divisio seu dispositio quædam, inter quatuor Filios ROBERTI, Romanorum Regis suprà dicti, quam Dominus Plenipotentarius Aurelianensis produxit inter adjuncta, libelli sui fundamentis subjecta sub n. 6. Ita est, sed non est facta dispositio inter filias ROBERTI, vel extra Familiam Comitum Palatinorum; est facta ista Dispositio Ordinationi Rupertinæ conformis, ita, ut reliquis à primogenito Fratribus quædam Castra, Urbes, & Oppida in appanagia assignarentur cum pacto reversionis ad primogenituram; Alia ratione si est facta Divisio, lege Primogenituræ prohibente facta est, & nulliter contra legis prohibitionem *L. non est dubium. Cod. de legib.* Cùmque de Conventionem isthac fraterna, priori scripto fusè satis sit actum, illuc se refert brevitatatis studio Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius.

Anno 1448. postquam obitu CHRISTOPHORI DIVITIS, Regis Sueciæ & Daniæ, linea JOANNIS secundò geniti ex quatuor prædictis ROBERTI, Romanorum Regis, Filijs extincta esset, STEPHANUS & OTTO, Patruj ejus, hæreditatem ab illo relictam inter se diviserunt, excluso Consobrino ejusdem, LUDOVICO, LUDOVICI BARBA-

TI Filio, & exploso (quod vult Dominus Plenipotentarius Aurelianensis) primogenituræ, quo ille nitebatur, jure. Verum sit, diviserint STEPHANUS & OTTO inter se istam hæreditatem Patruï sui: adhuc tamen in partem nullam, Fœminam Palatinam admitterunt; adhuc jure Primogenituræ non præjudicaverunt reliqui, si in hanc Divisionem, consenserunt, volentibus enim non fit injuria. Si verò exploso Primogenituræ jure, quo LUDOVICUS, ex confessione ipsa Domini Plenipotentarij Aurelianensis, nitebatur, & neglectis Majorum sibi notissimis Familiæ pactis, Auræ Bulla, & Constitutionibus Romanorum Imperatorum aliter hæreditatem diviserunt, de facto potius, quàm jure processerunt, semper tamen adhuc exclusis fœminis; quod semel & semper observandum habet Serenissima Ducissa Aurelianensis: Cæterum quòd STEPHANUS & OTTO, circa hujus hæreditatis divisionem dubij, eam emptione & venditione terminarint, seu unus alteri, acceptâ quadam pecuniæ summâ, partem suam cesserit, in eo adhuc nihil egerunt pro Serenissima Ducissa Aurelianensi.

Anno 1499. defecit moriente OTTONE II. Linea OTTONIS quartò geniti, ex præfatis ROBERTI, Romanorum Regis, Filijs, & possessionem omnium Ditionum ab eo relictarum, apprehendit PHILIPPUS Ingenuus Elector, nixus donatione inter vivos ab OTTONE sibi facta; nam cum ALEXANDER, Veldentiæ Dux, tertiam partem ejus hæreditatis peteret, regessit illi PHILIPPUS, OTTONEM tanquam liberum Imperij Principem de bonis suis ad libitum disponere potuisse, sibi que adhuc viventem, per modum Conventionis, terras & Ditiones, bonaque sua voluntariè dedisse, quæ cum ære alieno onerata essent, se ad liberandas illas, usque ad centum millia florenorum expendisse, quod cum exhibitis Instrumentis probasset, renunciavit Dux ALEXANDER prætensionis suæ in eam hæreditatem, ejusque partem, litemque super ea motam penitus abolevit. Hucusque Dominus Plenipotentarius Aurelianensis: Sed quidquid sit, & an Comites Palatini semper & semper Juri primogenituræ, ex Ordinatione Rupertina jam introducto paruerint, nec ne sicuti debuerunt: Certè illam Ordinationem in vim fideicommissi, atque ita vel à primordio suo servarunt, ut Fœminæ Palatinæ semper ab omni successione rerum & immobilium & mobilium fuerint exclusæ, id quod sufficere deberet Serenissimæ Dominae Actrici. Aliàs verò moriente OTTONE II. quartò genito ex præfatis ROBERTI, Romanorum Regis Filijs, possessionem omnium Ditionum ab eo apprehendit PHILIPPUS Ingenuus Elector jure Primogenituræ, & ut proximus Agnatus Palatinus, & non donatione inter Vivos. ALEXANDER Veldentiæ Dux, tanquam remotior Agnatus, hoc ipso satis removebatur, nec ullus ferè Imperij Princeps tam liber est, ut de Bonis suis, Principatu ac Ditionibus, ad libitum disponere possit, tanquam Imperij feudis, vel bonis, aliàs pactis Gentilitijs, fideicommissis vel Primogeniturâ affectis. quomodo ergò hoc Comes Palatinus OTTO facere, & quò fundamento PHILIPPUS Elector in generaliore sensu hoc Principi ALEXANDRO, Veldentiæ Duci, reponere potuerit, adhuc non videt Plenipotentarius Palatinus: quòd verò, cum videret se sine Filio hærede mori, inter vivos, excluso sexu fœmineo, jam cesserit Ditiones suas PHILIPPO INGENUO Electori, proximo Agnato, egeritque cum eo de debitis solvendis, in hoc pij Imperij Principis partes implevit.

Anno 1506. Idem PHILIPPUS Elector Testamentum condidit, quo inter alia statuit, quòd Filius ejus primogenitus juxta consuetudinem Palatinatûs debeat esse Sacri Romani Imperij Elector, eique liberè dimitti atque concedi omnia, quæ à Majoribus suis ad Electoratum annexa & adscripta sunt; in cætera verò territoria, Provincias & Ditiones suas instituit sibi hæredes conjunctim eundem LUDOVICUM & FRIDERICUM, itidem Filium suum, ut ea pro indiviso possideant, reservans tamen sibi facultatem dividendi inter eos eadem territoria, si in communione permanere noluerint, Arbitrosque certos denominans, quibus æqualibus portionibus ista inter illos partiantur, si fortè ipse ante obitum suum id facere omisisset. Hucusque iterum Dominus Plenipotentarius Aurelianensis. Verum, præterquam iterum hic altum de Fœminis silentium, consequenter hoc nil faciat pro Serenissima Ducissa Aurelianensi; sic PHILIPPUS Elector, si ita disposuit, vel disposuit primo genito (quod factum) consentiente; vel solum reliqua territoria in appanagium assignavit pacto reversionis ad primogenituram subintellecto; vel de facto ita disposuit inter suos Filios, & non jure citràque præjudicium primogenituræ, & insequentium Comitum Palatinorum, per tradita in hanc rem & allata Imperij Principum exempla à Theod. Reink. *d. Reg. Sacul. & Eccl. lib. 1. class. 4. cap. 17. n. 52. & seqq.* Eadem

Eadem responsio quadrat ad omnes sequentes Divisiones & Transactiones Principum Palatinorum d. Anno 1508. 1546. 1553. & 1556. quas ipse affert Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, cum hac duplici ulteriori animadversione, 1. Quod hæ Conventiones omnes Comitum Palatinorum se referant ad pacta priora Primogenituræ & respectivè fideicommissi, & in quacunque Fœminæ Principissæ Palatinæ penitus sint exclusæ. 2. Quod ordinariè egerint reliqui Comites Palatini cum Electore tum temporis Palatino, ut nempe is, qui iure primogenituræ Electoratum & cæteras Ditiones Palatinas omnes possideret, reliquis suis & Fratribus & Agnatis Comitatus, Urbes & Oppida, aut certè talem portionem Provinciæ cederet, quatenus & Illi vitam Principis agere, ac Familiæ splendorem conservare possent Rumel. *ad Aur. Bull. pag. 856.* atque sic etiam, quæ de pactis inter PHILIPPI Electoris mortui Filios Anno 1508. initis, atque de quinta parte Comitatus Sponheimensis obscurè satis ab Adversario commemorantur, solum ad bona appanagiata, & nullam prorsus fœminam extenduntur, utpote quæ tum ipsâ ELISABETHÆ, Comitissæ Palatinæ Donatione, tum pacto Beinheimensi d. Anno 1425. in perpetuum ab omni successione, quousque masculi supersunt, & quidem à Comitatus Sponheimensis successione, tam quoad quintam Electoralem, quam reliquas partes nominatim excluduntur.

Pariter quoque Elector OTTO HENRICUS Anno 1553. in WOLFGANGUM Bipontinum, Ducatum Neoburgicum ex rationibus in Instrumento relatis, contulit, reliquis tunc viventibus Comitibus Palatinis permittentibus, ac insuper successione ad solos masculos ordinatâ, fœminis autem semper & in perpetuum exclusis, ut sese hoc pacto tot numero Comites Palatini Rheni & Familiam suam conservarent, prout etiam conservârunt in hodiernum diem, multoties cessaturam, vel collapsuram, si bona ad eam pertinentia ad exterâs Familias, Connubiorum fœdere deferri potuissent per Filias & Fœminas Palatinas. Atque hoc sensu, licet Sabaudia & Pedemontium Ducatus Divisionem penitus respuant, tamen antehac CAROLO Cardinali, & THOMASO, Principibus Sabaudia, ultra genitis Sabaudia Ducis PHILIBERTI Fratribus, certæ Ditiones assignatæ fuerunt, quæ tamen assignatio magis lautum appanagium, quam veram Divisionem sapiebat, idque interventu Regis Gallia, Pacis gratiâ, ad fraternam concordiam servandam factum fuit, ut refert Rumel. *ad Aur. Bull. Carol. IV. pag. 3. diff. 5. pag. 842.*

Observandum etiam est, ait cit. Rumel. *ad Aur. Bull. pag. 846.* etsi Primogenitus habet Successionem, Testamenta tamen Parentum sapissimè fieri inter liberos, in quibus Filij in portionibus inæqualibus instituuntur, præcepta Regiminis præscribuntur, tutores Impuberibus constituuntur, quæ tamen dispositiones inter liberos, propter reverentiam saltem Paterni Elogij, non stricto jure observantur, ita tamen, ut Filij Testamentum Patris hac ratione observantes, in feudis antiquis, & Jure Primogenituræ sibi, ne dicam suis descendentibus, non præjudicent, per ea, quæ docet Nicol. Eberh. *Fun. Conf. vol. 1. Conf. 29. n. 124. & seqq.* Qua ratione, etsi FRIDERICUS Tertius & Quartus, Electores Palatini Testamenta ordinassent, ac ibidem non solum Primogenitis Electoratum, & reliquas Ditiones, atque res tam mobiles quam immobiles reliquissent, sed etiam certam Terræ partem aliis ultra genitis in appanagium assignassent, aliæque ordinassent; non tamen per hoc Juri primogenituræ, vel Pactis Gentilitijs, & sic nec insequentibus Comitibus Palatinis Rheni præjudicium generatum. Profectò si hoc Testamentum FRIDERICI Tertij (idem de alijs omnibus sit dictum) ab ipso Adversario fideliter producat, & totum legatur, apparebit ex eo, quod in specie (idem fecit prædecessor OTTO HENRICUS, aliique) sese & suos Filios referat ad Auream Bullam, erectas in Domo Palatina antiquissimas Consuetudines, Ordinationes & Sanctiones, & non solum de Fœminis, in successionem contra Statuta Domus admittendis, nihil disponat, sed & in terminis ordinet, junioribus filiis sine hærede masculo decedentibus, eorum portiones & terras pro appanagio assignatas, debere ad Primogenituram reverti, & interea Jure subfeudi ab illis ultra genitis teneri. Testamenta ergo à Domino Plenipotentario Aurelianensi integraliter oportebat produci, legi & observari: est enim incivile, lege non totâ perspectâ, sententiam proferre, *L. incivile ff. d. leg.*

Quin etiam exemplis similibus aliorum Ducatum & Principatum, ubi pariter hujusmodi divisiones juxta Consuetudinem Germaniæ, & Pacta Gentilitia Familiæ, habitæ & Linearum ratione, processerunt, præmissa confirmari possent, quibus tamen casibus

bus omnibus nulla unquam Fœmina, superstitibus masculis, successionem ullam præten-
dit. *vid. Ernest. Cothm. d. Resp. 1. n. 251. Theod. Reink. lit. cap. 17. n. 27.*

DILUCIDATIO II.

Bservant sanè Historici Germani, infra quadringentos annos, aut circi-
ter, omnes Ditiones, Provincias, Urbes, Oppida, Arces atque Vicos,
quæ omnia circa Rhenum in utraque ripa possident Comites Palatini,
vel emptionis vel donationis titulo, vel Institutione hæreditariâ, vel alio
quovis acquirendi Domini j modo, belli etiam & matrimonij jure, ad Co-
mites & Principes Palatinos pervenisse: Sic Dominus Plenipotentarius
Aurelianensis. Certè hi omnes tituli, vigore tam multiplicis Cæsareæ
Investituræ, qua omnia hodiè & olim bona in feudum Imperij recogno-
scuntur, vigore Aureæ Bullæ & Constitutionum Imperatoris SIGISMUNDI, ac Paëtorum
Gentilitiorum, ex quibus omnia Bona indivisim, inseparabiliter, tam acquisita, quam ac-
quirenda, in Primogenitum, Eumque sequentes masculos Comites Palatinos deferuntur,
ita coaluere, ut omnia bona hæc non ampliùs ex illorum prima acquisitione, sed ita multi-
plici factâ unione & incorporatione æstimari, ac dici debeant, solum & ad solos masculos
Principes Palatinos, cum omnimoda Fœminarum, atque hoc ipso etiam Serenissimæ Du-
cissæ Aurelianensis exclusione, pertinere; quæ proinde emortuis Principibus Palatinis, quos
DEUS TER OPTIMUS MAXIMUS, ad publicam totius Imperii tranquillitatem in
omne ævum conservabit, de Successione in hæc bona Palatinatûs, per consequens eorum
liquidatione, Registris ac Documentis sollicita esse poterit; nunc verò Principes hosce, tan-
quam in communi causa attonitos & mirabundos reddet, quòd ante tempus Eorum inquirat
in annos, Domum, ex qua nata, & cujus conservationem potius procurare deberent
quàm interitum, ita affligat, & fœmina Principissa prima prensæt hæreditatem, quam ex cen-
tenis demortuis Filiabus nulla somniavit. Cæterum, quid istas acquisitionis causas huc
affert Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, si jam olim Principatus iste ultra duo-
decim Comitatus complexus est? ut videre licet apud Marquard. Freher. *part. 2. d. Orig.
Palat. pag. 6. in fin.* Quid denique huc gratis affert hæc acquisitionis causas? quando in
laudato à se Frehero Orig. Palat. cap. 14. legit, vel legere debuit ista verba sequentia: *Mul-
tos præterea Comitatus integros (& non tantum enumerata ibi bona particularia) ut
Simmerensem, Veldensem, Gemini Pontis, Sponheimensem anteriorem & posteriorem, &
Lüzellsteinemsem, diversis titulis modisque legitimis acquisivit Domus Palatina, & Pala-
tinatui incorporavit; Si verò incorporavit, quis nunc à corpore Palatini Principatûs
avellet?*

DILUCIDATIO III.

Uacunque etiam hoc loco afferuntur à Domino Plenipotentario Aure-
lianensi Renunciationum exempla, nihil faciunt pro causa Serenissimæ
Ducissæ Aurelianensis, cum jam supra ostensum sit, Renunciationes
hæc inter Illustres, Regum scilicet & Electorum, Principum & Comi-
tum Filias non ita frequentari, vel necessarias esse de ea ratione, quòd,
quidquid ferè Reges ac Electores Principes habent, regulariter sit fiscale
& Jurisdictionale, quod à Regia Dignitate non separatur, atque ita ipso
jure Filiabus non debetur, ut loquitur in terminis cit. Musc. *d. Success.
Convent. membr. 2. Class. 1. Conclus. 5. lit. G.* Atque proinde, si renuntiaverint Filix
Principissæ Palatinæ, si non renuntiaverint, ex ipsa tamen consuetudine Germaniæ, à
Successione in hisce fiscalibus & Jurisdictionalibus, ipso jure fuerunt semper exclusæ, & ad-
missæ solum ad privatum Principis patrimonium, si u allodialia Principi propria, pretiosa il-
la, quæ à publico separavit, & Testamento fortè Filiabus suis destinavit Comes Palatinus
Parens, id quod etiam partim allata exempla demonstrant. Deinde Filix Principissæ Pala-
tinæ ab omni Successione arcentur per pacta Gentilitia, toties inter Principes Palatinos sta-
bilita,

bilita, vi quorum omnia bona indivisim jubentur semper ad solos Agnatos pertinere: Excluduntur denique ipso Jure feudali ab omni Successione Fœminæ in feudo Regali; ergo renunciaciones omnes à Comitissis Palatinis factæ, sunt unicè pro abundanti cautela, ut etiam aliquando Regum Gallia Filia renunciare solent.

Quòd si verò allatæ Renunciaciones de Anno 1560. 1579. 1612. considerentur, ostendunt illæ, quomodo DOROTHEA SUSANNA, FRIDERICI Tertij Electoris Filia, ANNA MARIA, LUDOVICI Electoris Filia, & LOYSA, FRIDERICI IV. Filia renunciaverint juri in omnem Successionem, præsentem & futuram, paternam, maternam, fraternam, sororiam omnemque aliam NB. tam in rebus mobilibus, quàm immobilibus, quamdiu Stirps mascula de Domo Palatina & Bavarica supererit, reservatis duntaxat ijs mobilibus & pretiosis, quæ sibi à Patre vel Matre legarentur, consequenter talia essent, ex deputatione & destinatione acquisitioneque Comitum Palatinorum, atque ut Allodialia propria, non Successores in Ducatu & Comitatu Palatino, sed hæredes allodiales sequerentur. Et hisce ultimis Renunciationibus parem fecit, vel facere debuit Serenissima Ducissa Aurelianensis, consequenter nihil expectatura, nisi quæ pro similibus pretiosis & allodijs propriis, in eam recasuris post mortem Serenissimi Fratris vel Patris legitimæ tabulæ & Testamenta designabunt. In quem finem ergo petita Inventaria, Registra, Documenta? in quem finem bona tam mobilia quàm immobilia, Emphyteutica & non Emphyteutica prætena? Quando inauditum in Imperio, ullam Filiam Principissam extantibus Agnatis, petitione hæreditatis obtinuisse; cit. D. Joan. Oldend. vol. 2. Conf. 5. n. 108. aut totum igitur jus scriptum & non scriptum, omnes Constitutiones Imperii, & usus feudales auctoritatem suam in hac causa prorsus amittent, quod Deus avertat, aut Serenissima Ducissa Aurelianensis causâ cadet.

APPLICATIO

Atetur pro prima quæstione hoc loco applicationis suæ Dominus Plenipotentarius Aurelianensis, Electoratum Palatinum ex Aurea Bulla individuum, atque sic Comitatum Palatinatûs Rheni, ejusdemque terras, districtus, homagia, Vassallagia & alia quævis eò spectantia, scindi vel dividi non debere, sed in sua perfecta integritate perpetuò manere, sed Nicol. Bets. d. Pact. Fam. cap. 8. §. 12. scripsisse ait, hanc Constitutionem CAROLI IV. Imperatoris ad alias Provincias Electoratus non incorporatas haud extendi.

Nodum hunc planè non Gordium, & in prioribus jam satis resolutum, ut penitus dirumpat Plenipotentarius Palatinus, opponit imprimis Nicolao Betsio. Christoph. Besold. Cothm. Mollerum. quos refert & sequitur Martin. Rumelin. ad Auream Bullam part. 3. dissert. 5. §. 3. in addit. ac docet, Constitutionem Aureæ Bullæ, respectu Primogenituræ, ad Provincias Electoratus etiam non incorporatas extendi. Deinde opponit Nicolao Betsio inclytum Collegium Juridicum in Celeberrima Universitate Ingolstadiensi, cui, cum hæc quæstio in causa GEORGII JOANNIS, Comitis Palatini, in terminis Anno 1562. proponeretur, auditis prius rationibus, quæ in contrarium afferri possent, tandem quæstionem affirmativè resolvit, & jus Primogenituræ ad reliquas etiam Provincias extendi, in hæc verba respondit: formalia; *Veruntamen considerandum est in terminis Privilegij, sed nos non sumus in terminis puri Privilegij, sed legis, propter utilitatem & honorem Reipublicæ seu Imperii, promulgata per CAROLUM IV. in Aurea Bulla: in ea enim statuit imperator super Successione Primogeniti in Palatinatu & Electoratu, & eam fuisse legem expressè profitetur etiam SIGISMUNDUS Imperator in sæpè dicto Decreto, quo idem in perpetuum sanxit & confirmavit &c. Unde Imperator simpliciter statuendo de Successione Primogeniti in Palatinatu, videtur, quòd voluerit, Primogenitum succedere in omnia Dominia & bona, quæ sub appellatione illius Principatûs possidebuntur & continebuntur, quia contentum includitur sub continenti etiam respectu futurorum &c.* Ita nomine præfati Collegii Juridici Georg. Eberhard. Conf. vol. 1. conf. 27. n. 42. ubi usque ad n. 46. hanc suam opinionem ratione, auctoritate & observantiâ Domûs Palatinæ confirmat. Imò in eodem Con-

filio post. n. 120. eandem quaestionem in hac formalia repetit Jctus iste Ingolstadiensis : Sequitur undecima quaestio, cum vigore Aurea Bulla Primogenitus in Electoratu minorem natu precedat, an is etiam reliquas Provincias Electoratus non incorporatas arrogare sibi soli possit, vel quid reliquis Fratribus de Jure & Consuetudine assignare debeat; ubi de vero intellectu Aurea Bulla CAROLI IV. & SIGISMUNDI Decreto, & an Privilegium Primogenitura in infinitum se extendat, agendum: Ista quaestio conjungi debebat Secunda Principali quaestioni, quam supra resolvimus, & ex ijs, quae ibi, nec non postea in tertia quaestione diximus, facile quoque ista resolvitur, propterea allegationes hic non repetimus; Summa ergo est hac: Quod Privilegium Primogenitura sine dubio extendatur in infinitum, non solum, quod Aurea Bulla CAROLI IV. servetur pro publica lege, & lex sit perpetua. l. Arriani. C. d. heredic. Et sic in infinitum procedit, sed etiam, quia hoc ipsum expresse dicitur in Decreto SIGISMUNDI, unde, cum verba clara sint, non est locus dubitationi. Nec dum finit iste Jctus omni exceptione Major, sed postea sub n. 122. & 23. querit, si ita Primogenitus omnia bona capiat Palatinatus, ac omnium Ditionum, ad quid reliquis Fratribus teneatur? & respondet in hac formalia sequentia: Quare hac est vera Conclusio, quod Primogenitus ceteris Fratribus teneatur providere de alimentis pro dignitate persona, aut citra divisionem bonorum Dignitatis specialium, ipsis Fratribus, habitum personarum ac facultatum ratione, assignare ac tradere certa quadam bona, terras, Dominia vel Officia, ex quorum fructibus honestam habeant sustentationem, ut tamen tantum remaneat Primogenito, unde honorifice possit regere Principatum &c. Atque huc pertinet ante allegata solennis inter FRIDERICUM Tertium Electorem, Atavum Serenissimae Ducissae Aurelianensis, & WOLFGANGUM, Proavum, moderni Serenissimi Electoris Palatini, pro se & Tutoris nomine Ducis GEORGII JOANNIS, Bruchsalae Anno 1562. inita Conventio, vi cujus ipsa etiam supellex argentea, vestes &c. ideo Electori FRIDERICO Tertio cesserunt, quod ea Dux OTTO HENRICUS eo ipso, dum Elector factus est, consecutus fuerit, tanquam in perpetuum Electoratus unita. Denique in hoc dubio negat suppositum Plenipotentarius Palatinus, quod scilicet non omnia bona Electoratus seu Palatinatus sint incorporata per pacta Gentilitia, & Caesareas Investituras, praecipue pacem Westphalicam infecutas; vid. cit. Marquard. Freher. Orig. Palat. cap. 14. verb. incorporavit. Et si hac omnia non essent, nulla tamen in hisce omnibus bonis, ad Comitatum, Ducatum & Principatum Palatinum quomodocunque pertinentibus daretur Serenissimae Ducissae Aurelianensi successio, tot Masculis & Agnatis Palatinis adhuc extantibus, & extituris, Deo volente, in ævum. Inauditum enim est in Imperio, Filiam Principissam hereditatis petitione obtinuisse.

Scripserit etiam Joan. Limn. ad Auream Bullam. cap. 7. §. 2. observ. 24. & cap. 25. observ. 4. diversa esse bona, alia propria ad Electoratum pertinentia, alia postea unita, & iterum, alia non unita, atque hac postrema inter liberos dividi posse, non illa duplicis generis priora. Nunquid verò, vel ipso Domino Plenipotentario Aurelianensi fatente, ipse Limnaeus simul scripsit, quae terrae ad singulos Principatus Electorales propriè pertineant, NB. ex literis Investiturae peti debere; si verò, ipso Adversario teste, Investitura est modus uniendi, ut etiam probat Ernest. Cothm. vol. 5. Resp. 4. cap. 3. n. 69. Nunquid Investiturae Caesareae, in vim Executionis Pacis Westphalicae Electoribus Palatinis concessae, omnia bona, quocunque titulo possessa complectuntur? Ergo. Sic ipse Limnaeus ibid. observ. 6. fatetur, successu temporis Ipsos Electores incubuisse, quod Dignitas Electoralis accessione bonorum fieret illustrior, esseque Ipsi hodie consuetum, ut Successori in Electoratu praeter ceteris multa, tam immobilia, quam mobilia conferantur, quae ad ornamentum virisque status faciunt, quod in rei veritate Constitutio Rupertina, & Pacta Gentilitia supra memorata, toties inter Comites Palatinos Rheni repetita, ipsaque Testamenta eorum ferè omnia in terminis suis clarissimè respexerunt. Deinde, si in Principatu Palatino adsunt bona, quae nec ex natura sua Electoratus sunt connexa, nec postea unita, sed talia, quae Divisioni hereditariae vulgari sunt obnoxia, cur ea non inter Serenissimam Ducissam Aurelianensem & Serenissimum Fratrem suum, CAROLUM, jam olim, & tempore mortis Paternae divisa, vel ibi saltem sufficienti Documento separata? cur admissa illa exceptio, restituenda fore Bona allodialia, sed in quantum non repugnaturum foret observantiae, Pactis Gentilitiis, & Investituris Caesareis?

Quae

Quæ hoc loco ad tertiam quæstionem proponit Dominus Plenipotentarius Aurelianensis circa Bullas SIGISMUNDI, Imperatoris, jam ex prioribus dissoluta sunt per Georgium Everhardum : & si verba ibidem considerentur sequentia : *Sancimus edicto, quod jus, vox, dignitas & potestas eligendi Romanorum Regem in Imperatorem promovendum, eidem LUDOVICO, Comiti Palatino, ac Principi Electori, heredibus & Successoribus suis legitimis, Laicis duntaxat, ab eo descendentes, quoties casus ejusmodi Electionis emergerit, in perpetuum debeat competere : Sicut & ritè sibi, tanquam Comiti Palatino Rheni, ac Sacri Imperij Archidapifero ac Principi Electori, Heredibus ac successoribus suis legitimis, Laicis duntaxat ab eo descendentes, quoties casus ejusmodi Electionis emergerit, in perpetuum debeat competere : sicut & ritè sibi tanquam Comiti Palatino Rheni ac Sacri Romani Imperij Archidapifero competit manifestè, ac Ipse, velut Comes Palatinus Rheni, Ejusdem Romani Imperij Archidapifer, verus & legitimus Princeps Elector, & post obitum Ejus heredes, & Successores sui legitimi, modo & forma submissis, Principatum & Comitatum Palatinum, ac Archidapiferiam dicti Imperij Sacri, de quibus ipsum die nostra Coronationis in Aquisgrano solenniter infeudavimus & investivimus, ac tenore presentium infeudatum & investitum profiteamur, obtinebunt cum omnibus & singulis eorum terris, Dominiis, proprietatibus, vasallagiis, libertatibus, honoribus, pertinentiis, NB. in quibuscunque rebus consistant & quibuscunque specialibus possint vocabulis designari. &c.* Ecce Imperator SIGISMUNDUS dicit, cum omnibus & singulis eorum terris, Dominiis & pertinentiis ; qui verò dicit omne, nihil excipit. l. Julianus ff. d. leg. 3. & Dominia postea quæsitæ censentur statim de terra ipsius Principis, perinde ac si ab initio fuissent, L. si ex toto. ff. d. Legat. 1. Guid. Pap. in Decisione Delphin, 489. verb. concessit.

Et certè, si Imperator fuisset interrogatus, an etiam de futuris id sentiat, attenta ratione, quam in Decreto expressit, & verbis, quibus est usus, in quibuscunque rebus consistant, & quibuscunque specialibus possint vocabulis designari ; utique respondisset, vel maxime sese etiam bona futura comprehendere. Sed quid opus est conjecturâ, ubi veritas patescit ? hoc ipsum importat inter alias Ordinatio Rupertina verbis : *oder fürbass gehören vverden &c.* hoc significant pacta Gentilitia, toties inter Comites Palatinos Rheni repetita, ut bona indistinctim, indivisim, ad Successorem Primogenitum deferantur. Quod si ergò Imperator SIGISMUNDUS separavit in suo Decreto, in verbis postea sequentibus, Electoratum & Comitatum Palatinum, in ordine ad tutelâs & alia ; certè in ratione Successionis, & in Ordine Primogenituræ ea non separavit. Suprà cit. Georgius Everhard. in Resp. Ingolst ad.

Cæterum si hæc omnia non essent, si etiam tantisper ex memoria seponatur jus Primogenituræ, Auræ Bullæ, Constitutionibus Imperatorijs, & pactis Gentilitijs in Domo Palatina præfato modo stabilitum ; si ratio succedendi in Imperio & hac Domo cum exclusione fœminarum, tantisper non attendatur, sed solum huc repetantur, quæ Plenipotentarius Palatinus in prioribus ad §. utut tandem, de pace Westphalica, & in ejus executionem Principibus Electoribus Palatinis ab Imperatoribus hucusque datis Investituris attulit : Sanè talia ac tanta essent, ut vel sola negotium totum conficere, & Serenissimam Dominam Ducissam longissime à tota hac à se petita Successione remotam & exclusam demonstrare possent. Annon enim ibi totus inferior Palatinatus, cum omnibus & singulis bonis Ecclesiasticis & Sæcularibus, juribus & appertinentijs, quibus ante motus Bohemicos ab Electoribus Palatinis possidebatur, rursus in feudum datus est CAROLO LUDOVICO, & eum, sequentibus modò Electoribus ? & quidem cum enumeratione bonorum, tam ante motus Bohemicos retrò quocunque tempore possessorum, quam postea possidendorum, hisce formalibus : Octava Dignitas Electoralis, & ejus eligendi, cum omnibus annexis, Comitatus Palatinatus Rheni, ibi inferior Palatinatus dictus, omnesque eò pertinentes ditiones, terræ & subditi, castra & bona, à quondam Celsissimis, PHILIPPO, LUDOVICO, etiam & FRIDERICO, item OTTONE HENRICO, FRIDERICO, LUDOVICO, & duobus FRIDERICIS, Patre & Filio, ante motus Bohemicos possessa, & quidquid ulterius vi suprâ dictæ pacis competit, cum omnibus & singulis Electoralibus & Principalibus Dignitatibus, Honoribus, Regalijs, Consuetudinibus, & inde dependentibus, libertatibus, Officijs, Juribus, superioribus & inferioribus tribunalibus, fluminibus, rivis, vectigalibus, conductibus per terras & flumina, Bastardorum accidentibus, Wildfangijs, proprietatibus, castris, bonis, proventibus, censibus, obventionibus & redditibus, nec non bannis ferinis, cunctisque Regalijs, usibus & pertinentijs, insuper omni eo, quod Serenissimus Elector CARO-

LUS LUDOVICUS, NB. ipsius Parens & Majores coëmerunt, vel jure pignoris, obligationis, reuisionis, aliòve modo acquisiverunt, &c.

Quòd si verò hæc omnia, juxta clarissimum tenorem Investiturarum Cæsarearum, existant bona feudalia, itaque in ratione Electoralis, Principalis, ac Regalis feudi unita sint, ac possideantur ab Electoribus Palatinis: qua ratione aliquid ex ijs prætendat Serenissima Ducissa Aurelianensis, fœmina? qua ratione ex Marquardo Frehero argumentabitur de diversitate Bonorum, quæ in ratione feudi ita unita sunt, & vel ex ipso Frehero suprà allegato, Electoratui dudum incorporata, & non aliter hæreditaria, quam largè sumpto vocabulo, in ratione appanagij, suo modo, solos tantum masculos complectente. Quin si hæc in literis Investiturarum tam clavis terminis expressa non forent, nihilominus in hisce majoribus & regalibus feudis omnia reliqua bona, tam feudalia quam allodialia ex natura sua ad principale, & caput suum respicerent Rumel. *ad Aur. Bull. part. 3. dissert. 5. §. 6. in addit. ad finem.* Neque quidquam in contrarium facit clausula in Investitura apposita, quidquid in his ex æquitate & de jure in feudum dare potuerit Cæsarea Majestas; quia omnia illa dare potuit, & dedit in feudum, cum exclusione omnimoda omnis fœminæ Principissæ Palatinæ ad Rhenum, quamdiu superessent masculi; quin quòd ipse investituræ tenor evincat, quidquid vel possident, vel unquam possederunt Comites Palatini, id illos à Sacra Cæsarea Majestate & Imperio in feudum recognoscere.

Atque ex his in facto & jure ita deductis manifestum est toti Imperio & Orbi universo, Serenissimam Dominam Aëtricem in mora designandi prætensiones suas integras, ritè agendi, procedendi ac submittendi juxta pacis Ryswicensis præscriptum, fuisse, & illius nomine institutam petitionem hæreditatis, vel judicium Familiæ herciscundæ, minimè hic locum habere, vel habere posse, consequenter ejus causam nullo jure fundatam esse: contra Serenissimum Reum Conventum jure Primogenituræ, fideicommissi, pactis Gentilitijs, Investituris Cæsareis, & Imperij ac Palatinæ Domûs consuetudine tam liquido niti, ut in utroque foro sine hæsitatione absolvi, illa verò insuper ad damna data resarcienda, & accepta restituenda meritissimè condemnari debeat; quocirca implorato denuo Nobilissimo Potentissimorum Dominorum Dominorum Arbitrorum Officio, concludendo rursus & submittendo, petita sua priora huc repetit Serenissimi Domini Rei Conventi Plenipotentarius, hoc solo pro Coronide addito, indecens litis protelandæ, & Pacem Ryswicensem eludendi Domini Adversarij studium, ex eo quoque elucescere, quòd memoriali die 13. Septembris extra terminos, Lege publica præscriptos exhibito, Instrumentorum quorundam editionem (quam, si jus ad illa habuisset, à primordio statim litis petere potuisset & debuisset) in ultima demum Conclusionis & Submissionis dilatione, ad illam nempe necessitatem circumveniendam, & ex tali quidem principio prætendere præsumpserit, quod & malam in restituendis Serenissimo Domino Electori juxta pacis præscriptum, Archivis fidem, & quam exigua Paci Ryswicensi conventa integra Archivorum restitutione satisfaciendi, ratio sit habita, dum quæ absolute, & absque conditione restituenda erant, nonnisi sub extorta editionis obligatione restituta sunt, evidenter demonstrat: Verùm Deputati Palatini, quibus Archivorum commissa fuit repetitio, nec eâ fuere potestate præditi, ut Paci publicæ hac, contra eandem admittenda conditione, in Serenissimi Electoris præjudicium derogare potuerint, nec, si quæ Ipsorum promisso inesset vis, quæ tamen nulla est, casus promissi extaret, cum non absolute, sed tantum, si opus fuerit, Instrumentorum editionis in ipsorum syngraphæ subscriptione facta sit mentio, opus autem esse legitimè, & ex necessitate juris, Serenissimum Electorem ad illius Instrumenti editionem Serenissimæ Domine Aëtrici teneri, nec sit probatum, nec probari possit: Interim tamen ad quemlibet Nobilissimorum Dominorum Delegatorum PLENIPOTENTIARIORUM nutum, Eorumque informationem, illa pro abundanti, & citra Juris necessitatem, Plenipotentarius Palatinus producturus est Originalia, in quibus Serenissimus Dominus Reus Conventus se hætenus fundavit.

Nobilissimorum Dominorum, Sacra Cæsarea Majestatis, & Sacra Regia Majestatis Christianissimæ Plenipotentiariorum, &c.

Observantissimus.

Initium Sapientiae timor Domini

Acta, quae nobis infra nominatis Decano, Doctoribus, ac Professoribus inclytæ Facultatis Iuridicæ in Electorali Universitate Ingolstadtensi ad consultationem proposita sunt, ita habent.

FACTI SPECIES.

Um anno 1685. ipfis Idibus Maij Serenissimus Princeps, & Elector Palatinus Carolus Heidelbergæ sine omni prole decessisset, Serenissimus Philippus Wilhelmus Dux Imperij Neoburgicus tanquam proximus legitimus Agnatus, & ob lineæ prærogativam Successor, non modò Electoratum, & bona immobilia feudalia, sed etiam cæteros Comitatus, ditiones, urbes, oppida, vicos, & bona allodialia tam mobilia, quàm immobilia prætendit, & apprehendit; contradixit in hisce posterioribus, seu bonis allodialibus, & quæ allodialium jure censentur, ut sunt feuda hæreditaria, tam immobilibus, quàm mobilibus omnibus Serenissima Ducissa Aurelianensis tanquam Soror defuncti Domini Electoris Caroli unica, & Germana, ac sic indubitata hæres ab intestato proxima, inde sub hoc prætextu non modò exitiosum Palatinatui bellum causata, sed in Pace Riswicensi de anno 1697. in articulo 8. & separato ad hunc lucrata, ut negotium hoc totum sancita ibi ratione præfixis terminis juridicè instrueretur, & salvo utriusque Partis jure tam in possessorio, quàm petitorio, in arbitrium Cæsareæ, Regiæque Majestatis Galliarum, ac tandem summi in terra Christi Vicarij Pontificis maximi abiret; cum verò ordine suo Pars utrâque sua fundamenta Nobilissimis Dominis subdelegatis porrexerit, causamque hanc in Imperio gravissimam juxta illius pacis præscripta. & juxta leges, statuta, decreta, ac consuetudines in Imperio receptas sibi instruxisse videatur, ut exhibent scripta utriusque partis etiam typis data, ideò nunc perpenſis utrinque juribus quaestio est, cujus jura potiora existant, indeque an sententia ferenda absolutoria, an condemnatoria.

Ut verò Nos ad petitionem Serenissimi Rei conventi desuper mentem nostram aperiamus, placet utriusque Partis jura, prætermisſis multis ad rem non facientibus, prius summariter, & cum relatione ad fontem, seu scripta hac in parte, Cæsareo, Regiòque arbitrio, ac Nobilissimis subdelegatis oblata, nobis in typo exhibita in utrâque partem afferre, quibûs utrinque auditis, quid Nos in hoc gravissimo rerum articulo sentiamus, facillè subſternemus.

I. Iaque jura Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis tanquam Actricis sunt sequentia I. Ea est indubitata Defuncti Serenissimi Domini Electoris Caroli hæres ab intestato proxima, utpote Soror, si verò nulli sunt defuncti descendentes, nulli ascendentes, in allodialibus est legitima successio sororis per text. & DD. in *Novell. 118. cap. 3. auct. causa cessante. Cod. de legit. heredib.* quæ ratio succedendi, ut eò clariùs pateret, Plenipotentarius Aurelianensis in terminis terminantibus instituit petitionem hæreditatis, junctò Familiz Herciscundæ judiciò. vide in *libelli primi deduct. except. 2. pag. 9. & pag. 17. & passim.*

II. Serenissima Domina Actrix est insuper Serenissimo defuncto Fratri suo Carolo per testamentum paternum Serenissimi Domini Electoris Caroli Ludovici in ejus gratiam factum quoad hæc bona allodialia substituta; refertur verò testamentum de die 4. Aprilis anno 1670. sub n. 2. ad primum libellum Sereniss. Dominae Actricis pag. 36.

III. Omnia allodialia hujus Domûs Palatinæ conceptis verbis sunt reservata in contractu matrimoniali Serenissimæ Dominae Ducissæ Aurelianensi de die 1. Novembris 1671. cujus copia refertur ibidem sub. n. 2. pag. 50.

IV. Stringit pro Sereniss. Domina Actrice Ducissa Aurelianensi pactum solenne, quo Sereniss. Dux Philippus Wilhelmus in conventionem Halæ Suevorum die 1 $\frac{1}{2}$ Maij 1685. Sereniss. Electori Carolo promisit extraditionem allodialium post mortem ejus faciendam Sorori Ducissæ, cujus copia refertur ibidem sub n. 4. pag. 51.

V. Sicut per mortem Serenissimi Domini Electoris Caroli extincta penitus est stirps Mascula Simerensis à Friderico Simerensi filio Stephani Comitæ Palatini descendens, ita

Sponte sua sequi videtur, ut si quæ bona, vel etiam feuda à Serenissimo Electore Carolo relicta sint, vel per hanc lineam acquisita, vel in ejus favorem noviter erecta, & quorum Sereniss Ducissa Aurelianensis ratione sexûs non sit incapax quòd Ipsa sit potior Serenissimo Philippo Wilhelmo, nunc Serenissimo Joanne Philippo Reo convento, tanquam cujus respectu dici nequeat, quòd sint Majorum Ipsius pactò, & providentiâ acquisita, quin potius ejusdem respectu non aliter considerari debeant, quàm quasi extranea, & ad ejus lineam, quæ per Ludovicum ejusdem Comitis Palatini Stephani filium initium sumpsit, neutiquam pertinentia.

VI. Atque ex hoc fundamento, quòd in allodialibus Serenissima Domina Aëtrix existat indubia hæres juxta præmissa, asserit sese ea, quæ Domino de Morovas suo nomine ante Heidelbergæ soluta sunt pretiosa mobilia, hoc ex capite hæredem in allodialibus accepisse, prætendit insuper omnia bona tam immobilia, quàm mobilia, meliorationes, fructus extantes, thesauros, & omnia, quæ non sunt feudalia, vel saltem talia, ut allodiale hæredem sequantur.

VI. Quemadmodum verò Electoratum Palatinum & quæ ei tanquam Imperij feudo connexa sunt, non anhelat, ita contrà enumerat plurimas successiones, alienationes, & donationes Principum, ac Comitum Palatinorum, ex quibus tanquam exemplis suam quoque roborare successionem ac docere laborat esse legitimam, innixa singulariter illi principio juris, quòd bona præsumantur esse allodialia, & non feudalia, non censentur Electoratu unita, & incorporata, donec ostendatur incorporatio, & unio; cui duplici bræcardo quantum tribuendum, aliunde constat. Rosenthal de Feud. cap. 12. conclus. 14.

VIII. Denique, cùm Serenissimus Reus conventus præter titulum feudi, qui quoad Electoratum, & connexa extra controversiam est, nitatur titulò Majoratus, & fideicommissi, exigere videtur jure merito registra, inventaria, & si quæ sunt similia per tradita Philipp. Knipschilt de fideicommiss. famul. cap. 12. §. 8. si etiam Ducissa Aurelianensis præsumatur renuntiasse hæreditati Fraternali, nihilominus ex traditione Germaniæ Ipsi à Fratre exhiberi debet inventarium bonorum. Kellenb. de renunt. quest. 23. n. 25. Et hisce in libello Serenissimæ Dominæ Aëtricis, & sequentibus replicis fusiùs deductis fundamentis tota quanta nititur causa Sereniss. Dominæ Aëtricis.

Econtra Serenissimus Reus conventus ante omnia distinguit patrimonium ipsius defuncti Caroli Electoris publicum seu fiscale, sive rei sacræ ac publicæ, à patrimonio privato, & non fiscali; illud Regni, ac Ducatus patrimonium est, ac thesaurus, hoc proprietate, & dominio Regis vel Ducis. Illud omnem alienationem respuit, hoc verò pro arbitrio Regis vel Ducis alienatur. Illud Successionis hæreditariæ communis ac promiscuæ viam non ingreditur, hoc successioni communi ac vulgari subjacet. Illud ad solum Imperij, Regni, vel Ducatus Successorem transit, hoc verò quibusvis hæredibus obvenit. In illo non jure communi, sed singulari, non jure hæreditario, sed jure Regni, ac Ducatus, non ex persona & provisione defuncti, sed ex legis, vel consuetudinis, aut conventionis ordine, non titulò universali, sed particulari Reges ac Duces succedunt. In illo ait se successisse ultimo defuncto Carolo Electori jure Ducatus, & titulò singulari, jure quidem sanguinis, sed citra onus, & nomen hæredis, in hoc verò successisse Serenissimam Ducissam ut hæredem allodiale, titulo universali communi ac vulgari. Ernest. Cothman. respon. jur. vol. 5. respons. 1. n. 189. & seqq.

II. Quidquid ferè Reges, Duces, ac Principes habent, id juris præsumptione est publicum, fiscale, ac jurisdictionale patrimonium, quod à Regia vel Ducali dignitate non separatur, atque hoc ipso filiabus non debetur, quippe quæ ut Sceptri, ita quoque arcium, ac ditionum sunt incapaces. Barthol. Muscul. de success. convent. & anomal. memb. 2. class. 1. conclus. 5. litt. H. pag. 306. cùm verò privata quoque allodialia possidere possint Principes, quæ non contemplatione dignitatis acquiruntur, in his succedere possunt cæteris paribus etiam fæminæ. cit. Muscul. atque in hisce privatis allodialibus, si quæ per Serenissimam Ducissam adesse probari possunt, successionem concedit Eidem Serenissimus Reus conventus, non verò in patrimonio publico, Electoratu, Ducatu, Comitatu Palatino, neque in arcibus, ac ditionibus, rebûsque omnibus tam mobilibus, quàm immobilibus ad hoc patrimonium publicum, ac fiscale juris præsumptione pertinentibus.

III. Causam suam non minùs fundat in jure primogenituræ partim generali, partim speciali quoad Domum Palatinam, & Bavaricam, seu Palatino-Bavaricam jam ante tempora aureæ bullæ Caroli IV. Imperatoris usitatam, pacta Palatina de annis 1357. 1368. & 1378.

vide

vide pag. 307. & pag. 308. qui verò succedit jure primogenituræ, succedit non solum in Regno, & Ducatu, sed etiam rebus mobilibus, thesauris, bombardis, fructibus pendentibus, annuis redditibus, & quibuscunque ad Regni, Ducatus, aut Comitatus utilitatem spectantibus, Christoph. Besold. *tract. de success. qua Regni sit jure dissert. 3. thesi. 1* Nicol. Betsh *de pact. & statut. famil. illust. cap. ult. §. 12* ubi ex hac ratione in Italia Fratri minori ex potentissima familia oriundo sua ætate denegatam fuisse divisionem thesauri paterni optimo jure asserit, ergo.

IV. Huc faciunt pacta Gentilitia inter Comites Palatinos toties stabilita, ab aliquot centenis annis repetita, jurata, à tot Imperatoribus Romanis, & in specie pace Westphalica *cap. 4. art. 10.* stabilita, & maxime à Serenissima Domina Actricis Genitore Carolo Ludovico, nec non dignitatis Electoralis in linea Simerensi authore Friderico. III. Electore agnita. vide pag. 309. sed qui in Romano Imperio ita succedit ex pactis Gentilitijs, non secus succedit in omnia Defuncti bona, tam mobilia, quam immobilia, tam feudalia, quam allodialia, quam si ex testamento succederet. Joan. Caspar. Gytrih. *inter disput. Basil. vol. 3. diss. de confraternit. thes. 3. & 8.* ergo.

V. Qui succedit in feudo Regali, ut Dux, vel Marchio, non modò succedit cum exclusione omnimoda faminarum, quæ ordinaria successio feudalitatis est, sed etiam succedit in rebus tam immobilibus quam mobilibus, fructibus pendentibus, annuis redditibus, nominibus debitorum, juribus piscium, ferarum, & omnibus reliquis ad usum publicum Ducatus vel Marchionatus destinatis, & ita quidem, ut in dubio præsumptio sit, omnia ad publicum Marchionatus, & Ducatus patrimonium destinata esse. Henr. Bocer. *tract. de success. in feud. cap. 3. quest. 49. & seqq.* Ludolph. Schrader. *de feud. 2. part. 9. princ. sect. 4. n. 13.* sed Serenissimus Reus conventus successit in hoc feudo Regali ut Princeps, Elector, Dux, & Comes, ergo. vide pag. 310.

VI. Juxta pacta Gentilitia in domo Palatina recepta, jus primogenituræ, & cæsareas investituras omnes ditiones reliquæ, urbes, castra sunt Electoratus connexa, ut inde avelli non possint, legantur investituræ cæsareæ, & quæ scripsit Marquard Freher. *part. 2. de orig. Palat. pag. 6. in fin.* vide pag. 374. ergo successio Principis seu Agnati Palatini est in omnia bona tam mobilia, quam immobilia ut dicit pag. 111.

VII. Etsi casus sæpius contigerit in domo Palatina, ut illo vel illo fine Masculo ex Comitibus & Principibus Palatinis defuncto scemina & filia Principissæ superessent, exemplum tamen est sine exemplo, & nulla unquam fuit, quæ successionem similem in bonis mobilibus, vel immobilibus prætenderit, ergo neque Ducissa Aurelianensis. pag. 313. 342. ubi exempla in contrarium potius urgentur.

VIII. Non modò per præfatos jam titulos Palatinæ Principissæ ab omni hæreditate tam in allodialibus quam feudalibus sunt exclusæ, solæque honestæ dotis provisione contentæ, sed insuper in præmissis Majorum pactis & conventionibus Gentilitijs ordinatur, quòd ex in favorem Stemmatit Masculini renunciare debeant, ut videre in placitis antiquis hujus Domus de anno 1395. & 1444. prout etiam Ipsa Serenissima Domina Actrix geminato omni hæreditati renunciavit.

IX. Accedit usus Imperij, quo in hujusmodi feudis majoribus nulla unquam scemina Principissa, extantibus Masculis, successionem prensavit, de qua re Consil. Marpurg. *vol. 2. consil. 3. n. 103. & n. 108. & seqq.*

X. Si hæc omnia supponantur abesse, tamen retorsionis jure non succedet Serenissima Ducissa Aurelianensis in ullis bonis immobilibus, postquam plus quam notorium est, quòd leges Galliarum non ferant vel cespitem aut glebam terræ ex Ducatu, vel Regno Galliarum simili connubij ratione ad Principem Imperij transferri, æquius verò nihil est, quam ut jure, quod quis in alium statuit, ipse utatur. In simili Adam. Struv. *de retors. jur. cap. 2. aphoris. 22.* Hartm. Pistor. *observat. 43.* vide pag. 313.

Hicce in utramque partem summariter allatis, ut jura Serenissimi Rei conventi potiora esse, atque sic eum absolvi debere, statuamus, movemur imprimis, quòd luce meridiana clarius ex parte modò nominati Sereniss. Rei conventi monstratum sit, sese titulo singulari possidere, consequenter actioni institutæ seu petitioni hæreditatis, & sic nec judicio familiaris heriscundæ locum minimè esse, videantur in libell. ultimæ conclus. tradita pag. 314. except. 2. *vers. his veritur cardorei.* Quin imò nec ipse Plenipotentarius Aurelianensis plus requisivit, ad actionis à se institutæ elisionem, quam ut ostenderetur, titulo singulari possidere Serenissimum Reum conventum vide pag. 9. quod ipsi in hoc termino singulari,

exhibuitur est. Et sunt nostrò iudiciò allata in hunc finem Consilia Ernesti Cothmani. *vol. 5. consil. 1.* Joan. Oldenberg. inter Marpurg. *vol. 2. consil. 5.* tam clara, ut nec mica dubij relinquatur. Loquitur prior de casu, quo secundo Genitus Princeps egit contra primo-genitum, atque ad divisionem feudi regalis egit petitione hereditatis, iudiciòque familiæ herciscundæ; loquitur posterior de Ducissa Imperij, quæ hæc juris remedia contra patrum instituit, ergo loquantur in clarissimis terminis ad casum nostrum. Si verò petitio hereditatis instituta locum non habet, nec consequenter iudicium familiæ herciscundæ, vide pag. 326. & 328. & 337. consequenter nihil superesse potest, quam ut actore non probante reus absolvatur *L. 4. Cod. de edend. L. 2. Cod. de prob.* Christoph. Besold. *de modo referend. assert. 23.* cum Iudex etiam ex officio agentem sine actione apta, & parte etiam non opponente, repellere debeat text. & Gloss. in *L. ubi pactum. 40. Cod. de transact.* August. Barbo. *axiomat. jur. 9. n. 5* Christoph. Besold. *ibidem assert. 20.*

Opposita quod attinet Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis, & quidem primum refellitur id, quod in casu præsentis versemur in successione anomola, & irregulari, non regulari, & ordinaria, vi illius successit Serenissimus Reus conventus non repræsentivè ad personam Caroli ultimò defuncti, sed in patrimonio publico, & sacro fiscali jure Regni & Ducatus, & sic in omnibus rebus tam immobilibus quam mobilibus ad hoc patrimonium pertinentibus Ernest. Cothman. *d. vol. 5. respons. 1. n. 189. & seqq.* neque obstringitur petitioni hereditatis, vel iudicio familiæ herciscundæ, cum hæres non sit, sed successor singularis, ut abundè ex parte Serenissimi Rei conventi probatum est, actione verò deficiente & non probata, etiam parte nihil opponente, redditur processus nullus ipso jure. Godofred. Anton. *tract. de actionib. thes. 2.* ergo.

Ad II. Aptè responsum est, tale testamentum paternum in forma probante nullum unquam adhuc ex parte Serenissimæ Dominæ Actricis productum fuisse deinde ex data non concessa hypothese in eo non est contraria dispositio, vel certè contraria pactis Majorum, & investituris cæsareis fieri non potuit. D. Andler. *jurisprud. publ. lib. 2. tit. 25. n. 19* pag. 334. quin imò ipse Carolus Ludovicus Pater Serenissimæ Dominæ agentis Ducissæ publicis etiam scriptis hanc rationem succedendi ex pactis Majorum, & investituris Cæsareis urfit contra Patrum Ludovicum Simerensem pag. 335. quomodo ergo Filia Serenissima impugnabit.

Ad III. In contractu matrimoniali alia allodialia, quam privata illa reservari non potuerunt, hæc verò aliqua exstare, adhuc probatum non est. Imò accepta ex hypothese eorum rationem longè excedunt, ut de exitu bello, & inde secutis gravissimis damnis nihil commemoretur. Neque illa reservatio potuit majorum legibus, & pactis Domûs consuetudini, & Cæsareis investituris præjudicare, cum in potestate non sit possessoris, vel vassalli, Majorum leges, pacta, & consuetudines infringere.

Ad IV. Promisit Serenissimi Domini Conventi Pater tunc Halæ Suevorum allodialia restituere, quatenus tamen pactis Gentilitijs, Domûs consuetudini, & Cæsareis investituris esset congruum, sed restituere bona allodialia præter illa privata, si quæ probari possunt, non est pactis Gentilitijs, Domûs Palatinæ consuetudini, vel Cæsareis investituris congruum, ergo neque si indistinctè omnia allodialia, ut nunc prætenduntur, forent restitutioni obnoxia, illa clausula admissa fuisset. pag. 354.

Ad V. Supra demonstratum jam est, omnia bona tam antecedentia, quam subsequentia, quomodocunque comparata esse per pacta Gentilitia, & Majorum in domo Palatina unita Electoratu. vide pacta de anno 1393. vide Georg. Everhard. *Conf. vol. 1. consil. 29.* Marquard. Frecher. *de orig. palat. pag. 6. verb. incorporavit.* ergo in hisce omnibus tam immobilibus, quam mobilibus successit Serenissimus Reus conventus, & qui ita succedit, totum Ducatum, ac Regnum accipit in legitimam, eoque simul omnia bona mobilia, thesauros, fructus Speidel. pag. 333.

Ad VI. Quæ Heidelbergæ ipsi soluta sunt, accepit ex maxima in Christianissimum Regem veneratione, & amicitia ergo, vel quia rationem allodialium privatorum habere potuerunt, vel tanquam indebitum restituet,

Ad VII. Omnia Exempla, quæ afferuntur, in bonis apanagiatis explicantur, & notatu dignum, quòd nec unum exemplum afferri possit, etsi casus sæpius evenierit, quod unquam ulla Principissa Palatina hujusmodi successionem prætendisset, minùs tulisset. vide pag. 359. 362. Et quamvis bona aliàs præsumantur allodialia, tamen etiam hæc ad patrimonium fiscale, & sacrum Principis non minùs pertinere consentur, quam feudalia, imò præ-

præsumuntur tamdiu omnia de hoc patrimonio publico esse, donec contrarium probatum fuerit. Ludolph. Schrader. Bocer.

Ad VIII. Sicut successor in feudo, & qui hæres non est, non tenetur inventarium conficere, vel registra, & documenta alteri extradere. Ernest. Cothm. *in tom. 1. cit. consil. n. 303. vide pag. 329. 345. 347.* ita renuntiationes filiarum Principissarum in domo Palatina debita ratione, & pro abundanti factæ sunt cautela, sicut ipsa Serenissima Domina Aëtrix renuntiavit. *pag. 335. & 347. & 375. Muscul. de Success. anomal.*

Quin itaque Serenissimus reus conventus in hoc Cæsareo, Regiõque arbitrio penitus absolvi, damnæque data Eidem à Serenissima Domina Aëtrice restitui, atque eatenus hæc condemnari debeat, dubitare juxta hæc jura, in scriptis pro Serenissimo Reo convento præsertim ultima & repetita conclusione allatis (quò nos singulariter remittimus) juxta Cæsareas investituras, pacta primogenituræ Domûs Palatinæ, mores Imperij nullatenus possumus, sed potius unanimiter juris esse liquidi arbitramur. Decanus, Doctores, & Professores in inclyta Facultate Juridica Electoralis Universitatis Ingolstadiensis. Salvò tamen rectius sentientis judiciò. In quorum fidem majus Facultatis nostræ sigillum appendi, & Notarium Academicum sese subscribere fecimus. Actum Ingolstadij in Consilio nostro Facultatis 10. Aprilis 1701.

JOSEPHUS WOLFF, Juris Utriusque Licentiatus, Confilij Electoralis Secretarius, Cæsareus Publicus: & Almæ Universitatis Ingolstadianæ Juratus Notarius in fidem subscripsit.

L A U D U M
In Causa
SERENISSIMÆ DOMINÆ
D U C I S S Æ
AURELIANENSIS
Contra
SERENISSIMUM DOMINUM
ELECTOREM
PALATINUM

 Acra Cæsarea Majestas, & Sacra Regia Majestas Christianissima, Pacis in Palatio Riswicensi trigesima die Mensis Octobris anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo conclusæ, articulo octavo electi & denominati Arbitri, ut sub hac qualitate, de juribus, seu prætensionibus Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianensis contra Serenissimum Dominum Electorem Palatinum judicarent, vertentemque inter Serenissimas hæc Partes litem, secundum formulam Compromissi, Articulò separatò ejusdemque Pacis Riswicensis tractatui subjunctò, ac eadem quoque die acceptatò,

M m m

ceptatō, subscriptō, ac subsignatō comprehensi, juxtaque Leges, & constitutiones Imperij deciderent; Postquam de loco congressūs inter utrosque altè memoratos Arbitros convenisset, & Parti utrique locus ille, Civitas nimirum Imperialis Moeno-Francofurtensis, significatus fuisset, præfataque Sacra Cæsarea, & Sacra Regia Majestas Christianissima eodem misissent delegatos, & specialibus ad id Mandatis instructos Plenipotentarios suos, Fredericum Binder Consiliarium Imperialem Aulicum, & Ulricum Obrechtum Reip. Argentoratensis Prætorem Regium: Coram quibus die 16. mensis Octobris anni millesimi sexcentissimi nonagesimi noni, nomine Dominæ Ducissæ Libellus prætensionum, seu petitionum suarum, adversus Dom. Electorem designationem complexus, exhibitus, ac deinceps intra terminos Compromisso præfixos Fundamenta Partium deducta, atque ad eadem utrinque responsum, denique ad conclusionem causæ processum, ejusque decisio Sententiæ Arbitrij submissa, & scripta isthæc respectivè ad deducendum, respondendum ac concludendum; Conclusio verò & submissio ad notitiam, præscripto itidem modo ac terminis, vigore decretorum à prædictis delegatis Plenipotentarijs interpositorum, partibus communicata, actaque præsentibus earundem Plenipotentario & Procuratore inrotulata fuerunt: viso tandem & examinato utriusque Partis jure de Præfatis Dominæ Ducissæ Aurelianensis prætensionibus, secundum Leges, & Constitutiones Imperij, juxtaque exhibita, acta & probata compromissoriali hac Sententiâ arbitrantur, ac pronunciant:

**Ex Parte Sacræ Majestatis
Cæsareæ.**

I. Serenissimum Dominum Electorem Palatinum, Reum Conventum à prætensionibus Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianensis, Actricis, in Libello suo 16. Octobris 1699. ad Arbitrium expositis, absolvendum.

II. Annuam, juxta Pacis Ryswicensis Art. VIII. solutam summam centum millium florenorum pro rata temporis à ratificata dicta Pace acceptorum Serenissimo Reo convento intra Sex menses restituendam.

III. Serenissimam Dom. Ducissam Aurelianensem à Serenissimo Dom. Electore in sua 16. Febr. 1700 exhibita Responsione ad Libellum §. Feuda emptæ &c. instituta reconventionem absolvendam.

IV. Eique, si aliquid quod non ratione, & respectu Electoratus, Principatum & ditionum Palatarum à Sereniss. Fratre comparatum tanquam patrimonium privatum prætendere velit, viâ juris ordinariâ, in foro competente, & præscripto in Imperio modò petendi liberam facultatem relinquendam esse.

Ex parte Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ.

I. Cum inter Serenissimas Partes utrinque in confesso sit, post obitum Serenissimi Electoris CAROLI ab Executoribus testamenti ab eodem relictæ, permittente Serenissimo Electore PHILIPPO GUILLIELMO; inventarium quoddam bonorum allodialium confectum esse: id verò in hoc Arbitrali processu productum non sit; ideò de ejus validitate, vel invaliditate, itémque an plenam, vel minùs plenam Allodialium descriptionem contineat, judicari non potest: ejus tamen, undecunque recuperari poterit Sereniss. Domina Ducissa Aurelianensis Copiam exigendi jus habet: Serenissimus verò Dominus Elector Palatinus modernus, ad novum Inventarium sive conficiendum, sive exhibendum jure non tenetur.

II. Si quæ Allodialia mobilia ejus generis ac qualitatis, prout in Libello Aurelianensi enumerantur, à Serenissimo Electore CAROLO tempore obitus sui possessa fuerunt, & vel adhuc penes Serenissimum Dominum Electorem Palatinum extant, vel in ejusdem aut Serenissimi Parentis sui rem usumve conversa, neque pretiò solutò per eosdem redempta sunt, ea Dominæ Ducissæ Dominus Elector sub fide Principis restituat, vel pecuniâ numeratâ solvat.

III. Sub eadem fide Principis Serenissimus Dominus Elector Serenissimæ Dominæ Ducissæ exhiberi, & tradi curabit obligationes, instrumenta, & documenta litteraria quævis alia, quibus ad exigenda debita, formandas prætensiones, instituendâsque, & persequen-

das

das in foro competenti actiones contra quosvis debitores particulares hereditatis ab Electore CAROLO relictæ opus habet: hisque debitoribus etiam annumerantur Communitates & Provinciæ Palatinatûs ratione nominum, obligationûmque, ex privatis & peculiaribus contractibus, titulisque provenientium: pecunia verò, quæ ab Electoribus CAROLO LUDOVICO & CAROLO, ex eorundem privato patrimonio & redditibus ordinarijs, Cameræ Electorali mutuo data, vel in earundem Communitatum & Provinciarum conservationem utilitatemque expensâ, uti & illa, quæ ex assignationibus à Sacrà Cæsareâ Majestate vel aliunde prædictis Electoribus concessis, ab iisdem Communitatibus debita est, eam secundum constitutiones & observantiam Imperij iustum est, ut cum usuris in Imperio consuetis Serenissimus Dominus Elector Palatinus per modum collectæ extraordinariæ à prædictis Communitatibus & Provincijs exigat, ac Dominæ Ducissæ solvat: connumeratis etiam frumenti, vini, aliarumque rerum fungibilium quantitatibus, quæ ex eisdem redditibus ordinarijs militi ad Palatinatum tuendum adhibito præstitæ sunt. Incumbit etiam Serenissimo Domino Electori Palatino, ut quæ apud Collectores Palatinatûs, tempore obitus Serenissimi Electoris CAROLI reliqua, vel ab iisdem ex præcedentium annorum administratione debita fuerunt Serenissimæ Dominæ Ducissæ præstet; eoque intuitu & ad debitorum istorum publicorum calculum subducendum, rationes sub regimine duorum præmemoratorum Electorum confectas, item colligendas, registra, aliæque documenta huc facientia eidem exhibeat.

IV. Quod ad immobilia attinet, Libello Aurelianensi inde ab articulo incipiente: *Allodialia immobilia*: usque ad articulum: *Feudapignoratitia*: inclusive comprehensa; cum in actis arbitrij, ex parte Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis deductum sit, præter Palatinatum Inferiorem Rheni, eique annexum Electoratum, qui per pacem Westphalicam Electori CAROLO LUDOVICO, cum pertinentiis suis restitutus, vigore Aurearum Bullarum CAROLI IV. & SIGISMUNDI Imp. post extinctam lineam Simmerensem ad lineam Neoburgicam devolutus est, Electorum CAROLUM alias insuper ditiones tum hereditarias five allodiales, tum allodialibus permixtas, nominatim Ducatus Simmerensem & Lauterensem, partemque Comitatus Sponheimensis

sis possedisse, quæ à Principibus prædictæ Lineæ Simmerensis, ante & post adeptum Electoratum, partim acquisitæ, aut in feudum novum ac promiscuum receptæ, partim novis accessionibus, incrementis, & juri-
bus auctæ, atque Principibus Simmerensibus per eandem pacem Westphalicam separatim ab Electoratu, & Palatinatu Inferiori Rheni restitutæ sunt: Serenissimus autem Elector Palatinus, scriptis à sua parte arbitrio exhibitis exceperit, hæc ditiones perinde ut ipsum Palatinatum Inferiorem Rheni, successionis sive Electoralis sive fidei-
commissariæ cum exclusione perpetua fœminarum, partem facere; allegatis in eam rem, sed non productis Investituris Cæsareis, itemque Familiæ Palatinæ pactis, dispositionibus testamentariis, consuetudinibus, & statutis: quæ ex adverso tanquam dubiæ fidei partim reiecta, partim aliorum defectuum nomine impugnata sunt: ut Serenissimæ Domini Ducissæ Aurelianensi ratione tum allodiorum illorum, sive ditionum hæreditariarum, tum acquisitionum, accessionum, & incrementorum. satisfiat, & simul secundum tenorem pacis & Compromissi Risiensis, litis inter Serenissimas partes longius protrahendæ occasio præscindatur; reiecta ulteriori liquidatione, & investituris illis Cæsareis, pactis, dispositionibus testamentariis, & statutis Familiæ Palatinæ, utpote quæ durante processu coram arbitrio producta non sunt, suo loco relictis; medietas prædictorum Ducatum Simmerensis, & Lauterensis eatenus Domini Ducissæ adjudicatur, ut in ejus possessionem pro indiviso, ad æqualem fructuum, juriûmque, & reddituum perceptionem tantisper mittatur, donec ea medietas pecuniâ numeratâ redimatur: pretiô inter Partes amicabili conventionem statuendô, vel si Partes de eo convenire nequeant, per Arbitros quibus compromissô Risiensi executio sententiæ demandata est, definiendô.

V. Denique reditus anni ultimi Serenissimus Dominus Serenissimæ Domini Ducissæ Aurelianensi, detractis oneribus ordinariis restituere jure tenetur: cæteros quidem indistinctè; Civiles verò, quorum tempore obitus Electoris CAROLI dies cedere incepit.

Deducuntur autem à Superiùs adjudicatis, atque inprimis etiam à publicis Communitatum debitis, pensiones illæ annuæ ducentarum millium librarum Turonensium, seu Centenorum millium florenorum
Rhe-

Rhenensium, quæ à Dom. Electore Palatino Dominæ Ducissæ Aurelianensi hæcenus solutæ sunt, & usque ad executionem Sententiæ Compromissorialis sive ab Arbitris, sive à Super-Abitro latæ deinceps solvantur.

Præfens hoc Laudum Sacræ Cæsareæ, & Sacræ Regiæ Christianissimæ Majestatum nomine & jussu, supramemorati Cæsareus, & Regius ad hanc causam delegati Plenipotentiarij, juramentò prius secundum Legem Compromissi corporaliter præstitò, in loco congressus publicaverunt, manibusque & sigillis suis subscripserunt, & subsignarunt. Actum Francofurti ad Moenum die 26. Aprilis. 1701.

FRIDERICVS BINDER, ULRICUS OBRECHTUS,

Sacræ Cæsareæ Majestatis Consiliarius
Imperialis Aulicus.

Juris Utriusque Doctor, & Sacræ Regiæ
Majestatis Christianissimæ in Republicâ
Argentoratensi Prætor.

(L.S.)

(L.S.)

Beatissime Pater.

Iceat Germaniæ Principi Electori Sanctitatis vestræ gravissima, & hoc tempore, quo ferè totus Christianus orbis, & ipsum Latium inter sese committitur, millena interpellare negotia, Justitiæ causæ Palatinæ jam olim Romæ exhibitæ Sedi Apostolicæ ea, qua licet, brevitate reproducere, atque simul iniquitatem laudi, quod ex parte D. Subdelegati Regis Christianissimi 26. Aprilis nuper abeuntis Francofurti in civitate Imperiali contra tam clara Germaniæ jura ac mores pronuntiatum est, sanctiori Arbitrio Summi in terra Christi Vicarij cum omni filiali submissione, & reverentia ad beatissimos pedes prosternere.

Inter præfulgentes, regiæque in Romano-Germanico Imperio familias, quæ priori sæculo sexcentesimo acerba fata, vel penitus fatales subière periodos, fuit etiam Principum Electorum Palatinorum ad Rhenum Serenissima Domus, ut quæ circa annum 1622. & 1623. motibus Bohemicis in FRIDERICO Electore V. hujus nominis vehementissimè concussa, postea per pacem Westphalicam anno 1648. in CAROLO LUDOVICO memorati FRIDERICI filio vix restituta, tandem anno 1685. in CAROLO Electore, illius Nepote & Hujus Filio ipsis idibus Maij sine omni prole Heidelbergæ demortuo quoad eam lineam omninò defecit.

Ita sine hærede masculino decedentis Electoris CAROLI bona omnia, tam mobilia, quàm immobilia, tam feudalia, quàm allodialia cum Electoratu, Principatu, ac Comitatu Palatino, cæterisque Ditionibus, Urbibus, Oppidis, ac Vicis, &c. deferebantur noto Agnationis, feudi, ac Ducatus Jure ad Serenissimum Ducem Neoburgicum Imperij Principem Philippum Wilhelmum, Patrem nostrum gratiosum pietissimæ memoriæ tanquam ob lineæ prærogativam, indubium Agnatum proximum, & legitimum dignitatis Successorem; ex quo capite etiam juxta Imperij leges, ac mores, juxta Archidomus Palatinæ pacta gentilitia, & conventiones, juxta primogenituræ jura, & Cæsareas investituras Electoratum Palatinum, reliquosque Comitatus Palatinos, ditiones, urbes, & oppida, omniæque bona, tam immobilia, quàm mobilia feudalia & allodialia apprehendit Serenissimus Pater noster, præfatus Imperij Princeps Philippus Wilhelmus, & nunc recto ordine in Nos Filium suum devolvit.

Serenissima Ducissa CAROLA ELISABETHA soror defuncti Domini Electoris CAROLI unica, ac Germana, anno 1671. Serenissimo PHILIPPO Duci Aurelianensi Regis Christianissimi Fratri unico nupta, contradixit D. Parenti nostro Duci Neoburgico, & tanquam hæres ab intestato proxima prætendit non quidem Electoratum & feuda masculina, quæque his conexa sunt, sed hæreditatem allodiale, & sic bona petit tam mobilia, quàm immobilia,

lia, fenda etiam, quorum alias foeminae de jure communi Romano, & feudali solent esse capaces, atque jus suum non per legitimos tramites, ac ordinata in Imperio Romano-Germanico summa Justitiae consistoria, sed per exitiosum toti Palatinatui illatum bellum tam diu deduxit, donec in pace Rishwicensi proxima de Anno 1697. in articulo 8. conventum, ut negotia hoc sancita ibi ratione secundum leges, ac mores Imperij juridice instrueretur, & salvo utriusque partis jure tam in possessorio, quam petitorio in arbitrium Caesareo Regique Majestatis Christianissimae abiret, & si neque hoc Caesareo-Regium arbitrium conveniret, eandem rerum omnium sanctissimo Arbitro, ipsius Supremi Numinis in terra Vicario, ac Summo Pontifici committeretur.

Antequam ad acta coram Caesareo-Regio arbitrio actitata deveniamus, praestabit doctrinam celeberrimi Germaniae Jurisconsulti Joan. Dauth. *de testament. & successione. in prolegom. n. 6.* huc afferre, ex qua sola, quisquis à partium studio alienus, & rerum in Imperio peritus est, de tota causa facile cognoscet; sunt verò hujus Doctoris haec sequentia ibi verba: *Regum, Electorum, & Principum Filia dotata excluduntur à Successionibus, coguntur etiam facere renunciationes successuum, id quod passim obtinet, Modestinus Pistor. cons. 51. ad fin. lib. 2. verum ejusmodi pacta, magna ex parte sunt otiosa, quia quidquid Reges, Electores, Principes habent, id regulariter fiscale est, at in fiscalibus Rex, Elector, Princeps non habet successorem: quum fiscale patrimonium à Regia, Electorali, Ducali, Principis dignitate non separetur. Corraf. repet. l. filium quem num. 22. Cod. famil. hercisc. Philipp. Franc. ad rubr. n. 62. extr. testam. possunt quidem Reges, Electores, Principes duplex patrimonium habere, fiscale seu publicum, & privatum, gl. ad rubr. ibi Bartol. n. 17. Plat. n. 9. Cod. jur. fisci. lib. 10. Corraf. & Philipp. Franc. loc. pracit. Chassan. in consuetud. Burgund. rubr. 2. in prin. n. 8. sed raro habent patrimonium privatum, nam omne id fiscale seu publicum est, quod Rex, Elector, Dux, Princeps ex suo territorio habet: aut quod aliunde occasione dignitatis, & ut Rex, Elector, Princeps accipit, & quidem omnia praesumuntur fiscalia in dubio: privatum autem patrimonium est, quod Princeps acquirit contemplatione personae tantum, non ratione dignitatis. Chassan. in consuetud. Burgund. rubr. 2. in prin. n. 8. 9. Philipp. Francisc. loc. pracit. hinc sequitur, pactum, quod Filia Regum, Electorum, Ducum successionem paternam renunciant, modici effectus esse: quum alias etiam in fiscalibus non succedant: quia talia bona pertinent ad successorem dignitatis.*

Sed si Rex, Elector, Princeps etiam patrimonium privatum habeat, is Filiam, quae renuntiavit successionem paternam, instituere heredem non prohibetur, per ea quae dicta sunt, & quidem quo ad patrimonia talium Dominorum privata, ejusmodi pacta renunciativa operantur, huc usque formalia cit. Authoris. Quisquis à studio partium alienus, ut praemisimus, & rerum Germaniae peritus ista considerat, primò & ante omnia patrimonium ipsius Caroli Electoris publicum seu fiscale distinguet à patrimonio privato, & non fiscali, & sicut illud Regni ac Ducatus est patrimonium, & juris praesumptione omnia complectitur, quaequae Rex, Elector, Dux, Princeps ex suo territorio habet: aut quae aliunde occasione dignitatis, & ut Rex, Elector, Princeps accipit, sive bona illa sint mobilia, sive immobilia, sive feudalia, sive allodialia, ita Nos & defunctus Noster Serenissimus Pater indubitata successimus, sapius jam memorato Carolo Electori in hoc patrimonio publico & fiscali, consequenter in omnibus ipsius bonis tam mobilibus, quam immobilibus, tam allodialibus quam feudalibus ad hoc patrimonium publicum & fiscale juris praesumptione pertinentibus dignitatis successor existimus; nec habet ista opinio dissentientem, ut videre apud Muscul. *de success. convent. & anomal. memb. 2. class. 1. conclus. 3. litt. G.* Henric. Bocer. *de success. in feud. cap. 3. quest. 49. & seqq.* Ludolph. Schrader. *de feud. 2. part. p. sect. 4. n. 13.* videantur deducta in actis, praesertim ultima & repetita conclusione Francofurti Nomine nostro exhibita die 16. Aprilis currentis anni.

Quisquis à partium studio alienus est, & rerum Germaniae peritus, inferet secundò quòd Serenissima Ducissa Aurelianensis vicissim succedat defuncto CAROLO Electori Fratri suo, sed solum in patrimonio ejus privato, quod sicut raro Principes habere solent, & non praesumitur, ita si locò suo & viâ juris aliquod tale patrimonium privatum adesse docere possit Serenissima Domina Carola Elisabetha, satisfaciemus in tempore, interim error est, quòd sub nomine hujus patrimonij seu allodij privati prætenderit omnia bona allodialia, tam mobilia, quam immobilia, & sic successionem feudalem communem cum feudo Regali, & successionem, quae ducatus vel dignitatis sit jure, vel quae ex primogenitura, & pactis

paëtis Gentilitijs Archidomûs Palatinæ procedit, confuderit, cûm tamen in feudo Regali, & ea, in qua Nos versamur, successor dignitatis totum Principis patrimonium titulo singulari & jure Ducatûs teneat, consequenter nec hæres sit ultimi defuncti, & sic nec petitione hæreditatis, nec actione familiæ hereticundæ teneatur, consequenter nec ad ulla inventaria edenda, vel conficienda obligetur, ut ex actis manifestum est, & in simili casu tradit Cothm. vol. 1. respons. 1. n. 251. & seqq. Joann. Oldenburg. inter consil. Marburg. vol. 2. consil. 5. n. 103. & 108. Et certè res est sine exemplo, quòd unquam in Germania, vel etiam Gallia hujusmodi successor dignitatis reliquis Fratribus, vel Agnatis, minùs Sororibus & Cognatis ipso jure ab omni successione exclusis, vel inventaria, vel instrumenta domûs suæ propria exhibuerit. Et si in ejusmodi successione feudi Regalis etiam thesauri non dividuntur, nec rationem habent patrimonij, & allodij privati quoad reliquos Fratres Nicol. Betsch. de pact. & stat. famil. illust. cap. ult. §. 12. quomodo adhæc adspirabunt fœminæ Palatinæ ipso jure ab omni successione exclusæ.

Tertiò, si hæc omnia non essent, nota sunt jura primogenituræ inter Principes, & Comites Palatinos ex aurea Bula Imperij CAROLI IV. ex Constitutione Imperatoris SIGISMUNDI de annis 1414. vñd 1434. & ita nota sunt, ut ista primogenitura inter præfatos Principes, & Comites Palatinos omnia bona tam tunc præsentia, quam etiam futura ita complectatur, ut dignitatis Electoralis Palatinæ successor vigore dictæ Aureæ Bulæ, & utriusque constitutionis Imperatoris SIGISMUNDI cum Electoratu in omnibus etiam reliquis Comitatus, Ditionibus Palatinis, Urbibus & Vicis bonis tam mobilibus, quam immobilibus tam feudali- bus, quam allodialibus succedat, prout jam olim Anno 1562. censuit inter Principes Palatinos consulta Facultas Juridica Ingolstadiensis, & contra Principem Joannem partes Consulentiæ habentem respondit apud Georgium Everhard. consil. vol. 1. consil. 27. n. 42. & recentius propugnavit in adjacenti scripto per multa folia Serenissimus Princeps CAROLUS LUDOVICUS Genitor Ducissæ Aurelianensis, & tandem conclusit hisce verbis: daß auch ohne Mannlichen Leibs Erben versterbenten Chursürsten ganze Verlassenschaft an betwöglich: und unbewöglich allein auff den ältesten nächsten agnaten seclusis reliquis kommen und fallen solle: hoc est, quòd decedente sine prole mascula Electore Palatino proximus agnatus, seclusis reliquis, in omnibus relictis bonis tam mobilibus, quam immobilibus solum succedat, quomodo ergò ipsa Ducissa Aurelianensis, quæ ex proprio voto Parentis sui omninò bonis exclusæ est, proprio Genitori nunc contraria hujusmodi successionem prætendit?

Si hæc etiam omnia non essent, quartò nihilominus inter Principes, & Comites Palatinos adest notissima constitutio RUPERTINA de Anno 1395. toties postea de Annis 1413. 1443. 1545. 1553. 1557, inter successores Palatinos etiam jurejurando confirmata, vigore cujus certo ordine, & speciali jure primogenituræ Palatini Masculi vocantur non modò ad Electoratum, sed omnes reliquas ditiones Palatinas, & omnia bona tam præsentia, quam etiam post, & in æternum acquirenda, tam mobilia, quam immobilia, tam feudalia, quam allodialia, prout præfatus CAROLUS LUDOVICUS Elector Palatinus, & Parens Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis in suo scripto memorato etiam Typis dato iterum per multa folia hanc sententiam propugnavit, verbis *successio tam allodialium, quam feudalium &c. ad Electorem FRIDERICUM V. pertinuit.* ita ut si quæ urbes, vel oppida, prout se Elector ergà Fratres benevolum exhibere vult, Fratribus reliquis, vel agnatis concederentur, solum habeant rationem apanagij salvo jure superioritatis, & cum onere reversionis ad Domum Electoralem, si postea ij Masculi emorerentur.

Si hæc omnia non essent quintò profectò solæ investituræ Cæsareæ antè, & post pacem Westphalicam Electoribus Palatinis super Electoratu, & Comitatu Palatino concessæ totum negotium conficerent, cûm ibi totus inferior Palatinatus cum omnibus, & singulis bonis Ecclesiasticis & sæcularibus, juribus, & appertinentijs, quibus ante motus Bohemicos ab Electoribus Palatinis possidebatur, iterum in feudum datus est CAROLO LUDOVICO, & eum sequentibus modò Electoribus, formalia hæc sunt: *octava dignitas Electoralis, & jus eligendi cum omnibus annexis, Comitatus Palatinus Rheni, ibi inferior Palatinatus dictus, omnesque eo pertinentes ditiones, terra, & subditi, castra & bona à quoniam Celsissimis PHILIPPO, LUDOVICO etiam & FRIDERICO, nem OTONE, HENRICO, FRIDERICO, LUDOVICO, & duobus FRIDERICIS Patre, & Filio ante motus Bohemicos possessa, & quidquid vi illius pacis competit, cum omnibus & singulis s. Electoralibus & Principalibus dignitatibus, honoribus, Regalijs, consuetudinibus, & inde dependentibus libertatibus, officijs, juribus, superioribus, & inferioribus Tribunalibus, fluminibus, Rivis-*

Regalibus, conductibus per terras, & flumina, bastardarum accidentibus, Wildfangijs, proprietatibus, castris, bonis, proventibus, censibus, obventionibus, & redditibus, nec non annis ferinis, cunctisque regalibus, usibus & pertinentiis, insuper omni eo, quod Serenissimus Elector CAROLUS, ipsius Parens, & Majores coemerunt, vel jure pignoris obligationis, reversionis, aliòve modo acquisiverint. quòd si verò hæc omnia juxta Clarissimum hunc tenorem investiturarum Cæsarearum existant bona feudalia, in ratione Electoralis, Principalis, ac Regalis feudi unita existant, quo jure vel ex hoc solo capite aliquid ex ijs prætere de poterit Ducissa Aurelianensis Fœmina, & hoc ipso ab omni simili feudo Regali, eique connexis exclusa?

Si hæc omnia non essent sextò, quomodo Serenissima Ducissa Aurelianensis ex Marquardo Frechero de diversitate bonorum in Palatinatu repertorum argumentabitur, quando ipse Marquardus Frecherus *part. 2. de orig. Palatin. pag. 6. in fin.* ut in actis ostensum, scriptum reliquit formalia: *multos præterea comitatus integros (& non tantum enumerata ibi bona particularia) ut Simmerensem, Veldensem, Gemini Pontis, Spobeimensensem anteriorem, & posteriorem, & Luzelsteinensem, diversis titulis, modisque legitimis acquisivit Domus Palatina, & Palatinatu incorporavit.* Quomodo Ducissa Aurelianensis prætere de Nobis Inventaria, Registra, & similia, quando inauditum, quòd dignitatis Successor, ut Rex, Elector, Princeps, vel Dux, etiam Fratribus secundo, vel tertio-genitistalia exhibeat, quia scilicet hæres non est. Et ubi locorum legitur, quòd apud Austriacos, Bavaros, Hassiæ Principes, Saxones, unquam Principissa Filia prensaverit urbes & oppida, vel ejusmodi hæreditatem allodiam, ubi ei exhibita Inventaria & Registra? Quòd si etiam casus inter ipsos Principes Palatinos, vel centies evenierit, & nulla fœmina Palatina, quæ ejusmodi hæreditatem prætere deisset allodiam, ostendi possit, nunquid satis per hoc confutata, & confusa sunt putativa & ficta jura ipsius Ducissæ Aurelianensis, ut de reversionis jure in actis allegato huc nihil repetamus.

Si etiam hæc septimò omnia non essent, nihilominus ab ipsa adversa parte allatæ renunciationes tam anteriores, quàm posteriores, & singulariter de Anno 1560. 1579. 1612. satis evincunt, quomodo DOROTHEA SUSANNA FRIDERICI tertij Electoris filia, ANNA MARIA LUDOVICI Electoris filia, & LOISA FRIDERICI IV. filia renunciarint juri in omnem Successionem, præsentem & futuram, Paternam, Maternam, Fraternalam, Soroream, omnemque aliam, tam in rebus mobilibus, quàm immobilibus, quamdiu stirps mascula de Domo Palatina, & Bavarica supererit, atque his ultimis renunciationibus parem fecit, vel facere debuit Serenissima Ducissa Aurelianensis, consequenter nihil expectatura, nisi aliquid rationem habere patrimonij privati docere possit. Quin si non renunciasset, ut in actis ostensum, tamen tanquam fœmina inter familias Principes pro renunciata habetur, & quamdiu superest masculus, Sceptri, & Successionis omnis in dignitate feudi Regalis, Ducatus, vel Principatus incapax est.

Sicut verò octavò laudum, quod ex parte Sacræ Cæsareæ Majestatis per Dominum subdelegatum 26. Aprilis Francofurti ad Mænum nuper excidit juri & æquitati consonum est, quatenus à prætensionibus Serenissimæ Domine Aurelianensis Actricis in libello suo 16. Octobris Anno 1699. ad Arbitrium expositis absolvimur, & ipsa Serenissima Ducissa ad indebitè accepta restituenda obligatur, ita laudum, quod ex parte Sacræ Regiæ Majestatis Christianissimæ eadem die excidit, æquum non est, si enim juxta acta testamentum CAROLI Electoris, vel nullum legitimum adsit, vel si adsit in eo in præjudicium in dignitate Successoris contra Majorum placita, & jura Imperij statui nihil possit, quid operabitur desuper inventarium confectum, & nunquid contradictio est, quòd ejus, undecunque recuperari poterit, Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis exigendi jus habeat, & tamen Elector Palatinus modernus, qui Nos sumus, ad novum inventarium sive conficiendum, sive exhibendum jure non teneamur, quæ verba sunt laudi, si de jure non tenemur ad ejusmodi novum inventarium sive conficiendum sive exhibendum, quomodo potest Parti adversæ jus esse exigendi? Quidquid Parens noster post mortem CAROLI Electoris vel fecit, vel Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi in clanodijs pretiosis, & alijs solvit, id fecit veneratione maxima erga Regem Christianissimum, & nullius juris contemplatione, ratus non futurum, ut unde deberent jura nasci, nascerentur injuriæ. Et fecerit Serenissimus D. Pater noster inventarium, vel fieri curaverit, Nos nihil attinet, nec præstamus factum Parentis, qui successimus in Electoratu, non ex provisione Defuncti, sed Primi Acquirentis, jure quidem sanguinis, sed citra nomen & onus hæredis. Ad scri-

pta nos hîc rursus referimus LUDOVICI CAROLI Genitoris Serenissimæ Dominæ, Ducissæ Electricis.

Iniquum insuper est nonò, ex parte laudi per D. subdelegatum Regium pronuntiati, quòd allodialia, prout in libello Aurelianensi ennumerantur, si quæ à Serenissimo Electore CAROLO tempore obitus sui possessa fuerint, & vel adhuc penes Nos exstant, vel in usum Nostrum conversa sint, & pretiò solutò non redempta, quòd sub Fide Principis à Nobis restitui, vel pecunia numerata solvi debeat. quia nondum probatum est, quòd ea sint talia allodialia, quæ rationem privati patrimonij ingrediuntur, & si quid etiam Elector CAROLUS, vel ipsius Pater LUDOVICUS CAROLUS n contrarium disposuissent, id totum nihil valeret, nisi doceatur, ea allodialia non ex ipso Electoratu, Comitatuque Rhenano & ei connexis bonis descendisse, sed specialius ratione Personæ esse acquisita, cujus rei probandæ eò major est difficultas, quòd juxta suprà memoratam auream Bullam, constitutionem Rupertinam, & pacta Gentilitia Archidomus Palatinæ omnia bona præsentia, & futura, immobilia, & mobilia ita Electoratu uniantur, ut tota ferè ratio etiam allodij ita privati, & privati patrimonij in Domo Palatina cessare videatur, ut clarum sit legenti scriptum, in quo Serenissimæ Ducissæ Aurelianens. Serenissimus Dominus Parens LUDOVICUS CAROLUS causam Electoralis suæ successionis contra reliquos Agnatos, & in specie contra LUDOVICUM PHILIPPUM proposuit: clarum quoque ex eo est, quòd in casu toties inter Principes, & Palatinos Comites eveniente nulla unquam fuerit fœmina Palatina, quæ vel circa tale Principis decedentis patrimonium privatum allodiale ausa fuisset quæstionem movere.

Porro iniquum est decimò, & omni Imperij juri, ac consuetudini contrarium laudum Domini Regij subdelegati, quòd sub num. 3. Nos adstringi velit ad obligationes, instrumenta, & documenta litteraria quævis alia, quibus ad exigenda debita, formandas prætensiones, instituendâsque, & persequendas in foro competente actiones contra quosvis debitores particulares hæreditatis ab Electore CAROLO relictæ opus habet, cum nondum ostensum sit, quòd CAROLUS Elector ejusmodi hæreditatem allodiamalem privatam ad ipsam Serenissimam Ducissam spectantem reliquerit, privatio supponit habitum, & non entis non sunt qualitates. Plenipotentarius Aurelianensis juxta acta in terminis instituit contra Nos actionem, quam dicimus petitionem hæreditatis, & judicium familiæ herciscundæ. Plenipotentarius Palatinus in terminis terminantibus ibi, & in casibus in Imperio antehac ventilatis, nostro tam similibus, quàm simile est ovum ovo, ostendit ex Ernesto Cothman. *vol. 1. respons. 1. n. 251.* Joan. Oldenburg. *inter consil. Marburgens. vol. 2. consil. 5. n. 103* contra ejusmodi dignitatis possessorem utrique huic judicio minimè locum esse, si ve o actio instituta manifestè cessat, secundum quas leges ad aliquid condemnari potest Reus conventus? sine actione competente nemo rectè experitur in judicio, minus aliquid consequitur, sed à judicio repellitur. Carpz. *part. 1. const. 1. def. 13. & const. 25. defm. 1.*

Illud equidem undecimò sub n. 2. in laudo suo nunc tandem nolens volens confitetur Dominus subdelegatus Regius, quòd Serenissima Domina Ducissa Aurelianensis ad nullam aliam hæreditatem allodiamalem à CAROLO Electore Fratre, & LUDOVICO CAROLO Patre relictam aspirare possit, quàm quæ habeat rationem utriusque privati patrimonij, verbis: *ex eorundem privato patrimonio*; habemus confitentem reum, & acceptamus hanc confessionem, sed quòd ibi enumerata pecunia, & redditus ordinarij, frumentum, vinum, aliâque similia, si Princeps moritur in Germania, habeant rationem patrimonij privati, & vel Fratribus secundò, vel tertiò genitis, vel sororibus cedant, hoc est in quæstione, hic Rhodus, hîc saltus. Germaniæ JContulti, & Feudistæ cum Henrico Bocer. *tract. de success. feud. quæst. 49. & seqq.* contrarium tradunt, nec auditum in Romano-Germanico Imperio inter Austriacos, Bavaros. Saxones, minus inter Comites Palatinos Rheni, quòd ejusmodi redditus ordinarij, & pecunia, vinum, & frumentum Fratribus secundò genitis, vel sororibus cessissent. Et si thesaurus rationem adhuc habet patrimonij publici, & fiscalis inter Italiæ Principes, atque ex territorio collectus præsumatur, ut in actis ostensum, quid ni magis alia pecunia, redditus ordinarij, vinum, & frumentum. Quæ ergo ita dicuntur ex parte adversa, non probantur, nec probari facile possunt, præsertim in Domo Palatina ex ratione jam ostensa.

Iniquissimum verò est sub n. 4. laudum ex parte D. subdelegati Regij, agnoscit enim ibi jura contra se aperte pignantia, consuetudines Imperij, & Domus Palatinæ, pacta gentilitia hujus Familiæ Serenissimæ, & investituras Cæsareas, atque sic agnoscit, Palatinum

inferiorem Rheni, eique annexum Electoratum, alias insuper Ditiones tum hæreditarias, tum feudales, & allodiales, nominatim Ducatum Simmerensem, & Lautherensem, & reliqua istis postea connexa, & acquisita immobilia omnia ad Genitorem nostrum, & Nos tanquam dignitatis Successorem devoluta esse cum exclusione perpetua fœminarum, sed in eo homo placendi cupidus super fugium quærit, quasi investituræ Cæsareæ, itemque Familiæ Palatinæ pacta, consuetudines, & statuta tempore durantis arbitrij non producta, & exhibita, & ex parte sua tanquam dubiæ fidei partim rejecta, partim aliorum defectuum nomine impugnata fuissent. Ecce in meridie cæcutit, & sponte sua ignorat notissima. An non enim Cæsarearum investiturarum allegata in actis verba formalia? an non pacta hujus Domûs gentilitia aliunde typo data, & quidem in sæpe memorato scripto ipsius Serenissimi CAROLI LUDOVICI Genitoris ipsius Dominæ Ducissæ Aurelianensis? an non hoc scriptum in manibus exstat ipsius D. subdelegati Regij, quin imò totum Domûs Electoralis Palatinæ Archivum? & nunquid fuisset Judicis, vel Arbitri, si quæ à partibus allegata fuissent documenta, & non producta, eorum copiam exigere. Est ne rem ex æquo decidere, hujusmodi ad causam summi negotij summè pertinentia suò locò (ut verba sonant Laudi) relinquere, atque sic causam in possessorio dijudicare, quæ in petitorio vertitur, & Parti suæ qua sitò hoc fucò pro dimidio possessionem adjudicare, earum rerum immobilium, cujus ultrò simul agnoscit eam incapacissimam esse? Iniquitas hæc se ipsam prodit; vidit ipse Regius subdelegatus testamentum LUDOVICI CAROLI, & CAROLI Electoris ultimi, quod Nos legitimum, & in forma probante nullum vidimus, nostras investituras Cæsareas, pacta Gentilitia Domûs Palatinæ, Auream Bullam CAROLI IV. & constitutiones Imperatoris SIGISMUNDI non vidit, & tamen pronuntiavit intrepidè? cum judex sit vir bonus, & non nisi utraque parte audita judicare debeat, non verò audit partes Judex, quisquis partis allegata non examinat, vel attendit, sed studiosè, si non dolosè dissimulat. Nempe D. subdelegatus Regius à primordijs causæ viam insistebat Placentiam versùs, & non Veronam propriæ scientiæ, & conscientiæ suæ tam contrarius, quàm in Christianissimum Regem, Ducésque Aurelianenses Serenissimos hæc superfugia omnia ex notissimo Justitiæ Zelo semper averfantes injurius, quibus proinde, & in primis Deo ipse rationem reddet, aliter verò judicabit Ecclesia, quæ est Cultrix & Autrix Justitiæ, & non patitur contra justitiam aliquid fieri in se, vel in alterum. *lex. tit. 13. feud. lib. 2.*

Quodcunque Laudum hoc ex parte Domini subdelegati Regij sub n. 5. & fin. continet, jam sub prioribus, vel refutatum, vel judicialiter acceptatum est, hinc eidem longius non immoramur, Sanctitatis Vestræ æquissimo arbitrio totum negotium cum humillima subjectione subijcimus. Acta etiam apponimus omnia, & responsum inclytæ Facultatis Juridicæ Ingolstadiensis de dato 13 Aprilis hujus anni unamiter jura nostra agnoscantis. Nulli dubitamus, quin ijs sit causa hæc concredenda viris, qui & Deum timent, & futurum olim expectant judicium, quod justum est, judicantes sine distantia personarum, intelligentesque mores ac leges Imperij, & jura Domûs nostræ Palatinæ. Deus ter Optimus Maximus diutissimè conservet pro toto Christiani Orbis maximo bono, & inexplicabili omnium solatio Sanctitatem Vestram 15. Junij 1701.

Christi Nomine Invocato.

IN Causa inter Serenissimam D. Elisabetham Carlottam Comitissam Palatinam Rheni Ducissam Aurelianensem Viduam, ex vna, & Sereniss. D. Joannem Wilhelmum Comitem Palatinum Rheni S. R. I. Principem, & Electorem, Partibus, ex altera, de, & super Successione in Bonis, & Hæreditate tam Principis Caroli Ludovici, quàm Principis Caroli præfatæ Serenissimæ Aurelianensis Ducissæ Patris, & Germani Fratris respectivè, rebûsque alijs in actis Compromissi latius deductis, Viso Processu Compromissi Francofurtensis in executionem Pacis Ryswicensis ad Sanctissimum D. N. Papam CLEMENTEM XI. tanquam super Arbitrum delato, & in Actis Notarij Sac. Palatij Apostolici producto, attenta discordia Sententiarum, seu Laudorum latorum, & promulgatorum à Delegatis per Sac. Cæsaream Maje-

Majestatem, & Sac. Regiam Majestatem Christianissimam, in executionem Articuli 8. Pacis Ryfwicensis. Visa deputatione Congregationis ab eodem Sanctissimo D. N. Papa in Nos infra scriptos Delegatos Facta in Libello Sanctitati Suz porrecto nomine antedictæ Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianensis; Viso Chirographo ab eodem Sanctissimo Domino Nostro signato, Cum præservationibus, & declarationibus, tam in eo, quam in supradicta deputatione appositis, illisque inhærentes; Ac visis Juribus utriusque Partis in Processu Compromissi contentis eisque plenè examinatis, & discussis, earumque Procuratoribus, & Advocatis pluries auditis, tam in scriptis, quam oretenus etiam in contradictorio informantibus in Congregationibus desuper in Sacro Palatio Apostolico habitis, & maturè consideratis omnibus de Jure considerandis, ac inhærendo Juramento ad Sancta Dei Evangelia jam per Nos in actis præstito ad formam ejusdem Compromissi Christi Nomine repetito, & solum Deum præ oculis habentes, ac insimul Congregati in Sac. Palatio Apostolico Vaticano, per hanc nostram ultimam diffinitivam, & arbitralem Sententiam, quam in his scriptis ferimus, dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, Sententiamus, ac laudamus, Serenissimum D. JOANNEM WILHELMUM Comitem palatinum Rheni, & S. R. I. Electorem absolvendum, & liberandum fore, & esse (salva tamen infra dicenda declaratione, & obligatione) ab omnibus, & quibuscumque actionibus, petitionibus, & prætensionibus ex parte dictæ Serenissimæ Dominæ Ducissæ Viduæ Aurelianensis in processu Arbitrali intentatis, motis, ac deductis occasione prædictarum Successionum, & Hæreditatum Principum Caroli Ludouici Patris, & Caroli Fratris, pro quibusvis rebus, & bonis Mobilibus, & Suppellectilibus, etiam pretiosis, Gemmis, Margaritis, Argentis, Pecunijs, Creditis, & Nominibus Debitorum quomodolibet exactis, femoventibus, fructibus, & quarumvis Scripturarum, & Inventariorum exhibitione, & respectivè confectioe, necnon pro quibusvis alijs Bonis Immobilibus, Urbanis, & Rusticis, tam Allodialibus, quam ex quocumque titulo, & Causa Feudalibus, & Emphyteuticis, Principatibus, Ducatibus, Comitatibus, Urbibus, Oppidis, Castris, Arcibus, Fortalitijs, Dominijs, cæterisque omnibus Bonis contentis in Libello Aurelianensi, ac in toto Processu Francofurtensi, eorumque pertinentijs, accessionibus, melioramentis, iuribus, & actionibus universis, nihil penitus excepto, prout Nos eundem Serenissimum Electorem plenariè absolvimus, & liberamus, & pro absoluto, & liberato haberi volumus, & mandamus omni &c.

Item pari nostra Sententia dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & laudamus, Nomina Debitorum, Actiones, & Credita quæcunque ad hæreditates præfatorum Principum Caroli Ludovici, & Caroli spectantia, illisque quomodolibet debita de Jure, & in futurum debenda per quasvis Personas, & Universitates, adjudicanda fore, & esse dicto Sereniss. D. Electori Joanni Wilhelmo, prout adjudicamus, & pro adjudicatis haberi volumus, & mandamus, nullumque jus in posterum super illis, ac alijs Bonis, & juribus hæreditarijs supra expressis, præfatæ Serenissimæ Ducissæ Aurelianensi competere declaramus, omni &c.

Item pari nostra Sententia dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & laudamus, prædictum Serenissimum Dominum Electorem fuisse, & esse obligatum solvere dictæ Serenissimæ Dominæ Ducissæ Aurelianensi summam scutorum tercentum mille monetæ Romanæ, sive illorum valorem, pro omni, & toto eo, quod ex quacumque Causa, & Titulo eadem Serenissima Domina Ducissa prætendere potuit, & potest à dicto Serenissimo Domino Electore, occasione successionis in Bonis, & hæreditate Principis Caroli Ludovici ejus Patris, & Principis, Caroli ejus Germani Fratris, & in dicta summa compensandas, & excomputandas fore, & esse omnes, & quascumque solutiones factas prædictæ Serenissimæ Dominæ Ducissæ, ac ejus Ministris, tam ante, quam post Tractatum Pacis Ryfwicensis ratione dd. Successionum, prout compensari, & excomputari volumus, & mandamus, & propterea dictum Serenissimum Dominum Electorem teneri, & obligatum esse ad solutionem residualis summæ scutorum tercentum mille, faciendam, tamen intra quatuor annos ab hodie proximos, ratam scilicet partem in fine cujuslibet anni, omni &c.

Item pari nostra Sententia dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & laudamus, præfatam Serenissimam Dominam Ducissam absolvendam, & liberandam fore, & esse à petita Reconventione in Actis Arbitrij Francofurtensis facta pro parte Serenissimi Domini Electoris, prout eam absolvimus, & liberamus, ac pro absoluta, & liberata haberi volumus, & mandamus. Et secundum prædicta Arbitrales Sententias prolatas à Do-

minis Delegatis Cæsareæ Majestatis, & Regis Christianissimi in ea parte, in qua huic nostræ Sententiæ, & Laudo sunt conformes, confirmamus; in parte verò contraria, revocamus, perpetuumque silentium desuper utrique Parti imponimus; & Ita dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, laudamus, ac definitivè sententiamus, non solum præmisso, sed, & omni alio meliori modo.

Ita pronunnciavi, & laudavi Ego Joannes Dominicus Thomatus Episcopus Cyrenensis, Judex à SS. D. N. tanquàm Super-Abitro Delegatus.

Ita pronunnciavi, & laudavi Ego Cyriacus Lancetta Sac. Rotæ Auditor, à SS. D. N. tanquàm Super-Abitro Delegatus.

Ita pronunnciavi, & laudavi Ego Ferdinandus Nuptius Cam. Apost. Clericus, à SS. D. N. tanquàm Super-Abitro Delegatus.

Ita pronunnciavi, & laudavi Ego Gabriel Philippucci Signaturæ Justitiæ Votans, à SS. D. N. tanquàm Super-Abitro Delegatus.

Ita pronunnciavi, & laudavi Ego Joannes Dominicus Parraccianus, SS. D. N. Papæ Auditor, & ab eodem tanquàm Super-Abitro Delegatus.

Ita pronunnciavi, & laudavi, Ego Silvius de Cavalerijs R. C. Apostolicæ Commissarius Generalis, à SS. D. N. tanquàm Super-Abitro Delegatus.

**ILLVSTRISSIMA
CONGREGATIONE
PARTICULARI
A' SANCTISSIMO
DEPUTATA**

IN CAUSA

Palatina Successionis

INTER

**Sereniss. D. ac D. JOANNEM
WILHELMUM Comitem Palati-**

num ad Rhenum Sac. Romani Im-
perij Archithesaurarium, &

Electorem

Ex Una.

ET

Sereniss. D. ac D. ELISABETHAM

Charlottam Com. Palatinam Du-

cissam Aurelianensem Parti-
bus ex altera.

SENTENTIA

Publicata die 17. Februarij 1702.

Per Acta Pelusij Notarij A.C.

ROME, Typis Rev. Cam. Apost. 1702.

Superiorum Permissu.

Ad Majorem DEI Gloriam.

SERENISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI
DOMINI IOANNIS WILHELMII, *Comitis Pala-*
tini ad Rhenum, *Sacri Romani Imperij Archithesaurarii*
& Electoris &c. Delegatus Plenipotentarius.

Joannes Richardus Zachmann.

Communicetur Serenissimæ Dominae Ducissæ Aurelianen-
sis Plenipotentiaro Domino Abbati de Tessut ad noti-
tiam, & prævia collatione utriusque partis adjunctorum cum
Originalibus, innotulentur acta in præsentia DOMINORUM
respectivè **PLENIPOTENTIARIORUM & MAN-**
DATARII.

Francof. d. 26. Octobr.
Anno. 1700.

SERENISSIMO PRINCIPIS AC DOMINI
 DOMINI JOHANNIS WILHELMI, Comitis Palatini
 Ratisbonensis, Sacri Romani Imperii Archicamerarii
 & Electoris Palatini Ratisbonensis.

Joannes Richardus Zachmann.

Communicavit Serenissimo Domini Ducis Archicamerario
 & Plenipotentiario Domino Abbati de Teller ad nos-
 trum & prout collatione utriusque partis adiunctum cum
 originalibus, interuenientibus acta in presentia DOMINORUM
 Pfective PLENIPOTENTIARIORUM & MAN-
 DATARII.

Ratisbona, 15. Octobris
 Anno 1700.

Primitiae actorum compromissi Francofurtensis in causa Ser. Dominae
Ducissae Aurelianensis contra Ser. D. Electorem Palatinum

[Roma] [1702]

2 Bavar. 674

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10317035-6